

FremSAT den 27. marts 2019 af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Afsnit I

Formål, ansvar for indsatsen og målgrupper

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå jobsøgende med at finde job,
- 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft,
- 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse, og
- 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. For personer, som har brug for en indsats, tilrettelægges indsatsen med henblik på varig arbejdsmarkedstilknøtning, og således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Kapitel 2

Ansvar for indsatsen

Kommunerne

§ 2. Kommunalbestyrelsens opgaver efter denne lov varetages i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Stk. 2. I denne lov dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Begrebet dækker tillige over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer omfattet af § 6, som skal have en helhedsorienteret plan, jf. § 46 i denne lov eller § 13 e i lov om sygedagpenge.

Inddragelse af arbejdsløshedskasserne

§ 3. Arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktføreløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer i det omfang, det fremgår af loven.

§ 4. Arbejdsløshedskasserne kan udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov.

Inddragelse af andre aktører

§ 5. Kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. § 17 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

Kapitel 3

Målgrupper, visitation og tidsperioder

Målgrupper

§ 6. Der er følgende målgrupper i denne lov:

- 1) Personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 2) Jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 3) Aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 4) Uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 5) Aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 6) Personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.
- 7) Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.
- 8) Personer i ressourceforløb efter kapitel 19.
- 9) Personer, der er visiteret til fleksjob eller er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne efter kapitel 20, bortset fra fleksjobvisiterede omfattet af nr. 10.
- 10) Personer i revalideringsforløb efter kapitel 21, bortset fra personer i forrevalidering omfattet af nr. 6.
- 11) Personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 12) Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.
- 13) Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

§ 7. Loven omfatter tillige beskæftigede personer, der kan få en indsats efter reglerne i afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

Visitation

§ 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentialer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af jobcentre og arbejdsløsheds-kasser.

Opgørelse af tidsperioder

§ 9. Perioder i §§ 31 og 32 om kontaktforløbet, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102, stk. 1, og § 105, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, opgøres for personer omfattet af:

- 1) § 6, nr. 1, som sammenlagt ledighed.
- 2) § 6, nr. 2-5 og 7-10, som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, overgangsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb, ledighedsydelse eller revalideringsydelse. Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes der en ny periode, jf. dog stk. 3-6.

Stk. 2. Perioder efter stk. 1 regnes for personer omfattet af:

- 1) § 6, nr. 1, fra indplacering i en dagpengeperiode.
- 2) § 6, nr. 2-5, fra første henvendelse til kommunen om hjælp. For personer, som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, påbegyndes den nye periode fra tidspunktet for overgangen til den nye målgruppe.
- 3) § 6, nr. 7 og 8, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, jf. dog stk. 6.
- 4) § 6, nr. 10, fra overgangen til et revalideringsforløb efter kapitel 21.

Stk. 3. For personer, som er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, påbegyndes ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

Stk. 4. For personer, der modtager overgangsydelse og er omfattet af § 6, nr. 2-5, som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, alene fordi de opfylder opholdskravet i lov om aktiv socialpolitik, påbegyndes der ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

Stk. 5. For personer, der modtager overgangsydelse, som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, påbegyndes der en ny periode efter stk. 1, selvom der ikke sker et ydelsesskift.

Stk. 6. For personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, regnes perioder i § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse dog som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i § 48, stk. 4, er opfyldt.

Bemyndigelsesbestemmelse om opgørelse af tidsperioder og om krav til forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

§ 10. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud og om, hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, som jobrotationsvikar efter kapitel 22, som voksenlærling efter kapitel 23 og ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24.

Afsnit II

Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere og tilmelding som jobsøgende

Kapitel 4

Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

Bistand til job- og uddannelsessøgende

§ 11. Jobcenteret har til opgave at bistå jobsøgende med at finde job.

Stk. 2. Bistanden kan bl.a. bestå af, at jobcenteret gør følgende:

- 1) Vejleder jobsøgende om at søge job ved fx at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark.
- 2) Understøtter målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere.
- 3) Henviser ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver.
- 4) Indhenter og videregiver information om beskæftigelsesmuligheder.

Stk. 3. Jobcenteret kan pålægge personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af jobsøgende. Jobcenteret kan pålægge personer omfattet § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, at søge relevante konkrete fleksjob.

Stk. 4. Arbejdsløshedskassen kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job.

§ 12. Jobcenteret kan tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning om følgende:

- 1) Mulighederne for job og uddannelse.
- 2) Indlæggelse af cv-oplysninger på Jobnet, jf. § 22.
- 3) Andre aktiviteter efter denne lov.

Bistand til arbejdsgivere

§ 13. Jobcenteret har til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Stk. 2. Bistanden kan bl.a. bestå af, at jobcenteret gør følgende:

- 1) Vejleder arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende ved fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.
- 2) Understøtter målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige.
- 3) Aftaler med en arbejdsgiver, at jobcenteret henviser én eller flere ledige til et konkret job.
- 4) Opsøger arbejdsgivere og tilbyder bistand til at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige.

§ 14. Jobcenteret kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om:

- 1) Arbejdskraft- og uddannelsesforhold.
- 2) Indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere.
- 3) Mulighederne for etablering af fx virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, jobrotation efter kapitel 22, voksenlærlingetilskud efter kapitel 23 og opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24.

Stk. 2. Jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

§ 15. Jobcenteret og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Stk. 2. I den for rammerne af aftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.

Stk. 3. Arbejdsgiveren kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter efter stk. 2 og til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter.

§ 16. Når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Bistand til særlige aktiviteter

§ 17. For at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan jobcenteret tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Stk. 2. Aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter og støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Bemyndigelsesbestemmelse om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

§ 18. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft og om støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Kapitel 5

Tilmelding af jobsøgende i jobcentre, joblog m.v.

§ 19. En person kan registrere sig som jobsøgende i jobcenteret.

Stk. 2. Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret på den første ledighedsdag.

Stk. 3. Personer, der har ansøgt om eller modtager kon-tanthjælp, overgangsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som jobcenteret vurderer, er jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret. For jobparate skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

§ 20. Personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal være aktivt jobsøgende.

Stk. 2. Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog på Jobnet. Personer omfattet af § 6, nr. 1, kan også dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskas-sens digitale joblog. Personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Bemyndigelsesbestemmelse om registrering, tilmelding og afmelding og om jobsøgning og joblog

§ 21. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Afsnit III

Cv, kontaktforløb, planer m.v. og jobrettet uddannelse

Kapitel 6

Cv-oplysninger

§ 22. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, nr. 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet. Det samme gælder personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, og § 164, som får en indsats efter loven.

Stk. 2. Cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

Tidspunkt for registrering af cv-oplysninger

§ 23. Cv-oplysningerne skal være registreret på Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest:

- 1) 2 uger efter tilmelding som jobsøgende for personer omfattet af § 6, nr. 1.
- 2) 3 uger efter tilmelding som jobsøgende for personer omfattet af § 6, nr. 2.
- 3) 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp for personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate.
- 4) 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for personer omfattet af § 6, nr. 9.

Stk. 2. Cv-oplysningerne for personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, og § 164, som får en indsats efter loven, registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, nr. 8 og 10, begynder arbejdet med cv-oplysninger i forbindelse med kontaktforløbet efter kapitel 7 eller opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, og registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt.

Stk. 4. Personer omfattet af stk. 1 skal løbende opdatere cv-oplysningerne, og jobcenteret skal løbende påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Stk. 5. Cv-oplysningerne for personer omfattet af stk. 2 og 3 skal løbende opdateres, og jobcenteret skal løbende følge op på, om oplysningerne er fyldestgørende. Cv-oplysningerne kan efter aftale mellem jobcenteret og personen gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Stk. 6. Cv-oplysninger, der tidligere har været tilgængelige for søgning på Jobnet, skal straks gøres tilgængelige for søgning, hvis personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, efter afmelding på ny tilmelder sig som jobsøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp.

Bistand og adgang til cv-oplysninger

§ 24. Jobcenteret skal yde bistand til personer, der skal registrere cv-oplysninger, hvis personen anmoder herom. Samme pligt har arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer.

Stk. 2. Staten og kommunen har adgang til de cv-oplysninger, som personen har oplyst på Jobnet. Arbejdsløshedskassen har adgang til cv-oplysningerne for egne medlemmer.

Cv-samtale for dagpengemodtagere

§ 25. For personer omfattet af § 6, nr. 1, skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende holde en samtale med personen, hvor det sikres, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, jf. dog § 106. Samtalen holdes ved personligt fremmøde. Samtalen skal dog ikke holdes, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra seneste afmelding som jobsøgende.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassen begynder ved samtalen sammen med personen at udarbejde forslag til indhold i persons »Min Plan« efter kapitel 8 og aftaler med personen, hvordan jobsøgningen kan understøttes.

Bemyndigelsesbestemmelse om cv

§ 26. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne, hvordan de skal registreres og om cv-samtaler.

Kapitel 7

Kontaktforløb m.v.

§ 27. For personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 7-10, tilrettelægger og gennemfører jobcenteret et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, jf. dog § 106. For personer, der skal have et uddannelsespålæg, tilrettelægger og gennemfører jobcenteret det fleksible kontaktforløb efter 1. pkt. under hensyn til et uddannelsesmål, jf. § 30. Personer omfattet af § 6, nr. 6, har et opfølgingsforløb efter lov om sygedagpenge.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 2-5, som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, skal jobcenteret inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en jobsamtale.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 11, har ret til mindst 3 jobsamtaler med jobcenteret.

Formål

§ 28. Kontaktforløbet har følgende formål:

- 1) At personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, opnår henholdsvis ordinært job eller ansættelse i fleksjob hurtigst muligt.
- 2) At personer omfattet af § 6, nr. 3, 7, 8 og 10, opnår ordinært job hurtigst muligt, eller hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, er formålet at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.
- 3) At personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, hurtigst muligt begynder på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, eller hvis dette ikke er umiddelbart realistisk er formålet, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Stk. 2. Formålet med jobsamtaler for personer omfattet af § 6, nr. 11, er at afklare mulighederne for at vende tilbage i ordinært job eller for at få et støttet job.

Jobsamtalernes indhold

§ 29. Indholdet i jobsamtalerne skal til enhver tid understøtte formålet med kontaktforløbet, jf. § 28, herunder at personen får den indsats, der er behov for.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1-3, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Uddannelsespålæg for dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere

§ 30. Jobcenteret skal som led i det individuelle kontaktforløb vurdere, om personer under 25 år, der er omfattet af §

6, nr. 1, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. Vurderer jobcenteret, at en person omfattet af stk. 1, kan gennemføre en uddannelse, skal jobcenteret pålægge personen inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen kan ansøge om optagelse på. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Stk. 3. Jobcenteret skal ved første jobsamtale, jf. § 31, stk. 3, pålægge en person omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde på almindelige vilkår. Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Stk. 4. Jobcenteret skal ud fra en vurdering af personens forudsætninger pålægge en person omfattet af stk. 2 eller 3 inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Stk. 5. En person omfattet af stk. 2 eller 3, som optages på en uddannelse, er forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Stk. 6. For en person omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, skal de test- og prøveresultater vedrørende Forberedende Voksenundervisning samt aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der skal iværksættes, for at personen når sit uddannelsesmål, fremgå af uddannelsespålægget.

Stk. 7. Jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at en personen er pålagt at begynde og gennemføre uddannelsen, jf. stk. 5, herunder oplyse uddannelsesinstitutionen om de aktiviteter og indsatser, personen har fået af jobcenteret, og eventuelle test- og prøveresultater, og om jobcenteret vurderer, at der er risiko for, at personen kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, og hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald.

Stk. 8. Jobcenteret skal fortsætte indsatsen for personer, der via uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for 1 måned efter uddannelseshjælpens eller overgangsydelses ophør, helt frem til uddannelsesstart.

Stk. 9. Uddannelsespålægget, jf. stk. 2-6, indgår i »Min Plan«.

Jobsamtaler inden for de første 6 måneder

§ 31. For personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, holder jobcenteret

mindst 4 individuelle jobsamtaler inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløsheds-kassen i 2 jobsamtaler, som holdes ud over jobsamtalerne efter stk. 1, medmindre personen ikke ønsker, at arbejdsløsheds-kassen deltager:

- 1) En, som holdes senest, når personen har været ledig i 3 måneder, hvis arbejdsløsheds-kassen ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledigheds-situation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder herom.
- 2) En, som tidligst holdes, når personen har været ledig i 3 måneder og senest, når personen har været ledig i 6 måneder.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 2-5, skal første jobsamtale holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Jobsamtaler efter de første 6 måneder

§ 32. Efter de første 6 måneder aftales kontaktføreløbet mellem personen og jobcenteret. Derudover holdes jobsamtaler, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor. Den enkelte person har ret til jobsamtaler, hvis personen anmoder herom.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløsheds-kassen i en jobsamtale, senest når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløsheds-kassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal jobcenteret tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats.

Jobsamtalernes form

§ 33. Jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 10 og 11, kan jobsamtaler holdes telefonisk eller digitalt.

Stk. 3. Deltager personer i tilbud efter kapitel 11-14, kan jobsamtalen holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev. Tilsvarende gælder for personer, der er i job eller driver selvstændig virksomhed, og som er omfattet af § 6, nr. 7, og er vendt delvist tilbage til jobbet eller virksomheden.

Stk. 4. Jobsamtaler for personer på barsel efter § 27, stk. 2, skal holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev, hvis personen anmoder herom.

Stk. 5. Kontaktføreløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom, og kontakt ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Stk. 6. Arbejdsløsheds-kassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de fælles jobsamtaler efter § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2, medmindre personen anmoder om, at arbejdsløsheds-kassen deltager ved personligt fremmøde.

Selvbooking

§ 34. Personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 7, skal selv booke jobsamtaler

digitalt. Jobcenteret indkalder personer omfattet af § 6, nr. 1, til jobsamtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen skal deltage, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, skal selv booke jobsamtaler digitalt.

§ 35. Jobcenteret kan efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter jobcenterets vurdering vil medføre, at kontaktføreløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

Koordinerende sagsbehandler

§ 36. Personer omfattet af § 6, nr. 3 og 5, har ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at personen får en helhedsorienteret indsats, som er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Stk. 2. Jobcenteret skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når personen vurderes som aktivtetsparat.

Stk. 3. Jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb efter § 107, eller som deltager i et resourceforløb efter § 112.

Brug af anden aktør til ledige fleksjobvisiterede

§ 37. Personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, har ret til at blive henvist til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som jobcenteret i medfør § 74 c i lov om aktiv socialpolitik har vurderet fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 116, skal henvises til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Stk. 3. Personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.

Stk. 4. Jobcenteret skal vejlede om henvisning til anden aktør efter stk. 1 og 2.

Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

§ 38. Jobcenteret skal straks indkalde en person omfattet af § 6, nr. 1-3, til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om personens generelle

rådighed. Jobsamtalen skal holdes inden for 1 uge fra meddelelsen fra en anden myndighed er modtaget. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale.

Stk. 2. Jobcenteret skal inden for 2 uger efter jobsamtalen, jf. stk. 1, 1. pkt., sørge for, at personen får et tilbud efter kapitel 11-14.

Bemyndigelsesbestemmelse om kontaktføreløbet

§ 39. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om:

- 1) Pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om reparation, 225-timers reglen, og hvis personen efterspørger det om 6 ugers jobrettet uddannelse.
- 2) Undtagelse af persongrupper fra kontaktføreløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.
- 3) Pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.
- 4) Uddannelsespålæg, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget.
- 5) Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.
- 6) Jobcenterets mulighed for at fastlægge jobsøgning.
- 7) Obligatorisk intensiveret indsats.
- 8) Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.
- 9) Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktføreløbet.
- 10) Selvbooking og om afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Kapitel 8 *Planer m.v.*

§ 40. Personer omfattet af § 6, der kan få en indsats efter denne lov, skal have en »Min Plan« for indsatsen.

Stk. 2. Personer, der skal have behandlet deres sag i rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal have en rehabiliteringsplan.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

»Min Plan«

§ 41. »Min Plan« beskriver den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få personen i varigt job, herunder med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked. For personer, der har et uddannelsespålæg efter § 30, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig

virksomhed, beskriver planen indsatsen for at fastholde personen i jobbet.

Stk. 2. »Min Plan« skal indeholde oplysninger om:

- 1) Jobmål for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10.
- 2) Job- og uddannelsesmål for personer omfattet af § 6, nr. 1, som har et uddannelsespålæg efter § 30, og personer omfattet af § 6, nr. 4-8 og 11-13.
- 3) Aftaler om og krav til jobsøgning.
- 4) Tilbud efter kapitel 11-14.
- 5) Aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov, for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 11.
- 6) Øvrige aftalte indsatser.
- 7) Status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser.

Stk. 3. Jobmål skal så vidt muligt være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, skal jobmålet være rettet mod tilbagevendende til jobbet.

Stk. 4. Jobcenteret udarbejder og opdaterer løbende »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov i forbindelse med afgivelse af tilbud samt ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet. Jobcenteret gør planen tilgængelig for personen digitalt på Jobnet.

Stk. 5. Personer omfattet af § 6, der har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«.

§ 42. For personer omfattet af § 6, nr. 1, påbegyndes udarbejdelsen af »Min Plan« ved den første jobsamtale, bl.a. på baggrund af de forslag, som den ledige har drøftet med arbejdsløshedskassen i forbindelse med cv-samtalen, jf. § 25.

Rehabiliteringsplan

§ 43. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, jf. § 40, stk. 2, og som danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer omfattet af § 6, nr. 6, som er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, og for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

§ 44. Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde oplysninger om:

- 1) Personens job- og uddannelsesmål.
- 2) Personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder.
- 3) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Stk. 2. Rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen.

Stk. 3. Kommunen udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del. Den gennemgående og koordinerende sags-

behandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 7.

§ 45. Rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og skal indgå i personens »Min Plan«.

Stk. 2. Indsatsdelen skal indeholde personens job- og uddannelsesmål samt en beskrivelse af, hvilke indsats fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Stk. 3. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen.

Stk. 4. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Helhedsorienteret plan

§ 46. Den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Stk. 2. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges § 41. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 45.

Stk. 3. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder den helhedsorienterede plan for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8, i samarbejde med personen.

Bemyndigelsesbestemmelse om planer m.v.

§ 47. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i »Min Plan«, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan«, og muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44, stk. 1, i sager, hvor

- 1) det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen,
- 2) personen søger om førtidspension,
- 3) personen overgår til jobafklaringsforløb eller
- 4) en sygedagpengemodtager er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå

- 1) i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb, jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager og
- 2) i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20 eller i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering efter kapitel 21.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder om opfølgning.

Kapitel 9

Jobrettet uddannelse

Jobrettet uddannelse for ledige dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede

§ 48. Personer omfattet af § 6, nr. 1, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan i op til 6 uger deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste, jf. § 49. Retten gælder for:

- 1) Personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.
- 2) Personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademineiveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Stk. 2. Uddannelsen kan tidligst påbegyndes efter 5 ugers ledighed, jf. §§ 9 og 10. Uddannelsen skal være afsluttet inden for følgende periode:

- 1) De første 6 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 1, og er under 25 år.
- 2) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 1, og er fyldt 25 år.
- 3) De første 9 måneder, når personen er omfattet af § 6, nr. 9.

Stk. 3. Personer, der er påbegyndt et kursus eller et uddannelsesforløb i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Stk. 4. Personer, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Stk. 5. For personer omfattet af § 6, nr. 1, træffer arbejdsløsheds-kasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Stk. 6. Personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har ikke ret til jobrettet uddannelse efter dette kapitel.

Stk. 7. Kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten, jf. § 49, må ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev (2019-niveau) svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

§ 49. Beskæftigelsesministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Beskæftigelsesrådet. Positivlisten afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem.

§ 50. Under uddannelsen modtager personer omfattet af § 6, nr. 1, dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og personer omfattet af § 6, nr. 9, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Personer, der deltager i jobrettet uddannelse, er fritaget fra rådighed.

Bemyndigelsesbestemmelse om jobrettet uddannelse

§ 51. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrettet uddannelse, herunder om rådighed i forbindelse med deltagelse i jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i jobrettet uddannelse.

Afsnit IV

Tilbud m.v.

Kapitel 10

Tilbudsmuligheder

§ 52. Jobcenteret kan give tilbud om følgende:

- 1) Virksomhedspraktik, jf. kapitel 11.
- 2) Ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12.
- 3) Nytteindsats, jf. kapitel 13.
- 4) Vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14.

Stk. 2. Tilbud kan gives hver for sig eller i kombination. Tilbud kan ligeledes gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Personen kan ikke varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat, jf. dog § 59, stk. 2, 2. pkt.

Overordnede betingelser for tilbud

§ 53. Tilbud skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. dog stk. 2-7 og § 54.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 uanset stk. 1 gives, hvis tilbuddet styrker personens muligheder for fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 1-3, 7, 8 og 12, kan tilbud uanset stk. 1 fastsættes af jobcenteret under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering kan gives med henblik på, at personen opnår samfundsmæssig forståelse. Tilbuddet skal dog altid være tilpasset personens helbredstilstand.

Stk. 4. For personer omfattet af § 6, nr. 1, med uddannelsespålæg og nr. 4 og 5, skal tilbud gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, jf. § 30.

Stk. 5. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, kan tilbud også gives for at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Stk. 6. Personer omfattet af § 6, nr. 12, har ret til tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

Stk. 7. For personer omfattet af § 6, nr. 13, kan tilbud gives efter en konkret vurdering med henblik på at understøtte, at personen bliver klar til uddannelse.

§ 54. For personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud uanset § 53, stk. 1, § 57, stk. 1, § 58, stk. 1, § 67, stk. 1, og § 92 fastsættes af jobcenteret som rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen.

Stk. 2. Tilbuddet gives med henblik på at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats.

Ophør af tilbud

§ 55. Til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Personer, der er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, kan få tilbud, så længe personen er omfattet af kapitlet, jf. dog varighedsbegrænsningerne for de enkelte tilbud i §§ 61, 68, 85 og 91.

Stk. 3. For personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan jobcenteret beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87. Tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91.

Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud

§ 56. For personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 9 og 10, kan deltagelse i tilbud i udlandet ske i det omfang, der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kravet om personens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at personer omfattet af § 6, nr. 1 og 6, kan deltage i tilbud i udlandet.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om forhold, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse af og ophør med tilbud.

Kapitel 11

Virksomhedspraktik

§ 57. Personer omfattet af § 6, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af virksomhedspraktik, jf. dog § 61.

Formålet med virksomhedspraktik

§ 58. Tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

§ 59. Ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og jobcenteret. Virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

§ 60. Personer i virksomhedspraktik er ikke under virksomhedspraktikken omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektivt overenskomst m.v., jf. dog stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet.

Stk. 2. Personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Varighed

§ 61. Et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed, der udgør op til følgende:

- 1) 4 uger for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, 4, og nr. 12, som er jobparate.
- 2) 13 uger for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-11, og nr. 12, som er aktivitetsparate, samt nr. 13.

Stk. 2. For personer omfattet af stk. 1, nr. 2, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Har personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering et helt særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere med op til 13 uger ad gangen.

Ydelser m.v.

§ 62. Personer i virksomhedspraktik modtager under tilbuddet den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, lov om social pension eller fleksløntilskud i henhold til kapitel 20 i denne lov.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 13, som er særligt udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service, modtager under tilbuddet en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, jf. § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning

§ 63. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensations-

tion til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Stk. 2. Forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

§ 64. Etablering af virksomhedspraktik må ikke være konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsesbestemmelse om virksomhedspraktik

§ 65. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik, herunder om betingelser for virksomhedspraktik, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik samt om rimelighedskravet efter § 63.

Kapitel 12

Ansættelse med løntilskud

§ 66. Personer omfattet af § 6, kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og nr. 9 og 13.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af ansættelse med løntilskud, jf. dog § 68.

Formålet med ansættelse med løntilskud

§ 67. Tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 11, gives tilbuddet med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

Varighed

§ 68. Et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør følgende:

- 1) Op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, 4 og for personer omfattet af nr. 12, som er jobparate.
- 2) Op til 6 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-8, 10, og nr. 12, som er aktivitetsparate. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.
- 3) Mere end 12 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 11.

Krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v.

§ 69. For at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Stk. 2. For at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal personer omfattet af § 6, nr. 6-8, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 gælder der ikke et krav om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v., hvis personen

- 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
- 2) er over 50 år eller
- 3) er enlig forsørger.

Løn- og arbejdsvilkår

§ 70. Personer, der ansættes med løntilskud efter dette kapitel, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

§ 71. Ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog §§ 73 og 74.

§ 72. Ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 1-8 og 12, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusiv feriepenge m.v.

Stk. 3. Lønnen skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med følgende:

- 1) Personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 6, nr. 1.
- 2) Personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 7 og 8.
- 3) 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer omfattet af § 6, nr. 12, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 6, nr. 12.

Stk. 4. Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. For personer omfattet af § 6, nr. 12, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ef-

ter stk. 3, nr. 3, at børnene opholder sig her i landet. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Stk. 6. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 6, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og personen.

§ 73. Ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 10, skal lønnen som minimum svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I elev- eller lærlingeforløb, hvor personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, og arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Jobcenteret kan efter en konkret og individuel vurdering beslutte, at lønnen som minimum skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

§ 74. Ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 11, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

§ 75. Ved ansættelse efter dette kapitel udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren.

Stk. 2. Løntilskuddet pr. time (2019-niveau) skal udgøre en af følgende satser:

- 1) 28,56 kr.
- 2) 50,01 kr.
- 3) 79,68 kr.
- 4) 115,73 kr.
- 5) 154,02 kr.

§ 76. Til private arbejdsgivere udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Til offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 6, hos offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 154,02 kr. pr. time.

Stk. 4. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, hos arbejdsgivere fastsættes løntilskuddet ud fra en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. Løntilskuddet udgør en af satserne i § 75, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 10, i elev- og lærlingeforhold, skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på

området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Der kan dog ydes løntilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Stk. 6. Ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 11, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time til arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 50,01 kr. pr. time.

Stk. 7. Løntilskuddet nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, merbeskæftigelse og konkurrenceforvridning

§ 77. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter dette kapitel, nytteindsats efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

§ 78. Forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

§ 79. Ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

§ 80. Udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsesbestemmelse om ansættelse med løntilskud

§ 81. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud, og om at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse., samt om rimelighedskravet efter § 77 og merbeskæftigelseskravet efter § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af merbeskæftigelseskravet.

Kapitel 13

Nytteindsats

§ 82. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Formålet med nytteindsats

§ 83. Tilbud om nytteindsats gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Stk. 2. For personer omfattet af § 6, nr. 1, kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.

Stk. 3. Opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

§ 84. Personer i nytteindsats er ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Varighed

§ 85. Et tilbud om nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger.

Ydelser

§ 86. Under deltagelse i tilbuddet modtager personen den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik.

Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren og konkurrenceforvridning

§ 87. Der skal hos arbejdsgiveren være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter dette kapitel, ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Stk. 2. Forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

§ 88. Etablering af nytteindsats må ikke være konkurrenceforvridende.

Bemyndigelsesbestemmelse om nytteindsats

§ 89. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår betingelsen efter § 87 er opfyldt, og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

Kapitel 14

Vejledning og opkvalificering

Ordinær uddannelse

§ 90. Personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og nr. 11, kan få tilbud om vejled-

ning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet.

Øvrig vejledning og opkvalificering

§ 91. Personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet.

Stk. 2. Praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan sammenlagt være højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst være 1 måned. I praktikperioden finder § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. tilsvarende anvendelse.

Formålet med vejledning og opkvalificering

§ 92. Tilbud om vejledning og opkvalificering gives for at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser samt realkompetencevurdering

§ 93. Personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har ret til et sådant kursus i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist et behov.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, nr. 1, der er fyldt 30 år, og nr. 2 og 3, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Stk. 3. Tilbud efter stk. 1 og 2 skal være omfattet af § 90 eller regler herom udstedt i medfør af § 99.

Konkurrenceforvridning

§ 94. Produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 91, må ikke være konkurrenceforvridende.

Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser

§ 95. Personer under 30 år, der er omfattet af § 6, nr. 1-5, kan ikke få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Stk. 2. Jobcenteret kan fravige stk. 1 for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Stk. 3. Ved anvendelse af stk. 2 skal tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der

må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

Stk. 4. Unge under 25 år, der er omfattet af § 6, nr. 1, som påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter § 30, har uanset stk. 1 ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 6 måneders ledighed, jf. § 9.

Puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje

§ 96. Inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, som er fyldt 30 år, få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser i følgende tilfælde:

- 1) Personen har ikke en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.
- 2) Personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Stk. 2. Hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for den periode, hvor personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 3. Under uddannelsen er personen fritaget fra pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

§ 97. Inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Ydelser

§ 98. Personer modtager under tilbud om vejledning og opkvalificering den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge.

Bemyndigelsesbestemmelse om vejledning og opkvalificering

§ 99. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om vejledning og opkvalificering herunder om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, om at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges, om køb af uddannelse og om deltagelse i sprogundervisning.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter inddragelse af de kommunale organisationer vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om tilbud inden for puljen til uddannelsesløft efter § 96

og om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for tilskud efter §§ 96 og 97.

Kapitel 15

Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager dagpenge, kontanthjælp eller overgangsydelse

Pligt til tilbud

§ 100. Personer omfattet af § 6, nr. 1, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele ledighedsperioden, jf. §§ 55 og 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106, efter regler udstedt i medfør af § 103 eller under deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Stk. 2. Tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 kan alene gives efter aftale med personen. Personen har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106.

Løbende vurdering af behov for tilbud

§ 101. Jobcenteret skal løbende vurdere og give tilbud til personer omfattet af § 6, nr. 1-3, som har behov herfor.

Ret og pligt til tilbud

§ 102. Personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har senest efter 6 måneder ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog stk. 3 og 4, og § 83, stk. 2

Stk. 2. Et tilbud efter stk. 1 skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Stk. 3. Skal en person deltage i et tilbud efter kapitel 12, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen i stk. 1.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbuddet efter stk. 1 senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere om og i givet fald, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Stk. 5. Et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering, som personen har ret til efter § 93, kan ikke træde i stedet for tilbud efter stk. 1.

Bemyndigelsesbestemmelse om ret og pligt til tilbud

§ 103. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timetal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Kapitel 16

Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse

§ 104. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, indtil de påbegynder ordinær uddannelse. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106.

§ 105. Personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har hurtigst muligt og senest efter 1 måned ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Stk. 3. Et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, som personen har ret til efter § 93, kan træde i stedet for tilbud efter stk. 1.

Stk. 4. For personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1 og 2 er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Stk. 5. Jobcenteret kan fravige stk. 1 og 2 for personer, der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.

Afsnit V

Mindre intensiv indsats

Kapitel 17

Mindre intensiv indsats

Fritagelse fra pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og deltage i tilbud

§ 106. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, er ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv social politik, jf. dog stk. 2, deltage i samtaler efter kapitel 6 og 7 og tilbud efter kapitel 11-14, hvis personen

- 1) kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension,
- 2) kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel, eller
- 3) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Stk. 2. For personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Stk. 3. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten som nævnt i stk. 1, hvis jobcenteret vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, el-

ler at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligterne.

Afsnit VI

Særlige ordninger, herunder jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering

Kapitel 18

Jobafklaringsforløb

Målgruppe

§ 107. Jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 b er en ordning for

- 1) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3, i lov om sygedagpenge,
- 2) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge, og
- 3) personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge.

Indsats

§ 108. Et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med henblik på, at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Stk. 2. Jobafklaringsforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå i mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Stk. 3. Er personen i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Stk. 4. Forventes fuld raskmelding inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

§ 109. Senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafkla-

ringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

Varighed

§ 110. Et jobafklaringsforløb kan højst have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Perioder med barsel medregnes ikke i jobafklaringsforløbets varighed i det omfang, der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen

- 1) ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom,
- 2) når folkepensionsalderen eller
- 3) overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Stk. 3. Ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 111, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

§ 111. Inden ophør af et jobafklaringsforløb skal kommunen foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at

- 1) kunne vende tilbage i arbejde,
- 2) være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb eller
- 3) være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Stk. 2. Vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3, skal personen have sin sag forelagt rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, som en sag om ressourceforløb, fleksjob, eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb.

Stk. 3. Vurderer kommunen, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen.

Stk. 4. Inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør

af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for regionens kliniske funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

Kapitel 19

Ressourceforløb

Målgruppe

§ 112. Ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 a er en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser, jf. dog stk. 2. Herudover skal en af følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Personen har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse.
- 2) Personen har deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet.
- 3) Kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Stk. 2. Ressourceforløb er relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Indsats

§ 113. Ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen skal inden ressourceforløbets afslutning træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Varighed

§ 114. Et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed. Perioder med barsel medregnes ikke i ressourceforløbets varighed i det omfang, der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Personen kan tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb.

Stk. 3. Er personen over 40 år, kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det. Der

kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Førtidspensionister i ressourceforløb

§ 115. Personer under 40 år, der er omfattet af § 6, nr. 11, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, kan få tilbud om ressourceforløb efter reglerne i § 113, stk. 1, og § 114, stk. 1.

Stk. 2. Følger personen ikke ressourceforløbet, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører.

Kapitel 20

Fleksjob m.v.

Målgruppe

§ 116. Fleksjob er en ordning for personer, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Det er en betingelse, at personen har varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 2. Personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Stk. 3. Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Dette gælder dog ikke, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Indhold

§ 117. En person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.
- 2) Udstationeringen er frivillig for personen.
- 3) Der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122.
- 4) Udstationeringen højst er af et års varighed.
- 5) Personen er sikret hjemrejse.

Stk. 3. En person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, modtager ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV. En person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkomenserende ordninger og personens skånebehov.

Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Stk. 4. En person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

Visitation

§ 118. Afgørelse om fleksjob træffes på grundlag af rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44.

Stk. 2. For at blive visiteret til fleksjob skal der foreligge dokumentation for følgende:

- 1) Personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse.
- 2) Alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.
- 3) Personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og kan ikke anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår.
- 4) Personen har været ansat under de sociale kapitler m.v. i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

Fastholdelsesfleksjob

§ 119. En person kan kun blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob, jf. § 116.

Stk. 2. Aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Midlertidige fleksjob

§ 120. Jobcenteret bevilger fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog stk. 2. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 116 for et nyt fleksjob.

Stk. 2. For personer, der er fyldt 40 år, bevilger jobcenteret efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt, jf. § 116.

Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

§ 121. Jobcenteret skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ år i fleksjobbet, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Stk. 2. Personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet, der kan have betydning for fleksjobbet.

Stk. 3. Jobcenteret skal for personer, der er ansat i et fleksjob, jf. § 120, stk. 1, udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter stk. 3.

Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

§ 122. Arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte, jf. § 123.

Stk. 2. I forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed skal jobcenteret hurtigst muligt komme med en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Jobcenteret skal foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Stk. 3. På overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes

en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Udfører en ansat i fleksjob funktionærarbejde, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, men er ikke omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at funktionærlovens vilkår gælder som helhed.

Fleksløntilskud

§ 123. Kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver efter § 122. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter stk. 2 og 3, og § 124, stk. 1-4, månedsvis bagud.

Stk. 2. Flexløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau). Herefter nedsættes flexløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. pr. måned før skat. Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Stk. 3. Flexløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiver efter § 122 kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Stk. 4. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til flexløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Feriegodtgørelse, sygedagpenge, barselsdagpenge m.v.

§ 124. Personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til flexløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af flexløntilskuddet. Flexløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Stk. 2. Personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til flexløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af flexløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselloven finder tilsvarende anvendelse for flexløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Stk. 3. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barseldagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og i barselslovens § 34, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barseldagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barseldagpenge.

Stk. 4. Mister en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Stk. 5. Ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Stk. 6. Ophører ansættelsen i fleksjob under barsel, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barseldagpenge, jf. barselslovens § 34.

Tilbagebetaling af fleksløntilskud

§ 125. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger om forhold beskrevet i § 123, stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Stk. 2. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Stk. 3. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3 bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for

at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt fra den 1. januar 2013

§ 126. Jobcenteret kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Stk. 2. Jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Stk. 3. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Stk. 4. Jobcenteret skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Stk. 5. Tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

§ 127. Retten til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Stk. 2. Omgøres en afgørelse om inddragelse af pas eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Stk. 3. Er et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

§ 128. En person har ikke ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

§ 129. Politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 123, 124 og 126. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 og 126.

§ 130. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i denne lov. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

§ 131. Det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer

til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløntilskud efter §§ 123 eller 124 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Stk. 2. Perioden nævnt i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

§ 132. Det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden nævnt i stk. 1.

Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

§ 133. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for personer påbegyndt i fleksjob før den 1. januar 2013.

Stk. 2. Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er halvdelen eller to tredjedele af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige 1/2 eller 2/3 af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Stk. 5. En arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Stk. 6. Tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

§ 134. Løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, fastsættes som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Flexjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i stk. 3.

Stk. 3. Flexjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Stk. 4. Personer omfattet af stk. 3 arbejder i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Stk. 5. Personer, der er omfattet af stk. 3, har dog ret til fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Stk. 6. Personer, der er omfattet af stk. 3, har endvidere ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

§ 135. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

§ 136. Jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskud efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 121, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med 1/2 eller 2/3 af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 137. For en person, der modtager flekslønstilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på 5 pct. af tilskuddet, jf. § 123. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Stk. 2. Personen afholder udgiften til bidrag efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetaling af tilskuddet.

§ 138. Ud over bidraget i § 137 indbetales et bidrag, der udgør 2/3 af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Bidraget efter stk. 1 indbetales for antallet af timer med tilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 3. Er antallet af løntimer efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dagsslønnede eller 39 timer om måneden for månedsslønnede, indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 4. Ved udbetaling af flekslønstilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 137, beregnes ATP-bidraget af flekslønstilskuddet på grundlag af det timestal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af flekslønstilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 5. Bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Stk. 6. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget efter stk. 2 for hver time, der udbetales tilskud for.

Bemyndigelsesbestemmelser vedrørende beregning af fleksløntilskud, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende m.v.

§ 139. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

§ 140. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, der er tilkendt før den 1. januar 2013.

§ 141. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

Kapitel 21

Revalidering

§ 142. Revalidering er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, når

- 1) øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter denne lov eller andre indsatser efter anden lovgivning, ikke er tilstrækkelig til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv, og
- 2) personen kan fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, så personens mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Stk. 2. Personer, der er berettiget til ledighedsydelse, jf. kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik, kan, når de i øvrigt opfylder betingelserne, være omfattet ordningen nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. §§ 43 og 44, skal anvendes ved vurderingen af, om en person skal tilbydes revalidering. Beslutningen om revalidering skal ikke forelægges for rehabiliteringsteamet. Kommunen kan, i det omfang det vurderes relevant, anvende rehabiliteringsplanens forberedende del ved justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Stk. 4. Under et revalideringsforløb kan personen modtage ydelser efter kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik og økonomisk hjælp efter denne lov.

Indsats

§ 143. Et revalideringsforløb kan bl.a. bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed, jf. § 147.

Stk. 2. Kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med personen således, at tilbuddet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til personens ønsker til fremtidig beskæftigelse.

Stk. 3. Kommunen kan tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet.

§ 144. Personer, som er i målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, kan som forrevalidering få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende eller afklarende formål, inden den egentlige revalidering iværksættes.

Varighed

§ 145. Revalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt og højst inden for 5 år, jf. dog § 146.

Stk. 2. For personer, der har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen og, hvor de personlige forhold taler for en længevarende videregående uddannelse, kan kommunen tilrettelægge en revalidering på mere end 5 år.

Stk. 3. Forrevalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt. Forrevalidering indgår ikke i opgørelsen af revalideringsforløbets varighed.

§ 146. Kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som personen kan være i revalidering, hvis personen ikke kan gennemføre revalideringsforløbet på grund af

- 1) nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller
- 2) sygdom, pasning af børn eller andre nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, lidelse i hjemmet, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold, som midlertidigt forsinker personen i at gennemføre revalideringsforløbet.

Selvstændig virksomhed

§ 147. Kommunen kan give en person, der er i revalidering, støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når personen har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden, og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe personen i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Stk. 3. Lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Stk. 4. Kommunen kan eftergive et lån, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

§ 148. Kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige virksomheds etablering.

Afsnit VII

Indsats over for beskæftigede m.v.

Kapitel 22

Jobrotation

§ 149. Private og offentlige arbejdsgivere har ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse, når en beskæftiget midlertidigt deltager i efteruddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede.

Beskæftigede og efteruddannelsen

§ 150. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i efteruddannelse,

- 1) ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år,
- 2) ikke deltager i en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, eller en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse,
- 3) har været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse, og
- 4) modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Stk. 2. Arbejdsgiveren afgør, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

Vikarer

§ 151. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er omfattet af § 6, nr. 1-5, nr. 6 eller 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, nr. 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Stk. 2. Vikaren skal være ansat mindst 10 timer om ugen og kan højst være ansat i en periode på 6 måneder. Vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion, som den beskæftigede, der deltager i efteruddannelse.

Stk. 3. Personer omfattet af § 6, nr. 2-5, har ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, hvis personen selv har fundet vikariatet, og betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af perioden som jobrotationsvikar, jf. dog stk. 2.

Stk. 4. En person har ikke pligt til at indgå som vikar i en jobrotationsordning.

Stk. 5. Arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat ved eller i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Stk. 6. Arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation medregnes ikke ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Jobrotationsydelse

§ 152. Jobrotationsydelsen udgør 189,51 kr. (2019-niveau) for hver time, en beskæftiget er i efteruddannelse, og der samtidig er ansat en vikar.

Stk. 2. Der kan ikke ydes jobrotationsydelse i følgende situationer:

- 1) Den beskæftigede eller arbejdsgiveren modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 2) Arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte, herunder løntilskud efter kapitel 12, til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

Bemyndigelsesbestemmelse om jobrotation

§ 153. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrotation, herunder om efteruddannelsen, som den beskæftigede deltager i, og om vikarens opgaver og forudgående tilknytning til arbejdsgiveren.

Kapitel 23

Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen)

§ 154. Private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, har efter reglerne i dette kapitel ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der kan ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløns efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Betingelser for voksenlærlinge

§ 155. Det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af § 6, nr. 1-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, nr. 10 eller 11, er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller er ledig selvforsørgende og

- 1) ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsud-

dannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller

- 2) i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2, hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Stk. 2. For at arbejdsgiveren kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, ikke har en uddannelse som nævnt i stk. 1, nr. 1. Uddannelsesaftalen skal indgås inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

§ 156. Personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1, må ikke have været ordinært ansat hos arbejdsgiveren inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

§ 157. Det er en betingelse for tilskud, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikke-faglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

Tilskud

§ 158. Afgørelse om tilskud træffes af elevens opholdskommune jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Stk. 2. Indgives ansøgningen senere end nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden efter § 159, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Der kan ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette gælder dog ikke bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

§ 159. Jobcenteret udbetaler tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Stk. 2. For personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1 og 2, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden

hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 3. For personer omfattet af § 155, stk. 2, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Stk. 4. Tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Bemyndigelsesbestemmelse om voksenlærlingeordningen

§ 160. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Kapitel 24

Opkvalificering i forbindelse med ansættelse

§ 161. Jobcenteret kan give tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af en person uden løn-tilskud.

Stk. 2. Tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificering af følgende målgrupper:

- 1) Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, som i en forudgående periode på mindst 12 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig.
- 2) Personer omfattet af § 6, nr. 3-5, som i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2.
- 3) Personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer.
- 4) Personer omfattet af § 6, nr. 6, 10 og 11.

Stk. 3. Det er en betingelse for at give tilskud, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Stk. 4. Tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

§ 162. Jobcenteret kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Stk. 2. Jobcenteret giver tilskud efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Kapitel 25

Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

§ 163. Jobcenteret kan søge det regionale arbejdsmarkedsråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

§ 164. Inden for varslingspuljen kan jobcenteret i opsigelsesperioden for beskæftigede og for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person tilbyde følgende:

- 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- 2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger.
- 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Stk. 2. Tilbud skal aftales senest 2 uger efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

§ 165. Tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificering.

§ 166. Ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Afsnit VIII

Understøttelse af indsatsen

Kapitel 26

Mentorstøtte

§ 167. Med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan der gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personerne kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Stk. 2. Personer omfattet af § 6, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.

§ 168. Mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med.

§ 169. Får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbudet eller ansættelsen.

Stk. 2. Støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen med henblik på at forbedre en medarbejders forudsætninger for at varetage mentorfunktionen.

Stk. 3. Jobcenteret skal i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsætte et timetal for mentorfunktionen ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos den person, der har brug for mentorstøtte.

Stk. 4. Der kan i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

§ 170. Udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren. Varetages mentorstøtten af en ekstern konsulent, som udfører opgaver for jobcenteret, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Bemyndigelsesbestemmelse om mentorstøtte

§ 171. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Kapitel 27

Hjælpebidler, befordringsgodtgørelse m.v. under tilbud

Hjælpebidler

§ 172. Til personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan der gives tilskud til hjælpebidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Stk. 2. Det er en betingelse for at give tilskud, at hjælpebidlet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpebidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

§ 173. Til personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller

psykisk funktionsevne. Det samme gælder for personer, omfatter af § 6, nr. 6, som jf. kapitel 21, deltager i tilbud som led i afklaringen af personens arbejdsevne.

§ 174. Det er en betingelse for at give tilskud efter §§ 172 og 173, at følgende er opfyldt:

- 1) Udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde.
- 2) Hjælpe midlet må ikke være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen.
- 3) Hjælp efter anden lovgivning må ikke være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 2. Tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Stk. 3. Hjælpe midler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Stk. 4. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Befordringsgodtgørelse m.v.

§ 175. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km. Personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11-13, kan efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12, kan ikke få befordringsgodtgørelse.

Stk. 2. Godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Stk. 3. Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 9, som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 13, kan efter en konkret vurdering få dækket faktiske udgifter til befordring efter denne bestemmelse.

Stk. 5. Arbejdsløshedskassen træffer afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse efter stk. 1-3, til personer, der omfattet af § 6, nr. 1.

§ 176. Personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 7, 8, 12 og 13, som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14 kan efter jobcenterets vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1.

Stk. 2. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Bemyndigelsesbestemmelse om befordringsgodtgørelse

§ 177. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr.

Kapitel 28

Hjælpe midler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

§ 178. Jobcenteret kan for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Stk. 2. Det er en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 4. Tilskud til hjælpemidler kan gives på baggrund af dokumenterede udgifter.

Stk. 5. Hjælpe midler kan i stedet for tilskud gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Stk. 6. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 7. Det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

§ 179. Jobcenteret kan give en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Stk. 2. Det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdslevnen.

Stk. 3. Tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

Stk. 4. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Afsnit IX

Øvrige bestemmelser

Kapitel 29

Underretninger

§ 180. Jobcenteret skal give arbejdsløsheds-kassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer omfattet af § 6, nr. 1, til brug for arbejdsløsheds-kassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 181. Arbejdsløsheds-kassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i denne lov.

§ 182. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om jobcenterets og arbejdsløsheds-kassens underretninger efter §§ 180 og 181, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

§ 183. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Kapitel 30

Digital kommunikation

Borgere

§ 184. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation mellem på den ene side personer omfattet af §§ 6 og 7 og personer omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af stk. 1 og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer

entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Arbejdsgivere

§ 185. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsats, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af stk. 1.

§ 186. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov. Beskæftigelsesministeren fastsætter herunder regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

§ 187. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse

§ 188. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 184-187 kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Kapitel 31

Regulering, udbetaling af ydelser, erstatning, tilsyn m.v.

§ 189. En gang årligt den 1. januar reguleres følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

- 1) Prisloftet efter § 48, stk. 7.
- 2) Løntilskud efter § 75.
- 3) Fleksløntilskud efter § 123, stk. 2.
- 4) Tilskud efter § 126, stk. 5, § 133, stk. 3, og § 136, stk. 2.
- 5) Jobrotationsydelse efter § 152.

Stk. 2. Timelønnen efter § 72, stk. 2, skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 190. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov og fastsætter herunder regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

§ 191. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, herunder at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14.

Kapitel 32

Forsøg

§ 192. Beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg.

§ 193. I perioden fra den 1. januar 2020 til en 1. januar 2024 gennemføres forsøg, hvorefter beskæftigelsesministeren giver tilladelse til, at udvalgte arbejdsløsheds-kasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktførelsen i de første 3 måneders ledighed. Personer med komplekse udfordringer, som vurderes i risiko for langtidsledighed og unge under 25 år, som ikke har en erhvervs-kompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørger-pligt over for hjemmeboende børn, skal have et kontaktførelse i jobcenteret.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren udpeger kommuner, der deltager i forsøget.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for forsøget.

Kapitel 33

Statens refusion til kommunerne og kommunernes medfinansiering

§ 194. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, godtgørelse efter § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

§ 195. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår følgende:

- 1) Tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling.
- 2) Partnerskabsaftaler efter § 15.
- 3) Opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter § 161.
- 4) Undervisningsmaterialer efter § 172.
- 5) Merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

§ 196. Inden for en pulje refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse efter § 96.

Stk. 2. Inden for en pulje refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb efter § 97.

§ 197. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

- 1) Mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.
- 2) Kortvarige kurser efter § 162.
- 3) Arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger efter §§ 172, 178 og 179.
- 4) Særlige udgifter efter § 173.
- 5) Befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198.

§ 198. Kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne og regler udstedt i medfør af denne lov tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Kommunens bidrag efter stk. 1 udgør 50 pct. af statens udgifter.

§ 199. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer omfattet af § 6, nr. 11.

§ 200. For fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbe-

talt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

- 1) Fleksløntilskud efter § 123.
- 2) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126.
- 3) Tilskud til fleksjob efter § 133.
- 4) Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136.

§ 201. Staten refunderer 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter kapitel 22.

Stk. 2. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

§ 202. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter stk. 2 til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. stk. 3, hvis

- 1) personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, eller
- 2) tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 2. Udgifter efter stk. 1 omfatter følgende:

- 1) Udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer omfattet af § 6, nr. 2-5 og 10-11.
- 2) Udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, til undervisningsmaterialer efter § 172 og til mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 10 og 11.
- 3) Udgifter til kortvarige kurser efter § 162 og udgifter til hjælpemidler efter § 178 til personer omfattet af § 6, nr. 9.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

§ 203. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Stk. 2. Det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter stk. 1, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Afsnit X

Klageadgang, ikrafttræden m.v.

Kapitel 34

Klageadgang

Klage over jobcenterets og kommunens afgørelser

§ 204. Kommunens, herunder jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning, jf. §§ 64, 80 og 88 kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 176 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

§ 205. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse i sagen inden 4 uger efter, at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over jobcenterets afgørelse vedrører personer omfattet af § 6, nr. 1, og der er tale om klage over jobcenterets afgørelser vedrørende følgende:

- 1) Tilbud efter kapitel 11-14, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov.
- 2) Rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.
- 3) Henvísninger til arbejde, jf. § 11, stk. 2, nr. 3.
- 4) Beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør, jf. § 5.

Klage over arbejdsgiverens beregninger ved ansættelse med løntilskud

§ 206. Klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 72, stk. 4, for personer omfattet af § 6, nr. 1-5, kan senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse indbringes for jobcenteret.

Klage over arbejdsløshedskassens afgørelser

§ 207. Arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job efter § 11, stk. 4, om jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og om befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 5, kan senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 35

Ikrafttrædelses-, overgangs-, og territorialbestemmelse

§ 208. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 34, stk. 2, og kan herunder bestemme, at bestemmelsen træder i kraft på forskellige tidspunkter for personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10.

Stk. 3. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 ophæves.

§ 209. Personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som forud for den 1. januar 2020 har fået en frist til selvbooking af

en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket samtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 7.

Stk. 2. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 9, skal der inden for de første 6 måneders ledighed i alt holdes mindst 6 jobsamtaler, hvoraf arbejdsløsheds-kassen deltager i 2. I opgørelsen medregnes samtaler holdt efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer. Har personen haft mere end 6 måneders ledighed, holdes en samtale efter denne lovs § 32, stk. 2, medmindre der har været holdt en samtale efter § 16 b, stk. 1, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Stk. 3. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i alt holdes mindst 4 jobsamtaler i kontaktføreløbet inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8. I opgørelsen medregnes samtaler holdt inden for de seneste 13 uger efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Stk. 4. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13 uger og 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i perioden frem til det tidspunkt, hvor personen har haft 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8, holdes jobsamtaler i kontaktføreløbet på følgende måde:

- 1) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 3, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5 og nr. 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse jf. denne lovs § 9, holdes mindst 2 jobsamtaler, og er perioden mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, holdes mindst 1 jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.
- 2) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2 og nr. 4, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13-25 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst 1 jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.

Stk. 5. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 6, 7 og 8, som har fået rehabiliteringsplanens indsatsdel forud for den 1. januar 2020, skal jobcenteret snarest muligt og senest den 1. maj 2020 registrere og indberette de igangværende indsatser, som ikke allerede er registreret og indberettet til det fælles datagrundlag, så rehabiliteringsplanens indsatsdel kommer til at indgå i »Min Plan« på Jobnet, jf. denne lovs § 45.

Stk. 6. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som den 1. januar 2020 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter §§ 26 a og 73 b, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 9, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2020 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 48. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 48 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Stk. 7. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1-3, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, medregnes tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, der er givet i perioden med samme forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 8, som ret- og pligttilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 15.

Stk. 8. For personer omfattet af denne lov § 6, stk. 2-5, medregnes ved opgørelse efter § 9 af sammenhængende perioder med samme offentlige forsørgelsesydelse i form af overgangsydelse også sammenhængende perioder før den 1. januar 2020, hvor personen har modtaget integrationsydelse og ikke været omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Stk. 9. For arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter § 98 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 10, stk. 6, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer, forhøjes tilskudssatsen fra den 1. januar 2020 efter denne lovs § 159, stk. 2.

Stk. 10. Staten yder refusion efter bestemmelserne i kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2020, selv om udgifterne først kommer efter den 1. januar 2020, jf. dog stk. 11 og 12.

Stk. 11. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5, 9, 10 og 12, der før den 1. januar 2019 har deltaget i tilbud m.v. eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, med senere eller § 100, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Stk. 12. For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og 6, der før den 1. juli 2019 har deltaget i tilbud eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og der

ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår 2019.

§ 210. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Baggrund for lovforslaget*
 - 1.1.1. *Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats*
 - 1.1.1.1. *Færre og mere enkle proceskrav*
 - 1.1.1.2. *Ens regler på tværs af målgrupper*
 - 1.1.1.3. *Flere digitale løsninger*
 - 1.1.1.4. *Gennemskrivning af loven*
 - 1.1.2. *Aftale om udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet*
 - 1.2. *Strukturen i den foreslåede lov*
 - 1.3. *Væsentlige aftaler og reformer siden vedtagelsen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 2003*
 - 1.3.1. *Tilbud til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats*
 - 1.3.2. *Uddannelsespålæg*
 - 1.3.3. *Tilbud til ledige selvforsørgende*
 - 1.3.4. *Ressourceforløb til personer med komplekse problemer og rehabiliteringsteams*
 - 1.3.5. *Omlægning af tilskuddet i fleksjobordningen*
 - 1.3.6. *Jobafklaringsforløb*
 - 1.3.7. *Flere i uddannelse og job - uddannelseshjælp og nyt visitationssystem*
 - 1.3.8. *Reform af beskæftigelsesindsatsen*
 - 1.4. *Love/lovforslag som lovforslaget i øvrigt skal ses i sammenhæng med*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Formål med indsatsen*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Ansvaret for indsatsen*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.1.1. *Kommunerne*
 - 2.2.1.2. *Inddragelse af arbejdsløshedskasserne*
 - 2.2.1.3. *Inddragelse af andre aktører*
 - 2.2.1.3.1. *Andre aktørers opgaver i forhold til ledige fleksjobvisiterede*
 - 2.2.1.3.2. *Andre aktørers opgaver i forhold til revalidender*
 - 2.2.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2.2.1. *Kommunernes ansvar*
 - 2.2.2.2. *Arbejdsløshedskassernes inddragelse*
 - 2.2.2.3. *Andre aktørers inddragelse*
 - 2.3. *Målgrupper, visitation og opgørelse af tidsperioder m.v.*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.1.1. *Målgrupper*
 - 2.3.1.2. *Visitation*
 - 2.3.1.3. *Bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med de kommunale sagsbehandlingskridt i forbindelse med visitationen (visitationstilsyn)*
 - 2.3.1.4. *Bemyndigelse til regler om grundlaget for vurdering af behovet for tilbud med henblik på samfundsmæssig forståelse*
 - 2.3.1.5. *Opgørelse af tidsperioder*
 - 2.3.1.5.1. *Opgørelsen af tidsperioder i kontaktforløbet, jobrettet uddannelse og ved ret- og pligttilbud*
 - 2.3.1.5.2. *Opgørelsen af forudgående perioder med forsørgelsesyndelser m.v. i virksomhedsrettede ordninger*
 - 2.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.3.2.1. *Målgrupper*
 - 2.3.2.1.1. *Præcisering angående ledighedsyndelsesmodtagere under revalidering*

- 2.3.2.1.2. *Målgrupper der får indsats som beskæftigede*
- 2.3.2.2. *Visitation*
- 2.3.2.3. *Bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med de kommunale sagsbehandlingsskridt i forbindelse med visitationen (visitationstilsyn)*
- 2.3.2.4. *Bemyndigelse til at fastsætte regler om grundlaget for vurdering af behovet for tilbud med henblik på samfundsmæssig forståelse*
- 2.3.2.5. *Opgørelse af tidsperioder*
- 2.3.2.5.1. *Opgørelsen af tidsperioder i kontaktførelsen, jobrettet uddannelse og ved ret- og pligttilbud*
- 2.3.2.5.2. *Opgørelsen af forudgående perioder med forsørgelsesydelse m.v. i virksomhedsrettede ordninger*
- 2.4. *Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere*
- 2.4.1. *Gældende ret*
- 2.4.1.1. *Jobcenterets bistand til at finde arbejde og arbejdskraft*
- 2.4.1.2. *Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade*
- 2.4.1.3. *Bistand til særlige aktiviteter*
- 2.4.1.4. *Information og vejledning i jobcenteret*
- 2.4.1.5. *Tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler*
- 2.4.1.6. *Bemyndigelsesbestemmelse om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere*
- 2.4.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.5. *Tilmelding, afmelding og brug af joblog*
- 2.5.1. *Gældende ret*
- 2.5.1.1. *Tilmelding og afmelding*
- 2.5.1.2. *Brug af joblog*
- 2.5.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.5.2.1. *Tilmelding og afmelding*
- 2.5.2.2. *Brug af joblog*
- 2.6. *Cv-oplysninger, personkreds, indhold og seneste tidspunkt på Jobnet for visse målgrupper*
- 2.6.1. *Gældende ret*
- 2.6.1.1. *Målgruppe for cv-oplysninger*
- 2.6.1.2. *Indhold, frister og cv-samtale*
- 2.6.1.3. *Bistand og adgang til cv-oplysninger*
- 2.6.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.6.2.1. *Målgruppe for cv-oplysninger*
- 2.6.2.2. *Indhold, frister og cv-samtale*
- 2.7. *Fleksibelt og individuelt kontaktførelse*
- 2.7.1. *Gældende ret*
- 2.7.1.1. *Målgruppe*
- 2.7.1.2. *Formål med kontaktførelsen*
- 2.7.1.3. *Jobsamtalernes indhold*
- 2.7.1.4. *Uddannelsespålæg for dagpengemodtagere, uddannelses- og integrationsmodtagere uden for integrationsprogrammet*
- 2.7.1.5. *Jobsamtalernes antal og kadence*
- 2.7.1.6. *Samtalernes form*
- 2.7.1.7. *Selvbooking*
- 2.7.1.8. *Koordinerende sagsbehandler*
- 2.7.1.9. *Samtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner*
- 2.7.1.10. *Systematiske henvisningsforløb*
- 2.7.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.7.2.1. *Målgruppe*
- 2.7.2.2. *Formål med kontaktførelsen*
- 2.7.2.3. *Jobsamtalernes indhold*
- 2.7.2.4. *Uddannelsespålæg for dagpengemodtagere, uddannelses- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet*
- 2.7.2.5. *Jobsamtalernes antal og kadence*
- 2.7.2.5.1. *Jobsamtaler inden for de første 6 måneder*
- 2.7.2.5.2. *Fælles jobsamtaler med arbejdsløshedskasserne*
- 2.7.2.5.3. *Jobsamtaler efter de første 6 måneder*

- 2.7.2.5.4. *Tredje fælles jobsamtale med arbejdsløsheds-kassen*
- 2.7.2.5.5. *Forsøg med mere ansvar til arbejdsløsheds-kasser*
- 2.7.2.6. *Jobsamtalernes form*
- 2.7.2.7. *Selvbooking*
- 2.7.2.8. *Koordinerende sagsbehandler*
- 2.7.2.9. *Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner*
- 2.7.2.10. *Systematiske henvisningsforløb*
- 2.8. *Planer*
- 2.8.1. *Gældende ret*
- 2.8.1.1. *»Min Plan«*
- 2.8.1.2. *Mentorkontrakt*
- 2.8.1.3. *Rehabiliteringsplan*
- 2.8.1.4. *Helhedsorienteret plan*
- 2.8.1.5. *Personer med en kontrakt efter integrationsloven*
- 2.8.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.8.2.1. *»Min Plan«*
- 2.8.2.2. *Mentorkontrakt*
- 2.8.2.3. *Rehabiliteringsplan*
- 2.8.2.4. *Helhedsorienteret plan*
- 2.8.2.5. *Personer med en kontrakt efter integrationsloven*
- 2.9. *Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede*
- 2.9.1. *Gældende ret*
- 2.9.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.10. *Tilbudsmuligheder og overordnede betingelser for tilbud*
- 2.10.1. *Gældende ret*
- 2.10.1.1. *Tilbudstyper*
- 2.10.1.2. *Overordnede betingelser for tilbud*
- 2.10.1.2.1. *Tilbud til ledige selvforsørgende*
- 2.10.1.2.2. *Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats*
- 2.10.1.3. *Ophør af tilbud*
- 2.10.1.4. *Bemyndigelsesbestemmelser om tilbud*
- 2.10.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.10.2.1. *Tilbudstyper*
- 2.10.2.2. *Overordnede betingelser for tilbud*
- 2.10.2.2.1. *Tilbud til ledige selvforsørgende*
- 2.10.2.2.2. *Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats*
- 2.10.2.3. *Ophør af tilbud*
- 2.10.2.4. *Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud*
- 2.11. *Virksomhedspraktik*
- 2.11.1. *Gældende ret*
- 2.11.1.1. *Målgruppen for virksomhedspraktik*
- 2.11.1.1.1. *Selvfundne virksomhedspraktik*
- 2.11.1.2. *Formål med virksomhedspraktik*
- 2.11.1.3. *Varighed af virksomhedspraktik*
- 2.11.1.4. *Virksomhedspraktik i forhold til lønmodtagerregler m.v.*
- 2.11.1.5. *Ydelser m.v.*
- 2.11.1.6. *Forholdet til virksomhedens ansatte*
- 2.11.1.6.1. *Konkurrenceforvridning*
- 2.11.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.11.2.1. *Målgrupperne for virksomhedspraktik*
- 2.11.2.1.1. *Selvfundne virksomhedspraktik*
- 2.11.2.2. *Formålet med virksomhedspraktik*
- 2.11.2.3. *Varighed af virksomhedspraktik*
- 2.11.2.4. *Virksomhedspraktik i forhold til lønmodtagerregler m.v.*
- 2.11.2.5. *Ydelser m.v.*
- 2.11.2.6. *Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.*
- 2.12. *Ansættelse med løntilskud*

- 2.12.1. *Gældende ret*
- 2.12.1.1. *Målgruppen for ansættelse med løntilskud*
- 2.12.1.2. *Ret til selvfundet løntilskudsjob*
- 2.12.1.3. *Formål med ansættelse med løntilskud*
- 2.12.1.4. *Varighed af ansættelse med løntilskud*
- 2.12.1.5. *Krav om personernes forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., inden ansættelse med løntilskud*
- 2.12.1.6. *Løn- og ansættelsesvilkår*
- 2.12.1.6.1. *Ansættelse hos private arbejdsgivere*
- 2.12.1.6.2. *Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere*
- 2.12.1.6.3. *Særlige regler for revalidender og førtidspensionister*
- 2.12.1.7. *Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet*
- 2.12.1.8. *Forbud mod konkurrenceforvridning*
- 2.12.1.9. *Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, krav om merbeskæftigelse m.v.*
- 2.12.1.9.1. *Høring af de ansatte hos arbejdsgiveren*
- 2.12.1.9.2. *Merbeskæftigelseskrav*
- 2.12.1.9.3. *Forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud*
- 2.12.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.12.2.1. *Målgruppen for ansættelse med løntilskud*
- 2.12.2.2. *Ret til selvfundet løntilskudsjob*
- 2.12.2.3. *Formål med ansættelse med løntilskud*
- 2.12.2.4. *Varighed af ansættelse med løntilskud*
- 2.12.2.5. *Krav om personernes forudgående ledighed/periode med visse forsørgelsesydelse m.v., inden ansættelse med løntilskud*
- 2.12.2.6. *Løn- og ansættelsesvilkår*
- 2.12.2.6.1. *Ansættelse hos private arbejdsgivere*
- 2.12.2.6.2. *Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere*
- 2.12.2.6.3. *Særlige regler for personer i revalidering og førtidspensionister*
- 2.12.2.7. *Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet*
- 2.12.2.8. *Forbud mod konkurrenceforvridning*
- 2.12.2.9. *Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, krav om merbeskæftigelse m.v.*
- 2.12.2.9.1. *Høring af de ansatte hos arbejdsgiveren*
- 2.12.2.9.2. *Merbeskæftigelse*
- 2.12.2.9.3. *Forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud*
- 2.13. *Nytteindsats*
- 2.13.1. *Gældende ret*
- 2.13.1.1. *Målgruppen for nytteindsats*
- 2.13.1.2. *Formålet med nytteindsats*
- 2.13.1.3. *Indholdet af nytteindsats*
- 2.13.1.3.1. *Nytteindsats som servicearbejde for borgere*
- 2.13.1.3.2. *Nytteindsats i forhold til servicelovens § 83*
- 2.13.1.3.3. *Ikke mulighed for nytteindsats hvor man senest har været ansat*
- 2.13.1.4. *Varigheden af nytteindsats*
- 2.13.1.5. *Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere*
- 2.13.1.6. *Ydelse*
- 2.13.1.7. *Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.*
- 2.13.1.7.1. *Mulighed for dispensation fra rimelighedskravet*
- 2.13.1.7.2. *Konkurrenceforvridning*
- 2.13.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.13.2.1. *Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.*
- 2.14. *Vejledning og opkvalificering*
- 2.14.1. *Gældende ret*
- 2.14.1.1. *Ordinære uddannelser*
- 2.14.1.2. *Øvrig vejledning og opkvalificering*
- 2.14.1.3. *Formål*
- 2.14.1.4. *Målgrupper*
- 2.14.1.5. *Varighedsbegrænsning*

- 2.14.1.6. *Læse-, skrive-, regne- og ordblindkurser*
- 2.14.1.7. *Ret til at få vurderet uformelle kvalifikationer*
- 2.14.1.8. *Konkurrenceforvridning*
- 2.14.1.9. *Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser som tilbud*
- 2.14.1.10. *Særlige uddannelsespuljer*
- 2.14.1.10.1. *Puljen til uddannelsesløft*
- 2.14.1.10.2. *Regional uddannelsespulje*
- 2.14.2.1. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.15. *Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere*
- 2.15.1. *Gældende ret*
- 2.15.1.1. *Dagpengemodtagere*
- 2.15.1.2. *Kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere*
- 2.15.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.15.2.1. *Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere*
- 2.16. *Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse*
- 2.16.1. *Gældende ret*
- 2.16.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.17. *Mindre intensiv indsats*
- 2.17.1. *Gældende ret*
- 2.17.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.18. *Jobafklaringsforløb*
- 2.18.1. *Gældende ret*
- 2.18.1.1. *Målgruppe*
- 2.18.1.2. *Indsats*
- 2.18.1.3. *Varighed*
- 2.18.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.18.2.1. *Målgruppe*
- 2.18.2.2. *Indsats*
- 2.18.2.3. *Varighed*
- 2.19. *Ressourceforløb*
- 2.19.1. *Gældende ret*
- 2.19.1.1. *Målgruppe*
- 2.19.1.2. *Indsats*
- 2.19.1.3. *Varighed*
- 2.19.1.4. *Førtidspensionister i ressourceforløb*
- 2.19.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.19.2.1. *Målgruppe*
- 2.19.2.2. *Indsats*
- 2.19.2.3. *Varighed*
- 2.19.2.4. *Førtidspensionister i ressourceforløb*
- 2.20. *Fleksjob*
- 2.20.1. *Gældende ret*
- 2.20.1.1. *Visitation*
- 2.20.1.2. *Fastholdelsesfleksjob*
- 2.20.1.3. *Midlertidige fleksjob*
- 2.20.1.4. *Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status*
- 2.20.1.5. *Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet*
- 2.20.1.6. *Fleksløntilskud*
- 2.20.1.7. *Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt efter den 1. januar 2013*
- 2.20.1.8. *Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.*
- 2.20.1.9. *Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013*
- 2.20.1.10. *Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013*
- 2.20.1.11. *Indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud*
- 2.20.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.20.2.1. *Målgruppe*

- 2.20.2.2 *Indhold*
- 2.20.2.3 *Visitation*
- 2.20.2.4 *Fastholdelsesfleksjob*
- 2.20.2.5 *Midlertidige fleksjob*
- 2.20.2.6 *Løbende opfølgning af fleksjob og udarbejdelse af status*
- 2.20.2.7 *Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet*
- 2.20.2.8 *Fleksløntilskud*
- 2.20.2.9 *Feriegodtgørelse, sygedagpenge og barseldagpenge m.v.*
- 2.20.2.10 *Tilbagebetaling*
- 2.20.2.11 *Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt den 1. januar 2013 eller derefter*
- 2.20.2.12 *Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.*
- 2.20.2.13 *Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013*
- 2.20.2.14 *Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013*
- 2.20.2.15 *Indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud*
- 2.20.2.16 *Bemyndigelsesbestemmelser om fleksjob*
- 2.21. *Revalidering*
 - 2.21.1. *Gældende ret*
 - 2.21.1.1. *Målgruppe*
 - 2.21.1.2. *Indsats*
 - 2.21.1.3. *Varighed*
 - 2.21.1.4. *Selvstændig virksomhed*
 - 2.21.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.21.2.1. *Revalidering som selvstændigt kapitel*
 - 2.21.2.2. *Målgruppe*
 - 2.21.2.3. *Indsats*
 - 2.21.2.4. *Varighed*
 - 2.21.2.5. *Selvstændig virksomhed*
- 2.22. *Jobrotation*
 - 2.22.1. *Gældende ret*
 - 2.22.1.1. *Den beskæftigede, der deltager i uddannelse*
 - 2.22.1.2. *Uddannelsen, som den beskæftigede deltager i*
 - 2.22.1.3. *Vikaren*
 - 2.22.1.4. *Personer, der har ret til selvfundet jobrotationsvikariat*
 - 2.22.1.5. *Jobrotationsydelsen*
 - 2.22.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.22.2.1. *Den beskæftigede, der deltager i uddannelse*
 - 2.22.2.2. *Uddannelsen, som den beskæftigede deltager i*
 - 2.22.2.3. *Vikaren*
 - 2.22.2.4. *Personer, der har ret til selvfundet jobrotationsvikariat*
 - 2.22.2.5. *Jobrotationsydelsen*
- 2.23. *Voksenlærlingeordningen - tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne*
 - 2.23.1. *Gældende ret*
 - 2.23.1.1. *Målgrupper, sats og tilskudsperiode*
 - 2.23.1.2. *Liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft*
 - 2.23.1.3. *Afgørelse og udbetaling af tilskud*
 - 2.23.1.4. *Forsøg med en forenklet voksenlærlingeordning*
 - 2.23.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.23.2.1. *Målgrupper, sats og tilskudsperiode*
 - 2.23.2.2. *Liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft*
 - 2.23.2.3. *Værnsregel*
 - 2.23.2.4. *Tilskud*
- 2.24. *Opkvalificering i forbindelse med ansættelse*
 - 2.24.1. *Gældende ret*
 - 2.24.1.1. *Opkvalificering ved ansættelse*
 - 2.24.1.2. *Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob*

- 2.24.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.24.2.1. *Opkvalificering i forbindelse med ansættelse*
- 2.24.2.2. *Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob*
- 2.25. *Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
- 2.25.1. *Gældende ret*
- 2.25.1.1. *Ordinær opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
- 2.25.1.2. *Supplerende opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
- 2.25.1.3. *Den ordinære og den supplerende pulje til opkvalificering*
- 2.25.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.25.2.1. *Indsatsen til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser*
- 2.26. *Mentorstøtte*
- 2.26.1. *Gældende ret*
- 2.26.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.26.2.1. *Mentorstøtte som understøttende indsats*
- 2.26.2.2. *Mentorfunktionen og jobcenterets støtte hertil*
- 2.26.2.3. *Mentorstøtte i form af udskrivningskoordinatorer*
- 2.26.2.4. *Mentorkontrakt og »Min Plan«*
- 2.27. *Hjælpe midler og befordringsgodtgørelse under tilbud*
- 2.27.1. *Gældende ret*
- 2.27.1.1. *Hjælpe midler*
- 2.27.1.2. *Befordringsgodtgørelse*
- 2.27.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.27.2.1. *Hjælpe midler*
- 2.27.2.2. *Befordringsgodtgørelse*
- 2.27.2.3. *Bemyndigelsesbestemmelse om befordringsgodtgørelse*
- 2.28. *Hjælpe midler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.*
- 2.28.1. *Gældende ret*
- 2.28.1.1. *Hjælp til udgifter til hjælpe midler i forbindelse med ansættelse*
- 2.28.1.2. *Hjælp til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob*
- 2.28.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.28.2.1. *Hjælp til udgifter til hjælpe midler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.*
- 2.28.2.2. *Hjælp til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob*
- 2.29. *Underretninger*
- 2.29.1. *Gældende ret*
- 2.29.1.1. *Underretninger mellem jobcenteret og arbejdsløshedskassen*
- 2.29.1.2. *Underretninger fra uddannelsesinstitutioner til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen*
- 2.29.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.29.2.1. *Underretninger mellem jobcenteret og arbejdsløshedskassen*
- 2.29.2.2. *Underretninger fra uddannelsesinstitutioner til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen*
- 2.29.2.3. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen*
- 2.30. *Digital kommunikation*
- 2.30.1. *Gældende ret*
- 2.30.1.1. *Digital kommunikation mellem jobcenteret og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen*
- 2.30.1.2. *Digital kommunikation mellem jobcenteret og arbejdsgivere*
- 2.30.1.2.1. *Oprettelse af pladser*
- 2.30.1.2.2. *Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse*
- 2.30.1.2.3. *Udbetaling af tilskud*
- 2.30.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
- 2.30.2.1. *Digital kommunikation mellem jobcenteret og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen*
- 2.30.2.2. *Digital kommunikation mellem jobcenteret og arbejdsgivere*
- 2.30.2.3. *Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsenderoplysninger og tidspunkt for modtagelse*
- 2.31. *Regulering, udbetaling af ydelser, refusion, tilsyn, regnskab, erstatning m.v.*
- 2.31.1. *Gældende ret*
- 2.31.1.1. *Regulering af tilskud og ydelser*
- 2.31.1.2. *Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser*
- 2.31.1.2.1. *Beregning, udbetaling, refusion og tilsyn m.v. af visse tilskud og ydelser*
- 2.31.1.2.2. *Tilbagebetaling af ydelser, der er udbetalt på et urigtigt grundlag*

- 2.31.1.3. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt under tilbud
- 2.31.1.3.1. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud
- 2.31.1.3.2. Erstatning ved skade som en person forvolder under tilbud
- 2.31.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.31.2.1. Regulering af tilskud og ydelser
- 2.31.2.2. Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser
- 2.31.2.2.1. Beregning, udbetaling, refusion og tilsyn m.v. af tilskud og ydelser
- 2.31.2.2.2. Tilbagebetaling af ydelser, der er udbetalt på urigtigt grundlag
- 2.31.2.3. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt under tilbud
- 2.31.2.3.1. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud
- 2.31.2.3.2. Erstatning ved skade som en person forvolder under tilbud
- 2.32. Forsøg m.v.
- 2.32.1. Gældende ret
- 2.32.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.33. Statens refusion til kommunerne
- 2.33.1. Gældende ret
- 2.33.1.1. Kommunens administrative udgifter
- 2.33.1.2. Refusion af driftsudgifter ved aktivering
- 2.33.1.3. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser (puljen til uddannelsesløft)
- 2.33.1.4. Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (den regionale uddannelsespulje)
- 2.33.1.5. Refusion af udgifter til hjælpemidler, befordringsgodtgørelse og mentorstøtte
- 2.33.1.6. Kommunernes medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløsheds-kasser til dagpengemodtagere
- 2.33.1.7. Refusion af udgifter til løntilskudsansættelse for førtidspensionister
- 2.33.1.8. Refusion af udgifter til fleksjob
- 2.33.1.9. Refusion af udgifter til jobrotationsydelse
- 2.33.1.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge
- 2.33.1.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold
- 2.33.1.12. Forskudsrefusion
- 2.33.1.13. Statsrefusion til opholdskommunen
- 2.33.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.33.2.1. Kommunens administrative udgifter
- 2.33.2.2. Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.
- 2.33.2.3. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser (puljen til uddannelsesløft)
- 2.33.2.4. Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (den regionale uddannelsespulje)
- 2.33.2.5. Refusion af udgifter til mentorstøtte, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.
- 2.33.2.6. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløsheds-kasser til dagpengemodtagere
- 2.33.2.7. Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister
- 2.33.2.8. Refusion af udgifter til fleksjob
- 2.33.2.9. Refusion af udgifter til jobrotationsydelse
- 2.33.2.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge
- 2.33.2.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold
- 2.33.2.12. Forskudsrefusion
- 2.33.2.13. Statsrefusion til opholdskommunen
- 2.34. Klageadgang
- 2.34.1. Gældende ret
- 2.34.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til frikommuneforsøgene
- 4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og webtilgængelighed
- 4.1. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
- 4.2. Webtilgængelighed ved digital kommunikation
- 4.3. Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
- 4.4. Digital kommunikation mellem jobcenteret og borgere

- 4.5. *Digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse løntilskudspladser m.v. og anmodning om udbetaling af tilskud*
5. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 5.1. *Ét krav til ret og pligt til tilbud*
 - 5.2. *Registreringskrav til ledige lempes*
 - 5.3. *Harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob*
 - 5.4. *Ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering*
 - 5.5. *Mulighed for ordinær uddannelse til ledige fleksjobvisiterede*
 - 5.6. *Mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år*
 - 5.7. *Forenkling af voksenlærlingeordningen*
 - 5.8. *Jobrotationsordningen udvides til flere målgrupper*
 - 5.9. *Flere digitale løsninger (udvidelse af det digitale ansøgningssystem VITAS og obligatorisk selvbooking til flere målgrupper)*
 - 5.10. *Statslige it-udgifter*
 - 5.11. *Statslige driftsudgifter*
 - 5.12. *Offentlige implementeringskonsekvenser*
 - 5.13. *Øvrige implementeringskonsekvenser*
 - 5.13.1. *Organisatoriske forhold*
 - 5.13.2. *It-understøttelse, it-styring og risiko*
6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Miljømæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
11. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

1.1. Baggrund for lovforslaget

1.1.1. Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik den 23. august 2018 Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Der er enighed om, at beskæftigelsesindsatsen fortsat skal understøtte, at Danmark har et velfungerende arbejdsmarked med lav ledighed, og hvor virksomhederne får den arbejdskraft, de har brug for. Det skal være til gavn for både borgere, virksomheder og for samfundet som helhed.

Aftalepartierne er enige om, at kompleks lovgivning med mange proceskrav og særregler ikke må stå i vejen for en effektiv beskæftigelsesindsats.

Det er derfor aftalt, at beskæftigelsesindsatsen skal forenkles, så borgere mødes med fair krav og forståelige regler, og der bliver frigjort vigtige ressourcer i kommunerne og arbejdsløshedskasserne til effektivt at hjælpe ledige i job og væk fra offentlig forsørgelse, så alle kommer med. Tiden skal ikke bruges på skemaer og registreringer, som ikke giver mening, eller på ulogiske regler, der begrænser muligheden for at give den enkelte borger den indsats, der skal til for at komme tættere på selvforsørgelse.

Med den nye forenkledede lov kan jobcentrene og arbejdsløshedskasserne bruge mere tid på det vigtigste – at understøtte et velfungerende arbejdsmarked med lav ledighed, bl.a. gennem en målrettet og opsøgende indsats over for virksomhederne. Jobcentrene og arbejdsløshedskasserne

skal i tråd hermed have fokus på at sikre et rigtigt match mellem de ledige og virksomhederne og understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Aftalepartierne er desuden enige om, at der over en periode på 4 år gives mere ansvar til arbejdsløshedskasserne. For at få et styrket vidensgrundlag om betydningen af placeringen af kontaktførelsen får udvalgte arbejdsløshedskasser i en 4-årig periode således ansvaret for kontaktførelsen for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsførelsen.

Med aftalen skal der være større frihed og incitament til at tilpasse beskæftigelsesindsatsen til den enkelte, og virksomhederne skal have bedre forudsætninger for at tage del i den aktive beskæftigelsesindsats gennem enklere regler og gode digitale løsninger. Når der stilles krav til ledige, skal det være om ting, vi ved, der virker.

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen og skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats).

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med regeringens sammenhængsreform, hvor et af elementerne er at reducere bureaukratiet på tværs af den offentlige sektor.

Lovforslaget udmønter de elementer, der fremgår af de følgende afsnit.

1.1.1.1. Færre og mere enkle proceskrav

Aftalepartierne er enige om, at beskæftigelsesindsatsen skal væk fra stive og ulogiske proceskrav, og der skal være større frihed til at tilrettelægge en effektiv indsats. Den skal understøtte, at lediges kontakt med jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen er meningsfuld og tilpasset deres behov, så de kan få hjælp til hurtigst muligt at komme ud på arbejdsmarkedet. Derfor er der indgået aftale om følgende forenklinger til proceskrav:

- Færre proceskrav til samtaleforløbet.
- Forenkling af reglerne om indhold i samtalerne.
- Forsøg med at arbejdsløsheds-kasser varetager kontaktforløbet over en 4 årig periode.
- Alle målgrupper omfattes af standby-ordningen.
- Arbejdsløsheds-kasser kan deltage via videosamtaler.
- Ét krav til ret- og pligttilbud.
- Registreringskrav til ledige lempes, da krav om tjek af jobforslag ophæves.
- Systematiske henvisningsforløb afskaffes.
- Særskilt mentorkontrakt afskaffes.
- Udvidelse af reglen om mindre intensiv indsats.
- Mere fokus i jobcentrenes arbejde med at matche ledige og virksomheder.

1.1.1.2. Ens regler på tværs af målgrupper

Aftalepartierne er enige om, at reglerne i den aktive beskæftigelsesindsats i udgangspunktet skal være ens på tværs af målgrupper. Der er derfor aftalt følgende forenklinger:

- Harmonisering af varighedsbegrænsningerne for løntilskud.
- Mulighed for at fortsætte i løntilskudsansættelse ved målgruppeskift.
- Ensretning af varighedsbegrænsninger for virksomhedspraktik.
- Udsatte skal have mulighed for virksomhedspraktik på seneste ansættelsessted.
- Klarere jobsigte med virksomhedspraktik.
- Ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering.
- Mulighed for ordinær uddannelse for ledige fleksjobvisiterede.
- Mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år.
- Ens regler om læse-, skrive- og regnekursus og test.
- Forenkling af voksenlæringeordningen.
- Kun én varslingspulje og permanentgørelse af forsøg med udvidet varslingsindsats.
- Jobrotation udvides til flere målgrupper.
- Årlig opfølgning på kommunernes anvendelse og administration af de forskellige ordninger.

1.1.1.3. Flere digitale løsninger

Aftalepartierne er enige om, at en effektiv beskæftigelsesindsats skal understøttes af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Derfor forbedres og udvides en række digitale løsninger:

- Forenkling og automatisering af opgørelsen af antal ordinært ansatte.
- Mulig justering i høring af tillids- eller medarbejderrepræsentant ved etablering af virksomhedsrettet indsats.
- Ensretning af merbeskæftigelseskravet.
- Det digitale ansøgningssystem for virksomheder rulles ud til flere områder (fleksjob, jobrotation m.v.).
- Alle skal have et cv på Jobnet.
- Alle skal bruge »Min Plan« på Jobnet.
- Obligatorisk selvbooking af samtaler udvides til flere målgrupper.

1.1.1.4. Gennemskrivning af loven

Aftalepartierne er enige om, at der udarbejdes en helt ny hovedlov om den aktive beskæftigelsesindsats.

Den nye lov skal være lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommuner og arbejdsløsheds-kasser.

Med lovforslaget ophæves den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016.

1.1.2. Aftale om udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik november 2018 aftale om udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet.

Med satspuljeaftalen for 2019 blev aftalepartierne enige om 11 initiativer, der skal medvirke til, at flere mennesker med handicap kommer i beskæftigelse.

To af de initiativer kræver som konsekvens heraf ændring af lovgivning på Beskæftigelsesministeriets, Børne- og Socialministeriets, Uddannelses- og Forskningsministeriets og Undervisningsministeriets områder.

Der er tale om følgende to initiativer:

- Ingen aldersgrænse for hjælpemidler til job. Personer med handicap, der har nået folkepensionsalderen og er i ordinær ansættelse eller driver selvstændig virksomhed, kan få bevilget eller beholde allerede bevilgede hjælpemidler og mindre arbejdspladsindretninger i arbejdssammenhæng, hvis de ønsker at arbejde ud over folkepensionsalderen.
- Smidigere overgange mellem sektorer. Personer med handicap, som har fået bevilget udlån af hjælpemidler, og som ophører på en formelt kompetencegivende uddannelse, skal kunne beholde deres hjælpemiddel i op til 3 måneder efter endt uddannelse. Samtidigt får kommunerne pligt til at træffe afgørelse om, hvorvidt en borger kan få en fornyet bevilling af allerede bevilgede fysiske hjælpemidler inden for 4 uger fra borgerens ansøgning ved skifte mellem uddannelse, fritid, job og ledighed samt ved flytning mellem kommuner.

1.2. Strukturen i den foreslåede lov

Lovforslaget er opbygget således, at det primært afspejler en typisk vej gennem beskæftigelsesystemet fra første henvendelse og frem til ordinær beskæftigelse. Det vil sige, at opbygningen afspejler, at der først sker henvendelse i jobcenteret, tilmelding, personen får kontaktførløb, planer og indsatser m.v. Af øvrige strukturelle ændringer i lovforslaget i forhold til de gældende regler kan følgende fremhæves:

- Lovens indledende formålsbestemmelse er ajourført i lovforslaget, så den rummer alle de målgrupper, som lovforslaget omfatter.
- Bestemmelsen, der definerer lovens målgrupper, er ajourført og justeret, således at målgrupper, der ligner hinanden, så vidt muligt står samlet.
- Reglerne om anden aktør foreslås flyttet til lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. lov nr. 1482 af 23. december 2014 med senere ændringer (organiseringsloven), hvor de overordnede regler om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen fremgår.
- Afsnittet om tilbud definerer fire typer af tilbud: Virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering. Reglerne for mentorstøtte er, jf. aftalen, flyttet til afsnittet om understøttelse af indsatsen. Reglerne for nytteindsats har fået et selvstændigt kapitel og fremgår således ikke længere af reglerne for virksomhedspraktik.
- Systematisk henvisningsforløb afskaffes. Jobcenteret vil fortsat have mulighed for at give en intensiveret indsats, hvis der er tvivl om den lediges rådighed.
- Målgruppen for nyuddannede personer med handicap flyttes. Bestemmelserne om løntilskud til nyuddannede personer med handicap og opkvalificering i forbindelse med ansættelse til nyuddannede personer med handicap foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 727 af 7. juli 2009 med senere ændringer. Dette bidrager til, at kompensationsloven bliver en sammenhængende lov for personer med handicap i erhverv m.v.
- Ordningerne for personer med særlige udfordringer får selvstændigt afsnit. Der foreslås således et afsnit for personer med særlige udfordringer, som indeholder et kapitel for hver af ordningerne jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering. Disse kapitler samler reglerne om formålet med og tilkendelsen af de fire ordninger. I dag fremgår dele af disse regler af lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 247 af 13. marts 2019. Indsatsen og kontaktførløbet for ordningerne er indsat i lovforslagets generelle kapitler.
- Indsatsen for ledige fleksjobvisiterede foreslås flyttet til lovens generelle kapitler. Kapitlet om fleksjob vil dermed alene indeholde regler om visitation til fleksjobordningen, opfølgning i fleksjobbet, løn og tilskud for fleksjobansatte samt tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.
- Indsatsen for ledige selvforsørgende foreslås skrevet ind i lovens generelle kapitler og vil dermed ikke længere have et selvstændigt kapitel.

- Indsatsen for unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats foreslås ligeledes skrevet ind i lovforslagets generelle indsatskapitler, så de ikke længere har selvstændigt kapitel.
- Reglerne om digital kommunikation foreslås flyttet til et nyt afsnit IX om "Øvrige bestemmelser".
- Midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse er ikke medtaget, da der på lovens forventede ikrafttrædelsestidspunkt ikke længere er personer på disse ordninger.
- Der er i forhold til den gældende lov foretaget en række sproglige justeringer og tydeliggørelser, som ikke i sig selv har indholdsmæssig betydning.

Lovforslaget indeholder i lighed med den gældende lov en række bemyndigelser til, at beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse fastsætter regler om bl.a. den nærmere indholdsmæssige regulering på et område, om opgørelsesmetoder, om digital kommunikation og med henblik på at foretage en nærmere begrebsafklaring. Intentionen bag og dermed rammerne for brugen af bemyndigelserne er beskrevet nærmere i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser. Udmøntningen af bemyndigelserne behandles i aftalekredsen forud for ekstern høring og udstedelse af bekendtgørelserne.

1.3. Væsentlige aftaler og reformer siden vedtagelsen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 2003

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om indsatsen på beskæftigelsesområdet. Loven trådte i kraft i 2003 som udmøntning af reformen Flere i arbejde og er efterfølgende blevet ændret mere end 60 gange. De mange ændringer i loven har givet anledning til kritik fra kommuner, arbejdsløshedskasser, virksomheder og borgere, fordi der er et stort antal særregler rettet mod enkelte målgrupper. Samtidig har de mange ændringer gjort lovens struktur uoverskuelig.

Loven har siden dens ikrafttræden i 2003 udviklet sig betydeligt som følge af mange reformer og aftaler på beskæftigelsesområdet. Som væsentlige overordnede ændringer kan følgende fremhæves:

1.3.1. Tilbud til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats

Fra 2005 fik kommunerne mulighed for efter en konkret vurdering at tilbyde virksomhedspraktik med økonomisk godtgørelse til særligt udsatte unge under 18 år, for hvem tilbud efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018 med senere ændringer, fx servicelovens tilbud om praktikforløb ikke var tilstrækkelige. Ordningen rettede sig mod marginaliserede unge med massive problemer, fx misbrug og kriminalitet, og blev indført med lov nr. 1369 af 20. december 2004 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Virksomhedspraktik til særligt udsatte unge under 18 år).

I 2009 blev der med aftalen om Flere unge i uddannelse og job fra 5. marts 2009 tillige indført mulighed for virk-

somhedspraktik samt vejledning og opkvalificering til unge mellem 15 og 18 år, som har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats. Ændringen blev indført med lov nr. 431 af 28. april 2010 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love.

1.3.2. Uddannelsespålæg

På baggrund af aftalen En ny chance til alle fra 17. juni 2005 blev der i 2006 indført regler om uddannelsespålæg for kontanthjælpsmodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke havde andre problemer end ledighed, og som ikke havde forsørgerpligt over for hjemmeboende børn. Hvis en ung efter kommunens vurdering kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår, skulle pågældende have uddannelsespålæg og en uddannelsesrettet indsats. Ændringen blev indført med lov nr. 239 af 27. marts 2006 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik (Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, suppleret af udlændinges integrationskontrakter, tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere, som ikke er blevet aktiveret det seneste år, gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp m.v.).

I 2009 blev uddannelsespålægget udvidet til også at omfatte dagpengemodtagere og ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt, som efter jobcenterets vurdering vil kunne gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår. Ændringen blev indført med lov nr. 479 af 12. juni 2009 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (Afbureaukratisering af reglerne om aktivering af unge, sanktionsreglerne for kontant- og starthjælpsmodtagere og målretning af aktiveringsindsatsen m.v.).

1.3.3. Tilbud til ledige selvforsørgende

I 2007 fik ledige selvforsørgende på baggrund af aftale om Velfærdsreformen fra 20. juni 2006 mulighed for at få tilbud i form af vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud. Målgruppen var personer, som ikke var i beskæftigelse og ikke opfyldte betingelserne for at modtage arbejdsløshedsdagpenge, kontant- eller starthjælp. Ændringen blev indført med lov nr. 176 af 27. februar 2007 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven, lov om statens voksenuddannelsesstøtte og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (Velfærdsreformen – forstærket indsats for at nedbringe ledigheden m.v.).

I 2010 blev målgruppen af ledige selvforsørgende udvidet til personer, som ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for offentlig hjælp til forsørgelse, og jobcenteret fik pligt til at give et tilbud til selvforsørgende, der beder om det, medmindre det ikke kan antages at forbedre mulighederne for beskæftigelse. Ændringen blev indført med lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.).

1.3.4. Ressourceforløb til personer med komplekse problemer og rehabiliteringsteams

På baggrund af aftale om en reform af førtidspension og fleksjob fra 30. juni 2012 blev der i 2012 indført ressourceforløb med ressourceforløbsydelse til personer med komplekse problemer ud over ledighed, som har behov for et beskæftigelsesrettet forløb kombineret med sociale og sundhedsmæssige indsatser. Der blev samtidig indført tværfaglige kommunale rehabiliteringsteams, som skulle understøtte en tidlig, tværfaglig og sammenhængende indsats. Ændringen blev indført med lov nr. 1380 af 23. december 2012 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og forskellige andre love (Reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteam, fleksløn-tilskud m.v.).

1.3.5. Omlægning af tilskuddet i fleksjobordningen

Ligeledes blev tilskuddet i fleksjobordningen med reformen fra 2012 om førtidspension og fleksjob omlagt, så også personer med en lille arbejdsevne blev målgruppe i ordningen. Ændringen blev indført med samme ændringslov, som indførte ressourceforløb, jf. ovenfor.

1.3.6. Jobafklaringsforløb

På baggrund af forlig om en reform af sygedagpengesystemet fra 18. december 2013 (sygedagpengereformen) blev der i 2014 indført jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse til sygemeldte personer, der ikke kan få forlænget deres periode med sygedagpenge, og som har behov for tværfaglig indsats for at kunne vende tilbage til arbejde. Ændringen blev indført med lov nr. 720 af 25. juni 2014 om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love (Ny sygedagpengemodel med tidlig opfølgning og indsats, jobafklaringsforløb, arbejdsløshedsdagpenge under sygdom m.v.).

1.3.7. Flere i uddannelse og job – uddannelseshjælp og nyt visitationssystem

På baggrund af aftale om en reform af kontanthjælpssystemet - flere i uddannelse og job fra 18. april 2013 (kontanthjælpsreformen) blev der i 2014 indført uddannelseshjælp, uddannelsespålæg og en indsats rettet mod uddannelse til alle unge under 30 år i kontanthjælpssystemet, som ikke hav-

de en erhvervskompetencegivende uddannelse. Der blev indført nye visitationskategorier i form af uddannelsesparate, åbenlyst uddannelsesparate og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere samt jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Nytteindsats blev indført som tilbud, hovedsageligt til ledige, der ikke har brug for opkvalificering, og som alene afventer at kunne starte uddannelse eller job. Mentorstøtte blev omlagt fra en understøttende indsats til et tilbud, der bl.a. skal gives til aktivitetsparate personer, som i perioder på grund af personlige forhold ikke er i stand til at deltage i andre former for tilbud. For dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse blev det hidtidige uddannelsespålæg fra 2009 videreført. Ændringerne blev indført med lov nr. 895 af 4. juli 2013 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelsespålæg, uddannelsesrettet indsats til unge, jobrettet indsats til kontanthjælpsmodtagere, helhedsorienteret indsats til udsatte m.v.).

1.3.8. Reform af beskæftigelsesindsatsen

På baggrund af forlig om reform af beskæftigelsesindsatsen fra 18. juni 2014 (beskæftigelsesreformen) blev der i 2015 bl.a. indført en individuel og tidlig indsats med et fælles og intensiveret kontaktførløb i samarbejde mellem jobcentre og arbejdsløsheds-kasser og mulighed for uddannelsesløft for dagpengemodtagere. Der blev sat øget fokus på virksomhedsservice og jobformidling som kerneopgaver for jobcentrene og på opgaver med at yde støtte til arbejdsgivere, som søger arbejdskraft, eller som vil fastholde arbejdskraft. Muligheden for at få nytteindsats som tilbud blev udvidet til også at gælde dagpengemodtagere, men alene som rådighedsafprøvende tilbud. Ændringen blev indført med lov nr. 1486 af 23. december 2014 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, et fælles og intensiveret kontaktførløb, uddannelsesløft, styrket rådighed og målretning af virksomhedsrettede tilbud m.v.).

1.4. Love/lovforslag som lovforslaget i øvrigt skal ses i sammenhæng med

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underretnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere m.v.).

Med ovennævnte lov nr. 174 gives der bl.a. mulighed for, at kommunen kan give tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 6 a i repatrieringsloven og som konsekvens heraf mulighed for, at jobcenteret kan fravige kravene om kontinuerlig aktivering for unge i gældende lov om en aktiv be-

skæftigelsesindsats, hvis de deltager i et sådant tilbud. Disse regler trådte i kraft den 1. marts 2019.

Med ovennævnte lov nr. 174 ændres bl.a. også integrationskontrakten til kontrakten, og integrationsprogrammet ændres til selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram. Disse regler træder i kraft den 1. juli 2019.

Med ovennævnte lov nr. 174 ændres endelig integrationsydelse til henholdsvis selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Disse ændringer træder i kraft den 1. januar 2020.

Med ydelsesændringen vil personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, være omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet efter integrationsloven. Øvrige personer, herunder personer der omfattes af introduktionsprogrammet efter integrationsloven samt andre ydelsesmodtagere (tidligere integrationsydelsesmodtagere) uden for integrationsloven, herunder danske statsborgere, vil modtage overgangsydelse.

Som en konsekvens af de ændrede ydelser og programmer, vil personer, der modtager overgangsydelse, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven, skulle omfattes af målgrupperne i nærværende lovforslags § 6, nr. 2-5, og af en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som en yderligere konsekvens vil personer, som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, kunne blive ansat som jobrotationsvikar efter lovforslagets kapitel 22 og voksenlærling efter lovforslagets kapitel 23, når betingelserne i disse kapitler i øvrigt er opfyldt. Dette vil svare til de gældende regler for personer, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager integrationsydelse.

Ovenstående ændringer er indarbejdet i nærværende lovforslag.

Lovforslaget skal også ses i sammenhæng med Lovforslag L 143, fremsat den 30. januar 2019: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Indførelse af obligatorisk pensionsordning for overførselsindkomstmotagere og tillæg til refusion til arbejdsgivere samt ændring af satsregulering af forskellige overførselsindkomster). Der henvises til Folketingstidende 2018-2019, tillæg A. Lovforslaget forventes at blive vedtaget i slutningen af marts 2019.

Med lovforslaget indføres der betaling af bidrag til en obligatorisk pensionsordning af forskellige overførselsindkomster, herunder af fleksløntilskud til ansatte i fleksjob og af støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Derudover ændres satsreguleringen af fleksløntilskud til ansatte i fleksjob og af støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende således, at tilskuddet fremover ikke

længere reguleres med satsreguleringsprocenten. I stedet vil tilskuddene årligt blive reguleret med 1,7 pct. tillagt tilpasningsprocenten.

Da nærværende lovforslag forventes fremsat den 27. marts 2019, og L 143 forventes vedtaget i slutningen af marts 2019, har det ikke været muligt at indarbejde ændringerne i nærværende lovforslag. Der vil i efteråret blive fremsat forslag til ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som indarbejder bestemmelserne om indbetaling af bidrag til den obligatoriske pensionsordning af fleksløntilskud til ansatte i fleksjob og af støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende samt satsreguleringen af tilskuddene.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Formål med indsatsen

2.1.1. Gældende ret

Af den gældende § 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå arbejdssøgende med at få arbejde,
- 2) give service til private og offentlige arbejdsgivere, der søger arbejdskraft, eller som vil fastholde ansatte i beskæftigelse,
- 3) bistå kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere og ledige dagpengemodtagere til så hurtigt og effektivt som muligt at komme i beskæftigelse, således at de kan forsørge sig selv og deres familie, og
- 4) støtte personer, der på grund af begrænsninger i arbejdsevnen har særlige behov for hjælp til at få arbejde.

Den gældende formålsbestemmelse går tilbage til 1. juli 2003, hvor lov om en aktiv beskæftigelsesindsats trådte i kraft, og hvor beskæftigelsesindsatsen for dagpengemodtagere og øvrige ledige blev samlet i en fælles lov. Det fremgår af bemærkningerne til det oprindelige lovforslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats L 193 af 13. marts 2003, jf. Folketingstidende 2002-2003, tillæg A, side 5958, at den anførte opstilling i bestemmelsen ikke er udtryk for en prioriteret rækkefølge.

Den i lovens § 1, nr. 1, omtalte bistand til arbejdssøgende med at få arbejde relaterer sig til den gældende lovs § 5 og § 9, hvorefter arbejds- og uddannelsessøgende af jobcenteret kan få bistand samt information og vejledning om mulighederne for beskæftigelse og uddannelse, om indlæggelse af cv på Jobnet og om andre aktiviteter efter loven. Arbejdssøgende kan både være personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer der er i beskæftigelse, og som ønsker at skifte arbejde. Alle kan tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret. Personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, skal være tilmeldt som arbejdssøgende. Det samme gælder jobparate og åbenlyst uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Den i lovens § 1, nr. 2, omtalte service til private og offentlige arbejdsgivere relaterer sig til den gældende lovs § 5

og § 10, hvorefter private og offentlige arbejdsgivere kan få bistand af jobcenteret til at finde arbejdskraft samt information og vejledning om arbejdskrafts- og uddannelsesforhold og om indlæggelse af job på Jobnet. Jobcenteret kan ligeledes ifølge den gældende § 10 yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Det er desuden med beskæftigelsesreformen fra 2014 blevet et kerneområde for jobcentrene at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, fx ved at jobcentrene på Jobnet udsøger ledige, der matcher virksomhedernes behov. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4. om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere.

Den i lovens § 1, nr. 3, omtalte bistand til kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt dagpengemodtagere til hurtigt og effektivt at komme i beskæftigelse, finder sted via kontaktførelsen i lovens afsnit III, de generelle tilbud i afsnit IV og de øvrige indsatsmuligheder, der findes i loven.

Den i lovens § 1, nr. 4, omtalte støtte til personer, som på grund af begrænsninger i arbejdsevnen har særlige behov for hjælp til at få arbejde, retter sig mod personer med særlige udfordringer, som ikke kan dækkes via lovens generelle tilbud. Ved lovens ikrafttræden i 2002 omhandlede dette især målgrupperne revalidender, sygedagpengemodtagere som led i forrevalidering, førtidspensionister og fleksjobvisitere samt personer med handicap, som er omfattet af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Beskæftigelseslovgivningen har siden 2003 udviklet sig betydeligt som følge af reformerne på beskæftigelsesområdet, jf. afsnit 1.3, og der er tilkommet flere målgrupper. Den gældende formålsbestemmelse dækker derfor ikke fuldt ud de overordnede intentioner med lovens nuværende indsatser. Der fremgår bl.a. af reformerne, at der

- for udsatte skal være fokus på sammenhæng i indsatsen på tværs af social-, sundheds- og beskæftigelsesområdet,
- for personer, som er i risiko for at miste jobbet, skal være fokus på fastholdelse,
- for unge skal være fokus på uddannelse, og
- for nogle dagpengemodtagere skal være mulighed for uddannelsesløft.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal udarbejdes en ny hovedlov om den aktive beskæftigelsesindsats, som skal være lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommuner og arbejdsløsheds-kasser. Det fremgår af aftalens bilag, at der skal ske en opdatering af formålsbestemmelsen, så den i højere grad favner de gældende mål med beskæftigelsesindsatsen.

På baggrund heraf bør den foreslåede lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indledes med en formålsbestemmelse, som rummer alle lovens målgrupper, og som definerer de

helt overordnede formål for indsatsen, herunder intentionen fra aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen om, at der skal være mere fokus på at matche ledige og arbejdsgivere.

Der foreslås derfor i § 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats en udvidelse og præcisering af lovens overordnede formålsbestemmelse, så den mere præcist sætter de overordnede rammer for formålet med de ordninger og indsatser, der gælder i dag. Af forslaget fremgår lovens overordnede formål for henholdsvis 1) jobsøgende, 2) arbejdsgivere, 3) personer med behov for beskæftigelsesindsats og 4) personer med behov for uddannelsesindsats.

Det foreslås således i stk. 1, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå jobsøgende med at finde job,
- 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft,
- 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse,
- 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Den anførte opstilling i forslaget er ikke udtryk for en prioriteret rækkefølge. De enkelte elementer af forslaget til stk. 1 er følgende:

Den foreslåede formålsbestemmelse vil på samme måde som i dag fastslå, at beskæftigelsesindsatsen overordnet skal bidrage til et velfungerende arbejdsmarked. Loven skal overordnet have til hensigt dels at bistå både personer, der er jobsøgende uden at have behov for en særlig indsats, og personer, der har behov for en egentlig beskæftigelsesrettet indsats, med enten at opnå eller bevare arbejde og selvforsørgelse, og dels at bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige eller fastholde arbejdskraft. For unge uden uddannelse skal vejen til arbejde og selvforsørgelse gå via uddannelse.

Forslaget i nr. 1 om, at jobsøgende skal kunne få bistand til at finde job, skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 11 og 12 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver for jobcenteret med at bistå jobsøgende med at finde job, understøtte målrettede og effektive match samt at informere og vejlede om muligheder for job og uddannelse, cv og andre aktiviteter. Bistanden vil ligeledes kunne bestå af andre aktiviteter og tilbudsmuligheder, som foreslås at fremgå af den forenkede lov.

Forslaget i nr. 2 om, at private og offentlige arbejdsgivere skal kunne få virksomhedsservice i forbindelse med rekrut-

tering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft, skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 13 og 14 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver med bistand samt information og vejledning til arbejdsgivere. Desuden skal forslaget ses i sammenhæng med reglerne om virksomhedsservice i organiseringsloven. Forslaget præciserer, at opgaverne over for arbejdsgivere har at gøre med rekruttering, matchning og arbejdsfastholdelse.

Forslaget i nr. 3 handler om personer, der har behov for en egentlig indsats for at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen. Ifølge forslaget skal der kunne gives en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats, herunder til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse. Forslaget omfatter alle personer, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand til at finde et arbejde for jobsøgende, som fremgår af forslaget til stk. 1, nr. 1. Indsatsen vil afhænge af målgruppen. For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt for personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt for ledige selvforsørgende vil indsatsen finde sted via lovens generelle indsatsmuligheder. Dagpengemodtagere vil desuden kunne få jobrettet uddannelse, og de vil kunne få tilbud om uddannelsesløft, hvis de har brug for uddannelse for at kunne opnå varig arbejdsmarkedstilknytning og selvforsørgelse. For personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, revalidering eller visiteret til fleksjob vil den beskæftigelsesrettede indsats foregå som led i indholdet af disse ordninger, jf. det foreslåede afsnit VI herom.

Forslaget i nr. 4 indeholder et selvstændigt formål om en individuel og målrettet uddannelsesrettet indsats til uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse. Målet omfatter også dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, som ifølge jobcenterets vurdering vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Det foreslås desuden indsat i formålsbestemmelsens stk. 2, at for personer, som har brug for en indsats, skal indsatsen tilrettelægges med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning, og således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Med formuleringen tænkes på, at der for den enkelte person skal gives den indsats, der er mest effektiv i forhold til, at personen så vidt muligt opnår selvforsørgelse ved at arbejde eller følge en uddannelse på almindelige vilkår. For udsatte personer vil der fortsat kunne være behov for længerevarende og sammenhængende forløb. Forslaget har således til hensigt at understøtte, at alle får den individuelt tilret-

telagte indsats, de har behov for, så ingen forbliver i beskæftigelsesystemet længere tid end nødvendigt.

At indsatsen desuden skal være sammenhængende med eventuelle sociale- og sundhedsmæssige indsatser betyder, at personer, der har behov for det, skal have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter denne lov i nødvendigt omfang suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Indsatsen for disse personer skal således tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

Forslaget afspejler bl.a., at det med både kontanthjælpsreformen, sygedagpengereformen og reformen om førtidspension og fleksjob er blevet en klar intention, at udsatte borgere skal have en sammenhængende og om nødvendig tværfaglig indsats, som skal bidrage til, at flere får tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed adgang til at forsørge sig selv. Denne del af formålsbestemmelsen sigter især på indsatsen for personer i ressource- og jobafklaringsforløb samt øvrige personer, som er langt fra at kunne opnå job eller uddannelse, fx nogle sygedagpengemodtagere og nogle aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

2.2. Ansvar for indsatsen

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Kommunerne

De overordnede regler om ansvar for beskæftigelsesindsatsen er fastsat i organiseringsloven.

Af de gældende regler i kapitel 2 i organiseringsloven fremgår det, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, og det fremgår, hvilke opgaver som den kommunale beskæftigelsesindsats omfatter. Det fremgår bl.a., at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at et jobcenter som en særskilt del af kommunens forvaltninger udøver den kommunale beskæftigelsesindsats, og at kommunen kan beslutte, at indsatsen over for unge under 30 år uden uddannelse kan varetages af en anden særskilt enhed. Kommunalbestyrelsen kan samtidig beslutte at etablere den særskilte enhed som en tværgående ungeforvaltning.

Det fremgår videre, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan. Dette følger af de nye regler om muligheden for at udarbejde helhedsorienterede planer til borgere med komplekse og sammensatte problemer, som blev indført pr. 1. juli 2018. Det betyder, at beskæftigelsesindsatsen for disse personer kan flyttes til en anden enhed, som kan træffe afgørelse efter loven. Det kan fx være en afdeling, hvor de af kommunens borgere, som får en helhedsorienteret plan, er tilknyttet.

Af den gældende § 1 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det på samme måde, at kommunalbestyrelsens opgaver efter denne lov varetages i jobcentre, jf.

kapitel 2 i organiseringsloven. Det fremgår videre af stk. 2, at begrebet jobcenter i denne lov også dækker en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Det fremgår yderligere, at begrebet jobcenter også dækker over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, der er omfattet af lovens målgrupper, og som skal have en helhedsorienteret plan, jf. § 30 i loven eller § 13 e i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018.

Bestemmelserne skal endvidere ses i sammenhæng med lov nr. 746 af 8. juni 2018: Lov om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. (Kommunal indsats for unge under 25 år). Af denne lov fremgår det, at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under 25 år skal omfatte en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som kan bringe unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt uddannelses tilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet. Loven fastsætter, at kommunalbestyrelsen skal etablere en sammenhængende kommunal ungeindsats, og at koordineringen heraf sker på tværs af uddannelses-, beskæftigelses- og socialindsatsen. Kommunalbestyrelsens funktioner og opgavevaretagelse omfatter efter loven bl.a. jobcentrenes opgaver i forhold til unge under 25 år.

2.2.1.2. Inddragelse af arbejdsløshedskasserne

Af den gældende § 4 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter denne lov. Bemyndigelsesbestemmelsen har ikke som sådan været udmøntet andet end, at det i bekendtgørelse om standardvedtægt for anerkendte a-kasser (bekendtgørelse nr. 728 af 12. juni 2017) fremgår, at arbejdsløshedskassens hovedbestyrelse eller øverste myndighed kan beslutte, at arbejdsløshedskassen deltager som anden aktør. En sådan bestemmelse vil være overflødig, hvis der fastsættes en klar hjemmel til, at arbejdsløshedskasserne kan deltage som anden aktør, jf. forslaget i afsnit 2.2.2.2.

I bekendtgørelse om standardvedtægt er der endvidere en bestemmelse, som henviser til reglerne i bekendtgørelse om krav til og tilsyn med de anerkendte a-kassers økonomi og regnskabsvæsen m.v. (bekendtgørelse nr. 982 af 29. juni 2016) for de arbejdsløshedskasser, der varetager opgaver som anden aktør. Denne bestemmelse må også anses for overflødig, da alle relevante regler om krav til bl.a. arbejdsløshedskassernes regnskabsaflæggelse er samlet i denne bekendtgørelse.

Der er desuden udmøntet regler om arbejdsløshedskassernes opgaver i forbindelse med loven med hjemmel i den gældende lovs § 11, stk. 5. Ifølge denne kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om tilmelding, jobsøgning og joblog m.v., og om afmelding som arbejdssøgende. Der er eksempelvis i § 8 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats (bekendtgørelse nr. 977 af 28. juni 2018) fastsat regler om, at den ledige kan tilmelde sig som ledig

hos sin arbejdsløshedskasse, hvis den tilbyder denne service til sine medlemmer, og der er i bekendtgørelsens § 22 fastsat regler om, hvornår en arbejdsløshedskasse skal afmelde en ledig.

Der er desuden i selve lov om en aktiv beskæftigelsesindsats regler, som giver arbejdsløshedskasserne mulighed for at udføre opgaver efter loven. Ifølge lovens § 5, stk. 3, kan arbejdsløshedskasserne bistå egne medlemmer med at finde arbejde. Ifølge § 14 varetager arbejdsløshedskasserne cv-samtalen for dagpengemodtageren, og ifølge § 16 b deltager arbejdsløshedskasserne i fællessamtaler sammen med jobcenteret og dagpengemodtageren. Ifølge lovens § 26 a varetager arbejdsløshedskasserne tillige opgaverne vedrørende jobrettet uddannelse.

2.2.1.3. Inddragelse af andre aktører

Af de gældende §§ 4 b og 4 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter loven, og at ansvaret for indsatsen fortsat påhviler kommunalbestyrelsen.

Det fremgår, at andre aktører, der har fået overladt opgaven med at varetage beskæftigelsesindsatsen for en person, på samme måde som jobcenteret forpligter personen til at møde til samtaler og deltage i aktiviteter og tilbud. Andre aktører skal overholde samme regler, som gælder for kommunen i forbindelse med indkaldelse til samtaler, deltagelse i aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter denne lov.

Det fremgår videre, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav til andre aktørers sagsbehandling, herunder om frister, underretninger og procedurer i forbindelse med sagsbehandlingen. Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om andre aktørers forpligtelse til at give jobcenteret de nødvendige oplysninger om personer, der er omfattet af loven, til brug for administrationen af den beskæftigelsesmæssige lovgivning m.v. Beskæftigelsesministeren kan desuden fastsætte regler om, hvordan beskæftigelsesindsatsen efter denne lov kan varetages af andre aktører, herunder hvordan personer, der er omfattet af loven, skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.

Bestemmelserne er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse om andre aktører (bekendtgørelse nr. 1561 af 23. december 2014), hvor der er fastsat regler om inddragelse af andre aktører, krav til sagsbehandlingen hos andre aktører, der udfører opgaver for jobcenteret, andre aktørers underretninger af arbejdsløshedskassen og regler for rammeaftaler og kontrakter.

2.2.1.3.1. Andre aktørers opgaver i forhold til ledige fleksjobvisiterede

I den gældende lovs § 73 c er der regler om andre aktører for ledige fleksjobvisiterede. Det fremgår bl.a., at disse har ret til at blive henvist til en anden aktør, når de har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visi-

tationen, og at de skal henvises til anden aktør, når de har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen.

2.2.1.3.2. Andre aktørers opgaver i forhold til revalidender

I den gældende bestemmelse i § 47 a i lov om aktiv socialpolitik er der regler om andre aktører for revalidender. Det fremgår bl.a., at kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter for revalidender, herunder aktiviteter som led i forrevalidering, efter lovens § 46, § 47, stk. 1 og 2, og § 50. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunen.

Det fremgår videre, at hvis kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige effektive i forhold til at bringe personen i beskæftigelse, skal personen kunne vælge mellem disse aktører. Det fremgår desuden, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan indsatsen kan varetages af andre aktører, og om sagsbehandling, underretning til kommunen, klagefrister m.v. Det fremgår bl.a., at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter under revalidering.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at gøre loven lettere at læse og forstå foreslås det, at der indsættes et selvstændigt kapitel om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, som kort giver et samlet overblik over ansvaret for så vidt angår kommunerne, arbejdsløshedskasserne og andre aktører.

2.2.2.1. Kommunernes ansvar

Reglerne om kommunalbestyrelsens opgaver efter loven foreslås videreført i § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder reglerne om hvad begrebet jobcenter dækker over i loven.

2.2.2.2. Arbejdsløshedskassernes inddragelse

Det foreslås, at der i § 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indsættes en bestemmelse om, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktforløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer i det omfang, det fremgår af loven, jf. det omtalte under afsnit 2.2.1.2. Den foreslåede bestemmelse er alene en henvisning til, at loven indeholder sådanne opgaver for arbejdsløshedskasserne og indsættes med henblik på at gøre loven lettere at læse og forstå. Det drejer sig fx om arbejdsløshedskassernes opgaver med at bistå egne medlemmer med at finde arbejde, afholdelse af cv-samtaler, fællessamtalerne med jobcentre og opgaverne om jobrettet uddannelse. Den foreslåede regel har således ikke selvstændig materiel betydning.

Det foreslås videre indsat i § 4 i loven, at arbejdsløshedskasserne kan udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. reglerne om anden aktør i organiseringsloven og regler fastsat i medfør heraf.

Med dette forslag bliver det således tydeliggjort i loven, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, jf. reglerne om andre aktører, der med det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås flyttet fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til organiseringsloven.

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 4 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter loven, videreføres ikke med forslaget. Der vurderes således ikke at være behov for i bekendtgørelse om standardvedtægt for anerkendte a-kasser at fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes deltagelse som anden aktør. Dels indeholder § 88 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1213 af 11. oktober 2018 med senere ændringer, en generel hjemmel til at føre tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser. Dels skal arbejdsløshedskasser, der fungerer som anden aktør, ved regnskabsaflæggelsen i forvejen følge reglerne i bekendtgørelse om krav til og tilsyn med de anerkendte a-kassers økonomi og regnskabsvæsen m.v.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler om, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, dog således at reglerne vil fremgå direkte af lovtjeksten.

2.2.2.3. Andre aktørers inddragelse

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, om at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. reglerne herom i organiseringsloven. Den foreslåede bestemmelse vil alene være en henvisning til, at der findes sådanne regler for andre aktører.

For at understøtte intentionen i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats om, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal have en mere logisk opbygning, foreslås det i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at bestemmelserne om inddragelse af anden aktør flyttes fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til organiseringsloven, hvor de overordnede regler om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen fremgår.

Indholdet af de foreslåede regler vil svare til de gældende regler med den ændring, at reglerne fremover vil fremgå af organiseringsloven. Det betyder, at kommunerne fortsat vil kunne overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For så vidt angår brugen af andre aktører i forhold til ledige fleksjobvisiterede henvises til lovforslagets kapitel 7 om kontaktførelse og bemærkningerne hertil.

2.3. Målgrupper, visitation og opgørelse af tidsperioder m.v.

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Målgrupper

Den gældende bestemmelse i § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats oplister 14 målgrupper for lovens afsnit III-VII:

- 1) Ledige, der modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 2) Personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er jobparate, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 11. oktober 2017 med senere ændringer, eller som er omfattet af nr. 12 eller 13.
- 3) Personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er aktivitetsparate, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller som er omfattet af nr. 12 eller 13.
- 4) Personer med begrænsninger i arbejdsevnen, som er omfattet af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, bortset fra personer, der er omfattet af nr. 5.
- 5) Personer, der modtager dagpenge under sygdom efter lov om sygedagpenge.
- 6) Personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017 med senere ændringer, med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 17. november 2017 med senere ændringer, og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.
- 7) Personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.
- 8) Personer med handicap, jf. lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og som ikke har opnået ansættelse efter op til 2 år efter uddannelsens afslutning, og som mangler erhvervs erfaring inden for det arbejdsområde, som uddannelsen kvalificerer til.
- 9) Personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats,
- 10) Personer, der ikke er i beskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kontanthjælp, integrations-

ydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 1037 af 30. august 2017 med senere ændringer, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

- 11) Personer, der som led i et ressourceforløb efter kapitel 12 a modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik, herunder personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb på grund af fradrag for indtægter.
- 12) Personer, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er uddannelsesparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 13) Personer, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er aktivitetsparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 14) Personer, der som led i et jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, herunder personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb på grund af fradrag for indtægter.

Den anførte rækkefølge på målgrupperne afspejler udviklingen i beskæftigelsesindsatsen, siden loven trådte i kraft i 2003, hvor den kun havde de førstnævnte 8 målgrupper.

Følgende gælder for de enkelte målgrupper:

Målgruppe 1 omfatter personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., det vil sige dagpengemodtagere. I målgruppen indgår også dagpengemodtagere, der er ansat med løntilskud.

Målgrupperne 2, 3, 12 og 13 omfatter personer under kontanthjælpssystemet efter lov om aktiv socialpolitik. Det er personer, som modtager integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Uddannelseshjælpsmodtagere er unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Målgruppe 4 omfatter personer, som er omfattet af reglerne for revalidering i kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår af § 47, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at en revalidend bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under en forrevalidering. Dette betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager er i forrevalidering, tilhører personen målgruppe 4, uanset at personen fortsat modtager kontanthjælp.

Målgrupperne 5 og 14 omfatter personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom. Personer under nr. 5 er sygedagpengemodtagere, og personer under nr. 14 er personer i jobafklaringsforløb, dvs. personer, som har været sygemeldte i længere tid, og som skal have en tværfaglig indsats, der understøtter tilbagevenden til job. Målgruppen omfatter

ligeledes sygedagpengemodtagere i forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv social politik.

Målgruppe 6 omfatter personer, som modtager førtidspension, og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Målgruppe 7 omfatter personer, som er visiteret til fleksjob, og som enten modtager ledighedsydelse eller er i fleksjob.

Målgruppe 8 omfatter nyuddannede personer med handicap, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som ikke har fået job op til 2 år efter endt uddannelse, og som mangler erhvervs erfaring inden for det arbejdsområde, som uddannelsen kvalificerer til (nyuddannede personer med handicap).

Målgruppe 9 omfatter personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Det drejer sig dels om personer mellem 15 og 18 år, som har brug for at komme ud på en arbejdsplads for derigennem at blive klar til at tage en uddannelse og dels særligt udsatte personer mellem 15 og 18 år, der har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats i tilfælde, hvor tilbud efter lov om social service ikke er tilstrækkelige.

Målgruppe 10 omfatter ledige selvforsørgende. Dvs. personer, som ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse eller SU, og som ikke kan få tilbud efter integrationsloven, men som ønsker og efter nærmere betingelser kan få en beskæftigelsesrettet indsats i jobcenteret.

Målgruppe 11 omfatter personer i ressourceforløb. Dvs. personer, som har komplekse problemer ud over ledighed, som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.

Ud over de i § 2 nævnte målgrupper omfatter loven også personer, der er i beskæftigelse, og som kan få indsats efter lovens kapitler om jobrotation, tilskud til virksomheder, der indgår uddannelsesaftale med voksne, opkvalificering ved ansættelser og afskedigelser og hjælpemidler.

2.3.1.2. Visitation

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 4 a, stk. 1, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud der skal gives (visitationen).

Med hjemmel heri er der i § 2 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats udmøntet regler om visitationen for kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Det fremgår heraf, at en kontanthjælpsmodtager og en person, der modtager integrationsydelse i stedet for kontanthjælp uden for integrationsprogrammet, er jobparat, hvis personen vurderes at være i stand til at påtage sig et

ordinært arbejde, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder. I modsat fald er personen aktivitetsparat. Det fremgår videre, at en person er uddannelsesparat, hvis personen vurderes - med den rette støtte og aktive indsats - at kunne påbegynde en studie- eller erhvervs-kompetencegivende uddannelse inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på almindelige vilkår. Vurderes personen ikke at have nogen barrierer - og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår - er personen åbenlyst uddannelsesparat.

Der er videre fastsat i bekendtgørelsens § 39, at vurderingen af, om en person er åbenlyst uddannelsesparat, finder sted ved den første samtale. I helt særlige tilfælde kan jobcenteret ved den første samtale vurdere, at en person har så svære sociale og/eller helbredsmæssige udfordringer, at personen er aktivitetsparat. En person, der ikke ved den første samtale vurderes åbenlyst uddannelsesparat eller aktivitetsparat, er uddannelsesparat de første tre kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Ved udløbet af de første tre kalendermåneder visiteres personen endeligt som uddannelses- eller aktivitetsparat.

Der er også med hjemmel i lovens § 4 a udmøntet visitationsregler for personer, der modtager integrationsydelse under integrationsprogrammet. Det fremgår således af integrationslovens § 17, stk. 2, at kommunalbestyrelsen 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for udlændingen skal visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat, og ved visitationen finder de visitationsregler, som beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 4 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilsvarende anvendelse. Disse regler for personer under integrationsprogrammet svarer til de ovenfor nævnte regler for, hvornår kontanthjælpsmodtagere er henholdsvis jobparate og aktivitetsparate.

Der er tillige i bekendtgørelse om matchvurdering (bekendtgørelse nr. 880 af 10. juli 2015) fastsat regler om, at personer, der er visiteret til fleksjob, og personer under revalidering skal vurderes i forhold til tre match-kategorier.

Disse indplaceres i match-gruppe 1, hvis de anses som parate til at tage et ordinært arbejde, som gør dem i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder. De indplaceres i matchgruppe 2, hvis de alene er i stand til at deltage i en beskæftigelsesrettet indsats med aktive tilbud, og de indplaceres i matchgruppe 3, hvis de hverken er i stand til at tage ordinært arbejde eller deltage i aktive tilbud.

Med kontanthjælps- og beskæftigelsesreformen blev det endvidere indført, at bemyndigelsesbestemmelsen også kan anvendes til at fastsætte regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj på Jobnet.

Værktøjet bruges til at understøtte sagsbehandlernes faglige vurdering af personen med henblik på at forbedre muligheden for at tilbyde den rette indsats. Afklarings- og dialogværktøjet indeholder spørgsmål af såvel objektiv karakter, fx om personens uddannelse og erhvervs erfaring, frafaldshistorik i forhold til uddannelse etc., som spørgsmål af subjek-

tiv karakter, fx om personens motivation, kompetencer og forventninger.

Afklarings- og dialogværktøjet understøtter jobcentrene og arbejdsløshedskasserne i tilrettelæggelsen af en indsats, der er tilpasset den enkelte lediges konkrete behov. Værktøjet understøtter jobkonsulenternes arbejde, når de vurderer den enkelte lediges muligheder for at komme i job, og tilrettelægger indsatsen ud fra den enkeltes forudsætninger. Valg af tilbud eller jobstøtteaktiviteter skal dog altid basere sig på jobkonsulentens samlede faglige vurdering.

Den ledige og jobkonsulenter kan til enhver tid tilgå oplysninger fra afklaringsværktøjet. Det betyder samtidigt, at værktøjet ikke kun anvendes i starten af ledighedsperioden, men også til løbende at vurdere den lediges muligheder for at komme i job.

Målgruppen for værktøjet er både ledige og jobkonsulenter i jobcentre og arbejdsløshedskasser.

Afgørelser træffes således ikke automatisk udelukkende på baggrund af værktøjet, men træffes af sagsbehandleren på baggrund af en samlet faglig vurdering af personens situation.

Værktøjet er udarbejdet og er i brug på Jobnet, men videreudvikles løbende. Udvikling og implementering forstås af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i samarbejde med kommunerne, arbejdsløshedskasserne og evt. andre relevante interessenter.

Bemyndigelsen er hidtil ikke udnyttet til at fastsætte nærmere regler om afklarings- og dialogværktøjet på bekendtgørelsesniveau.

2.3.1.3. Bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med de kommunale sagsbehandlingsskridt i forbindelse med visitationen (visitationstilsyn)

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 4 a, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilsyn med kommunernes praksis for vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud der skal gives (visitationen). Der kan herunder fastsættes regler om, at kommuner, der ikke foretager de i visitationsreglerne foreskrevne sagsbehandlingsskridt i forhold til den enkelte ledige, mister retten til refusion af udbetalt kontanthjælp eller integrationsydelse til den pågældende ledige efter lov om aktiv socialpolitik fra det tidspunkt, hvor sagsbehandlingsskridtet skulle have været foretaget, og indtil det er sket.

Bestemmelsen har været udmøntet i den nu ophævede bekendtgørelse om tilsyn med kommunernes overholdelse af reglerne om de sagsbehandlingsskridt, som kommunerne tidligere skulle foretage ved jobsamtaler i henhold til bekendtgørelse om matchvurdering (visitationstilsyn) (bekendtgørelse nr. 1002 af 19. august 2010). Der er ikke længere regler om, hvilke sagsbehandlingsskridt kommunerne skal gennemgå ved visitationen af kontanthjælpsmodtagere. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om visitationstilsynet

med de kommunale sagsbehandlingsskridt er således ikke udmøntet i dag.

2.3.1.4. Bemyndigelse til regler om grundlaget for vurdering af behovet for tilbud med henblik på samfundsmæssig forståelse

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 4 a, stk. 3, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om grundlaget for vurderingen af behovet for tilbud om samfundsmæssig forståelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen angår den gældende bestemmelse i lovens § 22, stk. 6, ifølge hvilken der kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering samt virksomhedspraktik med henblik på opnåelse af samfundsmæssig forståelse. Bestemmelsen angår dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og personer, der modtager integrationsydelse i stedet for kontanthjælp uden for integrationsprogrammet, samt personer i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb. Hensigten med bestemmelsen er, at ledige, der mangler grundlæggende forståelse for de normer, der gælder i samfundet, og der som følge heraf ikke har en tilknytning til arbejdsmarkedet, skal kunne få et tilbud, som giver dem mulighed for at få indsigt i disse normer, og som samtidig forbedrer deres mulighed for at få et job.

Bemyndigelsesbestemmelsen til at fastsætte nærmere regler om vurdering af behovet for tilbud om samfundsmæssig forståelse er ikke udmøntet.

2.3.1.5. Opgørelse af tidsperioder

2.3.1.5.1. Opgørelsen af tidsperioder i kontaktføreløbet, jobrettet uddannelse og ved ret- og pligttilbud

Efter de gældende regler i §§ 15-21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der holdes jobsamtaler med dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt revalidender inden for nærmere fastsatte tidspunkter i deres ledighedsperiode. Det samme gælder for ledighedsydelsesmodtagere efter den gældende lovs § 73 a, stk. 2.

Dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere har ret til jobrettet uddannelse efter den gældende lovs §§ 26 a og 73 b, hvis de opfylder betingelserne i bestemmelserne. Der gælder tidspunkter for, hvornår de tidligst kan starte og senest skal have afsluttet uddannelsen.

I den gældende lovs §§ 85-88 og §§ 92-96 er der regler om, hvornår dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have et ret- og pligttilbud, og regler om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. I den gældende lovs § 96 er der regler for, hvornår uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have deres første ret-

og pligttilbud og regler om gentagen aktivering, idet der højst må være 4 uger mellem tilbud.

For dagpengemodtagere opgøres tidsperioderne som sammenlagt ledighed.

For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet opgøres perioderne som sammenhængende perioder med kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse regnet fra første henvendelse til kommunen om hjælp. For revalidender og ledighedsydelsesmodtagere angives i § 18 og § 73 a, stk. 2, at perioderne er sammenlagte.

Med hjemmel i lovens §§ 4 og 21 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed og sammenhængende perioder, herunder opgørelsen af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelse samt deltagelse i tilbud og om hvilke ydelser, der medregnes i opgørelsen.

Efter bekendtgørelsen medregnes for dagpengemodtagere de timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12. Hvis personen erhverver ret til en ny dagpengeperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., påbegyndes en ny periode. Beregningen gælder for alle perioder om sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og harmonerer med beregningen af deres dagpengeperiode i dagpengesystemet, hvor forbruget ligeledes sker i timer og primært på baggrund af timer med dagpenge og løntilskudsansættelse.

For kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet medregnes i forhold til kontaktføreløbet de perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget uddannelseshjælp, kontanthjælp eller integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

For revalidender medregnes i forhold til kontaktføreløbet perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget revalideringsydelse eller integrationsydelse (for integrationsydelsesmodtagere i revalidering) eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Efter bekendtgørelsen anses en periode for sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på en kalendermåned uden kontanthjælp, uddannelseshjælp, revalideringsydelse eller integrationsydelse. Perioder med ansættelse med løntilskud afbryder ikke en sammenhængende periode. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager i en kalendermåned ikke modtager kontanthjælp, fx fordi personen har fuldtidsarbejde, vil personen starte forfra i kontaktføreløbet og i forhold til tidspunktet for ret- og pligt til tilbud.

For dagpengemodtagere, hvor perioden alene skal være sammenlagt, vil personen derimod ikke starte forfra, selvom der i en kalendermåned ikke har været udbetalt dagpenge, og personen heller ikke har været ansat med løntilskud, fx

hvis personen i en periode har været i job uden supplerende dagpenge.

I den gældende lovs § 73 b, stk. 4, er det for jobrettet uddannelse til ledighedsydelsesmodtagere fastsat, at hvis en ledighedsydelsesmodtager har været i fleksjob i sammenlagt 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har personen en fornyet ret til jobrettet uddannelse.

Når en person overgår fra en målgruppe til en anden, bliver personen omfattet af reglerne for den nye målgruppe. Personens kontaktføreløb og ret og pligt til tilbud m.v. skal derfor vurderes efter reglerne for den nye målgruppe. Fx hvis en dagpengemodtagers dagpengeperiode udløber, og personen herefter overgår til at modtage kontanthjælp, vil personen påbegynde et nyt kontaktføreløb og have ret og pligt til tilbud som kontanthjælpsmodtager.

Personer, der skifter målgruppe uden ydelsesskift, fx fra jobparat til aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, vil dog ikke skulle påbegynde et nyt kontaktføreløb eller starte forfra i forhold til tidspunkt for ret og pligt til tilbud, da tidsperioderne i reglerne opgøres på baggrund af, hvor længe personen har modtaget sin offentlige forsørgelsesydelse, og da ydelsen er den samme, fortsætter personen sit ledighedsføreløb. Der er dog regler, som fastlægger næste ret- og pligt-tidspunkt, hvis en kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet overgår fra at være aktivitetsparat til at være jobparat.

Kontaktføreløbet for unge på uddannelseshjælp starter heller ikke forfra, når personen fylder 30 år og overgår til kontanthjælp. Det fremgår af reglerne om samtaler for kontanthjælpsmodtagere og for uddannelseshjælpsmodtagere, at første samtale skal afholdes 1 uge efter første henvendelse til kommunen om hjælp, hvilket for uddannelseshjælpsmodtagere, der overgår til kontanthjælp, ligger tilbage i tid. Personen omfattes af reglerne i lovens § 17 om samtaler mindst 4 gange inden for 12 måneder. Det samme gælder for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som på tilsvarende vis kan skifte målgruppe.

I forhold til ret og pligt til tilbud starter indsatsen derimod forfra, når en uddannelseshjælpsmodtager fylder 30 år. Dette følger af bestemmelsen i lovens § 92, hvoraf det fremgår, at ret og pligt til tilbud påbegyndes senest efter en sammenhængende periode på 3 måneder for jobparate og 6 måneder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Det samme gælder for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, hvis de på tilsvarende vis skifter målgruppe.

2.3.1.5.2. Opgørelsen af forudgående perioder med forsørgelsesyndelser m.v. i virksomhedsrettede ordninger

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om

- ansættelse med løntilskud efter kapitel 12,
- ansættelse som vikar i jobrotation efter kapitel 18,
- tilskud til arbejdsgivere ved ansættelse af voksenlærlinge efter kapitel 18, og

- opkvalificering ved ansættelse uden tilskud efter kapitel 18,

stilles der som hovedregel krav om, at personer i lovens målgrupper har haft en forudgående periode på 6 måneder med ledighed/visse forsørgelsesyndelser, før der kan etableres en ansættelse med tilskud til arbejdsgiveren eller ydes tilskud til arbejdsgiverens udgifter til opkvalificering af personen i forbindelse med en ansættelse uden tilskud.

Opgørelsen af den forudgående periode fremgår af reglerne i de enkelte kapitler i loven og opgøres ensartede, således at perioden for

- dagpengemodtagere opgøres som sammenlagt ledighed,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende opgøres som en sammenhængende periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, jf. lov nr. 174 af 24. februar 2015 med senere ændringer, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- sygedagpengemodtagere opgøres som en sammenlagt periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge,
- personer i ressourceforløb som en sammenhængende periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- personer i jobafklaringsforløb som en sammenlagt periode, hvor de har modtaget ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge.

I jobrotationsordningen er der desuden mulighed for, at personer omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, og som ved ansættelsen har været omfattet af integrationsprogrammet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, kan blive ansat som jobrotationsvikar. Der er tale om en persongruppe, som ikke i øvrigt er omfattet af lovens målgrupper.

Reglerne om sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats med hjemmel i den gældende lovs § 4. Opgørelsen svarer i det hele til beskrivelsen i afsnittet ovenfor.

Vurderingen af om en periode er sammenhængende, sker ligeledes på samme måde som beskrevet ovenfor, dog således at vurderingen sker på baggrund af de perioder, der fremgår af reglerne for henholdsvis ansættelse med løntil-

skud, jobrotation, voksenlærlingeordningen, og reglerne om tilskud til opkvalificering.

For personer, der skal have haft en sammenhængende periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., betyder et afbrud på en kalendermåned uden ydelse, at der først kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud, tilskud til jobrotation, tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne og tilskud til opkvalificering, når personen efterfølgende har opnået en sammenhængende periode med de offentlige forsørgelsesydelse m.v., der opfylder kravet til den enkelte ordning i loven.

2.3.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.3.2.1. *Målgrupper*

Det foreslås i § 6, at der vil være følgende målgrupper i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats:

- 1) Personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 2) Jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 3) Aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 4) Uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 5) Aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.
- 6) Personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.
- 7) Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.
- 8) Personer i ressourceforløb efter kapitel 19.
- 9) Personer, der er visiteret til fleksjob eller er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne efter kapitel 20, bortset fra fleksjobvisiterede omfattet af nr. 10.
- 10) Personer i revalideringsforløb efter kapitel 21, bortset fra personer i forrevalidering omfattet af nr. 6.
- 11) Personer, der modtager førtidspension efter pensionsloven eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 12) Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.
- 13) Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

I forslaget til målgrupper er der én målgruppe mindre end i de gældende regler, hvilket skyldes, at indsatsen for målgruppen af nyuddannede personer med handicap foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv, hvor de vil kunne få den samme indsats som hidtil. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Det indgår i aftalen om forenklingen af beskæftigelsesindsatsen, at der skal være færre og mere enkle proceskrav og indsatsregler. Der vil således med lovforslaget så vidt muligt gælde en type regler for borgere tæt på arbejdsmarkedet og en anden type regler for borgere længere fra arbejdsmarkedet. Der henvises til de enkelte kapitler i lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Først i den foreslåede rækkefølge er de målgrupper, som modtager de almindeligste forsørgelsesydelse, og som skal have indsats efter de generelle indsatsregler. Det drejer sig om dagpengemodtagere, der er anført som målgruppe 1. Dernæst er det kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som fremgår af målgrupperne 2-5. Dernæst kommer sygedagpengemodtagere, der fremgår af målgruppe 6, som også omfatter sygedagpengemodtagere under forrevalidering.

Dernæst følger målgrupperne for personer, der har behov for en indsats under lovens særlige ordninger for borgere, der er længere fra arbejdsmarkedet. Det drejer sig om personer i jobafklaringsforløb som målgruppe 7, personer i ressourceforløb som målgruppe 8, fleksjobvisiterede som målgruppe 9 og revaliderende som målgruppe 10. Dernæst følger førtidspensionister som målgruppe 11.

Til sidst følger de målgrupper, der adskiller sig fra de øvrige målgrupper ved ikke at have en ydelse som udgangspunktet for den indsats, de kan få efter loven. Det drejer sig om selvforsørgende som målgruppe 12 og unge under 18 år med behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats som målgruppe 13.

Forslaget viderefører de gældende målgrupper med sproglige justeringer og ændret rækkefølge, dog således at målgruppen af nyuddannede personer med handicap ikke indgår, da denne målgruppe og indsatsen til målgruppen flyttes til kompensationsloven.

2.3.2.1.1. Præcisering angående ledighedsydelsesmodtagere under revalidering

Det foreslås præciseret i § 6, nr. 9, at en fleksjobvisiteret ledighedsydelsesmodtager, som får tilbud om revalidering, bliver omfattet af målgruppen for revalidering, dvs. målgruppe 10. Der er tale om en ny bestemmelse, som tydeliggør gældende praksis om, at personer, der modtager ledighedsydelse under revalidering, er omfattet af revalideringsmålgruppen.

Det foreslås samtidigt præciseret, at personer, der får tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne, er omfattet af målgruppen i § 6, nr. 9.

2.3.2.1.2. Målgrupper der får indsats som beskæftigede

Det foreslås videre i § 7, at loven ud over de oplistede målgrupper tillige omfatter personer i job, dvs. personer, der som beskæftigede kan få indsats efter reglerne om jobrotation, voksenlærlingeordningen, opkvalificering ved ansættelser og afskedigelser og hjælpemidler samt personer, der visiteres til fleksjob, eller som er i fleksjob.

Der er tale om en præcisering i kapitlet om målgrupper, af at loven også vil indeholde øvrige målgrupper, som kan få indsats som beskæftigede. Forslaget medfører i sig selv ingen ændringer i forhold til de gældende muligheder for at give indsats til disse målgrupper.

2.3.2.2. Visitation

Det foreslås i § 8, stk. 1, at beskæftigelsesministeren skal kunne fastsætte regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentialer (visitationen). Forslaget svarer til den gældende bestemmelse, dog med en sproglig tydeliggørelse af, at visitationen handler om den lediges potentialer med hensyn til at komme tættere på beskæftigelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen heraf påtænkes udmøntet svarende til de gældende regler.

Det betyder, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, hvornår en kontanthjælpsmodtager og overgangsydelsesmodtager er jobparat eller aktivitetsparat, og regler om, hvornår en uddannelseshjælpsmodtager og overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet er uddannelsesparat, åbenlyst uddannelsesparat eller aktivitetsparat.

Det foreslås endvidere i § 8, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af jobcentre og arbejdsløshedskasser.

Forslaget medfører, at der ligesom efter de gældende regler vil kunne fastsættes regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj på Jobnet.

Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat regler om, at jobcentre og arbejdsløshedskasserne

kan anvende et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj på Jobnet. Udviklingen og implementeringen af afklarings- og dialogværktøjet forestås af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Med hjemlen tydeliggøres det, at jobcentre og arbejdsløshedskasserne kan benytte et afklarings- og dialogværktøj, og at det både er jobcenteret og arbejdsløshedskassen, der kan benytte afklarings- og dialogværktøjet. Arbejdsløshedskassen kan alene anvende værktøjet for egne medlemmer.

Afklarings- og dialogværktøjet skal ligesom efter de gældende regler understøtte jobcentre og arbejdsløshedskasserne i tilrettelæggelsen af en indsats, der er tilpasset den enkelte lediges konkrete behov.

Ligesom efter de gældende regler skal værktøjet understøtte jobkonsulenternes arbejde, når de skal vurdere den enkelte lediges muligheder for at komme i job og skal tilrettelægge indsatsen ud fra den enkeltes forudsætninger, herunder i vurderingen af, om personen er i risiko for langtidsledighed. Valg af tilbud eller jobstøtteaktiviteter skal dog altid basere sig på jobkonsulentens samlede faglige vurdering.

Med forslaget påtænkes det ikke videreført, at der skal udmøntes regler om matchvurdering af ledige fleksjobvisiterede og revaliderende. Matchvurderingen har alene været anvendt til registrering af fravær og fritagelser og vurderes ikke at være afgørende for at kunne foretage de nødvendige registreringer.

2.3.2.3. Bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med de kommunale sagsbehandlingsskridt i forbindelse med visitationen (visitationstilsyn)

Den gældende regel om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilsyn med, om kommunerne har foretaget de obligatoriske sagsbehandlingsskridt forud for visitationen, videreføres ikke med forslaget. Der er ikke længere regler om, hvilke sagsbehandlingsskridt kommunerne skal gennemgå ved visitationen af kontanthjælpsmodtagere, og bemyndigelsesbestemmelsen benyttes derfor ikke længere.

2.3.2.4. Bemyndigelse til at fastsætte regler om grundlaget for vurdering af behovet for tilbud med henblik på samfundsmæssig forståelse

Reglen om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om grundlaget for vurderingen af behovet for tilbud, hvor formålet er om samfundsmæssig forståelse, videreføres ikke, da bemyndigelsesbestemmelsen ikke bliver brugt. Uden bemyndigelsesbestemmelsen vil der fortsat være gode muligheder for at give tilbud, som udvikler sociale kompetencer og samfundsmæssig forståelse, hvis det vurderes at kunne hjælpe en person tættere på beskæftigelse.

2.3.2.5. Opgørelse af tidsperioder

2.3.2.5.1. Opgørelsen af tidsperioder i kontaktforløbet, jobrettet uddannelse og ved ret- og pligttilbud

Det foreslås, at reglerne om opgørelse af tidsperioderne i kontaktforløbet, for jobrettet uddannelse og for tidspunktet for ret og pligt til tilbud, herunder hvornår perioderne regnes fra, samles i starten af loven og fremover fremgår af lovens § 9.

Det foreslås, at perioderne opgøres som:

- Sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere.
- Sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, overgangsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse, ledighedsydelse eller revalideringsydelse for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i henholdsvis jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og revalidender. Ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes der en ny periode, bortset fra enkelte undtagelser i bestemmelsens stk. 3-6.

Dermed vil det klart fremgå af loven, at for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i henholdsvis jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og revalidender skal der være tale om en sammenhængende periode, hvor personen modtager samme offentlige forsørgelsesydelse. Det fremgår videre, at der ved et ydelsesskift til en af disse ydelser påbegyndes en ny periode, bortset fra de undtagelser som fremgår af forslagene til stk. 3-6.

Hvis personen skifter ydelse fx fra kontanthjælp til ressourceforløbsydelse, vil personen dermed påbegynde en ny sammenhængende periode på den nye forsørgelsesydelse. I forhold til kontaktforløbet vil der dermed efter overgangen til ressourceforløb med ressourceforløbsydelse skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder.

Personer i jobafklaringsforløb modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, mens personer i ressourceforløb modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik. Der er dermed tale om forskellige ydelser, selvom begge ydelser benævnes ressourceforløbsydelse. Ved et ydelsesskift mellem disse ydelser, vil der dermed også skulle påbegyndes en ny periode og et nyt kontaktforløb.

Reglerne om kontaktforløbet for sygedagpengemodtagere fremgår af lov om sygedagpenge, og ændringerne af sygedagpengemodtageres kontaktforløb fremgår dermed af § 3, nr. 3-5, i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v. Det følger af disse regler, at personer, der overgår til sygedagpenge - ligesom i dag - altid vil skulle påbegynde et nyt kontaktforløb ved overgangen til sygedagpenge. Det gælder også i tilfælde, hvor fx dagpengemodtagere ved kortere syge-

domsperioder af mere end 2 ugers varighed overgår til sygedagpenge.

For en nærmere beskrivelse af gældende og foreslåede regler for sygedagpengemodtagere henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.4 og bemærkningerne til § 3, nr. 3-5, i ovenstående lovforslag.

Det foreslås, at for personer, som er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, påbegyndes der ikke en ny sammenhængende periode ved ydelsesskift. I forhold til kontaktforløbet betyder det, at personer som deltager i forrevalidering eller revalidering efter kapitel 21, ikke ved ydelsesskift skal påbegynde en ny periode med 4 samtaler inden for 6 måneder. Det vil bl.a. gælde for personer, der under forrevalidering har modtaget kontanthjælp og som under revalideringen fremover skal modtage revalideringsydelse.

Det foreslås, at for personer, der modtager overgangsydelse og er omfattet af § 6, nr. 2-5, og som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, hvor deres ydelsesskift alene er begrundet i, at de opfylder et opholdskrav i lov om aktiv socialpolitik, påbegyndes ikke en ny sammenhængende periode. Dermed vil disse personer – selvom de har et ydelsesskift – ikke skulle påbegynde et nyt kontaktforløb. Ligeledes vil overgangsydelsesmodtagere, der er overgået til at modtage kontanthjælp, ikke skulle have et nyt ret- og pligttilbud. Baggrunden for reglen er, at når deres ydelsesskift alene er begrundet i, at de opfylder et opholdskrav i lov om aktiv socialpolitik skifter de ikke målgruppe og dermed heller ikke indsatsen.

Derimod foreslås det, at der påbegyndes en ny periode, hvis en overgangsydelsesmodtager overgår fra at være omfattet af en af målgrupperne for uddannelseshjælpsmodtagere (§ 6, nr. 4 eller 5), til at blive omfattet af en af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere (§ 6, nr. 2 eller 3), selvom personen fortsat modtager overgangsydelse. Baggrunden er, at selvom personen ikke skifter ydelse, skifter personen målgruppe og indsats, idet indsatsen skifter fra en uddannelsesrettet indsats til en jobrettet indsats. De vil dermed påbegynde et nyt kontaktforløb og have ret og pligt til tilbud efter reglerne for kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås endelig, at for ledighedsydelsesmodtagere regnes perioder i lovforslagets § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i lovforslagets § 48, stk. 4, er opfyldt.

Det foreslås, at opgørelsen af perioderne regnes:

- Fra indplacering i en dagpengeperiode for dagpengemodtagere.
- Fra første henvendelse til kommunen om hjælp for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. For personer, som overgår fra at være omfattet af målgrupperne for uddannelseshjælpsmodtagere til at blive omfattet af målgrupperne for kontanthjælpsmodtagere

re påbegyndes den nye periode fra tidspunktet for overgangen til den nye målgruppe.

- Fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse for henholdsvis personer i jobafklarings- eller ressourceforløb og for ledighedsydelsesmodtagere, dog således at den gældende regel om en ny ret til jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere fastholdes.
- Fra overgangen til et revalideringsforløb efter kapitel 21 for revalidender.

For dagpengemodtagere bemærkes, at tilmeldingen som ledig typisk er det tidspunkt, hvor jobcenteret ved, at personen er ledig og ønsker dagpenge. Uanset hvilken dag i måneden en nyledig dagpengemodtager bliver tilmeldt hos jobcenteret, vil pågældende som følge af det månedsbaserede dagpengesystem blive indplaceret i dagpengeperioden pr. den første i den pågældende måned. Det betyder fx, at en nyledig dagpengemodtager, som bliver tilmeldt hos jobcenteret den 16. april, bliver indplaceret i dagpengeperioden pr. 1. april, men først kan få dagpenge for tiden fra og med den 16. april. Da der kun vil blive udbetalt dagpenge for perioden, hvor personen er tilmeldt, vil jobcenteret typisk være nødt til at opgøre tidsperioderne fra tilmeldingen, indtil det præcise tidspunkt for retten til dagpenge er indtrådt og er kendt. Dermed kan kontaktføreløb m.v. påbegyndes, og der kan efterfølgende ske en korrektion af tidsperioderne på grundlag af de faktisk udbetalte dagpenge.

Fx må jobcenteret for en dagpengemodtager, der er ledigmeldt fra den 1. januar, forvente at de første 6 måneder i kontaktføreløbet er fra 1. januar til 1. juli. Hvis det efter udbetalingen af dagpenge i januar viser sig, at personen kun har fået dagpenge for ½ måned, betyder det, at perioden i stedet løber frem til og med 15. juli. Og der kan være behov for justering af tidspunktet efter de efterfølgende udbetalinger.

Samtidig gælder for alle målgrupper, at der i reglerne for kontaktføreløbet, for ret og pligt til tilbud og for jobrettet uddannelse beskrives rettigheder og pligter inden for en bestemt fremtidig periode i en persons ledighedsforløb/ydelsesforløb.

Jobcenteret – og arbejdsløsheds-kassen angående jobrettet uddannelse til en dagpengemodtager – må derfor ved opgø-

relsen af tidspunkterne i reglerne fastlægge de forventede tidspunkter, dvs. ud fra en forventning om, at en person modtager sin offentlige forsørgelsesydelse m.v. på fuld tid og må evt. efterfølgende korrigere opgørelsen, hvis der efter udbetaling af personens offentlige forsørgelsesydelse viser sig en ændring heri.

Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 1, forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og om sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse for de øvrige målgrupper, herunder hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende regler om bl.a., at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og om at sammenhængende perioder for de øvrige målgrupper anses for afbrudte, når personerne i en kalendermåned hverken har fået udbetalt deres offentlige forsørgelsesydelse eller har været ansat med løntilskud.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder det, at når de efter et afbrud fx på 2 kalendermåneder igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsforløb. I forhold til fx kontaktføreløbet vil dette betyde, at en dagpengemodtager fortsætter sit kontaktføreløb derfra, hvor personen var kommet til inden afbruddet. Det samme gælder i forhold til ret og pligt til tilbud og reglerne om jobrettet uddannelse.

For personer, hvor perioden opgøres som sammenhængende, betyder et afbrud på en kalendermåned eller mere derimod, at når de på ny henvender sig om indsats og forsørgelsesydelse, påbegyndes der en ny sammenhængende periode. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager har et afbrud på en kalendermåned eller mere uden at få udbetalt kontanthjælp, fx fordi personen har haft fuldtidsjob, vil kontanthjælpsmodtageren ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde et nyt kontaktføreløb, hvor kontanthjælpsmodtageren igen skal have 4 samtaler inden for de første 6 måneder. Ligeledes vil der igen være ret og pligt til et tilbud inden for 6 måneder.

Tablet. Oversigt over ydelseskift og hvornår det udløser nyt kontaktføreløb

Skift til en af følgende ydelser	Nyt kontaktføreløb/Ikke nyt kontaktføreløb
Dagpenge (nyindplacering)	Nyt forløb
Dagpenge (genoptaget forløb, fx efter periode med sygedagpenge eller periode med fuldtidsarbejde)	Ikke nyt forløb (da der tælles sammenlagt ledighed.)
Kontanthjælp	Nyt forløb Dog ikke nyt forløb, hvis: Skift fra overgangsydelse alene pga. opfyldt opholdskrav
Kontanthjælp (fra uddannelseshjælp)	Nyt forløb

Uddannelseshjælp	Nyt forløb Dog ikke nyt forløb, hvis: Skift fra overgangsydelse alene pga. opfyldt opholdskrav
Ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb	Nyt forløb
Ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb	Nyt forløb
Revalideringsforløb	Nyt forløb Dog ikke nyt forløb, hvis: Skift fra forrevalidering Skift af ydelse undervejs i revalideringsforløb
Ledighedsydelse	Nyt forløb
Sygedagpenge*	Nyt forløb

* Reglerne om kontaktførelsen for sygedagpengemodtagere er fastsat i lov om sygedagpenge, jf. beskrivelsen ovenfor.

2.3.2.5.2. Opgørelsen af forudgående perioder med forsørgelsesydelse m.v. i virksomhedsrettede ordninger

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse forsørgelsesydelse m.v. for alle lovens målgrupper ved ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, som jobrotationsvikar efter kapitel 22, som voksenlærling efter kapitel 23 eller ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 21.

Det foreslås således, at reglerne om forudgående perioder med forsørgelsesydelse m.v. fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven. Dermed bliver lovens regler om de virksomhedsrettede ordninger lettere at læse og forstå for jobcentre, arbejdsløsheds-kasser, personer og virksomheder.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler i loven med visse præciseringer og tilretninger. Reglerne om hvilke offentlige forsørgelsesydelse, tilbudperioder og perioder som ledig selvforsørgende, der kan medregnes for den enkelte målgruppe, og som i dag fremgår af loven, vil således fremover fremgå af bekendtgørelsen og vil omfatte de samme perioder som i dag med visse præciseringer og tilretninger.

Det forventes bl.a. præciseret, at sygedagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal være udbetalt i en ledighedsperiode for at kunne medregnes. Det betyder, at ydelserne skal være udbetalt i en periode, hvor personen ikke var i job eller drev selvstændig virksomhed. Ligeledes forventes reglerne tilrettet således, at perioder med ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 13 vil kunne medregnes for alle målgrupper, da tilbud om ansættelse med løntilskud for alle målgrupper må anses for en ledighedsperiode. Reglerne vil desuden blive tilrettet, så ydelser fra ophørte ordninger fremover ikke medregnes. Det gælder midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse, hvor det ved lovens ikrafttræden er 1 år eller mere siden, at ydelserne blev udbetalt.

Endelig skal der i forbindelse med bl.a. ordningen om jobrotation efter kapitel 22 og voksenlærlingeordningen efter

kapitel 23 fastsættes nye regler om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse for målgrupper, som i dag ikke er omfattet af reglerne.

2.4. Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

2.4.1. Gældende ret

De gældende regler om jobcenterets bistand til at finde arbejde og arbejdskraft fremgår af kapitel 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Af kapitel 4 fremgår reglerne om information og vejledning i jobcenteret, og i kapitel 14 fremgår reglerne om tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler.

2.4.1.1. Jobcenterets bistand til at finde arbejde og arbejdskraft

Efter den gældende § 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har jobcenteret til opgave at bistå alle arbejdsøgende med at finde arbejde og bistå arbejdsgivere med rekruttering og formidling.

Bistanden kan bl.a. ske, ved at

- 1) en eller flere arbejdsøgende efter aftale med en arbejdsgiver direkte henvises til et konkret job,
- 2) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge, screene og formidle relevante stillinger,
- 3) der indhentes og videregives information om udbud af arbejdskraft til arbejdsgivere og om beskæftigelsesmuligheder til arbejdsøgende, eller
- 4) råde virksomheder og arbejdsøgende til selv at etablere kontakten ved at anvende Beskæftigelsesministeriets database Jobnet eller jobbanken Workindenmark.

Det fremgår af stk. 2, at arbejdsløsheds-kasserne kan bistå egne ledige medlemmer med at finde arbejde.

Jobcenterets bistand kan fx foregå ved, at jobcenteret opsøger virksomheder i brancher med paradoksproblemer og forhører sig om virksomhedens behov for arbejdskraft. Brancher med paradoksproblemer er områder, hvor stillingen er præget af rekrutteringsproblemer og høj ledighed, det

vil sige, at der er gode jobmuligheder i området, og der er registreret ledige med de efterspurgte kvalifikationer, som skulle kunne varetage stillingen.

I de registrerede cv-oplysninger på Jobnet kan jobcenteret udsøge ledige kandidater, der matcher virksomhedens behov og undersøge, om den ledige har kompetencer og motivation til at varetage det konkrete job. Jobcenteret kan også rådgive eller bistå virksomheden i at anvende Jobnet for Arbejdsgivere, fx til at slå jobannoncer op.

Den jobsøgende kan på Jobnet og job- og cv-banken Workindenmark benytte de funktioner, der er på hjemmesiderne til fx selv at finde stillingsopslag, oprette et cv og finde relevante virksomheder, der kan kontaktes med henblik på at komme i job.

Jobcenteret kan vejlede om anvendelsen af Jobnet for Arbejdsgivere og om job- og cv-banken Workindenmark. Det kan fx være i tilfælde, hvor en arbejdsgiver ønsker at rekruttere arbejdskraft ved at slå en jobannonce op på Jobnet for Arbejdsgivere, så den samtidig også offentliggøres i Workindenmarks jobbank. Derudover kan arbejdsgiveren selv udsøge jobsøgende i cv-banken på Jobnet for Arbejdsgivere og i Workindenmarks cv-bank og oprette digitale jobordrer til jobcentre via Jobnet for Arbejdsgivere.

2.4.1.2. Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade

Af den gældende § 6 fremgår det, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

2.4.1.3. Bistand til særlige aktiviteter

Det følger af den gældende § 7, stk. 1, at for at fremme beskæftigelsen og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan jobcenteret tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det følger af den gældende § 7, stk. 2, at aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, arbejdssøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Det vil sige, at der fx kan ydes tilskud til dækning af udgifter til virksomheders informationsmøder og tilskud til udgifter i forbindelse med jobsøgning m.v.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i gældende § 8 fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det er udmøntet i den gældende § 33 i bekendtgørelsen, at jobcenteret kan iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Særlige aktiviteter er ak-

tiviteter, der er rettet mod de arbejdssøgende, herunder enkeltpersoner eller grupper af ledige, der har behov for en særlig indsats. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning.

Dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælps- og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt de tilhørende integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har pligt til at møde til særlige aktiviteter på jobcenteret eller arrangeret af jobcenteret, hvis jobcenteret indkalder vedkommende skriftligt og personligt. For en nærmere beskrivelse af bemyndigelsesbestemmelsen i § 8, henvises til afsnit 2.4.1.6. i de almindelige bemærkninger.

2.4.1.4. Information og vejledning i jobcenteret

Af de gældende §§ 9 og 10 fremgår det, hvilken information og jobsøgning, hhv. arbejds- og uddannelsessøgende samt private og offentlige arbejdsgivere kan få i jobcenteret.

- Arbejds- og uddannelsessøgende kan af jobcenteret få
- 1) information og vejledning om mulighederne for beskæftigelse og uddannelse,
 - 2) information og vejledning om indlæggelse af cv i Jobnet, og
 - 3) information om andre aktiviteter efter denne lov.

Private og offentlige arbejdsgivere kan af jobcenteret få

- 1) information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold og
- 2) information og vejledning om indlæggelse af job i Jobnet.

Derudover fremgår det af den gældende § 10, stk. 2, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice. Formålet med virksomhedsservicen er at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Servicen tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med en ansættelse.

2.4.1.5. Tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler

Af den gældende § 81 a fremgår det, at en virksomhed og jobcenteret kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem virksomheder og jobcenteret om tilrettelæggelsen af beskæftigelsesindsatsen med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med begrænset beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale sker i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer bl.a., at de gældende regler om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

Det fremgår af den gældende § 81 a, stk. 2, at virksomheden inden for rammerne af partnerskabsaftalen kan iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 10 og tilknytte en mentor efter kapitel 9 b.

I partnerskabsaftalen fastsættes de overordnede rammer for indsatsen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse for de aftalte forløb. Virksomhederne kan selv tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Virksomhederne skræddersyr aktivering, så den opfylder virksomhedens behov for kvalifikationer hos medarbejderne samt medarbejderens behov for uddannelse i form af opkvalificering eller mentor. Virksomhederne vil således som en del af forløbet kunne afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder fx introduktionskurser og korte faglige kurser.

Af den gældende § 81 a, stk. 3 fremgår det, at virksomheden kan få tilskud til faktiske afholdte udgifter i forbindelse med iværksættelse af opkvalificeringsforløb efter lovens kapitel 10 og mentor efter kapitel 9 b, samt til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilskud til virksomheder efter stk. 3.

Det fremgår af den gældende ret § 81 a, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilskud til virksomheder efter stk. 3.

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 122 fastsat nærmere regler om, at virksomheden skal dokumentere de faktiske udgifter til uddannelse og til administration som grundlag for udbetaling af tilskud.

Det betyder, at der alene vil kunne ydes tilskud til faktisk afholdte udgifter, som kan dokumenteres af virksomheden. Dokumentation kan fx ske i form af en kopi af faktura for køb af uddannelse. Lønudgifter til virksomhedens egne ansatte i forbindelse med interne kurser og administration under en partnerskabsaftale vil således kunne dokumenteres ved oplysning om anvendt tid og lønudgift.

2.4.1.6. Bemyndigelsesbestemmelse om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

Den gældende § 8 medfører, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft samt om støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde.

Det fremgår endvidere af § 8, at beskæftigelsesministeren herunder kan fastsætte regler om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet kan pålægges at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i § 8 fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I bekendtgørelsen er der fastsat nærmere regler om henvisning af arbejdssøgende til arbejdsgivere, herunder om at henvisning til konkrete job skal ske med dags varsel, og at henvisningen af dagpengemodtagere skal ske i overensstemmelse med rådighedsreglerne om rimeligt arbejde, arbejdstid og transporttid, som dagpengemodtagere skal acceptere, og i overensstemmelse med dagpengemodtageres oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn m.v. uden for institutionens åbningstid.

Der er videre fastsat regler om, at jobcenteret kan pålægge dagpenge-, jobparate kontanthjælps- og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende. Det fremgår af den gældende § 73 e, stk. 1, 3. afsnit, 2. led, at jobcenteret kan pålægge personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse at søge relevante konkrete fleksjob.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende regler i kapitel 3 om jobcenterets bistand til at finde arbejde og arbejdskraft og kapitel 4 om information og vejledning samt reglerne om tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler foreslås videreført i kapitel 4 om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere.

For at understøtte at loven får en mere logisk opbygning, foreslås det, at reglerne samles i et kapitel med underoverskrifterne bistand til job- og uddannelsessøgende, bistand til arbejdsgivere, bistand til særlige aktiviteter og bemyndigelsesbestemmelse om bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere.

Dette er i overensstemmelse med intentionerne i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, hvor det fremgår, at der skal ske en gennemskrivning af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som bl.a. skal gøre loven lettere at forstå og administrere efter.

Den foreslåede ordning er en videreførelse af gældende ret med enkelte præciseringer og sproglige justeringer.

For at understøtte et øget fokus på at matche ledige og arbejdsgivere og understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft foreslås det, at det direkte kommer til at fremgå af lovteksten, at jobcenterets bistand kan ske ved at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere. Der indføres ikke nye krav til, hvordan jobcenteret skal arbejde med den enkelte lediges match med konkrete jobmuligheder og arbejdsgivere. Dette understøtter også intentionen i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats om et øget fokus på match.

Med forslaget præciseres det endvidere, hvornår der er tale om bistand til ledige, og hvornår der er tale om bistand til job- og uddannelsessøgende, som ikke nødvendigvis er ledige. Dette gøres for at præcisere, at når jobcenteret yder en mere håndholdt bistand i form af fx henvisning til konkrete job eller yder bistand til at understøtte et målrettet og effektivt match, er der tale om bistand til ledige, mens den mere overordnede bistand fx i form af vejledning om anvendelsen af Jobnet kan gives til alle job- og uddannelsessøgende.

Det foreslås herudover, at det kommer til at fremgå af loven, at jobcenteret kan pålægge personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate (dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet) at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

Efter de gældende regler fremgår dette af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Med forslaget fastlægges de overordnede regler om, at jobcenteret kan pålægge jobsøgning på lovniveau sammen med reglerne om, at jobcenteret kan henvise ledige til konkrete job.

Endvidere foreslås det i overensstemmelse med gældende ret, at jobcenteret kan pålægge personer omfattet § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse (ledige fleksjobvisiterede) at søge relevante konkrete fleksjob.

Det foreslås endvidere at præcisere, at når jobcenteret yder en mere håndholdt bistand i form af fx udsøgning, screening og formidling eller henvisning til et konkret job, er der tale om bistand i forhold til ledige. Når jobcenteret yder en mere overordnede bistand til arbejdsgivere i forhold til at etablere kontakt til jobsøgende, der ikke nødvendigvis er ledige, kan jobcenteret bl.a. vejlede arbejdsgivere i fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.

For at styrke opmærksomheden og overblikket over de virksomhedsrettede indsatser, foreslås det, at det fremhæves i loven, at jobcenteret kan vejlede arbejdsgivere om fx etablering af løntilskud, jobrotation, voksenlærlingetilskud og målrettet uddannelse i form af opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Det foreslås endvidere, at de gældende regler om partnerskabsaftaler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, samles på lovniveau. Det vil sige, at det foreslås fastsat på lovniveau, at arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske udgifter til uddannelse og til administration.

Bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 81 a foreslås således ikke videreført.

Hjemlen i den foreslåede § 18 om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft og om støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse

af job forventes udmøntet i bekendtgørelse svarende til de gældende regler, dog med undtagelse af reglerne om partnerskabsaftaler, som foreslås fastsat på lovniveau.

Det forventes dermed, at der fx vil blive fastsat nærmere regler om henvisning af arbejdssøgende til arbejdsgivere, herunder om at henvisningen af dagpengemodtagere skal ske i overensstemmelse rådighedsreglerne.

2.5. Tilmelding, afmelding og brug af joblog

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Tilmelding og afmelding

Efter den gældende § 11, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer, der ønsker det, tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret. For visse persongrupper bl.a. aktivitetsparate ydelsesmodtagere, vil der ikke ske en tilmelding på Jobnet eller i jobcenteret, men en registrering som arbejdssøgende på Jobnet eller hos jobcenteret, så de kan få bistand til at finde arbejde, fx ved at personens cv registreres på Jobnet og gøres søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere. Det skyldes, at de statslige og kommunale it-systemer ikke kan håndtere, at andre end dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere og tilmeldte uden ydelse, tilmeldes som arbejdssøgende. Der er ikke forskel på mulighederne i øvrigt for at anvende Jobnet, herunder for at registrere et cv og gøre det søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Visse persongrupper, som skal modtage eller modtager en forsørgelsesydelse, skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret. Det gælder:

- Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegødtgørelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er henholdsvis jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate.

Efter den gældende lovs § 11, stk. 2, skal ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge, eller er berettigede til dagpengegødtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., tilmelde sig på den første ledighedsdag.

Efter gældende lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan ledige medlemmer dog kun være berettigede til dagpengegødtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er ikke konsekvensrettet i overensstemmelse hermed.

Efter gældende lovs § 11, stk. 3, skal jobparate ansøgere eller modtagere af kontanthjælps- og integrationsydelse tilmeldes ved første henvendelse til kommunen om hjælp, og

åbenlyst uddannelsesparate skal tilmeldes senest efter 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp, og kommunen skal sørge for, at de tilmeldes. Det sker ved, at kommunen sørger for, at tilmeldingen foretages i det fælles it-baserede datagrundlag for beskæftigelsesindsatsen (Det fælles Datagrundlag (DFDG)), jf. organiseringsloven.

Disse persongrupper skal mindst hver 7. dag tjekke deres jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at de er arbejdssøgende.

Kravet om, at ledige mindst hver 7. dag skal tjekke jobforslag på Jobnet, blev indført som led i udmøntningen af aftalen om fremtidens velstand og velfærd fra juni 2006, med henblik på at øge den enkelte lediges fokus på jobsøgning. Efterfølgende er der indført krav om, at ledige skal dokumentere deres aktive jobsøgning i deres joblog. Proceskravet om, at den ledige digitalt skal dokumentere tjeck af jobforslag, er derfor i en vis grad blevet overflødig, da den lediges aktive jobsøgning dokumenteres ved registrering af jobsøgningsaktiviteter i joblog m.v.

Med hjemmel i lovens § 11, stk. 5, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om tilmelding som arbejdssøgende, herunder kravet om at tjekke jobforslag mindst hver 7. dag og om afmelding.

Efter bekendtgørelsen kan en person tilmelde sig digitalt via selvbetjening på Jobnet eller ved personligt fremmøde på jobcenteret. Et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse kan vælge at tilmelde sig ved personligt fremmøde hos sin arbejdsløshedskasse, hvis arbejdsløsheds-kassen tilbyder denne service til sine medlemmer. Personen anses for tilmeldt, når tilmeldingen er sket i det fælles it-baserede datagrundlag for beskæftigelsesindsatsen, jf. organiseringsloven.

I bekendtgørelsen er der bl.a. også fastsat regler om tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling og ved ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår eller på en søgnehelligdag.

Der er også fastsat regler om, at personer, der står tilmeldt som arbejdssøgende, skal tjekke jobforslag mindst hver 7. dag og om, at en person, der ikke tjekker sine jobforslag mindst hver 7. dag, bliver afmeldt som arbejdssøgende, dog får personen en skriftlig påmindelse med en ny frist på 7 dage til at tjekke jobforslag fra jobcenteret den første og anden gang inden for 12 måneder, hvor personen ikke tjekker sine jobforslag. Hvis personen ikke tjekker sine jobforslag inden for den nye frist, afmeldes personen umiddelbart efter fristens udløb. Hvis personen 3 gange inden for 12 måneder undlader at tjekke sine jobforslag på Jobnet, afmeldes personen uden påmindelse og frist.

Der er videre fastsat regler om, at visse midlertidige forhold kan udsætte fristen for at tjekke jobforslag, og om beregning af fristen. Derudover er der regler om, at jobcenteret i visse tilfælde skal afmelde en arbejdssøgende og om at arbejdsløsheds-kassen i visse tilfælde skal afmelde egne medlemmer. Det gælder fx hvis en dagpengemodtager ikke selvbooker en samtale inden for en fastsat frist.

Konsekvenserne af manglende tilmelding for dagpengemodtagere og for de kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og integrationsydelsesmodtagere, som skal stå tilmeldt, fremgår af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. Efter disse regler er det en betingelse for den enkeltes ydelse, at personen står tilmeldt. En person, der afmeldes, mister retten til ydelse frem til personen igen er tilmeldt.

2.5.1.2. Brug af joblog

Efter den gældende regel i § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet være aktivt jobsøgende.

Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog på Jobnet. Dagpengemodtagere kan dog dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløsheds-kassens digitale joblog. Uanset om jobsøgningsaktiviteterne dokumenteres i jobloggen på Jobnet eller i arbejdsløsheds-kassens digitale joblog, har såvel jobcenteret som den lediges arbejdsløsheds-kasse adgang til oplysningerne.

Fleksjobvisiterede, som er ledige, skal ligeledes løbende dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet, medmindre de er undtaget fra dette efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Reglerne om brug af joblog harmonerer med ydelsesreglerne for disse persongrupper, idet det er fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at det er en betingelse for at få dagpenge, at personen er aktiv arbejdssøgende. Ligeledes fremgår det af reglerne i lov om aktiv socialpolitik, at det er en betingelse for at få kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse, at jobparate og åbenlyst uddannelsesparate er aktivt arbejdssøgende. Det fremgår videre, at det er en betingelse for at få ledighedsydelse, at personen er aktivt arbejdssøgende.

Med hjemmel i § 11, stk. 5, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om brug af joblog. Der er bl.a. fastsat regler om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt ledige fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, løbende skal dokumentere alle deres jobsøgningsaktiviteter i deres joblog.

Det er videre fastsat, hvad der forstås ved jobsøgningsaktivitet, fx jobsøgning rettet mod et specifikt job, og hvilke oplysninger der skal registres i jobloggen, fx virksomhedens navn. Det er endelig fastsat, at dagpengemodtagere kan vælge at registrere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløsheds-kassens selvbetjeningsløsning i stedet for jobloggen på Jobnet, hvis arbejdsløsheds-kassen udstiller en joblog i deres egen selvbetjeningsløsning, og denne er integreret med joblog på Jobnet.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5.2.1. Tilmelding og afmelding

Kravet om, at personer, der er tilmeldt som arbejdssøgende hos jobcenteret, mindst hver 7. dag skal tjekke deres jobforslag på Jobnet, videreføres ikke. Dette er i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Afskaffelse af kravet om at tjekke jobforslag skal ses i sammenhæng med, at de øvrige digitale pligter og rådighedskrav opretholdes. Det gælder bl.a. kravene om, at de ledige løbende skal dokumentere deres jobsøgning i jobloggen, og at dagpengemodtagere har pligt til selvbooking af samtaler samt forslaget om at bl.a. jobparate kontanthjælpsmodtagere fremover får pligt til selvbooking af samtaler. Der henvises til afsnit 2.5.2.2. om joblog og til afsnit 2.7. om selvbooking.

Med forslaget sker der en væsentlig forenkling og afbureaukratisering af reglerne og en afskaffelse af et unødvendigt registreringskrav overfor ledige. Forslaget udgør desuden en administrativ lettelse for jobcentre/arbejdsløsheds-kasser, som fremover ikke skal partshøre og træffe afgørelser om manglende ret til ydelse i få dage, fordi en ledig har glemt at tjekke sine jobforslag og dermed er blevet afmeldt.

Den digitale løsning, som understøtter afskaffelsen, forventes idriftsat allerede fra den 7. december 2019, dvs. inden lovens ikrafttræden den 1. januar 2020.

Der er derfor i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslået en ændring af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at reglerne om krav om at tjekke jobforslag ophæves i den gældende lov samtidig med idriftsættelsen af it-understøttelsen. For en nærmere beskrivelse henvises der til § 27 i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at de øvrige regler om registrering og tilmelding i jobcenteret, herunder om at visse persongrupper skal tilmelde sig som jobsøgende, videreføres i § 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

I lovteksten er der foreslået en sproglig præcisering, således at alle personer, der ønsker det, kan registrere sig som jobsøgende i jobcenteret. Mens dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- eller overgangsydelsesmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- eller overgangsydelsesmodtagere fortsat skal tilmeldes som jobsøgende. Dermed bringes lovteksten i overensstemmelse med den håndtering af registrering henholdsvis tilmelding, der i dag sker i de statslige og kommunale it-systemer.

Det foreslås desuden videreført, at der med hjemmel i loven fastsættes nærmere regler om registrering og tilmelding og afmelding som jobsøgende. Der forventes en udmøntning heraf i bekendtgørelsesreglen svarende til gældende regler,

dog afskaffes bekendtgørelsesregler om at tjekke jobforslag på Jobnet.

2.5.2.2. Brug af joblog

Reglerne om brug af joblog foreslås videreført i § 20 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Formålet med jobloggen er at give den enkelte et overblik over egen jobsøgning. Samtidig giver registreringen i jobloggen et grundlag for jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen til at forbedre vejledningen til den ledige om jobsøgning. Dermed kan anvendelsen af jobloggen og vejledningen sikre de rigtige match mellem de ledige og virksomhederne samt understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft. Formålet med jobloggen er endvidere, at personen skal dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløsheds-kasserne og jobcentre dermed kan bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning for retten til ydelser i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås desuden videreført, at der med hjemmel i loven fastsættes regler om brug af joblog. Der forventes en udmøntning heraf svarende til gældende regler.

2.6. Cv-oplysninger, personkreds, indhold og seneste tidspunkt på Jobnet for visse målgrupper

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Målgruppe for cv-oplysninger

Efter den gældende § 13, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde.

I forbindelse med kontanthjælpsreformen blev det med ændringslov nr. 895 af 4. juli 2013 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love fastsat, at også aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal omfattes af pligten til at oprette et cv. Efter § 9, stk. 4, i lov nr. 895 af 4. juli 2013 fastsætter beskæftigelsesministeren tidspunktet for, hvornår aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal have pligt til at oprette et cv. Beskæftigelsesministeren har endnu ikke sat bestemmelsen i kraft, og disse målgrupper har derfor ikke pligt til at oprette et cv.

Efter den gældende § 73 d, stk. 2, skal personer, som er visiteret til fleksjob, og som er ledige, give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifi-

kationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde.

For de øvrige målgrupper i gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der ikke krav om, at de skal oprette et cv.

2.6.1.2. Indhold, frister og cv-samtale

Efter de gældende § 13, stk. 1, og § 73 d, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt personer, som er visiteret til fleksjob, og som er ledige, give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling.

Efter de gældende §§ 12 og 73 d, stk. 1, indlægges oplysninger om job og om arbejdssøgendes arbejds- og uddannelsesmæssige baggrund m.v. (cv'er) i Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet).

Jobnet er en del af det landsdækkende register (Det Fælles it-baserede Data Grundlag - DFDG), der omfatter tilmeldinger i jobcenteret, afmeldinger, fraværperioder, forskellige grupperinger i forhold til arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret på Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger.

Efter de gældende §§ 13, stk. 1, og 73 d, stk. 2, skal der i forbindelse med cv'et angives mindst et beskæftigelsesmål. Beskæftigelsesmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

De gældende regler for, hvornår et cv senest skal oprettes, er forskellige afhængig af hvilken målgruppe, der er tale om.

Efter den gældende § 13, stk. 2, skal oplysningerne indlægges i Jobnet hurtigst muligt, og det seneste tidspunkt er:

- 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for dagpengemodtagere.
- 3 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.
- 3 uger efter første henvendelse om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter den gældende § 73 d, stk. 3, skal en fleksjobvisiteret, som er ledig, indlægge oplysninger på Jobnet senest 3 uger efter, at pågældende har opnået ret til ledighedsydelse.

Staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen (for egne medlemmer) har adgang til de oplysninger, som personen har lagt på Jobnet.

For aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er pligten til at oprette et cv ikke trådt i kraft. Der henvises til afsnit 2.6.1.1. ovenfor.

Efter de gældende §§ 13, stk. 2, 4. pkt., og 73 d, stk. 3, 2. pkt., skal oplysninger i cv'et løbende opdateres.

Efter de gældende §§ 13, stk. 3, og 73 d, stk. 4, skal en person, som har pligt til at oprette et cv, og som tidligere har oprettet et cv, straks gøre cv'et tilgængeligt igen, hvis personen tilmelder sig efter at have været afmeldt eller på ny henvender sig til kommunen om hjælp.

Efter den gældende § 14, stk. 1, skal arbejdsløsheds-kassen holde en cv-samtale med dagpengemodtagere senest 2 uger efter tilmeldingen som arbejdssøgende. Samtalen holdes ved personligt fremmøde, medmindre personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, jf. den gældende § 21 f.

Cv-samtalens formål er at sikre, at de oplysninger, som dagpengemodtageren indlægger i sit cv på Jobnet om bl.a. tidligere beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer, er fyldestgørende.

Arbejdsløsheds-kassen introducerer og påbegynder under samtalen også en personlig plan, »Min Plan«, for dagpengemodtageren. Under samtalen skal det aftales, hvordan dagpengemodtagerens jobsøgning kan understøttes, og dagpengemodtageren kan pålægges at søge relevante konkrete job.

»Min Plan« er borgerens og jobkonsulentens samlede redskab for den beskæftigelsesrettede indsats og vises for personen på Jobnet.dk

Om »Min Plan« henvises i øvrigt til afsnit 2.8. nedenfor i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter den gældende § 14, stk. 2, skal der dog ikke afholdes en cv-samtale, hvis der inden for de seneste 3 måneder før tilmeldingen har været holdt en samtale om dagpengemodtagerens cv og »Min Plan« med jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen.

Efter den gældende § 73 e skal jobcenteret holde en cv-samtale med fleksjobvisiterede senest 3 uger efter, at personen har opnået ret til ledighedsydelse. Samtalen holdes ved personligt fremmøde, medmindre personen er omfattet af mindre intensiv indsats, jf. den gældende § 21 f.

Formålet med samtalen er at sikre, at de oplysninger, som personen indlægger på Jobnet, er fyldestgørende. Under samtalen kan det aftales, hvordan personens jobsøgning kan understøttes, og personen kan pålægges at søge relevante konkrete fleksjob.

2.6.1.3. Bistand og adgang til cv-oplysninger

Efter den gældende § 14 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og forudsætningsvis af de gældende §§ 13 og 73 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst

uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, gøre oplysningerne i cv'et tilgængelige for søgning for arbejdsgivere med henblik på, at de hurtigst muligt kommer i beskæftigelse.

Efter den gældende § 13, stk. 4, skal jobcenteret yde bistand i forbindelse med, at en person indlægger oplysninger i cv'et, hvis personen anmoder herom. Arbejdsledigheds-kassen har den samme pligt som jobcenteret til at hjælpe egne medlemmer.

Efter den gældende § 73 d, stk. 5, skal jobcenteret yde bistand i forbindelse med, at en person, der er visiteret til fleksjob og ledig, indlægger oplysninger i cv'et, hvis personen anmoder herom.

Efter den gældende § 13, stk. 5, har staten, kommunen og den lediges arbejdsledighedskasse adgang til de oplysninger, som den ledige har indlagt i Jobnet.

Efter den gældende § 73 d, stk. 6, har staten og kommunen adgang til de oplysninger, som personen har indlagt i Jobnet.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6.2.1. Målgruppe for cv-oplysninger

Det foreslås, at alle ledige fremover skal udarbejde et cv på Jobnet. Dette er i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videreført i § 22, stk. 1, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Det foreslås som noget nyt i § 22, stk. 1, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, aktivitetsparate uddannelseshjælps- eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i ressourceforløb og personer i revalidering, skal registrere cv-oplysninger. Tilsvarende foreslås for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som ikke er i et ansættelsesforhold.

Baggrunden for forslaget er, at personer længere væk fra arbejdsmarkedet også kan have gavn af at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Erfaringerne viser, at arbejdet med cv-oplysninger fremmer et beskæftigelsesrettet fokus i den enkeltes forløb. Det vil sige, at det kan gøre det lettere at søge småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne selv kan rekruttere personer længere væk fra arbejdsmarkedet. Desuden kan dialogen omkring cv-oplysninger sætte fokus på erfaringer og kvalifikationer, og bidrage til at

fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for, at komme i job eller uddannelse.

For personer i revalidering er der med pligten til at registrere cv-oplysninger ikke tilsigtet ændringer i de gældende regler om, at en revalidend som udgangspunkt ikke må have arbejde, når personen er i gang med en revalidering.

Cv-oplysninger skal registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde job og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater, og for øvrige målgrupper længere fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der fungerer som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor det giver mening at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære timer, også selv om det er få timer, men det skal være på en måde, så det giver mening for personen.

Det foreslås derudover i § 22, stk. 1, at ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og personer omfattet af reglerne om en indsats efter varslingsreglerne i § 164, som får en indsats efter loven, skal registrere cv-oplysninger.

Førtidspensionister skal ikke have et cv. Det skyldes, at personens arbejdsevne er varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive ledig selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde.

Det foreslås videreført i § 24, at jobcenteret skal hjælpe personer med at registrere cv-oplysninger, såfremt de efterspørger dette, herunder også de målgrupper, der med forslaget til § 22, stk. 1, som noget nyt skal registrere cv-oplysninger. Arbejdsledigheds-kassen har den samme pligt som jobcenteret til at hjælpe egne medlemmer. Ud over staten har jobcenteret og den lediges arbejdsledighedskasse adgang til de oplysninger, som den ledige har indlagt på Jobnet.

2.6.2.2. Indhold, frister og cv-samtale

Det foreslås i § 22, stk. 2, at cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Der er med ordlyden af bestemmelsen ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer for de målgrupper, der efter de gældende regler har pligt til at oprette et cv.

Det foreslås videreført i § 22, stk. 3, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal angive mindst ét jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

Det foreslås videreført i § 23, stk. 1, at oplysningerne for følgende målgrupper skal registreres hurtigst muligt, og at det seneste tidspunkt er:

- 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for dagpengemodtagere.

- 3 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.
- 3 uger fra første henvendelse om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.
- 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for en fleksjobvisiteret.

Det foreslås i § 23, stk. 2, at cv-oplysningerne for ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og personer omfattet af reglerne om en indsats efter varslingsreglerne i § 164 skal registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Det betyder, at der ikke er noget fast tidspunkt for registrering af cv-oplysninger for disse målgrupper.

Det foreslås i § 23, stk. 3, at de målgrupper, hvor der ikke er fastsat frister for registrering af cv-oplysninger på Jobnet, ikke skal underlægges de samme proces- og tidskrav for registrering af cv-oplysninger. Det foreslås, at arbejdet med cv-oplysninger påbegyndes i forbindelse med kontaktførelset efter forslaget til denne lov eller opfølgingsførelset efter lov om sygedagpenge, og det er forudsat, at der arbejdes med cv-oplysningerne allerede fra begyndelsen af kontaktførelset eller opfølgingsførelset efter lov om sygedagpenge, og registreringer af oplysninger sker hurtigst muligt.

Baggrunden for forslaget er, at de omhandlede personer kan have gavn af at registrere cv-oplysninger på Jobnet fx til brug for at søge småjobs eller virksomhedspraktik. Derudover kan arbejdet med cv-oplysninger også medvirke til en god dialog i kontaktførelset eller i opfølgingsførelset efter reglerne om sygedagpenge med fokus på personens kompetencer og erfaringer og muligheder for at komme i arbejde. Oplysningerne kan endvidere bidrage til at fremme den enkelte kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for at komme i arbejde eller uddannelse.

I mange situationer kan det være hensigtsmæssigt, at en person registrerer cv-oplysninger, selv om personen endnu ikke er nået til et punkt, hvor cv-oplysningerne skal være søgbare for arbejdsgivere.

Det foreslås i § 23, stk. 4, at jobcenteret kan aftale med den enkelte person, at cv-oplysningerne skal være søgbare for arbejdsgivere for så vidt angår de målgrupper, hvor der ikke er et krav om, at cv-oplysningerne skal være søgbare. Forslaget understøtter, at cv-oplysninger gøres søgbare for arbejdsgivere, når det giver mening for den enkelte person.

Det foreslås, at der for de omhandlede målgrupper ikke skal være ydelsesmæssige konsekvenser forbundet med ikke at registrere cv-oplysninger eller gøre cv-oplysningerne søgbare. Formålet med forslaget om, at alle skal have et cv på Jobnet, er at styrke fokus på beskæftigelses- eller uddannelsesrettede kompetencer og erfaringer. Det vurderes, at arbejdet med at registrere cv-oplysninger er en proces, der i sig selv styrker både den pågældende persons og sagsbehandlernes fokus på at være aktivt søgende mod arbejdsmarkedet, og at indførelse af ydelsesmæssige konsekvenser ved manglende registrering vil være et unødvendigt proceskrav.

Dette er også i overensstemmelse med Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger, som Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) indgik med Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet den 16. november 2018, og hvoraf det fremgår, at de forenkledte og skærpede sanktionsregler ikke skal medføre uhensigtsmæssig sanktionering af fx aktivitetsparate modtagere af hjælp.

Det foreslås videreført i § 23, stk. 5, at cv-oplysningerne løbende skal opdateres, og som noget nyt foreslås, at jobcenteret løbende skal påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslås videreført i § 23, stk. 6, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, som tilmelder sig efter at have været afmeldt, eller som henvender sig på ny til kommunen om hjælp, straks skal gøre sine cv-oplysninger søgbare på ny.

Det foreslås videreført i § 25, stk. 1, at arbejdsløshedskasen skal holde en samtale (cv-samtale) med dagpengemodtageren senest 2 uger efter dennes tilmelding som arbejdssøgende, hvor det sikres, at cv-oplysningerne på Jobnet er fyldestgørende. Samtalen holdes ved personligt fremmøde.

Det foreslås videreført i § 25, stk. 2, at arbejdsløshedskasen sammen med personen begynder at udarbejde forslag til indhold i personens »Min Plan«, og at det under samtalen aftales, hvordan personens jobsøgning kan understøttes.

Det foreslås som noget nyt, at der ikke skal holdes en cv-samtale, hvis der ved gentilmeldingen er forløbet mindre end 3 måneder fra afmelding. Begrundelsen for at ændre 3 måneders fristen fra at forholde sig til, hvornår der senest har været holdt en samtale om personens cv-oplysninger, til i stedet at forholde sig til, hvornår personen blev afmeldt, er, at der ikke er krav om, at cv-oplysningerne påses i forbindelse med jobsamtaler, men at det i stedet løbende skal påses, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, og at der dermed er en forudsætning om, at cv-oplysningerne under ledighed er ajourført helt frem til afmeldingen.

Det foreslås, at cv-samtalen for ledige fleksjobvisiterede afskaffes som et selvstændigt proceskrav. En særskilt cv-samtale anses for overflødig, fordi det foreslås, at jobcenteret fremover løbende skal påse, at den lediges cv-oplysninger er opdaterede. Afskaffelsen af en særlig cv-samtale understøtter forudsætningen om, at samtaler skal holdes på det tidspunkt og med det indhold, som er relevant for den enkelte. Loven gøres dermed lettere for borgerne at forstå og for jobcentrene at administrere efter.

Det foreslås videreført i § 26, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om registrering af cv-oplysninger herunder om indhold og cv-samtaler.

2.7. Fleksibelt og individuelt kontaktførløb

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Målgruppe

I det gældende kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der regler om et individuelt og fleksibelt kontaktførløb for

- dagpengemodtagere,
- job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og job- og aktivitetsparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- revalidender,
- fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse,
- personer i ressourceførløb,
- uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og
- personer i jobafklaringsførløb.

Efter den gældende § 20 b skal jobcenteret for en person, der er job- eller aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en samtale, hvor personens tilknytning til arbejdsmarkedet drøftes.

For en uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, skal jobcenteret inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en samtale, hvor personens uddannelsesønsker og -muligheder drøftes.

Formålet med samtalen for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er at sikre, at de har fokus på at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet. For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er formålet at sikre, at de har fokus på uddannelse mod barselsperiodens slutning og dermed understøtte fodfæstet på uddannelsesvejen tidlige.

Personer, der modtager førtidspension, har ret til mindst 3 jobsamtaler i jobcenteret.

2.7.1.2. Formål med kontaktførløbet

Hensigten med reglerne om det individuelle kontaktførløb er at tilrettelægge rammerne for kontaktførløbet og understøtte, at indholdet tilrettelægges under hensyn til den enkeltes behov eller eventuelle barrierer i forhold til at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Kontaktførløbet tilrettelægges under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov.

Efter gældende regler er formålet med kontaktførløbet forskelligt afhængig af målgruppe.

For dagpengemodtagere og job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, personer i jobafklaringsførløb og personer i ressourceførløb er formålet med kontaktførløbet, at personen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse, og hvis det ikke er umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktførløbet med henblik på, at personen bringes tættere på arbejdsmarkedet, jf. § 15, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, gennemføres et individuelt kontaktførløb med henblik på, at personen hurtigst muligt kommer i fleksjob, jf. den gældende § 73 a, stk. 1.

For uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet tilrettelægges og gennemføres kontaktførløbet med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Er uddannelse ikke umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktførløbet med henblik på, at personen bliver parat til at påbegynde og gennemføre en uddannelse, jf. den gældende § 15, stk. 3.

For personer, der modtager førtidspension, er formålet med samtalerne at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse, jf. den gældende § 15, stk. 2.

2.7.1.3. Jobsamtalernes indhold

Efter den gældende § 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er kravene til indholdet i samtalerne forskellige afhængig af målgruppe.

For dagpengemodtagere samt job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, har jobsamtaler fokus på konkrete job og jobsøgning. Samtalen skal primært understøtte jobsøgning.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal der under samtalen tillige ske en vurdering af, om der skal iværksættes beskæftigelsesfremmende aktiviteter for personen, ligesom der skal ske en vurdering af, om personen har opnået en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed skal tilmeldes som arbejdssøgende i jobcenteret.

For revalidender skal der under kontaktførløbet følges op på personens deltagelse i tilbud efter gældende kapitel 9 b-12.

For personer i ressourceførløb skal der under kontaktførløbet afholdes individuelle samtaler med henblik på at følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter rehabiliteringsplanen.

For uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for

integrationsprogrammet, skal kontaktføreløbet understøtte uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget. Der følges op på det aktuelle trin i uddannelsespålægget herunder aktive tilbud, der er igangsat og gennemført som led i dette trin. Jobcenteret drøfter muligheden og behovet for yderligere aktive tilbud med personen for at understøtte uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til uddannelsesmålet. Det videre forløb aftales med personen, herunder frist for det relevante trin i uddannelsespålægget, det videre kontaktføreløb samt ansvar for tilmelding til tilbud, test og andre aktiviteter.

For personer i jobafklaringsforløb skal der under kontaktføreløbet afholdes individuelle samtaler med henblik på at vurdere, om personen har mulighed for at komme tilbage i beskæftigelse, om personen fortsat er uarbejdsdygtig som følge af sygdom, og om personen skal fortsætte i jobafklaringsforløbet. Herudover skal kommunen følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter rehabiliteringsplanens indsatsdel og på, at personens vej tilbage til arbejdsmarkedet fremmes. I kontaktføreløbet skal der tages nødvendig hensyn til personens helbredstilstand.

Derudover er der med hjemmel i bemyndigelsesbestemelsen i den gældende § 21 på bekendtgørelsesniveau fastsat nærmere regler om bl.a., hvornår personer er undtaget fra kontaktføreløbet, indholdet i de enkelte samtaler, regler om digital indkaldelse til samtale, intensiveret indsats sidst i dagpengeperioden for dagpengemodtagere, om læse-, skrive-, og regnetest, oplysningspligt ved sygdom og ferie m.v., samt oplysningspligt ved deltagelse i jobrettet uddannelse.

For dagpengemodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og jobparate konthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fremgår det af reglerne, at det under jobsamtalerne skal påses, at deres cv på Jobnet er fyldestgørende, og disse målgrupper kan pålægges at søge relevante konkrete job, der fx er indlagt på Jobnet.

For helt eller delvis sygemeldte job- og aktivitetsparate konthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisitere, der modtager ledighedsydelse, og som har behov for en særlig indsats for at sikre, at de får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, tilrettelægges indsatsen og opfølgning herpå som led i det individuelle kontaktføreløb.

For helt eller delvis sygemeldte uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som har behov for en særlig indsats for at sikre, at de har den nødvendige hjælp til at arbejde videre med uddannelsespålægget, tilrettelægges indsatsen og opfølgningen herpå som led i det individuelle kontaktføreløb.

2.7.1.4. Uddannelsespålæg for dagpengemodtagere, uddannelses- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet

Efter den gældende § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret som led i det individuelle kontaktføreløb vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn, kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Hvis det er tilfældet, skal jobcenteret give dem et uddannelsespålæg.

Jobcenteret skal endvidere give uddannelsespålæg til alle uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under 30 år.

Et uddannelsespålæg består af 3 trin, der tilsammen forpligter den unge til at vælge en uddannelse, søge optagelse på uddannelsen samt påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Uddannelsespålægget og dets 3 trin danner rammen om indsatsen for uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt for de dagpengemodtagere under 25 år, der får et uddannelsespålæg i jobcenteret.

Jobcenteret skal ved første samtale pålægge den unge, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde på almindelige vilkår. Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn el.lign.

Pålægget skal også indeholde de indsatser og aktiviteter, som jobcenteret skal iværksætte, for at den unge bliver parat til at påbegynde og gennemføre en uddannelse. Der er på bekendtgørelsesniveau fastsat regler om, at unge skal læse-, skrive- og regnetestes senest en måned efter henvendelsen om hjælp og have tilbudt undervisning, hvis testen viser et behov herfor.

Jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at den unge er pålagt at påbegynde og gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal tillige have oplysninger om de indsatser m.v., som den unge har fået i jobcenteret, og om jobcenteret vurderer, at den unge kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, og hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald. Underretningerne kan ske uden samtykke fra personen.

Den unge er omfattet af ret og pligt til tilbud, indtil det tidspunkt, hvor uddannelsen starter.

I uddannelsespålæggets trin 1 skal jobcenteret forpligte den unge til inden for en nærmere fastsat tidsfrist at komme

med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som det er realistisk for den unge at søge om optagelse på. Jobcenteret vurderer konkret hvor lang tidsfrist, den unge skal have. Fristens længde beror på jobcenterets konkrete skøn, hvori indgår, at der bl.a. skal tages hensyn til, at den unge skal have rimelig tid til at træffe uddannelsesvalg, optagelsestidspunkter for uddannelserne m.v. Fristen fastlægges under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang. Hvis den unge fremsætter flere forslag til uddannelser, beder jobcenteret den unge om at prioritere uddannelserne.

I trin 2 pålægger jobcenteret den unge inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, som den unge har valgt efter trin 1. Jobcenteret skal som led i fastlæggelsen af, hvilke uddannelser det vil være relevant for den unge at søge ind på, tage hensyn til den unges ønsker. At en uddannelse er relevant for den unge vil sige, at den er rimelig i forhold til den unges uddannelsesmæssige forudsætninger og beskæftigelsesmuligheder i øvrigt, og at den unge har en realistisk mulighed for at gennemføre uddannelsen. Det forudsættes, at den unge er berettiget til et forsørgelsesgrundlag under uddannelsen i form af SU, elevløn eller lignende (fx praktikløn).

I trin 3 er den unge forpligtet til at gå i gang med og gennemføre den valgte uddannelse, som den pågældende er optaget på. Hvis jobcenteret vurderer, at personen er i risiko for at falde fra en uddannelse, skal uddannelsesinstitutionen, som den unge er optaget på, underrettes. Jobcenteret skal i denne underretning oplyse, at den unge forud for uddannelsesstart har været omfattet af et uddannelsespålæg.

Efter gældende regler er der på bekendtgørelsesniveau fastsat regler om det nærmere indhold af uddannelsespåleggets trin og frister, herunder at uddannelsesmål skal fremgå af trin 2.

2.7.1.5. Jobsamtalernes antal og kadence

Efter den gældende § 16 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal der for dagpengemodtagere i de første 6 måneders ledighed holdes individuelle jobsamtaler, hver gang personen har været ledig i 1 måned.

Jobsamtaler for dagpengemodtagere kan holdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter. I de første 6 måneders ledighed skal der holdes i alt 6 jobsamtaler.

Den første jobsamtale skal efter den gældende § 19 holdes tidligst, når cv-samtalen er holdt, og senest når personen har været ledig i sammenlagt 6 uger. Under samtalen fastlægges den lediges »Min Plan«.

Efter de første 6 måneders ledighed, skal der for dagpengemodtagere holdes jobsamtaler, hver gang personen har været ledig i 3 måneder. Jobsamtalerne kan holdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter.

Inden for de første 6 måneders ledighed er der 2 jobsamtaler, som er fælles med arbejdsløsheds-kassen. Den ene jobsamtale holdes mellem 3-6 ugers ledighed, og den anden holdes tidligst, når dagpengemodtageren har været ledig i 4 måneder. Arbejdsløsheds-kassen deltager kun i første fælles-samtale, hvis den ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder om, at arbejdsløsheds-kassen deltager. Den første fælles jobsamtale bygger videre på cv-samtalen, herunder de afgivne og indsamlede oplysninger m.v., og den lediges »Min Plan« fastlægges. Derudover skal den ledige have vejledning om jobrettet uddannelse efter positivlisten i henhold til ordningen om ret til 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis vedkommende efterspørger dette. Om jobrettet uddannelse se bemærkninger til afsnit 2.9.

Udover de 2 fælles jobsamtaler som beskrevet ovenfor, så skal der holdes en supplerende fælles jobsamtale med arbejdsløsheds-kassen, senest når personen har været ledig i 16 måneder. Ved denne fælles jobsamtale skal jobcenteret tilbyde personen en intensiveret indsats. Baggrunden er, at personen sidst i dagpengeperioden skal tilbydes både en tæt kontakt og en intensiveret indsats. For personer, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft, skal der under samtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse.

For kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal den første jobsamtale holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

For jobparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal der herefter holdes jobsamtale 2 gange inden for de 3 første kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Herefter holdes samtalerne løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst 4 gange inden for 12 kalendermåneder.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal der efter den første samtale, holdes samtaler løbende tilpasset den enkeltes behov, dog mindst 4 gange inden for 12 kalendermåneder.

For uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal den første samtale holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Efter den første samtale skal der for uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som ikke vurderes åbenlyst uddannelsesparate, holdes samtaler mindst 2 gange inden for de første 3 kalendermåneder. Herefter holdes samtaler for uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, i det omfang, det er nødvendigt for at

sikre uddannelsesfokus og fremdrift i arbejdet med uddannelsespålægget.

Efter første samtale skal der for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, holdes samtaler senest hver gang personen i 2 måneder har modtaget hjælp eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud.

For revalidender skal den individuelle jobsamtale efter den gældende § 16 holdes, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse eller har deltaget i tilbud efter kapitel 10-12.

For fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, skal der under kontaktføreløbet holdes individuelle jobsamtaler med personen, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse, regnet første gang fra visitationen til fleksjob.

For personer i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, skal den individuelle samtale holdes løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst 6 gange inden for 12 kalendermåneder. Hvis det skønnes nødvendigt for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, herunder for at sikre personens deltagelse i tilbud og andre indsatser i rehabiliteringsplanen, skal kontakten være hyppigere.

2.7.1.6. Samtalernes form

Efter det gældende kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og den gældende § 73 a skelnes der mellem følgende 3 former for kontakt i forbindelse med samtaler:

- Personligt fremmøde.
- Anden personlig kontakt telefonisk, digitalt eller på anden måde, fx ved brev.
- Opfølgning uden personlig kontakt (standby).

Samtaler, herunder fælles samtaler med arbejdsløsheds-kasserne, holdes efter gældende regler ved personligt fremmøde for dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kon-tanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, og fleksjobvisiterede, som modta-ger ledighedsydelse.

Der skal under kontaktføreløbet holdes individuelle samtaler med uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet med henblik på at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget. Efter gældende regler er det alene samtalen for aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der foregår ved personligt fremmøde. For uddannelsesparate uddannelseshjælps- og in-tegrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er der ikke et direkte krav om personligt fremmøde, men jobcenteret har mulighed for og bør indkalde til samtale med personligt fremmøde, hvis jobcenteret vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Der er ikke krav om personligt fremmøde for revalidender og førtidspensionister.

Når en person deltager i tilbud efter kapitel 10-12, dvs. i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedsprak-tik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, kan jobsamtaler ske telefonisk, digitalt eller på anden måde. Det er job-centeret, der tager stilling til, hvordan samtalen skal foregå.

En samtale, som jobcenteret efter gældende regler skal til-byde personer, som er på barsel, og hvor samtalen skal fore-gå inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning, og skal holdes ved personligt fremmøde, medmindre personen anmoder om, at den skal foregå på anden måde. Er det til-fældet, foregår samtalen telefonisk, digitalt eller på anden måde.

Opfølgning kan foregå uden kontakt til sygemeldte perso-ner, der er aktivitetsparate kon-tanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodta-gere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for in-tegrationsprogrammet, fleksjobvisiterede, der modtager ledig-hedsydelse og personer i jobafklaringsforløb (standbyord-ningen).

Opfølgning uden kontakt kan foregå, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en syg-dom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstru-ende.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den syge-meldtes helbredstilstand. Det er den sygemeldtes samlede si-tuation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opføl-gningen skal sættes på standby.

Hvis personen er fritaget for personlig kontakt, kan der i stedet ske en anden form for opfølgning fx ved hjælp af kontakt til læge, sygehuslæge, andre kommunale forvaltning-er m.v. for at skaffe oplysninger om borgernes helbred og behandlingsforløb.

2.7.1.7. Selvbooking

En dagpengemodtager har som udgangspunkt pligt til selv at booke jobsamtaler efter regler fastsat med hjemmel i den gældende § 16 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog ikke fællessamtaler med arbejdsløsheds-kassen. Her er det jobcenteret, der indkalder dagpengemodtageren til fælles jobsamtaler, uanset om arbejdsløsheds-kassen deltager eller ej. Det blev med beskæftigelsesreformen besluttet, at hvis det på sigt viser sig teknisk og logistisk muligt, vil der kun-ne åbnes for, at ledige også selv booker de samtaler, hvor ar-bejds-løsheds-kassen deltager. Det er endnu ikke blevet mu-ligt.

De nærmere regler om selvbooking for dagpengemodtage-re, herunder om afmelding, hvis en person ikke booker en

jobsamtale og om fritagelse fra selvbooking, er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Jobcenteret kan efter den gældende § 16 a, stk. 6, i særlige tilfælde fratage en person retten til selv at booke samtaler, hvis personens adfærd i forhold til selv at booke samtaler er uhensigtsmæssig, eller hvis jobcenteret vurderer, at retten til selv at booke samtaler vil medføre, at kontaktførelsen ikke kan gennemføres efter hensigten. Derudover kan jobcenteret efter regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats efter anmodning fritage en person fra pligten til selv at booke samtaler, hvis jobcenteret vurderer, at det er uforholdsmæssigt svært eller umuligt for personen selv at booke samtaler på grund af meget ringe it-kundskaber, betydelige sproglige barrierer bestående i manglende beherskelse af dansk, eller betydelig fysisk, kognitiv eller psykisk funktionsnedsættelse.

Endelig kan jobcenteret fritage en person for pligten til at booke samtaler, hvis afholdelsen af samtalen er betinget af særlige lokaliteter eller deltagelse af en tolk, medmindre personen ikke ønsker at blive fritaget.

Efter gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det som udgangspunkt jobcentrene, der indkalder jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, men disse personer kan vælge selv at booke samtaler, og hvis de gør det sidestilles bookingen med en indkaldelse fra jobcenteret med de konsekvenser det har i forhold til udeblivelse m.v. Tilsvarende kan personer i jobafklaringsforløb også selv booke en samtale, men det har ikke konsekvenser for dem, hvis de udebliver.

2.7.1.8. Koordinerende sagsbehandler

Aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal efter reglerne i kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats have tilbudt en koordinerende sagsbehandler, som skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. Kommunen skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når personen vurderes som aktivitetsparat. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret. Den koordinerende sagsbehandler kan ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen, hvis personen er fra en anden enhed end jobcenteret.

Kommunen skal efter de gældende kapitler 12 a og 12 b udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der deltager i et ressourceforløb samt til personer der deltager i et jobafklaringsforløb. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for borgere i ressourceforløb og jobafklaringsforløb kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen.

2.7.1.9. Samtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

Den gældende ordning med samtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner blev indført ved lov nr. 304 af 2. maj 2005 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om integration af udlændinge i Danmark, og var et led i den daværende regerings (Venstre og Konservative) indsats mod sort og illegalt arbejde og misbrug af sociale ydelser m.v.

Som led i denne indsats gennemfører offentlige myndigheder, som fx SKAT, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne, løbende kontrolbesøg for at modvirke og afdække omfanget af misbrug af offentlige ydelser og sort arbejde.

Hvis en ledig bliver antruffet i forbindelse med et kontrolbesøg, og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vurderer, at der er tvivl om personens rådighed, sender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering en meddelelse herom til henholdsvis personens arbejdsløshedskasse eller kommune.

For modtagere af arbejdsløshedsdagpenge m.v. skal arbejdsløshedskassen straks – efter modtagelsen af meddelelsen fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering - ved skriftlig og personlig meddelelse, pålægge personen at oplyse, fra hvilket tidspunkt personen ønsker at få arbejdsløshedsdagpenge. Hvis personen ønsker at få dagpenge fra et tidspunkt, der ligger mindre end 15 dage efter, at personen har modtaget meddelelsen fra arbejdsløshedskassen, skal arbejdsløshedskassen straks underrette jobcenteret herom.

Efter den gældende § 21 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret straks efter underretningen fra arbejdsløshedskassen indkalde dagpengemodtageren til en jobsamtale. Samtalen skal holdes inden for 1 uge, fra jobcenterets modtagelse af underretningen. Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at dagpengemodtageren har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter holde en individuel samtale med personen hver 14. dag indtil 3 måneder efter første samtale.

Modtager kommunen meddelelse fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en job- eller aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, skal kommunen straks indkalde personen til en individuel jobsamtale. Samtalen skal afholdes inden for en uge, fra meddelelsen er modtaget. Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter holde en individuel samtale med personen hver 14. dag indtil 3 måneder efter første samtale. Jobcenteret skal inden for 2 uger efter jobsamtalen sørge for, at personerne får et tilbud efter kapitel 10-12.

2.7.1.10. Systematiske henvisningsforløb

De gældende §§ 21 c -21 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører systematiske henvisningsforløb for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og jobparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Hvis en person henvises til et arbejde på over 5 dages varighed, og ikke får jobbet, skal jobcenteret hurtigst muligt og løbende henvide til andre job i 3 måneder. Hvis personen herefter ikke er kommet i arbejde, skal jobcenteret give et aktivt tilbud til personen.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7.2.1. Målgruppe

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at kontaktføreløbet ønskes ensrettet på tværs af målgrupper. Baggrunden for forslaget er, at de gældende regler er komplicerede og varierer meget.

Det foreslås videreført i § 27 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobcenteret tilrettelægger og gennemfører et fleksibelt kontaktføreløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov og for personer, der skal have et uddannelsespålæg, under hensyn til uddannelsesmål efter reglerne om uddannelsespålæg.

Det foreslås, at samtaler i kontaktføreløbet betegnes »jobsamtaler« uanset, at nogle målgrupper er langt fra arbejdsmarkedet, og at formålet med kontaktføreløbet for nogle målgrupper er uddannelse.

Betingelsen om, at kontaktføreløbet skal fastsættes under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, betyder, at for personer der fx er i jobafklaringsforløb, og som er uarbejdsdygtige på grund af sygdom, skal kontaktføreløbet tilrettelægges under hensyntagen til personens helbredstilstand. Tilsvarende gælder for personer i andre målgrupper.

Det foreslås videreført i § 27, stk. 2, at jobcenteret for job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er på barsel, inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning, skal tilbyde en jobsamtale. Tilsvarende skal jobcenteret tilbyde en jobsamtale til uddannelses- eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er på barsel.

Det foreslås, at det ikke fremgår af bestemmelsen, hvad indholdet i jobsamtalen skal være, men hensigten vil være at understøtte, at kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet mod barselsperiodens afslutning har fokus på at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, og at uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet har fo-

kus på uddannelse mod barselsperiodens slutning og dermed at understøtte fodfæstet på uddannelsesvejen tidlige.

Derudover foreslås videreført i § 27, stk. 3, at førtidspensionister har ret til mindst 3 jobsamtaler i jobcenteret.

2.7.2.2. Formål med kontaktføreløbet

Det foreslås videreført i § 28 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at formålet med kontaktføreløbet fortsat skal afhænge af, hvilken målgruppe personen tilhører.

Hensigten med det individuelle kontaktføreløb vil være at tilrettelægge rammerne for kontaktføreløbet, og at indholdet tilrettelægges under hensyn til den enkeltes behov eller barrierer i forhold til at komme ind på eller vende tilbage på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Det foreslås således, at der for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og for fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, gennemføres et individuelt kontaktføreløb med henblik på, at personen hurtigst muligt kommer i henholdsvis ordinært job eller fleksjob.

Det foreslås, at formålet med kontaktføreløbet for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb og personer i revalidering er, at personen hurtigst muligt opnår ordinært job, og hvis det ikke er umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktføreløbet for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet i form af ordinære timer.

Det foreslås, at der for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, tilrettelægges og gennemføres et kontaktføreløb med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Er uddannelse ikke umiddelbart realistisk, foreslås det, at kontaktføreløbet tilrettelægges med henblik på, at personen bliver parat til at påbegynde og gennemføre en uddannelse.

For førtidspensionister foreslås det, at formålet med jobsamtalerne er at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler, men der er sket en sproglig harmonisering på tværs af de forskellige målgrupper i overensstemmelse med intentionerne i aftalen om, at loven skal forenkles og være lettere at administrere for kommuner og arbejdsløshedskasser. Den sproglige harmonisering ændrer ikke på indholdet i reglerne.

2.7.2.3. Jobsamtalernes indhold

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at de særlige regler om indhold i de individuelle jobsamtaler ønskes forenklet, så det i højere grad bliver op til den enkelte sagsbehandler og den enkelte person at fastlægge indholdet, så jobsamtalen bliver meningsfuld og målrettet. Det fremgår videre af aftalen, at formålet med kontaktførelsen fastholdes, og der skal fortsat være fokus på jobsøgning. Kommunerne skal løbende understøtte, at borgeren får en aktiv indsats og har et fyldestgørende cv. Reglerne om indholdet i jobsamtaler, som knytter sig til uddannelsespålægget, bibeholdes, da der i 2019 skal ses på ungeområdet på baggrund af analyse af ungeområdet.

Det foreslås på denne baggrund, at indholdet i jobsamtalerne til enhver tid skal understøtte formålet med kontaktførelsen som beskrevet i forslaget til § 29 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats herunder, at personen får den indsats, der er behov for.

For dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og personer, som modtager ledighedsydelse, skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Dermed vil der i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats ikke længere være fastsat særlige regler om indholdet i jobsamtaler for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, samt for personer i jobafklaringsforløb og i ressourceforløb.

Det bliver således i højere grad op til jobcentrene at fastlægge indholdet i jobsamtalerne sammen med borgerne. De skal hele tiden have formålet for de enkelte målgrupper for øje og gennemføre et kontaktførelse, der understøtter dette.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter nærmere regler om:

- Jobcenterets pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering, om 225-timers reglen med krav om ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, og hvis personen efterspørger det om 6 ugers jobrettet uddannelse.
- Undtagelse af persongrupper fra kontaktførelsen, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.
- Pligt til i forbindelse med kontaktførelsen at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.
- Uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget.
- Ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest.
- Mulighed for at fastlægge jobsøgning.
- Obligatorisk intensiveret indsats.
- Oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v.

- Arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktførelsen.
- Selvbooking og om afmelding som arbejdssøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om jobcenterets mulighed for at følge op på og fastlægge den videre jobsøgning for bl.a. dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og åbenlyst uddannelsesparate. Det forhold, at jobcenteret har mulighed for i forbindelse med kontaktførelsen at drøfte den videre jobsøgning, ændrer ikke ved, at det er arbejdsløshedskassen, der fastlægger krav til jobsøgning og træffer afgørelse om rådighed for dagpengemodtagere.

Den foreslåede bemyndigelse giver mulighed for at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om emner, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse. Reglerne om pligt til at vejlede om jobrettet uddannelse, hvis dagpengemodtageren efterspørger det, er fastsat i gældende lov, hvorefter personen skal have vejledning i jobcenteret om valg af uddannelse efter positivlisten ved første jobsamtale. Denne bestemmelse foreslås flyttet til bekendtgørelse og vil ikke være knyttet til første jobsamtale. Forslaget om flytning skyldes, at de øvrige særlige regler om indhold i jobsamtalerne vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau.

2.7.2.4. Uddannelsespålæg for dagpengemodtagere, uddannelses- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet

Reglerne om uddannelsespålæg foreslås videreført i § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås dog, at bestemmelsen om, at jobcentrenes og uddannelsesinstitutionernes underretninger kan ske uden samtykke fra personen efter behandlingsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), udgår af bestemmelsen.

Det fremgår bl.a. af forordningens artikel 5, stk. 1, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, at de skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål. Videre fremgår det, at oplysningerne ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, samt at oplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindeligt følsomme personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt. Det kan i forhold til jobcenterets og uddannelsesinstitutionens behandling af oplysninger fx være tilfældet, hvis der foreligger samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til

et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlige og rimelige behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91). Det fremgår herom af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, at det efter forordningen kun vil være muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra c og e, fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, og formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, bl.a. de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger, der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlige og rimelige behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Det vurderes, at der efter reglerne i databeskyttelsesforordningen er adgang til at give underretning mellem jobcentre og uddannelsesinstitutioner, og at der derfor ikke er behov for en særskilt bestemmelse herom.

Det foreslås videreført i § 39, stk. 1, nr. 4, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes regler om uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget.

2.7.2.5. Jobsamtalernes antal og kadence

2.7.2.5.1. Jobsamtaler inden for de første 6 måneder

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at kontaktførelsen ensrettes på tværs af målgrupper. Der stilles krav om 4 jobsamtaler i jobcenteret de første 6 måneder. Ved ydelseskift, fx fra kontanthjælp til ressourceførelse med ressourceførelsesydelse, skal der igen holdes 4 jobsamtaler inden for det første halve år på den nye ydelse. Se bemærkninger til afsnit 2.3. om opgørelse af tidsperioder.

Videre fremgår det af aftalen, at kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere fortsat skal have første jobsamtale inden for en uge efter første henvendelse om hjælp. Sygedagpengemodtagere skal også ifølge sygedagpengeloven fortsat have første samtale tidligt i førelsen og senest inden udgangen af 8. sygefraværsuge for at understøtte tidlig tilbagevenden til job.

På baggrund af aftalen foreslås det i § 31, stk. 1, at jobcenteret løbende skal holde mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed med dagpengemodtagere, kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsførelse, personer i ressourceførelse, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, og personer i revalidering.

Det foreslås videreført i § 31, stk. 3, at kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet skal have første jobsamtale inden for en uge efter henvendelse til kommunen om hjælp.

Herefter skal jobsamtalerne holdes løbende tilpasset den enkeltes behov, og der skal mindst holdes 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder.

For personer i jobafklaringsførelse, personer i ressourceførelse, fleksjobvisiterede med ledighedsydelse og revaliderende skal der holdes mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder i målgruppen. Jobsamtalerne skal holdes løbende og tilpasset den enkeltes behov, herunder skal der tages hensyn til personens helbredstilstand.

Med forslaget forenkles reglerne for jobsamtaler på tværs af målgrupper. Ledige får det samme antal jobsamtaler med jobcenteret i begyndelsen af ledighedsperioden. Bortset fra den første jobsamtale for nogle målgrupper vil der ikke længere være et proceskrav til, hvornår jobsamtalerne skal holdes, men alene krav om, at der skal holdes mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed, det vil sige en løbende og tæt kontakt i starten af ledigheden eller ved skift af ydelse. Det vil bl.a. sige, at der ikke begynder en ny 6 måneders periode med krav om mindst 4 jobsamtaler, hvis fx en person får endnu et ressourceførelse eller endnu et jobafklaringsførelse med ressourceførelsesydelse.

Som konsekvens af, at flere målgrupper skal have mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder, og at der skal gennemføres 4 nye jobsamtaler de næste 6 måneder ved

ydelsesskift foreslås det, at der fastsættes regler om, hvordan de første 6 måneder opgøres. Se nærmere om opgørelse og beregning af ledighed under bemærkninger til afsnit 2.3. og specielle bemærkninger til forslaget til § 9.

Derudover forventes der på bekendtgørelsesniveau fastsat regler svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om undtagelse fra kontaktførelsen. Det gælder i forbindelse med barsel. Sådanne perioder tæller ikke med ved opgørelsen af antallet af samtaler inden for en periode, selv om personen under barsel fortsætter på samme ydelse. Der vil i denne situation ikke være et ydelsesskift, og personen starter ikke forfra i kontaktførelsen efter en periode med barsel. Dvs. at en person, der før barsel har haft 2 samtaler inden for 3 måneder, vil efter barslen skulle have 2 samtaler inden for de næste 3 måneder for, at vedkommende har haft 4 samtaler inden for de første 6 måneder.

2.7.2.5.2. Fælles jobsamtaler med arbejdsløshedskasserne

Det foreslås i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at jobcenteret skal holde 2 jobsamtaler med dagpengemodtagere inden for de første 6 måneder, hvor arbejdsløsheds-kassen deltager, medmindre personen ikke ønsker, at arbejdsløsheds-kassen deltager. Den ene af jobsamtalerne skal holdes senest, når personen har været ledig i 3 måneder, hvis arbejdsløsheds-kassen ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis personen anmoder herom og den anden tidligst, når personen har været ledig i 3 måneder og senest, når personen har været ledig i 6 måneder.

Forslaget ændrer ikke ved, at arbejdsløsheds-kassen som udgangspunkt deltager i 2 fælles jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed, og at der dermed skal holdes i alt 6 jobsamtaler med dagpengemodtagere i denne periode.

Forslaget betyder, at jobcentre og arbejdsløsheds-kassen inden for 3-måneders intervaller får frie rammer til at aftale, hvornår fælles jobsamtaler skal foregå. Forslaget ændrer ikke ved, at det er jobcenteret, der indkalder til fælles jobsamtaler. De friere rammer stiller krav til, at jobcentre og arbejdsløsheds-kasser er i dialog om tilrettelæggelsen af kontaktførelsen med henblik på i fællesskab at skabe de bedst mulige betingelser for gennemførelsen for begge parter.

Forslaget giver friere rammer for jobcentre og arbejdsløsheds-kasser til at tilrettelægge kontaktførelsen samtidig med, at antallet af jobsamtaler i starten af ledighedsforløbet fastholdes, ligesom det fælles intensiverede kontaktførelse, der blev indført med beskæftigelsesreformen, fastholdes. Dermed fastholdes også, at dagpengemodtagers kontakt med beskæftigelses-systemet skal være koordineret og sammenhængende, og at der skal gøres brug af både jobcentrenes og arbejdsløsheds-kassernes kompetencer.

2.7.2.5.3. Jobsamtaler efter de første 6 måneder

Det foreslås i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af pligt til

jobsamtaler, som har mere end 6 måneder på en offentlig forsørgelsesydelse, får et kontaktførelse efter behov, som aftales individuelt mellem jobcenteret og personen. Personen har ret til jobsamtaler, hvis pågældende ønsker det. Samtidig skal jobcenteret holde jobsamtaler med personen, når jobcenteret vurderer, at der er behov for det. Dermed vil der ikke længere være fastsat regler om, at der skal være et bestemt antal jobsamtaler ved længerevarende ledighed. Jobcenteret vil løbende skulle vurdere behovet for jobsamtaler med henblik på at kunne tilrettelægge den indsats, der bedst hjælper personen tættere på beskæftigelses- eller uddannelsesmålet.

2.7.2.5.4. Tredje fælles jobsamtale med arbejdsløsheds-kassen

Det foreslås videreført i § 32, at der skal holdes en jobsamtale med en dagpengemodtager om en intensiveret indsats, senest når personen har været ledig i 16 måneder. I denne jobsamtale deltager arbejdsløsheds-kassen, medmindre personen ikke ønsker det.

Det foreslås videreført i § 32, stk. 2, at jobcenteret ved jobsamtalen skal tilbyde en intensiveret indsats til dagpengemodtageren. Det foreslåede har den virkning, at jobsamtalen skal holdes således, at den har en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren skal have i perioden 16-22 måneders ledighed. For en person, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter forslaget til § 96, skal der under jobsamtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse.

Forslaget om den tredje fælles jobsamtale med arbejdsløsheds-kassen svarer til de gældende regler.

2.7.2.5.5. Forsøg med mere ansvar til arbejdsløsheds-kasser

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at udvalgte arbejdsløsheds-kasser for at få et styrket vidensgrundlag om betydningen af placeringen af kontaktførelsen i en 4-årig periode får ansvaret for kontaktførelsen for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsforløbet. I dag er kontaktførelsen primært hos kommunerne, men arbejdsløsheds-kasserne deltager i fælles jobsamtaler med den ledige og kommunen og står for cv-samtale og rådgivningssamtaler.

Initiativet udmøntes med en særskilt bestemmelse i § 193 og vil løbe i 4 år. For yderligere henvises til bemærkninger til afsnit 2.32.

2.7.2.6. Jobsamtalernes form

Det foreslås, at de individuelle jobsamtaler som udgangspunkt holdes ved personligt fremmøde. Betingelsen om personligt fremmøde kan fraviges ved:

- Deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering, jf. forslaget til kapitel 11-14.
- Alvorlig sygdom (standby).

- Arbejdsløshedskassernes mulighed for at deltage i fælles jobsamtaler ved video.

Det foreslås, at der ikke er krav om personligt fremmøde ved jobsamtaler for personer i revalidering og førtidspensionister. Jobsamtaler for revalidender og førtidspensionister kan således holdes på anden måde.

Det foreslås videreført i 33, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at den jobsamtale, som jobcenteret skal tilbyde kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet, som er på barsel, som udgangspunkt skal holdes ved personligt fremmøde, men skal holdes telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen anmoder herom.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den nuværende standby-ordning udvides, så alle, der er alvorligt syge, kan undtages fra kontakt med jobcenteret. Sygedagpengemodtagere vil fortsat have deres egen standby-ordning efter sygedagpengeloven.

Det foreslås derfor i § 33, stk. 5, at opfølgning kan foregå uden kontakt til en sygemeldt, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation. Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Det er den sygemeldtes samlede situation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opfølgningen skal sættes på standby. Sygemeldtes psykiske tilstand skal således også indgå i vurderingen.

Hvis personen er fritaget for personlig kontakt, skal der i stedet ske en anden form for opfølgning fx ved hjælp af kontakt til læge, sygehushæge, andre kommunale forvaltninger m.v. for at skaffe oplysninger om borgernes helbred og behandlingsforløb.

Det foreslås, at dagpengemodtagere i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats ikke bliver omfattet af forslaget, da de ved sygdom overgår til sygedagpenge og dermed vil blive omfattet af den særlige standby-ordning for sygedagpengemodtagere.

Forslaget om jobsamtalernes form svarer med sproglige justeringer til de gældende regler og med den tilføjelse, at der sker en udvidelse af målgruppen for standby-ordningen.

Det foreslås endvidere i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskasserne kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i fælles jobsamtaler, medmindre personen anmoder arbejdsløshedskassen om at deltage ved personligt fremmøde. Ved digitalt fremmøde forstås, at der skal være en direkte billedforbindelse.

Forslaget om, at arbejdsløshedskasserne kan deltage digitalt i fælles jobsamtaler, forventes at give en ressourcemes-

sig besparelse for arbejdsløshedskasserne, der skal bruge mindre tid på transport og logistik. Jobcentrene forventes samtidigt at skulle bruge færre ressourcer på planlægning og koordinering med arbejdsløshedskasserne. Udgifter til it-udstyr til gennemførelse af video-samtaler afholdes af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Der forventes på bekendtgørelsesniveau fastsat regler om, at hvis en person ikke ønsker, at arbejdsløshedskassen deltager i en jobsamtale, skal personen meddele dette til jobcenteret eller arbejdsløshedskassen i så god tid som muligt. Dette svarer til gældende regler.

2.7.2.7. *Selvbooking*

På baggrund af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, foreslås det, at selvbooking bliver obligatorisk for jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, samt sygemeldte i jobafklaringsforløb.

Derudover foreslås, at målgruppen udvides med åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Pligt til selvbooking gælder allerede for dagpengedagpengemodtagere, og de gældende regler for denne målgruppe foreslås videreført.

Pligt til selvbooking for sygedagpengemodtagere foreslås fastsat i lov om sygedagpenge. Der henvises i den forbindelse til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

For de nævnte målgrupper foreslås pligt til selvbooking at træde i kraft samtidig med lovens ikrafttræden den 1. januar 2020.

Derudover foreslås, at pligt til selvbooking udvides til en række flere målgrupper med virkning fra 2021, da der på dette tidspunkt forventes at være samlet erfaringer fra udvidelsen til bl.a. de jobparate.

De øvrige målgrupper vil være aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelsesparate bortset fra åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, samt revalidender.

Hvis borgeren ikke booker inden for en fastsat frist, kan det få betydning for personens ydelse. Det er dog muligt at blive fritaget for selvbooking, hvis personen fx har meget ringe it-kundskaber, betydelige sprogbarrierer eller funktionsnedsættelse.

Det foreslås, at dagpengemodtagere ikke skal booke fælles jobsamtaler, hvor det er forudsat, at arbejdsløshedskassen deltager. Jobcenteret indkalder til de fælles jobsamtaler med arbejdsløshedskassen. Det forudsættes, at hvis det på sigt vi-

ser sig teknisk og logistisk muligt, vil der eventuelt kunne åbnes for, at dagpengemodtagere også booker de jobsamtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen deltager.

Pligt til selvbooking foreslås med henblik på at give øget medindflydelse på tilrettelæggelsen af og indholdet i kontaktføreløbet og dermed give personer i målgrupperne et større ansvar for egen indsats, som i sidste ende skal styrke mulighederne for at komme i arbejde. Hensigten er, at den enkelte skal tage ansvar for eget forløb, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job.

Der forventes videreført på bekendtgørelsesniveau, at hvis dagpengemodtageren ikke booker en samtale til afholdelse inden for den frist, som dagpengemodtageren har fået af jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen, bliver personen automatisk afmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret. Konsekvensen af manglende tilmelding som jobsøgende er, at personen ikke kan få udbetalt dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal - før den trækker personen i dagpengene - partshøre personen om den manglende tilmelding.

For de øvrige målgrupper, som foreslås omfattet af pligt til selvbooking, betyder det, at hvis en person ikke booker en samtale til afholdelse inden for den frist, som personen har fået af jobcenteret, er konsekvensen, at jobcenteret skal tage stilling til, om der er grundlag for sanktion. Det vil sige, at jobcenteret skal partshøre personen om, hvorvidt den pågældende har en rimelig grund til ikke at booke samtalen inden for den fastsatte frist. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats om bl.a. ændringer i lov om aktiv socialpolitik for så vidt angår sanktioner i forbindelse med selvbooking.

Jobcenteret skal inden for rammerne af den almindelige vejledningsforpligtelse yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbooking-systemet, så de ikke bliver afmeldt, fordi de ikke får booket samtalerne på grund af manglende it-kundskaber. Tilsvarende pligt gælder for arbejdsløsheds-kassen for egne medlemmer.

Det foreslås, at personer i målgrupperne for pligt til selvbooking i visse situationer kan blive frataget retten til selvbooking, hvis personens adfærd i forhold til selv at booke samtaler er uhensigtsmæssig, eller hvis jobcenteret vurderer, at retten til selv at booke samtaler vil medføre, at kontaktføreløbet ikke kan gennemføres efter hensigten. Det foreslås, at reglerne svarer til de gældende regler for dagpengemodtagere.

I overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om fritagelse af personer i målgrupperne fra pligten til selv at skulle booke samtaler.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende for dagpengemodtagere om, at jobcenteret efter anmodning kan fritage en person fra pligten til selv at booke samtaler, hvis jobcenteret vurderer, at det er uforholdsmæssigt svært eller umuligt for personen selv at booke job-

samtaler, fordi personen har meget ringe it-kundskaber, har betydelige sproglige barrierer bestående i manglende beherskelse af dansk, eller har betydelig fysisk, kognitiv eller psykisk funktionsnedsættelse, eller hvis afholdelsen af samtalen er betinget af særlige lokaliteter eller deltagelse af en tolk.

2.7.2.8. *Koordinerende sagsbehandler*

Det foreslås videreført i § 36, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet har ret til en koordinerende sagsbehandler. Personen skal tilbydes en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når personen vurderes aktivitetsparat. Ordningen justeres dog således, at det er jobcenteret i stedet for kommunen, der skal tilbyde den aktivitetsparate en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når personen vurderes aktivitetsparat.

Det skyldes, at det er jobcenteret, der foretager vurderingen af, om kontant- eller uddannelseshjælpsmodtageren og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet er aktivitetsparat, og at den aktivitetsparate således skal have tilbudt en koordinerende sagsbehandler umiddelbart efter dette er sket. Der ændres ikke ved, at den koordinerende sagsbehandler skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. Der ændres heller ikke ved, at den koordinerende sagsbehandler ikke kan træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen, hvis personen er fra en anden enhed end jobcenteret.

Det foreslås at videreføre reglen om, at jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der deltager i et ressourceforløb samt til personer, der har ret til et jobafklaringsforløb. For så vidt angår den koordinerende sagsbehandlers opgaver henvises til bemærkningerne under afsnit 2.8.2. om rehabiliteringsplanens indsatsdel.

2.7.2.9. *Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner*

Det foreslås videreført i § 38, at jobcenteret straks skal indkalde en dagpengemodtager, en job- eller aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager eller overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet til en samtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed. Jobsamtalen skal holdes inden for en uge fra meddelelsen er modtaget.

Skyldes tvivlen, at der er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person, der har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret efter den første samtale herefter afholde en samtale med personen hver 14. dag indtil 3 måneder efter første samtale.

Det foreslås, at jobcenteret inden for 2 uger efter samtalen skal sørge for, at der gives et tilbud efter det foreslåede kapitel 11-14 til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden.

2.7.2.10. Systematiske henvisningsforløb

Det foreslås, at reglerne om systematiske henvisningsforløb for personer, der ikke får et job, som de er blevet henvist til, afskaffes. Forslaget er i overensstemmelse med aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen.

Jobcenteret vil fortsat have mulighed for at give en intensiveret indsats, hvis der er tvivl om den lediges rådighed. Reglen om systematiske henvisningsforløb videreføres derfor ikke med lovforslaget.

2.8. Planer

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. »Min Plan«

Efter den gældende § 27, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal personer omfattet af lovens § 2, der kan få en indsats efter loven have en plan for indsatsen, »Min Plan«, inden indsatsen iværksættes. »Min Plan« beskriver, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked kan forbedres. For personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal planen beskrive indsatsen for at fastholde personen i jobbet, og for personer, der har et uddannelsespålæg efter § 21 b, stk. 10, skal »Min Plan« beskrive den uddannelsesrettede indsats.

»Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, er borgerens og jobkonsulentens samlede redskab for den beskæftigelsesrettede indsats og vises for personen på Jobnet.dk. Formålet med »Min Plan« er, at give et samlet overblik over den enkeltes indsats, herunder de planer, aktiviteter og tilbud, som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren, således personen får indsigt i og dermed ejerskab over sit eget forløb. »Min Plan« er fleksibel i den forstand, at den består af forholdsvis få elementer, som suppleres med forskellige delelementer, når indsatsen bliver mere intensiv.

Den gældende § 29, stk. 2, medfører, at »Min Plan« skal revideres, hvis personen skal have et tilbud, som ikke indgår i den hidtidige »Min Plan«. Efter den gældende § 27, stk. 7, skal jobcenteret også revidere »Min Plan«, hvis dette er begrundet i personens situation, eller hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig.

Den gældende § 29, stk. 3, medfører, at en person altid har ret til at få udarbejdet en »Min Plan«, hvis den pågældende anmoder om det. Dagpengemodtagere, som har opbrugt adgangen til jobrettet uddannelse i op til 6 uger, jf. det gældende kapitel 8 a, har efter den gældende bestemmelse i § 30 også ret til at få udarbejdet en »Min Plan« med henblik på yderligere uddannelse, hvis personen fremsætter ønske herom.

Reglerne om udarbejdelse af »Min Plan« har status af en garantiforskrift. Det betyder, at jobcenteret er forpligtet til at udarbejde »Min Plan«, inden der bevilges tilbud. Hvis jobcenteret ikke udarbejder eller reviderer »Min Plan«, kan det

betyde, at eventuelle afgørelser er ugyldige. Det kan fx være afgørelser om virksomhedspraktik eller om sanktioner efter lov om aktiv socialpolitik. Da selve planen ikke har status af en afgørelse, kan personen ikke klage over den. Personen kan derimod klage over indholdet i »Min Plan«. Det vil sige, der kan klages over de afgørelser om tilbud og aktiviteter, som fremgår af »Min Plan«.

Efter den gældende § 53 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret udarbejde en »Min Plan« sammen med personen. »Min Plan« skal være drøftet med personen ved en samtale.

Efter den gældende § 52, stk. 7, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret gøre planen og tilbud samt eventuelle test og andre aktiviteter heri tilgængelige for personen digitalt via Jobnet, når der er udarbejdet eller revideret en »Min Plan«.

»Min Plan« skal efter den gældende lovs § 27, stk. 2 og 3, indeholde en beskrivelse af personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål afhængig af, om formålet med indsatsen for personen er beskæftigelse eller uddannelse.

For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt revalidender beskriver »Min Plan« personens beskæftigelsesmål.

For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, personer i jobafklaringsforløb, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, førtidspensionister og ledige selvforsørgende personer, beskriver »Min Plan« personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål.

Beskæftigelsesmålet skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. I vurderingen af beskæftigelsesmulighederne, skal Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings oversigt over beskæftigelsesmuligheder (arbejdsmarkedsbalancen) benyttes. Det betyder, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod områder med gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Hvis et beskæftigelsesmål er beskrevet i personens cv-oplysninger, og det ligger inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, skal beskæftigelsesmålet i »Min Plan« ikke begrundes nærmere, idet der blot kan henvises til cv'et efter den gældende lovs § 27, stk. 4.

Efter den gældende § 52, stk. 1, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret udarbejde »Min Plan« i tæt samarbejde med personen, inden indsatsen iværksættes, med henblik på at tilrettelægge den helt rigtige indsats, der skal forbedre personens muligheder for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Indsatsen kan bl.a. være aktiviteter og tilbud efter lovens kapitel 9 b-12 om mentorstøtte, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik herunder nytteindsats samt ansættelse med

løntilskud. Det er alene jobcenteret, der kan afgive tilbud og registrere øvrige aftaler fra jobsamtalerne i »Min Plan«.

For dagpengemodtagere laver arbejdsløshedskassen et udkast til »Min Plan« sammen med personen i forbindelse med cv-samtalen – senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende – hvorefter jobcenteret i samarbejde med borgeren udarbejder den endelige plan efter den gældende bestemmelse i lovens § 19.

Ved cv-samtalen skal arbejdsløshedskassen også fastsætte individuelle krav til personens jobsøgning, der skal fremgå af ”Krav til jobsøgning”. Arbejdsløshedskassen skal registrere ”Krav til jobsøgning” i Det fælles Datagrundlag (DFDG), så de vises i »Min Plan« på Jobnet.

Af ”Krav til jobsøgning” skal bl.a. fremgå:

- De fagområder, herunder stillingsbetegnelser, inden for hvilke personen primært skal søge arbejde.
- Inden for hvilket geografisk område personen skal søge arbejde.
- At personen primært skal søge opslåede stillinger, fuld-tidsansættelse og helårsstillinger.
- Forventningerne til personens jobsøgning, herunder at personen skal søge job kontinuerligt og flere job om ugen.

Når et medlem af en arbejdsløshedskasse bliver ledig, skal arbejdsløshedskassen generelt vejlede pågældende om pligten til at være aktivt jobsøgende som en del af rådighedsforpligtelsen.

Det er alene en dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, der kan fastlægge ”Krav til jobsøgning” og registrere øvrige aftaler fra cv-samtalen og rådighedssamtalerne i »Min Plan«.

Efter den gældende § 27, stk. 5, skal alle de tilbud, der kan gives efter lovens §§ 22 og 23 angives i »Min Plan«.

Der er efter gældende regler ikke et lovmæssigt krav om, at de bindende beskæftigelsesrettede indsatser, som fastlægges i »Min Plan«, skal sendes som en særskilt afgørelse ved siden af »Min Plan« til dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og jobparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fx til borgerens e-Boks eller i almindeligt brev. Det betyder, at mange kommuner har valgt at anvende »Min Plan« som den egentlige afgørelse for disse målgrupper. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har igennem årene indarbejdet understøttende vejledningstekster i »Min Plan«, som kommunerne kan anvende som supplement til at vejlede personen i forbindelse med afgivelse af tilbud m.v. Anvendes »Min Plan« som en afgørelse, skal kommunen sørge for, at personen får den tilstrækkelige vejledning på »Min Plan«. Det indebærer bl.a., at kommunen skal tilrette de supplerende vejledningstekster, der ligger på »Min Plan«.

Hvis et tilbud er rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, skal »Min Plan« ikke indeholde en begrundelse for tilbuddet, medmindre personen ikke er enig i tilbuddet. Hvis jobcenteret skønner, at der

skal gives et tilbud, der ikke er rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, skal dette efter den gældende bestemmelse i § 27, stk. 6, begrundes i »Min Plan«.

Efter den gældende § 28, stk. 1, kan planen tillige indeholde aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven. Muligheden gælder for personer, som ikke er job- eller uddannelsesparate, herunder aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere – herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet – sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ressourceforløbsydelsesmodtagere, fleksjobvisiteret og personer i jobafklaring.

For uddannelseshjælpsmodtagere, dagpengemodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som er under 30 år og uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet, der skal have et uddannelsespålæg, fremgår uddannelsespålægget som en del af »Min Plan« efter den gældende bestemmelse i § 21 b, stk. 10.

For personer, som skal bevilges revalidering efter § 51 i lov om aktiv socialpolitik, skal »Min Plan« efter den gældende bestemmelse i § 28, stk. 2, også indeholde en beskrivelse af personens mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervmæssig placering. Hvis »Min Plan« indeholder et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, skal planen indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden deltager i forløbet samt jobcenterets bistand til virksomheden.

Planen indeholder også en oversigt over og adgang til personens øvrige indsatser og aktiviteter. Fx har personen adgang til at se aftaler m.v. med jobcenteret fra den seneste jobsamtale. Dagpengemodtagere kan se aftaler m.v. fra den seneste samtale med arbejdsløshedskassen og kravene til dagpengemodtagerens jobsøgning, som arbejdsløshedskassen har fastlagt. Herudover har både dagpengemodtagere og øvrige målgrupper adgang til kravene til registrering i jobloggen og cv’et via »Min Plan«. Dette gør det let for personen at arbejde med jobloggen, idet det for personen vil være klart, hvilke krav personen skal opfylde som led i rådighedsforpligtelsen.

De nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 53.

2.8.1.2. Mentorkontrakt

Ved afgivelse af tilbud om mentorstøtte skal der efter den gældende bestemmelse i § 31 c indgås en skriftlig aftale mellem personen og jobcenteret. Aftalen, en såkaldt ”mentorkontrakt”, har til formål at gøre personen bevidst om, at vedkommende har fået mentorstøtte, og hvad formålet med støtten er. Aftalen, der højst kan indgås for en periode på 6 måneder, skal indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, mentorens navn og kontaktdata, hvilke opgaver

mentoren skal bistå ved, varigheden af aftalen, timetallet for mentorstøtten og klagevejledning.

Har personen en »Min Plan«, skal oplysninger om mentorstøtte fremgå af planen. »Min Plan« skal således efter gældende regler bl.a. indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, varighed af perioden med mentorstøtte, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved og timetallet for mentorstøtten, således at »Min Plan« indeholder samme oplysninger som mentorkontrakten.

2.8.1.3. Rehabiliteringsplan

Efter den gældende bestemmelse i § 30 a, stk. 1, skal personer, der skal have deres sag behandlet i et rehabiliterings-team efter kapitel 2 i organiseringsloven, have en rehabiliteringsplan. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, der skal have deres sag behandlet i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, eller et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, og for sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge. Rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen for at sikre, at personen har ejerskab til egen sag.

Efter den gældende § 30 a, stk. 2, udarbejder kommunen rehabiliteringsplanens forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet.

Det vil typisk være jobcenteret, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet. I sager, hvor der fx overvejende er sociale problemstillinger, kan det dog være socialforvaltningen, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet. For personer, der allerede er i ressourceforløb, og som skal have deres sag forelagt igen for rehabiliteringsteamet, udarbejdes den forberedende del af den gennemgående og koordinerende sagsbehandler.

Efter den gældende § 68 g, stk. 2, udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler rehabiliteringsplanens forberedende del for personer, der skal i jobafklaringsforløb.

Efter den gældende § 30 a, stk. 3, skal den forberedende del indeholde personens uddannelses- og beskæftigelsesmål, en beskrivelse af den enkelte persons beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder, og den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Bestemmelsen indebærer, at der skal redegøres for, hvilke barrierer personen og sagsbehandleren ser i forhold til, at personen kan opnå beskæftigelse eller påbegynde en uddannelse. Det er bl.a. vigtigt, at det fremgår, hvordan personen opfatter sin situation og muligheder for at arbejde. Der skal således udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante for-

hold i personens samlede situation indgår, herunder den forudgående indsats.

Den forberedende del af planen beskriver og dokumenterer sagen. Der udarbejdes ikke en indstilling til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Det tilkendes således heller ikke, om det er kommunens vurdering, at personen skal indstilles til fx ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension. I sager om jobafklaringsforløb oplyses rehabiliteringsteamet dog ved forelæggelsen af sagen om, at der er tale om en sag om jobafklaringsforløb.

Efter den gældende § 46, stk. 2, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik skal rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, anvendes ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende skal tilbydes revalidering.

Efter den gældende § 46, stk. 2, 3. pkt., skal beslutningen om revalidering dog ikke forelægges rehabiliteringsteamet.

Efter den gældende § 30 a, stk. 5, skal rehabiliteringsplanens indsatsdel indeholde personens beskæftigelses- og uddannelsesmål samt hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder, der skal iværksættes for at bringe den enkelte person tættere på arbejdsmarkedet.

Indsatsdelen udarbejdes på baggrund af de respektive forvaltningers beslutning om konkret indsats til personen. Forvaltningernes beslutninger er truffet på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling i den konkrete sag. Det skal fremgå af planen, hvilken forvaltning der yder indsatsen.

Efter de gældende regler i § 68 c, stk. 1, og § 68 g, stk. 1 og 2, skal kommunen udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der deltager i et ressourceforløb og personer der har ret til jobafklaringsforløb. Sagsbehandleren skal udarbejde rehabiliteringsplanens indsatsdel sammen med personen, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for at indsatsdelen justeres efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Opfølgningen vil typisk medføre et løbende samarbejde mellem jobcenteret, sundheds- og socialforvaltningen og evt. også med undervisningsforvaltningen. Det vil sige, at den koordinerende sagsbehandler har rollen som den gennemgående myndighedsperson, der har ansvaret for at varetage personens sag på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder. Ved ændringer i forløbet er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler ansvarlig for at sørge for, at planen justeres efter personens aktuelle situation og behov.

Efter den gældende § 31 kan der fastsættes nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, og i sager, hvor personen søger om førtidspension. Endvidere kan der i sager om jobafklaringsforløb og i sygedagpengesa-

ger visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, fastsættes nærmere regler om muligheden for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3.

Endelig kan der fastsættes nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb og i kommunens vurdering af

- 1) personens arbejdsevne i forbindelse med bevilling af fleksjob eller tilskud til selvstændig erhvervsdrivende efter kapitel 13,
- 2) retten til revalidering efter lovens kapitel 21 eller
- 3) personens arbejdsevne i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Der er fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v. (bekendtgørelse nr. 996 af 29. juni 2016), som bl.a. vedrører indholdet i rehabiliteringsplanen og muligheden for at fravige kravet om at indhente den praktiserende læges vurdering i visse sager om jobafklaringsforløb og førtidspension.

2.8.1.4. Helhedsorienteret plan

Det følger af de gældende regler i § 30 b, at for personer omfattet af § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Komplekse og sammensatte problemer kan fx dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som fx sygdom eller funktionsnedsættelser, arbejdsløshed eller misbrugsproblemer, der skal tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen. Hertil kan personen have flere planer for indsatserne, i form af fx et krav om »Min Plan« eller en rehabiliteringsplans indsatsdel på beskæftigelsesområdet eller forældre, der kan eller skal have tilbud om at få udarbejdet en handleplan efter servicelovens § 141.

Ved koordinationsbehov, er der tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, fx i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse.

Kommunens vurdering af, om personen med fordel kan tilbydes en helhedsorienteret plan, beror som udgangspunkt på en konkret vurdering og vil bl.a. baseres på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan sammentænkes via en helhedsorienteret plan. Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens fa-

milie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover kan andre personlige forhold for personen, fx personens motivation, samarbejdsvilje, egne og familiemæssige ressourcer m.v., indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også hvorvidt personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan. Samtidig kan administrative hensyn, herunder hensyn til bl.a. organisatoriske, ledelsesmæssige og prioriteringsmæssige forhold, indgå i kommunernes vurdering af, om personen kan tilbydes en helhedsorienteret plan. Bestemmelsen giver ikke personen et retskrav på at få tilbudt en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Samtykke kan bidrage til en generel accept fra personen af, at kommunen foretager en tværgående koordinering af indsatser og i den forbindelse deler oplysninger om personen til udarbejdelsen af planen. Samtidig er samtykket et vigtigt element i at sikre personens ejerskab til og deltagelse i arbejdet med at sikre en sammenhængende og koordineret indsats gennem den helhedsorienterede plan. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede plan.

I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, vil personen således fortsat være berettiget til planer efter den sektorspecifikke lovgivning, som fx »Min Plan«.

Efter den gældende § 30 b, stk. 2, skal den helhedsorienterede plan indeholde personens beskæftigelsesrettede indsatser og øvrige indsatser.

Den helhedsorienterede plan kan ud over den beskæftigelsesrettede indsats indeholde andre relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold som fx sociale indsatser efter serviceloven.

Gældende regler i § 30 b, stk. 3, medfører, at den helhedsorienterede plan udarbejdes i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel. Det betyder, at de tilbud og indsatser, som personen skal deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, skal fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som er givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger, som fx sociale indsatser.

Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan ændrer ikke på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

Bestemmelsen indebærer, at jobcenteret skal fravige de krav, der i gældende regler stilles til udarbejdelse og revision af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, hvis jobcenteret i stedet udarbejder en helhedsorienteret plan for personen. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i »Min Plan«, fx at planen skal angive de tilbud, som personen skal have efter loven, og om, at tilbud skal begrundes.

Det vil sige, at oplysningerne om personens indsats indgår i den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan. Jobcenteret kan dermed give personer, som har komplekse og sammensatte problemer en helhedsorienteret plan, som indeholder personens indsats efter loven.

Revalidender, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3, skal fortsat have udarbejdet rehabiliteringsplanens forberedende del. Det er således alene reglerne for udarbejdelse og revision af rehabiliteringsplanens indsatsdel, der fraviges, hvis jobcenteret udarbejder en helhedsorienteret plan for personen.

Efter den gældende 30 b, stk. 4, skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, udarbejde den helhedsorienterede plan for de personer, der deltager i ressourceforløb eller har ret til et jobafklaringsforløb.

Kommunen har pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsats m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. november 2017 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, jf. § 42, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet i en helhedsorienteret plan.

2.8.1.5. Personer med en kontrakt efter integrationsloven

Efter de gældende regler i kapitel 9 a skal integrationskontrakten efter integrationsloven for udlændinge, som skal have en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, suppleres med oplysninger om tilbud og sanktioner m.v., som personen pålægges efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen omhandler flygtninge og familiesammenførte udlændinge, som ikke længere er omfattet af integrationsprogrammet, og som derfor får indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Integrationskontrakten gælder ifølge integrationsloven, indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse og indeholder integrationsprogrammets enkelte elementer. Efter gældende § 31 a, skal integrationskontrakten suppleres med oplysninger om indholdet af indsatsen, rettigheder og pligter samt de sanktioner, der kan pålægges efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Hvis kommunen ikke har de nødvendige oplysninger om opholdsgrundlag, integrationskontrakt m.v., skal den tidligere opholdskommune på begæring uden udlændingens samtykke videregive disse oplysninger. Den tidligere opholdskommune skal desuden vurdere, om andre oplysninger vil være af væsentlig betydning for den beskæftigelsesrettede indsats, og om oplysningerne kan videregives – evt. uden samtykke, hvis samtykke ikke kan opnås, og de vurderes at

være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats.

Udlændingesservice stiller oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne.

Det følger af gældende § 31 a, stk. 6, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i integrationskontrakten, herunder om opfølgning. Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at den beskæftigelsesrettede indsats for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, skal fremgå ved en henvisning i kontrakten til det aftalte om kontaktførelsen, »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan, medmindre det skrives ind i integrationskontrakten.

2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at det skal blive obligatorisk for alle, der modtager en indsats i jobcenteret, at modtage »Min Plan« digitalt på Jobnet. Personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, skal fortsat have »Min Plan« og tilbud m.v. i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage personer, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet.

Videre foreslås det, at de oplysninger, der fremgår af mentorkontrakten, fremover også skal fremgå af personens »Min Plan«. På den måde vil den administrative tunge dobbeltregistrering blive afskaffet.

De foreslåede elementer er i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats. I det foreslåede kapitel er de foreslåede ændringer indarbejdet, og der er ligeledes indarbejdet ændringer, som kan understøtte, at »Min Plan« i en lettilgængelig form kan give et overblik over den enkeltes forløb og indsats med fokus på den overordnede retning og status for planlagte, igangværende og tidligere gennemførte aktiviteter. For sagsbehandleren skal »Min Plan« understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job, herunder med få ugentlige timer, og sikre koordinering på tværs af jobcentre og arbejdsløsheds-kasser og evt. andre forvaltninger. »Min Plan« er således ikke et sagsbehandlingssystem, men et værktøj i dialogen med personen.

I dag er det kommunerne og arbejdsløsheds-kasserne, der har kompetencen til og ansvaret for at vejlede borgerne fx i forbindelse med afgivelse af et tilbud, og dermed også bør have ansvaret for de it-løsninger, der skal understøtte den konkrete sagsbehandling. Omvendt har staten (Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering) med Jobnet som den centrale platform ansvaret for en række borger- og virksomhedsvendte beslutningsunderstøttende systemer, der bl.a. ved intelligent brug af de mange centralt indberettede data skal understøtte match mellem ledig og virksomhed og sikre transparens og viden om beskæftigelsesindsatsen. Styrelsen

for Arbejdsmarked og Rekruttering har igennem årene indarbejdet en række standardiserede vejledningstekster i »Min Plan«, som kan anvendes til at understøtte, at relevante formkrav er overholdt, når »Min Plan« bruges til at træffe afgørelser.

Anvendelsen af »Min Plan« skal målrettes, så den understøtter en klar arbejdsdeling mellem stat og kommuner og arbejdsløsheds-kasser. Med forenklingen er der lagt op til at målrette anvendelsen af »Min Plan«, så planen fremover alene indeholder en beskrivelse af de aftaler, aktiviteter og tilbud, som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren. Det betyder, at staten ikke længere vil it-understøtte, at »Min Plan« skal kunne bruges som en afgørelse, og at der således ikke længere vil være supplerende vejledningstekster i »Min Plan«. Idet de vejledningstekster, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering tidligere har udarbejdet, vil være fjernet fra »Min Plan«, vil det være kommunernes og arbejdsløsheds-kassernes ansvar at sikre, at borgerne vejledes på anden måde.

Den forenkledte it-understøttede udgave af »Min Plan« vil være tilgængelig fra den 1. januar 2020 i forbindelse med lovens forventede ikrafttræden. KL og Danske A-kasser vil blive indbudt til drøftelser om det fremtidige samspil mellem »Min Plan« og de kommunale it-systemer med henblik på at sikre en hensigtsmæssig integration med udgangspunkt i de ovenfor beskrevne principper og brugeroplevelsen set fra såvel et borger- som et sagsbehandlerperspektiv.

2.8.2.1. »Min Plan«

Det foreslås, at det bliver obligatorisk for alle, der modtager en indsats i jobcenteret, at modtage »Min Plan« digitalt på Jobnet.

Med hjemmel i den foreslåede § 184 vil det blive fastsat, at personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, fortsat skal have »Min Plan« i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage borgere, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet. Det skal dog ikke være muligt at undtage personer, som allerede i dag har pligt til at modtage »Min Plan« med en oversigt over tilbud, aktiviteter, aftaler m.v. digitalt på Jobnet, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, som hører under de nævnte målgrupper. Det er hensigten, at »Min Plan« i en lettilgængelig form skal kunne give et overblik over den enkeltes forløb og indsats med fokus på den overordnede retning og status for planlagte, igangværende og tidligere gennemførte aktiviteter.

Det foreslås, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om personens job- og uddannelsesmål, aftaler om og krav til jobsøgning, tilbud efter forslaget til kapitel 11-14 og de aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter forslaget til denne lov.

Som noget nyt foreslås det, at »Min Plan« også skal indeholde en beskrivelse af øvrige aftalte indsatser fx jobrotation, voksenlærling og jobrettet uddannelse. For at give personen en pejling af, hvordan de aftalte initiativer gik, og om personen er rykket tættere på målet, foreslås det, at »Min Plan« fremover også skal indeholde en status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser. Det gælder fx for beskæftigelsesrettede tilbud og evaluering og opfølgning på mentorforløb, jf. nærmere i forslaget til kapitel 29 om mentorstøtte. Det foreslås, at »Min Plan« også skal indeholde en beskrivelse af aftaler om og krav til personens jobsøgning. Dette omfatter både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis jobcenter eller arbejdsløsheds-kasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om dennes jobsøgning. For dagpengemodtagere betyder det, at »Min Plan« både skal indeholde en beskrivelse af de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af arbejdsløsheds-kassen, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om dennes jobsøgning.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren som hidtil bemyndiges til at fastsættes nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan« og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Det foreslås også, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven. Bemyndigelsesbestemmelsen forventes bl.a. at blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om indhentning og videregivelse af de oplysninger, der fremgår af kontrakten efter integrationsloven.

Der foreslås en videreførelse af gældende regler om, at jobcenteret skal udarbejde og opdatere »Min Plan« løbende efter personens aktuelle situation og behov, og at arbejdsløsheds-kassen skal påbegynde udarbejdelsen af »Min Plan« for dagpengemodtagere.

2.8.2.2. Mentorkontrakt

Det foreslås, at mentorkontrakten, som indeholder oplysninger om målet med mentorstøtten, mentors navn og kontaktdata, varighed af perioden med mentorstøtte, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved og timetallet for mentorstøtten og klagevejledning, bortfalder. Baggrunden er, at de samme oplysninger fremgår af personens »Min Plan«. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om mentorstøtte, herunder bl.a. om, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i »Min plan«. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om hvilke oplysninger om mentorstøtten, der skal fremgå af personens »Min plan« m.v.

2.8.2.3. Rehabiliteringsplan

Det foreslås, at gældende regler om rehabiliteringsplanen videreføres i §§ 43-45 med den ændring, at rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i »Min Plan« på Jobnet. For-

slaget er et led i forslaget om, at alle skal have »Min Plan« på Jobnet, der skal give borgeren det samlede overblik over egen situation.

Den henvises til 2.21.2.2. i forhold til anvendelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at personen skal tilbydes revalidering.

Det foreslås endvidere, at de gældende regler om den koordinerende sagsbehandlers opgaver i forhold til rehabiliteringsplanen videreføres i § 44, stk. 3 og § 45, stk. 3 og 4.

For så vidt angår reglerne om, at der skal udpeges en koordinerende sagsbehandler til personer i jobafklarings- og ressourceforløb, henvises der til lovforslagets kapitel 7 om fastlæggelse af kontaktføreløbet med tilhørende bemærkninger.

2.8.2.4. Helhedsorienteret plan

Reglerne om en helhedsorienteret plan for personer med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, foreslås videreført i § 40, stk. 3, og i § 46, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med sproglige justeringer men uden indholdsmæssige ændringer.

Det følger af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1097 af 28. september 2017 med senere ændringer, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at udarbejde en uddannelsesplan som et væsentligt led i den kommunale ungeindsats. Uddannelsesplanen kan udgøre den helhedsorienterede plan for unge med komplekse og sammensatte problemer.

Da persondataloven pr. 25. maj 2018 er blevet ophævet og erstattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, skal personen samtykke til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan ske i overensstemmelse med definitionen af samtykke i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11, om betingelserne for samtykke i forordningens artikel 7.

2.8.2.4. Personer med en kontrakt efter integrationsloven

En kontrakt efter integrationsloven gælder, indtil personen får tidsbegrænset opholdstilladelse. Kontrakten kan derfor gælde, selvom personen ikke længere er omfattet af hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet (tidligere integrationsprogrammet).

Hvis en person med kontrakt efter integrationsloven – efter udløbet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet – får en indsats efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats, skal kontrakten suppleres med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats. Det betyder, at kontrakten skal indeholde en samling af »Min Plan«-oplysninger, cv-oplysninger samt oplysninger om indsatser

efter integrationsloven med dertilhørende vejledning relateret til »Min Plan« samt til kontrakten.

Det foreslås, at personer omfattet af forslaget til § 6, som har kontrakt efter integrationsloven, skal have en »Min Plan« på lige fod med alle andre, der får en indsats efter lovforslaget til denne lov. De skal således have en plan, som giver et samlet overblik over beskæftigelsesindsatsen, herunder de aktiviteter og tilbud m.v., som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren.

Det foreslås også, at personer omfattet af forslaget til § 6, som har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«, hvor kontrakten suppleres med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats.

For personer omfattet af integrationsloven, er det fortsat valgfrit for kommunen, om kontrakten skal udarbejdes i »Min Plan« eller i papirform jf. integrationslovens § 20 a. Hvis kommunalbestyrelsen vælger at anvende »Min Plan«, skal det aftalte om beskæftigelses- og uddannelsesmål, planer for tilbud, uddannelsespålæg m.v., jf. integrationslovens § 19, stk. 5, fremgå af »Min Plan«. Endvidere skal oplysninger om bl.a. hvilke beskæftigelsesrettede tilbud, personen er tilbudt, og en beskrivelse af borgerens rettigheder og pligter fremgå.

Det forhold, at kommunalbestyrelsen kan udarbejde og følge op på kontrakten i »Min Plan« ændrer ikke på de krav, der stilles til indholdet af kontrakten, jf. integrationslovens § 19, men giver alene kommunalbestyrelsen muligheden for at gennemføre arbejdet med kontrakten digitalt.

2.9. Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede

2.9.1. Gældende ret

Efter de gældende §§ 26 a og 73 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede ret til at deltage i op til i alt 6 ugers jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en landsdækkende positivliste.

Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Den ledige kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for 6 ugers jobrettet uddannelse.

Referenceperioden er den periode, som en person i målgruppen kan deltage i kurser under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse. Perioden begynder efter 5 ugers karenperiode og skal være afsluttet inden for 6 eller 9 måneders ledighed afhængig af, om personen henholdsvis ikke er fyldt 25 år eller er fyldt 25 år, når det er en dagpengemodtager og efter 9 måneders ledighed for ledighedsydelsesmodtager.

Personer i målgruppen har således efter gældende § 26 a mulighed for selv løbende at sammensætte kurser inden for

en erhvervsgruppe, som vælges fra positivlisten, som indeholder kurserne og erhvervsgrupperne. Det er dermed fx muligt for en person at vælge et kursus på erhvervsakademineiveau og derefter et eller flere fag/kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan fx være bygge og anlæg.

Det er muligt at vælge enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Erhvervsuddannelsesfagene skal fremgå af positivlisten.

Dagpengemodtagere i målgruppen skal ved første jobsamtale efter den gældende § 19 have vejledning i jobcenteret om valg af kurser på positivlisten, hvis personen ønsker det.

Retten til 6 ugers jobrettet uddannelse er målrettet dem, der har størst behov, og ordningen gælder derfor kun for ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede samt dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med korte videregående uddannelser (KVU'ere), der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Efter gældende regler kan retten til 6 ugers jobrettet uddannelse benyttes efter 5 ugers ledighed, medmindre personen har påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden og ved ledighedens indtræden ønsker at fortsætte med uddannelsen som jobrettet uddannelse. I denne situation kan vedkommende fortsætte med et påbegyndt kursus eller uddannelsesforløb ind i ledighedsperioden fra første ledighedsdag. Det er en betingelse, at kurset eller uddannelsesforløbet og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Der er i denne situation ikke krav om, at en arbejdsløshedsforsikret, som (endnu) ikke er dagpengemodtager skal have henvendt sig i jobcenteret i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret henvender sig til arbejdsløsheds-kassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne for ret til 6 ugers jobrettet uddannelse og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i jobcenteret.

For dagpengemodtagere skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 6 måneders ledighed, når personen er under 25 år og inden for de første 9 måneders ledighed, når personen er fyldt 25 år. For ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneders ledighed.

En dagpengemodtager opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny ved genoptjening af retten til dagpenge. For en ledig fleksjobvisiteret gælder, at vedkommende opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny, når personen har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Det er arbejdsløsheds-kasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløsheds-kasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet uddannelse og

træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløsheds-kasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre jobcentrene skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For fleksjobvisiterede er det jobcenteret, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Jobcentrene administrerer betaling for køb af uddannelse og eventuel deltagerbetaling til uddannelsesinstitutionerne samt træffer afgørelse om og udbetaler beløb til kost og logi for begge målgrupper.

Efter den gældende § 26 b har en person, der anses for beskæftiget efter lov om godtgørelse og tilskud, jf. lovbekendtgørelse nr. 812 af 21. juni 2018 med senere ændringer, ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018 med senere ændringer, ikke ret til jobrettet uddannelse.

Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser og Beskæftigelsesrådet. Den landsdækkende positivliste afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af den landsdækkende positivliste. Den landsdækkende positivliste for 6 ugers jobrettet uddannelse offentliggøres på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

Positivlisten må samlet set ikke overstige 900 unikke enkeltfagskurser på arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU) og erhvervsuddannelserne.

Kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten må ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusiv moms pr. årselev svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau). Prisloftet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, jf. lov nr. 373 af 28. maj 2003 med senere ændringer. Prisloftet gælder således alene for uddannelser på det videregående niveau.

Efter gældende regler kan jobcenteret give en dagpengemodtager et uddannelses tilbud, som supplerer et 6 ugers jobrettet kursus med den virkning, at dagpengemodtageren kan tage første del af et kursusforløb som jobrettet uddannelse og få anden del af kurset som tilbud. Tilbuddet gives efter kapitlet om vejledning og opkvalificering i loven. Der blev i forbindelse med beskæftigelsesreformen afsat en pulje, hvorfra der kan ydes tilskud til jobcenterets køb af kurser på positivlisten, der overstiger en varighed på 6 uger. For at jobcenteret kan få finansieret tilbud fra puljen, der oversti-

ger op til i alt 6 ugers jobrettet uddannelse, skal tilbuddet være inden for den valgte erhvervsgruppe på positivlisten.

Puljen omfatter ikke finansiering af kurser til ledige fleksjobvisiterede.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere fastsat nærmere regler om kurser på positivlisten, rådighed, administration af ordningen og deltagerbetaling herunder kost og logi.

Der er således fastsat regler om, at ledige, der deltager i jobrettet uddannelse, skal stå til rådighed for henvist arbejde. Jobcenteret kan træffe afgørelse om at fravige rådighedsforpligtelsen, så dagpengemodtagere ikke skal stå til rådighed for henvist arbejde, hvis jobcenteret skønner, at den jobrettede uddannelse medvirker til, at personen kan opnå fast beskæftigelse, herunder når personen deltager i et særligt målrettet kursus.

Ledige fleksjobvisiterede skal stå til rådighed for fleksjob i henhold til reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om rådighed omfatter ikke fleksjobvisiterede, som derfor ikke kan fritages fra rådighed under deltagelse i kursus under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om fleksjob (bekendtgørelse nr. 183 af 23. februar 2017) fastsat nærmere regler om valg af kurser på positivlisten, rådighed, administration af ordningen og deltagerbetaling herunder kost og logi og beforderingsgodtgørelse.

2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om ret til op til 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede videreføres indholdsmæssigt i §§ 48-50, men sammen skrives og deles i flere bestemmelser.

Dog foreslås som noget nyt, at dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, er fritaget fra rådighedsforpligtelsen, når de deltager i jobrettet uddannelse. Dermed har dagpengemodtagere fremover ikke pligt til at stå til rådighed for henvist arbejde, og fleksjobvisiterede har ikke pligt til at stå til rådighed for fleksjob, mens de deltager i jobrettet uddannelse.

Dagpengemodtageres ret til på efterspørgsel at få vejledning af jobcenteret om 6 ugers jobrettet uddannelse vil blive videreført på bekendtgørelsesniveau.

Den foreslåede ordning er en sammenskrivning og med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler om 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede dog bortset fra, at den specifikt fastsatte regel om retten for dagpengemodtagere til at få vejledning om 6 ugers jobrettet uddannelse ved en jobsamtale foreslås afskaffet således, at 6 ugers jobrettet uddannelse indgår som en almindelig del af jobcentrenes pligt til at yde vejledning.

2.10. Tilbudsmuligheder og overordnede betingelser for tilbud

2.10.1. Gældende ret

2.10.1.1. Tilbudstyper

Efter de gældende regler i kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives følgende typer af tilbud:

- Vejledning og opkvalificering, som er en samlebetegnelse for tilbud om uddannelser, kurser, særlige tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb. Tilbuddet har til formål at udvikle eller afdække den lediges faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på at opkvalificere personen til arbejdsmarkedet. For personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp eller dagpengemodtagere med uddannelsespålæg gives tilbuddet med henblik på, at personen skal kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.
- Virksomhedspraktik, som består af praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor man under forløbet modtager sin hidtidige ydelse. Formålet for de fleste målgrupper er afdækning eller optræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer og afklaring af beskæftigelsesmål. For personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp uden for integrationsprogrammet, er tilbuddet et led i den uddannelsesrettede indsats. For sygemeldte i job er tilbuddet et led i at fremme fastholdelse af medarbejdere. For ledighedsydelsesmodtagere kan tilbuddet bl.a. gives med henblik på at afklare arbejdsevnen i forhold til ansættelse i et konkret fleksjob.
- Nytteindsats, som er en undergruppe af virksomhedspraktik, der består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere, hvor man modtager sin hidtidige ydelse. Nytteindsats er primært tiltænkt ledige, som er i stand til at arbejde og afventer at kunne få et ordinært job eller gå i gang med en uddannelse.
- Løntilskudsjob, som består af ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor arbejdsgiveren får et tilskud til lønnen. Formålet er oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer. For førtidspensionister er formålet opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse, og for nyuddannede personer med handicap er formålet indslusning på arbejdsmarkedet. Hos private arbejdsgivere modtager personen overenskomstmæssig løn eller tilsvarende, og hos offentlige arbejdsgivere løn svarende til de individuelle dagpenge eller den individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. For førtidspensionister fastsættes lønnen efter aftale.
- Mentorstøtte, som både kan være støtte på en arbejdsplads eller uddannelsesinstitution og hjælp til at overkomme personlige barrierer, som gør det vanskeligt at komme tættere på job eller uddannelse. Formålet er at fremme, at personer kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ordinært job. Aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der får integrationsydelse uden for integrations-

programmet i stedet for kontant- eller uddannelseshjælp, har ret og pligt til mentorstøtte, hvis de på grund af personlige forhold ikke aktuelt kan deltage i andre tilbud under redskabsviften.

Tilbuddene i redskabsviften gives i henhold til »Min Plan«, en helhedsorienteret plan, rehabiliteringsplanens indsatsdel eller et uddannelsespålæg. Tilbuddene kan gives hver for sig eller i kombination. Der henvises til lovforslagets kapitel 8 om Planer m.v. og bemærkningerne hertil.

2.10.1.2. Overordnede betingelser for tilbud

Efter den gældende § 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det en hovedregel, at tilbud så vidt muligt retter sig mod områder med behov for arbejdskraft og tager udgangspunkt i personens ønsker og forudsætninger, og at de gives med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Desuden gælder følgende:

- For dagpengemodtagere kan tilbud om en erhvervsuddannelse inden for puljen til uddannelsesløft gives, selv om det ikke er den hurtigste vej til varig beskæftigelse eller selvforsørgelse, hvis tilbuddet styrker mulighederne for varig og stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt personer i jobafklarings- eller ressourceforløb er der mulighed for i særlige tilfælde, at et tilbud kan fastsættes af jobcenteret alene under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Det kan fx være et tilbud, som ikke umiddelbart ligger inden for den lediges ønsker, men som retter sig mod områder med gode jobmuligheder og jobcenteret vurderer, at det netop er dette tilbud, som kan bringe personen i job eller tættere på selvforsørgelse. Der er ligeledes mulighed for, at tilbud kan gives til de nævnte målgrupper med det formål, at den enkelte opnår samfundsmæssig forståelse. Det kan være, hvis en person mangler grundlæggende forståelse for samfundsmæssige normer og som følge heraf ikke har arbejdsmarkedstilknytning. I så fald vil der kunne gives tilbud, som giver indsigt i disse normer og forbedrer personens mulighed for job.
- For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb kan tilbud gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, skal tilbuddene gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.
- For dagpengemodtagere kan tilbud iflg. lovens § 23 desuden gives alene med henblik på afprøvning af en persons rådighed, såfremt jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen.

- Ledige selvforsørgende har ifølge lovens § 75 a ret til et tilbud, medmindre tilbuddet ikke kan antages at forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.
- For unge under 18 år med behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats, skal tilbuddene jf. lovens §§ 75 b og 75 c, gives med henblik på at understøtte at personen bliver klar til en uddannelse.

2.10.1.2.1. Tilbud til ledige selvforsørgende.

Efter den gældende lovs kapitel 13 a har ledige selvforsørgende ret til et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, medmindre tilbuddet ikke kan antages at forbedre personens muligheder for at få beskæftigelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende allerede er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Det er jobcenteret, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.

Er den ledige selvforsørgende jobparat, gives tilbud og evt. tillæggydelser efter de regler, der gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere, og er personen aktivitetsparat, gives det efter reglerne for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Dog kan et tilbud om vejledning og opkvalificering højst vare op til 6 uger, medmindre danskundervisning indgår som en betydelig del af tilbuddet, og den samlede varighed kan ikke overstige 26 uger. Ved et løntilskudsjob hos en offentlig arbejdsgiver udgør lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag 80 pct. af højeste dagpengesats, hvis personen har forsørgerpligt over for børn, og i andre tilfælde udgør lønnen 60 pct. af højeste dagpengesats.

2.10.1.2.2. Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats

Efter den gældende lovs kapitel 13 b er der mulighed for efter en konkret vurdering at give tilbud til unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Efter lovens § 75 b kan jobcenteret give tilbud om virksomhedspraktik samt vejledning og opkvalificering til unge mellem 15 og 18 år, som har brug for at komme ud i det virkelige liv og lære, hvad det vil sige at være på en rigtig arbejdsplads for der igennem at blive klar til at tage en uddannelse. Tilbuddet gives efter en konkret vurdering og giver ikke den unge en selvstændig ret til at modtage offentlig forsørgelse, men hvis den unge modtager en ydelse i kontanthjælpsystemet, så bevares denne under tilbuddet.

Efter lovens § 75 c kan kommunen efter en konkret vurdering give særligt udsatte unge under 18 år, der har behov for uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, tilbud om virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats, fordi de sædvanlige tilbud efter lov om social service, herunder praktiktilbud efter lov om social service, har vist sig at være utilstrækkelige. Det drejer sig om udsatte

unge, der typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler m.m. Der er tale om unge mellem 15 og 18 år, men reglen kan efter omstændighederne også anvendes i forhold til fx en 14-årig.

Den økonomiske godtgørelse fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde. Godtgørelsen kan dog højst udgøre det beløb, der er nævnt i § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik, dvs. op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Der skal ske en koordinering mellem den kommunale ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen for så vidt angår de særligt udsatte unge, herunder at den unges kontaktperson inddrages.

Afgørelser om tilbud til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats træffes med samtykke fra både den unge og forældremyndighedens indehavere. Tilbuddene til unge under 18 år skal gives under iagttagelse af arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde.

2.10.1.3. Ophør af tilbud

Efter den gældende i § 24 kan et tilbud ikke række ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse.

- For dagpengemodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- For kontanthjælpsmodtagere og personer, der modtager integrationsydelse i stedet for kontanthjælp kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til integrationsydelse eller kontanthjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik.
- For revalidender kan tilbud gives, så længe personen er omfattet af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik
- For sygedagpengemodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Begrænsningen gælder dog ikke tilbud, der gives som led i forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.
- For ledighedsydelsesmodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- For personer, der er i jobafklarings- eller ressourceforløb, kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b i lov om aktiv socialpolitik.
- For uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der modtager integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp uden for integrationsprogrammet, kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

For personer, der på baggrund af et uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for 1 måned efter uddannelseshjælpens eller integrationsydelsens ophør, skal indsatsen dog fortsætte helt frem til uddannelsesstart, jf. lovens § 21 b, stk. 8.

At tilbud ikke kan række ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, gælder som udgangspunkt også, hvis personen overgår til en anden forsørgelsesydelse og bliver omfattet af en anden målgruppe i loven, hvor personen i stedet kan få tilbud efter de regler, der gælder for den nye målgruppe.

Det hindrer dog ikke, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan beslutte, at en person i forbindelse med et ydelseskift kan få sit tidligere tilbud som nyt tilbud – og dermed fortsætte tilbuddet, hvis der er mulighed for det på den nye ydelse. I så fald skal alle betingelser for tilbuddet være opfyldt på ny ved fortsættelsen af tilbuddet.

Personen vil dog ikke kunne fortsætte et løntilskudsjob, da arbejdsgiveren vil blive anset for at være personens seneste arbejdsgiver/ansættelsessted, og efter reglerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats kan man ikke få løntilskudsjob det sted, hvor man har haft sin seneste ansættelse. Det gælder også en ansættelse med løntilskud.

Efter gældende regel i lovens § 24, stk. 4, kan tilbuddet godt række ud over datoen, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge, for sygedagpengemodtagere i forrevalidering.

2.10.1.4. Bemyndigelsesbestemmelser om tilbud

Efter den gældende § 25, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren for dagpengemodtagere fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges.

Efter lovens § 25, stk. 2, kan rådighedsforpligtelsen for så vidt angår kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt personer, der modtager integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, fraviges i medfør af en bemyndigelsesbestemmelse i § 13 c i lov om aktiv socialpolitik. § 25, stk. 2, er således alene en henvisning til reglerne i § 13 c i lov om aktiv socialpolitik. Ifølge disse regler kan beskæftigelsesministeren for kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere fastsætte regler om, at kravet om at udnytte arbejdsmulighederne i lov om aktiv socialpolitik kan fraviges under deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Dette er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at jobcenteret efter ansøgning i særlige tilfælde kan fravige, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere i eller uden for integrationsprogrammet, skal være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde. Som et ek-

sempel herpå nævner bekendtgørelsen en person, som har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor et bestemt tilbud er en forudsætning for ansættelsen. Fritagelsen fra rådigheden skal meddeles personen skriftligt.

Beskæftigelsesministeren kan desuden ifølge gældende regler i lovens § 26, stk. 1, fastsætte regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet. Dette er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at dagpengemodtagere kan få tilbud om uddannelse i udlandet, hvis uddannelsen er oprettet ved lov eller i henhold til lov i det pågældende land eller er anerkendt af det pågældende lands nationale uddannelsesmyndigheder, eller hvis uddannelsen er led i en uddannelse her i landet. Jobcenteret kan betale for studieafgift, såfremt uddannelsen er et led i en uddannelse her i landet. Det er ligeledes udmøntet i samme bekendtgørelse, at sygedagpengemodtagere, som har ret til sygedagpenge under ophold i udlandet, kan få tilbud om virksomhedspraktik i udlandet med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Endvidere fremgår det af den gældende § 26, stk. 2, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt for revalidender og ledighedsydelsesmodtagere kan deltagelse i tilbud i udlandet ske efter reglerne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik. Det følger af den gældende § 5, stk. 2, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i særlige tilfælde kan tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller revalidering efter denne lov. Der kan således tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Endelig fremgår det af den gældende § 8, at beskæftigelsesministeren bl.a. fastsætter regler om bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, herunder henvisning til tilbud efter kapitel 10-12.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat regler om, at tilbud til dagpengemodtagere skal være i overensstemmelse med regler om deltidsforsikrede arbejdstid, når personen er deltidsforsikret, og om transporttid i bekendtgørelse om rådighed (bekendtgørelse nr. 808 af 23. juni 2017), og skal være i overensstemmelse med personens oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn eller andre familiedlemmer af husstanden, der kræver pleje uden for institutionens åbningstid, som personen har oplyst om forud for afgivelsen af tilbud. Det er videre fastsat i bekendtgørelsen, at pligten til at fortsætte i et tilbud bortfalder, hvis personen skal overtage et arbejde, som jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen har henvist til.

2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10.2.1. Tilbudstyper

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at mentorstøtte ikke længere skal være et tilbud, og at det dermed heller ikke skal kunne gives efter reglerne om ret og pligt til tilbud. Det fremgår tillige, at mentorstøtte fortsat skal kunne bruges til at understøtte indsatsen eller som en selvstændig indsats til, at personen kan blive klar til en anden type indsats.

Forslaget indebærer, at mentorstøtte ikke skal være en del af tilbudsviften, men at det skal være en understøttende indsats til personer, der har brug for mentorstøtte for at kunne opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ansættelse eller uddannelse. Mentorstøtte vil fortsat kunne gives til samme målgrupper og med samme formål som i dag.

Det fremgår ligeledes af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal udarbejdes en ny hovedlov, som skal være lettere at forstå og lettere at administrere efter.

Nytteindsats fremgår i dag af lovens kapitel 11 om virksomhedspraktik. Nytteindsats og virksomhedspraktik er to meget forskellige redskaber med forskellige formål og målgrupper. Fx retter nytteindsats sig mod personer, der alene afventer at kunne komme i job eller uddannelse, mens virksomhedspraktik primært er for personer, der har behov for opkvalificering m.v., og som ikke umiddelbart kan opnå ordinært job eller ansættelse med løntilskud. Forskellene gør det gældende kapitel om virksomhedspraktik og nytteindsats vanskelig at læse. Det foreslås derfor, at lovteksten om nytteindsats formuleres som et selvstændigt kapitel, så reglerne for virksomhedspraktik og nytteindsats bliver mere overskuelige. Der er alene tale om en redaktionel flytning af reglerne, som ikke i sig selv har indholdsmæssige konsekvenser.

Det foreslås dermed i § 52, at jobcenteret kan give følgende typer af tilbud:

- Virksomhedspraktik.
- Ansættelse med løntilskud.
- Nytteindsats.
- Vejledning og opkvalificering.

Med forslaget ændres rækkefølgen for tilbuddene, idet vejledning og opkvalificering anføres nederst, idet det ønskes at signalere, at der skal være fokus på de virksomhedsrettede tilbud, da de generelt giver de bedste muligheder for efterfølgende beskæftigelse. Det foreslås videreført, at tilbuddene vil kunne gives hver for sig eller i kombination og i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager.

For så vidt angår forslagene til de nærmere regler for de enkelte tilbudstyper kan henvises til lovforslagets kapitler for de enkelte tilbudstyper (kapitel 11-14) og af bemærkningerne hertil i afsnit 2.11-2.14.

2.10.2.2. Overordnede betingelser for tilbud

Der indgår ikke i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske ændringer i de overordnede betingelser for tilbud. Det skal således fortsat gælde, at tilbud så vidt muligt skal rettes mod beskæftigelse inden for områder med behov for arbejdskraft, og at de skal gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Ligeledes skal de gældende afvigelser hertil, som er beskrevet i afsnit 2.10.1.2. ovenfor, fortsat videreføres.

Det foreslås derfor, at disse bestemmelser videreføres i §§ 53 og 54 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.10.2.2.1. Tilbud til ledige selvforsørgende

Det foreslås videreført i § 53, stk. 6, i loven, at ledige selvforsørgende har ret til tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller vejledning og opkvalificering, som de selv har fundet, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

2.10.2.2.2. Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats

Reglerne om, at der efter en konkret vurdering kan gives tilbud til unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, foreslås videreført.

2.10.2.3. Ophør af tilbud

Der indgår ikke i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske ændringer i reglerne om, at der ikke kan gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse. Det indgår dog, at det fremover skal være muligt for personer at fortsætte i løntilskudsjob på samme arbejdsplads, selvom de skifter ydelse undervejs, når visse betingelser er opfyldt.

Det foreslås, at det videreføres i § 55, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at når jobcenteret giver et tilbud, kan der ikke gives et tilbud, som på forhånd rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse.

Det foreslås også videreført i § 55, stk. 2, i loven, at personer, der er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer der er i forrevalidering, kan få tilbud, så længe personen er omfattet af kapitlet, dog med de varighedsbegrænsninger der følger af de enkelte tilbud.

Som noget nyt foreslås det, at der i § 55, stk. 3, i loven fastsættes regler om, at for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan jobcenteret beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87, dvs. betingelserne om rimelighedskrav for virksomhedspraktik

og nytteindsats og betingelserne om høring af medarbejderne, merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav for løntilskudsansættelse.

Dette er i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, hvorefter det fremover skal være muligt for personer at fortsætte i løntilskudsjob på samme arbejdsplads, selvom de skifter ydelse undervejs, og at jobcenteret i disse tilfælde ikke vil skulle lave en ny vurdering af rimelighedskrav og merbeskæftigelse. I overensstemmelse med aftalen skal jobcenteret derimod fortsat vurdere, om tilbuddet er den rette indsats for personen, og om reglerne for den nye målgruppe, som personen er omfattet af, er overholdt.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at et tilbud kan fortsættes, selvom en person skifter ydelse undervejs, hvis jobcenteret vurderer, at tilbuddet fortsat er den rette indsats for personen, og reglerne for den nye målgruppe er opfyldt. Dermed undgås det, at et tilbud skal stoppes ved ydelsesskift og efterfølgende gives på ny. Det vil både give mere fleksible rammer for jobcentrene, for de personer, der skifter målgruppe, og for de virksomheder, hvor personerne er i tilbud. Forslaget omfatter derfor alle tilbud, dvs. tilbud om virksomhedspraktik, tilbud om ansættelse med løntilskud, tilbud om nytteindsats og tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitler 11-14.

Det foreslås videre, at tilbuddet vil kunne fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskift ikke vil kunne overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91, dvs. de varighedsbegrænsninger, der gælder for tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskudsansættelse.

Dette er ligeledes i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, hvorefter reglerne for den nye målgruppe, som personen er omfattet af, skal være overholdt, og om at den samlede varighed af tilbuddet ikke må overstige den maksimale varighed, som gælder for den nye målgruppe.

Med bestemmelsen vil det fremover fremgå direkte af loven, at hvis en person skifter ydelse, vil jobcenteret kunne lade et tilbud fortsætte efter de regler, der gælder for den nye målgruppe. Ved ydelsesskift forstås her også et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Det forhold, at alle betingelser for tilbuddet skal være opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe personen fremover er omfattet af, og at betingelserne skal være opfyldt ved ydelsesskiftet, betyder, at jobcenteret skal efterse, at alle betingelser for tilbuddet er opfyldt i forhold til reglerne for den nye målgruppe, og at jobcenteret skal efterse betingelserne på det tidspunkt, hvor personen skifter ydelse. Der vil dermed ikke fx 4 måneder før et forventet ydelsesskift kunne træffes en endelig afgørelse om fortsættelse af et tilbud, da betingelserne skal være opfyldt i tilknytning til ydelsesskiftet.

Jobcenteret skal således i tilknytning til ydelsesskiftet give og vurdere tilbuddet – ligesom hvis der havde været tale om et nyt tilbud – efter reglerne i den målgruppe, personen fremover omfattes af. Jobcenteret skal bl.a. efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe kan få tilbuddet, at formålet med at give/fortsætte tilbuddet er opfyldt, og at de øvrige betingelser er opfyldt, fx at kravet om forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forbindelse med løntilskudsansættelse er opfyldt.

Det foreslås dog, at der ikke vil skulle ske en fornyet høring af de ansatte og ikke vil skulle ske en ny vurdering af, om merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet er opfyldt. Baggrunden er, at disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Med hjemmel i lovens § 81 vil der kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om, at personen kan få tilbud om fortsættelse af en ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen har været ansat med løntilskud umiddelbart forud for personens ydelsesskift. Der vil endvidere bl.a. kunne fastsættes regler om genberegning af lønnen for et offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig.

Forslaget om, at tilbuddet skal fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder efter §§ 61, 68, 85 og 90 for den nye målgruppe, gælder for alle tilbud, der fortsættes ved målgruppeskift.

Det betyder, at hvis en person har været ansat med løntilskud som fx dagpengemodtager og i forbindelse med et ydelsesskift overgår til at være ansat hos arbejdsgiveren som jobparat kontanthjælpsmodtager, så må perioderne med ansættelse tilsammen ikke overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Dette harmonerer med, at hvis jobcenteret i dag efter en konkret vurdering i forbindelse med et ydelsesskift beslutter, at en person kan fortsætte et tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats i en ny målgruppe, er det forudsat, at det samlede tilbud kan holdes inden for varighedsbegrænsningerne for den nye målgruppe. Grunden er, at varighedsbegrænsninger ellers ikke ville blive overholdt, da tilbuddet netop fortsættes med samme indhold og hos samme arbejdsgiver.

2.10.2.4. Bemyndigelsesbestemmelse m.v. om tilbud

Det foreslås videreført, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der modtager overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet, samt for ledighedsydelsesmodtagere og revalidender kan deltagelse i tilbud i udlandet ske efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Det følger heraf, at der kan tillades kortvarige udlandsophold som

led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Det foreslås ligeledes videreført, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at rådighedsforpligtelsen kan fraviges for dagpengemodtagere, der deltager i tilbud.

Det foreslås ligeledes videreført, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet.

Det foreslås ligeledes, at der fortsat skal kunne fastsættes regler om forhold i forbindelse med afgivelse af og ophør med tilbud, fx om at tilbud til dagpengemodtagere skal være i overensstemmelse med deres rådighedspligt efter rådighedsreglerne.

Den gældende lovs § 25, stk. 2, vil ikke blive videreført, da den vurderes overflødig. Bestemmelsen er, som nævnt i afsnit 2.10.1.4. alene en henvisning til, at rådighedsforpligtelsen kan fraviges i medfør af § 13 c i lov om aktiv socialpolitik. Dette vil fortsat gælde uden, at der behøver være en oplysning herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der påtænkes udmøntninger af bemyndigelserne i bekendtgørelse svarende til de hidtil gældende udmøntninger som beskrevet i afsnit 2.10.1.4. ovenfor.

2.11. Virksomhedspraktik

2.11.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives tilbud om virksomhedspraktik på private og offentlige virksomheder. En virksomhedspraktik indebærer ikke ansættelse eller løn. For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, gives virksomhedspraktik som udgangspunkt på den virksomhed, hvor personen er ansat.

2.11.1.1. Målgruppen for virksomhedspraktik

Af den gældende § 42 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, at der kan gives tilbud om virksomhedspraktik til personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse uden for integrationsprogrammet og sygedagpenge samt til personer, der er i revalidering, ressourceforløb eller jobafklaringsforløb. Det er en betingelse, at personen har behov for afklaring af beskæftigelsesmål eller på grund af mangelfulde faglige, sproglige eller sociale kompetencer kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud. For uddannelseshjælpsmodtagere gives tilbuddet som en uddannelsesrettet indsats.

Der kan ligeledes ifølge den gældende lovs § 42 gives tilbud om virksomhedspraktik til personer, der modtager førtidspension, og til personer, der er visiteret til fleksjob, herunder også til personer, der er ansat i fleksjob. Fx er der mulighed for, at en person, der har et fleksjob på 7 timer om ugen, kan tilbydes virksomhedspraktik sideløbende med

fleksjobbet med henblik på at vurdere, om arbejdsevnen kan udvikles. En fleksjobansat skal dog selv have et ønske om at komme i virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet. Kommunen kan ikke pålægge personen at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse. Kommunen skal i øvrigt sikre sig, at der tages det fornødne hensyn til den pågældendes skånebehov.

Efter den gældende lovs § 75 a kan ledige selvforsørgende få tilbud om virksomhedspraktik efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Efter den gældende lovs § 75 b kan unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats, få tilbud om virksomhedspraktik. Efter lovens § 75 c kan særligt udsatte unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats få virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse under tilbuddet.

2.11.1.1.1. *Selvfundne virksomhedspraktik*

Efter den gældende lovs § 42 b har dagpengemodtagere og kontanthjælpshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til tilbud om virksomhedspraktik, såfremt betingelserne i kapitel 11 om virksomhedspraktik og regler fastsat i medfør heraf er opfyldt, og personen selv har fundet tilbuddet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af forløbet, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler, jf. afsnit 2.11.1.3. nedenfor. Bestemmelsen fastsætter en ret for personen. De generelle regler for tildeling af virksomhedspraktik, om at jobcenteret skal foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse skal dermed ikke være opfyldt for selvfundne virksomhedspraktik. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik og rimelighedskravet. Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan fx gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

2.11.1.1.2. *Formål med virksomhedspraktik*

Efter den gældende lovs § 42 kan der gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afdække eller optræne faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål. Dette gælder for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, fleksjobvisiterede samt førtidspensionister. Tilbuddet kan også gives i form af ”snusepraktik”, dvs. af-

prøvning af nye jobmuligheder og dermed afklaring af beskæftigelsesmål.

For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gives tilbuddet som led i en uddannelsesrettet indsats, dvs. med henblik på at personen bliver stand til at påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Ifølge den gældende lovs § 22, stk. 7, kan tilbuddet for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb til lige gives med henblik på fastholdelse af tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det betyder, at tilbud om virksomhedspraktik kan gives som led i at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen. Personen kan således være i tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med, at personen genoptager arbejdet gradvist frem mod, at personen igen kan arbejde på fuld tid. Indholdet i virksomhedspraktikken skal understøtte, at personen hurtigt vender tilbage til arbejde på fuld tid. Der er på grund af ansættelsesforholdet ikke et krav om, at virksomhedspraktikken skal være i en anden jobfunktion. Det er en forudsætning, at personen gradvist genoptager arbejdet på normale vilkår i takt med, at personen genvinder arbejdsevnen.

Med hjemmel i den gældende lovs § 50 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat regler om, at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb.

Det er ligeledes fastsat i bekendtgørelsen, at der ikke er mulighed for virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat (bortset fra visse sygedagpengemodtagere). Reglen skal hindre situationer, hvor en person får virksomhedspraktik i et job, som personen kort tid forinden blev afskediget fra.

For sygedagpengemodtagere er det fastsat i bekendtgørelsen, at der er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

2.11.1.3. *Varighed af virksomhedspraktik*

I den gældende lovs § 44 er der fastsat varighedsgrænser for virksomhedspraktik. Længden afhænger af, hvilken målgruppe der er tale om, og hvor langt pågældende er fra arbejdsmarkedet.

Tilbuddet kan have en varighed på op til 4 uger for dagpengemodtagere. Dog kan det vare op til 8 uger for personer, som modtager dagpenge på dimittendvilkår, og som mindst har gennemført en kort videregående uddannelse og ikke har haft ordinær beskæftigelse efter uddannelsen.

Der er også som udgangspunkt en 4-ugers grænse for job- og uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt for jobparate ledige selvforsørgende.

Der er en varighedsgrænse på 13 uger for følgende målgrupper:

- Job- og uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som ikke har erhvervs erfaring, har langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud.
- Aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt aktivitetsparate ledige selvforsørgende.
- Forrevalidender.
- Sygedagpengemodtagere.
- Førtidspensionister.
- Fleksjobvisiterede.
- Personer i ressourceforløb.
- Personer i jobafklaringsforløb.

Perioden på 13 uger kan efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Hvis personen herefter ud fra en konkret individuel vurdering har særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere. Da perioden for disse målgrupper som udgangspunkt kan gives i op til 13 uger, kan hver forlængelse også højst vare 13 uger.

Der er en varighedsgrænse på op til 26 uger for unge mellem 15 og 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Hvis personen herefter ud fra en konkret individuel vurdering har behov for, at tilbudet har en længere varighed, kan tilbuddet forlænges.

For målgruppen af særligt udsatte unge under 18 år, der har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt for revalidender (bortset fra forrevalidender) er der ikke fastsat en maksimal varighedsgrænse for virksomhedspraktik.

For alle målgrupper gælder det, at jobcenteret altid skal vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om virksomhedspraktik hos en arbejdsgiver for, at formålet med praktikken kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med tilbuddet kan opnås og skal ligge inden for de fastsatte varighedsbegrænsninger.

2.11.1.4. Virksomhedspraktik i forhold til lønmodtagerregler m.v.

Efter den gældende lovs § 43 er personer under en virksomhedspraktik ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller kollektiv overenskomst m.v., bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, jf. lovekendtgørelse nr. 1001 af 24. august 2017 med senere ændringer. Bestemmelsen angår det arbejde, som personen udfører under virksomhedspraktikken og ikke det arbejde, som personen evt. udfører som led i en ordinær ansættelse, der finder sted sideløbende med praktiken.

Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, er dog i kraft af, at de er i et ansættelsesforhold, omfattet af de regler, som er fastsat i

henhold til eller ved lov eller kollektiv overenskomst m.v., mens de er i et virksomhedspraktikforløb på den virksomhed, hvor de er ansat.

2.11.1.5. Ydelser m.v.

Efter den gældende lovs § 45 modtager dagpengemodtagere under tilbud om virksomhedspraktik dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Følgende målgrupper modtager den ydelse, de er berettiget til i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller sygedagpengeloven: Kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, revalidender, sygedagpengemodtagere, fleksjobvisiterede samt personer i jobafklarings- eller ressourceforløb.

Desuden følger det af reglerne, at personer, der er ansat i et fleksjob, under et tilbud om virksomhedspraktik bevarer deres fleksløntilskud. Ligeledes følger det, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i ansættelse under sygdom, bevarer deres løn under praktikken.

På samme måde gælder det, at førtidspensionister, der deltager i virksomhedspraktik, bevarer deres førtidspension under praktikforløbet, idet udgangspunktet er, at de har ret til ydelsen, og at der ikke er regler, der fraviger dette udgangspunkt under deltagelse i virksomhedspraktik.

Efter den gældende lovs § 75 c kan særligt udsatte unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats få virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse, som fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde. Godtgørelsen kan højst udgøre et beløb svarende til satsen for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

2.11.1.6. Forholdet til virksomhedens ansatte

Efter den gældende lovs § 48 skal der være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud (rimelighedskravet). Forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Med hjemmel i den gældende lovs § 50, er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af personer i virksomhedspraktik og antallet af ansatte med løntilskud efter lovens kapitel 12 maksimalt må udgøre

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Det er også fastsat i bekendtgørelsen, at der forud for etableringen af virksomhedspraktikken skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt. Der er tillige fastsat regler om, at arbejdsgiveren som udgangspunkt afgrænses som en arbejdsplads med selvstændigt produktionsnummer (P-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 15. juni 2006 med senere ændringer.

Med hjemmel i den gældende lovs § 50 er der endvidere fastsat regler i bekendtgørelsen om, at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb, og at der ikke er mulighed for virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat (bortset fra visse sygedagpengemodtagere). For sygedagpengemodtagere er det fastsat i bekendtgørelsen, at der er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

2.11.1.6.1. Konkurrenceforvridning

Efter de gældende regler i lovens § 49 må etablering af virksomhedspraktik ikke være konkurrenceforvridende.

Der findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med virksomhedspraktik, ligesom de understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte:

- Virksomhedspraktik har en begrænset varighed, jf. ovenfor.
- Der kan ikke gives virksomhedspraktik til en borger, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i virksomhedspraktik eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. ovenfor.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages ved vurdering af rimelighedskravet og ved praktikforlængelser, jf. ovenfor.
- Det er ikke muligt at få virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat, jf. ovenfor. Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af virksomhedspraktik. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i virksomhedspraktik. Dette fremgår af § 31 i organiseringsloven. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale arbejdsmarkedsråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om virksomhedspraktik, hvis man mener, det ikke lever op til reglerne. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske væsentlige forenklinger af reglerne for virksomhedspraktik, og at indholdet og sigtet med tilbuddet skal skærpes. Det fremgår således, at formålsbestemmelsen for tilbuddet skal skærpes, således at der stilles mere direkte krav til indholdet af og jobsigtet med tilbuddet.

Det fremgår videre, at der skal ske en ensretning af varighedsbegrænsningerne, således at der kun skal gælde to varighedsregler: Én for borgere tæt på arbejdsmarkedet på 4 uger og én for borgere længere fra arbejdsmarkedet på 13 uger med mulighed for forlængelse efter en konkret vurdering. Ligeledes fremgår det, at der skal være mulighed for, at udsatte borgere efter en konkret vurdering skal kunne få virksomhedspraktik på den arbejdsplads, hvor de har haft deres seneste ansættelsessted.

Det foreslås, at der udarbejdes et kapitel for virksomhedspraktik, hvor der bl.a. indgår regler om et klarere jobsigte med virksomhedspraktik, en ensretning af varighedsgrænserne og en bemyndigelsesbestemmelse til bl.a. at kunne fastsætte regler om, at der efter en konkret vurdering kan tilbydes virksomhedspraktik på seneste ansættelsessted for udsatte personer. Dette er i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats. I det foreslåede kapitel indarbejdes ligeledes enkelte supplerende justeringsforslag i forhold til de gældende regler med henblik på at tydeliggøre reglerne og retspraksis.

2.11.2.1. Målgrupperne for virksomhedspraktik

Reglerne for, hvilke målgrupper der kan få virksomhedspraktik, foreslås videreført med sproglige justeringer i lovforslagets § 57, stk. 1 og 2. Det foreslås tydeliggjort, at det er en betingelse, at personen kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud. Det er overensstemmende med de gældende regler men den foreslåede formulering tydeliggør, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i arbejdsfastholdelse og med henblik på at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdet.

2.11.2.1.1. Selvfunden virksomhedspraktik

Reglerne om, at dagpengemodtagere samt kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet har ret til virksomhedspraktik, som de selv har fundet, foreslås videreført i med sproglige justeringer i § 57, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.11.2.2. Formålet med virksomhedspraktik

Det indgår i aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at der skal ske en tydeliggørelse og skærpelse af formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik, så der stilles mere direkte krav til indholdet af og sigtet med virksomhedspraktikken. En virksomhedspraktik skal tilrettelægges,

så den får en retning og et indhold, der hjælper personen tættere på sit jobmål, og så vidt muligt giver mulighed for opnåelse af ordinære løntimer.

Det foreslås i § 58, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at virksomhedspraktik skal gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen under praktikken deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Dette svarer til de gældende regler, dog med en tydeliggørelse af, at forløbet skal være udviklende og målrettet, og at personen skal indgå i arbejdsmæssige og kollegiale sammenhænge. Det er ikke hensigten, at der i større omfang end hidtil skal udføres konkrete arbejdsopgaver, men der skal være øget fokus på, at de arbejdsmæssige sammenhænge er relevante i forhold til, at tilbuddet skal være udviklende og målrettet for den enkelte.

Det foreslås videre indsat i lovens § 59, stk. 1, at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem borgeren, virksomheden og jobcenteret. Virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. De ordinære løntimer skal være inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Der er tale om en skærpelse af de gældende regler, som gør det klart, at virksomhedspraktik for alle målgrupper skal bringe personen tættere på sit jobmål eller uddannelsesmål, og at en virksomhedspraktik så vidt muligt skal resultere i, at personen opnår ordinære løntimer.

Forslaget indebærer, at det klart skal aftales på forhånd mellem personen, virksomheden og jobcenteret, hvad der er det præcise formål med praktikken for den enkelte ledige. Det er således hensigten, at der skal være et klart fokus på, hvad der ønskes opnået med forløbet for den enkelte person, og at det skrives ind i aftalen, hvilke af følgende elementer der ønskes opnået:

- Opnåelse af ordinære løntimer, dvs. at praktikken afklarer eller udvikler kompetencer, som direkte kan føre til ordinære løntimer, dvs. timer, hvor personen ansættes ordinært. De ordinære timer vil kunne etableres sideløbende med praktikken inden for en anden arbejdsfunktion, eller i forlængelse af praktikforløbet.
- Optræning af specifikke kompetencer til brug for cv'et og den videre jobsøgning. Dvs. personen udvikler kompetencer, som generelt forbedrer personens muligheder på arbejdsmarkedet.
- Afklaring af jobmål og kompetencer, dvs. praktikken skal medvirke til at afklare, hvilke områder det vil være relevant for personen at arbejde inden for. Det kan fx ske i form af kortere ophold på virksomheder (snusepraktik).

Tilbud om virksomhedspraktik skal så vidt muligt tilrettelægges således, at personen opnår kompetencer, der sigter på ordinære løntimer. Det er vigtigt, at muligheden for ordinære løntimer italesættes så tidligt som muligt. Ordinære timer kan både være et mål med praktikken og et middel, hvor løntimerne over tiden øges og på sigt kan give en varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det forudsættes, at arbejdsopgavernes omfang og indhold under praktikken tilrettelægges under hensyntagen til personens muligheder og forudsætninger.

For uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet foreslås det i § 58, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om virksomhedspraktik skal gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Dvs. praktikken skal for disse bidrage til afklaring af uddannelsesmål og udvikling af kompetencer med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. Og også for disse foreslås det, at praktikken så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Sigtet skal vurderes i sammenhæng med, at målet for personen er at kunne starte og fuldføre en uddannelse på ordinære vilkår. Praktikken og ordinære løntimer skal således kunne hjælpe personen tættere på dette mål.

Ved afslutningen af et virksomhedspraktikforløb skal jobcenteret sammen med personen og virksomheden gøre status over forløbet i forhold til målopfyldelsen, og resultatet skrives ind i personens »Min Plan«, jf. forslaget til § 41 om »Min Plan«.

For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb foreslås det i lovens § 58, stk. 3, videreført, at virksomhedspraktik ligesom i dag tillige skal kunne gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

På samme måde som i dag foreslås det, at der skal være en bemyndigelse i loven til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler efter kapitlet om virksomhedspraktik. Reglerne forventes udmøntet på samme måde som i dag, jf. dog afsnit 2.11.2.6. Jf. aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats forventes det tillige at blive fastsat i bekendtgørelse, at udsatte borgere efter en konkret vurdering skal have mulighed for praktik på deres seneste ansættelsessted, forudsat at praktikken ligger inden for en ny arbejdsfunktion.

2.11.2.3. Varighed af virksomhedspraktik

Der foreslås i § 61 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats en forenkling af varighedsreglerne for virksomhedspraktik, således at der kun vil gælde to regler.

For personer tæt på arbejdsmarkedet foreslås en maksimal varighed på 4 uger. Det drejer sig om dagpengemodtagere,

jobparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt job- og uddannelsesparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt jobparate ledige selvforsørgende.

For personer længere væk fra arbejdsmarkedet foreslås en maksimal varighed på 13 uger. Dette skal gælde for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobvisiterede, personer i revalidering, førtidspensionister, aktivitetsparate ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Efter en konkret vurdering vil der være mulighed for at forlænge praktikken i op til 26 uger, hvis der vurderes behov herfor. Hvis personen herefter har et helt særligt behov for en længere periode, vil der efter en konkret vurdering være mulighed for forlængelse med yderligere op til 13 uger ad gangen.

2.11.2.4. Virksomhedspraktik i forhold til lønmodtagerregler m.v.

De gældende regler om, at personer i virksomhedspraktik ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat ved lov eller kollektiv overenskomst m.v., foreslås videreført med sproglige justeringer i lovforslagets § 60 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Ligeledes foreslås det videreført, at personen dog er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslaget gælder ikke sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold. Da disse personer er ansat sideløbende med virksomhedspraktikken, vil de også i de timer, de er i virksomhedspraktik, være omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

2.11.2.5. Ydelser m.v.

Det foreslås videreført i § 62 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer i virksomhedspraktik skal modtage den ydelse, som de i forvejen er berettiget til. Det foreslås præciseret, at det også drejer sig om ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og efter pensionslovgivningen. Dette er en tydeliggørelse af, at fleksjobvisiterede, der er ansat i et fleksjob med fleksløntilskud, bevarer retten til fleksløntilskuddet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og førtidspensionister får førtidspension efter pensionslovgivningen under en virksomhedspraktik.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

2.11.2.6. Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.

Reglerne om, at der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud, foreslås videreført i § 63 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud med sproglige justeringer og ovenstående præcisering.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske en automatisering af opgørelsen af ordinært ansatte på baggrund af data fra indkomstregistret, og at dette også vil påvirke opgørelsen af rimelighedskravet, således at der fremover vil skulle trækkes data over alle ordinært ansatte. Digitaliseringen på baggrund af data fra indkomstregistret vil således betyde, at alle ordinært ansatte vil komme til at tælle med i opgørelsen. Opgørelsen af antallet af personer med støtte/løntilskud vil skulle baseres på oplysninger om personer i virksomhedspraktik, nytteindsats og personer med offentligt løntilskud via oplysninger fra Det fælles Databaseringsgrundlag (DFDG).

Som led i aftalen er der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af FH, DA og KL, der skal drøfte den konkrete udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal bidrage til at finde en løsning, så rimelighedskravet fortsat afspejler et rimeligt forhold mellem ordinært ansatte og personer i støttet beskæftigelse.

Det mere præcise grundlag for opgørelse for og udmøntning af rimelighedskravet vil på baggrund af aftalekredsens beslutning i forlængelse af arbejdsgruppens anbefalinger blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Det forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra den 1. januar 2020.

Det foreslås også videreført i lovens § 63, at der forud for etablering af virksomhedspraktik på mere end 13 uger skal være sket en drøftelse af etableringen mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Endelig foreslås det videreført i lovens § 64, at etablering af virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende.

2.12. Ansættelse med løntilskud

2.12.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i §§ 51-68 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give tilbud om ansættelse med løntilskud til de fleste målgrupper omfattet af lovens § 2. Arbejdsgivere, der har personer i løntilskud, får udbetalt et tilskud til lønnen.

2.12.1.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Efter den gældende § 51 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan følgende målgrupper få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige og private arbejdsgivere:

- Dagpengemodtagere.

- Kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er det en betingelse, at de ikke vurderes åbenlyst uddannelsesparate.
- Revalidender.
- Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb. Det gælder dog ikke personer, som er i et ansættelsesforhold.
- Nyuddannede personer med handicap.
- Personer i ressourceforløb.
- Førtdspensionister.

Efter gældende lovs § 75 a kan job- og aktivitetsparate ledige selvforsørgende få tilbud efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Med hjemmel i den gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. I bekendtgørelsen er det bl.a. fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber.
- Statsinstitutioner.
- Organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Efter bekendtgørelsen kan en person ikke få tilbud om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, hvis virksomheden ejes af personens ægtefælle, registrerede partner eller samlever. En person kan heller ikke få tilbud om løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven. Herved forhindres situationer, hvor en person får tilbud om ansættelse med løntilskud hos samme arbejdsgiver og måske i det samme job, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker dermed til, at der ikke sker misbrug af løntilskudsordningen.

2.12.1.2. Ret til selvfundet løntilskudsjob

Efter den gældende lovs § 52 a har dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, såfremt betingelserne i kapitel 12 og regler fastsat i medfør heraf er opfyldt, og personen selv har fundet tilbuddet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler.

Bestemmelsen fastsætter en ret for personen. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, fx formålsbestemmelsen for løntilskudsjob, forudgående ledighed/ydelsesperiode, merbeskæftigelses- og rimelighedskrav. Hvis betingelserne er opfyldt, skal jobcenteret give tilbuddet og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil fortsat kunne henvises til et ordinært job uden løntilskud.

2.12.1.3. Formål med ansættelse med løntilskud

Efter den gældende lovs §§ 52 og 75 a gives tilbud om ansættelse med løntilskud med henblik på

- oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer for dagpenge- og sygedagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende og for personer i jobafklarings- og ressourceforløb,
- opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse for førtidspensionister, og
- indslusning på arbejdsmarkedet af nyuddannede personer med handicap.

Oplæring og genoptræning vil kunne være af faglig karakter, fx inden for et arbejdsområde, hvor personen ikke har erfaring eller har forældede kompetencer. Oplæring og genoptræning behøver dog ikke være af faglig karakter, men kan eksempelvis også bestå i, at personen igen bliver vænnet til at deltage i arbejdsprocesser sammen med kolleger m.v.

2.12.1.4. Varighed af ansættelse med løntilskud

Efter den gældende lovs §§ 53 og 75 a er der for de fleste målgrupper begrænsninger for, hvor lang tid et tilbud om ansættelse med løntilskud kan vare hos den enkelte arbejdsgiver.

Efter bestemmelserne gælder der følgende begrænsninger:

- For dagpengemodtagere kan et tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere gives i op til 4 måneder og hos private arbejdsgivere i op til 6 måneder.
- For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 6 måneder.
- For sygedagpengemodtagere, nyuddannede personer med handicap og personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 1 år.
- For revalidender og førtidspensionister kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives ud over 1 år.

Reglen om varigheden af et tilbud om ansættelse med løntilskud angiver den maksimale periode for en løntilskudsansættelse hos den enkelte arbejdsgiver.

Jobcenteret skal altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås.

Varighedsbegrænsningen er ikke til hinder for, at personen efterfølgende kan få et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis øvrige betingelser, herunder formålet er opfyldt.

2.12.1.5. Krav om personernes forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., inden ansættelse med løntilskud

Efter den gældende lovs § 51, stk. 2, og § 75 a er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud, at

- dagpengemodtagere har været ledige i sammenlagt mere end 6 måneder,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende.

For disse målgrupper gælder kravet om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. både for ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Efter den gældende lovs § 51, stk. 3, er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, at

- sygedagpengemodtagere i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge,
- personer i ressourceforløb i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- personer i jobafklaringsforløb i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge.

For disse målgrupper gælder kravet om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. dermed alene for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere. Der er derimod ikke krav om forudgående ledighed ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

For følgende målgrupper gælder der ikke et krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. hverken ved ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere: Revaliderer, førtidspensionister og nyuddannede personer med handicap.

Der gælder heller ikke krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – hverken ved ansættelse hos private eller offentlige med løntilskud – hvis personen

- ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau,
- er over 50 år, eller
- er enlig forsørger.

I kravet om, at en person ikke må have en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau, ligger, at personen hverken må have en studenteruddannelse eller en erhvervsfaglig uddannelse i form af fx en erhvervsuddannelse inklusiv eux, eller en videregående uddannelse fx en af de maritime uddannelser.

Ved begrebet enlig forsørger forstås en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, jf. lov-bekendtgørelse nr. 63 af 21. januar 2019.

Reglerne om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Kommissionens forordning nr. 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, EU-tidende 2014, nr. L 187, side 1-78 (gruppefritagelsesforordningen). Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenlig med EU-reglerne. Efter gruppefritagelsesforordningen er løntilskud dog tilladt under visse betingelser, hvis der er tale om et arbejdsmarkedspolitisk instrument, hvor arbejdsgivere får kompensation for at ansætte arbejdstagere, der skal oplæres eller genoptrænes, og som derfor normalt ikke kan yde en almindelig arbejdsindsats.

Med hjemmel i den gældende lovs § 4 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere og om, hvad der forstås ved en sammenhængende periode.

2.12.1.6. Løn- og ansættelsesvilkår

Efter den gældende lovs § 59 er personer, der ansættes med løntilskud, i øvrigt omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere, dog kan beskæftigelsesministeren efter bestemmelsen fastsætte undtagelser herfra.

Med bestemmelsen fastslås det, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere, medmindre andet fremgår af loven. Her tænkes fx på ferieloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskade-lovgivning m.v.

Udgangspunktet er også, at personer, der er ansat med løntilskud, er omfattet af de almindelige løn- og arbejdsvilkår, som gælder efter overenskomster m.v., men der er fastsat særlige regler om bl.a. løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere, jf. nedenfor i afsnit 2.12.1.6.2.

2.12.1.6.1. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Efter den gældende lovs §§ 54, 58 og 75 a skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, nyuddannede personer med handicap samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere.

I den gældende lovs §§ 56 og 57 er der fastsat særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidender og førtidspensionister, jf. beskrivelse i afsnittene nedenfor i afsnit 2.12.1.6.3.

Når personerne ansættes med løntilskud, skal der dermed som minimum sikres løn- og arbejdsvilkår svarende til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Private arbejdsgivere, der ikke har overenskomst, er forpligtet til at følge de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn- og ansættelsesvilkår for personer i løntilskudsjob.

Der er ikke regler om, at en person, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, skal være ansat på fuld tid eller med et bestemt timetal pr. uge. Der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud på deltid hos private arbejdsgivere. Hvis en person, der modtager en forsørgelsesydelse fx dagpenge eller kontanthjælp, er ansat på nedsat tid med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, vil der kunne udbetales supplerende dagpenge eller kontanthjælp, hvis betingelserne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik i øvrigt er opfyldt. Der gælder fx betingelser om frigørelsesattest fra arbejdsgiveren.

Med hjemmel i den gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. Der er bl.a. fastsat, at når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, skal der oprettes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, hvor løn- og arbejdsvilkår samt forventet tilskudsperiode anføres. Ansættelsesforholdet kan i alle tilfælde kun bringes til ophør i overensstemmelse med gældende overenskomster og lovgivning.

Det fremgår, at betaling af den fulde lønudgift påhviler ansættelsesstedet. Der kan udbetales løntilskud for overarbejde hos private arbejdsgivere, hvis overarbejde er naturligt og sædvanligt i den pågældende branche, og arbejdsgiveren kan dokumentere, at arbejdspladsens øvrige ansatte har haft tilsvarende overarbejde.

2.12.1.6.2. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Efter den gældende lovs §§ 55 og 75 a skal løn- og arbejdsvilkår som udgangspunkt være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsfor-

løb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. I den gældende lovs §§ 56 og 57 er fastsat særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidender og førtidspensionister, jf. beskrivelsen i nedenfor.

I den gældende lovs § 55, stk. 2-6, og § 75 a, stk. 5 og 6, er opregnet en række undtagelser til udgangspunktet om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 2, er der fastlagt en fast timeløn på 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusiv feriepenge m.v.

Med hjemmel i den gældende lovs § 55, stk. 7, og § 68 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a., at timelønnen er eksklusiv feriegodtgørelse, ferietillæg og eventuel søgnehelldagsbetaling, og at der ud over lønnen pr. arbejdstime kun ydes visse tillæg og pension, jf. beskrivelsen nedenfor.

Timelønnen gælder – selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. den gældende lovs § 127, stk. 2. Timelønnen offentliggøres årligt i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekutterings hjemmeside og i Retsinformation.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for personer der modtager forsørgelsesydelser – under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

For sygedagpengemodtagere gælder det dog, at arbejdstiden fastsættes efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og en sygedagpengemodtager. For sygedagpengemodtagere sker der dermed ikke samme beregning af arbejdstiden – som for de øvrige målgrupper, jf. nedenfor – så lønnen med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag er på niveau med personens sygedagpenge.

Efter gældende regler skal lønnen til dagpengemodtagere efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter gældende regler skal lønnen til kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i ressource- og jobafklaringsforløb efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag under hele ansættelsesforholdet ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Princippet er, at man ikke får udbetalt mere i løn, når man er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når man er ledig. Når der bruges betegnelsen »på niveau med« betyder

det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Det forhold, at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets begyndelse, betyder, at selvom der efter løntilskudsansættelsens start sker ændringer i persons ydelsesniveau, fortsætter ansættelsen med det oprindeligt beregnede løn- og timetal. Det gælder både, hvis personen efterfølgende ville have ret til en højere ydelse og hvis det var en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold betyder, at personen ville have ret til en højere ydelse, kan personen i stedet søge om supplerende hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

For ledige selvforsørgende er det i den gældende lovs § 75 a, stk. 5 og 6, fastsat, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal udgøre

- 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og
- 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer.

For disse personer fastsætter den offentlige arbejdsgiver ligeledes arbejdstiden under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse. Det er endvidere en betingelse for, at den ledige selvforsørgende kan få udbetalt løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at personens børn opholder sig her i riget bortset fra på Færøerne og i Grønland. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Hvis ansættelsen løber over et årsskifte, udbetales der fortsat løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Med hjemmel i den gældende lovs § 55, stk. 7, og § 68 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om arbejdstiden, beregningen af timelønnen og den samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik samt regler om afspadsring af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse i forbindelse dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb, der ansættes/er i ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Endelig er der fastsat bekendtgørelsesregler for alle målgrupper, der er i ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Det er bl.a. fastsat, at ud over lønnen pr. arbejdstime ydes der kun

- omkostningsdækkende ydelser,
- arbejdstidsbestemte tillæg, og
- arbejdsbestemte tillæg, der ikke er en fast påregnelig del af lønnen.

Tillæggene gives ud over den faste timeløn, og beløbet skal holdes uden for arbejdstidsberegningen.

Det er videre fastsat, at hvis der til ansættelsen er tilknyttet en overenskomstmæssig pensionsordning, indbetaler arbejdsgiveren både arbejdsgiverbidrag og den ansattes bidrag beregnet på grundlag af den overenskomstmæssige timeløn. Arbejdsgiver betaler dermed pensionsbidraget ud fra gældende overenskomst som beregnes ud fra den løn, som den løntilskudsansatte ville have modtaget som ordinært ansat, og ikke på baggrund af den fastsatte timeløn efter den gældende lovs § 55, stk. 2.

Ligesom ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere gælder, at når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, skal der oprettes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, og ansættelsesforholdet kan kun bringes til ophør i overensstemmelse med gældende overenskomster og lovgivning. Det gælder videre, at betaling af den fulde lønudgift påhviler ansættelsesstedet.

2.12.1.6.3. Særlige regler for revalidender og førtidspensionister

Det gælder særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidender og førtidspensionister.

Efter den gældende lovs § 56 skal løn- og arbejdsvilkårene for revalidender være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende ved ansættelse med løntilskud.

Det gælder både ved ansættelse hos private og offentlige arbejdsgivere, og det gælder også, når der er tale om et elev- eller lærlingeforløb. I disse tilfælde får revalidenden ikke kun elev-/lærlingeløn, men den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede. Det løntilskud, som arbejdsgiveren kan få udbetalt, udgør forskellen på elev-/lærlingelønnen og den overenskomstmæssige løn, som revalidenden får udbetalt. Løntilskuddet udgør én af de 5 løntilskudssatser.

For revalidender i elev- og lærlingeforløb, som på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn. I disse tilfælde kan der ydes løntilskud til selve elev-/lærlingelønnen efter den gældende lovs § 64, stk. 4.

Jobcenteret kan dog efter en konkret og individuel vurdering beslutte, at lønnen i elev- og lærlingeforløb for disse revalidender med omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, som alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde, dvs. at eleverne skal have overenskomstmæssig løn svarende til færdiguddannede. Der kan dermed gives fuld overenskomstmæssig løn til disse elever, hvis de opfylder de særlige forhold. I så fald gives løntilskuddet ikke alene til den del af lønnen, som elev-/lærlingesatsen udgør, men også til resten af lønnen.

For førtidspensionister gælder efter lovens § 57, at når de ansættes med løntilskud fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det er dermed arbejdsgiveren og førtidspensionisten, der i samarbejde med de faglige organisationer fastsætter vilkårene for ansættelsen. Da der er tale om personer, som modtager førtidspension, vil deres arbejdsevne som regel være så nedsat, at den løn, der aftales, vil ligge et godt stykke under den overenskomstsmæssige løn.

2.12.1.7. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Efter den gældende lovs §§ 63 og 64 udbetales der ved ansættelse efter kapitlet et løntilskud til arbejdsgiveren.

I § 63 er opregnet 5 satser (pr. 1. januar 2015), som løntilskuddet pr. time kan udgøre. Løntilskuddet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. den gældende lovs § 127.

Løntilskuddet pr. time udgør pr. 1. januar 2019

- 1) 28,56 kr.,
- 2) 50,01 kr.,
- 3) 79,68 kr.,
- 4) 115,73 kr. eller
- 5) 154,02 kr.

Løntilskuddet til arbejdsgiverne beregnes som tilskudssatsen pr. time ganget med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen. Løntilskuddet er fastsat i loven, og der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til fx ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud i ferieperioden.

Ved den årlige regulering af løntilskuddet reguleres den udbetalte sats automatisk til arbejdsgiveren.

Efter den gældende lovs § 64, stk. 1, sker fastsættelsen af hvilken løntilskudssats, der skal udbetales, efter en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For revalidender foretages vurderingen efter de regler, der er fastsat i medfør af lovens § 31, stk. 1, 4. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdsevne.

Efter bestemmelsen er udgangspunktet dermed, at jobcenteret skal fastsætte hvilken af de nævnte løntilskudssatser pr. time, der skal anvendes, ud fra konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet som de øvrige ansatte.

I den gældende lovs § 64, stk. 2-7, er der dog opregnet en række undtagelser til udgangspunktet om, at der skal ske en konkret vurdering ved fastsættelse af løntilskuddets størrelse.

Efter disse bestemmelser udgør løntilskuddet til private arbejdsgivere 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) og til offentlige arbejdsgivere 115,73 kr. pr. time (2019-niveau), når der ansættes dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Det samme gælder for ledige selvforsørgende, jf. lovens § 75 a, stk. 2 og 3.

Når sygedagpengemodtagere ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) til private arbejdsgivere og 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til offentlige arbejdsgivere.

Jobcenteret skal dermed ikke foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren, når disse personer ansættes med løntilskud.

Ligeledes gælder, at når førtidspensionister ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet dog udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau), herunder i tilfælde hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer der før den 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser, i stedet ønsker at modtage tilskud efter dette kapitel.

Reglerne om, at jobcenteret skal foretage en konkret vurdering af, hvilken løntilskudssats, der skal udbetales til arbejdsgiveren, gælder derfor reelt kun for revalidender og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb.

Når revalidender og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ansættes med løntilskud, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. Jobcenteret skal fastsætte løntilskuddets størrelse på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For revalidender foretages vurderingen efter de regler, der er fastsat i medfør af lovens § 31, stk. 1, 4. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdsevne.

Det følger videre, at ved ansættelse af revalidender i elev- og lærlingeforløb, hvor lønnen som minimum svarer til den mindste overenskomstsmæssige på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende, skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstsmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Elevlønnen betales af arbejdsgiveren.

Der kan dog ydes løntilskud til selve elevlønnen, hvis personen er i et løntilskudsjob og tilhører den særlige gruppe, som på grund af omfattende psykiske og sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Efter gældende § 64, stk. 7, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere, når der ansættes en nyuddannet person med handicap. For disse personer skal jobcenteret fore-

tage en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte forud for fastsættelsen af løntilskuddets størrelse.

Med hjemmel i den gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om løntilskuddet til arbejdsgiverne. Det er fastsat, at hvis der under ansættelsen sker ændringer i en persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte, kan løntilskuddet justeres under forudsætning af, at der i aftalen med arbejdsgiveren er taget forbehold herfor.

Bestemmelsen vedrører løntilskuddet til arbejdsgivere, hvor jobcenteret i forbindelse med ansættelsen har foretaget en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse på baggrund af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejde i samme omfang som de øvrige ansatte. Det drejer sig om løntilskuddet til arbejdsgivere, som har ansat revalidender, personer i jobafklaringsforløb og ressourcforløb samt nyuddannede personer med handicap.

For disse personer kan der under ansættelsen ske en ændring af deres evner og forudsætninger, som betyder, at løntilskuddet bør justeres. Det kan fx være fordi de i højere grad kan bidrage/deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte, og løntilskuddet derfor bør sættes ned.

Efter gældende regler i § 110, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats nedsættes tilskuddet til en arbejdsgiver i forbindelse med ansættelse med løntilskud med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige, som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Bestemmelsen sikrer, at en arbejdsgiver ikke kan få dobbeltdekning for den ansattes løn for perioder, hvor arbejdsgiveren både kan modtage løntilskud og anden offentlig refusion, herunder refusion for sygedagpenge, barselsdagpenge eller godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og erhvervsuddannelse.

Med hjemmel i den gældende lovs § 110, stk. 2, er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om udbetaling og nedsættelsen af løntilskuddet. Det er bl.a. fastsat, at nedsættelse af løntilskuddet opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

2.12.1.8. Forbud mod konkurrenceforvridning

Efter den gældende lovs § 65 må udbetaling af tilskud ikke være konkurrenceforvridende.

Baggrunden for bestemmelsen er, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet.

Løntilskudsansættelse må således ikke forvride konkurrencen mellem arbejdsgivere, der har personer ansat med løntilskud og arbejdsgivere, der ikke har.

Det findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med ansættelse med løntilskud, ligesom de understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte:

- Formålet med løntilskudsansættelse, hvorefter det gives med henblik på oplæring og genoptræning af kompetencer, jf. ovenfor.
- Ansættelse med løntilskud har for mange målgrupper en forholdsvis begrænset varighed, jf. ovenfor.
- Merbeskæftigelseskravet betyder, at der ved ansættelse af en person med løntilskud skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren, jf. ovenfor.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i løntilskudsansættelse eller virksomhedspraktik i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. ovenfor.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages i forbindelse med ansættelsen, herunder i forbindelse med vurdering af merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet, jf. ovenfor.
- Der kan ikke gives tilbud om ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder har været ansat med løntilskud.
- Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af ansættelse med løntilskud. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser med løntilskud. Dette fremgår af § 31 i organiseringsloven. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om ansættelse med løntilskud, hvis man mener, det ikke lever op til reglerne. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.12.1.9. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, krav om merbeskæftigelse m.v.

2.12.1.9.1. Høring af de ansatte hos arbejdsgiveren

Det følger af den gældende lovs § 60 at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Med hjemmel i den gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om medinddragelse af medarbejderne i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Det er bl.a. fastsat, at det skal fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at repræsentanter for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opfyldelse af formålet med ansættelsen.

2.12.1.9.2. Merbeskæftigelseskrav

Efter den gældende lovs § 61, stk. 1, og § 75 a skal ansættelse med løntilskud af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodta-

gere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse.

Bestemmelsen stiller dermed krav om, at der ved ansættelse af personer med løntilskud skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte på virksomheden. Revalidender, førtidspensionister og nyuddannede personer med handicap kan enten opfylde kravet om merbeskæftigelse ved en nettoudvidelse eller ved, at stillingen er blevet ledig som følge af frivillig afgang, afgang på grund af alder, frivillig reduktion af arbejdstiden eller afskedigelse på grund af forseelse.

Kravet om merbeskæftigelse har i forhold til ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere - herunder undtagelserne for visse grupper - baggrund i EU-regler i gruppefritagelsesforordningen. Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenlig med EU-reglerne. Efter gruppefritagelsesforordningen er løntilskud dog tilladt under visse betingelser.

Efter den gældende lovs § 61, stk. 2, skal betingelsen om merbeskæftigelse påses af arbejdsgiveren og de ansatte i fællesskab. Uenighed om betingelsen om merbeskæftigelse afgøres efter de gældende fagretlige regler om mægling og eventuel voldgift. For private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst, afgør det regionale arbejdsmarkedsråd administrativt endeligt, om betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt.

Med hjemmel i den gældende lovs § 68 er der fastsat regler om merbeskæftigelseskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at der ved en nettoudvidelse i private virksomheder forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal i de foregående 12 måneder, og at ansættelsen ikke sker i en stilling, der er blevet ledig ved afskedigelse eller fratrædelse af en ansat uden støtte inden for de foregående 3 måneder. For personer i revalidering, førtidspensionister og nyuddannede personer med handicap er der fastsat regler om, at de kan opfylde kravet om en nettoudvidelse eller et krav om, at stillingen er blevet ledig som følge af frivillig afgang, afgang på grund af alder, frivillig reduktion af arbejdstiden eller som følge af afskedigelse på grund af forseelse.

Ved opgørelsen af merbeskæftigelseskravet tages der for offentlige arbejdsgivere udgangspunkt i antallet af beskæftigede som følge af budgettet for den enkelte offentlige arbejdsgiver. Dermed er der for offentlige arbejdsgivere alene krav om nettoudvidelse i forhold til budgettet og ikke i forhold til det faktiske antal ansatte.

Det er videre fastsat, at der ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde, bortset fra enkelte undtagelser, og at en person ikke kan ansættes med løntilskud hos arbejdsgiv-

vere, hvor der er etableret eller aftalt arbejdsfordelingsordninger.

Efter bekendtgørelsen behandles alle arbejdsgivers an søgninger og jobcentrenes bevillinger af tilbud om ansættelse med løntilskud via den digitale selvbetjeningsløsning VITAS, som er etableret og understøttes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

2.12.1.9.3. Forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud

Efter den gældende lovs § 62 skal der i såvel private som offentlige virksomheder være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af ansatte med løntilskud samt personer i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

Med hjemmel i den gældende lovs § 68 er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, herunder i nytteindsats, maksimalt må udgøre

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde, bortset fra enkelte undtagelser.

Det er også fastsat, at der forud for etableringen af ansættelse med løntilskud skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt. Efter bekendtgørelsen kan rimelighedskravet fraviges for ansættelse af førtidspensionister hos offentlige arbejdsgivere, når det kan godtgøres, at ansættelsen kan medvirke til at opnå eller fastholde beskæftigelse, og der er enighed om dette mellem arbejdsgiver og en medarbejderrepræsentant.

2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.12.2.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Reglerne om målgruppen for ansættelse med løntilskud foreslås videreført i § 66, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med enkelte præciseringer og ændringer.

Det foreslås, at alle personer omfattet af lovens målgrupper, kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige og private arbejdsgivere, bortset fra

- 1) åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet,
- 2) sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og
- 3) fleksjobvisiterede og personer under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Med forslaget kan alle de målgrupper – som i dag kan få tilbud om ansættelse med løntilskud – fortsat få tilbud om ansættelse med løntilskud. Dog udgår nyuddannede personer med handicap af løntilskudsreglerne, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven. For en beskrivelse herom henvises til afsnit 2.3.2.

Det præciseres endvidere, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb er det en betingelse for ansættelse med løntilskud, at de hverken er i job eller driver selvstændig virksomhed. Dette betyder, at de hverken må være i et ansættelsesforhold eller have virksomhed, som de driver – heller ikke selvom de på grund af sygdommeldingen pt. ikke udfører arbejde hos arbejdsgiveren eller virksomheden.

Det foreslås videreført, at der med hjemmel i loven – ligesom i dag – fastsættes regler om bl.a. afgrænsningen af private og offentlige arbejdsgivere, om at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes i en virksomhed, som er ejet af personens ægtefælle m.v., eller hos en arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder med løntilskud. Der forventes en udmøntning heraf i bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler, bortset fra at det fremover skal være muligt for en person at kunne fortsætte i et løntilskudsjob efter målgruppeskift.

I aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats indgår, at det fremover skal være muligt for personer at fortsætte i løntilskudsjob på samme arbejdsplads, selvom de skifter målgruppe/ydelse undervejs.

Som følge af aftalen er der i lovforslagets § 55 foreslået regler om en persons mulighed for at fortsætte i et tilbud ved målgruppeskift.

For en nærmere beskrivelse af muligheden for at fortsætte i tilbud ved målgruppeskift henvises til bemærkningerne i afsnit 2.10. 2.3.

2.12.2.2. Ret til selvfundet løntilskudsjob

Reglerne om ret til selvfundet løntilskudsjob foreslås videreført i § 66, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.3. Formål med ansættelse med løntilskud

Reglerne om formålet med ansættelse med løntilskud foreslås videreført i § 67 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.4. Varighed af ansættelse med løntilskud

I aftalen om en forenkling af beskæftigelsesindsatsen er det aftalt, at der skal ske en harmonisering og forenkling af varighedsbegrænsningerne for løntilskudsjob, så der fremover gælder én varighedsbegrænsning for borgere tæt på arbejdsmarkedet og én varighedsbegrænsning for borgere længere fra arbejdsmarkedet.

Det er aftalt, at borgere tæt på arbejdsmarkedet får en varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige

arbejdsgivere. Målgrupper, der er længere fra arbejdsmarkedet, omfattes af en varighedsbegrænsning på 6 måneder for både private og offentlige løntilskudsjob. Løntilskudsjobbet kan efter konkret vurdering forlænges med op til 6 måneder.

Det foreslås derfor i overensstemmelse med aftalen, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør følgende:

- 1) Op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt jobparate ledige selvforsørgende.
- 2) Op til 6 måneder hos private og offentlige arbejdsgivere for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, aktivitetsparate ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb samt personer i revalidering. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 1 år.
- 3) Mere end 1 år hos private og offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 11.

Med forslaget sikres, at der er ensartede varighedsbegrænsninger for borgere tættere på arbejdsmarkedet, det vil sige dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt jobparate ledige selvforsørgende. For disse målgrupper er der fremover en varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere.

De øvrige målgrupper, der er længere fra arbejdsmarkedet, omfattes af en generel varighedsbegrænsning på 6 måneder ved både private og offentlige løntilskudsjob. For disse grupper kan løntilskudsjobbet efter en konkret vurdering forlænges med op til 6 måneder, så det i alt kan udgøre højst 1 år.

For førtidspensionister kan ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere dog – ligesom i dag – have varighed på mere end 1 år. Deres ansættelse med løntilskud vil dermed fortsat ikke være omfattet af en varighedsbegrænsning. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler for førtidspensionister. Det vil fortsat gælde, at der for den enkelte løntilskudsansættelse, skal aftales en varighed ved påbegyndelsen af forløbet.

Med forslaget sker der en betydelig forenkling og ensretning af varighedsbegrænsningen for tilbud om ansættelse med løntilskud, og reglerne bliver nemmere at administrere for jobcentre og lettere at forstå for både personer og arbejdsgivere.

Jobcenteret vil fortsat – ligesom i dag – skulle vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om

ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Ligesom i dag kan der også fortsat gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.

2.12.2.5. Krav om personernes forudgående ledighed/periode med visse forsørgelsesydelse m.v., inden ansættelse med løntilskud

Det foreslås videreført, at for at blive ansat med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere skal dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt ledige selvforsørgende have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i en forudgående periode på mindst 6 måneder.

For disse målgrupper gælder der dermed fortsat krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. for ansættelse med løntilskud hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås ligeledes videreført, at for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal sygedagpenge-modtagere og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i en forudgående periode på mindst 6 måneder.

Ligesom i dag gælder der dermed for disse målgrupper kun et 6 måneders krav ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Det foreslås også, at der fortsat ikke skal gælde et krav om en forudgående periode med ledighed/offentlige forsørgelsesydelse m.v. for revalidender og førtidspensionister.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Dermed bliver lovens regler om ansættelse med løntilskud lettere at læse og forstå for jobcentre, arbejdsløshedskasser, personer og virksomheder. I bekendtgørelsen vil der fremgå hvilke offentlige forsørgelsesydelser, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper.

Der foreslås endelig, at der fortsat ikke skal gælde krav om forudgående periode med forsørgelsesydelse m.v., hvis personen

- 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
- 2) er over 50 år, eller
- 3) er enlig forsørger.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om krav til forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse med sproglige justeringer. Reglen om, hvilket højeste uddannelsesniveau en person må have for at være omfattet af undtagelsen fra kravet om forudgående periode med

forsørgelsesydelser m.v., er endvidere præciseret, så ordlyden er i overensstemmelse med de beskrivelser af uddannelsesniveau, som gælder på uddannelsesområdet.

Det bemærkes, at kravene om forudgående ledighed/perioder med offentlige forsørgelsesydelser m.v. ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere er et EU-krav. Der henvises til bemærkningerne til § 69.

Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 2, forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelser, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af den forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelser m.v. Reglerne vil være svarende til de gældende regler med enkelte præciseringer. Der henvises til lovforslagets § 10, stk. 2 med tilhørende bemærkninger.

2.12.2.6. Løn- og ansættelsesvilkår

Reglen om, at personer, der ansættes med løntilskud er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere, foreslås videreført i § 70 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.6.1. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Reglerne om løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere foreslås videreført i § 71 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.6.2. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Reglerne om løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere foreslås videreført i § 72 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.6.3. Særlige regler for personer i revalidering og førtidspensionister

Reglerne om løn- og ansættelsesforhold for personer i revalidering og førtidspensionister foreslås videreført i §§ 73 og 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.7. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Reglerne om fastsættelse af løntilskuddets størrelse til arbejdsgivere og udbetaling af løntilskuddet foreslås videreført i §§ 75 og 76 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.8. Forbud mod konkurrenceforvridning

Reglen om, at udbetaling af tilskud ikke må være konkurrenceforvridende, foreslås videreført i § 80 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.9. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, krav om merbeskæftigelse m.v.

2.12.2.9.1. Høring af de ansatte hos arbejdsgiveren

Reglen om, at spørgsmålet om ansættelsen skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren forud for en persons ansættelse med løntilskud, foreslås videreført i § 78 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.12.2.9.2. Merbeskæftigelse

Reglen om, at det er en betingelse, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren, foreslås videreført i § 79 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås dog, at der fremover ikke fastsættes regler i loven om, hvordan betingelsen om merbeskæftigelse påses/godtgøres. Det foreslås, at reglerne herom i stedet – ligesom de øvrige regler om merbeskæftigelseskravet – fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Det bemærkes, at kravet om merbeskæftigelse i forhold til ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere er et EU-krav, jf. reglerne i gruppefritagelsesforordningen, idet løntilskud til private arbejdsgivere ellers vil blive betragtet som statsstøtte, der ikke er tilladt i EU.

Det foreslås, at der med hjemmel i forslaget til § 81 vil kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om merbeskæftigelseskravet, herunder regler om hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af arbejdsgiveren og om, hvordan merbeskæftigelseskravet påses.

Reglerne vil blive fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Der forventes en udmøntning heraf i bekendtgørelsesregler hovedsagelig svarende til gældende regler. Dog foreslås det, at der som følge af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats sker en ensretning af merbeskæftigelseskravet, så det fremover opgøres på samme måde for offentlige arbejdsgivere som for private arbejdsgivere. Det betyder, at merbeskæftigelseskravet for offentlige virksomheder fremadrettet skal opgøres som en nettoudvidelse, hvorved forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal ordinært ansatte i de foregående 12 måneder, og at ansættelsen ikke sker i en stilling, der er blevet ledig ved afskedigelse eller fratrædelse af en ansat uden støtte inden for de foregående 3 måneder.

Det følger også af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den tid, virksomhederne bruger på at indtaste oplysninger i det digitale ansøgningssystem VITAS i forbindelse med virksomhedspraktik og løntilskudsjob skal minimeres. Det skal ske ved, at opgørelsen af ordinært ansatte, herunder i forbindelse med merbeskæftigelseskravet, skal automatiseres på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret. Det indebærer, at det digitale ansøgningssystem, VI-

TAS, fremover automatisk skal trække data fra indkomstregisteret over alle ordinært ansatte i virksomheden.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler herom. Umiddelbart vil digitaliseringen af opgørelsen på baggrund af data fra indkomstregisteret betyde, at personer i tidsbegrænsede stillinger og stillinger med konkrete arbejdsbeskrivelser vil komme til at tælle med i opgørelsen af ordinært ansatte. Der skal tages stilling til den nærmere udmøntning heraf. Det forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra den 1. januar 2020.

2.12.2.9.3. Forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud

Reglen om, at der hos såvel private som offentlige arbejdsgivere skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af ansatte med løntilskud samt personer i virksomhedspraktik og nytteindsats, foreslås videreført i § 77 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer, men med enkelte præciseringer.

Det foreslås således præciseret i loven, at der i opgørelsen af personer med støtte/løntilskud også medregnes nyuddannede med handicap, som fremover ansættes med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter loven og efter integrationsloven.

Det følger af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske en automatisering af opgørelsen af ordinært ansatte på baggrund af data fra indkomstregisteret, og at dette også vil påvirke opgørelsen af rimelighedskravet, således at der fremover vil skulle trækkes data over alle ordinært ansatte. Digitaliseringen på baggrund af data fra indkomstregisteret vil således betyde, at alle ordinært ansatte vil komme til at tælle med i opgørelsen. Opgørelsen af antallet af personer med støtte/løntilskud vil skulle baseres på oplysninger om personer i virksomhedspraktik, nytteindsats og personer med offentligt løntilskud via oplysninger fra Det fælles Datagrundlag (DFDG).

Som led i aftalen er der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af FH, DA og KL, der skal drøfte den konkrete udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal bidrage til at finde en løsning, så rimelighedskravet fortsat afspejler et rimeligt forhold mellem ordinært ansatte og personer i støttet beskæftigelse.

Det mere præcise grundlag for opgørelse for og udmøntning af rimelighedskravet vil på baggrund af aftalekredsens beslutning i forlængelse af arbejdsgruppens anbefalinger, blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Det forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra den 1. januar 2020.

2.13. Nytteindsats

2.13.1. Gældende ret

2.13.1.1. Målgruppen for nytteindsats

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er målgruppen for nytteindsats dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Nytteindsats er på grund af sit særlige formål og indhold primært tiltænkt ressourcestærke personer, der er i stand til at arbejde eller tage uddannelse, men kan også efter en konkret vurdering gives til aktivitetsparate kontant- eller uddannelseshjælpsmodtagere. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at en aktivitetsparat person vil kunne have gavn af en kombination af opkvalificering i en virksomhedspraktik og udførelse af arbejde i form af nytteindsats.

Der er ikke - i modsætning til virksomhedspraktik - fastsat regler om, at en person har ret til et tilbud om nytteindsats, som pågældende selv har fundet, hvis det opfylder betingelserne.

2.13.1.2. Formålet med nytteindsats

Efter den gældende lovs § 42 a består nytteindsats af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget, som indførte nytteindsats, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 223, som fremsat, side 21, skal nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for en beskæftigelse, hvor personen indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et stykke samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

For dagpengemodtagere kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud til personer, der ikke medvirker aktivt i beskæftigelsesindsatsen.

Nytteindsats følger i store træk reglerne for virksomhedspraktik men har et andet formål og en nærmere afgrænset målgruppe. Hvor virksomhedspraktik skal opkvalificere og forbedre den lediges muligheder for ordinært job eller afklare beskæftigelsesmål, skal nytteindsats holde den ledige aktiv og motivere personen til hurtigt at komme i gang med en uddannelse eller et job eller bringe personen tættere på uddannelse eller job. Jobcenteret skal således have fokus på, at ledige i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side fortsat er aktive uddannelses- eller jobsøgende.

2.13.1.3. Indholdet af nytteindsats

Efter gældende § 42 a, stk. 1, består opgaverne under nytteindsats af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere. Det fremgår af § 76, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udstedt i medfør af § 50 i loven, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber.
- Statsinstitutioner.

- Organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Der er tale om samme afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere, som findes i reglerne for løntilskudsjob hos offentlige arbejdsgivere. Det følger af afgrænsningen, at der fx kan etableres nytteindsats på selvejende institutioner, (selvejende daginstitutioner, plejehjem m.v.), som udfører arbejde for kommuner, regioner eller staten efter driftsoverenskomst, hvis deres udgifter dækkes med mindst 50 pct. offentlige tilskud.

Det er udmøntet i den gældende § 76 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at indholdet af opgaverne skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos de pågældende offentlige arbejdsgivere. Dvs. arbejdet skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos arbejdsgiveren eller være inden for en arbejdsfunktion der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf kan således være meget forskelligartede og også være forskellige fra fx kommune til kommune. Der er mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånd og gør nytte for sin ydelse eller som projekter, hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats. Det er den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne kan fx relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af kommunale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer.

De regionale arbejdsmarkedsråd har efter de gældende regler mulighed for at følge med og blive inddraget i anvendelsen og opfølgningen på nytteindsats. Det fremgår således af § 31 i organiseringsloven, at de regionale arbejdsmarkedsråd én gang årligt sammen med kommunerne skal drøfte en strategi for kommunernes etablering af og opfølgning på anvendelse af nytteindsats.

2.13.1.3.1. Nytteindsats som servicearbejde for borgere

Det er udmøntet i § 77 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for så vidt angår nytteindsats hos kommunale arbejdsgivere vil opgaverne – ud over de opgaver, som efter gældende regler kan udføres af kommunen – også kunne bestå af servicearbejde for borgere. Betingelserne herfor er, at de pågældende borgere kan dokumentere, at de ikke selv er i stand til at udføre det pågældende arbejde på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger, og at der er tale om arbejde, som ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde. Med reglen tænkes fx på hjælp til havearbejde e.l.

2.13.1.3.2. Nytteindsats i forhold til servicelovens § 83

Nytteindsats kan tillige finde sted inden for de opgaver, der også udføres efter reglerne om personlig og praktisk hjælp i servicelovens § 83. Der er dog visse begrænsninger herfor.

Af gældende § 77, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det således, at en ydelse, som er en del af kommunens serviceniveau efter servicelovens § 83, ikke samtidig kan udføres som nytteindsats uden for reglerne om hjælp i servicelovens § 83.

Det indebærer, at nytteindsatsen ikke kan træde i stedet for den hjælp som er omfattet af kommunens serviceniveau for personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83, men kan gives inden for regler om hjælp efter servicelovens § 83. Det skyldes, at en kommune ikke skal kunne beslutte at nedtrappe hjælpen efter servicelovens § 83 og dermed hjemmehjælpens udførelse af det pågældende arbejde og i stedet lade det udføre af personer i nytteindsats uden for hjemmehjælpsordningen. Nytteindsatsen kan ikke forventes udført som almindelig lønnet arbejde for borgeren.

Når nytteindsats finder sted som servicearbejde til borgere eller som opgaver efter servicelovens § 83, følger principperne for afgrænsningen af målgruppen og opgavernes omfang principperne i vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere (VEJ nr. 9023 af 17. januar 2006).

2.13.1.3.3. Ikke mulighed for nytteindsats hvor man senest har været ansat

Det er ligeledes fastsat i bekendtgørelsen, at en person ikke kan få tilbud om nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentlig tilskud efter loven, fx et løntilskudsjob.

Reglen har til formål at forhindre situationer, hvor en person får tilbud om nytteindsats hos samme arbejdsgiver og måske i det samme job, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker dermed til, at der ikke sker misbrug af nytteindsatsordningen.

2.13.1.4. Varigheden af nytteindsats

Efter den gældende lovs § 44, stk. 4, kan et tilbud om nytteindsats have en varighed på op til 13 uger og kan ikke forlænges. Reglerne hindrer ikke, at der efter en konkret vurdering kan gives et nyt tilbud om nytteindsats. Hvis det sker på samme virksomhed, kan det ikke være inden for samme arbejdsfunktion som det tidligere tilbud, da der i så fald i praksis vil være tale om en forlængelse af tilbuddet.

2.13.1.5. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere

Efter den gældende lovs § 43 er personer i nytteindsats ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.13.1.6. Ydelser

Efter den gældende lovs § 45 modtager personer, der deltagere i nytteindsats, under tilbuddet den ydelse, personen i forvejen er berettiget til, dvs. dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, eller integrationsydelse.

2.13.1.7. Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvriddning m.v.

Efter den gældende § 48 skal der ligesom for virksomhedspraktik og løntilskud også for nytteindsats være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, der er i nytteindsats, virksomhedspraktik eller ansatte med løntilskud. Forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem virksomheden og tillidsrepræsentanten eller en medarbejderrepræsentant.

Med hjemmel i gældende § 50 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af personer i virksomhedspraktik, nytteindsats og antallet af ansatte med løntilskud efter lovens kapitel 12 maksimalt må udgøre

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde. Der skal dog ikke medregnes ansatte med offentligt tilskud og personer, der er ansat i henhold til en ansættelsesaftale, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave.

Opgørelsen sker ved at beregne gennemsnittet af antallet af ordinært ansatte i de seneste 3 måneder før etableringen af nytteindsatsen. I virksomheder, hvor antallet af ansatte er skiftende på grund af sæsonsvingninger, kan opgørelsesperioden udvides fra 3 til 4 måneder.

Det er også fastsat i bekendtgørelsen, at der forud for etableringen af nytteindsatsen skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en tillidsrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt.

Der er videre fastsat regler om, at arbejdsgiveren som udgangspunkt afgrænses som en arbejdsplads med selvstændigt produktionsenhedsnummer (P-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Såfremt der er enighed mellem arbejdsgiveren og de ansatte herom, kan der ske en anden afgrænsning.

2.13.1.7.1. Mulighed for dispensation fra rimelighedskravet

Det fremgår af den gældende bestemmelse i lovens § 48, stk. 4, at for personer i nytteindsats kan det regionale arbejdsmarkedsråd dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen. Efter § 75, stk. 4, 2. pkt., i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats gælder dispensationsmuligheden dog ikke for opgaver, der omfatter visiterede ydelser efter lov om social service.

Dispansationsmuligheden hænger sammen med formålet med nytteindsats, der som nævnt er, at den ledige indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et stykke samfundsnyttigt arbejde for deres ydelse. Der vil kunne være situationer, hvor dette formål ikke harmonerer med formålet med rimelighedskravet, som bl.a. er at sikre, at ledige primært arbejder

sammen med ordinært ansatte, og der er derfor etableret en mulighed for at jobcenteret kan ansøge om dispensation.

Det regionale arbejdsmarkedsråds opgaver ved dispensation fra rimelighedskravet for nytteindsats er nærmere udmøntet i § 12 i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (bekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2015). Det fremgår heraf bl.a., at det af dispensationsansøgningen skal fremgå, hvilke opgaver og hvilke arbejdspladser der er omfattet af ansøgningen, og hvor mange personer der i forvejen er i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskudsjob på de berørte arbejdspladser. Det fremgår ligeledes, at tillidsrepræsentanten eller hvis en sådan ikke findes, en medarbejderrepræsentant på de af ansøgningen berørte arbejdspladser er blevet hørt samt resultatet af høringsen. Det skal også fremgå, hvordan jobcenteret har forholdt sig til reglerne om konkurrenceforvridning.

Det fremgår videre, at jobcenteret i ansøgningen skal dokumentere, at arbejdet på arbejdspladsen fortsat vil have et indhold, som giver den enkelte person, der deltager i nytteindsats, mulighed for en beskæftigelse for sin ydelse, hvor personen indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et arbejde, der gør nytte. Det regionale arbejdsmarkedsråd kan træffe afgørelse om dispensation med virkning for en periode på mellem 1 og 2 år.

Det regionale arbejdsmarkedsråd er beslutningsdygtigt i disse spørgsmål, når formanden og mindst halvdelen af de udpegede medlemmer er til stede. Afgørelse om dispensation træffes ved enstemmighed.

Ifølge den gældende § 31 i organiseringsloven skal kommunen løbende underrette det regionale arbejdsmarkedsråd om anvendelsen af nytteindsats, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud. Underretningen sker via det landsdækkende it-system, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed for kommunerne. Kommunen skal løbende sende det regionale arbejdsmarkedsråd oversigter over pladser i virksomhedspraktik, nytteindsats og pladser med løntilskud.

2.13.1.7.2. Konkurrenceforvridning

Efter den gældende § 48 må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende. Der findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med nytteindsats, ligesom de understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte:

- Nytteindsats har en begrænset varighed, jf. ovenfor.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i nytteindsats, virksomhedspraktik eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. ovenfor.
- Tillidsrepræsentanter inddrages ved etablering af nytteindsats og ved vurdering af rimelighedskravet, jf. ovenfor.
- Det er ikke muligt at få nytteindsats det sted, hvor man senest har været ansat, jf. ovenfor. Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af nytteindsats. Herunder skal kommunerne

løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i nytteindsats. Dette fremgår af § 31 i organiseringsloven. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af nytteindsats, virksomhedspraktik og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.

- Der er mulighed for at klage over et tilbud om nytteindsats, hvis man mener, det ikke lever op til reglerne. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Desuden er det udmøntet i § 78 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013/EU af 18. december 2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte, EU-Tidende 2013, nr. L 352, side 1-8.

I det omfang, at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, jf. ovennævnte afsnit 2.13.1.3.1., skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvridning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren. Dette fremgår af § 77 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.13.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Nytteindsats og virksomhedspraktik er to meget forskellige tilbud med forskellige formål og målgrupper. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at nytteindsats ikke længere skal fremgå af kapitlet om virksomhedspraktik, men i stedet flyttes til et selvstændigt kapitel i loven. Dette vil gøre både reglerne om nytteindsats og reglerne om virksomhedspraktik lettere at overskue.

Det foreslås derfor, at reglerne om nytteindsats videreføres i et selvstændigt kapitel (kapitel 13) i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For så vidt angår formålet med nytteindsats foreslås der i lovens § 83, stk. 1, tilføjet en sproglig præcisering af, at arbejdet under nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse. Dette svarer til bemærkningerne fra lovforslaget, der indførte nytteindsats, jf. afsnit 2.13.1.2 ovenfor.

Svarende til den gældende formulering i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås det tydeliggjort ved en indsættelse i selve lovteksten i § 83, stk. 3, at indholdet af opgaverne skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos de pågældende offentlige arbejdsgivere.

Det påtænkes ligesom i dag udmøntet i bekendtgørelse, at opgaverne tillige vil kunne bestå af serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, og som ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde.

Det påtænkes ligeledes svarende til i dag udmøntet, at en ydelse, som er en del af kommunens serviceniveau efter servicelovens § 83 (personlig pleje, praktisk hjælp i hjemmet samt madservice) ikke samtidig kan udføres som nytteindsats uden for reglerne om hjælp i servicelovens § 83.

Princippet fra vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere (VEJ nr. 9023 af 17. januar 2006) påtænkes stadig at skulle gælde, når nytteindsats finder sted som servicearbejde til borgere eller som opgaver efter servicelovens § 83.

Ligeledes påtænkes det udmøntet som i dag, at en person ikke kan få tilbud om nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven, fx et løntilskudsjob.

2.13.2.1. Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.

Reglerne om, at der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i nytteindsats, virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud, foreslås videreført i § 87 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud med sproglige justeringer.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske en automatisering af opgørelsen af ordinært ansatte på baggrund af data fra indkomstregistret, og at dette også vil påvirke opgørelsen af rimelighedskravet, således at der fremover vil skulle trækkes data over alle ordinært ansatte. Digitaliseringen på baggrund af data fra indkomstregistret vil således betyde, at alle ordinært ansatte vil komme til at tælle med i opgørelsen. Opgørelsen af antallet af personer med støtte/løntilskud vil skulle baseres på oplysninger om personer i virksomhedspraktik, nytteindsats og personer med offentligt løntilskud via oplysninger fra Det fælles Datablag (DFDG).

Som led i aftalen er der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af FH, DA og KL, der skal drøfte den konkrete udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal bidrage til at finde en løsning, så rimelighedskravet fortsat afspejler et rimeligt forhold mellem ordinært ansatte og personer i støttet beskæftigelse.

Det mere præcise grundlag for opgørelse for og udmøntning af rimelighedskravet vil på baggrund af aftalekredsens beslutning i forlængelse af arbejdsgruppens anbefalinger, blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Det forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra den 1. januar 2020.

2.14. Vejledning og opkvalificering

2.14.1. Gældende ret

2.14.1.1. Ordinære uddannelser

Tilbud om vejledning og opkvalificering består af henholdsvis ordinær uddannelse og øvrig vejledning og opkvalificering. Reglerne fremgår af § 32 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering får personen den ydelse, som personen i øvrigt er berettiget til fx dagpenge eller kontanthjælp, og der kan bevilges hjælpemidler og befordringsgodtgørelse efter reglerne herom. Se bemærkninger til afsnit 2.27.2.

Ordinære uddannelser er omfattet af den gældende § 32, stk. 1, nr. 1, og er uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. At uddannelserne skal være umiddelbart rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet betyder, at de skal give kompetencer, som kan bruges på arbejdsmarkedet. De skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder.

Det er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat, hvilke love der er omfattet:

- Lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. og de med hjemmel i denne lov udfærdigede bekendtgørelser. Det er en betingelse, at uddannelserne umiddelbart er rettet mod arbejdsmarkedet, som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 145 af 3. februar 2017.
- Lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 1128 af 13. oktober 2017,
- Lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 732 af 14. juni 2016.
- Lov om universiteter som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 172 af 27. februar 2018.

Som eksempler på uddannelser, der har hjemmel i lovgivning, kan på Undervisningsministeriets område nævnes AMU-kurser, erhvervsuddannelser, herunder erhvervsuddannelserne til hhv. social- og sundhedshjælper og social- og sundhedsassistent, korte, mellemlange og lange videregående uddannelser.

Hertil kommer nogle love, hvor det fraviges, at uddannelsen, som loven vedrører, umiddelbart skal være rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, men hvor det alligevel anses som ordinær uddannelse. Det drejer sig om følgende love:

- Lov om de gymnasiale uddannelser som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 928 af 3. juli 2017.
- Lov om erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v. som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 1086 af 30. august 2018.
- Lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddan-

nelse, i uddannelsen til HF-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven) som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018.

- Lov om videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne (VFFV-loven) som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 1038 af 30. august 2017.
- Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (FVU) som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 96 af 26. januar 2017.
- Lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (ÅU-loven) som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 814 af 21. juni 2018.
- Lov om forberedende grunduddannelse (FGU) som senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 697 af 8. juni 2018.

2.14.1.2. Øvrig vejledning og opkvalificering

Øvrig vejledning og opkvalificering er uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af ordinær uddannelse. Disse er omfattet af den gældende § 32, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og består af uddannelser og kurser, herunder danskundervisning (danskundervisning kan også være ordinær uddannelse, hvis det er udbudt i henhold til en af de love, der er nævnt under afsnit 2.14.1.1.) og korte vejlednings- og afklaringsforløb, der ikke kan indeholdes i definitionen af ordinær uddannelse. Korte vejlednings- og afklaringsforløb dækker over meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagerens muligheder på arbejdsmarkedet.

Som eksempler på uddannelser, der ikke er ordinær uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, fx private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige, fx et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål.

Som et andet eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Denne uddannelse er tilpasset personer med særlige behov.

Brobygningsforløb til uddannelse kan gives som tilbud om vejledning og opkvalificering til uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet med henblik på at gøre de unge klar til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb dækker over tilbud, som er særligt etableret til ledige. Uddannelsesforløb, der er tilpasset personer med særlige behov eller vanskeligheder, er ikke rettet generelt mod alle borgere, hvorfor de ikke falder ind under betingelsen om, at der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse).

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes jobsøgningskurser, tilbud, hvor personen ordner

haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller andre kommuner, fx projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan der indgå praktikperioder, som sammenlagt kan have en varighed på højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst have en varighed på 1 måned, jf. § 32, stk. 4. Derimod kan der ikke indgå egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor borgeren kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen.

Særligt tilrettelagte projekter er primært kommunale beskæftigelsesprojekter, hvor der er mulighed for, at der kan foregå produktion og afsætning, forudsat at det ikke er konkurrenceforvridende, jf. § 33. Der kan i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor borgeren fx ser arbejdsforholdene, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår. Det er muligt at kombinere tilbud om vejledning og opkvalificering med tilbud om virksomhedspraktik efter de regler, der gælder for virksomhedspraktik, eller med andre tilbud.

Indsats i form af eksempelvis motion, kostvejledning, fysioterapi, samtaler hos psykolog, der i almindelighed ikke betragtes som beskæftigelsesrettede, kan i visse situationer gives som en del af særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, som kurser eller som korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Det er en forudsætning for at kunne give disse tilbud, at kommunen ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte person vurderer, at tilbuddet vil være netop dét, der skal til for at bringe personen tættere på job, ved fx at udvikle sociale kompetencer og dermed opkvalificere sig til arbejdsmarkedet, jf. § 32, stk. 3. Tilbud om fx samtaler hos psykolog eller misbrugsbehandling af et begrænset omfang skal almindeligvis kunne gives i sammenhæng med anden indsats, men det skal også kunne gives som enkeltstående tilbud.

Indsatser, der alene har helbredsmæssige formål eller sociale formål, kan ikke gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi. Da der ofte vil være et vist overlap mellem formålene for en konkret indsats, bevilges støtte til en borger altid efter en konkret og individuel vurdering.

Der er på bekendtgørelsesniveau fastsat regler om bl.a. hvilke uddannelser, der anses for ordinær uddannelse, tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet for dagpenge- modtagere, hvornår der kan gives tilbud om danskundervisning til personer med manglende danskundskaber og jobsøgningskurser til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere

samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen.

2.14.1.3. Formål

Formålet med tilbud om vejledning og opkvalificeringer er efter den gældende § 32, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kompetenceudvikling af faglige, sproglige og/eller sociale kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet for at få job eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en kompetencegivende uddannelse.

For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i en uddannelsesrettet indsats, for at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

2.14.1.4. Målgrupper

Efter gældende regler kan personer, der er omfattet af målgrupperne i den gældende § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, få tilbud om vejledning og opkvalificering. Det gælder dog ikke nyuddannede personer med handicap, der er i målgruppen for tilbud om løntilskud til nyuddannede med handicap.

Derudover gælder, at ledige fleksjobvisiterede og førtidspensionister ikke kan få tilbud om ordinær uddannelse efter den gældende § 32, stk. 1, nr. 1, men alene tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter den gældende § 32, stk. 1, nr. 2.

2.14.1.5. Varighedsbegrænsning

For dagpengemodtagere, bortset fra ufaglærte dagpengemodtagere under 30 år, gælder efter den gældende § 34 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats en varighedsbegrænsning inden for de første 6 måneders ledighed. De kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i op til i alt 6 uger inden for de første 6 måneders ledighed. Varighedsbegrænsningen gælder ikke, hvis tilbuddet består af danskundervisning. Indgår danskundervisning som en betydelig del af tilbuddet, kan den samlede varighed af tilbuddet være op til i alt 26 uger. Tilbud, som består af korte vejlednings- og afklaringsforløb efter den gældende § 32, stk. 1, nr. 2, medregnes ikke i de 6 uger, hvis tilbuddet har en varighed på op til 2 uger. Varighedsbegrænsningen på op til i alt 6 uger gælder også for personer, der er ledig selvforsørgende, jf. den gældende § 2, nr. 10, og for denne gruppe er det ikke alene inden for de første 6 måneders ledighed, at varighedsbegrænsningen gælder, men derimod hele den periode, hvor personen er ledig selvforsørgende, jf. den gældende § 75 a, stk. 4. For nærmere om ledig selvforsørgende henvises til afsnit 2.3.2.

2.14.1.6. Læse-, skrive-, regne- og ordblindkurser

Efter den gældende § 32 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodta-

gere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne ret til et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, hvis en test har vist, at de har behov herfor. Testen kan foregå parallelt med den øvrige aktive indsats. Der skal være tale om tilbud om forberedende voksenundervisning. Et kursus kan bestå af et undervisningsforløb for ordblinde (OBU) eller et læse-, skrive-, og regnekursus i form af et forberedende voksenundervisningstrin (FVU).

De nærmere regler om afholdelse af læse-, skrive- og regnetest er med hjemmel i lovens § 21, stk. 2, fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Jobcenteret skal tilbyde en test til job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne, som ikke har en ungdomsuddannelse, skal altid læse-, skrive-, og regnetestes senest en måned efter henvendelse til kommunen om hjælp. Testresultater, igangsat undervisning og gennemførte prøver skal for uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen fremgå af uddannelsespålægget.

Jobcenteret skal tilbyde en test til dagpengemodtagere, som er fyldt 25 år, som ikke har afsluttet en ungdomsuddannelse, og som efterspørger et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus. Dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har afsluttet en ungdomsuddannelse, skal altid testes for, om de har svært ved at læse, skrive og regne.

Tilbud om læse-, skrive-, og regne- eller ordblindkurser medregnes ikke i den varighedsbegrænsning på op til i alt 6 uger, der gælder for tilbud om vejledning og opkvalificering til dagpengemodtagere i den første del af ledighedsperioden.

2.14.1.7. Ret til at få vurderet uformelle kvalifikationer

Efter den gældende § 32 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, ret til at få tilbud om en realkompetencevurdering. Det skyldes, at mange kan have års erhvervs erfaring og være i besiddelse af en række relevante kompetencer, som er anvendelige og relevante i forskellige jobs. Disse kompetencer er ofte uformelle og kan være vanskelige at få synliggjort eller italesat for personen selv.

Realkompetencevurderingen skal foretages af en uddannelsesinstitution, der er godkendt til at udbyde enten almen voksenuddannelse, arbejdsmarkedsuddannelse (AMU), erhvervsuddannelse for voksne (EUV) eller videregående voksenuddannelsesområdet (VVU). Der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

En realkompetencevurdering er en vurdering af, om en persons kompetencer fx kan bruges i forhold til et bestemt job, en bestemt branche eller en bestemt uddannelse.

Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller at få afkortet uddannelse gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål.

Resultatet af en realkompetencevurdering kan samtidig bruges i forbindelse med jobsøgning. Anerkendelse af kompetencer kan gives som et kompetencebevis. Det er uddannelsesstedet, der udsteder kompetencebeviser efter endt kompetencevurdering, og modtageren af realkompetencebeviset skal selv sikre, at cv-oplysningerne ajourføres. En realkompetencevurdering kan have en varighed fra en halv dag op til ti skoledage.

2.14.1.8. Konkurrenceforvridning

Efter den gældende § 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb ikke være konkurrenceforvridende.

Beskæftigelsesministeren er bemyndiget til efter inddragelse af de kommunale organisationer at fastlægge vejledende retningslinjer på området bl.a. vedrørende priskalkulation for produktion og afsætning.

Om prisfastsættelse i forbindelse med kommunernes projekter er der udstedt vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige (kalkulationsvejledningen), vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere og skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter.

2.14.1.9. Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser som tilbud

Udgangspunktet for indsatsen for unge under 30 år er, at de skal tage en uddannelse på ordinære vilkår. Der kan derfor som hovedregel ikke gives tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til unge, der modtager dagpenge, kontanthjælp og uddannelseshjælp, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne.

Dog er det muligt efter den gældende § 37 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats at give tilbud om studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til unge under 30 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har vanskeligt ved at gennemføre en uddannelse på ordinære støttevilkår. Bestemmelsen omfatter personer, der enten

- har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn,
- er dagpengemodtager, som er fyldt 25 år, og som efter afslutning af ret og pligttilbud har haft 6 måneders ledighed, eller

- er uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager eller uddannelses- eller aktivitetsparat integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, som er fyldt 25 år og har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

Disse personer kan få tilbud om uddannelse på deres hidtidige ydelse. Gives tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal den kvalificere til arbejde inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse af længere varighed end en professionsbacheloruddannelse, jf. den gældende § 37, stk. 3. Det kan fx være pædagog, lærer eller sygeplejerske.

Efter den gældende § 85, stk. 2, har unge dagpengemodtagere under 25 år, som påbegynder en ordinær uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter den gældende § 21 b, ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 26 ugers sammenlagt ledighed.

Bestemmelsen betyder, at de unge dagpengemodtagere har mulighed for at kunne tage en del af den studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, på deres hidtidige ydelse, jf. den gældende § 38 om, at dagpengemodtagere under tilbud om vejledning og opkvalificering modtager dagpenge.

Muligheden gælder fra det tidspunkt, hvor de påbegynder uddannelsen, og indtil de har haft 26 ugers sammenlagt ledighed. Herefter vil forsørgelsesgrundlaget under uddannelsen for den unge være SU, elevløn eller lignende.

Med hjemmel i den gældende § 25 er det i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat, at disse unge er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fordi sigtet er, at de skal gennemføre den studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt efter uddannelsespålægget.

Der er endvidere med hjemmel i den gældende § 4 fastsat bekendtgørelsesregler om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere.

2.14.1.10. Særlige uddannelsespuljer

2.14.1.10.1. Puljen til uddannelsesløft

For at sikre styrkede muligheder for et uddannelsesløft fra ufaglært til faglært eller sporskifte for dagpengemodtagere med størst behov, er der i forbindelse med beskæftigelsesreformen etableret en pulje, jf. den gældende § 33 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, så dagpengemodtagere med størst behov får mulighed for et uddannelsesløft. Puljen giver mulighed for, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år og enten er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse, kan starte på en erhvervsuddannelse allerede i starten af ledighedsperioden.

En person anses for ufaglært, hvis vedkommende ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. En person anses for faglært, hvis vedkommende har en erhvervsuddannelse

eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger, en erhvervsuddannelse. En uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år.

Varighedsbegrænsningen på 6 uger for tilbud om vejledning og opkvalificering i den første del af en ledighedsperiode gælder ikke for erhvervsuddannelser, som tilbydes i regi af puljen.

Et uddannelsesløft i form af et tilbud om en erhvervsuddannelse skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkelte dagpengemodtagers ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen er motiveret for uddannelsen, opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Derimod stilles der ikke krav om, at tilbudet om erhvervsuddannelse er den hurtigste vej til varig beskæftigelse for den enkelte, idet formålet med uddannelsen er at styrke den enkeltes muligheder for en stabil og varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for dagpengeperioden på to år. Dermed vil der kunne være tale om erhvervsuddannelser uden grundforløb og praktikforløb i den nye erhvervsuddannelse for voksne og erhvervsuddannelser med eller uden grundforløbets 2. del og med praktikforløb, hvor praktikforløbet kan gennemføres med skolepraktik, i erhvervsuddannelsen for voksne.

En dagpengemodtager, der deltager i et uddannelsesløft, er fritaget for pligten til at være aktivt jobsøgende, herunder dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i joblog, og til at stå til rådighed for henvist arbejde efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Under uddannelsen modtager dagpengemodtageren dagpenge med en særlig dagpengesats efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter disse regler kan personens dagpenge under uddannelsesløftet højst udgøre 80 procent af den maksimale dagpengesats for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede, dog højst personens individuelle sats. Dagpengemodtagere, der opnår lavere dagpengesats end hidtil, har mulighed for lån efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det er jobcenteret, der sammen med dagpengemodtageren beslutter, om uddannelsesløftet skal igangsættes. Et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse kan dermed alene gives efter aftale mellem jobcenteret og dagpengemodtageren, jf. den gældende § 84.

Med hjemmel i lovens § 33 a, stk. 6, er der fastsat bekendtgørelsesregler om, at der skal gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren reelt har mulighed for at gennemføre hele uddannelsen, dvs. hvis der gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren skal i praktikforløb, skal der på uddannelsen også være mulighed for at gennemføre praktikforløbet i skolepraktik.

Derudover er der fastsat nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen til uddannelsesløft.

I overensstemmelse med gældende regler kan der ydes befordringsgodtgørelse og tilskud til hjælpemidler til en dagpengemodtager, som deltager i et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse, idet der er tale om et tilbud om vejledning og opkvalificering. Se bemærkninger til afsnit 2.27.2.

I forbindelse med Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser (Trepartsaftalen) fra august 2016 er der udarbejdet en landsdækkende liste over erhvervsuddannelser, der knytter sig til stillingsbetegnelser med størst rekrutteringsudfordringer. Listen er udarbejdet på baggrund af Arbejdsmarkedsbalancens oplysninger. For at sikre, at det bliver mere attraktivt at deltage i et tilbud om uddannelsesløft, som fremgår af ovennævnte liste, kan en dagpengemodtager bevare sin individuelle dagpengesats, hvis dagpengemodtageren påbegynder et sådant tilbud i perioden fra den 1. marts 2017 til og med den 31. december 2019.

Derudover er der med Trepartsaftalen etableret et forsøg med et mere fleksibelt uddannelsesløft. Dagpengemodtagere med en forældet uddannelse, som tidligere har gennemført et trin 1 eller 2 i en erhvervsuddannelse, kan som forsøg inden for dagpengeperioden gennemføre et trin 2 eller 3 inden for samme erhvervsuddannelse, uanset om uddannelsen har været anvendt i de seneste 5 år. Det er en betingelse, at det trin, som personen tidligere har gennemført, er færdiggjort mindst 18 måneder før, at personen får tilbud om det næste trin. Tilsvarende betingelser gælder for trindelte uddannelser, som pr. 1. januar 2017 eller senere ændres til enkeltvisse uddannelser. Derudover kan dagpengemodtagere uden relevant erhvervs erfaring eller relevant uddannelse, som er omfattet af den gældende § 33 a, og som ikke kan få merit i forhold til en erhvervsuddannelse, tage trin 1 i en erhvervsuddannelse, hvis dette kan gennemføres inden for dagpengeperioden.

Dog er det muligt inden for forsøget at få bevilliget 4/5 af en erhvervsuddannelse i dagpengeperioden, såfremt den ledige erklærer sig villig til at færdiggøre resten af uddannelsen på ordinære vilkår. Det betyder i de tilfælde, at kravet om, at fx tilbud om trin 1 i en erhvervsuddannelse skal kunne gennemføres inden for dagpengeperioden, fraviges. Forsøget løber til udgangen af 2019.

Det er jobcenteret, der sammen med dagpengemodtageren beslutter, om uddannelsesløftet skal igangsættes. Et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse kan dermed alene gives efter aftale mellem jobcenteret og dagpengemodtageren, jf. gældende lov § 84, stk. 1.

Der er på bekendtgørelsesniveau fastsat nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen til uddannelsesløft.

Under deltagelse i tilbud om uddannelsesløft kan der ydes tilskud til hjælpemidler efter det gældende kapitel 14 og befordringsgodtgørelse efter det gældende kapitel 15.

2.14.1.10.2. Regional uddannelsespulje

For at give mulighed for, at flere dagpengemodtagere kan få korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb – specifikt inden for områder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder, er der afsat en regional uddannelsespulje. Den regionale uddannelsespulje fremgår af den gældende § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Varighedsbegrænsningen på 6 uger for tilbud om vejledning og opkvalificering i den første ledighedsperiode gælder ikke for uddannelsesforløb, som tilbydes i regi af puljen. Tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb inden for puljen skal fremgå af en regional positivliste.

De regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt fx relevante uddannelsesudbydere, jobcentre, arbejdsløsheds-kasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de Regionale Arbejdsmarkedsråd.

De regionale positivlister er oversigter, som består af konkrete, aktuelle jobrettede uddannelser inden for fagområder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder. Det kan både være offentlige og private kurser, fx et offshore sikkerhedskursus. De regionale positivlister kan omfatte konkrete uddannelser, der er etableret i samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Der er med hjemmel i lovens § 110, stk. 2, fastsat nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen.

Under deltagelse i tilbud under den regionale uddannelsespulje kan der ydes tilskud til hjælpemidler efter det gældende kapitel 14 og befordringsgodtgørelse efter det gældende kapitel 15 idet der er tale om et tilbud om vejledning og opkvalificering.

2.14.2.1. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om vejledning og opkvalificering i form af ordinær uddannelse og øvrig vejledning og opkvalificering foreslås videreført i §§ 90 og 91 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det vil sige, at tilbud om vejledning og opkvalificering fortsat kan være

- uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod job (ordinær uddannelse), og
- uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af forslaget til § 90 (ordinær uddannelse), særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Det foreslås i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at alle målgrupper omfattet af lovforslagets § 6 kan få tilbud om vejledning og opkvalificering.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse får mulighed for at få tilbud om ordinær uddannelse. Dermed udvides mulighederne for uddannelsesstilbud til fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, mens reglerne for førtidspensionister videreføres uændret.

Det foreslås at fjerne varighedsbegrænsningen på 6 uger for vejledning og opkvalificering for dagpengemodtagere og ledige selvforsørgende. Varighedsbegrænsningen gælder ikke andre målgrupper i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dermed vil det være op til jobcenteret, under hensyn til formålet med tilbuddet at vurdere, hvilket tilbud der skal gives til personer i målgruppen herunder varigheden af tilbuddet.

Det foreslås i § 93 i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af målgruppen i lovforslagets § 6, bortset fra personer i fleksjob eller som modtager tilskud til selvstændig virksomhed, har ret til et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Jobcenteret iværksætter en test, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Tid og sted for testen aftales med jobcenteret. De nærmere regler om test vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, ligesom det er tilfældet i de gældende regler.

Ændringen gælder dog ikke uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i målgruppen og dagpengemodtagere med et uddannelsespålæg, hvis de ikke har en ungdomsuddannelse. Disse grupper skal fortsat testes inden for en måned som led i visitationen.

Dog foreslås det, at der på bekendtgørelsesniveau fastsættes regler om, at dagpengemodtagere under 25 år uden en ungdomsuddannelse, ligesom uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet uden en ungdomsuddannelse i målgruppen, skal testes inden for 1 måned.

Har testen vist behov for et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, skal personen have tilbud om et kursus. Et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus gives som et tilbud om vejledning og opkvalificering, mens en test er en beskæftigelsesfremmende aktivitet, som jobcenteret indkalder til. Forslaget betyder, at fx sygedagpengemodtagere får ret til læse-, skrive-, regnekursus eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov.

Forslaget forenkler reglerne, så de bliver lettere for jobcentrene at administrere, forstå og forklare. Det skyldes, at alle får ret til et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test viser behov herfor. Samtidig bliver reglerne for, hvornår en test skal tages, ens på tværs af målgrupper.

Det foreslås videreført i § 93, stk. 2, at de gældende regler om ret til at få vurderet uformelle kvalifikationer for job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år uden en erhvervs-kompetencegivende uddannelse videreføres.

Det foreslås videreført i § 94, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb ikke må være konkurrenceforvridende.

Det foreslås i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats i § 95, at undtagelsesbestemmelsen om mulighed for at give tilbud om studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til dagpengemodtagere, uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, harmoniseres, så tilbudet kan gives til ledige under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn eller har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

Forslaget medvirker til, at kriterierne for, hvornår jobcenteret undtagelsesvist kan give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til personer under 30 år, bliver mere ens.

Forslaget betyder, at muligheden for at give studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse til dagpengemodtagere under 30 år og uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse udvides. Mulighederne begrænses derimod for dagpengemodtagere mellem 25 og 30 år, som har længevarende ledighed, såfremt de ikke opfylder kravet om enten at have opbrugt retten til SU til en videregående uddannelse eller har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Det foreslås i § 95, stk. 3, at jobcenteret ved afgørelse af, om tilbud til en erhvervskompetencegivende uddannelse skal gives, skal vurdere, om uddannelsen kvalificerer til arbejde inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

Dermed vil der kunne gives tilbud om uddannelse op til kandidatniveauuddannelse til de målgrupper, som er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen rummer ikke mulighed for at give tilbud om en kandidatuddannelse. Forslaget betyder, at unge, der vil uddanne sig, skal gøre dette på ordinære vilkår, og det er kun undtagelsesvist, at jobcenteret kan give tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer under 30 år.

Det foreslås videreført i § 95, stk. 4, at unge dagpengemodtagere under 25 år, som påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg, har ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 6 måneders ledighed.

Det foreslås videreført i § 96, at dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, inden for en pulje kan få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, eller hvis dagpengemodtageren, der er fyldt 30 år, har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles

med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Den regionale uddannelsespulje om tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb til dagpengemodtagere foreslås videreført i § 97.

2.15. Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere

2.15.1. Gældende ret

2.15.1.1. Dagpengemodtagere

Efter den gældende § 84 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder både i den almindelige 2-årige dagpengeperiode og i en eventuel forlænget dagpengeperiode. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om:

- mindre intensiv indsats i lovens § 21 f, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger,
- bortfald af pligt til tilbud ved ordinær beskæftigelse på mindre end fuld tid, jf. bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er udstedt i medfør af lovens § 91, eller
- deltagelse i jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a.

Efter bestemmelsen kan et tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter lovens § 33 a dog alene gives efter aftale med personen. Dagpengemodtageren har ikke pligt til at tage imod et sådant tilbud. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Dagpengemodtagere har pligt til i hele deres ledighedsperiode at tage imod tilbud fra jobcenteret, bortset fra de ovenfor beskrevne tilfælde.

Det følger dog af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, at dagpengemodtagere i visse tilfælde er fritaget for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, herunder pligten til at deltage i tilbud. Det gælder fx hvis personen modtager dagpenge under de første 14 dages sygdom.

Efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, kan det få dagpengemæssige konsekvenser, hvis en dagpengemodtager ikke tager imod tilbud, medmindre personen er fritaget for at stå til rådighed for tilbud.

Der er i de gældende §§ 85-88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats regler for, hvornår dagpengemodtagere senest har ret og pligt til tilbud, og dermed hvornår jobcenteret senest skal give dagpengemodtagere ret- og pligttilbud. Der er for dagpengemodtagere alene ét ret- og pligttilbud. Tidspunktet for ret- og pligttilbuddet afhænger af dagpengemodtagers alder.

Dagpengemodtagere, som er under 30 år eller er fyldt 50 år, har senest efter sammenlagt 13 ugers ledighed ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller tilbud om ansættelse med løntilskud efter den gældende lovs kapitler 10-12. For dagpengemodtagere kan et tilbud om nytteindsats kun gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. den gældende lovs § 42 a, stk. 3.

Efter gældende regler skal jobcenteret i forbindelse med det individuelle kontaktførelse vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kan gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår og give dem uddannelsespålæg, hvis vurderingen er, at de kan det. Der henvises til afsnit 2.7. om kontaktførelse.

For dagpengemodtagere mellem 30 og 50 år gælder, at de senest efter sammenlagt 6 måneders ledighed har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter den gældende lovs kapitler 10-12. Hvis disse dagpengemodtagere skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, skal tilbuddet dog blot være afgivet inden for 6 månedersfristen, og være påbegyndt senest 3 uger efter fristen. Dermed sikres det, at jobcentrene har mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud til disse dagpengemodtagere, idet der efter gældende regler stilles krav om 6 måneders forudgående ledighed for tilbud om ansættelse med løntilskud.

Jobcenteret kan give ret- og pligttilbud på et tidligere tidspunkt, hvis det vurderes at være relevant for den enkelte dagpengemodtager. Derudover kan jobcenteret i hele ledighedsperioden give tilbud, som dagpengemodtageren har pligt til at deltage i.

Efter den gældende lovs § 89 kan et tilbud om læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus efter lovens § 32 a eller et tilbud om en realkompetencevurdering, ikke træde i stedet for et ret- og pligttilbud.

For unge under 30 år og personer, der er fyldt 50 år kan et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus dog udskyde tidspunktet for et ret- og pligttilbud. Baggrunden er, at disse dagpengemodtagere har ret og pligt til tilbud senest efter 13 uger. Et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, som personen får, kan dermed kollideres med ret- og pligttilbuddet. Hvis det ikke er muligt for jobcenteret at tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet, kan jobcenteret udskyde ret- og pligttilbuddet til umiddelbart efter kursets afslutning. For dagpengemodtagere mellem 30 og 50 år (dvs. er fyldt 30 år og er under 50 år) må jobcenteret tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Efter den gældende lovs § 84, stk. 2, skal et ret- og pligttilbud have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om ret og pligt til tilbud.

I bekendtgørelsen er der bl.a. fastsat regler om, at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder, og at pligten til tilbud bortfalder, hvis en dagpengemodtager har ordinær beskæftigelse som lønmodtager, der udgør 20 timer eller mere om ugen.

Med hjemmel i den gældende lovs § 4 er der i bekendtgørelsen desuden fastsat nærmere regler om, hvordan sammenlagt ledighed beregnes for dagpengemodtagere.

2.15.1.2. Kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere

Efter den gældende § 91 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet pligt til at tage imod tilbud i hele perioden. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 21 f, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.

Efter bestemmelsen har kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der efter § 13 i lov om aktiv socialpolitik har en rimelig grund til ikke at udnytte deres arbejdsmuligheder, senest 1 måned efter at den rimelige grund er ophørt, ret og pligt til at påbegynde tilbud efter dette kapitel.

Kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet kan således efter lov om aktiv socialpolitik være fritaget for at deltage i tilbud. Det gælder fx, hvis personen på grund af sit helbred, ikke kan deltage i tilbud, har ret til barsel, har optjent feriegodtgørelse til brug for ferie, hvis personen har opfyldt betingelserne for at få ret til ferie med ydelse, hvis kommunen har vurderet, at personens barn er syg i en længere periode, og der ikke er andre pasningsmuligheder, eller hvis personen aftjener værnepligt.

For aktivitetsparate modtagere af hjælp skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold, der kan begrunde, at personen ikke har pligt til at tage imod et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fx alvorlig psykisk sygdom eller misbrugsproblemer, jf. § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis en modtager af hjælp eller dennes ægtefælle, uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ophører hjælpen, så længe personen afviser tilbuddet, jf. § 41 i lov om aktiv socialpolitik. Hjælpen ophører tilsvarende hos ægtefællen. Det er en betingelse for, at hjælpen kan ophøre, at kommunen samtidig sikrer, at der er et åbent tilbud, som personen kan tage imod og dermed opfylde sin pligt til at stå til rådighed. Forud for sanktionering af aktivitetsparate modtagere af hjælp, skal kommunen have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen for at vurdere, om der foreligger en rimelig grund til afslaget på tilbuddet m.v., jf. § 35, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

I den gældende lovs §§ 92-96 er der regler om, hvornår kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest har ret og pligt til første tilbud og efterfølgende tilbud, og dermed hvornår jobcenteret senest skal give et ret- og pligttilbud. Tidspunkterne afhænger af, om personen er jobparat eller aktivitetsparat.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har senest efter en sammenhængende periode på 3 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse ret og pligt til at påbegynde et tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud.

Reglerne betyder, at de aktive tilbud, som jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal mødes med efter senest tre måneder, består af krav om at arbejde for kontanthjælpen i en nytteindsats, i tilbud om virksomhedspraktik eller i et løntilskudsjob. Indsatsen skal i videst muligt omfang rettes mod det private arbejdsmarked. Jobcenteret har mulighed for at give et tilbud om vejledning og opkvalificering til målgruppen, fx hvis det vurderer, at det kan være med til at understøtte personens aktive jobsøgning. Det kan dog ikke tælle som et ret- og pligttilbud.

Når jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har afsluttet det første tilbud, har de ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud hver gang, de har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 6 måneder. Disse gentagne ret- og pligttilbud kan være både tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og tilbud om ansættelse med løntilskud.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har senest efter en sammenhængende periode på 6 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud. Når de har afsluttet det første tilbud, har de ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud hver gang, de har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 12 måneder. Disse gentagne ret- og pligttilbud kan ligeledes være tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud.

Fristen for ret og pligt til tilbud udelukker ikke, at jobcenteret kan give ret- og pligttilbuddet på et tidligere tidspunkt, hvis det vurderes at være relevant for den enkelte kontanthjælpsmodtager og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet. Derudover kan jobcenteret i hele den periode, hvor personen modtager ydelse, give tilbud som personen har pligt til at deltage i.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gælder særligt, at hvis personen i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i ret- og pligttilbud, så har per-

sonen ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b, indtil personen kan deltage i et ret- og pligttilbud. Tilbud om mentorstøtte skal gives for en periode på 6 måneder, og der skal som minimum være kontakt en gang hver anden uge mellem mentor og personen. Tilbud om mentorstøtte kan kun afbrydes, hvis personen i stedet kan påbegynde et ret- og pligttilbud.

Kan personen efter de 6 måneder fortsat ikke deltage i ret- og pligttilbud, skal der gives et nyt tilbud om mentorstøtte.

For både jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gælder det, at et tilbud om læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering efter lovens § 32 a, ikke kan træde i stedet for første ret- og pligttilbud. Jobcenteret må derfor tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Der er i den gældende lovs § 94 fastsat regler om tidspunktet for ret- og pligttilbud for personer, der modtager integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, som overgår fra at være omfattet af reglerne for uddannelseshjælpsmodtagere til at være omfattet af reglerne for kontanthjælpsmodtagere. Disse personer skal have første ret- og pligttilbud efter reglerne for kontanthjælpsmodtagere senest efter en sammenhængende periode på 3 måneder med integrationsydelse fra overgangstidspunktet.

Ligeledes er der i den gældende lovs § 96, stk. 4, fastsat regler om tidspunktet for ret- og pligttilbud for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet som overgår til at være jobparate. Hvis en aktivitetsparat person, som har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på mindst 5 måneder siden afslutning af et tilbud efter kapitlet, overgår til at være jobparat, har personen senest 1 måned efter overgangen ret og pligt til at påbegynde et nyt ret- og pligttilbud. Der må dog højst være en sammenhængende periode på 12 måneder uden tilbud.

Reglerne medvirker til, at jobcentrene kan beregne, hvornår personer, som overgår fra en målgruppe til en anden – uden at skifte ydelse – skal have et ret- og pligttilbud efter målgruppeskiftet.

For personer, der i forbindelse med målgruppeskift skifter ydelse, følger det allerede af reglerne, at de påbegynder et helt nyt forløb med nyt første og efterfølgende ret- og pligttilbud, da perioderne frem til første og efterfølgende ret- og pligttilbud alene beregnes på baggrund af perioder med deres ydelse.

Efter gældende regler, skal et ret- og pligttilbud have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Med hjemmel i den gældende lovs § 84, stk. 2, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder.

Med hjemmel i den gældende lovs § 4 er der i bekendtgørelsen desuden fastsat nærmere regler om, hvordan ledighed opgøres for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

2.15.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.15.2.1. *Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere*

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at reglerne om ret- og pligttilbud for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere forenkles og harmoniseres på tværs af ydelser. Kommunerne skal have større handle- rum og ansvar for, at borgere får en indsats, der virker.

Det fremgår videre af aftalen, at alle dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere fremover senest efter seks måneders ledighed skal have et ret- og pligttilbud. Herefter giver jobcenteret tilbud efter konkret behov. Dermed afskaffes reglerne om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere og særregler om fremrykket aktivering for dagpengemodtagere under 30 og over 50 år. Fremover kan jobparate kontanthjælpsmodtagere også få vejledning og opkvalificering som deres ret- og pligttilbud, hvis det vurderes at være relevant. Lovteksten skærpes, så det tydeligt fremgår, at jobcenteret er forpligtet til løbende at vurdere, om den enkelte ledige har behov for en aktiv indsats. For borgere, som ikke er i stand til at deltage i tilbud, vil jobcenteret i særlige tilfælde få en mulighed for at udskyde tidspunktet for afgivelse af ret- og pligttilbuddet. I så fald skal kommunen overveje, hvilke tiltag der skal til for at få borgeren i gang med en indsats, herunder mentorstøtte.

Med baggrund i aftalen foreslås det derfor, at reglerne om ret- og pligttilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet ensrettes, så alle fremover skal have ét ret- og pligttilbud senest efter 6 måneder, og der ikke er krav om gentagne ret- og pligttilbud. Ligesom i dag vil de 6 måneder blive beregnet som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og for kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet opgøres perioden som en sammenhængende periode regnet fra første henvendelse om hjælp til kommunen. Der henvises til lovforslagets §§ 9 og 10 med tilhørende bemærkninger.

Forslaget indebærer en betydelig forenkling, harmonisering og afbureaukratisering af reglerne om ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Jobcentrene vil dermed få større frihed til at tilrettelægge indsatsen efter en konkret og individuel vurdering.

Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet vil dermed senest efter 6 måneder have ret og pligt til at påbegynde tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løn- tilskud, nytteindsats eller om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 11-14.

Det foreslås dog, at det for dagpengemodtagere fortsat skal gælde, at personen kun kan få nytteindsats som rådgiv- hedsafprøvende tilbud, jf. § 82. Dagpengemodtagere kan dermed ikke få nytteindsats som deres ret- og pligttilbud.

Det foreslås videre, at hvis personen skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen på de 6 måneder for ret- og pligttilbuddet. Baggrunden er, at jobcenteret dermed reelt vil have mulighed for at give et tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud, idet der som hovedregel gælder et krav om 6 måneders forudgående ledighed/ydelsesperiode for, at der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det foreslås fastholdt, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering ikke kan træde i stedet for ret- og pligttilbuddet. Det foreslås tillige, at et tilbud om et sådan kursus eller en realkompetencevurdering heller ikke kan udskyde tidspunktet for tilbuddet. Jobcenteret må dermed tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Derimod foreslås det, at for både dagpengemodtagere, jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt regler fastsat i medfør af disse love, hen over fristen på de 6 måneder for ret- og pligttilbuddet, skal jobcenteret give ret- og pligttilbuddet senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbuddet.

For dagpengemodtagere gælder det bl.a., hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, deltager i jobrettet uddannelse eller modtager dagpenge under de første 14 dages sygdom. For kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet gælder det ligeledes, hvis personen er omfattet af en mindre intens iv indsats, og det gælder fx ved sygdom, barsel, børnepasningsproblemer m.v.

Forslaget indebærer, at der kun er én regel i kapitlet om, hvordan jobcenteret skal forholde sig til ret- og pligttilbuddet, hvis personen er fritaget for pligten til at deltage i tilbud enten efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller efter ydelsesreglerne i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., for dagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt efter regler der er fastsat med hjemmel i disse love.

Det foreslås samtidig, at jobcenteret skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud. Det betyder, at jobcenteret skal vurdere, om der er andre indsatser end tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats eller vejled-

ning og opkvalificering som er relevante for personen i perioden, herunder om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud. Det vil fx kunne være relevant med en anden indsats i tilfælde, hvor personen ikke kan deltage i et tilbud på grund af sygdom eller børnepasningsproblemer, mens det ikke vil være relevant i tilfælde, hvor personen er fritaget for tilbud, fordi personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, eller fordi en dagpengemodtager deltager i jobrettet uddannelse.

Det foreslås, at der fortsat stilles krav om, at ret- og pligttilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Det foreslås som noget nyt, at der i loven indsættes en bestemmelse, hvor det klart fremgår, at jobcenteret løbende skal vurdere og give tilbud til dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som har behov for det.

Jobcenteret skal dermed gennem hele personens ledighedsperiode løbende vurdere personens behov for tilbud, der vil kunne hjælpe personen ud af ledighed, og skal løbende give de tilbud, der skal til, for at personen hurtigst muligt opnår arbejdsmarkedstilknytning. Jobcenteret skal have fokus på virksomhedsrettede tilbud i tilrettelæggelsen af indsatsen.

Forslaget styrker jobcentrenes ansvar for at tilrettelægge en individuelt tilpasset aktiv indsats over for den enkelte.

Jobcenterets forpligtelse til løbende at vurdere, om personen har behov for tilbud og give tilbud, hvis personen har behov for det, gælder både før og efter ret- og pligt-tidspunktet, da ret- og pligt-tidspunktet er det seneste tidspunkt, hvor jobcenteret skal give personen et tilbud.

Med forslaget vil jobcenterets løbende forpligtelse klart fremgå af lovtæksten. Reglen giver ikke den enkelte person en ret til en vurdering af behovet for tilbud og tilbud på bestemte tidspunkter. Den enkelte har dog altid mulighed for at henvende sig til jobcenteret om muligheden for et tilbud, herunder mulighed for et bestemt tilbud.

Det bemærkes, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet – både efter gældende regler og lovforslaget – har ret til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud, hvis de selv har fundet tilbuddet, og alle lovens betingelser i øvrigt er opfyldt. For en nærmere beskrivelse af disse regler henvises til lovforslagets §§ 57 og 66 med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås videreført, at både dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet skal stå til rådighed for tilbud fra jobcenteret i hele deres ledighedsperiode.

For dagpengemodtagere vil det dermed fortsat gælde, at de har pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet, fordi de er om-

fattet af en mindre intensiv indsats, de har beskæftigelse af et vist omfang eller deltager i jobrettet uddannelse. Det foreslås videreført, at et tilbud om en erhvervsuddannelse under puljen til uddannelsesløft alene kan gives efter aftale med dagpengemodtageren. Dagpengemodtagere har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når dagpengemodtageren har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet.

For kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet vil det også fortsat gælde, at de har pligt til at tage imod tilbud i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats.

Det foreslås, at jobcenteret i forbindelse med det individuelle kontaktførelse fortsat skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kan gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår og give dem uddannelsespålæg, hvis vurderingen er, at de kan det. Der henvises til afsnit 2.7. om kontaktførelset.

Det foreslås desuden videreført, at en overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet, som overgår fra at være omfattet af reglerne for uddannelseshjælpsmodtagere til at være omfattet af reglerne for kontanthjælpsmodtagere, har ret og pligt til et tilbud efter reglerne for kontanthjælpsmodtagere. Reglerne herom vil fremover fremgå af lovens kapitel 3, hvor der fastsættes generelle regler om opgørelse af tidsperioder i forhold til bl.a. kontaktførelset og ret og pligt.

Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 1, forventes der fastsat nærmere regler om opgørelsen af de 6 måneder. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2.5 og til lovforslagets §§ 9 og 10 med tilhørende bemærkninger.

Med hjemmel i lovforslagets § 103 forventes der videre fastsat regler om ret og pligt til tilbud svarende til gældende regler. Der henvises til lovforslagets § 103 med tilhørende bemærkninger.

2.16. Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse

2.16.1. Gældende ret

Reglerne om ret og pligt til tilbud for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse uden for integrationsprogrammet efter integrationsloven blev indført ved kontanthjælpsreformen ved lov nr. 895 af 4. juli 2013. Med reformen fik unge kontanthjælpsmodtagere uddannelseshjælp i stedet for kontanthjælp, en indsats som sikrer, at de entydigt har fokus rettet mod at kunne påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår så hurtigt som muligt.

Efter den gældende § 96 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,

pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 9 b-12 i hele perioden, indtil de påbegynder en uddannelse på ordinære vilkår.

Efter den gældende § 96 b skal tilbuddene gives hurtigst muligt. Personen har senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp, ret og pligt til at påbegynde tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller tilbud om ansættelse med løntilskud efter den gældende lovs kapitler 10-12. Tilbuddene skal fortsætte kontinuerligt, indtil personen påbegynder ordinær uddannelse. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Efter gældende regler har åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 10-12 hurtigst muligt og senest efter 1 måned, herunder ret og pligt til tilbud om nytteindsats, således at de arbejder for deres uddannelseshjælp. Efter gældende regler har uddannelseshjælpsmodtagere, som efter kommunens vurdering er uddannelsesparate, eller som er visiteret som aktivitetsparate, hurtigst muligt og senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp, ret og pligt til at påbegynde tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10, virksomhedspraktik eller nytteindsats efter kapitel 11 eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 12. De skal fortsætte kontinuerligt med tilbud, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Perioden på en måned opgøres som en sammenhængende periode og regnes fra den unges første henvendelse om hjælp til kommune.

Pligten til at deltage i tilbud efter reglerne fortsætter indtil personen påbegynder ordinær uddannelse. Dette gælder uanset, hvornår uddannelsen starter.

Det skal efter gældende regler sikres, at den unge har de grundlæggende kompetencer. Kommunen skal sørge for, at alle uddannelseshjælpsmodtagere, der har grundskolen som højst fuldførte uddannelse bliver læse-, skrive- og regnetestet senest 1 måned efter henvendelsen om hjælp og får igangsat undervisning, hvis testen viser et behov. Personen har ret til at få tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse om hjælp til kommunen, hvis testen har vist, at personen har behov for et sådant kursus. De nævnte kurser kan træde i stedet for andre ret og pligttilbud.

Efter den gældende § 96 c har aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i aktive tilbud, ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter kapitel 9 b, indtil personen kan deltage i aktive tilbud med virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering. Tilbud om mentorstøtte skal gives for en periode på 6 måneder, og der skal som minimum være kontakt en gang hver anden uge mellem mentor og personen. Tilbuddet kan kun afbrydes, hvis personen i stedet kan påbegynde et aktivt tilbud. Kan

personen efter de 6 måneder fortsat ikke deltage i aktive tilbud, skal der gives et nyt tilbud om mentorstøtte.

Efter gældende regler er det således intentionen, at ingen går passive. I stedet mødes den unge med en forventning og et krav om, at der arbejdes hen imod at kunne tage en uddannelse for at få en fast og varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Efter den gældende regel i § 96 c, stk. 3, kan kravet om kontinuerlig indsats for uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet fraviges, i det tilfælde, at pågældende deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a. Jobcenteret kan således fravige kravet om kontinuerlig aktivering for en person, som deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringsloven, og kommunen vil dermed have mulighed for at give en ung i målgruppen et sådant tilbud. En person, der tager imod et tilbud efter repatrieringslovens § 6 a, skal således ikke samtidig deltage i tilbud efter lovens § 96 b, stk. 1. Når tilbuddet efter repatrieringslovens § 6 a ophører, vil personen igen skulle deltage i en kontinuerlig indsats.

2.16.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er igangsat en analyse af mulighederne for at forenkle de gældende regler for indsatsen for uddannelseshjælpsmodtagere. Analysen forventes at være færdig i løbet af 2019.

Reglerne om at unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal have en kontinuerlig indsats, som sikrer, at de har fokus rettet mod, at de skal i gang med en uddannelse, som de kan gennemføre, så snart det er muligt, foreslås videreført med lovtekniske og sproglige justeringer i § 104 og § 105 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For retten til læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus henvises til lovforslagets § 93 og dertilhørende bemærkninger.

Det foreslås som noget nyt, at uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet vil blive omfattet af reglerne om mindre intensiv indsats, jf. lovforslagets § 106. Der henvises til afsnit 2.17, hvor det er beskrevet yderligere.

Det indebærer, at målgruppen fx ikke vil være omfattet af pligten til at deltage i samtaler efter kapitel 6 og 7, og tilbud efter kapitel 11-14, hvis personen fx kan dokumentere at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 106 og dertilhørende bemærkninger.

Det foreslås også, at for unge, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Det indebærer, at for uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelseshjælpsmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der har behov for det, skal kommunen overveje understøttende indsatser, således at personen kan få tilknyttet en mentor, som kan støtte, indtil personen bliver i stand til at deltage i tilbud eller gå i gang med en uddannelse på almindelige vilkår og evt. undervejs i det videre forløb i det ordinære uddannelsessystem. Parallelt hermed kan indsatsen bestå af hjælp til sociale udfordringer som fx økonomi og boligsituation eller helbredsproblemer.

2.17. Mindre intensiv indsats

2.17.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 21 f, stk. 1, er dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, fritaget for pligten til at deltage i tilbud og møde personligt op til samtaler i jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for 6 uger er på vej i ordinær beskæftigelse på fuld tid, i fleksjob, på barsel eller skal overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension. De 6 uger regnes ud fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde ordinær beskæftigelse eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller skal overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension.

Personer, som er omfattet af en arbejdsfordelingsordning, eller som kan dokumentere, at de er hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel, er også fritaget for pligten til at deltage i tilbud og møde personligt op til samtaler i jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen. Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder med manglende ordretilgang m.m. Ved en arbejdsfordeling nedsættes den overenskomstmæssige arbejdstid i en begrænset periode, uden at de berørte medarbejdere er afskediget. Medarbejderne er derfor fortsat ansat i virksomheden i hele perioden. Nogle overenskomster hjemler ret til at indgå aftale om arbejdsfordeling. I andre tilfælde må aftalen om arbejdsfordeling ske ved kollektiv aftale. De pågældende medarbejdere får, når en række betingelser er opfyldt, ret til supplerende dagpenge, ledighedsydelse eller kontanthjælp under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder.

Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinær beskæftigelse, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren. Dokumentationen for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel kan også fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller kan fremgå af en hjemsendelsesattest. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for jobcenteret, at personen skal påbegynde ordinær beskæftigelse eller er hjemsendt, skal dette - samt andre relevante oplysninger - noteres på personens sag. Dokumentationen for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til jobcenteret om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en ar-

bejdsfordeling og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til jobcenteret.

Reglerne betyder, at en person, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, ikke skal møde personligt op til samtaler i jobcenteret eller hos arbejdsløsheds-kassen. Personlige samtaler omfatter samtaler om personens cv efter gældende regler i § 14 og jobsamtaler efter gældende regler i §§ 16-20 og 73 a.

Efter gældende regler i § 21 f, stk. 2, skal jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen holde kontakt med personen telefonisk, digitalt eller ved brev i stedet for ved personligt fremmøde. Personer, som ønsker det, har dog fortsat ret til at møde personligt op til samtaler.

Jobcenteret skal heller ikke give personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis en person allerede deltager i et tilbud, har personen ret til at ophøre med tilbuddet. Personer, der allerede har fået tilbudt et tilbud, når de bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, har dog ret til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet, hvis de ønsker det. Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, skal have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Personer, der er omfattet af reglerne for mindre intensiv indsats, er fortsat omfattet af pligten til at stå til rådighed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. henholdsvis af pligten til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. Dette indebærer bl.a., at de fortsat er omfattet af pligten til at søge job. De skal dog kun søge job, som er relevante for dem at søge, mens de er omfattet af en mindre intensiv indsats fx korte vikar- og afløserjob.

Personer omfattet af en mindre intensiv indsats har også fortsat en pligt til at oprette et cv, og i det omfang jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen henviser en person til et job, fx et vikariat i perioden, vil personen fortsat være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

Efter de gældende regler i § 21 f, stk. 3, kan jobcenteret efter en konkret vurdering beslutte, at personer, som inden for de næste 6 uger er på vej i ordinær beskæftigelse på fuld tid, i fleksjob, på barsel, efterløn, fleksydelse eller pension, eller som er i arbejdsfordeling eller hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel, skal være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats, og dermed fortsat have pligt til at møde personligt op til samtaler og til at deltage i tilbud. Det gælder, hvis jobcenteret vurderer, at:

- Der er tale om misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for en mindre intensiv indsats, fx hvis en person gentagne gange dokumenterer at være ansat i et job, som ikke bliver til noget alligevel, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder.
- Der er gode muligheder for beskæftigelse inden for personens fagområde på det tidspunkt, hvor jobcenteret vur-

derer, om personen skal omfattes af den mindre intensive indsats og frem til det tidspunkt, hvor personen fx påbegynder ordinær beskæftigelse på fuld tid. Der tages udgangspunkt i beskæftigelsesregionernes oversigt over beskæftigelsesmuligheder, dvs. Arbejdsmarkedsbalancen. Med personens fagområde tænkes på områder, som personen enten er uddannet til, eller har et sådan omfang af erhvervs erfaring inden for, at det kan betragtes som værende personens fag.

- Det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats, fx hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

Jobcentrene skal vejlede personer, der bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, om deres rettigheder efter reglerne.

Det bemærkes, at lov om sygedagpenge indeholder regler om en mindre intensiv indsats for sygedagpengemodtagere.

2.17.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om mindre intensiv indsats skal udvides til at omfatte alle relevante målgrupper i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Derudover skal personer omfattet af en mindre intensiv indsats, også fritages for pligten til at være aktivt jobsøgende. For personer omfattet af arbejdsfordelingsordningen skal fritagelsen fra at være aktivt jobsøgende alene gælde de første 6 uger af arbejdsfordelingen.

De foreslåede elementer er i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats og er indarbejdet i det foreslåede kapitel. I det foreslåede kapitel er der ligeledes indarbejdet ændringer som medfører, at jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen ikke længere skal holde kontakten på anden vis, når en person er omfattet af en mindre intensiv indsats. Det vil betyde, at jobcentre og arbejdsløsheds-kasser skal bruge færre ressourcer på de personer, der er på vej til noget andet. Videre er der indarbejdet ændringer der betyder, at jobcenteret ikke længere kan beslutte, at en person ikke skal omfattes af den mindre intensive indsats, fordi jobcenteret vurderer, at der er gode beskæftigelsesmuligheder inden for personens fagområde.

Det foreslås, at ordningen for en mindre intensiv indsats udvides, så reglerne – ud over dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, fleksjobvisiterede, som er omfattet i dag – fremover tillige omfatter revalidender og personer i jobafklarings- og ressourceforløb. Ordningen vil dermed omfatte de relevante målgrupper i loven.

Det foreslås, at en person, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, ikke har pligt til at være aktivt jobsøgende, deltage i tilbud, eller deltage i samtaler ved personligt frem-

møde eller på anden vis, fx via telefon, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, i fleksjob, på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension, eller kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel, eller er omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Dermed bliver personer, som inden for 6 uger fx skal i fuldtidsjob eller trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet, ikke mødt med krav om jobsøgning, aktivering og om at deltage i samtaler med jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen. Det foreslås videre, at personer, der er omfattet af en arbejdsfordelingsordning, kun er fritaget for at være aktivt jobsøgende i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen. Det betyder, at de fritages for jobsøgning i en periode, der svarer til den, der gælder for personer, som skal i fuldtidsjob, på efterløn eller barsel m.v. Det betyder også, at pligten til at være arbejdssøgende efter de almindelige regler genindtræder efter de 6 uger, og at pligten således godt kan indtræde inden udløbet af arbejdsfordelingen.

Personer, der hjemsendes på grund af vejrlig eller materiale-mangel, er fritaget for pligten til at være aktivt jobsøgende i hele den periode, de er hjemsendt, idet hjemsendelsen ofte er af kortere varighed og sjældent varer mere end 6 uger. Adgangen til at hjemsende medarbejdere uden løn skal være hjemlet i en kollektiv overenskomst.

Forslaget medfører, at en person omfattet af en mindre intensiv indsats ikke længere skal være aktivt jobsøgende. Når en person er fritaget fra at være aktivt jobsøgende, indebærer dette også, at personen ikke skal dokumentere jobsøgningsaktiviteter i sin joblog, og at jobcentre og arbejdsløsheds-kasser ikke længere skal tjekke joblog og vurdere arbejdssøgning for personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Det foreslås, at kontakten med personer omfattet af en mindre intensiv indsats fremover ikke skal holdes, på anden vis, fx via telefon. Personer, som ønsker det, har dog fortsat ret til samtaler. Jobcenteret skal vejlede personer omfattet af en mindre intensiv indsats om, at personen ikke har pligt til at være aktivt jobsøgende, men at de har ret til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder – herunder søge relevante job.

Videre foreslås det, at jobcenteret ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og af pligten til at deltage i tilbud. Det kan ske, hvis jobcenteret vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og deltage i tilbud, eller fordi jobcenteret vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne.

Forslaget betyder, at jobcenteret ikke længere kan beslutte, at en person ikke skal omfattes af en mindre intensiv indsats, fordi jobcenteret vurderer, at det fortsat vil være til for-

del for personen at være omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler og deltage i tilbud.

Det foreslås, at de øvrige gældende regler om en mindre intensiv indsats videreføres med sproglige ændringer.

2.18. Jobafklaringsforløb

2.18.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har personer, der ikke kan få forlænget sygedagpengene, og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af sygdom, ret til at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse og en tværfaglig indsats rettet mod at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Jobafklaringsforløb blev indført ved lov nr. 720 af 25. juni 2014.

2.18.1.1. Målgruppe

Efter den gældende § 68 d, stk. 1, har en person, som er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpengene.

Tilsvarende har en person, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb.

Bestemmelsen omfatter de personer, der på første sygefraværsdag opfylder betingelserne i sygedagpengeloven for ret til sygedagpenge fra kommunen, herunder et af beskæftigelseskravene i sygedagpengelovens kapitel 11 for så vidt angår lønmodtagere og kapitel 14 for så vidt angår selvstændigt erhvervsdrivende.

Forslaget finder ikke anvendelse på den personkreds - pensionister - der er omfattet af sygedagpengelovens § 25, idet denne gruppe efter gældende regler ikke har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Desuden har en person, som fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpenge.

2.18.1.2. Indsats

Efter den gældende § 68 d, stk. 1, og § 68 f, stk. 1, skal personen under et jobafklaringsforløb have en individuelt tilpasset og helhedsorienteret indsats med udgangspunkt i den sygemeldtes konkrete forudsætninger, behov og helbredstilstand. Sigtet med jobafklaringsforløbet er, at en tværfaglig og sammenhængende indsats skal bringe personen i arbejde eller i gang med en uddannelse.

Efter den gældende § 68 f, stk. 2, kan jobafklaringsforløbet bestå af tilbud om mentor, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud efter kapitel 9 b - 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt

indsats efter anden lovgivning, herunder efter sundhedsloven og serviceloven.

Efter den gældende § 68 f, stk. 3, tilrettelægges jobafklaringsforløbet, hvis personen er i et ansættelsesforhold, med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren, herunder en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Efter den gældende § 68 f, stk. 4, kan kommunen, hvis fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 eller virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Efter den gældende § 68 d, stk. 2, skal sagen, jf. dog stk. 3, senest 4 uger efter overgangen til jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i organiseringsloven.

Efter den gældende § 68 d, stk. 3, finder stk. 2 ikke anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

Efter den gældende § 68 e, stk. 1, skal kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb foretage en vurdering af personens arbejdsevne og mulighed for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes, 1) at kunne vende tilbage i job, 2) at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb, eller 3) at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Af den gældende § 68 e, stk. 2, fremgår det, at vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, skal personen have sin sag forelagt for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i organiseringsloven, som en sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension eller som en sag om et nyt jobafklaringsforløb.

Af den gældende § 68 e, stk. 3, fremgår det, at hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3 ½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 68 f iværksættes en samtale med regionens sundhedskordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen og et intensiveret kontaktførelse, hvor den individuelle samtale holdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder, jf. § 18, stk. 2.

2.18.1.3. Varighed

Efter den gældende § 68 d, stk. 5, kan jobafklaringsforløbet højst have en varighed på to år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Forløbet ophører på det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Efter den gældende § 68 d, stk. 6, ophører et jobafklaringsforløb, når en person overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Af den gældende § 68 d, stk. 4, fremgår det, at ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

2.18.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om jobafklaringsforløb foreslås videreført i kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats dog med den ændring, at et jobafklaringsforløb er ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse.

Det foreslås herudover, at reglen om det intensiverede kontaktføreløb i den gældende lovs § 68 e, stk. 3, ikke indgår i forslaget til § 111, stk. 3, som følge af forslaget om et nyt kontaktføreløb for alle målgrupper.

Det foreslås endvidere, at reglerne deles i selvstændige bestemmelser med underoverskrifter om målgruppe, indsats og varighed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7.2.8., hvor det foreslås, at reglen om, at en person i jobafklaringsforløb skal have en gennemgående og koordinerende sagsbehandler flyttes til kapitel 7 om kontaktføreløb, og der henvises til afsnit 2.7.2.5., hvor det foreslås, at kontaktføreløbet forenkles. Der henvises endvidere til afsnit 2.8.2, hvor det foreslås, at reglerne om den koordinerende sagsbehandlers opgaver i forhold til rehabiliteringsplanen, flyttes til kapitel 8 om planer.

2.18.2.1. Målgruppe

Reglerne om målgruppen for jobafklaringsforløb foreslås videreført i § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer for så vidt angår målgruppen.

Herudover foreslås det i § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at et jobafklaringsforløb skal anses for at være ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse. Baggrunden for forslaget er, at reglerne om sammenhæng mellem indsats og ydelse under ressourceforløbet er uklare. Ankestyrelsen har på baggrund af en dom fra Østre Landsret af 31. marts 2017 truffet en principafgørelse, hvorefter personer kan få jobafklarings- og ressourceforløb uden at modtage ressourceforløbsydelse. Kommunen kan således ikke med hjemmel i de gældende sanktionsregler træffe afgørelse om, at både ydelse og forløb ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre jobafklaringsforløbet, da sanktionsreglerne vedrører retten til ressourceforløbsydelsen.

Med forslaget bliver det klart, at indsatsen i jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen hænger sammen som en samlet indsats i overensstemmelse med de oprindelige intentioner i lovgivningen. Forslaget betyder, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om, at både jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Forslaget betyder endvidere, at personer, der deltager i et jobafklaringsforløb, ikke vil have mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring/opholdstilladelse.

2.18.2.2. Indsats

Reglerne om indsats i jobafklaringsforløbet foreslås videreført i §§ 108-109 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats dog med den ændring, at mentorstøtte ikke længere vil være en del af tilbudsviften for beskæftigelsesrettede tilbud, som fremover vil bestå af tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering.

Forslaget betyder, at der kan indgå de samme indsatser i jobafklaringsforløbet, som efter de gældende regler. Dog kan mentor ikke indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud, men personer i jobafklaringsforløb kan fortsat få mentorstøtte som en aktivitet i jobafklaringsforløbet.

Der henvises til forslagets kapitel 10 om tilbudsmuligheder og bemærkningerne hertil med hensyn til, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften.

2.18.2.3. Varighed

Reglerne om varigheden af jobafklaringsforløbet foreslås videreført i §§ 110-111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats dog med den præcisering, at perioder med barsel ikke medregnes i jobafklaringsforløbets varighed.

Forslaget understøtter, at personer i jobafklaringsforløb ikke kommer til at opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse ophører under barsel, og at de kan fortsætte deres forløb med tilhørende ydelse efter endt barsel.

2.19. Ressourceforløb

2.19.1. Gældende ret

Ressourceforløb skal bl.a. ses i sammenhæng med reglerne om førtidspension og blev indført for at udvikle personens arbejdsevne og dermed, hvis det er muligt, forebygge førtidspension. Deltagelse i et ressourceforløb skal sikre, at alle relevante muligheder for at udvikle arbejdsevnen har været forsøgt, inden der tilkendes førtidspension.

Forligskredsen bag reformen af førtidspension og fleksjob blev i februar 2018 enige om at foretage en lovændring bl.a. for at præcisere, at det er intentionen med reglerne, at der kun skal iværksættes ressourceforløb, når der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og udvikle sin arbejdsevne.

2.19.1.1. Målgruppe

Efter den gældende § 68 a skal personer under 40 år, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsatser efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser, tilbydes ressourceforløb. Det er endvidere en betingelse, at personen

- 1) har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse,
- 2) har deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller
- 3) at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Målgruppen for ressourceforløb er personer, der har komplekse problemer ud over ledighed. Det er især personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de er i risiko for at få tilkendt førtidspension, hvis der ikke gøres en ekstra, tværfaglig indsats for at understøtte vejen mod job eller uddannelse. Det kan også være personer med aktuelle komplekse problemer i form af fx helbredsproblemer, misbrug, sociale forhold m.v., hvor udsigten til at komme i ordinær beskæftigelse eller uddannelse er lang.

Visitation til ressourceforløb vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af den enkeltes situation. Visitationen til ressourceforløb forudsætter, at personen har sammensatte komplekse problemer ud over ledighed, der vil kræve en tværgående indsats i forhold til

- 1) beskæftigelse/uddannelse,
- 2) det sociale område og/eller
- 3) sundhedsområdet.

Herudover skal en eller flere af følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Personen har været længerevarende på offentlig forsørgelse og fx har haft svært ved at få fodfæste i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.
- 2) Personen har deltaget i en indsats rettet mod uddannelse og/eller job. Det kan fx være en Ungdoms-Uddannelses-plan, en indsats efter »Min Plan«, revalidering eller en indsats som led i sygedagpengeopfølgning, uden at det har haft den ønskede effekt.
- 3) Kommunen vurderer, at der er behov for en længevarende indsats, førend uddannelse/job er et realistisk mål.

Beskæftigelsesindsatsen giver en række muligheder for at iværksætte en indsats over for personer, der har andre problemer end ledighed, fx tilbud om ansættelse med løntilskud eller virksomhedspraktik.

Det er en forudsætning for at tilbyde ressourceforløb, at kommunen i første omgang vurderer, om en eller flere af mulighederne i beskæftigelsesindsatsen er relevante i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

Det er ikke en betingelse, at personen har haft en beskæftigelsesrettet indsats forud for visitation til ressourceforløb. Kommunen kan således vurdere, at et ressourceforløb er relevant, hvis personen har så komplekse problemer, at det vil kræve en langvarig og tværfaglig indsats at udvikle personens arbejdsevne. Vurderer kommunen, at der ikke er andre foranstaltninger, der kan iværksættes, anses mulighederne for udtømte.

Kommunen skal dokumentere, hvilke indsatser kommunen har foretaget eller overvejet. Det skal i den forbindelse begrundes, hvorfor kommunen har anset den beskæftigelsesrettede indsats som formålsløs i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

Efter den gældende § 68 a, stk. 2, er et ressourceforløb relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Det er således en forudsætning for at iværksætte et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Det vil sige, at kommunen skal vurdere, om det kan forventes, at personen vil kunne udvikle sin arbejdsevne i et ressourceforløb, inden der visiteres til forløbet. Der skal visiteres til ressourceforløb, hvis der på sigt er en mulighed for, at personens arbejdsevne kan udvikles i en sådan grad, at personen vil kunne blive i stand til at have indtægtsgivende arbejde i form af ordinære timer eller i et fleksjob – eventuelt efter gennemførelse af en uddannelse.

Der skal således ikke iværksættes ressourceforløb, hvis det enten er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et sådant forløb.

Sager, hvor det på grund af særlige forhold (helbredsrelaterede) er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, er kendetegnet ved, at det ud fra eksisterende faglig viden om betydelige funktionsnedsættelser eller visse alvorlige sygdomstilstande og deres prognoser er klart, at den pågældendes arbejdsevne ikke kan forbedres.

Sager, hvor det er dokumenteret, at det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, er kendetegnet ved, at helbredsoplysninger sammen med øvrige oplysninger dokumenterer, at personen opfylder lovens betingelser for at tilkende førtidspension.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

Ankestyrelsen har i Principafgørelse 58-18 bl.a. udtalt, at der er et udviklingsperspektiv for personens arbejdsevne, når fx:

- Der er relevante behandlingsmuligheder.
- Personens arbejdsevne ikke er afklaret og prøvet udviklet i forhold til det brede arbejdsmarked under hensyntagen til personens skånebehov og funktionsniveau.
- Manglende iværksættelse af afklaringsforløb ikke alene er udtryk for personens arbejdsevne, men også skyldes andre årsager, fx personens motivation.
- Det er relevant at overveje, bl.a. om der er behov for mentor, funktionsevnebeskrivelse i hjemmet og/eller hjælpemidler.

I principafgørelsen har Ankestyrelsen endvidere udtalt, at der ikke er et udviklingsperspektiv for personens arbejdsevne, når fx:

- Der ikke er muligheder for bedring af personens meget dårlige helbredstilstand.
- Der ikke er muligheder for bedring af personens meget ringe funktionsevne.
- Det enten er dokumenteret eller på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved iværksættelse af udviklende og afklarende forløb.
- Der peges på tiltag, som udelukkende har sigte på forbedring af personens livskvalitet.

I principafgørelsen indgår bl.a. en række sager, hvor Ankestyrelsen har vurderet, hvorvidt der er et udviklingsperspektiv for personens arbejdsevne, herunder hvornår der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Principafgørelsen indeholder endvidere eksempler på sager, hvor personen havde ret til førtidspension på det foreliggende grundlag.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 1. pkt., gælder stk. 1-7 tilsvarende for personer over 40 år.

Personer over 40 år skal således også visiteres til ressourceforløb, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne.

2.19.1.2. Indsats

Efter den gældende § 68 a, stk. 6, kan ressourceforløbet bestå af tilbud efter kapitel 9 b-12 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Et ressourceforløb skal hjælpe personer med komplekse problemer videre gennem en tværfaglig og sammenhængende indsats, så de på sigt kan komme i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal målrettes og tilpasses personens forudsætninger og behov og have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet.

Formålet med ressourceforløbet er at udvikle personens arbejdsevne. Arbejdsevnen skal udvikles gennem en konkret aktiv indsats, hvor personens mål i forhold til arbejde og uddannelse er styrende for, hvilke aktiviteter der sættes i gang. Ressourceforløbet skal handle om at udvikle arbejdsevnen med henblik på at finde det rette job med opgaver, der passer til den enkelte. Derfor skal der altid så vidt muligt opstilles konkrete og realiserbare jobmål for personen – også selvom job eller uddannelse ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen, så både personen, personens netværk og kommunen har et pejlemærke i forhold til arbejdsmarkedet.

Ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter den gældende lovs kapitel 9 b-12 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan også indeholde supplerende indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, således at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Eksempler på tilbud i et ressourceforløb kan således være virksomhedspraktik, job med løntilskud, virksomhedscenter, tilbud om brobygning til uddannelse med nødvendig støtte, misbrugsbehandling, rådgivning og støtte fra psykolog, kurser i håndtering af stress/angst m.v., aktivitetstilbud på væresteder, støtte-kontaktperson, hjælp til boligproblemer, socialpædagogisk bistand m.m.

Alle relevante indsatser kan indgå i et ressourceforløb, herunder også frivillige aktiviteter, aftaler om kontakt til egen læge e.l., fritidsaktiviteter osv. Det kan fx være relevant i starten af et ressourceforløb for en person, der har så komplekse problemer, at det er meget vanskeligt for personen at deltage i andre tilbud.

Formålet med tilbud i ressourceforløbet er altid at udvikle personens arbejdsevne. Hvis personen eksempelvis får tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet, skal det være for at udføre konkrete ordinære arbejdsopgaver og indgå i kollegiale sammenhænge, og arbejdet skal løbende tilpasses personens kompetencer og kapacitet. Virksomhedspraktik skal aldrig gives alene for at få dokumentation for en formodning om, at en person ikke er i stand til at arbejde. Beslutningen om at give tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet skal således altid bero på en konkret vurdering af den enkelte persons muligheder og ressourcer, og tilbuddet må aldrig forværre personens helbredstilstand.

Personer i ressourceforløb har ofte brug for omfattende støtte for at blive klar til job eller uddannelse, og flere er uden uddannelse og har ingen eller kun sparsom erhvervs erfaring. Mange vil have brug for ekstra støtte for at kunne fastholde rehabiliteringsplanen og vil derfor have gavn af en mentor.

En indsats efter denne eller anden lovgivning skal være bevilget af ressortmyndigheden, inden den kan indgå i rehabiliteringsplanen. Det betyder fx, at tildeling af en støttekontaktperson efter serviceloven først vil kunne indgå i re-

habiliteringsplanen som en del af ressourceforløbet, når socialforvaltningen i kommunen har bevilget en sådan person.

Kommunen kan vælge at integrere integrationsprogrammet efter integrationsloven i ressourceforløbet, hvis det vurderes, at en udlænding har så massive og komplekse problemer, at vedkommende bør tildeles et ressourceforløb inden integrationsprogrammets udløb.

Efter den gældende § 68 a, stk. 3, skal den forberedende del af rehabiliteringsplanen, jf. § 30 a, være udarbejdet og sagen have været forelagt rehabiliteringsteamet forud for visitation til et ressourceforløb, jf. §§ 9-12 i organiseringsloven. Personen og dennes sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møder, når personens sag behandles, jf. § 10, stk. 2, i organiseringsloven.

Af den gældende § 68 a, stk. 5, fremgår det, at indsatsdelen af rehabiliteringsplanen udarbejdes for alle personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. § 30 a, stk. 1.

Efter den gældende § 30 a, stk. 1, skal personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i organiseringsloven, have en rehabiliteringsplan. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, og for sygedagpenge-modtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge. Rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen.

Det fremgår endvidere af § 9 i organiseringsloven, at kommunalbestyrelsen skal oprette et rehabiliteringsteam. Rehabiliteringsteamet er et dialog- og koordineringsforum, som afgiver en indstilling i alle sager, inden der træffes beslutning om og tilkendes ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension. Indstillingen skal indeholde rehabiliteringsteamets vurderinger i forhold til borgerens muligheder for at opnå beskæftigelse eller uddanne sig.

Det fremgår endvidere af § 10, stk. 2, i organiseringsloven, at personen og dennes sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møder, når personens sag behandles.

Personen skal inddrages og have ejerskab og indflydelse på sit forløb, og samarbejdet mellem kommunen og personen er derfor centralt både ved udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del, i mødet med rehabiliteringsteamet og i tilrettelæggelsen af ressourceforløbet.

Efter den gældende § 68 a, stk. 7, skal kommunen inden ressourceforløbets afslutning træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

For at sikre kontinuitet i indsatsen over for personen skal kommunen, umiddelbart før ressourceforløbet afsluttes, vurdere resultatet af forløbet og behovet for yderligere tilbud eller andre indsatser efter afslutningen af ressourceforløbet, således at disse eventuelle indsatser kan iværksættes i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. I det omfang foranstaltningen kræver, at rehabiliteringsteamet har

fået sagen forelagt til vurdering og indstilling, skal kommunen have forelagt sagen for teamet i så god tid, at kommunen kan træffe beslutning om en fremadrettet indsats på baggrund af teamets indstilling i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. Dermed undgås det, at personen oplever uhensigtsmæssige afbrud i indsatsen.

Afhængigt af den udvikling, der er sket med personens arbejdsevne, kan personen fx overgå til et revalideringsforløb, visiteres til fleksjob eller få udbetalt kontanthjælp med henblik på jobsøgning og arbejde. Hvis personen fortsat er i målgruppen for ressourceforløb, skal personen tilbydes et nyt ressourceforløb.

Personen kan således som udgangspunkt kun overgå til kontanthjælp, når der er dokumentation i sagen for, at der er sket en så positiv udvikling i forhold til personens arbejdsevne, at personen ikke længere er i målgruppen for hverken ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Er personen over 40 år, kan personen dog også overgå til kontanthjælp, hvis personen udtrykkeligt har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et nyt ressourceforløb, og kommunen har vurderet, at personen ikke er i målgruppen for førtidspension eller fleksjob.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

2.19.1.3. Varighed

Efter den gældende § 68 a, stk. 4, skal et ressourceforløb være af mindst 1 og højst 5 års varighed.

Den nedre grænse på et år skal sikre, at der kun visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed, vil den kunne tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, fx kontanthjælp.

Det, at et ressourceforløb skal være af mindst et og højst fem års varighed betyder, at kommunen skal tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Længden på et ressourceforløb skal fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov, og kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker unødigt i langdrag.

Et ressourceforløb kan ikke forlænges, men kommunen kan tilbyde et nyt ressourceforløb, hvis betingelserne herfor at opfyldt.

Efter den gældende § 68 a, stk. 8, kan en person tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb. Fylder personen 40 år under et ressourceforløb, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Personer under 40 år kan blive visiteret til flere på hinanden følgende ressourceforløb. Der er ikke en øvre grænse for, hvor mange ressourceforløb en personen kan tilbydes.

Det beror således på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 2. pkt., kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb til en person over 40 år, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Personer over 40 år, der har gennemført et ressourceforløb, kan efterfølgende tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 40 år. Det beror altid på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Personer over 40 år har ikke pligt til at tage imod mere end ét ressourceforløb, men det forhold, at personen afviser et ressourceforløb, er ikke er ensbetydende med, at personen har ret til førtidspension, hvis personen ikke opfylder betingelserne for førtidspension.

2.19.1.4. Førtidspensionister i ressourceforløb

Efter den gældende § 68 b, stk. 1, kan personer under 40 år, der er omfattet af § 2, nr. 6, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, få tilbud herom efter reglerne i § 68 a, stk. 3-7.

Førtidspensionister under 40 år kan få tilbud om et ressourceforløb, hvis de selv ønsker det, og kommunen vurderer, at de kan få udbytte af det, fx hvis kommunen mener, at der er en realistisk mulighed for, at pensionisten på sigt kan opnå en øget tilknytning til arbejdsmarkedet.

Efter den gældende § 68 b, stk. 2, kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbet ophører, hvis førtidspensionisten ikke følger forløbet.

Kommunen kan træffe afgørelse om, at ressourceforløbet ophører, hvis førtidspensionisten ikke følger forløbet, fx ved at afvise eller undlade at deltage i tilbud, der følger af rehabiliteringsplanens indsatsdel.

2.19.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om ressourceforløb foreslås videreført i kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med få indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås endvidere, at reglerne opdeles i selvstændige bestemmelser med underoverskrifter om målgruppe, indsats og varighed.

Herudover foreslås det, at reglerne om, at rehabiliteringsplanens forberedende del og indsatsdel skal udarbejdes for personer i ressourceforløb, og at sager om ressourceforløb skal behandles i rehabiliteringsteamet, ikke videreføres i kapitlet om ressourceforløb, da disse regler også findes i henholdsvis lovens kapitel 8 om planer og kapitel 2 i organiseringsloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7.2.8., hvor det foreslås, at reglen om, at en person i ressourceforløb skal have en

gennemgående og koordinerende sagsbehandler, flyttes til kapitel 7 om kontaktførelse og til afsnit 2.8.2., hvor det foreslås, at reglerne om den koordinerende sagsbehandlers opgaver i forhold til rehabiliteringsplanen flyttes til kapitel 8 om planer.

2.19.2.1. Målgruppe

Reglerne om målgruppen for ressourceforløb foreslås videreført i § 112 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås, at sondringen mellem personer under og over 40 år ikke videreføres, idet betingelserne for at få et ressourceforløb er de samme for disse personer. Forslaget vil være i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats om, at den nye lov skal være lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommunerne.

Herudover foreslås det i § 112, at et ressourceforløb vil skulle anses for at være ét samlet forløb bestående af et ressourceforløb med en tilhørende ydelse.

Baggrunden for forslaget er, at reglerne om sammenhængen mellem indsats og ydelse under ressourceforløb er uklare. Ankestyrelsen har på baggrund af en dom fra Østre Landsret af 31. marts 2017 truffet en principafgørelse, hvorefter personer kan få jobafklarings- og ressourceforløb uden at modtage ressourceforløbsydelse. Kommunen kan således ikke med hjemmel i de gældende sanktionsregler træffe afgørelse om, at både ydelse og forløb ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre ressourceforløbet, da sanktionsreglerne vedrører retten til ressourceforløbsydelsen.

Med forslaget bliver det klart, at indsatsen i ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen hænger sammen som en samlet indsats i overensstemmelse med de oprindelige intentioner med lovgivningen. Forslaget betyder, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om, at både ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Forslaget betyder endvidere, at personer, der deltager i et ressourceforløb, ikke vil have mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring eller opholdstilladelse.

2.19.2.2. Indsats

Reglerne om indsatsen i ressourceforløbet foreslås videreført i § 113 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog med den ændring, at mentorstøtte ikke nævnes som et beskæftigelsesrettet tilbud efter loven.

Den foreslåede ændring er alene en konsekvens af, at mentorstøtte ikke længere vil være en del af tilbudsviften for beskæftigelsesrettede tilbud til personer i ressourceforløb, som fremover vil bestå af tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering.

Forslaget betyder, at der kan indgå de samme indsatser i et ressourceforløb, som efter de gældende regler Dog kan mentor ikke indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud, men perso-

ner i ressourceforløb kan fortsat få mentorstøtte som en aktivitet i ressourceforløbet.

Der henvises til lovforslagets kapitel 10 om tilbudsmuligheder og bemærkningerne hertil med hensyn til, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften.

2.19.2.3. Varighed

Reglerne om varigheden af ressourceforløbet foreslås videreført i § 114 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats dog med den præcisering, at perioder med barsel ikke medregnes i ressourceforløbets varighed.

Forslaget understøtter, at personer i ressourceforløb ikke kommer til at opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse ophører under barsel, og at de kan fortsætte deres forløb med tilhørende ydelse efter endt barsel.

2.19.2.4. Førtidspensionister i ressourceforløb

Reglerne om, at førtidspensionister under 40 år kan få tilbud om ressourceforløb, hvis de ønsker det, foreslås videreført i § 115 uden indholdsmæssige ændringer.

2.20. Fleksjob

2.20.1. Gældende ret

2.20.1.1. Visitation

De gældende regler om visitation til fleksjob findes i dag i §§ 69, 70 og 70 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter de gældende regler i § 69 skal jobcenteret sørge for, at personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, jf. § 2, nr. 7, har mulighed for

- 1) ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob efter § 70 eller
- 2) støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed efter § 70 g.

Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Derimod vil der ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Der er indsat to bemyndigelsesbestemmelser i den gældende § 69.

Efter den ene kan beskæftigelsesministeren under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer i fleksjob. Bestemmelsen udnyttes ikke i dag.

Efter den anden bemyndigelsesbestemmelse kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om fleksløntilskud til ansatte i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, hvor arbejdet udføres i udlandet. Bemyndigelsen bliver i dag brugt i bekendtgørelse om fleksjob til at fastsætte nærmere regler om udstationering for personer, der er ansat i fleksjob før 1. januar 2013, og hvor tilskuddet derfor går til arbejdsgiveren.

En ansat i fleksjob har efter bekendtgørelsen mulighed for at være udstationeret i maksimalt et år, hvis den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter gældende § 72 eller løn- og arbejdsvilkår efter gældende § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og den ansatte er sikret hjemrejse.

Efter de gældende regler i § 70 er det et krav, at personen har så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at den pågældende ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

En person, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat, og hvor det vurderes, at personen aktuelt har en meget lille arbejdsevne, kan blive visiteret til et fleksjob, hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdsevne kan udvikles, således at personen kan øge sin arbejdsindsats inden for en rimelig periode.

Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, eller personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.

Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Jobcenteret skal se på alle lovgivningens muligheder for at hjælpe borgeren med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering, revalidering, ressourceforløb og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Jobcenteret skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Der er tale om udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsestilbud efter denne lov og sundhedsrettede tilbud. Dette kan fx være i form af et

virksomhedspraktikforløb hos en privat eller offentlig arbejdsgiver eller en institution. Formålet er en afklaring af, hvad personen med sit helbred og sine ressourcer kan klare arbejdsmæssigt.

Jobcenteret skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i arbejde. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Afdækning og udvikling af arbejdsevnen kan kun undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre tiltag, fx ved visse meget alvorlige sygdomstilfælde.

Efter de gældende regler i § 70 a, består grundlaget for en afgørelse om fleksjob af rehabiliteringsplanens forberedende del, som har været behandlet i et rehabiliteringsteam, jf. § 30 a og kapitel 2 i organiseringsloven. Rehabiliteringsplanen skal indeholde følgende:

- 1) Dokumentation for, at personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse,
- 2) dokumentation for, at alle relevante indsatser efter den lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse,
- 3) dokumentation for, at den pågældendes arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og
- 4) dokumentation for, at den pågældende har været ansat under de sociale kapitler m.v., jf. § 70 b, i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. I planen beskrives personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen laver en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Jobcenteret skal efter indstilling fra rehabiliteringsteamet træffe afgørelse, om en person skal visiteres til fleksjob. Der foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Ankestyrelsen lægger i sin praksis vægt på, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Der er ikke fastlagt et bestemt antal

timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det fremgår af Ankestyrelsens praksis, at der skal være dokumentation for, at arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, herunder at afprøvningen af arbejdsevnen har været fyldestgørende.

Der er i Ankestyrelsens Principafgørelse N-11-06 i forhold til spørgsmålet om væsentlig nedsættelse af arbejdsevnen henvist til lovbemærkningerne til L 136 (Folketings-samling 2000-2001) i forbindelse med, at muligheden for at yde tilskud med 1/3 blev fjernet. Det fremgår heraf, at det med forslaget er præciseret, at der skal være en væsentlig og varig nedsat arbejdsevne, og at alle muligheder for at opnå eller fastholde ordinær beskæftigelse skal være undersøgt, herunder ansættelse efter overenskomsternes sociale kapitler. Vurderingen af personens arbejdsevne må derfor ses i lyset af, at kommunens tilskud mindst var halvdelen af lønnen. Arbejdsevnen kunne ikke alene vurderes på grundlag af arbejdstimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til beskæftigelsesniveauet.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Efter de gældende regler i § 70 a, stk. 2-4, skal jobcenteret i en tre-årig forsøgsperiode fra den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2019 indhente udtalelse fra sundhedskoordinator, hvis en person i forbindelse med en afgørelse om visitation til fleksjob afviser at modtage lægebehandling.

2.20.1.2. Fastholdelsesfleksjob

De gældende regler i § 70 b omhandler betingelserne for at blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Efter de gældende regler i § 70 b, stk. 1, kan en person kun blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitel eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob.

Arbejdsgiver og lønmodtager kan også indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, fx hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst.

Fx kan det aftales, at medarbejderens borger- eller kunde-kontakt reduceres og erstattes med administrative opgaver kombineret med, at den pågældende fritages for overarbejde eller skiftende vagter. Dette kan fx kombineres med, at medarbejderen går ned i tid med en tilsvarende lavere løn, men bevarer den fulde pensionsindbetaling.

Medarbejderen vil typisk ikke være visiteret til fleksjob inden ansættelsen under de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Et forløb i et ansættelsesforhold med sygdom og frem til et eventuelt fastholdelsesfleksjob kan fx være:

En medarbejder, der har været ansat på samme arbejdsplads de sidste 15 år, bliver tiltagende dårligere og kan ikke længere klare sit arbejde på de hidtidige vilkår. Medarbejderen og arbejdsgiveren indgår aftale om, at medarbejderen går ned i tid fra fuld tid til 32 timer om ugen med en tilsvarende lavere løn, men med bevarelse af sin fulde pensionsindbetaling for 37 timer om ugen. Medarbejderen får det imidlertid fortsat tiltagende dårligere, og efter 15 måneders ansættelse på de særlige vilkår synes arbejdsgiveren ikke længere, at ordningen fungerer. Medarbejderen bliver herefter visiteret til fleksjobordningen og kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, fordi han opfylder betingelsen om ansættelse i mindst 12 måneder på særlige vilkår.

De 12 måneder, medarbejderen som minimum skal have været ansat forud for fastholdelsesfleksjobbet, regnes fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. Dette forudsættes at fremgå af ansættelsesaftalen. En varslingsperiode kan således regnes med i de 12 måneder, i det omfang det kan dokumenteres, at opgaverne er ændret/skånehensyn er indført i varslingsperioden.

Som eksempel på, at betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår ikke er opfyldt, kan nævnes følgende forløb:

En medarbejder bliver afskediget efter langvarig sygdom og bliver efter 6 måneder tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at hun opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at hun bliver tilbudt job efter stk. 1, inden hun kan komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Nogle overenskomster indeholder bestemmelser, hvorefter en medarbejder kan være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitel. Det bemærkes, at kravet i § 70 b ikke kan opfyldes ved at være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler.

Hvis personens arbejdsevne nedsættes yderligere, eller arbejdsgiveren ikke er tilfreds med ordningen, kan medarbejderen efter 12 måneder, forudsat at betingelserne for fleksjob i øvrigt er opfyldt, blive ansat i et fleksjob på arbejdspladsen.

Det er i Ankestyrelsens Principafgørelse 44-17 fastslået, at "hidtidig arbejdsplads" må fortolkes indskrænkende. Reglerne finder således kun anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i udstøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne.

Reglerne om fastholdelsesfleksjob skal derfor efter en konkret vurdering ikke anvendes i tilfælde, hvor borgeren allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller

som en del af en samlet indsats for at udvikle borgerens arbejdsevne og hjælpe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet.

Efter gældende § 70 b, stk. 2, skal aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelsen efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Dette skal være med til at sikre, at kommunen har tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

I Principafgørelse 98-15 fandt Ankestyrelsen, at der forelå en fyldestgørende skriftlig aftale mellem arbejdsgiver og borger om ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Det måtte også anses for dokumenteret, at arbejdsgiver havde gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Der forelå en skriftlig aftale i form af en handlingsplan for borgerens tilbagevenden til arbejde. Der forelå også statusopdateringer fra borgeren til arbejdsgiver, hvor borgeren bl.a. havde oplyst om arbejdstid og fridage. Ifølge arbejdsgivers oplysninger var der efterfølgende blevet lagt en ny plan for borgeren, hvor han blev flyttet over i en særlig tilrettelagt funktion uden deadlines og projektarbejde samt med en mentor tilknyttet. Der havde desuden været flere møder mellem borgeren, arbejdsgiveren og kommunen om arbejdstid og arbejdsopgaver. Det fremgik af kommunens notat, at arbejdsgiver bl.a. havde iværksat ordning med henblik på erhvervspsykologsamtaler, fleksibilitet i forhold til mødetid, ferieafholdelse, hjemmearbejdsplads, mødeaktivitet og arbejdsopgaver. Der havde også været en plan for dagligt timetal, arbejdsdage og telefonvækning.

Det fremgår af gældende § 70 b, stk. 3, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Med akut opstået skade eller sygdom menes fx svær, uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde (fx i forbindelse med en arbejdsskade). Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid bero på en konkret vurdering, om en person er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen opfylder betingelserne for et fleksjob og kan fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen i § 70 b, stk. 1.

I Ankestyrelsens Principafgørelse 35-15 er der truffet afgørelse om, at en person, som led af Parkinsons sygdom,

havde ret til fastholdelsesfleksjob, uanset at han ikke havde været ansat på sin arbejdsplads i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Ankestyrelsen lagde vægt på, at personen led af en alvorlig og fremadskridende sygdom med henfald af hjerneceller over tid og uden gendannelse heraf. Ankestyrelsen vurderede, at det måtte anses for åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Ankestyrelsen vurderede, at der ikke var mulighed for på arbejdspladsen at gøre noget for at undgå forværring eller forebygge yderligere nedsættelse af arbejdsevnen. Ankestyrelsen lagde herved vægt på oplysningerne om, at personens sygdom ville forværres over tid, og at prognosen var dårlig med gradvis forværring uden mulighed for at bremse sygdommen. Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at sygdommen allerede konkret betød, at arbejdsevnen var væsentligt nedsat.

2.20.1.3. Midlertidige fleksjob

De gældende regler i § 70 c omhandler den midlertidige periode, hvor der kan bevilges fleksjob, og hvornår fleksjobbet kan gøres permanent.

Efter de gældende regler i § 70 c, stk. 1, bevilges der fleksjob for en periode af fem år. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 70 for et nyt fleksjob.

Personer under 40 år kan efter det første fleksjob få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på fem år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Jobcenteret skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

Efter gældende stk. 2 kan jobcenteret bevilge personer, der er fyldt 40 år, et permanent fleksjob efter det første fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

Hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny.

2.20.1.4. Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

De gældende regler i § 70 d omhandler jobcenterets sikring af og opfølgning på, om den ansatte i fleksjobbet udnytter sin arbejdsevne bedst muligt og udarbejdelse af status i de midlertidige fleksjob.

Efter de gældende regler i § 70 d, stk. 1, skal jobcenteret sikre, at den ansatte udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op, hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en per-

sonlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Denne opfølgning gælder for alle personer med et permanent fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Hvis jobcenteret vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 70 d, stk. 1, skal jobcenteret træffe afgørelse om, at den pågældende ikke længere er berettiget til fleksjob.

Efter den gældende § 70 d, stk. 2, skal personer, der er ansat i fleksjob, underrette jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Det kan fx være oplysninger om, at der skal tages nye skånehensyn, eller at den pågældende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Jobcenteret skal, når det modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til et fleksjob.

Efter gældende stk. 3 skal jobcenteret for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 70 c, stk. 1, udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen. Jobcenteret skal ved udarbejdelsen af status undersøge, om den pågældende fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne.

Hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er yderligere nedsat, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny. For personer over 40 år kan jobcenteret i denne situation bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Jobcenteret vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis jobcenteret vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring eller iværksættelse af beskæftigelsesrettede, sociale eller andre initiativer for at kunne træffe afgørelse, kan jobcenteret forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Jobcenterets vurdering skal fremgå af personens fleksjob-sag.

Efter gældende stk. 4 forbliver personer, der er ansat i fleksjob, i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter stk. 3.

2.20.1.5. Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

De gældende regler i § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omhandler løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet,

herunder vurderingen af den ansattes arbejdsevne og arbejdsintensitet i fleksjobbet.

Efter de gældende regler i § 70 e, stk. 1, betaler arbejdsgiveren løn til den ansatte i fleksjobbet for det arbejde, der bliver udført. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 70 f.

Efter de gældende regler i § 70 e, stk. 2, skal jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af borgerens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Jobcenteret skal foretage en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

I vurderingen, som tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder rehabiliteringsplanens forberedende del, der er lagt til grund for visitationen til fleksjob, deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen, beskrives hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivetsgrad jobcenteret vurderer, at den pågældende kan arbejde. Med intensitet menes, om borgeren fx har behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke kan arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft.

Jobcenteret skal i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktionsgrad tage udgangspunkt i, om

- personen kan arbejde med fuld produktivitet i et reduceret antal timer
- personen kan arbejde fuld tid med reduceret produktivitet eller
- personen kan arbejde i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet.

Jobcenteret angiver arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at personen kan arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel kan være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et andet eksempel kan være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. intensitet, fordi skånebehovet i jobbet fx er hvilepauser på arbejdspladsen et par gange om dagen.

Et eksempel kan endvidere være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet, arbejder med 30 pct. intensitet.

Formålet med bestemmelsen er at give arbejdsgiveren og den ansatte et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdsevne. Der skal være mulighed for at afprøve jobcente-

rets vurdering af arbejdsevnen i jobbet. Såfremt arbejdsgiveren og den ansatte på baggrund af de erfaringer, parterne har gjort på virksomheden, er enige om en ændret arbejdsevnevurdering som grundlag for lønfastsættelse, vil dette kunne gøres uden jobcenterets medvirken. Ønsker parterne jobcenterets medvirken i disse tilfælde, har jobcenteret imidlertid pligt til at foretage en ny vurdering, hvis arbejdsgiveren og den ansatte i fællesskab anmoder herom. Parterne kan derfor bede jobcenteret foretage en ny vurdering, hvis de er enige om ændringen af vurderingen af arbejdsevnen og i fællesskab anmoder jobcenteret om en ny vurdering.

Når jobcenteret har foretaget en vurdering af den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, videregives oplysningerne til arbejdsgiveren med henblik på, at arbejdsgiveren sammen med den ansatte kan indgå en aftale om aflønning i fleksjobbet baseret på jobcenterets vurdering. Formålet hermed er at give arbejdsgiveren og den ansatte det bedste grundlag for at indgå en aftale om løn og skånebehov, der sikrer, at den ansatte får løn for den arbejdsindsats, personen yder, og at arbejdsgiveren betaler løn for denne arbejdsindsats. Samtidig sikres det, at de skånebehov, som den ansatte har i fleksjobbet, bliver indarbejdet i aftalen mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Hvis arbejdsgiveren ikke får disse oplysninger, er der risiko for, at der ikke kan etableres en ansættelse i fleksjob. Det vurderes derfor, at de gældende regler er i overensstemmelse med persondatalovens krav om proportionalitet.

Jobcenteret skal ved etableringen af et fleksjob sikre sig, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i jobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, jf. den gældende § 70 d, stk. 2.

Det fremgår af de gældende regler i § 70 e, stk. 3, i loven, at løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder fastsættes efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter, lovbekendtgørelse nr. 1003 af 24. august 2017, finder tilsvarende anvendelse.

Det er hensigten med fleksjobordningen efter reformen af førtidspension og fleksjob fra 2013, at den også skal kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsned-

sættelse gør, at en person ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor personen arbejder. Da arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, er det vigtigt, at lønfastsættelsen gør dette muligt, idet der ellers er risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Ansættelser i fleksjob, der etableres på overenskomstdækkede områder, er omfattet af de kollektive overenskomster ligesom andre ansættelser. Imidlertid kan der være overenskomster, herunder sociale kapitler m.v., der ikke kan rumme ansættelser efter reformen fra 2013, fordi der ikke er taget højde for, at arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, og at lønmodtageren ikke – som i fleksjob, der er etableret før 2013 – skal have tilbud om fleksjob på fuld tid og til fuld løn. Det er derfor fastsat, at hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser, eller disse bestemmelser ikke kan finde anvendelse, fordi de ikke er egnede til at regulere løn og arbejdstid efter reglerne i fleksjobordningen fra 2013, indgås aftale om løn efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelserne i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt, og med det formål at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne i jobbet.

Det er arbejdsgiveren og den ansatte, der kan aftale fravigelsen af overenskomsten. Den overenskomstbærende faglige organisation og jobcenteret modtager kopi af aftalen om fleksjob, hvis den ansatte giver samtykke hertil. Formålet hermed er at give mulighed for, at den faglige organisation kan medvirke til at sikre, at en eventuel fravigelse af overenskomsten afspejler den ansattes reelle arbejdsevne.

Tvister om anvendelsen af overenskomsterne, herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår – herunder tvister om arbejdsevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området, og endeligt ved Arbejdsretten, eller andet aftalt konfliktløsningsystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af de gældende regler i § 70 e, stk. 4, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Det samme gælder den overenskomstbærende faglige organisation, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. §

11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

I disse tilfælde afgøres tvister om løn og arbejdsvilkår endvidere ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Det fremgår af de gældende regler i § 70 e, stk. 5, at hvis en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. § 1, stk. 1, i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 24. august 2017 (funktionærloven), men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Det vil sige, at den ansatte opnår en retsstilling, der følger af funktionærloven.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitligt udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til bl.a. barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

2.20.1.6. Flexløntilskud

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det kommunen, som udbetaler flexløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver efter § 70 e. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb (18.489 kr. i 2019-niveau), jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler flexløntilskuddet efter stk. 2-5 månedsvis bagud.

Udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Lønnen behøver ikke at komme til udbetaling samtidig med fleksløntilskuddet, fx i tilfælde hvor en lønudbetaling dækker flere måneder. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der kan således ikke udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke udbetales løn. Fleksløntilskuddet ydes i lighed med ledighedsydelse for 5 dage om ugen. Fleksløntilskud er en offentlig forsørgelsesydelse, og der skal derfor ikke beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet.

Det er kommunen, der beregner og udbetaler fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes NemKonto. Når kommunen udbetaler fleksløntilskud til den fleksjobansatte, træffer kommunen en afgørelse over for den fleksjobansatte, og kommunen skal derfor lave en udbetalingsspecifikation, som skal indeholde oplysninger om grundlaget for beregningen af fleksløntilskuddet, som gør det muligt for den fleksjobansatte at kontrollere, at beløbet er korrekt beregnet.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 2, nedsættes fleksløntilskuddet med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned før skat udgør 14.686 kr. (2019-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. pr. måned før skat (2019-niveau). Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Beskæftigelsesministeren har efter den gældende § 70 f, stk. 12, bemyndigelse til at fastsætte regler om beregning og fradrag i fleksløntilskud, herunder definition af fx lønindtægt. Ved lønindtægt forstås A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold, ferietillæg og DIS-indkomster. Dette er fastsat i bekendtgørelse nr. 1603 af 18. december 2018 om beregning og fradrag i fleksløntilskud.

Efter de gældende regler defineres indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse, som overskud i virksomheden, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1603 af 18. december 2018 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Efter de gældende regler fastsat i bekendtgørelsen skal fleksløntilskuddet beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet skal efterfølgende reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode).

Påbegynder en person ansættelse i et fleksjob midt i en måned, foretages der efter de gældende regler en forholds-

mæssig nedsættelse af fleksløntilskuddet i forhold til den periode (antal dage), som den ansatte har arbejdet. Beregningen af fleksløntilskuddet foretages på baggrund af den forventede lønindtægt for en fuld måned, således at beregningen tager udgangspunkt i det fulde fleksløntilskud og løn. Fleksløntilskuddet nedsættes derefter forholdsmæssigt.

Efter de gældende regler indgår den fleksjobansattes eget og arbejdsgiverens samlede bidrag til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold, og som er af en sådan karakter, at det er sædvanligt, at arbejdsgiveren bidrager til pensionen, i lønindtægten.

Den fleksjobansattes og arbejdsgiverens bidrag til ATP indgår efter de gældende regler ikke i lønindtægten.

Der skal efter de gældende regler ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende ændres, fx fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Efter de gældende regler foretages efterreguleringen i fleksløntilskuddet i den eller de efterfølgende måned(er), og der kan ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder efter udbetalingen er foretaget. Reglerne om efterregulering er fastsat i bekendtgørelse nr. 1603 af 18. december 2018 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Udbetales der resultatløns til en fleksjobansat, skal resultatlønnen indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Kommunen skal i denne situation beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for, og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er foretaget fradrag for, skal herefter fradrages i den eller de kommende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke kan foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, foretages fradraget i de følgende måneders fleksløntilskud.

Det bemærkes, at efterreguleringen ligeledes kan foretages i ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse. Reglerne om efterregulering er fastsat i bekendtgørelse nr. 1603 af 18. december 2018 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønindtægten fra fleksjobbet, inkl. den fleksjobansattes og arbejdsgiverens pensionsbidrag til en pensionsordning, der er led i ansættelsesforholdet. Der foretages også fradrag i fleksløntilskuddet for den fleksjobansattes eventuelle andre lønindtægter samt indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse.

Der skal som hovedregel kun foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der skal altid foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet skal anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der er tale om formueforvaltning. I vurderingen indgår bl.a. oplysninger om, hvorvidt der er sket momsregistrering, skattemæssigt angivelse af overskud eller underskud af

selvstændig virksomhed, og om der er forbundet arbejdsopgaver med aktiviteten. Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse medfører fradrag i fleksløntilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke har betydning for fleksløntilskuddet.

Det er virksomhedens reelle overskud, der foretages fradrag for i fleksløntilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget foretages i den løbende udbetaling af fleksløntilskud og baserer sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra virksomheden. Hvis der foreligger et årsregnskab, skal indtægten fra virksomheden fordeles ud som en månedlig indtægt, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som en lønindtægt.

Der foretages endvidere fradrag i fleksløntilskuddet for udbetalt løn under ferie eller feriegodtgørelse, og for sygedagpenge/ressourceforløbsydelse eller barselsdagpenge, som en fleksjobansat modtager under sygdom eller barsel, og som træder i stedet for den fleksjobansattes lønindtægt.

Der skal ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter.

Arbejdsfrie indtægter er fx:

- Udbetaling af Koda-Gramex-afgifter.
- Kapitalpensioner og kapitalforsikringer.
- Indtægter fra opsparings- og forsikringsordninger, herunder livrente, der er uden forbindelse med et arbejdsforhold.
- Ydelser efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014 med senere ændringer, og udbetalinger efter lov om Lønmodtagernes Dyrtsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014 med senere ændringer.
- Pension efter ægtefælle eller samlever samt børnepension.
- Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
- Løbende udbetaling af pension fx fra en pensionsopsparing, eller en gruppelivsforsikring.
- Erstatninger, herunder erstatninger efter lov om arbejdsskadesikring.
- Krigserstatning, renteudbetaling til besættelsestidens ofre og hædersgaver.
- Livsvarige ydelser på finansloven til kunstnere og deres efterladte.
- Invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Efterløn efter funktionærlovens § 8, efterindtægt efter kapitel 6 i lov om tjenestemandspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 510 af 18. maj 2017 med senere ændringer, godtgørelse for usaglig afskedigelse efter hovedaftalens § 4, stk. 3, og funktionærlovens § 2 b m.v., fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og godtgørelse efter ligebehandlingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 8. juni 2011 med senere ændringer.
- Indtægter ved salg af erhvervsvirksomhed og fast ejendom.

- Forpagtningsafgift og indtægt ved udlejning, der ikke kan betragtes som erhvervmæssig, og overskud af egen bolig.
- Renter, aktieudbytte og lignende, arv, gaver og gevinster.
- Underholdsbidrag.
- Den forhøjelse af pensionen, som en tjenestemand modtager som følge af arbejdsskade (tilskadekomstpension).
- Vederlag, der modtages for at overholde konkurrence- eller kundeklausuler.
- Feriepenge (feriegodtgørelse), der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af feriehindring efter ferielovens regler.
- Indtægter fra de særlige feriefri dage, der udbetales uden at ferien afholdes på grund af en feriehindring efter ferielovens regler.

Det bemærkes, at listen ikke er udtømmende. Indtægter, der kan sidestilles med de ovenfor nævnte, medfører ikke fradrag.

Der skal endvidere ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud fx som domsmand, honorar for bestyrelsesarbejde m.v.

Udbetalinger, der ikke kan karakteriseres som løn, fx et kontant beløb i julegave, medfører ikke fradrag i fleksløntilskuddet.

Kommunen skal derfor i det omfang, der opstår tvivl om, hvorvidt en udbetalt bonus skal betragtes som en lønindtægt, vurdere, hvorvidt den udbetalte bonus fra en arbejdsgiver skal anses for en lønindtægt, eller om udbetalingen ikke kan karakteriseres som løn, men fx kan anses som en gave. I denne vurdering kan bl.a. indgå, om alle ansatte får samme beløb eller beløb beregnet med samme udgangspunkt. Det kan ligeledes indgå, om de pågældende får bonussen på baggrund af deres egen personlige arbejdsindsats, eller om bonussen udbetales til alle. I det tilfælde, hvor bonussen er afhængig af den personlige arbejdsindsats, vil den skulle indgå i beregningen, da der vil være tale om en lønindtægt.

Efter de gældende regler i § 70 f, stk. 3, følger det, at fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiver efter § 70 e tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Efter reglerne fastsat i medfør af § 70 f, stk. 12, skal arbejdsgiveren i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Hvis der sker ændringer i, hvad lønnen på fuld tid udgør, skal arbejdsgiveren oplyse dette til kommunen. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob. Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end den løn, der gælder ved ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling, ned sættes fleksløntilskuddet med det beløb, som løn og fleksløntilskud overstiger lønnen med.

Med løn på fuld tid forstås den fleksjobansattes løn omregnet til lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde for en ordinært ansat, dvs. uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdsevne. Hvis der ydes tillæg i form af genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., skal arbejdsgiveren oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der er ansat på ordinære vilkår i samme stilling.

Stiger den fleksjobansattes løn, hæves loftet for fleksløntilskud og løn, således at loftet udgør lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som fx anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, indgår disse tillæg også i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst kan udgøre, og arbejdsgiveren skal derfor oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, er det den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der danner grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud afhænge af, om der er indberettet to eller tre 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren skal således oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

Efter de gældende regler i § 70 f, stk. 4, fremgår det, at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 70 f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskud.

Efter de gældende regler kan fleksløntilskuddet udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet. Flexløntilskuddet bliver reguleret på baggrund af den løn eller feriegodtgørelse, der udbetales i forbindelse med ferien. Kommunen skal anvende oplysninger i indkomstregisteret om løn under ferie og feriegodtgørelse. Kommunen kan endvidere uden den fleksjobansattes samtykke få oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne, jf. § 11 a, stk. 2 og 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2008 med senere ændringer. Hvis der ikke er registeret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, kan kommunen bede personen om oplysninger og dokumentation for feriegodtgørelse m.v.

Af de gældende regler i § 70 f, stk. 5, følger det, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 70

f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskud.

Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 25. januar 2019, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Er den pågældende overgået fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, foretages der fradrag i ressourceforløbsydelsen for løn og fleksløntilskud krone for krone.

Hvis der ikke udbetales løn under sygdom, sker der fuldt fradrag for de udbetalte sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse i fleksløntilskuddet, således at der sammenlagt udbetales et beløb svarende til 98 pct. af højeste dagpengesats, dvs. 18.489 kr. (2019-niveau).

Når der i en måned udbetales sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, opdeles måneden i to perioder, hvor fleksløntilskuddet beregnes forskelligt i de to perioder. Perioden med løn beregnes efter § 70 f, stk. 2, og perioden med udbetaling af sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud beregnes efter § 70 f, stk. 5.

Af de gældende regler i § 70 f, stk. 6, følger det, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

En person, der ikke modtager løn under sygdom, og som mister retten til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven fx på grund af manglende medvirken i sygeopfølgning, får foretaget fradrag i fleksløntilskuddet for det fulde beløb, som den pågældende ville kunne have modtaget i sygedagpenge. Beregningen foretages på baggrund af det beløb, der er udbetalt i sygedagpenge i den forudgående måned, inden retten til sygedagpenge er mistet.

Det samme gælder, hvis en person mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, fordi kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende skal have en sanktion efter reglerne i §§ 69 l-q, eller hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes som følge af en punktsanktion efter § 69 o, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Af de gældende regler i § 70 f, stk. 8, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob ophører under sygdom, ophører retten til fleksløntilskud, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. § 74 a og § 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold. Endvidere bortfalder retten til sygedagpenge og ressourceforløbsydelse.

Efter de gældende regler har personen under den fortsatte sygdom ret til at modtage ledighedsydelse. Der kan således alene udbetales fleksløntilskud, når en person har en aktuell ansættelse i et fleksjob.

Alle personer, der er visiteret til fleksjob, er som udgangspunkt berettiget til ledighedsydelse, men på forskelligt niveau. Størrelsen på ledighedsydelsen afhænger af det hidtidige forsørgelsesgrundlag på visitationstidspunktet.

Af de gældende regler i § 70 f, stk. 9, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob efter den nye ordning ophører under barsel, ophører retten til fleksløntilskuddet, og personen overgår til barseldagpenge, jf. § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold.

En person, der er ansat i fleksjob den 1. januar 2013 eller derefter, er ved barsel berettiget til barseldagpenge uden at skulle opfylde de almindelige beskæftigelseskrav. Derved sikres, at personer, der er ansat i fleksjob få timer om ugen, også har ret til dagpenge efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Af de gældende regler i § 70 f, stk. 10, følger det, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune. Det er bopælskommunen, der skal udbetale fleksløntilskuddet.

Den ansatte i fleksjobbet skal kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen kan herefter med samtykke fra den fleksjobansatte anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen skal ikke foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune, opsiger et fleksjob eller ophører i ansættelse i udstøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, har efter gældende regler ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune skal foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at modtage ledighedsydelse skal dog være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Af de gældende regler i § 70 f, stk. 11, fremgår det, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at

give kommunen oplysninger efter stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Har den fleksjobansatte modtaget fleksløntilskuddet med urette, skal kommunen efter de gældende regler træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet.

Kommunen skal efter de gældende regler træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt.

Betingelserne for at kræve tilbagebetaling efter de gældende regler er for det første, at den fleksjobansatte har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Den anden betingelse er, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette. Begge betingelser skal være opfyldt for, at fleksløntilskuddet kan kræves tilbagebetalt. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde vide, at de oplysninger, som personen gav kommunen, var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Mod bedre vidende betyder, at personen vidste eller burde vide, at de oplysninger, som kommunen anvender til beregning af fleksløntilskuddet, var urigtige. Kravet om, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke har ret til fleksløntilskuddet.

Efter de gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 76 af 19. januar 2017 med senere ændringer. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Bestemmelsen indgår i § 70 f, stk. 11, som en følge af bestemmelserne i §§ 70 h-70 l, således at der er hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen kan lægge dette til grund for afgørelsen.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Efter de gældende regler skal kommunen i forbindelse med afgørelsen orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Kommunen skal efter de gældende regler træffe en sådan afgørelse, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode. I sådanne tilfælde skal det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen fremgå, at personen ikke bliver afkrævet beløbet, hvis det allerede er tilbagebetalt. I det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er udbetalt med urette, får kommunens afgørelse alene betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og hvis det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse. Hvis der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte var berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløns m.v. efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1603 af 18. december 2018 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, skal kommunen efter gældende regler ligeledes træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Det bemærkes, at der efter de gældende regler kan ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Kan der foretages efterregulering i en af disse ydelser, skal kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der sker en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse.

Det har ingen betydning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende er, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser.

Tilbagebetalingskravet efter 1.-4. pkt., bortfalder efter de gældende regler, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 5. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov

om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Når der træffes afgørelse om tilbagebetaling, skal kommunen efter gældende regler enten fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning skal fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige (bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018).

Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder efter gældende regler, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Efter de gældende regler er det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, finder bortfaldsreglen i 5. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

I stedet finder forældelsesloven anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Efter de gældende regler finder bortfaldsreglen på ny anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen.

Reglen i § 70 f, stk. 11, skal ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvorefter forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1644 af 18. december 2018 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt.

Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, er før modtagelsen omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i § 70 f, stk. 11, 5. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er derfor ikke en sådan forældelsesfrist, der kan få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt.

Derimod kan der for tilbagebetalingskravet inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden være opnået et særligt retsgrundlag, fx en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist. For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde indebærer den foreslåede regel, at forældelse vil indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden er afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, fx fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 med senere ændringer, finder bortfaldsreglen atter anvendelse.

Det betyder, at hvis der i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det.

Efter de gældende regler i § 70 f, stk. 12, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i flekslønstilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i flekslønstilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1603 af 18. december 2018 om beregning af og fradrag i flekslønstilskud.

Efter de gældende regler er bemyndigelsen blevet anvendt til at fastsætte regler om beregning af flekslønstilskuddet samt en definition af, hvad der betragtes som lønindtægt. Lønindtægt defineres i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i flekslønstilskud som løn, der er A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag.

Bemyndigelsen er endvidere blevet anvendt til at fastsætte regler om, at udbetaling af flekslønstilskud de første måneder sker på baggrund af den forventede lønindtægt, frem til der fremgår en hel måneds løn i indkomstregisteret, og at der eventuelt efterfølgende foretages en efterregulering. Der er ligeledes fastsat regler om, at der efterfølgende kan ske regulering af flekslønstilskuddet, hvis der er sket ændringer i lønindtægt m.v.

Bemyndigelsen er også brugt til at fastsætte nærmere regler for fradrag i flekslønstilskuddet, når en person, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom, modtager syge- eller barseldagpenge.

Bemyndigelsen er endvidere blevet anvendt til at fastsætte regler om, at det er lønoplysninger m.v., som fremgår af indkomstregisteret, som skal anvendes ved beregning af flekslønstilskuddet.

2.20.1.7. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt efter 1. januar 2013

Efter de gældende regler i § 70 g, stk. 1, kan jobcenteret give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Alle betingelser nævnt i § 70 g, stk. 1, skal være opfyldt for, at kommunen kan give personen tilbud om støtte i form af tilskud.

Der ydes et tilskud på 141.206 kr. (2019-niveau) årligt.

Efter gældende regler gives selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for støtte i form af tilskud, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Vurderingen, af om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat i virksomheden, hviler på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen kun være nedsat i forhold til arbejdet i virksomheden og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Arbejdsevnen vil som udgangspunkt ikke blive anset for væsentligt nedsat i forhold til virksomheden, hvis den selvstændige i gennemsnit kan arbejde i virksomheden mere end 20 timer om ugen.

Virksomheden skal drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Det gælder både ved tilkendelse af tilskud og i hele perioden, hvor tilskuddet bliver udbetalt.

Beskæftigelsesministeren har efter den gældende § 70 g, stk. 7, bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1606 af 18. december 2018 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, hvor det bl.a. fremgår, hvordan det vurderes, om en person anses for selvstændigt erhvervsdrivende, og om arbejdet anses for hovedbeskæftigelse, at det er en forudsætning for udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for jobcenteret, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsat

te arbejdsevne. Det er også en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag.

Efter gældende regler kan den selvstændigt erhvervsdrivende højst modtage tilbud om støtte i form af tilskud frem til folkepensionsalderen. Der kan endvidere ikke ydes støtte til selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager førtidspension. Det er endvidere en forudsætning, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilkendelse af tilskud.

En selvstændigt erhvervsdrivende, som har modtaget tilskud i fem år, skal ikke på ny opfylde kravet om nye 12 måneders drift i væsentligt omfang inden for 24 måneder ved et nyt tilbud om støtte i form af tilskud for fem nye år. Der stilles dog krav om, at personen har drevet virksomheden som sin hovedbeskæftigelse.

Ministerens bemyndigelse er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at der ved vurderingen af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1, nr. 5, er opfyldt, ses bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er udbetalt ydelser efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, eller hvor der er ydet hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service til personer, der i hjemmet passer et barn under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende sygdom, eller hvor der er ydet plejevederlag efter § 119 i lov om social service til en person, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. De nævnte perioder medfører en udvidelse af perioden på de 24 måneder. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1606 af 18. december 2018 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Af de gældende regler i § 70 g, stk. 2, følger det, at jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelægelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i organiseringsloven. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Kommunen skal således, inden der første gang træffes afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende, forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Kommunen skal på baggrund af den forberedende del af rehabiliteringsplanen vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændiges samlede situation indgår.

Rehabiliteringsteamet afgiver indstilling om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med udgangspunkt i doku-

mentationen for, at en selvstændigt erhvervsdrivende opfylder betingelserne for at få tilbud om støtte i form af tilskud for fortsat at kunne drive virksomheden. Dokumentation sker som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. Planens forberedende del skal som minimum indeholde følgende:

- 1) En beskrivelse af personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer.
- 2) Beskrivelse af personens arbejdsopgaver i den selvstændige virksomhed, herunder hvilke opgaver den pågældende har svært ved at påtage sig.
- 3) Oplysning om, hvor mange timer personen kan arbejde i virksomheden om ugen.

Kommunen udarbejder sammen med den selvstændigt erhvervsdrivende rehabiliteringsplanens forberedende del, som er en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. Det skal fremgå af beskrivelsen, hvis personen arbejder ved siden af driften af virksomheden. Endelig skal det fremgå af rehabiliteringsplanen, om personen har udøvet den selvstændige virksomhed i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilkendelse af tilskud i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

Af de gældende regler i § 70 g, stk. 3, skal jobcenteret følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Det er efter de gældende regler en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Efter de gældende regler er det også en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, skal den pågældende endvidere give andre oplysninger fx regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal anvende sin arbejdsevne i virksomheden mest muligt. Konstaterer jobcenteret, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal jobcenteret vurdere, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Det skal sikre, at den selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til, og derved udnytter sin arbejdsevne i virksomheden mest muligt.

Jobcenteret skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang. Det taler for

væsentligt omfang, hvis arbejdet er af mere fast karakter, den selvstændige i gennemsnit arbejder fem timer eller mere om ugen, den selvstændige driver anden sideløbende virksomhed mere end et par timer om ugen, eller den selvstændige arbejder på fuld tid i visse perioder om året.

Efter de gældende regler skal kommunen, hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, træffe afgørelse om, at den selvstændige ikke længere er berettiget til tilskud. Kommunen er ikke forpligtet til at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, men kommunen kan vælge at gøre det, hvis den finder det nødvendigt.

Efter de gældende regler i § 70 g, stk. 4, skal jobcenteret udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal jobcenteret udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændige, hvor der tages stilling til, om den selvstændige kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal vedblive med at modtage tilskud til den selvstændige virksomhed, jf. de gældende regler. De kriterier, som kan indgå i vurderingen efter § 70 g, stk. 3, vil indgå i denne vurdering.

Er det åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller er arbejdsevnen yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge tilskud i en ny periode på 5 år.

Kommunen vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, kan kommunen forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Af gældende regler i § 70 g, stk. 5, følger det, at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst.

Kommunen udbetaler efter de gældende regler hver måned 1/12 af det beregnede årlige tilskud til tilskudsmodtageren.

Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de to bedste regnskabsår inden for de seneste tre år. Har virksomheden været drevet i mindre end to år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår. Kommunen beregner årsindtægten i virksomheden svarende til den opgørelse, som frem til den 1. oktober 2018 fandt anvendelse ved beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende. Derudover nedsættes tilskuddet med 30 pct. af den gennemsnitlige arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 7, følger det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Bemyndigelsen er efter de gældende regler anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1606 af 18. december 2018 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Bemyndigelsen er bl.a. anvendt til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af årsindtægten for de forskellige virksomhedsformer, svarende til den opgørelse, som frem til den 1. oktober 2018 fandt anvendelse ved beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende.

Årsindtægten opgøres med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der reguleres, så grundlaget for beregningen bliver udtryk for personens hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed. Rentindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår ikke i beregningsgrundlaget.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 70 g, stk. 7, er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 70 i, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskud efter § 70 g for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode.

Bemyndigelsesbestemmelsen er endvidere anvendt til at fastsætte nærmere regler om bl.a. beregning af tilskuddet, hvor virksomheden er drevet med underskud, her sættes årsindtægten til 0 kr. for regnskabsår, hvor virksomheden er drevet med underskud. Tilskuddet kan således ikke blive større end 141.206 kr. (2019 niveau).

Bemyndigelsen er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at virksomhedens årsindtægt afgør, hvilken regnskabsperiode der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet. Er årsindtægten den samme i flere af de tre regnskabsår, er det de seneste regnskabsår, der lægges til grund. Eventuel anden arbejdsindkomst i regnskabsperioden nedsætter tilskuddet, men er ikke afgørende for opgørelsesperioden.

Efter de gældende regler foretages opgørelsen af arbejdsindkomst som hovedregel alene på baggrund af oplysninger om løn og indberetningsperioder, som kan hentes i indkomstregistret.

Indkomstregistret indeholder imidlertid ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. Det drejer sig fx om perioder med anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Bemyndigelsen i den gældende § 70 g, stk. 7, er anvendt til at fastsætte regler om, at en medarbejdende ægtefælle kan ansættes som lønmodtager i et fleksjob i en erhvervsaktivitet, hvor begge deltager i driften af den enes eller beg-

ges erhvervsvirksomhed, hvis der i medfør af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er indgået en lønaftale mellem 2 ægtefæller, som tillægges skattemæssig virkning. Det er en betingelse for, at medarbejdende ægtefælle kan få fleksløntilskud som lønmodtager, at den medarbejdende ægtefælle er visiteret til fleksjob, jf. §§ 69-70 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Er der ikke indgået en lønaftale, skal ægtefællen betragtes som selvstændigt erhvervsdrivende.

2.20.1.8. Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

Efter de gældende regler i § 70 f, stk. 7, kan det beregnede tilskud efter stk. 2-6, højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 70 l.

Det medfører, at det beregnede fleksløntilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Nedenstående eksempel viser forskellen på fleksløntilskuddet, når det nedsættes til integrationsydelsesniveau for henholdsvis en enlig forsørger og en person under 30 år, der bor hjemme, som er omfattet af § 70 f, stk. 7.

Det beregnede fleksløntilskud på 15.967 kr. nedsættes herefter til integrationsydelsesniveau.

For en enlig forsørger vil fleksløntilskuddet udgøre 12.143 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 3.824 kr.

Hos en person under 30 år, som er ikke-forsørger, og som er hjemmeboende, vil fleksløntilskuddet blive nedsat til 2.616 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 13.351 kr.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 f i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Udbetaling Danmark har derfor til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Efter de gældende regler i § 70 g, stk. 6, kan det udbetalte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ikke overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om

aktiv socialpolitik, når den selvstændige er omfattet af § 70 l.

Det medfører, at det beregnede tilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb pr. måned:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Udbetaling Danmark har derfor til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Efter de gældende regler i § 70 h, stk. 1, ophører retten til tilskud efter §§ 70 f og 70 g, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Den gældende bestemmelse etablerer således hjemmel for kommunen til at træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. § 2, stk. 4, sidste pkt., i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter gældende regler skal kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophører, træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen skal desuden som udgangspunkt ikke partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger

om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter de gældende regler, skal retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinddragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. § 70 f, stk. 11, samt regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7.

Af den gældende § 70 h, stk. 2, fremgår, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. omgøres, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt for politiet til at oplyse kommunen om dette i medfør af § 70 j, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. ikke har opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selv om den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Af den gældende § 70 h, stk. 3, fremgår det, at hvis et tilskud er ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

For personer, der på tidspunktet for endelig dom, hvor de pågældende findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtog fleksløn tilskud efter § 70 f eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g, skal kommunerne efter de gældende regler vurdere, om personerne fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller for at modtage tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 13. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller for at modtage tilbud om støtte i form af tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om dette, samt om personen er berettiget til en ydelse udbetalt af kommunen.

Hvis kommunen træffer afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, finder de almindelige regler for indgivelse af ansøgning om hjælp anvendelse. Det betyder, at der kan indgives ansøgning om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at der kan udbetales hjælp, såfremt personen i

øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat består en afgørelse om pasinddragelse.

Efter de gældende regler i § 70 i har en person ikke ret til tilskud efter §§ 70 f og 70 g for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Der er efter de gældende regler hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som eventuelt ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel sikrer, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi fx hensynet til varretagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen anvendes også, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen skal modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden, jf. den gældende § 70 j, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det bemærkes, at ydelserne kan kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Efter den gældende § 70 j, stk. 1, skal politiet underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 70 f og 70 g straks efter politiets underretning. Dette sikrer, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 70 h, stk. 2, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt som følge af afgørelse om pasinddragelse, efterbetales, hvis afgørelsen om pasinddragelse omgøres.

Af den gældende § 70 j, stk. 2, fremgår, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom

findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 70 f og 70 g. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Af den gældende § 70 k fremgår, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov, samt efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 70 f og 70 g. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Det er relevant for en ny opholdskommune at vide, om en nytillflyttet person er blevet genstand for en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov, samt efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik i den tidligere opholdskommune. Det gælder fx, når et tilskud er ophørt efter § 70 h, stk. 1, idet det fremgår af § 70 h, stk. 3, at det er en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis opholdskommunen ikke kan få oplysning om dette, kan der i nogle tilfælde blive udbetalt ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, uden at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, kan opholdskommunen ikke nødvendigvis gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov samt efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag,

hvis personen ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis personen ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at personen ikke har fået en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov, samt efter § 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser.

Bestemmelsen i § 70 k indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov, samt efter §§ 10 b og c i lov om aktiv socialpolitik, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at personen tidligere har fået en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov, eller efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, og dermed også, at den pågældende tidligere har fået fx tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En tidligere opholdskommune vil efter bestemmelsen være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 70 h og 70 i, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik.

Af den gældende § 70 l, stk. 1, fremgår det, at tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløn tilskud efter § 70 f eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Afgørelsen om at nedsætte det beregnede fleksløntilskud efter § 70 f og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g til integrationsydelsesniveau er en direkte følge af dommen og afgørelsen om tilbagebetaling af en ydelse.

En person, der får nedsat tilskud efter §§ 70 f eller 70 g til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 70 f og 70 g. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Efter gældende regler kan det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter m.v. ikke overstige niveauet for integrationsydelse, jf. § 70 f, stk. 7 og § 70 g, stk. 6.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 70 f og 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Derfor har Udbetaling Danmark til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Efter den gældende § 70 l, stk. 2, regnes perioden i stk. 1 fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

3-årsperioden efter stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, dvs. fra tidspunktet for løsladelse. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes den 3-årige periode i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom.

Det medfører, at en person, der ansøger om fx kontanthjælp 1½ år efter, at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i stk. 1 i de næste 3 år og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra fx løsladelsen.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelse af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode.

Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte ydelse.

Efter løsladelsen vil den pågældende fortsat få udbetalt nedsat ydelse, jf. § 70 l, stk. 1, frem til der er udbetalt nedsat ydelse i sammenlagt 3 år. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode med nedsat ydelse.

Efter den gældende § 70 l, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter § 70 f, stk. 1-6, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter § 70 f, stk. 1-6, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, fordi en person ikke oplyser om, at personen er omfattet af stk. 1-3, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen ville være berettiget til.

Efter de gældende regler i § 70 m, stk. 1, kan tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for nedsættelse af tilskud i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af § 70 m, stk. 1. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

En person, der får nedsat tilskud efter §§ 70 f eller 70 g til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 70 f og 70 g. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Integrationsydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.

- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller indtægter fra selvstændig virksomhed m.v. kan ikke overstige niveauet for integrationsydelse.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 70 f og 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark samkører eller sammenstiller derfor oplysninger herom og videregiver disse til kommunen.

Efter den gældende § 70 m, stk. 2, regnes 3-årsperioden efter stk. 1 fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det medfører, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløn tilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til fleksløn tilskud på et niveau, som svarer til integrationsydelse i en periode på 3 år. Hvis personen ansøger om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, kan personen i 1½ år modtage ydelse på niveau med integrationsydelse. Personen kan således først modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Efter den gældende § 70 m, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelsen efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløn tilskud efter § 70 f, stk. 1-6, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløn tilskud efter § 70 f, stk. 1-6, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløn tilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og personen er omfattet af stk. 1-3, skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløn tilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløn tilskud (beregnet fleksløn tilskud), og personen burde have haft udbetalt 12.143 kr., skal kommunen kræve 3.824 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 101.976 kr. svarende til 8.498 kr. pr. måned, skal kommunen kræve 18.024 kr. svarende til 1.502 kr. pr. måned tilbagebetalt.

2.20.1.9. Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

De gældende regler i §§ 71-73 omhandler arbejdsgiverens udbetaling af løn og tilskuddet til arbejdsgiveren samt fastsættelse af lønnen for den ansatte i fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013.

Personer, der pr. 1. januar 2013 allerede var ansat i et fleksjob, er omfattet af disse regler, indtil de begynder i et nyt fleksjob. Der henvises til § 21 i lov nr. 1380 af 23. december 2012 om reform af førtidspension og fleksjob.

Efter de gældende regler i § 71 er en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i jobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid, og kommunen udbetaler et tilskud på enten halvdelen eller to tredjedele af lønnen til arbejdsgiveren afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Vurderingen af arbejdsevnen – og dermed løn tilskuddets størrelse – er konkret og kan foretages på grundlag af lægkelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvnings etc., og arbejdsevnen nedsættelse sker i forhold til det aktuelle job. Grundlaget kan ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, fx i forbindelse med opfølgning.

En ansat i fleksjob er efter lov om sygedagpenge berettiget til sygedagpenge fra kommunen fra første ansættelsesdag. Personen skal således ikke opfylde det almindelige beskæftigelseskrav i form af 26 ugers ansættelse og 240 timers beskæftigelse.

En ansat i fleksjob skal have haft 13 ugers ansættelse og 120 timers beskæftigelse for at kunne opfylde betingelsen for ret til barseldagpenge.

Får den ansatte i fleksjob udbetalt løn under sygdom eller barsel, har arbejdsgiveren et afledt krav. Det betyder, at arbejdsgiveren er berettiget til de syge- eller barseldagpenge, som den ansatte ville have haft ret til fra kommunen, hvis den ansatte ikke havde været berettiget til løn fra arbejdsgiveren.

Efter de gældende regler i § 72 fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder de sociale kapitler. I en ikke-overenskomstdækket ansættelse gælder overenskomsten på sammenlignelige områder. Fastsættelsen af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

En person, hvis seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var en ansættelse på deltid, kan ikke få tilbud om fleksjob på fuld tid.

Bestemmelsen omfatter personer, hvis deltidsbeskæftigelse har været på gennemsnitlig 30 timer eller derunder i en sammenlagt forudgående periode på 12 måneder med beskæftigelse. Personen kan højst få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i den seneste ordinære beskæftigelse.

Hvis personen oprindeligt gik på deltid på grund af de forhold, som også er årsagen til, at pågældende nu kommer i fleksjob, får personen dog stadig ret til tilbud om et fleksjob med aflønning på fuld tid. I visse andre særlige situationer vil personen også kunne få ret til fleksjob på fuld tid.

Efter de gældende regler i § 73 bliver tilskuddet til fleksjobbet opretholdt, selvom den fleksjobansatte flytter til en anden kommune. Bestemmelsen indeholder endvidere en bemyndigelse for beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om tilskud til arbejdsgivere med ansatte i fleksjob, hvor arbejdet udføres i udlandet. Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte en bestemmelse i bekendtgørelsen om fleksjob, hvorefter personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når

- 1) den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark,
- 2) udstationeringen er frivillig for personen,
- 3) der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 72,
- 4) udstationeringen højst er af et års varighed, og
- 5) den ansatte er sikret hjemrejse.

2.20.1.10. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

De gældende regler i § 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager støtte, som er tilkendt før den 1. januar 2013.

Efter de gældende regler kan selvstændigt erhvervsdrivende få tilbud af jobcenteret om støtte i form af tilskud, hvis den selvstændige har en varig og væsentlig begrænsning i arbejdsevnen. For at få støtte i form af tilskud skal den selvstændigt erhvervsdrivende opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob. Derudover skal den selvstændigt erhvervsdrivende have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Tilskuddet er afhængigt af graden af personens nedsatte arbejdsevne. Tilskuddet kan maksimalt være ½ eller 2/3 af den mindste overenskomstmæssige løn på området for nyanførte uden faglige kvalifikationer.

Selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager støtte til fastholdelse af beskæftigelse i egen virksomhed efter § 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal opfylde det almindelige beskæftigelseskrav for at få ret til syge- og barseldagpenge.

Beregningen af syge- og barseldagpenge til en selvstændig, der modtager støtte i form af tilskud til fastholdelse af

beskæftigelse i egen virksomhed, sker på grundlag af den indtægt, pågældende har i virksomheden.

Den selvstændige får udbetalt tilskuddet samt de beregnede syge- eller barseldagpenge ved fravær på grund af sygdom eller barsel.

2.20.1.11. Indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud

Efter de gældende regler om aflønning i fleksjob i §§ 70 e og 70 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats betaler arbejdsgiveren ordinær løn inkl. pension og ATP-bidrag for det antal arbejdstimer, der er aftalt i forbindelse med fleksjobbet. Kommunen supplerer med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten. Tilskuddet udbetales direkte til den ansatte i et fleksjob.

Aflønningen af fleksjob indebærer, at der alene indbetales bidrag fra arbejdsgiveren til pension og ATP for en mindre del af vederlæggelsen i fleksjobbet. For at sikre, at den fleksjobansattes pensionsforhold ikke forringes markant i forhold til en ordinær ansættelse, indbetales der efter § 114 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats et bidrag til ATP af fleksløntilskuddet, der dels betales af den fleksjobansatte selv, dels betales af kommunen.

Den fleksjobansatte betaler selv et bidrag, som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet. Bidraget kan dog højst være på 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet bliver ikke satsreguleret. Kommunen tilbageholder bidraget til ATP ved udbetalingen af fleksløntilskuddet.

Ud over den ansattes bidrag til ATP, indbetaler kommunen et bidrag til ATP for antallet af timer med fleksløntilskud. Antallet af timer med fleksløntilskud beregnes som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvilket svarer til 1,19 kr. pr. time (2019-niveau).

Hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), indbetaler kommunen et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Bidraget beregnes og indbetales af kommunen. Staten yder 100 pct. refusion for dette bidrag.

2.20.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der udarbejdes en ny hovedlov om den aktive beskæftigelsesindsats, der skal være lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommunerne og arbejdsløsheds-kasserne. Loven skal have en mere logisk opbygning.

Det foreslås på den baggrund, at de gældende regler i §§ 69-73 samt §§ 74 b og 75 om fleksjob videreføres indholds-

mæssigt i kapitel 20 (§§ 116-141) i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, men i et vist omfang sammenskrives og deles i flere bestemmelser med underoverskrifter. Det foreslås endvidere, at reglerne i den gældende bekendtgørelse om fleksjob vedrørende udstationering og fleksjobbevis skrives direkte ind i loven. Det foreslås, at de gældende regler i §§ 73 a-73 e, der omhandler indsatsen for personer i fleksjobordningen, som modtager ledighedsydelse, flyttes ud af kapitlet og skrives sammen med de regler, der gælder for andre ledige. Det vil medføre, at bestemmelsen om cv flyttes til kapitel 6, bestemmelserne om kontaktførelse og anden aktør for ledige fleksjobvisiterede flyttes til kapitel 7, og bestemmelsen om jobrettet uddannelse flyttes til kapitel 9.

Det foreslås endvidere, at de gældende regler i § 74 om hjælp til henholdsvis arbejdsredskaber og kortvarige kurser flyttes til kapitel 24 henholdsvis kapital 28, så de står sammen med reglerne for de øvrige målgrupper.

2.20.2.1. Målgruppe

Reglerne om målgruppen for fleksjob foreslås videreført i § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer, men med sproglige justeringer.

2.20.2.2. Indhold

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 117 om indholdet i fleksjobordningen, dvs. hvor den fleksjobvisiterede kan få ansættelse og med hvilken ydelse, ydelsen og indsatsen under ledighed samt muligheden for støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed for personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler, dog således at reglerne i den gældende bekendtgørelse om fleksjob vedrørende udstationering, både for så vidt angår gammel og ny ordning, og fleksjobbevis foreslås indsat direkte i lovtæksten. Derudover foreslås der foretaget sproglige justeringer.

2.20.2.3. Visitation

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 118 om, at grundlaget for en afgørelse om fleksjob består af rehabiliteringsplanens forberedende del, som har været behandlet i et rehabiliteringsteam, jf. den foreslåede § 44 og kapitel 2 i organiseringsloven. Det foreslås, at der endvidere indsættes en bestemmelse om dokumentationen for at blive visiteret til fleksjob.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om visitation til fleksjob.

Gældende § 70 a, stk. 2-4, om forsøget, hvorefter en person i forbindelse med en afgørelse om fleksjob kan afvise at modtage lægebehandling, er ikke medtaget, idet forsøget afsluttes den 30. juni 2019. Stk. 2-4 foreslås ophævet med det fremsatte lovforslag L 180 om lov om ændring af lov om sygedagpenge og forskellige andre love (ret til at afvise lægebehandling uden ydelsesmæssige konsekvenser). Med lovforslaget foreslås forsøget om nej til lægebehandling permanentgjort pr. 1. juli 2019.

2.20.2.4. Fastholdelsesfleksjob

Det foreslås, at reglerne om fastholdelsesfleksjob videreføres i § 119 uden indholdsmæssige ændringer.

2.20.2.5. Midlertidige fleksjob

Det foreslås, at reglerne om midlertidige fleksjob videreføres i § 120 uden indholdsmæssige ændringer.

2.20.2.6. Løbende opfølgning af fleksjob og udarbejdelse af status

Det foreslås, at reglerne om løbende opfølgning af fleksjob og udarbejdelse af status efter 4½ år i midlertidige fleksjob videreføres i § 121 uden indholdsmæssige ændringer.

2.20.2.7. Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

Det foreslås, at reglerne om løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet, herunder jobcenterets vurdering af arbejdsvejen, videreføres i § 122 uden indholdsmæssige ændringer.

2.20.2.8. Fleksløntilskud

Det foreslås i § 123, at bestemmelsen om fleksløntilskud i den gældende § 70 f videreføres med uændret indhold, men at bestemmelsen deles i tre paragraffer for at gøre bestemmelsen lettere at læse og forstå.

Det foreslås således, at § 70 f, stk. 1-3 og 10 samles i § 123. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 123.

2.20.2.9. Feriegodtgørelse, sygedagpenge og barseldagpenge m.v.

Det foreslås, at den gældende § 70 f, stk. 4-6, 8 og 9, sammenskrives i den foreslåede § 124, således at beregningen af fleksløntilskud til personer, der modtager løn under ferie, feriegodtgørelse, sygedagpenge og barseldagpenge fremgår af en bestemmelse for at øge læsbarheden og forståelsen af bestemmelserne. Der foretages ikke materielle ændringer i bestemmelserne. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 124.

2.20.2.10. Tilbagebetaling

Det foreslås, at den gældende § 70, stk. 11, flyttes til sin egen bestemmelse og opdeles i 4 stykker for at lette læsbarheden og gøre bestemmelsen mere overskuelig. Det materielle indhold af den foreslåede § 125 svarer til de gældende regler. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 125.

2.20.2.11. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsvejne tilkendt den 1. januar 2013 eller derefter

Der foreslås, at de gældende regler videreføres. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 126.

2.20.2.12. Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og ophør af tilskud m.v.

Det foreslås, at bestemmelserne om, at fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsvejne skal nedsættes til ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, flyttes til et særskilt afsnit sammen med de regler, som gælder, når en person bli-

ver omfattet af reglerne om inddragelse af pas m.v., i det omfang det antages at en person i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette indebærer eller forøger en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, som blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) efter forslagene til §§ 127-131. Der henvises til de specielle bemærkninger til §§ 127-131.

2.20.2.13. Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

Det foreslås, at reglerne om løn og tilskud m.v. for fleksjob, der er påbegyndt forud for reformen af førtidspension og fleksjob, der trådte i kraft den 1. januar 2013, videreføres i §§ 133-135 med sproglige ændringer som følge af, at der ikke har kunnet etableres fleksjob efter disse regler siden 2012.

Det foreslås endvidere, at bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende fastsættelse af regler om nedsættelse af tilskuddet til arbejdsgiveren med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik, ikke videreføres. I stedet foreslås det, at der vil blive indsat en bestemmelse om, at nedsættelsen af tilskuddet til arbejdsgiveren vil skulle opgøres pr. dag, som der modtages refusion for, og at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, vil skulle orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter. Bemyndigelsesbestemmelsen vil herefter blive overflødig, da der ikke i dag er fastsat yderligere regler herom i bekendtgørelsesform som følge af bemyndigelsesbestemmelsen.

Bemyndigelsesbestemmelsen vedrørende fastsættelse af regler om tilskud til arbejdsgivere med ansatte i fleksjob, hvor arbejdet udføres i udlandet, videreføres ikke som følge af, at reglerne om tilskud til arbejdsgiveren med ansatte i fleksjob, hvor arbejdet udføres i udlandet, kommer til at fremgå af forslaget til § 117. Der henvises til afsnit 2.20.2.2.

2.20.2.14. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

Det foreslås, at de gældende regler for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed, der er tilkendt før den 1. januar 2013, videreføres i § 136.

2.20.2.15. Indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud

Det foreslås, at de gældende regler om indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud videreføres i §§ 137 og 138 uden indholdsmæssige ændringer.

2.20.2.16. Bemyndigelsesbestemmelser om fleksjob

Den gældende regel i § 69, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats videreføres ikke. Efter denne bestemmelse kan beskæftigelsesministeren under hensyn til Dan-

marks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer i fleksjob eller yde støtte til at fastholde personer i beskæftigelse i egen virksomhed.

Reglen er begrundet i de tidligere statsstøtteregler, der kunne give anledning til tvivl, om det var muligt at etablere fleksjob i visse sensitive sektorer.

Det er alene fleksjob, der er oprettet før den 1. januar 2013, der er en statsstøtteordning. Ordningen er anmeldt og godkendt af EU-Kommissionen. Herudover kan ordninger, der udgør statsstøtte, og som opfylder visse betingelser, køre under gruppefritagelsesforordningen eller som de minimisstøtte efter de minimis forordningen nr. 1407/2013 af 18. december 2013.

Det er på den baggrund vurderingen, at bemyndigelsesbestemmelsen, der i øvrigt ikke er blevet benyttet siden 2012, ikke længere er nødvendig.

Det foreslås, at de øvrige bemyndigelsesbestemmelser vedrørende fleksjobreglerne samles. En bestemmelse henviser til reglerne før den 1. januar 2013, og en bestemmelse henviser til reglerne efter.

Det foreslås i forslaget til § 139, at beskæftigelsesministeren i lighed med de gældende regler får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beregningen af fleksløntilskuddet og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med væsentlig og varig nedsat arbejdsevne.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 139.

Det foreslås i § 140, at beskæftigelsesministeren i lighed med de gældende regler får hjemmel til at fastsætte regler om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Bemyndigelsen foreslås anvendt til at fastsætte nærmere regler i lighed med i dag om, hvordan reglerne for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, tilkendt før den 1. januar 2013, skal administreres.

Det foreslås i § 141, at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter § 137 og 138.

2.21. Revalidering

2.21.1. Gældende ret

2.21.1.1. Målgruppe

Efter de gældende regler i § 46 i lov om en aktiv socialpolitik, er revalidering erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der bidrager til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. Aktiviteter, som revaliderenden gennemfører, før det erhvervmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering og er aktiviteter med et erhvervsmodende eller afklarende sigte for revaliderenden.

Efter de gældende regler i § 46, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen give tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv. Til vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at personen skal tilbydes revalidering, anvendes rehabiliteringsplanens forberedende del. Beslutningen om revalidering skal dog ikke forelægges rehabiliteringsteamet.

Alle andre støtteordninger skal være udtømte, før end revalidering kan iværksættes. Det betyder, at kommunen først kan give tilbud om revalidering, når det efter en konkret vurdering vurderes, at personen ikke ved hjælp af andre tilbud eller ordninger kan få tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvis der er en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.

Det betyder for eksempel, at kontanthjælpsmodtagere eller sygedagpengemodtagere, der kan opnå selvforsørgelse ved at få tilbud på kontanthjælp eller sygedagpenge, ikke er i målgruppen for revalidering. Det betyder også, at personer, der er i målgruppen for ressourceforløb, ikke er i målgruppe for revalidering, fordi de har så komplekse problemer.

Det betyder ligeledes, at personer, der ønsker uddannelse, omskoling eller lignende, som udgangspunkt skal bruge de almindelige uddannelses- og beskæftigelsestilbud.

Forrevalidering betegner den periode, hvor det ikke er muligt at fastlægge det konkrete erhvervmæssige sigte med revalideringen, fx fordi pågældendes skolekundskaber er meget ringe, eller fordi der er behov for en afklarende fase for at kunne vurdere det videre revalideringsforløb.

2.21.1.2. *Indsats*

Efter de gældende regler § 47 i lov om aktiv socialpolitik, tilrettelægger kommunen revalidering i samarbejde med revalidenden således, at tilbuddet tilpasses den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til egne ønsker til fremtidig beskæftigelse. Revalideringen tilrettelægges, således at beskæftigelsesmålet efter »Min Plan« så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Ved revalidering i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 11 eller 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilrettelægges revalideringen i samarbejde med både revalidenden og virksomheden. Revalideringen sigter mod en efterfølgende varig ansættelse på normale løn- og arbejdsvilkår i virksomheden eller en virksomhed med tilsvarende funktioner.

Efter de gældende regler i § 47, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, kan et revalideringsforløb bl.a. bestå af de tilbudsmuligheder, der følger af afsnit IV i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og hjælp til etablering af selvstændig virksomhed efter § 65 i lov om aktiv socialpolitik.

Efter de gældende regler i § 57 i lov om aktiv socialpolitik, må personer i revalidering ikke have andet arbejde, når »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan gennemføres.

Kommunen kan tillade arbejde i begrænset omfang, hvis det er foreneligt med gennemførelsen af »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan, fx i en ferieperiode. Hvis personen uden kommunens tilladelse tager arbejde, skal kommunen fortage en konkret vurdering af, om arbejdet er foreneligt med »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan. Hvis dette ikke er tilfældet, kan det få betydning for retten til fortsat revalidering.

2.21.1.3. *Varighed*

Efter de gældende regler i § 49 i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og at pågældendes behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at personer i revalidering får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsesetid.

Det fremgår videre af de gældende regler i § 49, stk. 2 i lov om aktiv socialpolitik, at hvis personen har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og hvis pågældendes personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad taler for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor personen får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Efter de gældende regler i § 54 i lov om aktiv socialpolitik, har personer i revalidering kun ret til revalideringsydelsen, hvis pågældende følger »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan. Personen bevarer revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan med hensyn til mål og indhold.

Kommunen kan efter de gældende regler § 56 i lov om aktiv socialpolitik forlænge den periode, som personen kan få revalideringsydelse i, hvis pågældende på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold gør, at personen ikke kan gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan. Eller hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker personen i at gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan.

2.21.1.4. *Selvstændig virksomhed*

Det følger af de gældende regler i § 65 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan give en person i revalidering støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden, og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Støtten gives som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige erhvervs muligheder. Lånet sikres ved tinglyst pant, når dette

er muligt. Kommunen kan endvidere give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Efter de gældende regler i § 66 i lov om aktiv socialpolitik påser kommunen, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering. Kommunen skal i den periode, hvor der udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen fortsat er opfyldt.

Kommunen kan efter gældende regler i § 67 i lov om aktiv socialpolitik, eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

2.21.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.21.2.1. *Revalidering som selvstændigt kapitel*

Det foreslås, at reglerne i kapitel 6 om revalidering i lov om aktiv socialpolitik opdeles således, at regler om målgruppe, indsats, varighed og selvstændig virksomhed flyttes til et nyt selvstændigt kapitel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Ved at flytte regler om målgruppe, indsats, varighed og selvstændig virksomhed for personer i revalidering til et selvstændigt kapitel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil revalideringsordningen følge systematikken med øvrige ordninger i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette vil gøre reglerne lettere at læse og medfører ikke i sig selv indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås ligeledes, at regler om »Min Plan« og en helhedsorienteret plan for personer i revalidering flyttes fra kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, til det foreslåede kapitel 8 om planer m.v. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås videre at reglerne om anden aktør for personer i revalidering i nuværende § 47 a i lov om aktiv socialpolitik flyttes og sammenskrives med øvrige regler i kapitel 2 om ansvaret for indsatsen i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik.

2.21.2.2. *Målgruppe*

Reglerne om målgruppen for personer, der kan tilbydes revalidering, foreslås videreført i § 142 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videre, at det præciseres i det foreslåede § 142, stk. 3, at kommunen, i det omfang det vurderes relevant, kan anvende rehabiliteringsplanens forberedende del ved justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet. Det vil betyde, at kommunen kun vil skulle anvende rehabiliteringsplanens forberedende del i forbindelse med en afgørelse om at iværksætte et revalideringsforløb. Kommunen kan således, i det omfang det vurderes relevant, vælge at anvende rehabiliteringsplanens forberedende del helt, delvis eller helt undlade af anvende den i forbindelse med justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Præciseringen sker som følge af, at Ankestyrelsens Principafgørelse 21–14, hvor det fremgår, at kommunen ikke kun skal anvende rehabiliteringsplanens forberedende del i forbindelse med en afgørelse om ret til revalidering, men også i forbindelse med en afgørelse om ændring, forlængelse eller

ophør af revalideringsforløbet. Dette har ikke været intentionen med gældende regler om anvendelse af rehabiliteringsplanens forberedende del i sager om revalidering.

Foruden præciseringen i den foreslåede § 142, stk. 3, er den foreslåede ordning en videreførelse af gældende ret med sproglige justeringer.

2.21.2.3. *Indsats*

Reglerne om indsatsen for personer i revalidering foreslås videreført i § 143 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås videre i § 144 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, som er i målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, som en forrevalidering kan få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende og afklarende formål, inden den egentlige revalidering iværksættes.

Den foreslåede ordning er en videreførelse af gældende ret med sproglige justeringer.

2.21.2.4. *Varighed*

Reglerne om varighed for revalideringsforløbet foreslås videreført i §§ 145 og 146 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Den foreslåede ordning er en videreførelse af gældende ret med sproglige justeringer.

2.21.2.5. *Selvstændig virksomhed*

Reglerne om støtte til etablering af selvstændig virksomhed foreslås videreført i §§ 147 og 148 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede ordning er en videreførelse af gældende ret.

2.22. *Jobrotation*

2.22.1. *Gældende ret*

Efter den gældende regel i § 97 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan private og offentlige arbejdsgivere i forbindelse med beskæftigedes midlertidige fravær aftale jobrotationsordninger med jobcenteret, hvor ledige erstatter beskæftigede. Det fremgår videre af bestemmelsen, at når private eller offentlige arbejdsgivere indgår aftale om jobrotation i tilknytning til beskæftigedes fravær på grund af orlov, uddannelse m.v., udbetales der støtte i overensstemmelse med de gældende regler herom, og hvis der i forbindelse med jobrotation ansættes en ledig med løntilskud, finder reglerne i lovens kapitel 12 om ansættelse med løntilskud anvendelse.

Reglen henviser til, at hvis der etableres jobrotationsordninger, som ikke opfylder betingelserne for jobrotationsydelse efter lovens §§ 98 a og 98 b, skal der under disse ordninger udbetales støtte efter andre regler, fx støtte efter barselloven ved ansættelse af en vikar pga. en beskæftigets

barselsorlov. Ligeledes henviser reglerne i det hele til lovens kapitel 12, hvis en ledig ansættes med løntilskud efter disse regler.

Efter de gældende regler i lovens §§ 98 a og 98 b har private og offentlige arbejdsgivere ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse af jobcenteret, når en beskæftiget midlertidigt deltager i uddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede. Der stilles en række betingelser både i forhold til den beskæftigede, fx om forudgående ansættelse, uddannelsen, som den beskæftigede deltager i og i forhold til, hvilke personer der kan ansættes som vikar, fx om målgruppe og forudgående ledighed/periode med forsørgelsesysydelse m.v. for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse. Disse betingelser beskrives i afsnittene nedenfor.

Formålet med jobrotation i beskæftigelsesindsatsen er at opkvalificere beskæftigede og samtidig at give ledige konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet ved, at de vikarierer for de beskæftigede. Jobrotationsydelsen kan derfor kun tildeles til fordel for arbejdstagere med tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Efter gældende regler består jobrotation af to ordninger. Den ordinære jobrotationsordning, hvor den beskæftigede er ufaglært eller faglært, eller har en videregående uddannelse, der er forældet, og den særlige jobrotationsordning, hvor den beskæftigede har en kort eller mellemlang videregående uddannelse, der ikke er forældet. Den særlige jobrotationsordning var frem til den 1. januar 2019 en puljestyret ordning, men blev i forbindelse med tekstanmærkninger på finansloven for 2019 omlagt fra en puljestyret ordning til en lovbunden ordning, jf. tekstanmærkning nr. 166.

Baggrunden for omlægningen er, at der er aftalt en rebudgettering af puljen i ”Aftalen om finansiering af indsatser for at forebygge og nedbryde parallelsamfund og aftale om Landsbyggefondens ramme til fysiske forandringer af de udsatte boligområder m.v. i perioden 2019-2026”, som regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i maj 2018.

2.22.1.1. Den beskæftigede, der deltager i uddannelse

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 3, (den ordinære ordning), er det en betingelse for arbejdsgiverens ret til jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i uddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Den beskæftigede må dermed højst have en uddannelse på erhvervsuddannelsesniveau, dvs. være enten ufaglært eller faglært. Den beskæftigede kan dog have en videregående uddannelse, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år. Baggrunden for dette er, at en uddannelse anses

for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de sidste 5 år.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 4, (den særlige ordning) kan den beskæftigede, der deltager i uddannelse, dog have en kort eller mellemlang videregående uddannelse, der ikke er forældet. Denne ordning var frem til den 1. januar 2019 en puljestyret ordning, men er fra og med den 1. januar 2019 omlagt til en lovbunden ordning, jf. beskrivelsen ovenfor.

Den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Med hjemmel i den gældende lovs § 98 a, stk. 6, er der i bekendtgørelse nr. 977 af 28. juni 2018 om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om betingelser i forhold til bl.a. den beskæftigedes løn og forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren.

Af bekendtgørelsen fremgår det bl.a., at der ved betingelsen om, at den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn under uddannelsen, forstås den løn, som den beskæftigede modtog i sit job hos samme arbejdsgiver før påbegyndelse af uddannelsesforløbet. Det er videre fastsat, at den beskæftigede skal have været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i minimum 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse. Dermed er det en betingelse, at den beskæftigede har en vis forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren forinden jobrotationsforløbet.

Betingelserne om - at den beskæftigede skal have en vis forudgående ordinær ansættelsesperiode hos arbejdsgiveren, at uddannelsesperioden er midlertidig, og at vikaren skal have en forudgående ledighedsperiode/periode med forsørgelsesysydelse m.v., jf. afsnittene nedenfor - medvirker til at formålet med jobrotation opnås, hvor beskæftigede opnår nye kompetencer samtidig med, at en ledig ansættes som vikar.

2.22.1.2. Uddannelsen, som den beskæftigede deltager i

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 1, skal den beskæftigede midlertidigt deltage i uddannelse.

Med hjemmel i den gældende lovs § 98 a, stk. 6, er det i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat, at der ved uddannelse forstås efteruddannelse, som den beskæftigede midlertidigt deltager i efter aftale med arbejdsgiveren.

Betingelsen om, at der skal være tale om efteruddannelse, betyder, at den beskæftigede gennem efteruddannelse skal opnå styrkede kompetencer til brug for den fortsatte beskæftigelse i virksomheden. Almindelig oplæring på arbejdspladsen samt temadage, konferencer, supervision, personale dage og lignende anses ikke for efteruddannelse, der kan indgå i jobrotationsordningen. Betingelsen, om at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse, forudsætter, at det ved forløbets start er forudsat eller i hvert fald sandsynliggjort af arbejdsgiveren, at den beskæftigede efter endt efteruddannelse vil vende tilbage til sin arbejdsplads med forbedrede kompetencer.

Det følger også af bekendtgørelsen, at der ikke kan gives jobrotationsydelse for den del af et uddannelsesforløb, der består af praktik, herunder praktikforløb hos arbejdsgiveren.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 5, afgør arbejdsgiveren, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

Ved efteruddannelse, som er offentlig eller privat udbudt, forstås, at deltagelse ikke må være begrænset til medarbejdere i en bestemt virksomhed, organisation eller lignende. Der må dermed ikke være tale om opkvalificering, der alene er tiltænkt at komme en bestemt arbejdsplads til gode, fx egen/intern efteruddannelse hos arbejdsgiveren.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 1, 2. pkt., kan der endvidere ikke udbetales jobrotationsydelse, hvis den uddannelse, den beskæftigede deltager i, er knyttet til en uddannelsesaftale, der fører frem til en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 164 af 27. februar 2018 med senere ændringer, og hvis der er tale om en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse. Efter § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag lønrefusion til de arbejdsgivere, der i henhold til uddannelsesaftale har udbetalt løn under skoleophold til elever under erhvervsuddannelse og til elever under uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 811 af 20. juni 2018 med senere ændringer, kan sidestilles med erhvervsuddannelser. Sidestillede uddannelser er for tiden erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 1434 af 27. november 2017 om udbetaling af lønrefusion m.v. fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det er dermed en betingelse, at den beskæftigede ikke deltager i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse, der er sidestillet hermed. Reglen blev indført i loven i forbindelse med beskæftigelsesreformen fra juni 2014, for at det ikke skulle være muligt at kombinere elev- og lærlingeforløb med jobrotationsforløb, hvor arbejdsgiverne både kunne få udbetalt jobrotationsydelse og få udbetalt lønrefusion via Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

2.22.1.3. Vikaren

Efter den gældende lovs § 98 b, stk. 1, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at vikaren skal være enten

- dagpengemodtager og ved ansættelsen have en sammenlagt ledighedsperiode på mindst 6 måneder,
- kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og ved ansættelsen have modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse,

se, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, have været i tilbud om ansættelse med løntilskud, eller have været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, eller

- modtager af kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og ved ansættelsen have været omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

Med hjemmel i den gældende lovs § 4 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere og om, hvad der forstås ved en sammenhængende periode.

Efter den gældende lovs § 98 b, stk. 2, stilles endvidere som betingelse, at vikaren skal være ansat minimum 10 timer pr. uge og maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder. Det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, betyder ikke, at et jobrotationsprojekt ikke kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx kan en arbejdsgiver ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Efter den gældende lovs § 98, stk. 4, skal arbejdsgiveren betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det gælder fx ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven.

Det følger af den gældende lovs § 98 b, stk. 5, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke medregnes ved opgørelsen af beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Bestemmelsen præciserer, at selvom vikaransættelsen i øvrigt skal betragtes som ordinær ansættelse, kan løntimer/lønnen under vikaransættelsen ikke medregnes til at optjene ret til en forlængelse af dagpengeperioden eller en ny dagpengeperiode. Perioder med ansættelse som jobrotationsvikar forbruger ikke af ydelsesperioden, men forbruger af referenceperioden.

Timerne i vikaransættelsen kan endvidere ikke tælle med i optjeningen af 225 timers ordinært arbejde, jf. §§ 13 f, 13 g og 26, stk. 6-10, i lov om aktiv socialpolitik, idet arbejdet ikke anses for ustøttet arbejde, da arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse under personens ansættelse.

Med hjemmel i den gældende lovs § 98 b, stk. 6, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere betingelser i forbindelse med vikarens ansættelse. Det er bl.a. fastsat, at

- arbejdsgiveren skal ansætte en vikar for den beskæftigede i et antal timer svarende til de timer, som den beskæftigede deltager i uddannelse,

- vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion, som den beskæftigede, der deltager i uddannelse. Vikaren vil kunne vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse, og
- vikaren ikke kan ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat i ordinær beskæftigelse.

Det forhold, at vikaren skal ansættes for den beskæftigede i et antal timer, der er svarende til de timer, som den beskæftigede deltager i uddannelsen, beskrives som en time-til-time-relation mellem den beskæftigedes uddannelsesperiode og vikarens ansættelse. Antallet af uddannelsestimer skal dermed modsvares af et tilsvarende antal faktiske arbejdstimer. Det er dermed muligt for en vikar at vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse, og for flere vikarer at vikariere for en beskæftiget. Det afgørende er fortsat, at der er en time-til-time-relation mellem den beskæftigedes uddannelsesperiode og vikarens ansættelse som jobrotationsvikar.

Vikaren erstatter den beskæftigede, der er i efteruddannelse, og skal derfor ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede. Der skal dermed være et sammenfald mellem de opgaver, som den beskæftigede og vikaren udfører. Når der er tale om et vikariat, betyder det, at vikaren skal ansættes samme sted, som den beskæftigede sædvanligvis arbejder, og med samme eller tilsvarende arbejdsopgaver.

Vikaren kan ikke ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat i ordinær beskæftigelse. Det gælder uanset længden og/eller omfanget af den seneste ansættelse. Ansættelse med løntilskud anses ikke som ordinær ansættelse, og er derfor ikke omfattet af begrænsningen.

2.22.1.4. *Personer, der har ret til selvfundet jobrotationsvikariat*

Efter den gældende lovs § 98 b, stk. 3, har kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, såfremt betingelserne i lovens kapitel i øvrigt er opfyldt, og personen selv har fundet vikariatet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog kan de højst aftale en varighed svarende til den maksimale varighed på 6 måneder.

Med bestemmelsen er der tale om en ret for personen, og hvis betingelserne er opfyldt, skal kommunen acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil dog fortsat kunne henvises til et ordinært job.

2.22.1.5. *Jobrotationsydelsen*

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 2, udgør jobrotationsydelsen 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i uddannelse, og der samtidig er ansat en vikar. Jobrotationsydelsen er dermed et tilskud til arbejdsgive-

rens samlede løn- og uddannelsesudgifter, herunder lønnen til den beskæftigede og vikaren.

Jobrotationsydelsen reguleres årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. den gældende lovs § 127.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 3, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at

- hverken den beskæftigede eller arbejdsgiveren modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018 med senere ændringer,
- der ikke udbetales løntilskud til arbejdsgiveren for vikaren efter reglerne i kapitel 12, og
- arbejdsgiveren ikke modtager anden offentlig støtte til de timer, hvor den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

Godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) udbetales, når beskæftigede deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx AMU-kurser, og betingelserne i denne lov er opfyldt. Støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) udbetales til beskæftigede i forbindelse med deltagelse i uddannelser på grundskole-, 10. klasse- eller gymnasialt niveau og videregående uddannelser, når betingelser i denne lov er opfyldt. VEU-godtgørelse og SVU-støtte svarer begge til højeste dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Formålet er, at der ikke udbetales støtte efter andre regler for de samme timer, som arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse for, idet arbejdsgiveren ellers ville opnå dobbeltstøtte.

2.22.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at flere borgere skal have mulighed for at komme i jobrotation, og at ordningen derfor udvides, så ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb samt personer på sygedagpenge eller i jobafklaringsforløb, der ikke er i et ansættelsesforhold, fremover kan ansættes som jobrotationsvikarer.

Personer omfattet af disse målgrupper vil kunne have gavn af ordningen, selvom de typisk har nedsat arbejdsevne, da en jobrotationsvikar kan være ansat i ned til 10 timer om ugen. Det vil dermed være muligt for jobcentrene at give flere målgrupper mulighed for ansættelse via jobrotationsordningen, hvis det er relevant for den enkelte.

I overensstemmelse med aftalen foreslås det derfor, at jobrotationsordningen udvides, så ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der ikke er beskæftigede i job eller egen virksomhed, fremover kan ansættes som jobrotati-

onsvikarer og dermed få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet, jf. beskrivelsen af forslaget i afsnittet nedenfor om vikaren.

Det foreslås, at de to eksisterende jobrotationsordninger sammenskrives til én lovbunden ordning. Der er tale om en tilretning som følge af, at den særlige jobrotationsordning er omlagt fra en puljestyret til en lovbunden ordning pr. 1. januar 2019 på Finansloven for 2019.

De to ordninger vil fortsat have forskellige konti på finansloven, således at forbruget kan opgøres separat for hver ordning.

Formålet med jobrotation er fortsat at opkvalificere beskæftigede, og at ledige samtidig opnår konkret erhvervs erfaring på det danske arbejdsmarked. Ligesom i dag er det derfor forudsat, at der er tale om en ordning for arbejdsgivere og arbejdstagere med tilknytning til det danske arbejdsmarked.

2.22.2.1. Den beskæftigede, der deltager i uddannelse

Det foreslås videreført, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i efteruddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år. Dermed sammenskrives de to jobrotationsordninger i lovens regler.

Med forslaget skal den beskæftigede, der deltager i efteruddannelse, have et uddannelsesniveau, som er under kandidatniveau, dvs. den beskæftigede skal være ufaglært eller have en uddannelse op til og med en mellemlang videregående uddannelse for, at der vil kunne udbetales jobrotationsydelse. Hvis den beskæftigede har en uddannelse, der kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, dvs. en lang videregående uddannelse, er det derimod fortsat et krav, at uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, dvs. anses for forældet.

Det foreslås videre, at det skrives ind i loven, at den beskæftigede skal have været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse. Denne betingelse fremgår i dag af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Med forslaget vil det fremover fremgå af loven, at den beskæftigede skal have en forudgående tilknytning til arbejdsgiveren.

Det foreslås desuden videreført, at den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Med lovforslaget ændres der således ikke i de betingelser, der skal være opfyldt i forhold til den beskæftigedes uddannelsesniveau og ansættelsesforhold samt forudgående tilknytning til arbejdsgiveren i forbindelse med jobrotation.

Med hjemmel i lovforslagets § 153 forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler om betingelserne for jobrotation, herunder om den beskæftigedes løn. Der henvises i øvrigt til lovforslaget § 153 med tilhørende bemærkninger.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om den beskæftigede med sproglige justeringer og ovenstående præciseringer.

2.22.2.2. Uddannelsen, som den beskæftigede deltager i

Reglerne om uddannelsen, som den beskæftigede skal deltage i, for at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, foreslås videreført i §§ 149 og 150 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med enkelte præciseringer.

Det foreslås videreført, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse.

Med forslaget præciseres det i lovtæksten, at der skal være tale om, at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse. Betingelsen om, at der skal være tale om efteruddannelse, fremgår i dag af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved efteruddannelse forstås fortsat, at den beskæftigede gennem efteruddannelsen skal opnå styrkede kompetencer til brug for den fortsatte beskæftigelse i virksomheden. Almindelig oplæring på arbejdspladsen samt temadage, konferencer, supervision, personale dage og lignende anses ikke for efteruddannelse, der kan indgå i jobrotationsordningen.

Betingelsen om, at den beskæftigede midlertidigt skal deltage i efteruddannelse, skal forstås ligesom i dag, dvs. at det ved forløbets start er forudsat eller i hvert fald sandsynliggjort af arbejdsgiveren, at den beskæftigede efter endt efteruddannelse vil vende tilbage til sin arbejdsplads med forbedrede kompetencer.

Dette indskrænker ikke den beskæftigedes og arbejdsgiverens ret til at afslutte ansættelsesforholdet efter almindeligt gældende regler. Betingelsen er derimod ikke opfyldt, hvis arbejdsgiveren ved efteruddannelsens start har forudsat, at den beskæftigede ikke skal vende tilbage til den samme arbejdsplads efter endt efteruddannelse.

Det foreslås videre, at det er en betingelse, at den beskæftigede ikke deltager i en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, eller en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Det præciseres dermed i lovtæksten, at der ikke kan udbetales jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse sidestillet hermed, uanset om der mellem arbejdsgiver og den beskæftigede er indgået en uddannelsesaftale eller ej. Baggrunden for præciseringen er, at der i forhold til enkelte erhvervsuddannelser er mulighed for, at den beskæftigede kan deltage i uddannelsen uden en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren.

Det foreslås endelig videreført, at det er arbejdsgiveren, der afgør, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser, der kan indgå i en jobrotation, og arbejdsgiveren betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

I overensstemmelse med gældende praksis skal med efteruddannelse, som er offentlig eller privat udbudt, forstås, at deltagelse ikke må være begrænset til medarbejdere i en bestemt virksomhed, organisation eller lignende.

Der må dermed ikke være tale om opkvalificering, der alene er tiltænkt at komme en bestemt arbejdsplads til gode, fx egen/intern efteruddannelse hos arbejdsgiveren. Derimod vil en offentlig udbudt efteruddannelse godt efterfølgende kunne foregå på virksomheden, fx når virksomheden har købt samtlige udbudte pladser på en uddannelse, og det aftales mellem uddannelsesstedet og virksomheden, at undervisningen kan tilrettelægges, så den kan foregå på virksomheden.

Med hjemmel i lovforslagets § 153 forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler om betingelserne for jobrotation, herunder om den efteruddannelse, som den beskæftigede deltager i, fx om at der ikke kan gives jobrotationsydelse for den del af et uddannelsesforløb, der består af praktik, herunder praktikforløb hos arbejdsgiveren. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 153 med tilhørende bemærkninger.

2.22.2.3. Vikaren

Det foreslås videreført, at dagpengemodtagere, kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt personer, der er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, kan ansættes som jobrotationsvikar, og at personen ved ansættelsen skal have modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder.

I overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås det videre, at jobrotationsordningen udvides, så ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fremover kan ansættes som jobrotationsvikarer og dermed få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet. Det foreslås, at disse personer ligeledes skal opfylde et krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med forsørgelsesydelse m.v.

Dermed får flere af lovens målgrupper mulighed for at komme i jobrotation og få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet. Betingelserne for jobrotation skal i øvrigt være opfyldt ved disse personers ansættelse som vikar i jobrotation. Det gælder bl.a. betingelsen om, at ansættelsen sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, jf. beskrivelsen nedenfor. Der vil dermed ikke være mulighed for at tage hensyn til en persons nedsatte arbejdsevne, herunder nedsat arbejdsintensitet.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Det vil ske med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 1.

I bekendtgørelsen vil det fremgå, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper. Der forventes en udmøntning heraf i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats svarende til de gældende krav til forudgående perioder med forsørgelsesydelse m.v. med enkelte præciseringer for personer, som i dag kan ansættes som vikar, samt med udvidelse med tilsvarende bestemmelser for de nye persongrupper, der foreslås omfattet af ordningen. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 10, stk. 1, med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås indskrevet i loven, at en person ikke har pligt til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, og at det skal gælde for alle, der kan ansættes som vikar. Et vikarjob vil dermed fremover være frivilligt for den enkelte. Personen vil kunne sige nej til et vikariat i en jobrotationsordning og vil ligeledes kunne ophøre med jobbet uden sanktioner efter ydelsesreglerne.

Det foreslås videreført, at vikaren skal være ansat mindst 10 timer om ugen og højst kan være ansat i en periode på 6 måneder. Det foreslås endvidere præciseret i lovteksten, at vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, der deltager i uddannelse. Denne betingelse fremgår i dag af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Betingelserne er i overensstemmelse med gældende regler og medvirker til, at vikaren opnår den nødvendige erhvervs erfaring og begrænser samtidig risikoen for, at vikaren bliver fastholdt i støttet beskæftigelse.

Ligesom i dag udelukker det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, ikke, at et jobrotationsprojekt kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx kan en arbejdsgiver ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Betingelsen om, at vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, betyder, at der skal være et sammenfald mellem de opgaver, som den beskæftigede og vikaren udfører, dvs. at vikaren skal ansættes samme sted, som den beskæftigede sædvanligvis arbejder og med samme eller tilsvarende arbejdsopgaver. Det vil fortsat være muligt at etablere et jobrotationsprojekt, hvor vikaren vikarierer for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse. Det gælder også, hvis de beskæftigede har forskellige jobfunktioner, så længe det er muligt for vikaren at varetage de forskellige beskæftigedes jobfunktioner og arbejdsopgaver.

Det foreslås også videreført, at arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren, og at vikaren skal omfattes af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Med forslaget vil vikaren – ligesom i dag – være ligestillet med andre ordinært ansatte lønmodtagere hos arbejdsgiveren, selvom arbejdsgiveren modtager støtte i forbindelse med ansættelsen. Vikaren vil dermed være omfattet af fx ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven.

Det foreslås videreført, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke kan medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Selvom vikaransættelsen er en ordinær ansættelse, kan løntimer/lønnen under vikaransættelsen dermed ikke medregnes til at optjene ret til en forlængelse af dagpengeperioden eller en ny dagpengeperiode. Perioder med ansættelse som jobrotationsvikar forbruger ikke af ydelsesperioden, men forbruger af referenceperioden.

Ligesom i dag vil timerne i vikaransættelsen heller ikke fremover kunne tælle med i optjeningen af 225 timers ordinært arbejde efter §§ 13 f, 13 g og 26, stk. 6-10, i lov om aktiv socialpolitik, idet arbejdet ikke kan anses for udstøttet arbejde, da arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse under personens ansættelse.

Med hjemmel i lovforslagets § 153 forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler om betingelserne for jobrotation, herunder om vikarens opgaver og forudgående tilknytning til arbejdsgiveren. Det gælder bl.a. også regler om en time-til-time-relation mellem den beskæftigedes uddannelsesperiode og vikarens ansættelse, og om vikarens tidligere tilknytning til arbejdsgiveren.

2.22.2.4. Personer, der har ret til selvfundet jobrotationsvikariat

Reglerne om, hvilke personer der har ret til selvfundet jobrotationsvikariat og betingelserne herfor, foreslås videreført i § 151, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.22.2.5. Jobrotationsydelsen

Reglerne om jobrotationsydelsen foreslås videreført i § 152 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.23. Voksenlærlingeordningen - tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne

2.23.1. Gældende ret

Voksenlærlingeordningen er reguleret i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 98 c - 98 g og skal fremme, at virksomhederne kan få den arbejdskraft, de har brug for, og at flere mennesker får mulighed for at blive faglærte ved at tage en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en uddannelse efter lov om maritime uddannelser.

Efter den gældende bestemmelse i § 98 c, stk. 1, har arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden. Der kan efter den gældende § 98 c, stk. 2, ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddan-

nelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Ansøgning om tilskud til voksenlærlinge skal efter bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats ske via VITAS, som er det digitale ansøgningssystem for virksomhedsrettede tilbud. Hvis en arbejdsgiver ikke kan få et CVR-nummer, skal jobcenteret dog tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde, fx på den ansøgningsblanket, der er udarbejdet af KL og findes på jobnet.dk.

Den gældende bestemmelse i § 98 d medfører, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, skal være sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikke-faglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder. Arbejdsgiveren skal oplyse jobcenteret om disse forhold. Det kan ske i VITAS.

Det er således arbejdsgiverens ansvar, at der udbetales en løn, der opfylder betingelserne i loven. Kun hvis jobcenteret har grund til at tro, at en løn ikke er korrekt, skal jobcenteret reagere og kontakte arbejdsgiver og eleven/lærlingen for at høre nærmere om, hvorledes timelønnen er fastsat.

Tilskuddet til private arbejdsgivere skal efter den gældende bestemmelse i § 98 c, stk. 3, ydes inden for EU's de minimis-støtteordning, hvilket betyder, at der højst kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimis-reglerne, til en virksomhed på i alt op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Kommunen og jobcenteret skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis-støtte med direkte henvisning til de minimis-forordningen. Virksomhederne skal udfylde en de minimis-erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love erklæring, som det fremgår af ansøgningsblanketten. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på hvor meget de minimis-støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

2.23.1.1. Målgrupper, sats og tilskudsperiode

Det følger af den gældende § 98 e, stk. 1, at for at der kan gives tilskud til en arbejdsgiver, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år.

Det er endvidere en betingelse, at personen ved uddannelsens påbegyndelse er dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og har

- været ledig i mere end 2 måneder, hvis personen er ufaglært eller har en forældet uddannelse,
- været ledig i mere end 6 måneder, hvis personen har en uddannelse, der ikke er forældet, og den uddannelse, der er indgået uddannelsesaftale om, er inden for områder,

hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft, eller

- været ledig i mere end 12 måneder, hvis personen har en uddannelse, der ikke er forældet.

Jobcentrenes administration og afgørelse af, hvorvidt en uddannelse er forældet, svarer til forvaltningen af reglerne om VEU-godtgørelse. Efter VEU-reglerne anses en uddannelse som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år. Der kan ikke dispenseres fra forældelsesreglerne fx grundet sygdom, arbejdsskade eller lignende, der betyder, at en person ikke længere kan arbejde inden for sit fagområde. Hvis personen har en uddannelse, skal det afgøres, om uddannelsen har været en forudsætning for job, som personen har haft inden for de seneste 5 år. Her skal der både tages hensyn til, om personen direkte eller indirekte har brugt uddannelsen til at komme i arbejde. Hvis personen ikke formelt bruger sin uddannelse, men det alligevel er klart, at personens job er opnået på grundlag af personens uddannelse, vil personen ikke have en forældet uddannelse.

Personer med en uddannelse omfatter i denne sammenhæng personer, der har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse. Dvs. både personer med en erhvervsuddannelse eller lignende (som ofte kaldes faglærte i daglig tale) og personer, der har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse, fx en videregående uddannelse.

Den forudgående ledighed for dagpengemodtagere opgøres som sammenlagt ledighed. For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, opgøres ledighedsperioden som en sammenhængende periode, hvor personen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse, sygedagpenge, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, særlig uddannelsesydelse, arbejdsmarkedsydelse, været i løntilskudsansættelse, eller været ledig selvforsørgende.

Efter de gældende bestemmelser i § 98 g, stk. 1 og 2, udgør tilskuddet 40 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren og kan gives i hele den aftalte uddannelsesperiode, dog kun inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

En arbejdsgiver kan efter den gældende bestemmelse i § 98 e, stk. 2, også få tilskud til øvrige ufaglærte ledige, herunder ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som har mindre end 2 måneders ledighed og ufaglærte beskæftigede, og som ikke er omfattet af § 98 e, stk. 1, hvis uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år og har indgået en uddannelsesaftale inden for et område, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft.

Det betyder, at ordningen ikke kan benyttes af beskæftigede og øvrige ledige, der allerede har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse – uanset om uddannelsen anses for at være forældet.

Tilskuddet er på 30 kr. i timen i op til de første 2 år af uddannelsesperioden, dog kun inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Tilskudsperioden regnes efter den gældende bestemmelse i § 98 g, stk. 3, fra uddannelsens påbegyndelse.

Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder, hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med i tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme ”døde” perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter reglerne om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, AUB, er også en del af tilskudsperioden.

Hvis en barsels- eller sygdomsperiode fører til, at uddannelsesperioden bliver forlænget, kan der udbetales tilskud i den dermed forlængede periode, hvis forlængelsen medfører, at uddannelsesaftalen først afsluttes efter bevillingsperioden. Hvis bevillingsperioden har været i op til 2 år, vil perioden i tid ligge efter 2 år fra uddannelsens begyndelse, men i realiteten inden for de 2 år, da uddannelsen har været suspenderet i perioden uden løn. Den samlede bevillingsperiode bliver således 2 år. Perioder med nedsat arbejdstid på grund af fx helbredsmæssige problemer kan også forlænge tilskudsperioden, dog ikke ud over den maksimale støtteperiode.

Også voksenlærlingens alder, højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal vurderes fra uddannelsens påbegyndelse.

Uddannelsens påbegyndelse kan godt ligge forud for uddannelsesaftalens indgåelse, da tidligere forløb vil indgå i uddannelsesperioden, hvis de har relevans for den praktikuddannelse hos virksomheden, der ansøges om tilskud til. Det kan fx være tilfældet, hvis voksenlærlingen har deltaget i et grundforløb før påbegyndelse af uddannelsens hovedforløb, en realkompetencevurdering (RKV) som indledning til en EUV eller trin 2 på samme uddannelse.

2.23.1.2. Liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft

To gange årligt (januar og juli) udarbejder Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering en liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen anvendes for at se, om kravet om, at uddannelsen skal rette sig mod mangelområder, er opfyldt. Der udarbejdes en liste for hver af de otte RAR områder og listen gælder for ledige ufaglærte, herunder ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, med ledighed under 2 måneder, ufaglærte beskæftigede samt faglærte ledige, som har minimum 6 måneders ledighed.

Listen udarbejdes på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen, som er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt surveys med svar fra ca. 14.000 virksomheder om deres eventuelle rekrutteringsvanskeligheder. Listen bygger på Arbejdsmarkedsbalancens stillingsbetegnelser med ”mangel på arbejdskraft”, ”gode beskæftigelsesmuligheder” og ”paradoksproblemer”.

2.23.1.3. Afgørelse og udbetaling af tilskud

Den gældende bestemmelse i § 98 f medfører, at afgørelse om tilskud træffes af den kommune, hvor praktikstedet er beliggende. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter, at den aftalte uddannelse, der indgås uddannelsesaftale om, er påbegyndt. Hvis ansøgningen indgives senere end dette tidspunkt, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud kan kun ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden.

Efter den gældende bestemmelse i § 98 g, stk. 3, udbetaler jobcenteret tilskuddet månedvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom og gives til arbejdsgiveren i de perioder, hvor eleven er i praktik hos arbejdsgiveren.

Der kan efter den gældende bestemmelse i § 98 e, stk. 5, ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette er ikke til hinder for udbetaling af tilskud til en arbejdsgiver, der til eleven modtager økonomisk bonus efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det vil derfor være muligt for en arbejdsgiver både at modtage tilskud til elever efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og modtage bonus efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Arbejdsgiveren skal erklære, at der ikke til samme praktikpladsophold modtages eller vil blive modtaget offentlig støtte efter andre regler. Der kan fx ikke ydes støtte, hvis der samtidig modtages støtte efter revalideringsbestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik til samme person.

I de perioder, hvor voksenlærlingen er på skoleophold, kan arbejdsgiveren søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. En arbejdsgiver kan derfor ikke få voksenlærlingetilskud og lønrefusion efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for samme periode.

Beskæftigelsesministeren kan efter den gældende bestemmelse i § 98 e, stk. 6, fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere og om mulighed for tilskud, såfremt den person, der indgås uddannelsesaftale med, tidligere har været ansat i den pågældende virksomhed, herunder hvis ansættelsen har været med offentlig støtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.23.1.4. Forsøg med en forenklet voksenlærlingeordning

Forligskredsen bag beskæftigelsesreformen indgik den 11. januar 2018 aftale om, forsøg med en forenklet voksenlærlingeordning. Forsøget blev sat i gang den 1. april 2018 og

indebærer bl.a., at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen, først skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens indgåelse.

Som led i forsøget vil virksomheder, der ansætter ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som har mere end 2 måneders forudgående ledighed, eller som har en forældet uddannelse – og faglærte med mindst 6 måneders forudgående ledighed – få et tilskud på 40 kr. i timen i hele uddannelsesperioden uanset hvilken uddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, eller lov om maritime uddannelser, der indgås uddannelsesaftale om.

Ufaglærte, herunder ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, med mindre end 2 måneders ledighed og øvrige ufaglærte ledige, er fortsat omfattet af ordningen, men tilskuddet til virksomheden er på 30 kr. i timen i hele uddannelsesperioden.

Reglerne for ufaglærte beskæftigede er uændret under forsøget, hvilket vil sige, at virksomheden kan få tilskud på 30 kr. i timen i op til 2 år, når uddannelsen fremgår af positivlisten. De 8 regionale positivlister erstattes dog af én landsdækkende liste over uddannelser inde for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

2.23.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Voksenlærlingeordningen skal forenkles og styrkes for ledige, hvor ordningen har bedst effekt, således at ordningen bliver mindre kompliceret at administrere efter og forstå for både borgere, virksomheder, institutioner for erhvervsrettet uddannelse og sagsbehandlere i jobcenteret.

Fremover vil voksenlærlingeordningen indeholde tre målgrupper:

- 1) Ledige ufaglærte samt faglærte ledige med forældet uddannelse fra dag 1.
- 2) Ledige faglærte med mere end 6 måneders ledighed.
- 3) Beskæftigede ufaglærte.

Personer med en uddannelse omfatter i denne sammenhæng, personer der har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse. Det vil sige både personer med en erhvervsuddannelse eller lignende (som kaldes faglærte i daglig tale) og personer, som har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse, fx en videregående uddannelse. En uddannelse anses som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år.

For alle ledige bliver reglerne forenklet og ens for målgrupperne – med undtagelse af, at ledige faglærte, først kan få adgang til ordningen efter 6 måneders forudgående ledighed, medmindre deres uddannelse er forældet.

Aldersgrænsen for voksenlærlingeordningen fastholdes på 25 år, men alderskriteriet rykkes frem til uddannelsesaftalens påbegyndelse. Personens højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal fremover først vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Personer, der kommer fra ledighed, vil fremover have én tilskudssats på 45 kr. i timen, som gives i hele uddannelsesperioden uanset hvilken uddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, der indgås uddannelsesaftale om. Uddannelsesaftalen kan dog ikke indgås med en virksomhed, hvor den ledige har været ansat inden for de seneste 6 måneder. For ufaglærte, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsen fremgå af en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og arbejdsgiveren vil få en sats på 30 kr. i timen, som gives i op til 2 år.

De foreslåede ændringer er i overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats. Med ændringerne sker en betydelig forenkling af ordningen ved at fjerne brug af lister over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft og ved at ensrette tilskudssatser og tilskudsperioder for personer, der kommer fra ledighed, som enten er ufaglærte eller har en forældet uddannelse.

I det foreslåede kapitel er der ligeledes indarbejdet ændringer, som harmoniserer de virksomhedsrettede indsats, og som gør det lettere for virksomheden at administrere ordningen. Herunder er der bl.a. foretaget en ensretning af de forskellige begreber i ordningen, således at ansøgningstidspunktet og tilskudsperioden fremover også følger uddannelsesaftalens påbegyndelse. Derudover er det fremover elevens opholdskommune, der skal behandle arbejdsgiverens ansøgning om tilskud.

2.23.2.1 Målgrupper, sats og tilskudsperiode

Det foreslås i § 155, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud til den løn, som arbejdsgiveren betaler voksenlærlingen i praktikperioden, hvis personen ved uddannelsesaftalens indgåelse er fyldt 25 år, og ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, som der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af en af lovens målgrupper i § 6 nr. 1-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, nr. 10-11, er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller er ledig selvforsørgende og

- ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller
- i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesyndelser m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2, hvis personen har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse,

der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, personer der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, personer i revalidering, førtidspensionister og ledige selvforsørgende. Ledige selvforsørgende personer dækker i denne sammenhæng over alle ledige selvforsørgende personer, herunder også personer, der selv har valgt at være ledige selvforsørgende, fx. personer der tidligere har været på SU, og som ikke har søgt om kontanthjælp og tilmeldt sig som ledig på jobcenteret efter de er ophørt med en uddannelse.

En arbejdsgiver kan også få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse og har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det foreslås videre, at elevens højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Det foreslås, at definitionen af det aktuelle uddannelsesforløb fastsættes på bekendtgørelsesniveau som det forløb, eleven påbegynder i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med virksomheden.

Hvis eleven har afsluttet et uddannelsesforløb senest 6 måneder før uddannelsesaftalens indgåelse, beregnes det aktuelle uddannelsesforløb allerede fra påbegyndelsen af det uddannelsesforløb, der er afsluttet senest 6 måneder før uddannelsesaftalens indgåelse.

Det betyder, at elever, der ikke har indgået en uddannelsesaftale ved uddannelsens påbegyndelse, også kan indgå i ordningen. Det medfører også, at der kan ses bort fra eventuelt tidligere gennemførte dele af uddannelsen fx realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for, og som eleven har gennemført flere år tilbage i tiden.

Det foreslås, at ufaglærte personer og personer med en forældet uddannelse, som er omfattet af en af lovens målgrupper i § 6 nr. 1-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, nr. 10-11, er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller er ledig selvforsørgende, har adgang til ordningen fra 1. ledighedsdag.

Personer, der har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddan-

nelse, som ikke er forældet, har adgang til ordningen efter en forudgående periode på mindst 6 måneder, hvor personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. Det foreslås, at reglerne om opgørelse af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau. I bekendtgørelsen kan der med hjemmel i lovens § 10, stk. 2, fastsættes nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. Der er tale om en videreførelse af gældende regler med enkelte præciseringer. Der henvises til lovforslagets § 10, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen fremover skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det er elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der er afgørende for, om arbejdsgiveren skal betale voksenelevløn til eleven. Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed også det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

En uddannelse kan godt bestå af flere uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven/lærlingen får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterende uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker 1. del og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for 2. del være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter 1. del og 2. del, er der ikke tale om en ny aftale ved påbegyndelse af 2. del. Det samme gælder, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte 2. del, mens eleven er i gang med 1. del. I begge tilfælde skal uddannelsesaftalen for 2. del betragtes som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, indtræder arbejdsgiveren i og fortsætter den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren overtager tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst kan ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode.

2.23.2.2. Liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft

Det foreslås, at kravet om at uddannelsen skal fremgå af en liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, fremover kun skal gælde for personer, der kommer fra beskæftigelse.

Det foreslås videre, at der i stedet for 8 regionale lister udarbejdes én landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen udarbejdes som hidtil af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutte-

ring på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen, som er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt surveys med svar fra virksomheder om deres evt. rekrutteringsvanskeligheder. Listen bygger på Arbejdsmarkedsbalancens stillingsbetegnelser med "mangel på arbejdskraft", "gode beskæftigelsesmuligheder" og "paradoksproblemer" og opdateres hvert år i januar og juli måned.

2.23.2.3. Værnsregel

Det foreslås i § 156, at personer omfattet af lovens målgrupper, som er ufaglærte eller som har en forældet uddannelse, ikke må have været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven. De 6 måneder regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse dvs. det tidspunkt hvor personen starter i virksomhedspraktik hos arbejdsgiveren og i en forudgående periode på 6 måneder.

Det drejer det sig om følgende forsørgelsesydelse:

- Arbejdsløshedsdagpenge.
- Sygedagpenge.
- Barseldagpenge.
- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse herunder hjælp til supplement til brøkpension.
- Ressourceforløbsydelse.
- Revalideringsydelse.
- Ledighedsydelse.
- Førtidspension.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at fjerne kravet om forudgående ledighed for ufaglærte og personer med en forældet uddannelse. Uden et krav om forudgående ledighed for disse personer, kan en arbejdsgiver afskedige en person og herefter genansætte vedkommende for dermed at opnå det høje tilskud. Forslaget skal imødegå dette.

For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelse ved siden af deres ansættelse og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, foreslås det, at værnsreglen kun omfatter personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

Ved virksomhed forstås en arbejdsplads med et selvstændigt produktionsenhedsnummer (p-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Alle virksomheder har mindst én produktionsenhed, som har et ti-cifret p-nummer, der entydigt repræsenterer produktionsenheden. En produktionsenhed er den adresse, som virksomheden udøver aktivitet fra, fx en butik, filial, fabrik eller lignende. En virksomhed kan

godt have flere produktionsenheder, med hvert sit p-nummer, hvis virksomheden udøver aktivitet fra flere adresser, eller hvis virksomheden udøver forskellige aktiviteter fra samme adresse.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 156, stk. 1, nr. 1.

2.23.2.4. Tilskud

Det foreslås i § 158, stk. 1, at afgørelse om tilskud træffes af elevens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det følger af denne lovs § 9, stk. 2, at en person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det betyder, at det er elevens opholdskommune, der skal behandle arbejdsgiverens ansøgning om tilskud. Forslaget betyder, at jobcenteret ikke længere skal udlægge eleven til et jobcenter i en anden kommune, hvis eleven indgår en uddannelsesaftale med en virksomhed, der ligger uden for personens opholdskommune.

Det foreslås videre, at ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse. Hvis ansøgningen indgives senere end 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, træffes afgørelse om tilskud på baggrund af, om betingelserne for tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden.

Det foreslås i § 159, stk. 2, at der fremover kun er én tilskudssats på 45 kr. i timen i praktikperioden hos arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med personer omfattet af lovens målgrupper i § 6, nr. 1-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, nr. 10-11, er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller er ledig selvforsørgende. Tilskuddet udbetales månedsvist bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom og gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Det foreslås i § 159, stk. 3, at satsen for arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med beskæftigede, videreføres, således at tilskudssatsen udgør 30 kr. i timen i praktikperioden hos arbejdsgiver, og kan gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Der foreslås i § 160 en videreførelse af de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Der foreslås en videreførelse af gældende regler i §§ 98 c-d og 98 e, stk. 4 og 5, med enkelte sproglige justeringer.

2.24. Opkvalificering i forbindelse med ansættelse

2.24.1. Gældende ret

2.24.1.1. Opkvalificering ved ansættelse

Efter den gældende § 99, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud ydes tilskud til udgifter ved opkvalificering af personen.

Formålet med tilskuddet til opkvalificering er at øge mulighederne for, at ledige kan opnå ansættelse, herunder at afkorte vejen til ansættelse ved at finansiere køb af uddannelse efter ansættelse. Udgifterne kan vedrøre alle former for opkvalificering, herunder vejledningsforløb.

Det fremgår af gældende § 99, stk. 2, at tilskuddet kan ydes i forbindelse med opkvalificering af følgende målgrupper:

- 1) Dagpengemodtagere som forud for ansættelsen har haft mindst 12 måneders sammenlagt ledighed, dog 6 måneders sammenlagt ledighed, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig.
- 2) Jobparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig.
- 3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.
- 4) Uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.
- 5) Jobparate eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist

løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer.

- 6) Revalidender, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og nyuddannede personer med handicap, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 4-6 og 8.

For dagpenge-, kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet stilles der således bl.a. krav om 12 eller 6 måneders forudgående ledighedsperiode alt afhængig af, om personen er over eller under 30 år eller er i særlig risiko for at blive langtidsledig. For revalidender, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister samt nyuddannede personer med handicap kan ordningen anvendes uden krav om forudgående ledighed.

Særreglen for jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som har mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer, stammer fra Integrationsaftalen, som blev indgået mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), de kommunale parter og arbejdsmarkedets parter (DA og LO) i maj 2002. I aftalen hedder det, at de respektive overenskomstparter anviser løn- og ansættelsesvilkår, der sikrer, at integrationen af flygtninge og indvandrere kan foregå efter modellen for et sammenhængende integrationsforløb, således at der på den enkelte arbejdsplads kan indgås en lokalaftale om de konkrete vilkår. Det vil sige, at i de tilfælde, hvor der er anvist løn og arbejdsvilkår, er der ikke krav om forudgående ledighed.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 4 har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 152 fastsat nærmere regler om opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere i forbindelse med bl.a. opkvalificering ved ansættelse.

Det fremgår heraf, at der i opgørelsen medregnes timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Det fremgår af § 135 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for at give tilskud til opkvalificering, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, fx i form af oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

Efter den gældende § 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give hjælp i form af blandt andet kortvarige kurser til en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob. Det er en betingelse, at hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

2.24.1.2. Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Efter den gældende § 74, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser til en person, der er ansat eller som skal ansæt-

tes i fleksjob. Det er en betingelse, at hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob. Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Det fremgår af den gældende stk. 2, at jobcenteret giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Kurserne skal være nødvendige for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces. Det kan fx være en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistents hygiejnekursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord.

Et kursus, der kan forbedre eksempelvis en autists generelle funktionsevne/-niveau, kan således ikke dækkes efter bestemmelsen, da det som udgangspunkt udvikler personens generelle funktionsevne/-niveau og dermed ikke knytter sig til at være en nødvendighed for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces.

Det fremgår af den gældende stk. 3, at jobcenteret giver hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Formålet med at give hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser er at øge mulighederne for, at personen kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

2.24.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.24.2.1. Opkvalificering i forbindelse med ansættelse

Reglerne om opkvalificering i forbindelse med ansættelse foreslås videreført i kapitel 24.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret med den ændring, at det foreslås, at reglerne om forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse m.v. fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven. Det forudsættes, at bekendtgørelsesreglerne fastsættes i overensstemmelse med de gældende regler i loven.

Det foreslås endvidere, at de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at det er en betingelse for at give tilskud til opkvalificering, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, fastsættes i loven.

Det samme foreslås med reglerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Med forslaget samles de gældende regler om opkvalificering i forbindelse med ansættelse, som er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, fremover på lovniveau.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om opkvalificering i forbindelse med ansættelse i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås fastsat i loven, vil den gældende bemyndigelsesbestemmelse ikke blive videreført.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer, dog med forslag om, at reglerne samles på lovniveau.

Med forslaget sker der endvidere en ændring af målgruppen som følge af, at nyuddannede personer med handicap, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 8, foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Der henvises til samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

2.24.2.2. Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Det foreslås, at den del af bestemmelsen i den gældende § 74, der vedrører opkvalificering i form af hjælp til kortvarige kurser til en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, udskilles og indskrives i kapitlet om opkvalificering ved ansættelse.

Med udskillelsen af denne del af bestemmelsen i den gældende § 74 til en selvstændig bestemmelse bliver det mere tydeligt, at der er mulighed for opkvalificering til fleksjobvisiterede, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler. Dog vil det ikke længere være en betingelse, at der kun kan ydes hjælp, hvis hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det skyldes, at den eksisterende bestemmelse må antages kun at have haft anvendelse i forhold til hjælpemidler og ikke i forhold til korte kurser.

Derudover ændres formuleringen af bestemmelsen, så den sprogligt flugter med bestemmelsen i den foreslåede § 161, herunder ændres ordet "hjælp" til "tilskud". Der er ikke anden indholdsmæssig ændring af indholdet af bestemmelsen i forhold til det gældende.

2.25. Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

2.25.1. Gældende ret

2.25.1.1. Ordinær opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Efter den gældende § 102 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret ved større afskedigelser tilbyde jobsøgningskurser i op til 2 uger til beskæftigede i opsigelsesperioden. Jobcenteret kan herudover yde tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, af de beskæftigede i opsigelsesperioden i op til 8 uger.

Efter den gældende § 102, stk. 2, har beskæftigede i opsigelsesperioden, hvis de anmoder jobcenteret om det, ret til at få udarbejdet en plan for, hvordan de hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Planen skal udarbejdes senest 2 uger efter, at den beskæftigede har anmodet om det.

Det fremgår af den gældende § 102, stk. 3, at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 100 ansatte.

Det fremgår af den gældende § 102, stk. 4, at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i organiseringsloven, kan fastsætte regler om, at bestemmelsen i stk. 3 om mindst 50 pct. eller mindst 100 ansatte kan fraviges, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

I forbindelse med vurderingen af, om anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, kan Arbejdsmarkedsbalancen bruges til at give et billede af, hvordan jobmulighederne er inden for 900 forskellige stillinger i alle regioner.

Der har dog siden Ledighedspakken fra 2009 været igangsat et forsøg, som medfører, at også mindre virksomheder med 20-99 ansatte kan tilbydes en varslingsindsats. Forsøget er udmøntet i § 1 i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet (bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018), hvorefter beskæftigelsesministeren har givet tilladelse til, at alle jobcentre kan fravige kravene i § 102, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvornår der foreligger større afskedigelser. Forsøget betyder, at der i opsigelsesperioden kan tilbydes beskæftigede jobsøgningskurser i op til 2 uger og ydes tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder til efter- og videreuddannelse i op til 8 uger, når afskedigelsen omfatter mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Forsøgsperioden løber fra den 8. april 2009 til og med den 31. december 2016 og fra den 13. januar 2017 til og med den 1. januar 2020.

Efter den gældende § 103, stk. 1, er ydelse af tilskud til udgifter til opkvalificering betinget af,

- 1) at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller
- 2) at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Af den gældende § 103, stk. 2, fremgår det, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betingelserne for at yde tilskud til udgifter til opkvalificering ved afskedigelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen er ikke udnyttet.

2.25.1.2. Supplerende opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Efter den gældende § 32 b, stk. 1 og stk. 2, kan dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, som har været omfattet af muligheden for opkvalificering ved afskedigelse efter § 102, få tilbud om jobsøgningskurser i op til 2 uger og vejledning og opkvalificering i op til 8 uger.

Sammenlagt må den samlede varslingsindsats efter § 102 i opsigelsesperioden og § 32 b efter opsigelsesperioden højst udgøre 2 ugers jobsøgningskursus og 8 ugers vejledning og opkvalificering for den enkelte person både i og efter opsigelsesperioden.

Den supplerende varslingsindsats efter opsigelsesperioden understøtter, at de ledige, der har været omfattet af større afskedigelser efter lovens § 102, fortsat kan ydes en indsats efter opsigelsesperioden. Personer, som ikke er berettiget til dagpenge eller kontanthjælp samt integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, er dog ikke omfattet af ordningen.

Det fremgår af den gældende § 32 b, stk. 3, at tilbud skal aftales senest 14 dage efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratruddet virksomheden, og være afsluttet senest 6 måneder efter fratredelsen.

Det fremgår endvidere af den gældende § 32 b, stk. 4, at tilbuddene ikke medregnes i varighedsbegrænsningen på 6 uger efter § 34 og at tilbuddene kan kombineres med tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud.

2.25.1.3. Den ordinære og den supplerende pulje til opkvalificering

Efter den gældende § 30 i organiseringsloven kan det regionale arbejdsmarkedsråd inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksætte og yde tilskud til initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udfører rådets beslutning om anvendelse af bevillingen og varetager administration og regnskab m.v.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Finansieringen sker endvidere fra finanslovens § 17.46.14.20 om supplerende varslingsindsats, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at yde tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler har en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratredelsen med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

2.25.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indsatsen for personer, der rammes af større afskedigelser, skal forenkles. Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at de to eksisterende varslingspuljer - dels den ordinære varslingspulje og den supplerende varslingspulje - slås sammen. Målgruppen for varslingsindsat-

sen vil gælde for varslede personer både i og efter opsigelsesperioden for virksomheder med ned til 20 ansatte, når mindst halvdelen af de ansatte afskediges. Det gældende forsøg, med udvidet varslingsindsats for afskedigelse af mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mellem 20 og 99 ansatte, bliver dermed permanentgjort.

Den ordinære og den supplerende pulje er et meget brugt redskab til at afbøde de negative virkninger af større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Men de gældende regler opfattes af flere kommuner som administrativt tunge, bl.a. fordi kommunerne skal søge midler fra to forskellige puljer. Indsatsen for personer, der rammes af større afskedigelser, foreslås derfor forenklet.

I den forbindelse foreslås det, at hjemlen til de lovbundne puljer flyttes fra organiseringsloven til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den måde samles reglerne for puljen og reglerne om, hvilke indsatser personer omfattet af større afskedigelser kan få i forbindelse med afskedigelsen både i opsigelsesperioden og efter opsigelsesperioden.

Som en konsekvens af, at bemyndigelsesbestemmelsen til at fastsætte nærmere regler for regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud ikke udnyttes, vil bemyndigelsen blive afskaffet. Regler om administration af tilskud fra puljer under Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fastsættes sædvanligvis i medfør af tekstanmærkning nr. 115 til § 17 i finansloven.

Det foreslås, at jobcenteret kan søge det regionale arbejdsmarkedsråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Det regionale arbejdsmarkedsråd modtager underretninger om varsling af større afskedigelser efter varslingsloven og udmønter efter det foreslåede en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

Bevillingen fastsættes på de årlige finanslove.

Forslaget medfører, at den gældende § 30 i organiseringsloven flyttes til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor den videreføres uden indholdsmæssige ændringer.

2.25.2.1. Indsatsen til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Det foreslås endvidere, at jobcenteret inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person kan tilbyde følgende:

- 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- 2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger.

- 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Det foreslås, at tilbud skal aftales senest 2 uger efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Det foreslås i den forbindelse, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Det foreslås som noget nyt, at der ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte. Forslaget er en permanentgørelse af det gældende forsøg i § 1 i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, om forsøg med udvidet varslingsindsats.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i organiseringsloven, kan dispensere fra dette, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Forslaget medfører bl.a., at målgruppen for varslingsindsatsen kommer til at gælde for varslede personer både i og efter opsigelsesperioden for arbejdssteder med ned til 20 ansatte, når mindst halvdelen af de ansatte afskediges.

Det betyder således, at det gældende forsøg i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet § 1, med udvidet varslingsindsats for afskedigelse af mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mellem 20 og 99 ansatte, bliver permanentgjort. Forslaget medfører, at målgruppen for varslingsindsatsen og dermed den foreslåede sammenlagte varslingspulje generelt vil omfatte virksomheder med ned til 20 ansatte, når der afskediges mindst 50 pct.

2.26. Mentorstøtte

2.26.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 31 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give tilbud om mentorstøtte med henblik på at fremme, at personer kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse. Målgruppen for mentorstøtte er ikke begrænset til målgrupper i loven. Også andre personer, der har brug for mentorstøtte til at opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ordinær ansættelse, kan få mentorstøtte gennem jobcenteret.

Formålet med mentorstøtten er rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder. Det er afgørende, at mentorfunktionen understøtter, at en person fastholdes eller får fodfæste på arbejdsmarkedet, i et tilbud om uddan-

nelse eller på en uddannelse, som følges på ordinære vilkår. Det gælder også i tilfælde, hvor et job eller en uddannelse først bliver aktuelt for personen på længere sigt.

Det er forudsat, at mentoren løbende skal mødes med personen, fx på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en job- eller uddannelsesaktivitet eller lignende. Kontakten kan også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, ske på anden vis, fx telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten opfyldes, er det vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt skal svare til de timer, som personen har fået bevilget.

Som eksempel kan en person, der er ansat i et fleksjob, få mentorstøtte, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kollegaer og ledere ikke rækker til at fastholde personen i jobbet. For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, kan mentorstøtten hjælpe med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet. For personer, der påbegynder en uddannelse på ordinære vilkår, skal en mentorstøtte på uddannelsesinstitutionen være andet og mere end den vejledning, en uddannelsesvejleder sædvanligvis giver.

Jobcentrene kan bl.a. give mentorstøtte i tilknytning til et særligt tilrettelagt projekt under tilbud om vejledning og opkvalificering, hvis mentorens indsats ligger ud over, hvad der sædvanligvis forventes i projektet. Mentorstøtte kan også indgå som et fast element i særligt tilrettelagte projekter. Som yderligere eksempler kan der gives mentorstøtte til personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb.

Mentorstøtte er et individuelt redskab, der skal tilpasses den enkelte persons situation og behov. Deri ligger, at mentorstøtte ikke kan anvendes til en bestemt eller ubestemt kreds af personer, fx en af jobcenteret sammenbragte gruppe af ledige eller unge i en fritidsklub eller lignende.

Personer, der er omfattet af § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt. Mentoren fungerer som en udskrivningskoordinator og skal i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med job eller uddannelse, bolig, familie, økonomi og netværk.

Efter de gældende regler om ret og pligt til tilbud i §§ 93 og 96 c i loven skal aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som på grund af personlige forhold aktuelt ikke kan deltage i de aktive tilbud, have mentorstøtte med kontakt mindst hver anden uge.

Efter de gældende regler i lovens § 31 c skal der indgås en skriftlig aftale mellem personen og jobcenteret ved afgivelse af tilbud om mentorstøtte. Aftalen, en såkaldt "mentorkontrakt", har til formål at gøre personen bevidst om, at vedkommende har fået mentorstøtte, og hvad formålet med

støtten er. Aftalen, der højst kan indgå for en periode på 6 måneder, skal indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, mentorens navn og kontaktdata, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved, varigheden af aftalen, timetallet for mentorstøtten og klagevejledning.

Har personen en »Min Plan«, skal oplysninger om mentorstøtte fremgå af planen. »Min Plan« skal således efter gældende regler i § 27 bl.a. indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, varighed af perioden med mentorstøtte, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved og timetallet for mentorstøtten, således at »Min Plan« indeholder samme oplysninger som mentorkontrakten. Der henvises i øvrigt til reglerne om »Min Plan« i afsnit 2.8.1.1.

Mentorfunktionen kan varetages af mentorer, der er ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution, eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af en ansat i kommunen.

Efter de gældende regler i lovens §§ 31 d-e kan støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Det er en betingelse for at få støtte til mentoropgaver, udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker ud over arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og ud over uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Herudover skal mentorfunktionen være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det fastsat, at arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen, som grundlag for udbetaling af støtte. Det forhold, at der er tale om frikøb af medarbejderen samt kravet om, at arbejdsgiveren skal redegøre for det faktiske timeforbrug som grundlag for udbetaling af støtte sikrer, at der ikke er tale om statsstøtte, og er baggrunden for, at mentorordningen ikke har været notificeret til EU. Der kan således ikke ydes støtte til en gennemsnitlig timeløn til virksomheder, der har flere mentorer ansat, ligesom der ikke er fastsat nærmere regler om takster.

Lønomkostninger for mentorer, der er ansat i kommunen, medtages på samme måde som i § 31 e ved frikøb af medarbejdere i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner, jf. gældende praksis.

Efter de gældende regler i lovens § 31 e, stk. 1, 2. pkt., kan der endvidere med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen bevilges tilskud til køb af uddannelse til virksomhedsmentorer og uddannelsesmentorer, ansat på virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

2.26.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at mentorstøtte ikke længere skal være et tilbud, og at det dermed heller ikke skal kunne gives efter reglerne om ret og pligt til tilbud. Det fremgår tillige, at mentorstøtte fortsat skal kunne bruges til at understøtte indsatsen eller som en selvstændig indsats til, at personen kan blive klar til en anden type indsats.

Det indebærer, at mentorstøtte ikke længere vil være en del af tilbudsviften, men at det fremover skal være en understøttende indsats til personer, der har brug for mentorstøtte for at kunne opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ansættelse eller uddannelse. Mentorstøtte vil fortsat kunne gives til samme målgrupper og med samme formål som i dag.

Det fremgår tillige af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den særskilte mentorkontrakt afskaffes. De oplysninger, der fremgår af mentorkontrakten, fremgår også af personens »Min Plan«. Forslaget indebærer en administrativ lettelse, da der ikke længere vil være krav om, at de samme oplysninger registreres i både en særskilt mentorkontrakt og personens »Min Plan«.

2.26.2.1. *Mentorstøtte som understøttende indsats*

Reglerne om mentorstøtte foreslås videreført i § 167 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som en understøttende indsats i stedet for et tilbud. Mentorstøtte vil således fremover ikke være en del af tilbudsviften i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det indebærer, at jobcentre fremover kan give mentorstøtte som understøttende indsats til personer, der har brug for en personlig støtte for at kunne opnå eller fastholde en aktivitet, et tilbud, en ansættelse eller en uddannelse. Mentorstøtten vil kunne anvendes alene eller sammen med andre redskaber og understøttende indsatser. Mentorstøtten vil med forslaget fortsat ikke være begrænset til målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Jobcenteret vil også have mulighed for at give mentorstøtte til personer, der er eller skal i ordinær beskæftigelse eller uddannelse på ordinære vilkår.

Som følge af, at den særskilte mentorkontrakt foreslås afskaffet, foreslås det præciseret i § 167 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der kan gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder, og at der efter en konkret vurdering kan gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder.

Forslaget indeholder derudover ikke indholdsmæssige ændringer.

2.26.2.2. *Mentorfunktionen og jobcenterets støtte hertil*

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 168 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fastsætter, hvem der kan varetage mentorfunktionen.

Mentorfunktionen kan med forslaget varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen er i tilbud, eller hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder, eller af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor per-

sonen er i uddannelsesforløb eller følger en uddannelse på ordinære vilkår, eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller en ansat i kommunen. Er mentoren ansat i kommunen, vil pågældende kunne have en myndighedsfunktion over for personen samtidig med mentorfunktionen.

De gældende regler om jobcenterets støtte til mentorfunktionen, herunder at der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen, i §§ 31 d og 31 e, foreslås videreført i § 169 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Forslaget er en videreførelse med sproglige justeringer uden indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås desuden, at der indsættes en regel i § 170 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fastsætter, at udgifter til en kommunal ansat mentor vil skulle opgøres som lønomkostninger til mentoren. Med hensyn til honorar til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for jobcenteret, foreslås det, at der skal gælde tilsvarende med hensyn til opgørelsen, som gælder ved udgiften til eksterne konsulenter, der udfører mentoropgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

2.26.2.3. *Mentorstøtte i form af udskrivningskoordinatorer*

Reglerne om mentorstøtte i form af udskrivningskoordinatorer foreslås videreført i § 167, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.26.2.4. *Mentorkontrakt og »Min Plan«*

Det foreslås, at de gældende regler i § 31 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afskaffes. De oplysninger, der i dag fremgår af den særskilte mentorkontrakt, vil fremover i stedet udelukkende fremgå af personens »Min Plan«.

Der henvises til afsnittet om »Min Plan« i afsnit 2.8.2. i de almindelige bemærkninger.

2.27. *Hjælpemidler og befordringsgodtgørelse under tilbud*

2.27.1. *Gældende ret*

2.27.1.1. *Hjælpemidler*

Af den gældende § 76, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at i forbindelse med deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, og løntilskud efter kapitel 10-12 kan der ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet.

Af den gældende § 76, stk. 2, følger det, at tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger. Hjælpemidler kan i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det er hensigten, at arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger gives i forbindelse med tilbud om løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Undervisningsmaterialer vil typisk blive givet i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

Ved arbejdsredskaber forstås genstande, der efter en konkret vurdering er nødvendige til udførelse af bestemte funktioner. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04, at sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, ergonomisk stol, talegenkendelsesprogram, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på undervisningsmaterialer kan nævnes specialordbog.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller hvor en døråbning skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Bestemmelsen indebærer, at der kan bevilges tilskud til hjælpemidler i forbindelse med tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter service-lovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af den gældende § 76, stk. 3, at revalidender og personer i ressource- eller jobafklaringsforløb kan gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i et tilbud om forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.

For at støtten kan ydes, skal der være tale om, at hjælpemidlet er en forudsætning for at kunne gennemføre en uddannelse, som er givet som vejledning og opkvalificering, eller er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det kan fx være til dækning af udgifter til dobbelt husførelse, børnepasning for enlige forsørgere, indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. Fx giver det personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Det fremgår af den gældende § 76, stk. 4, at til revalidender og personer i ressource- eller jobafklaringsforløb kan tilskud til hjælpemidler tillige gives som tilskud til personlig assistance.

Det fremgår af den gældende § 77, stk. 1, at det er en betingelse for at give tilskud til undervisningsmateriale, at materialet er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og

opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det er en betingelse i den gældende § 77, stk. 2, at for at give tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, at tilskuddet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, eller at redskabet eller indretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevne.

Det fremgår af den gældende § 77, stk. 3, at det er en betingelse for at give tilskud til personlig assistance, at assistancen er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til persons og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Med hjemmel i gældende § 77, stk. 5, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121 fastsat regler om, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Beskæftigelsesministeren har endvidere fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.

Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08, at der ikke kan ydes hjælp til et hæve/sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v. til en ledig selvforsørgende person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse. Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v., når en ung under 18 år deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

2.27.1.2. Befordringsgodtgørelse

Det fremgår af den gældende § 82, stk. 1, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud efter kapitel 10-12, dagpengemodtagere, som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 8 a, og

fleksjobvisiterede som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter 11, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over de første 24 km. Dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, som ansættes med løntilskud efter kapitel 12 hos en privat arbejdsgiver, har dog ikke ret til befordringsgodtgørelse.

Baggrunden for at en række målgrupper ikke er berettiget til befordringsgodtgørelse, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, er dels, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og dels at de kan få fradrag efter SKAT's regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Af den gældende § 82, stk. 1, fremgår det, at ved deltagelse i tilbud og jobrettet uddannelse godtgøres 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Det følger af den gældende § 82, stk. 3, at ved udbetalinger af befordringsgodtgørelsen afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Der er ikke hjemmel til at yde højere befordringsgodtgørelse, heller ikke såfremt personen er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag.

Det fremgår af stk. 4, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, revalidender, fleksjobvisiterede, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

For fleksjobvisiterede, som deltager i jobrettet uddannelse i op til 6 uger efter gældende § 73 b, er retten til befordringsgodtgørelse reguleret i bekendtgørelse om fleksjob, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i § 73 b, stk. 7.

Efter den gældende § 83, stk. 1, kan kontanthjælpsmodtagere, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter kapitel 10 og 11, efter jobcenterets vurdering få udbetalt op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i

tilbuddet. Godtgørelsen kan dog ikke anvendes til dækning af udgifter til befordring ud over de første 24 km.

Godtgørelse efter § 83 kan efter jobcenterets vurdering ydes til udgifter til befordring og fx arbejdsbeklædning, hvis der er tale om en udgift ved at deltage i tilbuddet.

Det fremgår af den gældende § 83, stk. 2, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen og orienterer kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Det betyder, at det altid vil være muligt for kommunens borgere at orientere sig om, hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at få godtgørelsen på op til 1.000 kr.

Det fremgår af den gældende § 83, stk. 3, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at beløbet på 1.000 kr. kan hæves til 1.500 kr. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v. til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse. Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v., når en ung under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Efter den gældende § 75 c kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse, når en særlig udsat ung under 18 år deltager i tilbud om virksomhedspraktik med godtgørelse.

Efter den gældende § 109, stk. 1, træffer arbejdsløsheds-kassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Dette gælder dog ikke godtgørelse efter § 82, stk. 4, om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Med hjemmel i gældende § 82, stk. 5, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om befordring, herunder om tilskud ved færgebefordring og befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning. Ved udbetaling afrundes det samlede tilskud til nærmeste hele kronebeløb. Ansøgningen kan indgives løbende og senest 4 måneder efter tilbuddets ophør.

2.27.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.27.2.1. Hjælpe midler

Reglerne om hjælpemidler under tilbud foreslås videreført i kapitel 27.

Forslaget er en sammenskrivning af gældende rets §§ 76 og 77 om hjælpemidler med nedenstående justeringer. Derudover er forslaget en videreførelse af gældende rets § 75 a

og b, om muligheden for hjælpemidler til ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Disse målgrupper foreslås skrevet ind i lovforslagets generelle kapitel om hjælpemidler under tilbud, så de ikke længere har et selvstændigt kapitel.

Det foreslås dog, at muligheden for personlig assistance flyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., hvor der i forvejen findes regler om personlig assistance.

Dette understøtter, at lovens opbygning bliver lettere at forstå, og at loven bliver lettere at administrere efter.

Der henvises til § 6 i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at lovteksten justeres således, at det fremgår, at hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til personen. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Derfor foreslås det at ændre formuleringen, så det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at det fremgår af lovteksten, at virksomheden er part i sagen om mindre arbejdspladsindretninger.

Det foreslås desuden, at det kommer til at fremgå af lovteksten, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke må være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen.

Efter de gældende regler fremgår dette af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, men for at samle reglerne på lovniveau foreslås det, at disse betingelser fastsættes i loven.

Som en konsekvens af at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv, foreslås det, at der indsættes, at det endvidere er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Der henvises til § 6 i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Dette gøres for at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov. Forslaget medfører bl.a., at hjælpe-

midler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås desuden, at reglerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter, og at jobcenteret dog kan beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution, fastsættes i loven. Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovníiveau.

Som en konsekvens af at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås fastsat i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler, ophæves.

2.27.2.2. Befordringsgodtgørelse

Reglerne om befordringsgodtgørelse foreslås videreført i kapitel 27.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret med sproglige justeringer, dog med den undtagelse, at sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, får ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Forslaget ensretter reglerne på tværs af målgrupper, således at sygedagpengemodtagere får samme mulighed som andre målgrupper.

2.27.2.3. Bemyndigelsesbestemmelse om befordringsgodtgørelse

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse og vejledning og opkvalificering, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, stk. 2, kan hæves til 1.500 kr.

Det er hensigten, at der vil ske udmøntning heraf svarende til den hidtil gældende udmøntning.

2.28. *Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.*

2.28.1. *Gældende ret*

2.28.1.1. *Hjælp til udgifter til hjælpemidler i forbindelse med ansættelse*

Efter den gældende § 100, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1090 af 15. september 2015 med senere ændringer, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, yde tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, ergonomisk stol, læseprogrammer, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller en døråbning, der skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det vil sige, at der ikke kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Det fremgår af den gældende § 100, stk. 2, at det er en betingelse for at give tilskud, at tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed, eller at redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdssevne.

Det betyder, at der fx ikke kan ydes hjælp til et hævesænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08.

Det vil fx sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren.

Hjælpemidler kan i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold. Det følger af den gældende § 100, stk. 3.

Det følger af den gældende § 100, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler.

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121 fastsat, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter.

Det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-16-06, at en folkepensionist ikke er omfattet af muligheden for at få tilskud til udgifter til hjælpemidler efter denne bestemmelse, da folkepensionister ikke er omfattet af målgruppen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.28.1.2. Hjælp til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob

Efter den gældende § 74, stk. 1, kan jobcenteret give en person, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, ergonomisk stol, læseprogrammer, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Det fremgår af den gældende § 74, stk. 2, at jobcenteret giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det kan fx være efter arbejdsmiljølovgivningen.

Det kan fx være, hvis hjælpemidler efter arbejdsmiljølovgivningen er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Efter § 15 i arbejdsskadeskringsloven kan der betales for visse hjælpemidler, der kan erstatte tabet af eller bedre funktionen af en legemsdel, der er beskadiget ved en arbejdsskade.

Af den gældende § 74, stk. 3, fremgår det, at jobcenteret giver hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

2.28.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.28.2.1. Hjælp til udgifter til hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

Reglerne om udgifter til hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v. i den gældende § 100, foreslås videreført i kapitel 28 med nedenstående justeringer og

præciseringer. Det foreslås, at for at give tilskud til et hjælpemiddel er det en betingelse, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Efter de gældende regler fremgår dette af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Det foreslås desuden, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger. De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til personen. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Derfor foreslås det at ændre formuleringen, så det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at det direkte fremgår af lovteksten, at virksomheden er part i sager om mindre arbejdspladsindretninger.

Det foreslås desuden, at det skal fremgå af lovteksten, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter. De gældende regler herom er fastsat på bekendtgørelsesniveau. Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Det foreslås som noget nyt, at det er en betingelse for at yde tilskud til hjælpemidler, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Dette er en følge af udmøntningen af satspuljeaftalens initiativ om ingen aldersgrænse for hjælpemidler til job til personer med handicap.

Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, hvor det foreslås, at hjælpemidler til personer med handicap overflyttes fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., således at der ikke vil være en aldersbegrænsning på hjælpemidler for denne målgruppe.

Dette gøres for at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov. Forslaget medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler ophæves.

Forslaget er udover ovenstående ændringer og sproglige justeringer en videreførelse af gældende § 100.

2.28.2.2. Hjælp til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob

Reglerne om hjælpemidler til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob i den gældende § 74, foreslås videreført med enkelte indholdsmæssige og sproglige justeringer, med undtagelse af muligheden for korte kurser.

Det foreslås at præcisere, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger. De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Derfor foreslås det at ændre formuleringen, så det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen.

Som konsekvens af at det i den foreslåede § 162, foreslås, at gældende § 74, stk. 1, om muligheden for at bevilge korte kurser til personer, der er ansat, eller skal ansættes i fleksjob flyttes til det foreslåede kapitel 24 om opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med udmøntningen af satspuljeaftalens initiativ om ingen aldersgrænse for hjælpemidler til personer med handicap. I det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, foreslås det, at hjælpemidler til personer med handicap overflyttes fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forslaget medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det vil sige, at hvis en person opfylder betingelserne for at blive bevilget hjælpemidler efter denne foreslåede bestemmelse og efter den foreslåede § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., bevilges hjælpemidlet efter den foreslåede § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

2.29. Underretninger

2.29.1. Gældende ret

2.29.1.1. Underretninger mellem jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen

Efter de gældende regler i §§ 104-106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal såvel jobcenteret som arbejdsløsheds-kassen give nødvendige oplysninger om dagpengemodtagere til hinanden til brug for administration af reglerne i henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Jobcenteret skal give arbejdsløsheds-kassen de nødvendige oplysninger til brug for arbejdsløsheds-kassens administra-

tion af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og skal underrette arbejdsløsheds-kassen om indholdet af en udarbejdet »Min Plan« for en dagpengemodtager, som er medlem af arbejdsløsheds-kassen. Arbejdsløsheds-kassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om arbejdsløsheds-kassens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bestemmelserne skal medvirke til, at jobcenteret har korrekte oplysninger om den enkelte dagpengemodtager, fx om dagpengemodtagerens indplaceringstidspunkt, godkendelse af dagpengemodtagerens cv, ledighedsforløbet og rådighed m.v., som arbejdsløsheds-kassen træffer afgørelse om. Dermed har jobcenteret mulighed for at vurdere og give den rette indsats til dagpengemodtageren. Ligeledes har arbejdsløsheds-kassen behov for oplysninger fra jobcenteret om den indsats, jobcenteret igangsætter i forhold til en dagpengemodtager, og om dagpengemodtageren gennemfører indsatsen, da det er arbejdsløsheds-kassen, der vurderer og træffer afgørelse om rådighed og sanktioner overfor dagpengemodtageren. Der kan alene udveksles oplysninger og underretninger med arbejdsløsheds-kassen om dens egne medlemmer.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke oplysninger jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen skal give hinanden. Efter bekendtgørelsen skal jobcenteret bl.a. underrette den enkelte dagpengemodtagers arbejdsløsheds-kasse, hvis dagpengemodtageren udebliver fra jobsamtaler, afviser henvist arbejde, ikke vil medvirke til at få udarbejdet eller revideret »Min Plan«, eller hvis dagpengemodtageren udebliver fra, afslår eller ophører i et tilbud eller udebliver en eller flere dage fra et tilbud, som dagpengemodtageren er begyndt i. Jobcenteret skal endvidere underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis jobcenteret har givet dagpengemodtageren et rådighedsafprøvende tilbud.

Arbejdsløsheds-kassen skal bl.a. underrette jobcenteret, når en person er påbegyndt en dagpengeperiode efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når der er afholdt cv-samtale med personen, og personens cv er godkendt, når personens ret til dagpenge er ophørt, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og når arbejdsløsheds-kassen får underretning fra et uddannelsessted om, at dagpengemodtager i jobrettet uddannelse ikke længere er studieaktiv. Arbejdsløsheds-kassen skal desuden efter anmodning fra jobcenteret generelt oplyse om en dagpengemodtagers ledighedsforløb og dagpenget.

Der er videre fastsat regler om jobcenterets og arbejdsløsheds-kassens indberetninger i kapitel 29 og 30 i bekendtgørelse nr. 1145 af 14. september 2018 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

2.29.1.2. Underretninger fra uddannelsesinstitutioner til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen

Efter de gældende regler i § 108 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren efter forhand-

ling med ministeren for børn, undervisning og ligestilling (i dag undervisningsministeren) fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10.

Formålet er, at der kan fastsættes regler om, at undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen besked, hvis fx personen ikke begynder, udebliver eller ophører i uddannelser, som personen deltager i efter reglerne om 6 ugers jobrettet uddannelse eller som tilbud om vejledning og opkvalificering. Dermed får kommunen, jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen kendskab til forholdet, og de kan herefter vurdere, om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse fastsat regler om uddannelsesinstitutionernes underretningspligt.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet løbende kontrollerer, om en person, der har fået et tilbud om vejledning og opkvalificering, deltager aktivt i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter m.v., og at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til jobcenteret, bl.a. hvis personen ikke deltager aktivt i uddannelsen.

Jobcenteret kan på den baggrund vurdere, om tilbuddet skal fortsætte eller ophøre, og om der evt. skal gives et nyt tilbud, og kommunen kan vurdere og evt. træffe afgørelse om rådighed og sanktioner for personer, der modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Jobcenteret skal endvidere underrette arbejdsløsheds-kassen om forholdet, jf. den gældende lovs § 104 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan arbejdsløsheds-kassen vurdere og træffe afgørelse om rådighed og evt. sanktioner over for dagpengemodtageren.

I bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet eller uddannelsesudbyderen skal underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis personen ophører med kurset. Arbejdsløsheds-kassen kan på den baggrund vurdere, om dagpengemodtageren fortsat opfylder betingelserne for ret til dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal endvidere underrette jobcenteret om forholdet, jf. den gældende lovs § 105 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan jobcenteret vurdere, om der skal igangsættes en beskæftigelsesindsats fx gives et tilbud til dagpengemodtageren.

2.29.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.29.2.1. *Underretninger mellem jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen*

Reglerne om, at jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen skal give hinanden nødvendige oplysninger om dagpengemodta-

gere til brug for administration af reglerne i henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., foreslås videreført i §§ 180 og 181 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås ligeledes videreført, at der med hjemmel i loven fastsættes bekendtgørelsesregler om, hvilke oplysninger jobcenter og arbejdsløsheds-kassen skal give hinanden. Der forventes en udmøntning heraf i bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

2.29.2.2. *Underretninger fra uddannelsesinstitutioner til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen*

Reglerne om, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren fastsætter regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse og tilbud om vejledning og opkvalificering, foreslås videreført i § 182 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Der forventes en udmøntning heraf i bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

2.29.2.3. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen*

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat nye regler om databeskyttelse. Forordningen finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens behandlingsregler vil være gældende pr. 1. januar 2020, hvor der fortsat skal behandles og videregives personoplysninger mellem personens jobcenter/kommune og arbejdsløsheds-kasse samt mellem uddannelsesinstitution og jobcenter m.v., jf. dette lovforslag.

Personoplysninger skal efter databeskyttelsesforordningen behandles i overensstemmelse med god databehandlings-skik, jf. principperne for behandling af personoplysninger, der fremgår af forordningens artikel 5. Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at de skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Personoplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt.

Det kan fx være: samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behand-

lingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de i kapitel 32 foreslåede videregivelser af oplysninger mellem jobcenter/kommune og arbejdsløsheds-kassen samt mellem uddannelsesinstitution og kommunen, arbejdsløsheds-kassen henholdsvis staten vil kunne finde sted i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, da videregivelsen af oplysninger fastsættes i loven eller i bekendtgørelse udstedt i medfør af bemyndigelser i loven. Oplysningerne vil dermed kunne videregives mellem de nævnte aktører uden samtykke fra den person, oplysningerne vedrører.

Datatilsynet vil blive hørt, når bemyndigelserne udmøntes i bekendtgørelsesform.

2.30. Digital kommunikation

2.30.1. Gældende ret

2.30.1.1. Digital kommunikation mellem jobcenteret og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen

Efter de gældende regler i § 10 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om digital kommunikation mellem borgeren og jobcenteret og andre, der varetager en beskæftigelsesindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, såsom arbejdsløsheds-kassen samt anden aktør. Bemyndigelsen kan benyttes til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde borgeren har pligt til at benytte digital kommunikation ved anvendelse af digitale selvbetjeningsværktøjer samt modtagelse og afsendelse af digitale meddelelser.

Ved en digital meddelelse forstås en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse.

Efter gældende regler i § 10 a kan beskæftigelsesministeren endvidere fastsætte regler om, at jobcenteret kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Formålet med de gældende generelle bemyndigelser i § 10 a er, at det giver mulighed for, at der i takt med en udbygning af den digitale kommunikation mellem borgeren og

jobcenter, arbejdsløsheds-kassen samt anden aktør samt i takt med den teknologiske udvikling, kan fastsættes administrative regler om den digitale kommunikation, herunder pligt til at benytte digital kommunikation.

Såfremt hver enkelt digitaliseringsændring skal ske ved lov, vil det medføre en omfattende detailregulering og vil betyde, at selv mindre ændringer og udvidelser af de digitale selvbetjeningsmuligheder vil kræve lovændringer.

Såfremt en borger har brug for hjælp til at benytte digitale selvbetjeningsværktøjer i beskæftigelsesindsatsen, fx på grund af manglende it-kundskaber eller manglende it-adgang hjemme, kan borgeren få hjælp i jobcenteret.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om:

- Dagpengemodtageres mulighed for via »Min Side« på Jobnet at foretage sygemelding, så både jobcenter, arbejdsløsheds-kasse og anden aktør får digital besked, jf. § 16, stk. 2,
- dagpengemodtageres, jobparate kontanthjælpsmodtageres og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtageres pligt til at raskmelde sig via »Min Side« på Jobnet, så både jobcenter, arbejdsløsheds-kasse og anden aktør får digital besked, jf. § 25, stk. 2,
- dagpengemodtageres, jobparate kontanthjælpsmodtageres og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtageres pligt til at gøre sig bekendt med og kvittere for tilbud, eventuelle test og andre aktiviteter i »Min Plan« digitalt på Jobnet, jf. § 53, stk. 8,
- andre målgrupper kan kvittere for plan og tilbud ved at kvittere på Jobnet, jf. § 53, stk. 9,
- at tilbud tidligst kan igangsættes med en startdato, der er senere end 8 dage efter, at tilbuddet er gjort tilgængeligt på Jobnet, jf. § 53, stk. 10, med mindre personen er gjort opmærksom på tilbuddets startdato på anden vis,
- at »Min Plan« og tilbud heri, som gøres tilgængelige digitalt er uden personlig underskrift, jf. § 154, stk. 1,
- at navnet på den medarbejder i jobcenteret, der har udarbejdet eller revideret »Min Plan«, dog skal fremgå af »Min Plan«, jf. § 154, stk. 1,
- at »Min Plan« uden personlig underskrift sidestilles med »Min Plan« med personlig underskrift, jf. § 154, stk. 2, og
- at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Jobnet eller jobcenteret som afsender, jf. § 155.

Den digitale løsning om pligt til raskmelding via »Min Side« på Jobnet medfører, at kommunens ydelsescenter automatisk får digital besked om dagpengemodtagerens raskmelding. De berørte personer skal dermed ikke længere selv kontakte flere myndigheder og arbejdsløsheds-kassen for at syge- eller raskmelde sig, men kan nøjes med at henvende sig ét sted eller foretage registreringen digitalt på Jobnet.

Der er endvidere fastsat rimelige frister således, at en ledig ikke kan risikere at skulle møde i et tilbud, inden pågæl-

dende har haft mulighed for at gøre sig bekendt med og kvittere for »Min Plan« og tilbud. Den rimelige frist for digital accept af tilbud og dermed for start af tilbud er i § 53, stk. 10, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat til at være 8 dage.

Det er muligt at igangsætte tilbud med et starttidspunkt, der er tidligere end 8 dage efter afgivelse af tilbuddet. Dette kan bl.a. ske ved, at tilbuddet gives i forbindelse med en jobsamtale eller ved, at det sikres, at den ledige gøres opmærksom på tilbuddets starttidspunkt på anden vis, fx ved brev eller telefon.

Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om digital modtagelse af indkaldelser, »Min Plan« og afgørelser i forhold til flere af jobcenterets målgrupper. Reglerne herom er fastsat i § 53, stk. 11, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte regler om samtykke i forbindelse med flytning, mulighed for at svare på partshøring m.v. Denne del af bemyndigelsen er endnu ikke udmøntet. På den baggrund vil digitale meddelelser løbende kunne erstatte mange af de breve, der i dag sendes fra jobcentre til borgerne.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte bestemmelser om undtagelser fra pligt til digital kommunikation. Dette vil fx kunne være relevant ved fastsættelse af regler om digital modtagelse af indkaldelser, »Min Plan« og afgørelser i forhold til andre målgrupper end jobparate ledige.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

2.30.1.2. Digital kommunikation mellem jobcenteret og arbejdsgivere

2.30.1.2.1. Oprettelse af pladser

Efter de gældende regler i § 10 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation således, at arbejdsgivere digitalt kan ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, det vil sige efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår videre, at beskæftigelsesministeren herunder kan fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Efter de gældende regler i § 10 b, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren endvidere fastsætte regler om, hvordan den digitale ansøgning fra arbejdsgiverne om virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudspladser m.v. skal foregå, herunder regler om pligt til at anvende et bestemt system, og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Bemyndigelserne er anvendt til at fastsætte regler om digital ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddan-

ningsaftale med voksne. Der er endvidere fastsat regler om, at arbejdsgivere, der ikke kan få et CVR-nummer, kan indgive ansøgningen på anden måde end ved digital selvbetjening. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 156, stk. 1 og 2.

2.30.1.2.2. Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsender oplysninger og tidspunkt for modtagelse

Efter de gældende regler i § 10 b, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at kommunen kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter er sidestillet med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Bemyndigelsen er endnu ikke udmøntet.

Efter de gældende regler i § 10 c, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 10 a og 10 b, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret eller Jobnet som afsender.

Bestemmelsen er udmøntet i § 155 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 10 c, stk. 2, i de gældende regler anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Bestemmelsen er udmøntet i § 42, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.30.1.2.3. Udbetaling af tilskud

Efter den gældende § 10 b, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne i forbindelse med anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hensigten med bemyndigelsen er, at det skal gøres mere enkelt og digitalt, så både arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne bruger færre ressourcer på administrationen af udbetaling af tilskud.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud udmøntet i § 102 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud via Nemrefusion. Det er således obligatorisk at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse i fleksjob (gammel ordning) udmøntet i § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om fleksjob, hvorefter anmodning om udbetaling af tilskud kan ske via Nemrefusion. Det er således

fortsat frivilligt at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

Formålet er at sikre, at kommunikationen mellem kommuner, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende om tilskudsordninger m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ske digitalt. Dermed er de papirbaserede anmodninger til kommunen om udbetaling af tilskud afløst af en digital proces, hvor den eksisterende digitale løsning Nemrefusion anvendes. Nemrefusion ejes, vedligeholdes og drives af Kommunernes Landsforenings selskab KOMBIT A/S.

2.30.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.30.2.1. Digital kommunikation mellem jobcenteret og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal være større frihed og incitament til at tilpasse beskæftigelsesindsatsen til den enkelte, og virksomhederne skal have bedre forudsætninger for at tage del i den aktive beskæftigelsesindsats gennem enkle regler og gode digitale løsninger. Det fremgår i den forbindelse, at aftalepartierne er enige om, at en effektiv beskæftigelsesindsats skal understøttes af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Det skal blive nemmere for virksomhederne at tage del i beskæftigelsesindsatsen.

Endvidere har regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti januar 2018 indgået aftale om digitaliseringsklar lovgivning, hvoraf det bl.a. fremgår, at lovgivningen skal være enkel og klar, så den er let at forstå for borgere og virksomheder, at lovgivningen skal understøtte, at der kan kommunikeres digitalt med borgere og virksomheder, at lovgivningen skal understøtte, at administrationen af lovgivningen kan ske helt eller delvist digitalt og under hensyntagen til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed, at begreber og data skal genbruges på tværs af myndigheder samtidig med, at det sikres, at datasikkerheden varetages på en tryk og forsvarlig måde, at datasikkerhed prioriteres højt, at offentlige myndigheder skal anvende eksisterende offentlig it-infrastruktur, og at lovgivningen skal udformes, så den giver mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

Beskæftigelsesministeriet vurderer derfor, at de hidtil gældende regler bør videreføres indholdsmæssigt i forslaget til en ny lov om en aktiv beskæftigelsesindsats således, at kommunikationen mellem jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, og borgerne fortsat vil kunne ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed.

Reglerne om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation, mellem på den ene side personer, der er omfattet af §§ 6 og 7, og personer, der er

omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven foreslås indholdsmæssigt videreført.

Arbejdsløshedskasserne er hverken omfattet af forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, eller offentlighedsloven, jf. lov nr. 606 af 12. juni 2013. Selvom arbejdsløshedskasserne ikke er omfattet af forvaltningsloven m.v., stilles der i det væsentlige de samme krav til medlemmets rettigheder og pligter m.v. og til arbejdsløshedskassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles i den offentlige forvaltning.

Beskæftigelsesministeriet vurderer derfor, at der behov for de foreslåede bemyndigelser, selvom der er delvist overlappende bestemmelser i forvaltningslovens § 32 b. Den nævnte bestemmelse gælder dog som nævnt ikke for arbejdsløshedskasserne.

Bemyndigelserne forventes udmøntet som i de gældende regler, idet der dog ikke vil blive fastsat regler om, at ledige skal kvittere for at have læst »Min Plan« på Jobnet.

2.30.2.2. Digital kommunikation mellem jobcenteret og arbejdsgivere

Det fremgår af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at aftalepartierne er enige om, at en effektiv beskæftigelsesindsats skal understøttes af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Det skal blive nemmere for virksomhederne at tage del i beskæftigelsesindsatsen. Med det digitale ansøgningssystem VITAS ansøger landets virksomheder allerede i dag om virksomhedsrettede tilbud (løntilskud, voksenlærlingeordningen og virksomhedspraktik).

Det fremgår videre af aftalen, at VITAS udvides, så virksomheder også kan søge om jobrotation, fleksjob samt mentor, hjælpemidler og personlig assistance.

Det foreslås, at de gældende bemyndigelsesbestemmelser indholdsmæssigt videreføres, men at det i forslaget til § 185 tydeliggøres, at beskæftigelsesministeren har hjemmel til at fastsætte regler, så virksomheder også kan søge om jobrotation, fleksjob, mentor og hjælpemidler. Det foreslås endvidere, at det i § 187 indarbejdes, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven, kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Det er i forhold til gældende regler en udvidelse, at også andre end jobcenteret kan sende sådanne digitale meddelelser m.v. uden underskrift. Andre er i denne sammenhæng bl.a. arbejdsløshedskasser og andre aktører.

2.30.2.3. Digitale meddelelser m.v. uden underskrift, afsender oplysninger og tidspunkt for modtagelse

Det foreslås, at de gældende bemyndigelsesbestemmelser i § 10 b, stk. 3, og § 10 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indholdsmæssigt videreføres, dog med den udvidelse, at der ud over kommunen og jobcenteret også kan angives arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Arbejdsløsheds-kasserne er hverken omfattet af forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, eller offentlighedsloven, jf. lov nr. 606 af 12. juni 2013. Selvom arbejdsløsheds-kasserne ikke er omfattet af forvaltningsloven m.v., stilles der i det væsentlige de samme krav til medlemmets rettigheder og pligter m.v. og til arbejdsløsheds-kassernes sagsbehandling og afgørelser, som der stilles i den offentlige forvaltning.

Beskæftigelsesministeriet vurderer derfor, at der behov for de foreslåede bemyndigelser, selvom der er delvist overlappende bestemmelser i forvaltningslovens § 32 b. Den nævnte bestemmelse gælder dog som nævnt ikke for arbejdsløsheds-kasserne.

2.31. Regulering, udbetaling af ydelser, refusion, tilsyn, regnskab, erstatning m.v.

2.31.1. Gældende ret

2.31.1.1. Regulering af tilskud og ydelser

Efter de gældende regler i § 26 a, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, reguleres prisloftet én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten. Det vedrører kursprisen for videregående uddannelse i forbindelse med 6 ugers jobrettet uddannelse.

Efter gældende regler i § 127, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, anvendes samme principper for regulering af beløbene for løntilskud efter § 63, tilskud efter § 70 f, stk. 2, og § 71, stk. 3, vedrørende ansatte i fleksjob, tilskud efter § 70 g, stk. 5, og § 75, stk. 2, vedrørende selvstændigt erhvervsdrivende samt beløb for jobrotationsydelse efter § 98 a.

Beløbene reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, og regulering finder sted én gang årligt den 1. januar.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 2, er der fastsat én fælles timelønssats for ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Timelønnen gælder for dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklarings- og ressourceforløb med ressourceforløbsydelse.

Efter den gældende lovs § 127, stk. 2, skal timelønnen efter § 55, stk. 2, beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Satsen beregnes som 1/37 af højeste dagpenge pr. uge tillagt arbejdsmarkedsbidrag. Timelønnen fremgår af lovens § 55, stk. 2. Løn- og timetalsberegningen for de oven-

nævnte målgrupper i offentligt løntilskud beregnes på grundlag af højeste dagpengesats, som reguleres årligt den 1. januar i året, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Timelønnen er således fast og reguleres udelukkende ved reguleringer i dagpengesatsen.

2.31.1.2. Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser

2.31.1.2.1. Beregning, udbetaling, refusion og tilsyn m.v. af visse tilskud og ydelser

Efter den gældende § 110, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om beregning og udbetaling, herunder refusion, samt om administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser vedrørende puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje i lovens §§ 33 a og 33 b og tilskud og ydelser på områderne løntilskud efter kapitel 12, udgifter til hjælpemidler og tilskud ved partnerskabsaftaler efter kapitel 14, jobrotationsydelse, tilskud i forbindelse med uddannelsesaftale med voksne og ved opkvalificering ved ansættelse efter kapitel 18 og kan herunder bestemme, at administrationen og udbetalingen til kommunerne kan overføres til en anden offentlig myndighed. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodninger om tilskud vedrørende ansættelser med løntilskud efter kapitel 12, fleksjob efter kapitel 13, og jobrotation efter kapitel 18.

Reglens oprindelige baggrund er, at der kan fastsættes regler om udbetaling m.v. i forhold til arbejdsgivere, der får tilskud eller ydelser, herunder hvis arbejdsgivere modtager anden offentlig refusion vedrørende den løn, som der ydes tilskud til. Bemyndigelsen til at fastsætte, at administrationen og udbetalingen til kommunerne kan overføres til en anden myndighed, blev også indført for, at den daværende statslige myndighed, Arbejdsformidlingens administration og udbetaling af løntilskud til (amts)kommunerne kunne overføres til en anden myndighed, fx Indenrigsministeriet, der stod for administration af andre statslige udbetalinger.

Reglen er flere gange blevet udvidet i takt med, at der er indført nye tilskud og ydelser i loven, men dækker dog ikke i fuldt omfang alle lovens tilskud og ydelser.

Bemyndigelsen har sin begrundelse i, at beskæftigelsesministeren skal være i stand til hurtigt at kunne reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhensigtsmæssig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den skal således også medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

I forbindelse med beskæftigelsesreformen fra 2014 blev bestemmelsen udvidet, således at den også omfatter bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunernes administration og udbetaling i forbindelse med puljen til uddannelsesløft efter § 33 a og den regionale uddannelsespulje efter § 33 b.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft (bekendtgørelse nr. 709 af 27. maj 2015) og i bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje (bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje) fastsat regler om bl.a. fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne og om kommunernes bogføring, opgørelse, regnskab og revision af tilskud.

Der er endvidere i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om udbetaling af løntilskud bl.a. om, at arbejdsgiveren skal anmode om udbetaling af løntilskud via NemRefusion, og at arbejdsgiveren skriver under på, at de afgivne oplysninger er rigtige.

Der er også fastsat regler om, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter, dog kan jobcenteret beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

2.31.1.2.2. Tilbagebetaling af ydelser, der er udbetalt på et urigtigt grundlag

Efter den gældende § 111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om tilbagebetaling af løntilskud efter den gældende lovs kapitel 12. Det er bl.a. fastsat, at løntilskud i forbindelse med ansættelse med løntilskud enten ikke skal udbetales til eller skal tilbagebetales af arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om eller forsætteligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte ledige med løntilskud eller for at bevare retten hertil.

Med formuleringen ”forsætteligt har fortiet forhold” henvises til dansk rets almindelige forsætsbegreb, dvs. at arbejdsgiveren har fortiet forhold med vilje og med viden om, at der derved vil eller kan blive udbetalt løntilskud med urette. Det er fx, hvor en arbejdsgiver anmoder om udbetaling af løntilskud for en periode og ved anmodningen forsætteligt fortier oplysninger om, at personen er ophørt med ansættelsen i den periode, som der anmodes om løntilskud for.

I bekendtgørelsen er det videre fastsat, at løntilskuddet enten ikke skal udbetales til, eller skal tilbagebetales af arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren har modtaget for meget i støtte i henhold til reglerne i gruppefritagelsesforordningen. Efter disse regler er hovedreglen, at løntilskuddet over en periode på 1 år ikke må overstige 50 pct. af de samlede løn-omkostninger til den ansatte.

2.31.1.3. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt under tilbud

2.31.1.3.1. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud

Efter den gældende § 113, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren reg-

ler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats. Der kan herunder fastsættes regler om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at sager om erstatning behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring med enkelte undtagelser. Ligesom i sager om arbejdsskadeerstatninger sker udmåling af erstatning under medvirken af Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) som sagsbehandlende myndighed. Det er desuden fastsat, at reglerne ikke finder anvendelse ved tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis personen efter andre regler er berettiget til erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

2.31.1.3.2. Erstatning ved skade som en person forvolder under tilbud

Efter den gældende § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren desuden fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder på virksomhedens ejendele under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er fastsat regler om, at hvis en person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet, yder kommunen erstatning for skaderne.

Det er videre fastsat, at erstatningsansvaret vurderes efter dansk rets almindelige regler. Dermed henvises til, at de almindelige betingelser for erstatningsansvar skal være opfyldt, dvs. *at* der er et ansvarsgrundlag (skadevolderen har handlet ansvarspådragende), *at* der er lidt et tab, *at* der er årsagssammenhæng mellem skadevolderens handling og tabet, og *at* tabet er påregneligt.

I bekendtgørelsen er der fastsat regler om, at hvis personen er erstatningsansvarlig, ydes erstatningen ved personskader efter reglerne i lov om erstatningsansvar, jf. bekendtgørelse nr. 1070 af 24. august 2018 med senere ændringer, og ved skader forvoldt på andres ejendele ydes erstatning efter §§ 37 og 38 i lov om forsikringsaftaler. Efter bekendtgørelsen ydes der ikke erstatning, hvis skaden er opstået ved tyveri eller anden kriminell adfærd.

2.31.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

2.31.2.1. *Regulering af tilskud og ydelser*

Det foreslås videreført, at en gang årligt den 1. januar reguleres følgende med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

- 1) Prisløftet efter lovforslagets § 48, stk. 7.
- 2) Løntilskud efter lovforslagets § 75.
- 3) Fleksløntilskuddet efter lovforslagets § 123, stk. 2.
- 4) Tilskud efter lovforslagets § 126, stk. 5, § 134, stk. 3, og § 137, stk. 2.
- 5) Jobrotationsydelse efter lovforslagets § 153.

Det foreslås ligeledes videreført, at den fælles timelønssats for ansættelse med løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver for dagpengemodtagere, kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og sygedagpengemodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt personer, der som led i et jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, modtager ressourceforløbsydelse efter lovforslagets § 72, stk. 2, skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om satsregulering af tilskud og ydelser med sproglige justeringer.

2.31.2.2. *Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser*

2.31.2.2.1. *Beregning, udbetaling, refusion og tilsyn m.v. af tilskud og ydelser*

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter loven og herunder fastsætter regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der dermed kunne fastsættes regler for tilskud og ydelser, der kan udbetales efter loven, hvad enten de udbetales til personer, arbejdsgivere, eller selvstændigt erhvervsdrivende.

Der vil således kunne fastsættes regler om bl.a. personers, arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om udbetaling af tilskud og ydelser og om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud og ydelser. Derudover vil der kunne fastsættes nærmere regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Dermed udvides den gældende bemyndigelse til beskæftigelsesministeren om at kunne fastsætte nærmere regler for beregning og udbetaling, refusion m.v. for en række tilskud og ydelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende, så bemyndigelsen til at fastsætte regler fremover udvides til også at omfatte alle tilskud og ydelser efter loven, fx tilskud til fleksjob og udgifter til mentor. Samtidig vil der

fremover også kunne fastsættes regler om bl.a. udbetaling af tilskud og ydelser til personer.

Derudover udvides muligheden for at kunne fastsætte regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser til at omfatte alle tilskud og ydelser, som kan udbetales efter loven. Regler om frister vil kunne medvirke til en bedre samtidighed mellem aktiviteten, fx jobrotation, finder sted og udbetalingen af tilskuddet eller ydelsen til arbejdsgiveren eller en selvstændigt erhvervsdrivende, hvilket også vil betyde, at både kommuner og staten har bedre løbende viden om afholdte udgifter til tilskud og ydelser efter loven.

Bestemmelsen medvirker til, at beskæftigelsesministeren fortsat vil være i stand til hurtigt at kunne reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhensigtsmæssig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den skal således også medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

Der forventes i første omgang at blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om beregning og udbetaling m.v. af tilskud vedrørende tilbud efter lovforslagets §§ 96 og 97 (puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje) flyttes til kapitel 14 om tilbud om vejledning og opkvalificering.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og de ovenfor beskrevne ændringer.

2.31.2.2.2. *Tilbagebetaling af ydelser, der er udbetalt på urigtigt grundlag*

Reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter loven, der er udbetalt på et urigtigt grundlag, foreslås videreført i § 190, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler.

2.31.2.3. *Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt under tilbud*

2.31.2.3.1. *Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud*

Reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud, foreslås videreført i § 191, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden materielle ændringer.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler.

2.31.2.3.2. Erstatning ved skade som en person forvolder under tilbud

Reglerne om, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om erstatning ved skade, som en person forvolder under tilbud, foreslås videreført i § 191, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden materielle ændringer.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler.

2.32. Forsøg m.v.

2.32.1. Gældende ret

Efter den gældende § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte sats for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen.

Bestemmelsen har været anvendt til at iværksætte forsøg, der fraviger lovens bestemmelser om bl.a. kontaktførelse og tilbud.

Bestemmelsen er for tiden brugt til forsøg om:

- Udvidet varslingsindsats
- Forsøg med udbredelse og forankring af Integreret Behandlings- og Beskæftigelsesindsats for sygemeldte med lettere psykiske lidelser (IBBIS) (Jobcentrene i Gentofte, Gladsaxe og Lyngby-Taarbæk kommuner samt Københavns Kommune)
- Pulje til opkvalificering inden for mangelområder
- Et mere fleksibelt uddannelsesløft
- Kurser undtaget fra karen under 6 ugers jobrettet uddannelse
- Særligt tilrettelagte JobBro-forløb for udsatte unge under 30 år
- Forsøg med videosamtaler i Københavns Kommune

Bestemmelsen åbner ikke for at iværksætte forsøg, som ændrer de fastsatte sats for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen til de konkrete forsøg.

2.32.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der fastsættes regler om mulighed for at iværksætte forsøgs- og udviklingsaktiviteter med beskæftigelsesindsatsen, der fraviger reglerne i loven. Det foreslås, at bestemmelsen ikke kan anvendes til at iværksætte forsøgs- og udviklingsinitiativer med ydelser til personer og virksomheder. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende regler.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at udvalgte arbejdsløsheds-kasser i en 4-årig periode får ansvaret for kontaktførelset for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsforløbet. I dag er kontaktførelset primært hos kommunerne, men arbejdsløsheds-kasserne deltager i fællessamtaler med den le-

dige og kommunen og står for cv-samtale og rådighedssamtaler.

Initiativet forventes at omfatte ca. 37.500 forløb årligt, svarende til ca. 150.000 forløb over den aftalte periode. Dog skal initiativet omfatte mindst 25 pct. af de nyindplacerede på dagpenge årligt. Arbejdsløsheds-kasserne skal som minimum holde en cv-samtale, rådighedssamtaler og 1. fællessamtale. Derudover skal arbejdsløsheds-kasserne holde kontaktførelsessamtaler med de ledige efter behov, og disse samtalers form og indhold skal tilpasses den enkelte lediges situation og behov.

Arbejdsløsheds-kasserne skal foretage en indledende afklaring af de ledige, der indgår i initiativet. Det skal ske med henblik på, at ledige med komplekse udfordringer, som derfor er i risiko for langtidsledighed, overgår til et kontaktførelse i jobcenteret og får en tidlig indsats, der skal forebygge langtidsledighed. Unge under 25 år, der skal have et uddannelsespålæg, får ligeledes et kontaktførelse i jobcenteret.

Arbejdsløsheds-kasserne skal til selve afklaringen af de ledige anvende et digitalt profilafklaringsværktøj. Værktøjet skal stilles til rådighed for de ledige i forbindelse med afklaringen, dog således at det er frivilligt for den enkelte ledige, hvorvidt denne ønsker at anvende værktøjet. Værktøjet skal anvendes som et input til arbejdsløsheds-kassernes faglige vurdering af, hvornår en ledig er i risiko for langtidsledighed. Med beskæftigelsesreformen blev der udviklet et digitalt værktøj med henblik på at styrke den tidlige indsats for nyledige i risiko for at blive langtidsledige, som arbejdsløsheds-kasserne kan benytte. Det digitale værktøj er udviklet af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der stiller det til rådighed for arbejdsløsheds-kasserne. Arbejdsløsheds-kasserne kan til selve afklaringen af de ledige tillige anvende et tredjeparts- eller eget udviklet profilafklaringsværktøj. Såfremt arbejdsløsheds-kasserne anvender et andet værktøj end det værktøj, der stilles til rådighed af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, indestår arbejdsløsheds-kasserne selv for værktøjets efterlevelse af relevant lovgivning, herunder i særdeleshed databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

I perioden fra 1. januar 2020 til 1. januar 2024 gennemføres forsøg, hvorefter udvalgte arbejdsløsheds-kasser på baggrund af en ansøgning har fået tilladelse til at have ansvaret for kontaktførelset frem til senest 3 måneders ledighed for deres medlemmer. Personer, der vurderes i risiko for langtidsledighed og unge under 25 år, der skal have et uddannelsespålæg, får et kontaktførelse i jobcenteret efter de gældende regler.

Initiativet indebærer ikke, at jobcenteret er helt udelukket fra at kontakte den ledige i perioden, men jobcenteret deltager som udgangspunkt kun i fællessamtaler med arbejdsløsheds-kassen i perioden. Arbejdsløsheds-kassen indkalder til 1. fællessamtale. Jobcenteret kan kontakte medlemmet for at henvise til arbejde, eller hvis jobcenteret har en konkret jobordre, som medlemmets cv-oplysninger passer til.

Det foreslås, at forsøgsperioden fra 1. januar 2020 til 1. januar 2024 fastsættes i loven herunder, at udvalgte arbejds-

løshedskasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktføreløbet i de første 3 måneders ledighed. Det foreslås dog, at det fremgår af bestemmelsen, at personer, der vurderes i risiko for langtidsledighed og unge under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn, skal have et kontaktføreløb i jobcenteret. Endvidere foreslås, at det fremgår, at beskæftigelsesministeren udpeger kommuner, der skal deltage i forsøget.

Beskæftigelsesministeren fastsætter udvælgelseskriterierne for deltagelse i forsøget og udvælger de arbejdsløshedskasser og kommuner, der skal deltage efter drøftelse med aftaleparterne.

Med »risiko for langtidsledighed« forstår, at der kan være tale om ledige, der fx som følge af alder og de kompetencer m.v., de er i besiddelse af, er i risiko for at ende i langtidsledighed, men der kan også være tale om ledige, som har komplekse problemer og derfor er i risiko for langtidsledighed. Det er arbejdsløhedskassen, der ved hjælp fra et profilafklaringsværktøj vurderer, om en person er i risiko for langtidsledighed og derfor skal have et kontaktføreløb i jobcenteret.

Det fremgår af aftalen, at personer i risiko for langtidsledighed overgår til et kontaktføreløb i jobcenteret og får en tidlig indsats, der skal forebygge langtidsledighed. Det foreslås, at det fastholdes, at det er jobcenteret der vurderer, hvornår en person skal have en aktiv indsats. Personen får et kontaktføreløb i jobcenteret, men der er med formuleringen i aftalen ikke tænkt, at der skal tilbydes en særlig indsats derudover. Det er op til jobcenteret at vurdere, hvilken indsats den enkelte ledige har behov for ud fra personens ønsker og forudsætninger og ud fra arbejdsmarkedets behov.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for forsøget herunder om tidspunkt for udvælgelse af medlemmer til forsøget, opgørelse af forsøgsperiode, overgang af kontaktføreløb til jobcenteret, arbejdsløshedskassernes pligt til at vejlede, jobcentrenes mulighed for at deltage personligt ved brug af direkte digital billedforbindelse i den første fælles jobsamtale, som holdes, mens arbejdsløshedskasserne har ansvaret for kontaktføreløbet, selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskasserne, krav til antallet af samtaler før og efter overgang af kontaktføreløb til jobcenteret, arbejdsløshedskassernes indkaldelse til fællessamtaler, arbejdsløshedskassernes pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet løbende at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, medlemmets oplysningspligt, arbejdsløshedskassers mulighed for registrering af mindre intensiv indsats og andre registreringer, ophør med forsøget før tid, hvis arbejdsløshedskassen ikke lever op til betingelserne for forsøget samt pligt til at anvende et profilafklaringsværktøj.

De arbejdsløshedskasser, der udvælges til at deltage i forsøget, forpligter sig til at anvende et profilafklaringsværktøj til at adskille de personer, der skal have et kontaktføreløb i jobcenteret. Værktøjet skal stilles til rådighed for de ledige i forbindelse med afklaringen, dog således at det er frivilligt for den enkelte ledige, hvorvidt denne ønsker at anvende værktøjet.

Frikommuner, der har mulighed for at gennemføre forsøg med kontaktføreløbet, er ikke med i forsøget. Der henvises til afsnit 3 om forholdet til frikommuneforsøgene.

Det betyder således, at en række regler i kontaktføreløbet m.v. fraviges i de første 3 måneder af ledighedsperioden:

- Jobsamtaler de første 6 måneder.
- Jobcenteret har ansvaret for kontaktføreløbet.
- Jobcenteret indkalder til første fælles jobsamtale.
- Selvbooking af jobsamtaler i jobcenteret.
- Jobcenteret registrerer mindre intensiv indsats.
- Jobcentrene deltager personligt i fælles jobsamtaler.
- Arbejdsløshedskassen kan deltage personligt digitalt i første fælles jobsamtale.
- Jobcentrene påser løbende, at cv-oplysningerne er fyldestgørende.
- Jobcenterets mulighed for at iværksætte særlige aktiviteter.
- Jobcenterets pligt til at vejlede om repatriering for personer i målgruppen.
- Medlemmets oplysningspligt ved sygdom, ferie m.v., og deltagelse i jobrettet uddannelse.
- Jobcenterets mulighed for at pålægge medlemmet at søge konkrete job.

2.33. Statens refusion til kommunerne

2.33.1. Gældende ret

Det fremgår af gældende § 117, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten yder 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for dagpengemodtagere, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere. Dette gælder dog ikke for pilotjobcentre, dvs. kommuner, der var bemyndiget til at varetage udøvelsen af statens aktive beskæftigelsesindsats efter bekendtgørelse nr. 1400 af 13. december 2006. Bestemmelsen er ikke længere relevant som følge af almindelige forældelsesregler.

Der har indtil 1. januar 2019 været en bestemmelse i lovens § 118 om, at staten inden for et rådighedsbeløb refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til modtagere af dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt ledige selvforsørgende. Tilsvarende har der i § 118 a indtil 1. januar 2019 været en bestemmelse om, at staten inden for et rådighedsbeløb refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til revalidender, sygedagpengemodtagere, hvis personen er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, og ledighedsydelsesmodtagere. Som følge af lov nr. 1527 af 18. december 2018 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om kommunal udlicensing og generelle tilskud til kommuner og organiseringsloven afskaffes refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte for de pågældende målgrupper pr. 1. januar 2019, dog vil der i 1. halvår 2019 fortsat være refusion inden for et rådighedsbeløb af driftsudgifter ved aktive-

ring m.v. af dagpenge- og sygedagpengemodtagere, hvis personen er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge. Pr. 1. juli 2019 vil disse to refusionsbestemmelser være ophævet, og der vil dermed ikke længere være ret til refusion af driftsudgifterne for disse målgrupper, hvorfor de to refusionsbestemmelser ikke videreføres i nærværende hovedlov.

2.33.1.1. Kommunens administrative udgifter

Efter gældende regler i § 117, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholder kommunen endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af »Min Plan« og rehabiliteringsplaner og til administration i øvrigt m.v.

Administration i øvrigt er fx udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Efter bestemmelsen afholder kommunen desuden endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c, til særlige aktiviteter efter § 7 og til lægeerklæringer.

Godtgørelse efter § 75 c omhandler godtgørelse, som kommunen kan udbetale til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Særlige aktiviteter efter § 7 omhandler økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det gælder på tværs af flere ministerområder, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter. Det er fundet i § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som er en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision. Bemyndigelsen er anvendt i § 4 i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder (bekendtgørelse nr. 1591 af 15. december 2017). Her er det fastsat, at kommunerne endeligt afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration m.v., som finder sted i forvaltningen, samt uden for forvaltningen i tilknytning til eller som led i et tilbud eller udbetaling af en ydelse eller et tilskud (med visse undtagelser). Udgifterne til de administrative funktioner må således udskilles til kommunal finansiering. Udgifterne omfatter vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af jobplaner, konsulentstøtte, lægeerklæringer, regnskabsføring og revision, særlig tilrettelagt rådgivning eller vejledning, evt. tilrettelagt som opsøgende arbejde m.v. Dette gælder i givet fald også en forholdsmæssig andel af fx husleje.

De administrative udgifter er ikke refusionsberettigede og er heller ikke omfattet af budgetgaranti i statens bloktilskud til kommunerne.

I vejledning nr. 9923 af 7. november 2018 om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v. gi-

ves en nærmere vejledning om, hvilke udgifter der ikke berettiger til statsrefusion, hvilke udgifter der gives statsrefusion til, og hvordan udgifterne afgrænses og dokumenteres til kommunal finansiering.

2.33.1.2. Refusion af driftsudgifter ved aktivering

Efter gældende regler i § 119 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til driftsudgifter ved aktivering af personer, der deltager i jobafklarings- eller ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år, der har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt nyuddannede personer med handicap, når udgiften vedrører

- tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, herunder deltagerbetaling,
- undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77,
- udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a,
- udgifter i forbindelse med godtgørelse efter § 83 og
- opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud (såkaldte opkvalificeringsjob).

Deltagerbetaling i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering kan i nogle tilfælde være et mindre gebyr, men i andre tilfælde et stort beløb, som reelt svarer til en driftsudgift (fx i forbindelse med private ikke SU-berettigede uddannelser).

Kommunens udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov (STU), der gives som et tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, i loven, er ikke omfattet af statslig refusion efter nærværende kapitel, jf. § 5 b i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, jf. lovbekendtgørelse nr. 783 af 15. juni 2015 med senere ændringer.

2.33.1.3. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser (puljen til uddannelsesløft)

Efter gældende regler i § 122 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten inden for en pulje 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser efter § 33 a til dagpengemodtagere. Udgifterne i tilbuddet dækker køb af erhvervsuddannelser efter lov om erhvervsuddannelse.

Refusionen er begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering ved årets start fordeler årets bevilling og giver tilsagn om tilskud til hver enkelt kommune efter kommunens andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere over 30 år, som ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. Alle kommuner får udmeldt et minimumsbeløb på 100.000 kr. for at sikre, at alle kommuner kan iværksætte forløb. Ud over statsrefusionen får kommunerne under ét det, som svarer til 20 pct. af puljen, via budgetgarantien, der ydes til kommunerne via regulering af bloktilskuddet.

2.33.1.4. Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (den regionale uddannelsespulje)

Efter gældende regler i § 122 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten inden for en pulje 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om uddannelsesforløb efter § 33 b til dagpengemodtagere. Udgifterne i tilbuddet dækker køb af korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb, der fremgår af den regionale positivliste i det RAR-område, hvor kommunen er beliggende.

Refusionen er begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering ved årets start fordeler årets bevilling og giver tilsagn om tilskud til hver enkelt kommune efter kommunens andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere. Der udmeldes ikke et minimumsbeløb til kommunerne. Ud over statsrefusionen får kommunerne det, som svarer til 20 pct. af puljen, via budgetgarantien, der ydes til kommunerne under ét via regulering af bloktilskuddet.

2.33.1.5. Refusion af udgifter til hjælpemidler, befordringsgodtgørelse og mentorstøtte

Efter gældende regler i § 120, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 9 b for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb.

Efter gældende regler i lovens § 122, stk. 2, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 74. Det vedrører personer, der er visiteret til eller ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob. Derudover kan de få kortvarige kurser. Foruden ansatte i fleksjob omfatter det personer på ledighedsydelse, der er visiteret til fleksjob.

Efter gældende regler i lovens § 120, stk. 1, nr. 1, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 for personer i lovens målgrupper i § 2. Det gælder dog ikke udgifter til undervisningsmaterialer. Refusionen omfatter således udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger. For visse målgrupper er der refusion af udgifter til undervisningsmaterialer efter § 119.

Refusionsbestemmelsen i § 120, stk. 1, nr. 1, omfatter også særlige udgifter, jf. § 76, stk. 3, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for revalidender og personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud om forrevalidering som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne. Særlige udgifter kan være udgifter til dobbelt husførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. Fx vil personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, få mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Efter gældende regler i lovens § 123, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter § 100. Det vedrører personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretninger til at opnå eller fastholde ansættelsen.

Efter gældende regler i lovens § 120, stk. 1, nr. 2, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 82 for personer i lovens målgrupper i § 2. Det gælder dog ikke befordringsgodtgørelse efter § 82, stk. 1, til dagpengemodtagere, idet det er arbejdsløshedskasserne, som udbetaler befordringsgodtgørelse, og kommunerne medfinansierer statens udgifter hertil med 50 pct., jf. § 109, stk. 1, i loven. Befordringsgodtgørelse efter § 82, stk. 1, omhandler den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og vedrører transport som retur er mere end 24 km. Men for dagpengemodtagere - ligesom for øvrige målgrupper - afholder kommunen de faktiske udgifter efter § 82, stk. 4, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og refusionen hertil er omfattet af § 120, stk. 1.

2.33.1.6. Kommunernes medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere

Efter gældende regler i § 109 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse i lovens § 82. Undtaget er dagpengemodtagere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Disse personer har ret til godtgørelse af den faktiske udgift til befordring, der udbetales af jobcenteret.

Efter gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. refunderer staten 100 pct. af arbejdsløshedskassens udgifter til befordringsgodtgørelse, som er udbetalt efter § 82 lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse. Kommunen finansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere, jf. lovens § 109, stk. 3.

Ved opgørelsen af kommunernes medfinansiering af udgifter til befordringsgodtgørelse finder reglerne § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 19. september 2017 med senere ændringer, og regler fastsat i bekendtgørelse nr. 879 af 28. juni 2017 om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne tilsvarende anvendelse. Det følger bl.a. af disse regler, at kommunens pligt til medfinansiering omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.33.1.7. Refusion af udgifter til løntilskudsansættelse for førtidspensionister

Efter gældende regler i § 121 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for førtidspensionister (tidligere skånejob).

2.33.1.8. Refusion af udgifter til fleksjob

Efter gældende regler i § 122 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob. Det gælder dog kun for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne.

Det vedrører en kommunes udgifter til

- 1) fleksløntilskud efter § 70 f,
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g,
- 3) tilskud til fleksjob efter § 71 og
- 4) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

Refusionsbestemmelsen vedrører kommunens udgifter til løntilskud til arbejdsgiver, der før 1. januar 2013 har ansat personer i fleksjob eller fastholdelse i beskæftigelse i egen virksomhed (gammel ordning).

Refusionsbestemmelsen vedrører også kommunens udgifter til fleksløntilskud efter § 70 f til personer, som blev visiteret til fleksjob, eller som fik tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i perioden fra den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014. Fleksløntilskud udbetales til personer som et supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver, jf. den ændrede tilskudsmodel (ny ordning med indtægtsreguleret tilskud). Refusionsbestemmelsen gælder dog kun, indtil disse personer efter den 30. juni 2014 bliver revisiteret til fleksjob, jf. § 70 c, hos samme arbejdsgiver, bliver ansat i fleksjob eller på ny har fået tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, jf. § 30, stk. 3, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne. Refusionsbestemmelsen vedrører endeligt også udgifter til personer, som er visiteret før 1. januar 2013, men som påbegynder fleksjob eller får tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed med indtægtsreguleret tilskud den 1. januar 2013 eller senere.

2.33.1.9. Refusion af udgifter til jobrotationsydelse

Efter gældende regler i § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a.

Refusionsbestemmelsen angår også jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse, jf. § 98 a, stk. 4, som frem til den 1. januar 2019 blev afholdt inden for

en pulje. Jobcenteret skulle ansøge staten om bevilling inden for den afsatte pulje til de faktiske udgifter, idet der var afsat en økonomisk ramme hertil på de årlige finanslove til og med 2018. Med finansloven for 2019 er ordningen for særlige grupper med videregående uddannelse blevet omlagt fra en puljestyret til en lovbunden ordning pr. 1. januar 2019.

2.33.1.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Efter gældende regler i § 123, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g. Det vedrører løntilskud, både når ledige og beskæftigede ansættes som voksenlærlinge efter de gældende regler i §§ 98 c-98 g.

2.33.1.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold

Efter gældende regler i § 124 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholder staten en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge med opholdstilladelse efter visse regler i udlændingeloven, hvis udlændingen enten pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold, eller hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, og når visse yderligere betingelser er opfyldt.

Refusionsbestemmelsen vedrører den aktive beskæftigelsesindsats for så vidt angår ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 til personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, samt personer på revalidering, førtidspension eller ledighedsydelse. Desuden omfattes udgifter efter kapitel 14 til hjælpemidler og partnerskabsaftaler om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11 til personer, der er på revalidering og førtidspensionister. Endelig vedrører refusionsbestemmelsen udgifter efter § 74 til hjælpemidler til personer, som er visiteret til eller ansat i fleksjob. Hjælpemidler efter § 74 er hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende person kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og når hjælpen kompenserer for den pågældendes begrænsning i arbejdsevnen.

Bestemmelsen omfatter refusion vedrørende disse udgifter for to forskellige grupper af personer. Det kan være udlændinge med funktionsnedsættelse, der inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv. Det er et krav, at funktionsnedsættelsen kan anses som en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette indebærer, at fx følger af almindelig alderdomssvækkelse og de lidelser, der følger heraf, ikke er omfattet. Desuden skal anbringelsen i døgnophold ske på grund af den betydelige og varige funktionsnedsættelse. Anbringelse i døgnophold kan fx være anbringelse på en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service, hvis der er tale om en ung, eller ophold i et længerevarende

botilbud, jf. samme lovs § 108, hvis der er tale om en person over 18 år. Midlertidig placering af kortere varighed med henblik på fx aflastningsophold, er ikke tilstrækkeligt til at opfylde betingelserne for ret til refusion.

Udgifterne kan også vedrøre en mindreårig asylansøger, der har fået opholdstilladelse i Danmark. Dette gælder indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det er videre en betingelse, at disse udlændinge har fået opholdstilladelse efter udlændingeloven.

2.33.1.12. Forskudsrefusion

Efter gældende regler i § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats yder staten forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigede udgifter efter denne lov.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder. Bekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Her er det fastsat, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet. Anmodningen sker på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af ressortministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

Bestemmelsen gælder ikke udgifter omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

2.33.1.13. Statsrefusion til opholdskommunen

Det er gældende praksis, at kommunens ret til refusion fra staten omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

En kommunes ret til refusion beror på, at kommunen har afholdt udgiften til en given ydelse eller indsats for en person, som kommunen efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er opholds- (og handle-) kommune for. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det fremgår af § 9, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Som udgangspunkt vil CPR-registreringen af en persons bopæl være udtryk for, hvilken kommune der er vedkommendes opholdskommune. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er en per-

sons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune, jf. § 9, stk. 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter at det er blevet bestemt, hvilken kommune der er den rette opholdskommune, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Efter gældende regler i § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der ret til mellemkommunal refusion mellem en opholdskommune og en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger af § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter en række love, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, af den tidligere opholdskommune efter reglerne i bestemmelsens stk. 2-6. Det gælder bl.a. tilfælde, hvor den tidligere opholdskommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i visse boliger eller boformer, i tilfælde af unge i efterværn, og for personer, der har valgt en ældre- eller handicapbolig efter reglerne om frit valg for sådanne.

2.33.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.33.2.1. Kommunens administrative udgifter

Reglen om, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter, foreslås videreført i § 194 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer. Det er præciseret i lovtæksten, at bestemmelsen også omfatter kommunens udgifter til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan i beskæftigelsesindsatsen.

2.33.2.2. Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Reglen om kommunens refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v. for personer i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, foreslås videreført i § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Som en konsekvens af forslaget om, at indsatsen for nyuddannede personer med handicap flyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., udgår målgruppen af bestemmelsen. For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til bemærkningerne i afsnit 2.3.2.1.

2.33.2.3. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser (puljen til uddannelsesløft)

Reglen om kommunens refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser inden for puljen til uddannelsesløft for dagpengemodtagere foreslås videreført i § 196, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.4. Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (den regionale uddannelsespulje)

Reglen om kommunens refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb inden for den regionale uddannelsespulje for dagpengemodtagere foreslås videreført i § 196, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.5. Refusion af udgifter til mentorstøtte, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.

Reglen om kommunens refusion af udgifter til mentorstøtte for personer i jobafklarings- og ressourceforløb, refusion af udgifter til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning og befordringsgodtgørelse m.v. foreslås videreført i § 197 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

Selv om ovenstående regler foreslås videreført uændret, vil refusionsreglen vedrørende hjælpemidler og særlige udgifter omfatte færre personer. Det skyldes samtidigt foreslåede ændringer i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Det medfører, at refusion af hjælpemidler og særlige udgifter til personer omfattet af kompensationsloven fremover skal ydes efter kompensationsloven, når disse personer er i løntilskudsjob efter kompensationsloven, deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob. Det gælder også, når disse personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at disse personer kan drive selvstændig virksomhed.

2.33.2.6. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløsheds-kasser til dagpengemodtagere

Reglen om kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse, som udbetales af en arbejdsløshedskasse til dagpengemodtagere, foreslås videreført i § 198 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.7. Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister

Reglen om kommunens refusion af udgifter til løntilskud for førtidspensionister foreslås videreført i § 199 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.8. Refusion af udgifter til fleksjob

Reglen om kommunens refusion af udgifter til fleksjob foreslås videreført i § 200 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.9. Refusion af udgifter til jobrotationsydelse

Reglen om kommunens refusion af udgifter til jobrotationsydelse foreslås videreført i § 201, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Reglen om kommunens refusion af udgifter til løntilskud for voksenlærlinge foreslås videreført i § 201, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.11. Refusion af udgifter til visse udlændinge med særlige forhold

Det foreslås videreført, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse regler i udlændingeloven, hvis udlændingen enten pga. betydelig og varig funktionsnedsettelse anbringes i døgnophold, eller hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, og når visse yderligere betingelser er opfyldt.

Det foreslås, at refusionen omfatter udgifter til ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 for de af bestemmelsen omfattede udlændinge, der modtager kontant- og uddannelseshjælp, overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet, er i revalidering eller får førtidspension.

Dermed omfattes udlændinge, der modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet samtidig med, at fleksjobvisiterede udgår af bestemmelsen, da de ikke kan blive ansat med løntilskud efter kapitel 12.

Det foreslås, at refusionen omfatter udgifter efter § 15 om partnerskabsaftaler om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11, udgifter efter § 172 til hjælpemidler og udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 til udlændinge omfattet af bestemmelsen, som er i revalidering eller får førtidspension. Endelig vedrører refusionsbestemmelsen udgifter efter §§ 162 og 178 til kortvarige kurser, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning til udlændinge omfattet af bestemmelsen, som er visiteret til eller ansat i fleksjob, og hvor hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende person kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og når hjælpen kompenserer for den pågældendes begrænsning i arbejdsevnen.

Dermed omfattes udgifter til mentorstøtte fremover af bestemmelsen. Der er tale om konsekvensrettelser, bl.a. som følge af manglende tilretninger i forbindelse med kontanthjælpsreformen (lov nr. 895 af 4. juli 2013).

Det foreslås uændret, at bestemmelsen omfatter to forskellige grupper af personer med opholdstilladelser efter visse

bestemmelser i udlændingeloven. Det er personer, der inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv. Det vil sige, at funktionsnedsættelsen skal være en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette indebærer, at fx følger af almindelig alderdomssvækkelse og de lidelser, der følger heraf, ikke er omfattet.

Udgifterne kan også vedrøre opholdstilladelse til en mindreårig asylansøger, der har fået opholdstilladelse i Danmark. Dette er kun gældende indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslås endelig, at der i bestemmelsen fremover henvises til opregningen i § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik i forhold til, hvilke bestemmelser i udlændingeloven, som disse udlændinge skal have fået opholdstilladelse efter.

Dermed tilrettes bestemmelsen, så den fuldt ud bliver i overensstemmelse med reglerne i lov om aktiv socialpolitik, hvor der for samme gruppe udlændinge ydes fuld refusion til kommunerne for udgifter til forsørgelsesydelse, og reglerne i servicelovens § 181, hvor der for samme gruppe ydes fuld refusion til kommunen for en række udgifter til bl.a. døgnophold og en udpeget fast kontaktperson. Dermed sikres det også, at der fremadrettet ikke opstår uoverensstemmelse i de omfattede målgrupper efter udlændingeloven i henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsespolitik og lov om aktiv socialpolitik.

Reglerne vil således fremover eksempelvis omfatte udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, § 9, stk. 1 og 2, når visse betingelser er opfyldt, § 9 b og § 9 c, når visse betingelser er opfyldt, samt § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter bl.a. udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tillige udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylansøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds, men om eksempler.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og ovenstående ændringer.

2.33.2.12. Forskudsrefusion

Reglen om, at staten yder forskudsrefusion af kommunens refusionsberettigede udgifter, foreslås videreført i § 203, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats uden indholdsmæssige ændringer.

2.33.2.13. Statsrefusion til opholdskommunen

Som noget nyt foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i § 203, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at det er den kommune, som personen har som opholds-

kommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter loven, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Dermed indskrives gældende praksis i lovens bestemmelser om refusion.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at undgå, at flere kommuner kan hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant, hvor opholdskommunen køber fx en plads i et kommunalt projekt (tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering) i en anden kommune, og hvor begge kommuner kan siges at afholde en udgift, men hvor det er opholdskommunen, der har ret til at hjemtage refusion. Et andet eksempel er, når en person flytter fra én kommune til en anden kommune, mens personen er i et tilbud, hvis fortsættelse accepteres af tilflytterkommunen. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbudet, kan hver kommune kun hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som opholdskommune.

Der er også tilfælde, hvor et jobcenter på vegne af flere jobcentre afholder udgifter til en indsats, hvor en virksomhed modtager tilskud. Et eksempel er jobrotationsydelse i jobrotationsprojekter. Der kan være tale om, at et jobcenter er administrerende jobcenter på vegne af flere jobcentre, der har ledige, der deltager som vikarer i et jobrotationsprojekt. Der kan også være tale om ét jobcenter i virksomhedens kommune, som udbetaler jobrotationsydelse til virksomheden for alle de ledige, der deltager i jobrotationsprojektet, selv om de kommer fra andre kommuner. I tilfælde hvor den ledige ikke har opholdskommune i den kommune, der administrerer jobrotationsforløbet for en virksomhed, kan der indgås en samarbejdsaftale mellem den administrerende kommune og den lediges opholdskommune, der kan give den administrerende kommune ret til at hjemtage et beløb svarende til 100 pct. af de afholdte udgifter til jobrotationsydelsen fra den lediges opholdskommune. Med en sådan aftale har den administrerende kommune 0 kr. i nettoudgifter til jobrotationsydelsen, da den lediges opholdskommune betaler 100 pct. af udgifterne til den administrerende kommune for den pågældende lediges aktiviteter. I tilfælde, hvor den ledige ikke har ophold i den kommune, der administrerer jobrotationsforløbet, er det derfor opholdskommunen, der hjemtager 60 pct. i statsrefusion til jobrotationsydelsen fra staten. Hvis der samtidigt er indgået en samarbejdsaftale, som beskrevet ovenfor, bliver opholdskommunens nettoudgifter 40 pct. af jobrotationsydelsen til den pågældende ledige, da opholdskommunen hjemtager 60 pct. statsrefusion samtidig med, at opholdskommunen betaler 100 pct. af den administrerende kommunes udgifter til jobrotationsydelsen.

Det foreslås, at reglen om mellemkommunal refusion, hvor der er henvist til § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, ikke videreføres i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Retstilstanden vil dog være uændret, da reglerne i § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale områ-

de fortsat gælder for mellemkommunal refusion efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. opregningen i § 9 c af de love, bestemmelsen omfatter, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.34. Klageadgang

2.34.1. Gældende ret

Reglerne om klageadgang over afgørelser truffet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår af kapitel 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Af den gældende § 128, stk. 1, fremgår det, at jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område beskriver, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, bortset fra visse tilfælde, hvor Ankestyrelsen beslutter, at afgørelse træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er behandlet på, fx myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven.

Er der tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, sagsbehandlingens tilrettelæggelse, ekspeditionsfejl eller lignende skal klagen som følge af det almindelige over/underordningsforhold indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt har borgmesteren den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold skal derfor indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre indgives klagen til rådmanden.

Af den gældende § 128, stk. 2, fremgår det, at det er den person, som afgørelsen vedrører, der kan indbringe klagen for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Det vil sige, at det som hovedregel alene er den, som afgørelsen vedrører, der er klageberettiget. For så vidt angår klager over konkurrenceforvridning, giver bestemmelsen mulighed for, at også andre, der har en væsentlig interesse i afgørelsen, kan klage. Her tænkes fx på fagforeninger eller arbejdsgiverorganisationer.

Det fremgår endvidere af den gældende § 128, stk. 3, at for en række afgørelser, der vedrører dagpengemodtagere, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse i

sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Det gælder, hvis jobcenterets afgørelse vedrører en dagpengemodtager, og der klages over jobcenterets afgørelse om mentor, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskud, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, og ved klage over jobcenterets afgørelser om rådgivningsafprøvende tilbud og om henvisninger til arbejde samt om, at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør.

Af den gældende § 128, stk. 4, fremgår det, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 83 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat. Det vil sige, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene kan tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med kommunens retningslinjer om udbetaling af godtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Af den gældende § 131 fremgår det, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse med løntilskud for dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet inden 4 uger kan indbringes for jobcenteret.

Endeligt fremgår det af den gældende § 132, at arbejdsløsheds-kassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

2.34.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de gældende regler om klageadgang over afgørelser truffet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indholdsmæssigt videreføres i overensstemmelse med indholdet af kapitel 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med enkelte sproglige og opbygningsmæssige justeringer.

Det betyder bl.a., at jobcenterets afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fortsat kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Forslaget svarer med en ny opbygning og sproglige tilretninger til den gældende lovs §§ 128, 131 og 132. Der er med de foreslåede sproglige ændringer ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

3. Forholdet til frikommuneforsøgene

Udvalgte forsøg på Beskæftigelsesministeriets område under Frikommuneforsøg 2012-2015 (Frikommuneforsøg I)

blev fra den 1. juli 2017 forlænget frem til 1. januar 2019, og udvalgte forsøg blev yderligere forlænget til den 1. juli 2019 (bekendtgørelse nr. 1459 af 5. december 2018, om ændring af bekendtgørelse om frikommuneforsøg på beskæftigelses- og sygedagpengeområdet). Det forventes, at forsøgsperioden forlænges fra den 1. juli til den 1. januar 2020. Det skyldes, at regeringen vurderede det hensigtsmæssigt at forlænge igangværende forsøg frem til den 1. januar 2020, hvor det forventes, at de forenklede regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal træde i kraft. Dermed kommer borgere og sagsbehandlere i de pågældende kommuner ikke til at opleve flere ændringer i reglerne inden for kort tid end nødvendigt.

To igangværende forsøg under Frikommuneforsøg 2016-2020 (Frikommuneforsøg II) har samme indhold som de foreslåede forenklinger i dette lovforslag. Der er tale om forsøget med integrering af mentoraftalen i en handleplan. Med lovforslaget foreslås det, at de oplysninger, der fremgår af mentorkontrakten, også skal fremgå af personens »Min Plan«. På den måde vil den administrative tunge dobbeltregistrering i mentorkontrakten blive afskaffet. Derudover er der tale om et forsøg med fleksibel samtalefrekvens for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Med lovforslaget foreslås det at forenkle kontaktførelsen således, at der alene skal afholdes 4 jobsamtaler i jobcenteret de første 6 måneder. Herefter holdes samtaler efter behov.

Hjemlerne til de to forsøg vil blive indstillet med udstedelse af en ny bekendtgørelse om frikommuneforsøg II på beskæftigelses- og sygedagpengeområdet i forbindelse med lovens forventede ikrafttræden den 1. januar 2020. Frikommunerne vil inden for rammerne af den foreslåede ordning kunne fortsætte med de metoder og sagsgange, som de har indrettet sig på i de to ovennævnte forsøg.

Der er endvidere behov for at justere forsøget i § 9 e i lov om frikommunenetværk, jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 25. juni 2018 med senere ændringer, om ret til godtgørelse for befordring for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammets eller introduktionsprogrammets deltagelse i ret og pligt til tilbud om mentorstøtte. Det skyldes, at det med dette lovforslag foreslås, at mentorstøtte bortfalder både som ret og pligt-tilbud og generelt som tilbud. Mentorstøtte kan fortsat bruges til at understøtte indsatsen eller som en selvstændig indsats til, at borgeren bliver klar til en anden type indsats.

For justeringen af bestemmelsen for frikommuneforsøget henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats § 16.

Nærværende lovforslag imødekommer ikke andre af de igangværende frikommuneforsøg under frikommuneforsøg II.

Det følger af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal gennemføres et forsøg med mere ansvar til arbejdsløsheds-kasserne. Forsøget forventes udmøntet med hjemmel i forslaget til § 193. Det er i aftalen om en forenk-

let beskæftigelsesindsats forudsat, at forsøget som udgangspunkt ikke omfatter kommuner, der som led i frikommuneforsøg II har eller kan gennemføre forsøg med kontaktførelsen med dagpengemodtagere. Det drejer sig i udgangspunktet om 20 frikommuner.

Beskæftigelsesministeren og økonomi- og indenrigsministeren har rettet henvendelse til de pågældende frikommuner, og oplyst dem om muligheden for at indstille forsøg med kontaktførelsen for dagpengemodtagere, hvis de ønsker evt. at kunne blive omfattet af forsøget med mere ansvar til arbejdsløsheds-kasser. Frederikssund, Furesø, Halsnæs, Helsingør og Hillerød kommuner har i den forbindelse meddelt, at de ønsker at indstille påbegyndte frikommuneforsøg med kontaktførelsen for dagpengemodtagere.

Det forventes derfor, at bekendtgørelse om frikommuneforsøg II på beskæftigelses- og sygedagpengeområdet, vil blive justeret forud for ikrafttrædelse af loven, således at hjemlen til gennemførelse af forsøg med kontaktførelsen for dagpengemodtagere ikke længere omfatter ovennævnte kommuner. Bekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forventes udstedt på ny med hjemmel i den foreslåede § 192 om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at gennemføre forsøgs- og udviklingsaktiviteter.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og webtilgængelighed

4.1. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven finder anvendelse fra den 25. maj 2018. Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

I databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, findes de relevante bestemmelser om, hvornår almindelige personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives. Det følger bl.a. af artikel 6, stk. 1, litra c og e, at behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Ifølge forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91).

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, der fastsætter nærmere betingelser for at anvende artikel 6, stk. 2, at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag, eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Derudover fremgår det bl.a. af artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne i den forbindelse kan fastsætte de generelle betingelser for lovlig behandling, og at man i den forbindelse kan indføre formålsbegrænsninger.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal ses i forlængelse af artikel 6, stk. 2. Artikel 6, stk. 3, er således en uddybning af, hvordan de bestemmelser, som indføres efter artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre specifikke regler, nærmere vil skulle udformes.

Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

For så vidt angår følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, bemærkes, at behandling heraf som udgangspunkt er forbudt, jf. artikel 9, stk. 1. Der gælder imidlertid en række undtagelser til dette forbud, jf. stk. 2-4.

For så vidt angår personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 10 om strafbare oplysninger bemærkes, at disse oplysninger er omfattet af forordningens artikel 6, jf. ordlyden af artikel 10, 1. pkt.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de foreslåede bestemmelser om underretninger i lovforslagets § 30, stk. 7, og kapitel 29 (§§ 180 og 181 og bestemmelser fastsat i medfør af §§ 182 og 183) kan fastsættes inden for rammerne af forordningens artikel 6.

For så vidt angår de foreslåede bestemmelser om underretninger i lovforslagets § 129 er det Beskæftigelsesministeriets vurdering, at videregivelsen kan ske inden for rammerne af databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, og stk. 2, nr. 3. Efter stk. 2, nr. 6, kan der ske videregivelse om strafbare forhold, hvis det er nødvendigt for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

4.2. *Webtilgængelighed ved digital kommunikation*

Digitale løsninger skal indrettes således, at de også er tilgængelige for personer med handicap. Det indgår som et krav til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings udviklingsleverandører, at borger- og arbejdsgivervendte løsninger skal overholde statens til en hver tid gældende krav til digitale, borgervendte løsninger, herunder lov om tilgængelighed af offentlige og offentligretlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, og de

regler, der udstedes i medfør heraf. Loven, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, EU-Tidende 2016, nr. L 327, side 1, trådte i kraft den 23. september 2018.

Loven om webtilgængelighed finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden. VITAS og Jobnet er eksempler på portaler, der allerede er i drift og dermed offentliggjort før lovens ikrafttræden. Tilgængelighedskravene vil derfor gælde fra 23. september 2020 for disse portaler. Hvis portalerne imidlertid bliver ændret væsentligt med for eksempel nyt design, ny arkitektur eller nyt indholdsstyringssystem, vil de være omfattet af lovens krav fra 23. september 2019. Udvikles de nævnte portaler helt eller delvis som mobilapplikationer, vil tilgængelighedskravene for disse være gældende fra 23. juni 2021.

4.3. *Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*

De digitale løsninger til understøttelse af den digitale kommunikation, som lovforslaget omhandler, vil blive indrettet således, at de ved etableringen og fremover vil leve op til de krav om de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, som følger af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven med tilhørende bestemmelser.

Sikkerhedskravene gælder tilsvarende, når kommunerne og arbejdsløsheds-kasserne kommunikerer med borgere hhv. medlemmer og virksomheder via Offentlig Digital Post, e-Boks eller via egne selvbetjeningsløsninger.

Ligesom anden kommunikation - via Jobnet og VITAS - mellem borgerne henholdsvis arbejdsgivere og det fælles it-baserede datagrundlag, vil fx kommunikationslinjerne være krypterede. Borgerne og arbejdsgiverne vil alene kunne tilgå egne oplysninger med anvendelse af sikker log-in løsning. Den digitale kommunikation vil alene være til rådighed og tilgængelig for autoriserede brugere.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat nye regler om databeskyttelse. Forordningen finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

Personoplysninger skal efter databeskyttelsesforordningen behandles i overensstemmelse med god databehandlings-skik, jf. principperne for behandling af personoplysninger, der fremgår af forordningens artikel 5. Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkeligt

ge, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Der fremgår i forordningens efterfølgende artikler en række mere konkrete bestemmelser, der skal være opfyldt for, at der lovligt kan ske behandling af personoplysninger.

4.4. Digital kommunikation mellem jobcenteret og borgere

Beskæftigelsesministeren etablerer og driver Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle jobcentre og arbejdsløshedskasser for borgere og virksomheder, jf. gældende regler i § 33 i organiseringsloven.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har det daglige ansvar for Jobnet og er efter databeskyttelsesforordningen dataansvarlig for Jobnet. Borgerne har på Jobnet adgang til oplysninger om bl.a. deres »Min Plan« og kan afhængigt af deres målgruppe registrere en række oplysninger i form af bl.a. til- og afmelding som arbejdssøgende, syge- og raskmelding, ferie m.v. Alle borgere kan endvidere dokumentere deres jobsøgning i jobloggen. Visse målgrupper har pligt til at dokumentere deres jobsøgning i jobloggen.

Efter gældende regler har personens jobcenter adgang til oplysninger, som borgeren har registreret på Jobnet, jf. § 34, stk. 1, i organiseringsloven. Arbejdsløshedskasserne har for egne medlemmer adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet, jf. § 34, stk. 2, i samme lov.

Jobcentre og andre aktører, herunder offentlige og private virksomheder, kan søge i cv-oplysninger fra Jobnet på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser i forbindelse med rekruttering, jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, og jobcentre og arbejdsløshedskasser har adgang til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger på tværs af kommunegrænser, jf. § 34, stk. 3, i samme lov.

Oplysninger, som borgerne registrerer på Jobnet, gemmes rent teknisk på Jobnet eller i det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG) i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Beskæftigelsesministeren etablerer og driver DFDG efter gældende regler i § 32 i organiseringsloven til brug for administrationen af, kontrol med og statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag, er efter gældende regler i § 40, stk. 1, i organiseringsloven dataansvarlig, jf. databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag. Den enkelte myndighed og arbejdsløshedskasse er endvidere ansvarlig for den videre anvendelse af oplysninger videregivet fra DFDG, herunder for at slette de pågældende oplysninger.

Efter gældende regler i § 40, stk. 3, i organiseringsloven er de enkelte kommuner dataansvarlige i relation til andre aktører som databehandlere, jf. § 41 i samme lov. Kommunernes dataansvar i relation til andre aktører som databehandler for kommunen omfatter ud over en tilsynsforpligtel-

se i forhold til anden aktør også ansvar for, at data fra anden aktør registreres og indberettes, som om opgaven var udført af kommunen, samt ansvar for, at anden aktør alene kan tilgå de oplysninger i kommunens fagsystem, som er nødvendige for, at anden aktør kan udføre den aftalte opgave. Dette ansvar skal ses i sammenhæng med den centrale adgangsstyring i forhold adgang til læsning og opdatering af oplysninger i DFDG, jf. nedenfor.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dog dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter i DFDG, jf. § 40, stk. 2, i samme lov. De centrale behandlingsaktiviteter vedrører Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af oplysninger i DFDG. Denne behandling omfatter bl.a. indsamling af oplysninger, registrering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, selektion, søgning, brug, formidling, sammenstilling, samkøring, arkivering, blokering, sletning, kryptering, videregivelse af oplysninger, sagsbehandling, support og opfølgning på indsatsen. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har endvidere ansvaret for adgangssystem, sikkerhed for udvikling, vedligeholdelse og drift af DFDG, sikkerhed i forhold til adgangsstyring, selvbetjeningsløsninger, regelbaserede opgørelser på baggrund af indberettede data, sletning af data, opfyldelse af anmodninger fra de registrerede om indsigt i oplysninger i DFDG.

Den centrale adgangsstyring i DFDG sikrer bl.a., at kommuner og arbejdsløshedskasser med enkelte undtagelser alene har adgang til oplysninger om egne aktuelle eller tidligere borgere henholdsvis medlemmer.

Den centrale adgangsstyring i DFDG sikrer også, at det ved kommunernes anvendelse af anden aktør alene er personer, der er henvist til den pågældende anden aktør, som aktøren har adgang til oplysninger om i DFDG.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med digital kommunikation med borgerne skal ske i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt.

Det kan fx være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af oplysninger kan finde sted i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, idet der er tale om behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

I det omfang, der behandles oplysninger om særlige kategorier af personoplysninger, fx helbredsoplysninger, vil behandlingen skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 9 og databeskyttelseslovens § 7. Forbuddet mod behandling af følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, gælder således ikke i tilfælde, hvor betingelserne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra a, c, d, e eller f, er opfyldt. Det vurderes, at særligt litra a vedrørende den registreredes udtrykkelige samtykke, og litra f om bl.a. behandling af oplysninger for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, vil være relevante behandlingshjemler i forhold til selvbetjeningsløsninger i beskæftigelsesindsatsen.

4.5. Digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse af løntilskudspladser m.v. og anmodning om udbetaling af tilskud

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. og behandlingen af anmodninger om udbetaling af løntilskud, tilskud til fleksjob m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal ske i overensstemmelse med god databehandlingskik, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt.

Det kan fx være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det gælder med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra b, at den registrerede således er part i et tilskudsberettiget ansættelsesforhold, hvortil kommunen skal udbetale tilskud på baggrund af arbejdsgiverens eller den selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning.

Efter artikel 6, stk. 1, litra c, kan behandling bl.a. ske, hvis den er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som

påhviler den dataansvarlige. Den dataansvarlige – kommunen – er forpligtet til at behandle ansøgninger om oprettelse af tilbud og til at udbetale tilskud til arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende.

Efter artikel 6, stk. 1, litra e, kan behandling bl.a. ske, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Kommunen er ved lov pålagt at udbetale tilskud til arbejdsgiveren og den selvstændigt erhvervsdrivende.

En ansøgning om tilskud til hjælpemidler eller en anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob indikerer, at personen, der søger om tilskud eller der anmodes om udbetaling af tilskud for, har visse helbredsmæssige begrænsninger. Det vil ofte fremgå af ansøgningen om hjælpemidler, hvilken fx helbredsmæssig begrænsning eller handicap et hjælpemiddel skal kompensere for. Det vil ikke fremgå af anmodningen om udbetaling af tilskud til fleksjob, hvilke helbredsmæssige begrænsninger, der er tale om.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, må der som udgangspunkt ikke behandles særlige kategorier af personoplysninger som fx helbredsoplysninger. Der kan dog ske behandling af oplysninger, hvis et af forholdene i artikel 9 stk. 2, gør sig gældende. Efter artikel 9, stk. 2, litra f, kan der bl.a. ske behandling, hvis det er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Det vurderes, at der på denne baggrund kan behandles oplysninger om helbredsmæssige forhold i forbindelse med ansøgninger om tilskud til hjælpemidler og om tilskud til fleksjob, idet oplysningerne er nødvendige af hensyn til kommunens behandling af ansøgninger fra borgere og udbetalingsanmodninger fra arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende.

Arbejdsgivere, selvstændigt erhvervsdrivendes og kommunens behandling af anmodninger om tilskud til fleksjob følger af kapitel 5 i bekendtgørelse om fleksjob.

Ved udbetalingen af tilskud til øvrige ordninger omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vurderes det, at behandlingen kan finde sted i overensstemmelse med behandlingsreglerne i artikel 6, idet der ikke på andre områder vurderes at være tale om særlige kategorier af personoplysninger omfattet af forordningens artikel 9.

Der er efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1, pligt til at give den registrerede en række oplysninger, hvis personoplysninger ikke indsamles hos den registrerede. Det drejer sig, jf. artikel 14, stk. 1, bl.a. om a) identitet på og kontaktoplysninger for den dataansvarlige og dennes eventuelle repræsentant, b) kontaktoplysninger for en eventuel databeskyttelsesrådgiver, c) formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen, d) de berørte kategorier af personoplysninger og e) eventuelle modtagere eller kategorier af modtagere af personoplysningerne. Der fremgår i artikel 14, stk. 2, en række yderligere oplysninger, som den dataansvar-

lige skal give til den registrerede. Fristen for orientering fremgår i artikel 14, stk. 3.

Bestemmelserne i artikel 14, stk. 1-3, gælder dog ikke, hvis en af betingelserne i artikel 14, stk. 5, litra a–d er gældende. Efter artikel 14, stk. 5, litra a, gælder orienteringspligten ikke, hvis og i det omfang den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne. Pligten gælder, jf. artikel 14, stk. 5, litra c, heller ikke, hvis og i det omfang indsamling eller videregivelse udtrykkelig er fastsat i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Når arbejdsgivere anmoder om sygedagpenge via Nemrefusion, sendes i dag et underretningsbrev til personen, der anmodes om sygedagpenge for. Dette sker bl.a. af kontrolhensyn, fordi kommunen ikke i forvejen har bevilget sygedagpenge til en på forhånd kendt sygedagpengeperiode.

Ved ansættelse med løntilskud og fleksjob er der tale om et støttet ansættelsesforhold, hvor kommunen på forhånd har bevilget tilskud, og hvor den ansatte dermed på forhånd er bekendt med, at arbejdsgiveren er berettiget til at anmode om tilskud. Der er derfor ikke samme oplysnings- og kontrolhensyn for disse ordninger ved hver enkelt anmodning om udbetaling af tilskud, ligesom den registreredes interesse i at modtage en underretning om NemRefusions behandling af arbejdsgiverens tilskudsansøgning må anses for at være begrænset.

Den enkelte kommune er dataansvarlig for de data i Nemrefusion, som skal anvendes i kommunens sagsbehandling, som indberettes af arbejdsgiveren og den selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med deres anmodning om udbetaling af tilskud m.v., jf. gældende regler i § 4, stk. 1, i lov om digital løsning til brug for anmeldelse af sygefravær og anmodning om refusion og tilskud m.v. (Nemrefusion), jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 20. juni 2018.

Der sendes ikke underretningsbreve til de registrerede personer i forbindelse med arbejdsgiveres eller selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om udbetaling af løntilskud og tilskud til fleksjob via Nemrefusion. Dette er bl.a. begrundet i omfanget og karakteren af oplysningerne, i at det fremgår af gældende regler, at kommunerne er dataansvarlige, og i at det fremgår af gældende regler, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende anmoder om udbetaling af tilskud via Nemrefusion. Indsamlingen og videregivelsen af oplysninger vurderes derfor at være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra c. Det er efter bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats således obligatorisk for arbejdsgiveren at anmode om udbetaling af løntilskud via Nemrefusion.

Datatilsynet vil blive hørt, når bemyndigelserne udmøntes i bekendtgørelsesform.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes samlet at medføre offentlige merudgifter (før skat og tilbageløb) på 45,2 mio. kr. i 2020, 51,1 mio. kr. i 2021, 50,1 mio. kr. i 2022 og 43,7 mio. kr. i 2023, jf. tabel 1. Heraf vil staten samlet have merudgifter på 73,9 mio. kr. i 2020, 103,3 mio. kr. i 2021, 104,7 mio. kr. i 2022 og 100,1 mio. kr. i 2023, og kommunerne vil samlet have mindreudgifter på 28,8 mio. kr. i 2020, 52,3 mio. kr. i 2021, 54,5 mio. kr. i 2022 og 56,5 mio. kr. i 2023 (2019-pl).

Derudover er med aktstykke 14 af 1. november 2018 afsat 6,9 mio. kr. vedrørende statslige drifts- og it-udgifter for 2018 (2018-pl). Der vil være 13,0 mio. kr. statslige drifts- og it-udgifter for 2019 (2019-pl).

I nedenstående tabel fremgår de samlede økonomiske konsekvenser fordelt på stat og kommuner.

Tabel 5.0. Samlede økonomiske konsekvenser

Mio. kr. 2019 - pl	2020	2021	2022	2023
Stat	73,9	103,3	104,7	100,1
Drifts- og it-udgifter	11,5	10,2	12,3	8,9
Løntilskud	-26,1	-27,6	-28,6	-28,7
Voksenlærlinge (inkl. uddannelse)	37,6	75,1	75,1	75,1
Jobrotation	5,1	5,1	5,1	5,1
Forsørgelsesudgifter	45,8	40,4	40,7	39,6
Kommune	-28,8	-52,3	-54,5	-56,5
Heraf beskæftigelsestilskud	9,3	-1,4	-3,1	-4,6
Heraf budgetgaranti	-11,6	-14,1	-14,5	-15,0
Heraf DUT (ydelse)	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4
Heraf DUT (administrative)	-25,0	-35,4	-35,4	-35,4
I alt (før skat og tilbageløb)	45,2	51,1	50,1	43,7
I alt (efter skat og tilbageløb herunder som følge af adfærdseffekter)	32,9	37,1	36,1	27,3

Der er foretaget afrundinger.

Fuldt indfaset i 2027 forventes lovforslaget at være udgiftsneutralt (efter skat og tilbageløb), inkl. forventede beskæftigelseseffekter.

Der forventes mindreudgifter som følge af forenkling af proceskrav, hovedsageligt at der kun skal være ét krav til ret og pligttilbud, og administrative lettelser i den kommunale forvaltning, mens især forenkling af voksenlærlingeordningen, herunder en satsforhøjelse, forventes at medføre merudgifter.

Forslaget er samlet vurderet at være udgiftsneutralt, hvilket skyldes de forventede adfærdsmæssige konsekvenser, hvor kravet om kun ét ret og pligttilbud forventes at formindske motivationseffekten, og dermed medføre merudgifter, mens opkvalificeringseffekten af, at der uddannes flere voksenlærlinge, betyder forventede mindreudgifter.

De økonomiske konsekvenser for kommunerne af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter. Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget indeholder en betydelig forenkling af reglerne om beskæftigelsesindsatsen, herunder en harmonisering af regler for varighed af tilbud for målgrupperne. Der forenkles og reduceres mange proceskrav på samme tid, og kommunerne får en større frihed til at tilrettelægge indsatsen efter lokale forhold og foretage en vurdering af den mest virksomme indsat i forhold til den enkelte persons konkrete behov. Den kommunale beskæftigelsesindsats og dermed økonomistyringen bliver dermed mere enkel og lettere at administrere.

I staten forventes øget administration som følge af skærpet opfølgning på kommunernes indsats og opfølgning på forsøget med mere ansvar til udvalgte arbejdsløsheds-kasser.

Samlet set indeholder lovforslaget betydelige forenklinger af reglerne om beskæftigelsesindsatsen.

I det følgende gennemgås de økonomiske konsekvenser af de enkelte delforslag. For forslag, der har statslige it-økonomiske konsekvenser, beskrives de it-økonomiske konsekvenser samlet, jf. 3.10. Statslige it-udgifter. Det gør sig ligeledes gældende for forslag, der har statslige driftsøkonomiske konsekvenser, jf. 5.11. Statslige driftsudgifter.

5.1. Ét krav til ret og pligt til tilbud

Lovforslagets kapitel 15 om ret og pligt til tilbud for personer, der modtager dagpenge, kontanthjælp eller overgangsydelse medfører, at disse personer senest efter 6 måneders ledighed skal have et ret- og pligttilbud, og at reglerne om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere afskaffes. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.15.2.

Disse direkte ændringer forventes sammenlagt at medføre offentlige mindreudgifter til aktivering (er markeret med direkte virkning i tabel 5.1.).

Hertil kommer afledte beskæftigelseseffekter, idet det udskudte tidspunkt for ret og pligttilbud forventes at medføre en negativ beskæftigelseseffekt. Der er således indregnet en adfærdsvirkning af, at aktivering rykkes tilbage, og at færre deltager i aktivering. Efterfølgende reduceres tilknytningen til arbejdsmarkedet, og det giver en lavere beskæftigelsesfrekvens. Den afledte negative beskæftigelseseffekt forventes at medføre merudgifter til forsørgelsesydelse og aktivering (er markeret med adfærd i tabel 5.1.).

Sammenlagt forventes forslaget at medføre offentlige merudgifter.

Tabel 5.1. Økonomiske konsekvenser af ét krav til ret og pligt tilbud

Mio. kr. 2019 pl	2020	2021	2022	2023
Stat	25,7	25,7	25,7	25,7
Løntilskud til dagpengemodtagere (direkte virkning)	-17,4	-17,4	-17,4	-17,4
Løntilskud til dagpengemodtagere (adfærd)	1,2	1,2	1,2	1,2
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (direkte virkning)	-6,6	-6,6	-6,6	-6,6
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (adfærd)	1,0	1,0	1,0	1,0
Dagpenge (direkte virkning)	27,5	27,5	27,5	27,5
Dagpenge (adfærd)	8,4	8,4	8,4	8,4
Kontanthjælp (direkte virkning)	6,6	6,6	6,6	6,6
Kontanthjælp (adfærd)	5,0	5,0	5,0	5,0
Kommune	-7,4	-7,4	-7,4	-7,4
Heraf beskæftigelsestilskud	18,3	18,3	18,3	18,3
Heraf budgetgaranti	-25,7	-25,7	-25,7	-25,7
I alt	18,3	18,3	18,3	18,3

Der er foretaget afrundinger.

5.2. Registreringskrav til ledige lempes

Bestemmelsen i nugældende § 11, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik om, at ledige mindst hver syvende dag skal tjekke sine jobforslag på Jobnet, videreføres ikke, da de

lediges jobsøgning i forvejen dokumenteres gennem Joblog. Der henvises til forslaget i afsnit 2.5.2.

Det forventes at medføre merudgifter til dagpenge og kontanthjælp. Det skyldes, at der ikke vil komme de afmeldin-

ger, som efter gældende regler følger af, at de i dag ikke får tjekket jobforslag.

Tabel 5.2. Økonomiske konsekvenser af lempede registreringskrav til ledige

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	1,4	1,4	1,4	1,4
Dagpenge	1,0	1,0	1,0	1,0
Kontanthjælp	0,4	0,4	0,4	0,4
Kommune	3,5	3,5	3,5	3,5
Heraf beskæftigelsestilskud	1,9	1,9	1,9	1,9
Heraf budgetgaranti	1,6	1,6	1,6	1,6
I alt	4,9	4,9	4,9	4,9

Der er foretaget afrundinger.

5.3. Harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob

Lovforslagets § 68 vil bl.a. medføre, at der gælder en varighedsbegrænsning for personer tæt på arbejdsmarkedet (dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere) på seks måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og fire måneder hos offentlige arbejdsgivere. For personer, der er længere fra arbejdsmarkedet (aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere uden ansættelsesforhold, personer i jobafklaringsforløb uden ansættelsesforhold, samt personer i ressourceforløb og i revali-

dering) gælder en varighedsbegrænsning på seks måneder for både private og offentlige arbejdsgivere. Løntilskudsjobbet kan forlænges i op til seks måneder. Dermed forenkles varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob. Der henvises til afsnit 2.12.2.4.

Harmoniseringen forventes at medføre, at den gennemsnitlige varighed af løntilskud bliver kortere og derfor medfører offentlige mindredgifter til løntilskud og merudgifter til kontant- og uddannelseshjælp som følge af forudsætningen om, at de i stedet er på forsørgelsesydelse.

Tabel 5.3. Økonomiske konsekvenser af harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	-0,2	0,0	0,0	0,0
Løntilskud til kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere	-4,5	-5,6	-6,7	-6,7
Kontanthjælp	4,3	5,6	6,7	6,7
Uddannelseshjælp	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	1,0	1,0	1,2	1,2
Heraf budgetgaranti	1,0	1,0	1,2	1,2
I alt	0,8	1,0	1,2	1,2

Der er foretaget afrundinger.

5.4. Ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering

Den gældende § 34 i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik om, at der til ledige dagpengemodtagere alene kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering i op til i alt 6 uger inden for de første 6 måneders sammenlagt ledighed, hvis per-

sonen er under 30 år og har en erhvervskompetencegivende uddannelse, eller hvis personen er fyldt 30 år videreføres ikke i lovforslaget. Der henvises til afsnit 2.14.2.1.

Det forventes at medføre offentlige merudgifter til vejledning og opkvalificering.

Tabel 5.4. Økonomiske konsekvenser af ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	9,2	9,2	9,2	9,2
Heraf budgetgaranti	9,2	9,2	9,2	9,2
I alt	9,2	9,2	9,2	9,2

Der er foretaget afrundinger.

5.5. Mulighed for ordinær uddannelse til ledige fleksjobvisiterede

Lovforslagets § 90 medfører, at ledige fleksjobvisiterede (ledighedsydelsesmodtagere), der i dag alene kan tilbydes øvrig vejledning og opkvalificering, også får mulighed for at

få tilbud om ordinær uddannelse. Der henvises til afsnit 2.14.2.1.

Det forventes at medføre offentlige merudgifter til ordinær uddannelse.

Tabel 5.5. Økonomiske konsekvenser af mulighed for ordinær uddannelse til ledige fleksjobvisiterede

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	3,1	3,1	3,1	3,1
Heraf budgetgaranti	3,1	3,1	3,1	3,1
I alt	3,1	3,1	3,1	3,1

Der er foretaget afrundinger.

5.6. Mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år

Lovforslagets § 95 medfører, at der sker en harmonisering på tværs af målgrupper i forhold til muligheden for undtagelsesvist at få et tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse som led i beskæftigelsesindsatsen. Således vil tilbuddet fremadrettet kunne gives til ledige unge

under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn, eller de har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse. Der henvises til afsnit 2.14.2.1.

Det forventes at medføre merudgifter til vejledning og opkvalificering af dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Tabel 5.6. Økonomiske konsekvenser af, at mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år.

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	0,5	0,5	0,5	0,5
Heraf budgetgaranti	0,5	0,5	0,5	0,5
I alt	0,5	0,5	0,5	0,5

Der er foretaget afrundinger.

5.7. Forenkling af voksenlærlingeordningen

Lovforslagets kapitel 23 medfører en forenkling af reglerne for voksenlærlingeordningen, herunder af reglerne om krav til forudgående ledighed og timetilskuddet, som for ledige øges til 45 kr. Der henvises til afsnit 2.23.2.

Det forventes at medføre merudgifter til selve voksenlærlingeordningen med tilskud til arbejdsgiverne i praktikperioderne og merudgifter til uddannelsesstederne som følge af forventningen om flere voksenlærlinge. Flere voksenlærlinge fra ledighed forventes at medføre direkte virkning med mindre udgifter til almindelig løntilskud, dagpenge og kontanthjælp (er markeret med direkte virkning i tabel 5.7.).

Hertil kommer afledte beskæftigelseseffekter fra 2022 og frem, da tilgangen til voksenlærlingeordningen forventes at medføre en positiv beskæftigelseseffekt. Denne er baseret på at ledige, der har gennemført et voksenlærlingeforløb efterfølgende øger deres tilknytning til arbejdsmarkedet, og dermed har en højere beskæftigelsesfrekvens. De afledte beskæftigelseseffekter medfører mindredgifter til såvel forsørgelsesudgifter som aktivering (er markeret med adfærd i tabel 5.7.).

Sammenlagt forventes der merudgifter til forenkling af voksenlærlingeordningen.

Tabel 5.7. Økonomiske konsekvenser af forenkling af voksenlærlingeordningen

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	31,3	62,4	61,4	60,4
Voksenlærlinge, løntilskud	22,7	45,4	45,4	45,4
Voksenlærlinge, uddannelsesudgifter	14,9	29,7	29,7	29,7
Løntilskud til dagpengemodtagere (direkte virkning)	-0,1	-0,2	-0,2	-0,2
Løntilskud til dagpengemodtagere (adfærd)	0,0	0,0	0,0	0,0
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (direkte virkning)	0,0	0,0	0,0	0,0
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (adfærd)	0,0	0,0	0,0	0,0
Dagpenge (direkte virkning)	-5,7	-11,3	-11,3	-11,3

Dagpenge (adfærd)	0,0	0,0	-0,9	-1,8
Kontanthjælp (direkte virkning)	-0,5	-1,3	-1,3	-1,3
Kontanthjælp (adfærd)	0,0	0,0	-0,1	-0,2
Kommune	-13,9	-27,6	-29,7	-31,9
Heraf beskæftigelsestilskud	-10,8	-21,6	-23,3	-25,0
Heraf budgetgaranti	-3,1	-6,0	-6,5	-6,9
I alt	17,4	34,8	31,6	28,5

Der er foretaget afrundinger.

5.8. Jobrotationsordningen udvides til flere målgrupper

Lovforslagets § 151 medfører en udvidelse af jobrotationsordningen til at omfatte ledighedsydelsesmodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb. Endvidere kan sygedagpengemodtagere, der ikke er i et ansættelsesforhold, fremover ansættes som jobrotationsvikarer. Ansættelse forudsætter, at betingelser for jobrotation er opfyldt. Der henvises til afsnit 2.22.2.

Udvidelsen af jobrotationsordningen forventes samlet set at medføre merudgifter til jobrotationsydelse, der delvist modgås af mindreudgifter til ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse ved jobafklarings- og ressourceforløb samt sygedagpenge.

Tabel 5.8. Økonomiske konsekvenser af, at jobrotation udvides til flere målgrupper

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	3,9	3,9	3,9	3,9
Jobrotationsydelse	5,1	5,1	5,1	5,1
Ledighedsydelse	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Ressourceforløbsydelse ved jobafklaringsforløb	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Ressourceforløbsydelse ved ressourceforløb	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Sygedagpenge	-0,9	-0,9	-0,9	-0,9
Kommune	0,6	0,6	0,6	0,6
Heraf budgetgaranti	2,0	2,0	2,0	2,0
Heraf DUT (vedr. sygedagpenge)	-1,4	-1,4	-1,4	-1,4
I alt	4,6	4,6	4,6	4,6

Der er foretaget afrundinger.

5.9. Flere digitale løsninger (udvidelse af det digitale ansøgningssystem VITAS og obligatorisk selvbooking til flere målgrupper)

Lovforslagets § 185 medfører en udvidelse af det digitale ansøgningssystem VITAS, hvorefter virksomheder også skal anvende systemet til ansøgninger om jobrotation, fleksjob, mentor, hjælpemidler samt personlig assistance. Der henvises til afsnit 2.30.2.

Udvidelsen af VITAS forventes at medføre administrative mindreudgifter i kommunerne, idet kommunerne tidligere har brugt administrative ressourcer på at hjælpe virksomhederne med ansøgningerne. Virksomhederne får ligeledes en administrativ lettelse ved forslaget.

Lovforslagets § 34, stk. 1, medfører, at selvbooking af samtaler fremover bliver obligatorisk for jobparate kontanthjælpsmodtagere, jobparate og åbenlyst uddannelsesparate modtagere af overgangsydelse (der ikke er omfattet af introduktionsprogrammet), åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og sygemeldte i jobafklaringsforløb. Det får betydning for personens ydelse, hvis personen ikke booker inden for en fastsat frist. Personer, der ikke har forudsætningerne for at selvbooke samtaler, skal have mulig-

hed for at bede om at blive indkaldt til samtaler. Der henvises til afsnit 2.7.2.7.

I det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås selvbooking også at blive obligatorisk for visse sygedagpengemodtagere efter § 13 b, stk. 7, i sygedagpengeloven, jf. § 3, nr. 6, i konsekvenslovforslaget. Kommunen kan fravige kravet om selvbooking ved konkrete særlige forhold. Der henvises til afsnit 2.4.4. i de almindelige bemærkninger i konsekvenslovforslaget.

Lovforslagets § 34, stk. 2, medfører, at selvbooking ligeledes bliver obligatorisk for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere der ikke er åbenlyst uddannelsesparate, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, modtagere af overgangsydelse der er aktivitetsparate og uddannelsesparate men ikke åbenlyst uddannelsesparate (og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet), deltagere i ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og revalidender. Forslaget er foranlediget af høringssvar fra KL. Beskæftigelsesministeren får mulighed for at sætte bestemmelsen herom i kraft løbende for de enkelte målgrupper i bestemmelsen. Aftalepartierne vil mødes i 2020 for at drøfte erfaringer og implementeringen af

selvbooking for sygemeldte og de jobparate, jf. lovforslagets § 34, stk. 1. På baggrund af en drøftelse blandt aftalepartierne vil udvidelsen af obligatorisk selvbooking i 2021 skulle ske med afsæt i erfaringerne med selvbooking til de sygemeldte og de jobparate (a-dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere). På den baggrund er der i de økonomiske konsekvenser lagt til grund, at obligatorisk selvbooking udvides fra 2021 med de nævnte målgrupper. Der henvises til afsnit 2.4.4. i de almindelige bemærkninger til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Udvidelsen af obligatorisk selvbooking til flere målgrupper forventes ligeledes at medføre administrative mindreudgifter i kommunerne, fordi jobcentre ikke skal bruge tid

på at indkalde de ledige, og fordi de sparer ressourcer til breve m.v.

Dermed skønnes det, at den samlede besparelse ved VITAS og obligatorisk selvbooking svarer til det forudsatte i aftaleøkonomien fra 2021 og frem, idet det isoleret set nu vurderes, at besparelsen ved udvidelsen af VITAS er mindre end oprindeligt forudsat i aftaleøkonomien.

Der er løbende ikrafttrædelse ved bekendtgørelse af forslagene om udvidelse af VITAS til flere områder og udvidelse af obligatorisk selvbooking af samtaler til flere målgrupper.

Tabel 5.9. Økonomiske konsekvenser af flere digitale løsninger (VITAS og udvidelse af obligatorisk selvbooking)

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	-25,0	-35,4	-35,4	-35,4
Heraf administrativ DUT	-25,0	-35,4	-35,4	-35,4
I alt	-25,0	-35,4	-35,4	-35,4

Der er foretaget afrundinger.

5.10. Statslige it-udgifter

Der indgår i lovforslaget mange initiativer, som forudsætter afholdelse af statslige it-udgifter. Disse er samlet i nedenstående tabel 5.10. og der henvises i tabellen til de relevante afsnit i de øvrige almindelige bemærkninger om de enkelte initiativer.

Udgifterne vedrører tilpasning af it-systemer, herunder tekniske foranalyser, hvor forretningslogikken i de forskellige it-systemer skal justeres, integrationer mellem systemerne m.v. gennemgås, og en række registreringskrav og valideringer afdækkes.

Tabel 5.10. Statslige it-udgifter

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	9,3	7,5	7,0	6,7
Arbejdsløshedskasseforsøg (afsnit 2.32.2)	0,3	0,3	0,0	0,0
Færre proceskrav til samtaleforløbet (afsnit 2.7.2.5.)	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Alle målgrupper omfattes af stand-by ordningen (afsnit 2.7.2.6..)	0,0	0,0	0,0	0,0
Lempelse af registreringskrav til ledige (afsnit 2.5.2.)	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Afskaffelse af systematiske henvisningsforløb (afsnit 2.7.2.10)	0,0	0,0	0,0	0,0
Afskaffelse af særskilt mentorkontrakt (afsnit 2.8.2..)	0,1	0,1	0,1	0,0
Udvidelse af reglen for mindre intensiv indsats (afsnit 2.17.2.)	0,0	0,0	0,0	0,0
Harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob (afsnit 2.12.2.4.)	0,0	0,0	0,0	0,0
Ensretning af varighedsbegrænsningen for virksomhedspraktik (afsnit 2.11.2.3.)	0,0	0,0	0,0	0,0
Udsatte skal have mulighed for virksomhedspraktik på seneste ansættelsessted (afsnit 2.11.2.2.)	0,0	0,0	0,0	0,0
Forenkling af voksenlærlingeordningen (afsnit 2.23.2.)	0,1	0,1	0,1	0,1
Forenkling og automatisering af opgørelsen af ordnært ansatte (afsnit 2.12.2.9.)	0,3	0,3	0,3	0,3

Ensretning af merbeskæftigelseskravet (afsnit 2.12.2.9.)	0,0	0,0	0,0	0,0
Foranalyse af det virtuelle jobcenter, jf. aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats	0,0	0,0	0,0	0,0
Det digitale ansøgningssystem for virksomhederne (VITAS) udrulles til flere områder (afsnit 2.30.2.)	1,3	1,4	1,3	1,3
Alle skal registrere cv-oplysninger på jobnet (afsnit 2.6.2.1.)	2,4	1,6	1,6	1,5
Alle skal bruge »Min Plan« på Jobnet (afsnit 2.8.2.)	1,7	1,1	1,1	1,1
Udvidelse af obligatorisk selvbooking af samtaler til flere målgrupper (afsnit 2.7.2.7.)	2,5	1,9	1,9	1,8
Løn i forbindelse med udvidelse af VITAS til flere målgrupper og udvidelse af obligatorisk selvbooking (afsnit 2.30.2. og 2.7.2.7.)	0,6	0,6	0,6	0,6
Kommune	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	9,3	7,5	7,0	6,7

Der er foretaget afrundinger. Flere beløb til 0,0 mio. kr. er således beløb under 0,1 mio. kr.

Den digitale løsning, som understøtter forslaget om at lempe registreringskravet til ledige forventes idriftsat allerede fra den 7. december 2019, dvs. inden lovens ikrafttræden.

Der er løbende ikrafttrædelse ved bekendtgørelse af forslagene om udvidelse af VITAS til flere områder og udvidelse af obligatorisk selvbooking af samtaler til flere målgrupper.

Der forventes forudgående it-udgifter til disse initiativer for at være klar til ikrafttrædelsestidspunkterne.

5.11. Statslige driftsudgifter

I forbindelse med lovforslagets § 193 om forsøg med mere ansvar til arbejdsløshedskasserne foreslås der afsat en statslig bevilling til processtøtte, midtvejsevaluering og en evaluering. Der henvises til afsnit 2.32.2.

I forbindelse med forslagens kapitel 15 om ét krav til ret og pligttilbud foreslås der afsat en statslig bevilling til en

Tabel 5.11. Statslige driftsudgifter

Mio. kr. 2019-pl	2020	2021	2022	2023
Stat	2,2	2,7	5,4	2,2
Arbejdsløshedskasseforsøget (processtøtte m.v.)	0,7	1,2	1,8	0,7
Ét krav til ret og pligttilbud (evaluering)	0,0	0,0	2,0	0,0
Styrket gennemsigthed – benchmarkrapport (øvrige drift)	0,5	0,5	0,5	0,5
Styrket gennemsigthed – benchmarkrapport (løn)	1,0	1,0	1,0	1,0
Kommune	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	2,2	2,7	5,4	2,2

Aftalen finansieres bl.a. ved en reduktion på 3,0 mio. kr. i 2019 og 7,7 mio. kr. årligt i hvert af årene 2019-2022 af bevillinger på § 17.46.43.10. Pulje til ledige med særlige udfordringer.

evaluering af de nye regler for den aktive indsats 2 år efter, at reglerne er trådt i kraft. Der henvises til afsnit 2.15.2.

I det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats indgår en udvidet benchmarkrapport efter § 38 i organiseringsloven, jf. § 1, nr. 21, i konsekvenslovforslaget. I den forbindelse foreslås der afsat en statslig bevilling til løbende at give indsigt i kommunernes resultater og indsatser på beskæftigelsesområdet. Rapporterne vil blandt andet indeholde målinger på andelen af offentligt forsørgede personer i kommunen sammenholdt med den andel man kan forvente, at kommunen vil have på baggrund af dens rammevilkår. Der henvises til afsnit 2.2.5.2. i de almindelige bemærkninger til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

5.12. Offentlige implementeringskonsekvenser

Lovforslaget lever op til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale om digitaliseringsklar lovgivning indgået af Folketingets partier i januar 2018, idet lovforslagets ovennævnte indhold understøtter muligheden for digital administration under hensyntagen til borgernes data- og retssikkerhed.

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. I forbindelse med gennemskrivningen har loven fået en mere logisk opbygning og reglerne er udformet på en klar, enkel, entydigt og konsistent måde. Lovteksten er i videst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i bl.a. kontroløjemed.

Reglerne er formuleret teknologineutralt, så de også kan rumme fremtidig teknologisk udvikling, og med lovforslaget bliver flere ordninger understøttet af digitale løsninger. Herunder bliver muligheden for at ansøge gennem det digitale ansøgningssystem, VITAS, udvidet, så virksomheder også kan søge om jobrotation, fleksjob samt mentor, hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og personlig assistance. Dele af dette udmøntes i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Ved udarbejdelse af lovforslaget, er der taget højde for, at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, herunder fx VITAS og Jobnet, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

Hensigten er, at de mange data på beskæftigelsesområdet bringes bedre i spil til gavn for kommuner, borgere og virksomheder. Det vil fx ske ved forenkling af opgørelsen af antallet af ordinært ansatte og harmonisering af merbeskæftigelseskrav for offentlige og private arbejdsgivere.

5.13. Øvrige implementeringskonsekvenser

5.13.1. Organisatoriske forhold

Forslaget berører ikke organisatoriske forhold mellem kommunen, jobcenteret og virksomheder. Arbejdsløsheds-kasserne betragtes ikke i denne sammenhæng som private virksomheder, når de udfører ved lov fastsatte opgaver som led i beskæftigelsesindsatsen.

Med lovforslaget foreslås det, at der i en periode gennemføres forsøg, hvorefter beskæftigelsesministeren giver tilladelse til, at udvalgte arbejdsløsheds-kasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktførelsen i de første 3 måneders ledighed.

Det betyder for de deltagende arbejdsløsheds-kasser, at der ændres på organisatoriske forhold i forhold til ansvarsforholdet mellem kommunen og arbejdsløsheds-kasserne.

Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for forslaget på bekendtgørelsesniveau.

5.13.2. It-understøttelse, it-styring og risiko

Lovforslaget vil kræve tilpasning af eksisterende it-systemer – både de statslige, de kommunale og arbejdsløsheds-kassernes. Tilpasningerne i de statslige og de kommunale it-løsninger vil skulle ske, så de fortsat understøtter en tryk og sikker datahåndtering og transparens i den offentlige datahåndtering. Tilpasningerne i arbejdsløsheds-kassernes it-sy-

stemer vil ligeledes skulle ske under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne.

Lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2020. Derudover vil der løbende i forbindelse med udviklingen af de statslige it-systemer, ske en løbende ikrafttrædelse ved bekendtgørelse af initiativerne om »Min Plan«, registrering af cv-oplysninger, selvbooking til flere målgrupper samt udvidelse af VITAS til flere områder.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil sammen med Erhvervsstyrelsen med henblik på at få igangsat en aktivitetsbaseret måling af virksomhedernes administrative byrder (AMVAB) for lovforslaget. Beregningerne vil omfatte udvidelsen af det digitale ansøgningssystem VITAS, som med lovforslaget foreslås udvidet, så virksomhederne også kan anvende systemet til ansøgninger om jobrotation, fleksjob, mentor, hjælpemidler og personlig assistance. Herudover vil beregningerne også omfatte forenkling og automatisering af opgørelsen af antal ordinært ansatte. Resultatet af beregninger foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i Aftale om initiativer for Danmarks digitale vækst af 26. februar 2018, herunder principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at principperne 1-4 for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for nærværende lovforslag.

Det er tillige Beskæftigelsesministeriets vurdering, at lovforslaget efterlever princip fem om at sikre brugervenlig digitalisering. Det femte princip adskiller sig fra de øvrige fire principper, da det retter sig mod det offentliges implementering af regulering gennem erhvervsrettede digitale løsninger.

Lovforslaget udvider den eksisterende digitale selvbetjeningsløsning VITAS. VITAS anvendes i dag ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, ansættelse med løntilskud og tilskud til voksenlærlinge. Som led i udviklingen af VITAS har der været inddraget arbejdsgivere og sagsbehandlere fra jobcentre således, at løsningen bliver brugervenlig og let at anvende for både arbejdsgivere og sagsbehandlere. Løsningen følger Virk.dk's designguide og bør i sin opbygning og menustruktur m.v. derfor understøtte den navigation, designprincipper m.v., der kendes fra andre virksomhedsrettede selvbetjeningsløsninger.

Lovforslaget og det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats muliggør, at ministeren kan fastsætte regler om, at flere områder omfattes af det digitale ansøgningssystem VITAS. Det betyder, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende digitalt skal ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor, fleksjob, tilskud til personlig assistance og tilskud til hjælpemidler.

Det skal bemærkes, at det ligesom i gældende ret foreslås, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelser i lovforslaget og det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats fastsættes regler om, at det er obligatorisk for virksomhederne at benytte det digitale ansøgningssystem VITAS.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Beskæftigelsesindsatsen forenkles, så borgere mødes med fair krav og forståelige regler.

Med færre og mere enkle proceskrav understøttes det, at lediges kontakt med jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen er meningsfuld og tilpasset deres behov, så de kan få hjælp til hurtigst muligt at komme ud på arbejdsmarkedet.

Der vil ligeledes gælde ens regler om beskæftigelsesindsatsen på tværs af målgrupper, som vil gøre loven lettere at forstå. Beskæftigelsesindsatsen understøttes desuden af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Kommunernes øgede frihedsgrader skal følges op af gennemsigtighed og åbenhed omkring kommunernes resultat, som kan understøtte at ledige modtager en effektiv beskæftigelsesindsats uanset, hvor de befinder sig i landet, og hvilke forudsætninger de har.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger.

Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.

Følgende elementer, der er anmeldt til Kommissionen, videreføres uændret i lovforslaget:

- Fleksjobordningen for personer, der er omfattet af reglerne for løn og tilskud for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013. Se bemærkninger til afsnit 2.20.2.13.
- Fleksjobordning for selvstændigt erhvervsdrivende med varig og væsentligt nedsat arbejdsevne, som er godkendt ved brev af 20. december 2012. Se bemærkninger afsnit 2.20.2.11.

Følgende elementer er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen), EU-Tidende 2014, nr. L 187, side 1-78:

- Løntilskudsordningen, som vedrører ansættelses- og beskæftigelsesstøtte til dårligt stillede, meget dårligt stillede og handicappede arbejdstagere. Reglerne om tilbud om ansættelse med løntilskud ændres, idet varighedsbegrænsningen harmoniseres på tværs af målgrupper således, at ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver højst kan vare 6 måneder. For nogle målgrupper længere fra arbejdsmarkedet kan ansættelsen med løntil-

skud efter konkret vurdering forlænges i op til seks måneder. Endelig bliver der mulighed for at fortsætte i løntilskudsjob ved målgruppeskift. Se bemærkninger til afsnit 2.12.2.

Følgende er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, EU-Tidende 2013, nr. L 352, side 1-8:

- Voksenlærlingeordningen, som bl.a. forenkles således, at ordningen omfatter ledige ufaglærte og ledige faglærte med mere end seks måneders ledighed og ufaglærte beskæftigede. Ledige med undtagelse af ledige faglærte kan først få adgang til ordningen efter 6 måneders ledighed, medmindre deres uddannelse er forældet. Tilskuds-satsen harmoniseres. Se bemærkninger til afsnit 2.23.2.
- For nytteindsats forventes det videreført i bekendtgørelse, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervs-virksomhed på markedsvilkår, vil forsørgelsesydelsen til personer i nytteindsats indgå som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne.
- Revalidering, når kommunen yder støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed. Se bemærkninger til forslaget til § 147.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at kommunernes og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af oplysninger, herunder ved den digitale kommunikation med borgere, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende, kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 2.32.3.2. med underafsnit og afsnit 4 med underafsnit.

De digitale løsninger vil skulle opfylde kravene i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer EU-Tidende 2016, nr. L 327, side 1-15.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 14. januar til den 11. februar 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Allerød Kommune (frikommune), Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, AOF Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsskadeforeningen AVS, ASE, Ballerup Kommune (frikommune), BDO – Revision, Beskæftigelsesrådet BER, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Brønderslev Kommune (frikommune), Business Danmark, Børne- og kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børnerådet, Børns Vilkår, Børsmæglerforeningen, Central-

organisationens Fællesudvalg CFU, CEPOS, Cevea, Copenhagen Capacity, Daghøjskoleforeningen, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Lærerforening, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Private Skoler – grundskoler & gymnasier, Danmarks Vejlederforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk El-forbund, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Friskoleforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri (DI), Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Oplysnings Forbund, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Skoleidræt, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Advokater Erhverv, Danske A-kasser, Danske Døves Landsforbund, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Forlag, Danske Gymnasieelevers Sammenlutning, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske HF & VUC, Danske Landbrugsskoler, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Danske Underviserorganisationers Samråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, De private sociale tilbud, De Regionale Vækstråd, Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Den Uvildige Konsulentforening på Handicapområdet (DUKH), Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, Det Kriminalpræventive Råd, Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning, Dansk Transport og Logistik (DTL), Efterskoleforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsskolelederne i Danmark, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Erhvervsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Fagligt Fælles Forbund - 3F, Favrskov Kommune (frikommune), Finans Danmark, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Folkeligt Oplysnings Forbund, FORA, Forbrugerrådet TÆNK, Forbundet af Offentlige Ansatte, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen af direktører og forstandere ved landets AMU-centre, Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD), Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af katolske skoler i Danmark, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Frie Fagskoler, Foreningsfællesskabet Ligeværd, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring og Pension, Forstanderkredsen for Produktionsskoler og Produktionshøjskoler, Fredensborg Kommune (frikommune), Fredericia Kommune (frikommune), Frederikshavn Kommune (frikommune), Frederikssund Kommune (frikommune), Frie Funktionærer, Frie Skolers Lærerforening, Frivilligrådet, FSR – Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fælles-

råd (FTF), Furesø Kommune (frikommune), Fynbus, Gartneri-, land- og skovbrugets arbejdsgivere, Gentofte Kommune (frikommune), Gladsaxe Kommune (frikommune), Gribskov Kommune (frikommune), Guldborgsund Kommune (frikommune), Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Lærerforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Halsnæs Kommune (frikommune), Handelsskolernes Lærerforening, Helsingør Kommune (frikommune), Hillerød Kommune (frikommune), Hjørring Kommune (frikommune), HK/Kommunal, HK/Stat, HK-Privat, Horesta, Hovedstadens Ordblindeskole, Høje-Taastrup Kommune (frikommune), Håndværksrådet, Ikast-Brande Kommune (frikommune), Institut for Menneskerettigheder, Investering Danmark, Jammerbugt Kommune (frikommune), Jobrådgivernes Brancheorganisation, Justitia, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunernes Revision, Kooperationen (arbejdsgiverorganisation og en interesseorganisation for danske kooperative virksomheder), KRAKA, Kriminalforsorgen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Københavns Kommune (frikommune), Københavns Professionshøjskole (Tegnsprogs- og skrivetolkeuddannelsen), LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsforeningen af 10. Klassekoler i Danmark, Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af Produktionsskoleledere, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssammenlutningen af Handelsskoleelever, Landssamråd for PPR-chefer, Landsskatteretten, Lederforeningen for VUC, Lederne, Lederne Hovedorganisation, Ledersamrådet, Lærernes Landsorganisation i Danmark, Lilleskolerne, LOF, Lærernes Centralorganisation, Læsø Kommune (frikommune), Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mariagerfjord, Kommune (frikommune), Moderniseringsstyrelsen, Morsø Kommune (frikommune), Nationalt Center for kompetenceudvikling, Netværket for kostafdelinger, Nærings- og nydelsesmiddelforbundet, Odense Kommune (frikommune), Odsherred Kommune (frikommune), Ordblindeforeningen, Pension Danmark, Plejefamiliernes Landsforening, Private Gymnasier og Studenterkurser, Producentforeningen, Produktionsskoleforeningen, Randers Kommune (frikommune), Rebild Kommune (frikommune), Rektorkollegiet for de Maritim Uddannelser, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, RockwoolFonden, Roskilde Kommune (frikommune), Rådet for Børns Læring, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for digital sikkerhed, Rådet for erhvervsakademiuuddannelser og professionsbacheloruddannelser, Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse (VEU), Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Psykisk Sårbare på Arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Voksen og Efteruddannelse (VEU-Rådet), Sammenlutningen af Unge Med Handicap, SAND - De Hjemløses Organisation, SEGES, Selveje Danmark, SIND, Sjælle Diagnoser, Skatteankestyrelsen, Skole og Forældre, Skolelederforeningen, SMV danmark, Socialpædagogernes Landsforbund, SRF Skattefaglig Forening, Statsforvaltningerne,

Studievalg Danmark, Sundhedskartellet, TEKNIQ Installatørernes Organisation Tekniq, Thisted Kommune (frikommune), Uddannelsesforbundet, Uddannelseslederne, Uddannelsesrådet for de maritime uddannelser, Ungdomsskoleforeningen, Ungdomsuddannelsernes Vejlederforening, UU

Danmark, Vejle Kommune (frikommune), Vesthimmerlands Kommune (frikommune), VEU-Rådet, Viborg Kommune (frikommune), VUC Bestyrelsesforeningen, Aalborg Kommune (frikommune) og Aarhus Kommune (frikommune).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2019: 13,0 mio. kr. 2020: 27,6 mio. kr. 2021: 28,6 mio. kr. 2022: 28,6 mio. kr. Kommuner: 2019: 149,3 mio. kr. 2020: 163,6 mio. kr. 2021: 168,3 mio. kr. 2022: 168,4 mio. kr. Regioner: Ingen	Stat: 2019: 60,2 mio. kr. 2020: 117,2 mio. kr. 2021: 134,2 mio. kr. 2022: 129,6 mio. kr. Kommuner: 2019: 60,0 mio. kr. 2020: 118,2 mio. kr. 2021: 114,8 mio. kr. 2022: 112,9 mio. kr. Regioner: Ingen
Implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget indeholder en betydelig forenkling af beskæftigelsesindsatsen, herunder forenklinger om: - Færre og mere enkle proceskrav - Ens regler på tværs af målgrupper - Flere digitale løsninger	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Der vil blive foretaget AMVAB-beregninger for lovforslaget. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er i dialog med Erhvervsstyrelsen herom.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget indeholder administrative forenklinger af beskæftigelsesindsatsen, fx en forenklet voksenlærlingeordning. Der skal ligeledes være større fokus på match mellem ledige og arbejdsgivere. Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i Aftale om initiativer for Danmarks digitale vækst af 26. februar 2018, herunder principperne for agil erhvervsrettet regulering.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Beskæftigelsesindsatsen forenkles, så borgere mødes med fair krav og forståelige regler.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger eller Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppEFritagelsesforordningen). Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-	JA	NEJ X

regulering /Går videre end minimums- krav i EU-regulering		
--	--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Af den gældende § 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå arbejdssøgende med at få arbejde,
- 2) give service til private og offentlige arbejdsgivere, der søger arbejdskraft, eller som vil fastholde ansatte i beskæftigelse,
- 3) bistå kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere og ledige dagpengemodtagere til så hurtigt og effektivt som muligt at komme i beskæftigelse, således at de kan forsørge sig selv og deres familie, og
- 4) støtte personer, der på grund af begrænsninger i arbejdsevnen har særlige behov for hjælp til at få arbejde.

Det foreslås indledende i § 1, stk. 1, at formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked.

Der tænkes hermed på, at loven helt overordnet skal understøtte, at arbejdsmarkedet bl.a. har et højt udbud af arbejdskraft og en lav strukturel ledighed.

Det foreslås i stk. 1, nr. 1, at formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå job-søgende med at finde job.

Bestemmelsen vedrører jobsøgende generelt og indebærer, at alle jobsøgende skal kunne få bistand til at finde job. Ved jobsøgende forstås både personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer der er i beskæftigelse og ønsker at skifte job.

Alle kan registrere sig som jobsøgende i jobcenteret. Personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, skal være tilmeldt som jobsøgende. Det samme gælder jobparate og åbenlyst uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 11 og 12 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver for jobcenteret med at bistå jobsøgende med at finde job, understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere samt at informere og vejlede om muligheder for job og uddannelse, cv og andre aktiviteter. Bistanden vil ligeledes kunne bestå af de indsatser og tilbudsmuligheder, som vil fremgå af den forenklede lov.

Forslaget er en videreførelse af gældende regler med sproglige justeringer.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå private og offentlige arbejdsgivere med virksomhedsservice i

forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft.

Bestemmelsen indebærer, at alle arbejdsgivere skal kunne få virksomhedsservice, og det præciseres i forhold til gældende formålsbestemmelse, at dette vil ske i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft. Præciseringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 13 og 14 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver med bistand samt information og vejledning til private og offentlige arbejdsgivere. Desuden skal forslaget ses i sammenhæng med reglerne om virksomhedsservice i organiseringsloven.

Forslaget er dels en videreførelse af gældende regler og dels en præcisering af, at virksomhedsservice handler om rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft. Der henvises til forslaget til kapitel 4 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse.

Bestemmelsen indebærer, at der skal kunne gives en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats, herunder til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med henblik på varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Det drejer sig om alle personer, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand til at finde et job for jobsøgende, som fremgår af forslaget til stk. 1, nr. 1.

Indsatsen vil afhænge af målgruppen. For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt for personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt for ledige selvforsørgende, vil indsatsen finde sted via lovens generelle indsatsmuligheder. Dagpengemodtagere vil desuden kunne få jobrettet uddannelse, og de vil kunne få tilbud om uddannelsesløft, hvis de har brug for uddannelse for at kunne opnå varig arbejdsmarkedstilknytning og selvforsørgelse. For udsatte personer, der har særlige helbredsmæssige eller sociale udfordringer, vil den beskæftigelsesrettede indsats tillige kunne foregå i ordningerne jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob eller revalidering, jf. det foreslåede afsnit VI om særlige ordninger.

Med forslaget bliver det tydeliggjort, at for personer, der har behov for en indsats, skal indsatsen være individuelt tilrettelagt og målrettet den enkelte persons behov og muligheder.

Det foreslås i stk. 1, nr. 4, at formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Bestemmelsen indebærer, at der som noget nyt indsættes et selvstændigt formål om en individuel og målrettet uddannelsesrettet indsats. Dette gælder for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse. Det gælder tillige dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt, som skal have uddannelsespålæg og en uddannelsesrettet indsats, når kommunen vurderer, at de kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Der henvises til de foreslåede regler om uddannelsespålæg i lovforslagets § 30 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen indebærer, at uddannelsesmålet, i modsætning til i dag, fremover vil fremgå af den overordnede formålsbestemmelse for så vidt angår unge uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Den anførte oplystning i forslaget fire numre er ikke udtryk for en prioriteret rækkefølge.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at for personer, som har brug for en indsats, tilrettelægges indsatsen med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning, og således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet.

Bestemmelsen indebærer, at det bliver tydeliggjort, at for alle målgrupper, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand, som jobsøgende kan få til at finde job, skal indsatsen tilrettelægges således, at den har en klar retning, og så den bedst muligt hjælper personen tættere på selvforsørgelse, og at den således kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens behov og forudsætninger og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. For udsatte personer vil der fortsat kunne være behov for længerevarende forløb.

Forslaget understøtter dermed, at alle skal have den individuelt tilrettelagte indsats, de har behov for, så ingen forbliver i beskæftigelsessystemet i længere tid end nødvendigt.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Bestemmelsen betyder, at personer, der har behov for det, skal have en beskæftigelsesrettet indsats, som i nødvendigt omfang skal suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold, i tilfælde hvor dette er nødvendigt for, at personen kan få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Baggrunden for forslaget er, at nogle personer har særlige behov, som nødvendiggør, at den beskæftigelsesrettede indsats tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder de helbredsmæssige, personlige eller sociale udfor-

dringer, som personen har. Dette tager dels sigte på personer, som er meget langt væk fra arbejdsmarkedet, og som fx skal have jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, jf. lovforslagets kapitler 18 og 19, hvor indsatsen også skal være tværfaglig. Det vil også kunne tage sigte på øvrige personer, som er langt fra at kunne opnå job eller uddannelse, fx nogle sygedagpengemodtagere og nogle aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Med forslaget bliver det tydeliggjort, at der skal være fokus på, at den beskæftigelsesrettede indsats, når der er behov for det, skal være sammenhængende med eventuelle andre indsatser fra social-, og sundhedsområdet. Det kan fra socialområdet fx være misbrugsbehandling, aktivitetstilbud på væresteder, støtte-kontaktperson, hjælp til boligproblemer, socialpædagogisk bistand m.m. Herudover kan det fra sundhedsområdet være tilbud om genoptræning, kostvejledning m.v.

Til § 2

Af den gældende § 1 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunalbestyrelsens opgaver efter loven varetages i jobcentre, og at begrebet jobcenter i loven også dækker en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Det fremgår videre, at begrebet jobcenter også dækker over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, der er omfattet af lovens målgrupper, og som skal have en helhedsorienteret plan, jf. lovens § 30 b eller § 13 e i sygedagpengeloven.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelsens opgaver efter denne lov varetages i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (organiseringsloven).

Af kapitel 2 i organiseringsloven fremgår det bl.a., at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, hvilke opgaver denne indsats omfatter, og at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at et jobcenter, som en særskilt del af kommunens forvaltninger, udøver den kommunale beskæftigelsesindsats.

Bestemmelsen indebærer, at det vil fremgå af loven, at beskæftigelsesindsatsen skal varetages i jobcentre, og at der er en henvisning til reglerne herom i organiseringsloven.

Det foreslås i § 2, stk. 2, 1. pkt., at i denne lov dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl.

Bestemmelsen vedrører den mulighed, som organiseringsloven indeholder, for at oprette en særskilt enhed i kommunen til indsatsen for bl.a. uddannelseshjælpsmodtagere. Bestemmelsen indebærer, at når der omtales jobcenter igennem loven, menes der også en sådan særskilt enhed.

Det fremgår således af § 6, stk. 2, i organiseringsloven, at kommunen kan beslutte, at indsatsen over for unge under 30 år uden uddannelse kan varetages af en anden særskilt en-

hed, og at den særskilte enhed også kan etableres som en tværgående ungeforvaltning.

Det foreslås i § 2, stk. 2, 2. pkt., at begrebet jobcenter tillige dækker over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer omfattet af § 6, som skal have en helhedsorienteret plan, jf. lovforslagets § 46 eller § 13 e i lov om sygedagpenge.

Bestemmelsen vedrører den enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, som skal have en helhedsorienteret plan. Bestemmelsen indebærer, at når begrebet jobcenter bliver omtalt igennem loven, menes der også denne anden enhed.

Det fremgår således af § 6, stk. 4, i organiseringsloven, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan. Muligheden for at udarbejde helhedsorienterede planer til borgere med komplekse og sammensatte problemer blev indført pr. 1. juli 2018 med lov nr. 707 af 8. juni 2018 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om social service, lov om integration af udlændinge i Danmark og forskellige andre love.

Det foreslåede i stk. 2 tilsigter i øvrigt ikke at ændre retsstillingen efter lov nr. 746 af 8. juni 2018 om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. (kommunal indsats for unge under 25 år), hvoraf det fremgår at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under 25 år skal omfatte en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som kan bringe unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt uddannelses tilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

Forslaget indebærer en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 3

Der er ikke i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats en regel, som eksplicit nævner, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver i forbindelse med kontaktførløbet og indsatsen for egne medlemmer. Der er alene en bemyndigelsesbestemmelse til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter loven.

Det foreslås i § 3, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktførløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer i det omfang, det fremgår af loven.

Bestemmelsen indebærer, at det vil fremgå direkte af lovens kapitel 2 om ansvar for indsatsen, at arbejdsløshedskasserne vil have opgaver i forbindelse med kontaktførløbet og indsatsen for egne medlemmer. Det drejer sig fx om opgaverne om at bistå egne medlemmer med at finde arbejde, cv-samtalerne, fællessamtaler med jobcentrene og opgaverne om jobrettet uddannelse, jf. de foreslåede bestemmelser herom. For så vidt angår kontaktførløbet henvises til forslaget til lovens kapitel 7 med tilhørende bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse er alene en henvisning til, at der findes sådanne regler i loven og har således ikke materiel betydning i sig selv.

Til § 4

Af den gældende § 4 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter denne lov. Bemyndigelsen benyttes alene til at fastsætte regler i forbindelse med arbejdsløshedskassernes deltagelse som andre aktører i beskæftigelsesindsatsen, som fremgår af bekendtgørelse om standardvedtægter for anerkendte a-kasser.

Det foreslås i § 4, at arbejdsløshedskasserne kan udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. § 17 a i organiseringsloven og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov.

Bestemmelsen indebærer, at det bliver tydeliggjort i loven, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, jf. reglerne om andre aktører. Reglerne om andre aktører foreslås flyttet fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til organiseringsloven, jf. bemærkningerne til § 5 nedenfor.

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 4 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter loven, videreføres ikke. Der vurderes således ikke at være behov for i bekendtgørelse om standardvedtægt for anerkendte a-kasser at fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes deltagelse som anden aktør. Dels indeholder § 88 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. en generel hjemmel til at føre tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser, og dels skal arbejdsløshedskasser, som fungerer som anden aktør, ved regnskabsaflæggelsen i forvejen følge reglerne i bekendtgørelse om krav til og tilsyn med de anerkendte a-kassers økonomi og regnskabsvæsen.

Forslaget er således en videreførelse af de gældende regler om, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, dog uden at det sker via en bemyndigelsesbestemmelse.

Til § 5

I de gældende §§ 4 b og 4 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der regler om, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter loven.

I den gældende § 73 c i loven er der regler om andre aktører for ledige fleksjobvisiterede.

I den gældende § 47 a i lov om aktiv socialpolitik er der regler om, at kommunen kan overlade til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter under en revalidering.

For en nærmere gennemgang af gældende ret om andre aktører i beskæftigelsesindsatsen henvises til afsnit 2.2.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 5, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. § 17 a i organiseringsloven og regler udstedt i medfør af § 17 b i samme lov. Ansvar for indsatsen påhviler fortsat kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen indebærer, at der i lovens kapitel om, hvem der er ansvarlig for beskæftigelsesindsatsen, for så vidt angår andre aktører vil være en kort henvisning til reglerne herom i organiseringsloven. Indholdet heraf vil svare til de gældende regler, og kommunerne vil fortsat kunne overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det kan fx være opgaver om afholdelse af jobsamtaler og tilbudsafgivelse.

Baggrunden for forslaget er, at det i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås, at reglerne om anden aktør samles i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvor de overordnede regler om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen fremgår.

Indholdet heraf vil svare til de gældende regler, og kommunerne vil fortsat kunne overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For så vidt angår andre aktører i forhold til ledige fleksjobvisiterede henvises til lovforslagets kapitel 7 om kontaktføløbet og bemærkningerne hertil.

Til § 6

Den gældende § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats definerer lovens målgrupper. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 2.3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I § 6 foreslås 13 målgrupper for loven.

Som § 6, nr. 1, foreslås følgende målgruppe:

1) Personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Målgruppen vil omfatte personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det vil sige dagpengemodtagere og herunder også dagpengemodtagere, som er ansat med løntilskud eller afvikler karantæne pålagt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Som § 6, nr. 2, foreslås følgende målgruppe:

2) Jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Målgruppen vil omfatte personer, der modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er jobparate, bortset fra overgangsydelsesmodtagere, som er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

For så vidt angår begrebet jobparate henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

Som § 6, nr. 3, foreslås følgende målgruppe:

3) Aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Målgruppen vil omfatte personer, der modtager kontanthjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er aktivitetsparate, bortset fra overgangsydelsesmodtagere, som er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

For så vidt angår begrebet aktivitetsparate henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

Som § 6, nr. 4, foreslås følgende målgruppe:

4) Uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Målgruppen vil omfatte personer, der modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er uddannelsesparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

For så vidt angår begrebet uddannelsesparate henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

Som § 6, nr. 5, foreslås følgende målgruppe:

5) Aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Målgruppen vil omfatte personer, der modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er aktivitetsparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

For så vidt angår begrebet aktivitetsparate henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil om beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om visitationen.

Som § 6, nr. 6, foreslås følgende målgruppe:

6) Personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.

Målgruppen vil omfatte personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som modtager sygedagpenge. Den vil omfatte både sygedagpengemodtagere, som er ledige og sygedagpengemodtagere, som er i job eller driver selvstændig virksomhed. Målgruppen vil ligeledes omfatte sygedagpengemodtagere i forrevalidering, jf. lovforslagets kapitel 21 om revalidering og bemærkningerne hertil.

Som § 6, nr. 7, foreslås følgende målgruppe:

7) Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.

Målgruppen vil omfatte personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, og som er i jobafklaringsforløb, jf. lovforslagets kapitel 18 og bemærkningerne hertil. Det er som udgangspunkt personer, som har været sygemeldte i længere tid, og som skal have en tværfaglige indsats, der understøtter tilbagevenden til job. Målgruppen vil omfatte både personer i jobafklaringsforløb, som er ledige, og personer i jobafklaringsforløb, som er i job eller driver selvstændig virksomhed.

Som § 6, nr. 8, foreslås følgende målgruppe:

8) Personer i ressourceforløb efter kapitel 19.

Målgruppen vil omfatte personer, der er i ressourceforløb, jf. lovforslagets kapitel 19 og bemærkningerne hertil. Det er personer, som har komplekse problemer ud over ledighed, som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.

Som § 6, nr. 9, foreslås følgende målgruppe:

9) Personer, der er visiteret til fleksjob eller er visiteret til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne efter kapitel 20, bortset fra fleksjobvisiterede omfattet af nr. 10.

Målgruppen vil omfatte fleksjobvisiterede personer, dvs. personer, der enten modtager ledighedsydelse, eller som er i et fleksjob. Målgruppen vil endvidere omfatte personer, som er visiteret til støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på grund af en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne.

Det fremgår af den foreslåede formulering, at målgruppe 9 ikke omfatter fleksjobvisiterede, som deltager i revalidering. Der er tale om en ny formulering, som tydeliggør gældende praksis om, at personer, der modtager ledighedsydelse under revalidering, er omfattet af revalideringsmålgruppen.

Der henvises til lovforslagets kapitel 20 om fleksjob og bemærkningerne hertil.

Som § 6, nr. 10, foreslås følgende målgruppe:

10) Personer i revalideringsforløb efter kapitel 21, bortset fra personer i forrevalidering der er omfattet af nr. 6.

Målgruppen vil omfatte personer, der er omfattet af reglerne for revalidering, herunder forrevalidering, jf. reglerne i det foreslåede kapitel 21 og bemærkningerne hertil. Mål-

gruppen vil endvidere omfatte fleksjobvisiterede, som deltager i revalidering. Den vil dog ikke omfatte sygedagpengemodtagere, som er i forrevalidering, idet disse som hidtil vil være omfattet af målgruppen for sygedagpengemodtagere.

Som § 6, nr. 11, foreslås følgende målgruppe:

11) Personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Målgruppen vil omfatte personer, som modtager førtidspension, og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Som § 6, nr. 12, foreslås følgende målgruppe:

12) Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.

Målgruppen vil omfatte ledige selvforsørgende, som ønsker og efter nærmere betingelser kan få en beskæftigelsesrettet indsats i jobcenteret.

Som § 6, nr. 13, foreslås følgende målgruppe:

13) Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det drejer sig om personer, som typisk vil kunne være mellem 15 og 18 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service.

Forslaget til § 6 er en videreførelse af de gældende målgrupper med sproglige justeringer og ændret rækkefølge, dog således, at målgruppen af nyuddannede personer med handicap ikke indgår, da denne målgruppe og indsatsen til målgruppen flyttes til kompensationsloven, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Ud over de ovenfor foreslåede målgrupper, omfatter lovforslaget jf. forslaget til § 7 også beskæftigede personer, der får indsatser efter de foreslåede afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen. Der vil tillige med lovforslaget kunne gives indsatser i form af fx mentorstøtte og hjælpemidler til borgere generelt, der vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelses- eller uddannelsesrettet indsats.

Til § 7

Af det gældende afsnit VII i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at loven tillige omfatter indsatser i form af jobrotation, voksenlærlinge, opkvalificering ved ansættelser og afskedigelser samt hjælpemidler. Disse indsatser omfatter personer i beskæftigelse.

Det foreslås i § 7, at loven tillige omfatter beskæftigede personer, der kan få en indsats efter reglerne i afsnit VII om indsatsen over for beskæftigede m.v. og afsnit VIII om understøttelse af indsatsen.

Det vil som hidtil dreje sig om indsats i form af jobrotation, tilskud til arbejdsgiveren, der indgår uddannelsesaftale med voksne (voksenlærlingeordningen), opkvalificering ved ansættelser og fastholdelse i fleksjob og opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 6, indeholder forslaget til § 6 en definition af 13 målgrupper for loven. Den i § 7 foreslåede bestemmelse indebærer en tydeliggørelse af, at loven også retter sig mod personer, der ikke er omfattet af målgrupperne i den foreslåede § 6.

Desuden vil det med lovforslaget som hidtil gælde, at der vil kunne gives indsatser i form af fx mentorstøtte og hjælpemidler til borgere generelt, som vurderes at have behov herfor som led i en beskæftigelses- eller uddannelsesrettet indsats.

Der er tale om en ny bestemmelse, som dog svarer til de gældende regler.

Til § 8

Efter den gældende § 4 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud der skal gives (visitationen).

Med hjemmel heri er der i §§ 2 og 3 og i § 39 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats udmøntet regler om visitationen for kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsprogrammet uden for og under integrationsprogrammet. Der er tillige i bekendtgørelse om matchvurdering fastsat regler om, at personer, der er visiteret til fleksjob og personer under revalidering, skal vurderes i forhold til tre match-kategorier.

For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 2.3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 8, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentialer.

Der er tale om en fortsættelse af den i dag gældende myndighedsbestemmelse med en sproglig tydeliggørelse af, at visitationen handler om den lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentialer. Der påtænkes en udmøntning heraf i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats svarende til den gældende udmøntning.

Dvs. at en kontanthjælpsmodtager og en person, der modtager overgangsydelse i stedet for kontanthjælp uden for introduktionsprogrammet, skal vurderes jobparat, hvis personen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder. I modsat fald vil personen være aktivitetsparat. En person skal vurderes uddannelsesparat, hvis

personen vurderes - med den rette støtte og aktive indsats - at kunne påbegynde en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på ordinære vilkår. Vurderes personen ikke at have nogen barriere - og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår - vil personen være åbenlyst uddannelsesparat.

Ligeledes svarende til i dag forventes det udmøntet, at vurderingen af, om en person er åbenlyst uddannelsesparat, skal finde sted ved den første samtale, og at i helt særlige tilfælde vil jobcenteret ved den første samtale ligeledes kunne vurdere, at en person har så svære sociale og/eller helbredsmæssige udfordringer, at personen er aktivitetsparat. En person, der ikke ved den første samtale vurderes åbenlyst uddannelsesparat eller aktivitetsparat, vil være uddannelsesparat de første tre kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Ved udløbet af de første tre kalendermåneder vil personen blive visiteret endeligt som uddannelses- eller aktivitetsparat.

Også på samme måde som i dag forventes der udmøntet visitationsregler for personer, der modtager overgangsydelse under introduktionsprogrammet svarende til de oven for nævnte regler for, hvornår kontanthjælpsmodtagere er henholdsvis jobparate eller aktivitetsparate.

Det foreslås i stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj, som kan benyttes af jobcentre og arbejdsløsheds-kasser.

Forslaget medfører, at der, ligesom efter de gældende regler, vil kunne fastsættes regler om et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj på Jobnet.

Værktøjet kan ligesom efter de gældende regler indeholde spørgsmål af såvel objektiv karakter, fx om borgerens uddannelse og erhvervs erfaring, frafaldshistorik i forhold til uddannelse etc., som spørgsmål af subjektiv karakter, fx om borgerens motivation, kompetencer og forventninger.

Værktøjet vil herefter foretage en statistisk baseret analyse af borgerens risiko for at blive langtidsledig ud fra en række objektive informationer om borgeren, som indhentes via dels Beskæftigelsesministeriets egne registre samt registre fra andre offentlige myndigheder, såsom fx alder, herkomst og ledighedshistorik. Følgende kriterier er eksempler på forhold, der kan indgå i afklaringen: Ledighedshistorik, alder, tidligere beskæftigelse, herkomst, uddannelsesmæssig baggrund og årsag til ledighed, herunder fx oplysninger om helbredsmæssige forhold.

Der sker med andre ord en sammenstilling og samkøring af borgerens egne oplysninger i værktøjet og de nævnte oplysninger fra eksterne registre. Borgerens egen vurdering af sine beskæftigelsesmuligheder indgår i den statistiske vurdering af borgerens risiko for langtidsledighed.

Værktøjet kan således medføre behandling af såvel almindelige, (ikke-følsomme personoplysninger), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, som behandling af særlige ka-

tegorier af personoplysninger (følsomme personoplysninger), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9.

Analysen foretages ved at sammenholde den konkrete borgers karakteristik med karakteristika for borgere, der tidligere har været langtidsledige. Modellen kan udskille en gruppe af borgere, der på baggrund af deres karakteristika, i gennemsnit, har en forhøjet risiko for langtidsledighed.

Værktøjet kan således medføre en form for behandling af personoplysninger, der udgør »profilering«, som i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 4, det defineres som »enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, der består i at anvende personoplysninger til at evaluere bestemte personlige forhold vedrørende en fysisk person, navnlig for at analysere eller forudsige forhold vedrørende den fysiske persons arbejdsindsats, økonomiske situation, helbred, personlige præferencer, interesser, pålidelighed, adfærd, geografisk position eller bevægelser«.

Databeskyttelsesforordningens artikel 22 fastslår, at personer har ret til ikke at være genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende.

Værktøjet vil bruges til at understøtte sagsbehandlernes faglige vurdering af borgeren med henblik på at forbedre muligheden for at tilbyde den rette indsats. Afgørelser træffes således ikke automatisk udelukkende på baggrund af screeningsværktøjet, men træffes af sagsbehandleren på baggrund af en samlet faglig vurdering af borgerens situation (beslutningsstøtte).

Inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse vil det blive sikret, at der anvendes passende matematiske eller statistiske procedurer til profileringen. Der vil endvidere blive gennemført tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der navnlig kan sikre, at faktorer, der resulterer i unøjagtige personoplysninger, bliver rettet, og at risikoen for fejl minimeres. Foranstaltningerne skal tillige sikre personoplysninger på en måde, der tager højde for de potentielle risici for den registreredes interesser og rettigheder, og som hindrer bl.a. forskelsbehandling af fysiske personer på grund af race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetisk status eller helbredstilstand eller seksuel orientering, eller som resulterer i foranstaltninger, der har en sådan virkning. Derudover vil der blive gennemført de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger for løsningen inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 32.

I øvrigt vil værktøjet blive udviklet og administreret inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter i værktøjet, herunder for sikkerheden i systemet. De enkelte jobcentre og arbejdsløshedskasser er hver især dataansvarlige for brugen af værktøjet lokalt. Arbejdsløsheds-kassen kan alene anvende værktøjet for egne medlemmer.

Med hjemlen tydeliggøres det, at det både er jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen, der kan benytte afklarings- og dialogværktøjet.

Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat regler om, at jobcentre og arbejdsløsheds-kasserne kan anvende et landsdækkende digitalt afklarings- og dialogværktøj på Jobnet, samt at udviklingen og implementeringen af afklarings- og dialogværktøjet forestås af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Til § 9

Efter de gældende regler i §§ 15-20 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der holdes jobsamtaler med dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt revalidender inden for nærmere fastsatte tidspunkter i deres ledighedsperiode. Det samme gælder for ledighedsydelsesmodtagere efter den gældende lovs § 73 a, stk. 2.

Dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere har ret til jobrettet uddannelse efter den gældende lovs §§ 26 a og 73 b, hvis de opfylder betingelserne i bestemmelserne. Der gælder tidspunkter for, hvornår de tidligst kan starte og senest skal have afsluttet uddannelsen. I lovens § 73 b, stk. 5, er for jobrettet uddannelse til ledighedsydelsesmodtagere desuden fastsat, at hvis en ledighedsydelsesmodtager har været i fleksjob i sammenlagt 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har personen en fornyet ret til jobrettet uddannelse.

I den gældende lovs §§ 85-88 og 92-96 er der regler om, hvornår dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have et ret- og pligttilbud, og regler om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. I §§ 96 b og 96 c er der regler for, hvornår uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have deres første ret- og pligttilbud og regler om kontinuerlig aktivering, idet der højst må være 4 uger mellem tilbud.

Personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb deltager i et forløb efter den gældende lovs kapitel 12 a og 12 b, hvor der ikke er fastsat tidspunkter for samtaler m.v.

For dagpengemodtagere opgøres tidsperioderne som sammenlagt ledighed. For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet opgøres perioderne som sammenhængende perioder med kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse regnet fra første henvendelse til kommunen om hjælp. For revalidender og ledighedsydelsesmodtagere angives i kapitel 7 og § 73 a, stk. 2, at perioderne er sammenlagte.

Med hjemmel i lovens §§ 4 og 21 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed og sammenhængende

perioder, herunder opgørelsen af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelse og deltagelse i tilbud og om hvilke ydelser, der medregnes i opgørelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.3.1.5.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at reglerne om, hvordan tidsperioder i reglerne om kontaktføreløbet, jobrettet uddannelse og ret og pligt til tilbud beregnes, herunder hvornår perioderne regnes fra, samles i starten af loven og fremover fremgår af lovens § 9.

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 1, at perioder i §§ 31 og 32 om kontaktføreløbet, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102, stk. 1, og § 105, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, for personer omfattet af § 6, nr. 1, opgøres som sammenlagt ledighed.

Forslaget omhandler opgørelsen af tidsperioderne på de første 6 måneder for samtaler i kontaktføreløbet, tidsperioderne på 5 uger samt 6 og 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse, og tidsperioder på 6 måneder for seneste ret- og pligt tidspunkt for dagpengemodtagere.

Forslaget betyder, at perioderne opgøres som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere. De nærmere regler for, hvordan sammenlagt ledighed opgøres, forventes fastsat med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 1.

For en nærmere beskrivelse heraf henvises til lovforslagets § 10, stk. 1, og tilhørende bemærkninger.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at perioder i §§ 31 og 32 om kontaktføreløbet, § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, og § 102, stk. 1, og § 105, stk. 1, om ret og pligt til tilbud, for personer omfattet af § 6, nr. 2-5 og 7-10, opgøres som en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, overgangsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb, ledighedsydelse eller revalideringsydelse. Ved ydelseskift til en af disse ydelser påbegyndes en ny periode, jf. dog stk. 3-6.

Forslaget omhandler opgørelsen af tidsperioderne på de første 6 måneder for samtaler i kontaktføreløbet for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og personer i revalidering. Det omhandler videre tidsperioder på 5 uger samt 6 og 9 måneder for henholdsvis påbegyndelse og afslutning af jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere, og endelig tidsperioder på 6 og 1 måned for seneste ret- og pligt tidspunkt for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Forslaget betyder, at for disse persongrupper opgøres perioderne som en sammenhængende periode med samme forsørgelsesydelse.

De nærmere regler for, hvordan sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse opgøres, herunder

hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt, forventes fastsat med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 1. For en nærmere beskrivelse henvises til lovforslagets § 10, stk. 1, med tilhørende bemærkninger.

Med forslaget vil det klart fremgå af loven, at for disse personer skal der være tale om en sammenhængende periode, hvor personen modtager samme offentlige forsørgelsesydelse. Det vil ligeledes klart fremgå af lovteksten, at der ved et ydelseskift til en af disse ydelser påbegyndes en ny periode, bortset fra de undtagelser, som fremgår af forslagene til stk. 3-6.

Hvis en person skifter ydelse fx fra kontanthjælp til ressourceforløbsydelse, vil personen dermed påbegynde en ny sammenhængende periode på den nye forsørgelsesydelse. I forhold til kontaktføreløbet vil der dermed efter overgangen til ressourceforløb med ressourceforløbsydelse skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder.

Personer i jobafklaringsforløb modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, mens personer i ressourceforløb modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik. Der er således tale om forskellige ydelser, selvom begge ydelser benævnes ressourceforløbsydelse. Ved et ydelseskift mellem disse ydelser, vil der derfor også skulle påbegyndes en ny periode og et nyt kontaktføreløb.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at perioder efter stk. 1, for personer omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere), regnes fra indplacering i en dagpengeperiode.

En dagpengemodtager indplaceres i en dagpengeperiode den 1. i den måned, hvor pågældende har ret til og får udbetalt dagpenge, deltager i tilbud efter kapitel 11-14 i loven eller afvikler karantæne pålagt efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. En dagpengemodtager, der optjener ret til en ny dagpengeperiode, inden pågældende har brugt hele sin dagpengeperiode, bliver indplaceret i den nye dagpengeperiode fra den 1. i måneden efter den måned, hvori pågældende opfylder beskæftigelseskravet for ret til en ny dagpengeperiode. En person, der optjener ret til en ny dagpengeperiode, efter pågældende har brugt hele sin dagpengeperiode, indplaceres i en ny dagpengeperiode den 1. i den måned, hvor personen har ret til og får udbetalt dagpenge m.v. Reglerne herom fremgår af § 53 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forlængelse af en dagpengeperiode på baggrund af løntimer efter § 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. anses ikke for indplacering i en dagpengeperiode.

Det er personens arbejdsløshedskasse, der træffer afgørelse om retten til dagpenge og indplacering i en dagpengeperiode efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Med forslaget beregnes perioderne i kontaktføreløbet, for jobrettet uddannelse og ret- og pligt tidspunkt for dagpengemodtagere fra tidspunktet, hvor den enkelte dagpengemodtagers ret til dagpenge indtræder.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, 1. pkt., at perioder efter stk. 1, for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, (kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtage-

re uden for introduktionsprogrammet), regnes fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Ved første henvendelse om hjælp forstås det første tidspunkt, hvor personen enten henvender sig i jobcenteret om hjælp eller søger om hjælp eller tilmelder sig som jobsøgende på Jobnet. Hvis en person har haft et afbrud i sin ydelsesperiode på en kalendermåned eller mere og herefter henvender sig på ny om hjælp, vil dette tidspunkt skulle anses for første henvendelse om hjælp.

Med forslaget beregnes perioderne i kontaktføreløbet og for ret- og pligtidspunkt for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet fra det tidligste tidspunkt, hvor personen er ledig og ønsker at modtage ydelse.

Det foreslås dog i stk. 2., nr. 2., 2. pkt., at for personer, som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, (uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet), til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, (kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet), påbegyndes den nye periode fra tidspunktet for overgangen til den nye målgruppe.

Baggrunden for forslaget er, at disse personer overgår til den nye målgruppe uden en ny henvendelse om hjælp, da overgangen skyldes, at de enten fylder 30 år eller har afsluttet en erhvervskompetencegivende uddannelse. Det er kommunen, der træffer afgørelse om, at personen fremover har ret til kontanthjælp og overgangsydelse efter reglerne for kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik.

Med forslaget beregnes perioderne i kontaktføreløbet og for ret- og pligtidspunkt fra det tidligste tidspunkt, hvor personen overgår til den nye målgruppe.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at perioder efter stk. 1, for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse (personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb samt ledighedsydelsesmodtagere), regnes fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, jf. dog stk. 6.

Ved tidspunktet for overgang til ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse forstås det tidspunkt, hvorfra kommunen har tilkendt ydelsen efter lov om aktiv socialpolitik. Disse personer har som hovedregel modtaget en anden ydelse umiddelbart forud for overgangen til ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, og der vil derfor ikke være et nyt tidspunkt for henvendelse om hjælp/ydelse.

Det foreslås derfor, at perioderne i stedet beregnes for overgangstidspunktet til den nye ydelse i form af ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse, der er det tidligste tidspunkt for disse målgrupper.

Dermed beregnes perioderne i kontaktføreløbet for disse personer og for jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere fra det tidligste tidspunkt, hvor personen har ret til at modtage ydelse.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at perioder efter stk. 1, for personer omfattet af § 6, nr. 10, (personer i revalidering), regnes fra overgangen til et revalideringsforløb efter kapitel 21.

Tidspunktet for overgangen til et revalideringsforløb efter lovens kapitel 21 er det tidligste tidspunkt, hvor jobcenteret efter reglerne i lovens kapitel 21 tilkender et revalideringsforløb. For en nærmere beskrivelse af reglerne om revalideringsforløb henvises til lovforslagets §§ 142-148 med tilhørende bemærkninger.

Med forslaget beregnes perioderne i kontaktføreløbet fra det tidligste tidspunkt, hvor personen overgår til revalidering.

Det foreslås i stk. 3, at for personer, som er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, påbegyndes ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

I forhold til kontaktføreløbet betyder det, at personer, som deltager i forrevalidering eller revalidering efter kapitel 21, ved ydelsesskift ikke skal påbegynde en ny periode med 4 samtaler inden for 6 måneder. Det vil fx gælde for personer, der under forrevalidering modtager kontanthjælp, da personer i forrevalidering bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under forrevalidering, men som under revalideringen fremover skal modtage revalideringsydelse.

Det foreslås i stk. 4, at for personer, der modtager overgangsydelse og er omfattet af § 6, nr. 2-5, som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp alene fordi de opfylder opholdskravet i lov om aktiv socialpolitik, påbegyndes der ikke en ny periode efter stk. 1 ved ydelsesskift.

Dermed vil disse personer – selvom de har et ydelsesskift – ikke skulle påbegynde et nyt kontaktføreløb. Ligeledes vil personer, der er overgået til at modtage kontanthjælp, ikke skulle have et nyt ret- og pligttilbud. Baggrunden for reglen er, at deres ydelsesskift alene er begrundet i, at de opfylder et opholdskrav i lov om aktiv socialpolitik. De skal således have den samme indsats som hidtil, og der er dermed ikke behov for, at de påbegynder et nyt forløb.

Det foreslås i stk. 5, at for personer, der modtager overgangsydelse, som overgår fra at være omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, til at blive omfattet af § 6, nr. 2 eller 3, påbegyndes der en ny periode efter stk. 1, selvom der ikke sker et ydelsesskift.

Det betyder, at selvom disse personer både modtager overgangsydelse før og efter overgangen fra målgruppen for uddannelseshjælp til målgruppen for kontanthjælp, påbegyndes der nye perioder efter stk. 1, fra tidspunktet for målgruppeskift. Baggrunden for forslaget er, at indsatsen for disse personer skifter, så de overgår fra en uddannelsesrettet indsats til en jobrettet indsats.

Det foreslås endelig i stk. 6, at for personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse (ledighedsydelsesmodtagere), regnes perioder i § 48, stk. 2, om jobrettet uddannelse, dog som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i § 48, stk. 4, er opfyldt.

Dermed regnes perioden for, hvornår ledighedsydelsesmodtagere kan deltage i jobrettet uddannelse efter lovforslagets § 48, stk. 2, i kapitel 9 som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i lovforslagets § 48, stk. 4, er opfyldt.

For en nærmere beskrivelse af reglerne for jobrettet uddannelse henvises til lovforslagets § 48 med tilhørende bemærkninger.

Til § 10

Efter den gældende regel i § 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om opgørelse af sammenlagt ledighed efter loven for dagpengemodtagere og regler om opgørelse af en sammenhængende periode med kontanthjælp, integrationsydelse og uddannelseshjælp efter loven for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter den gældende lovs § 21 fastsætter beskæftigelsesministeren regler om opgørelse af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelse og deltagelse i tilbud for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og revalidender, herunder hvilke ydelser der medregnes i opgørelsen af perioder med offentlige forsørgelsesydelse.

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om

- ansættelse med løntilskud efter kapitel 12,
- ansættelse som vikar i jobrotation efter kapitel 18,
- ansættelse som voksenlærling efter kapitel 18, og
- opkvalificering ved ansættelse uden tilskud efter kapitel 18,

stilles der som hovedregel krav om, at personer i lovens målgrupper, har haft en forudgående periode på 6 måneder med ledighed/visse forsørgelsesydelse, før der kan etableres en ansættelse med tilskud til arbejdsgiveren eller ydes tilskud til arbejdsgiverens udgifter til opkvalificering af personen i forbindelse med en ansættelse uden tilskud.

Opgørelsen af den forudgående periode fremgår af reglerne i de enkelte kapitler i loven.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed og opgørelsen af sammenhængende perioder, herunder opgørelsen af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelse og deltagelse i tilbud, og om hvilke ydelser, der medregnes i opgørelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.3.1.5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 10, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af henholdsvis sammenlagte og sammenhængende perioder i § 9, stk. 1, herunder om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud, og om hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Med hjemmel i bestemmelsen er det hensigten, at der fastsættes bekendtgørelsesregler om, hvordan sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres, og om opgørelsen af sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og personer i revalidering. Der forventes videre fastsat regler om medregning af perioder med ansættelse med løntilskud, og om hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende om bl.a., at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og om at en sammenhængende periode med en offentlig forsørgelsesydelse for de øvrige persongrupper vil blive anset for afbrudt, når en person i en kalendermåned hverken har fået udbetalt sin offentlige forsørgelsesydelse eller har været i ansættelse med løntilskud.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder dette, at når de efter et afbrud, fx på 2 kalendermåneder, igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsforløb. I forhold til fx kontaktforløbet vil dette betyde, at en dagpengemodtager fortsætter sit kontaktforløb derfra, hvor personen var kommet til inden afbruddet. Det samme vil gælde i forhold til perioden, inden for hvilken personen kan deltage i jobrettet uddannelse, og i forhold til ret og pligt til tilbud.

For personer, hvor perioderne opgøres som sammenhængende, betyder et afbrud på en kalendermåned eller mere i deres ydelsesperiode derimod, at når de på ny henvender sig om indsats og forsørgelsesydelse, så påbegyndes en ny sammenhængende periode.

Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager, har et afbrud på en kalendermåned eller mere uden kontanthjælp, fx fordi personen har haft fuldtidsjob, vil personen ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde en ny sammenhængende periode. I forhold til kontaktforløbet vil det således betyde, at kontanthjælpsmodtageren igen skal have 4 samtaler inden for 6 måneder. Ligeledes vil der igen være ret og pligt til et tilbud inden for 6 måneder.

Det foreslås i stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. for personer i forbindelse med ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, som jobrotationsvikar efter kapitel 22, som voksenlærling efter kapitel 23 eller ved opkvalificering ved ansættelse efter kapitel 24.

Det foreslås således, at disse regler i forhold til de virksomhedsrettede ordninger fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til reglerne i den gældende lov med visse præciseringer og tilretninger. Reglerne om, hvilke offentlige forsørgelsesydelser, tilbudsperioder og perioder som ledig selvforsørgende, der kan medregnes for den enkelte målgruppe, som i dag

fremgår af loven, vil således fremover fremgå af bekendtgørelsesregler og forventes at omfatte de samme perioder som i dag med visse præciseringer og tilretninger.

Der forventes fastsat regler om, at for dagpengemodtagere opgøres den forudgående periode som sammenlagt ledighed, og for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb som en sammenlagt periode med dagpenge, sygedagpenge, løntilskudsansættelse og for personer i jobafklaringsforløb tillige ressourceforløbsydelse. For øvrige målgrupper vil der som i dag skulle være tale om en sammenhængende periode med ydelser og tilbud i en tidligere eller i den nuværende målgruppe, dvs. ydelser, de har modtaget, og perioder med løntilskudsansættelse i en tidligere og i den nuværende målgruppe.

Endelig forventes der fastsat nye regler om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forbindelse med bl.a. jobrotationsordningen efter kapitel 22 og voksenlærlingeordning efter kapitel 23 for persongrupper, hvor der i dag ikke er regler herom. Der forventes fastsat regler om, at disse persongrupper kan medregne forudgående sammenhængende ydelsesperioder og perioder med løntilskudsansættelse, som de har haft i en tidligere og i den nuværende målgruppe.

Der forventes præciseret i bekendtgørelsesreglerne, at sygedagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal være udbetalt i en periode, hvor personen ikke var beskæftiget i job eller drev selvstændig virksomhed, dvs. være udbetalt i en ledighedsperiode for at kunne medregnes. Ligeledes forventes reglerne tilrettet således, at perioder med ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12 vil kunne medregnes for alle målgrupper, da tilbud om ansættelse med løntilskud for alle målgrupper må anses for en ledighedsperiode.

Bekendtgørelsesreglerne forventes endelig at være tilrettet, så ydelser fra ophørte ordninger fremover ikke medregnes. Det gælder midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse, hvor det ved lovens ikrafttræden er 1 år eller mere siden, at ydelserne blev udbetalt.

Til § 11

Efter den gældende § 5, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har jobcenteret til opgave at bistå alle arbejdssøgende med at finde arbejde samt bistå arbejdsgivere med rekruttering og formidling.

Bistanden kan bl.a. ske, ved at

- 1) en eller flere arbejdssøgende efter aftale med en arbejdsgiver direkte henvises til et konkret job,
- 2) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge, screene og formidle relevante stillinger,
- 3) der indhentes og videregives information om udbud af arbejdskraft til arbejdsgivere og om beskæftigelsesmuligheder til arbejdssøgende, eller
- 4) råde virksomheder og arbejdssøgende til selv at etablere kontakten ved at anvende Beskæftigelsesministeriets database Jobnet eller jobbanken Workindenmark.

Efter den gældende § 5, stk. 3, kan arbejdsløshedskasserne bistå egne ledige medlemmer med at finde arbejde.

Af den gældende § 73 e fremgår det, at en fleksjobvisiteret, der modtager ledighedsydelse, kan pålægges at søge relevante konkrete fleksjob.

Det fremgår af den gældende § 8, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1 og 2, samt personer, der er omfattet af § 2, nr. 12, og som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, kan pålægges at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

Det fremgår af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobcenteret kan pålægge ovennævnte personer at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

Det foreslås i § 11, stk. 1, at jobcenteret har til opgave at bistå jobsøgende med at finde job.

Forslaget betyder, at alle jobsøgende kan henvende sig i jobcenteret og anmode om bistand til at finde et job.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret:

Vejleder jobsøgende til selv at søge job ved fx. at anvende funktionerne på Jobnet og Workindenmark.

Forslagets stk. 2, nr. 1, indebærer, at jobcenteret fx kan vejlede om, at den jobsøgende på Jobnet og job- og cv-banken Workindenmark kan benytte de funktioner, der er på hjemmesiderne til fx selv at finde stillingsopslag, oprette et cv og finde relevante virksomheder, der kan kontaktes med henblik på at komme i job.

Forslaget svarer til den gældende § 5, stk. 2, nr. 4, for jobsøgende.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at bistanden endvidere bl.a. kan bestå af, at jobcenteret understøtter målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere.

Forslaget indebærer, at fokus på at matche ledige og arbejdsgivere øges ved, at det fremhæves i lovtæksten, at jobcenterets bistand bl.a. kan bestå af understøttelse af målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere.

Der indføres ikke nye krav til, hvordan jobcenteret skal arbejde med den enkelte lediges match med konkrete jobmuligheder og arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at bistanden endvidere bl.a. kan bestå af, at jobcenteret henviser ledige til et konkret job efter aftale med en arbejdsgiver.

Forslaget indebærer, at jobcenteret direkte kan henvise en eller flere ledige til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft, hvis det sker efter aftale med en arbejdsgiver.

Forslaget svarer til den gældende § 5, stk. 2, nr. 1.

Dvs., at jobcenteret henviser en person til et konkret job hos en arbejdsgiver, der har bedt om at få henvist arbejdskraft.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at bistanden endvidere bl.a. kan bestå af, at jobcenteret indhenter og videregiver information om beskæftigelsesmuligheder.

Med forslaget til stk. 2 præciseres det, at når jobcenteret yder en håndholdt bistand i form af fx bistand til at understøtte et målrettet og effektivt match eller henvisning til konkrete job, er der tale om bistand til ledige, og at den mere overordnede bistand fx i form af vejledning om anvendelsen af Jobnet kan gives til alle jobsøgende, som ikke nødvendigvis er ledige.

Forslaget til stk. 2 er foruden denne præcisering indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende § 5, stk. 1 og 2, for så vidt angår bistand til job- og uddannelsessøgende.

For reglerne om bistand til private og offentlige arbejdsgivere henvises til forslagens §§ 13 og 14.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at jobcenteret kan pålægge personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af jobsøgende.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås dermed at videreføre de gældende regler om, at jobcenteret kan pålægge dagpenge-, jobparate kontant-hjælps-, og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, at søge konkrete job.

Det betyder, at de overordnede regler om, at jobcenteret kan pålægge jobsøgning, foreslås fastsat på lovniveau.

De nærmere regler for pålagt jobsøgning forventes fastsat ligesom i dag på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i forslagens § 18.

Det foreslås i stk. 3, 2. *pkt.*, at jobcenteret kan pålægge personer omfattet § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, at søge relevante konkrete fleksjob.

Det foreslås dermed at videreføre de gældende regler om, at jobcenteret kan pålægge ledige fleksjobvisiterede at søge relevante konkrete fleksjob.

Ved vurderingen af, om der er tale om et relevant fleksjob lægges der vægt på personens kompetencer og på efterspørgslen af kompetencer i et konkret job.

De nærmere regler for pålagt jobsøgning forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i forslagens § 18.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 73 e, stk. 1, 3. *pkt.*, 2. led.

Det foreslås i *stk. 4*, at arbejdsløsheds-kassen kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job.

Forslaget indebærer, at arbejdsløsheds-kasserne i forhold til egne medlemmer har samme muligheder som jobcenteret med hensyn til at bistå deres medlemmer med at finde job.

Arbejdsløsheds-kassen kan således vejlede medlemmet om jobsøgning, herunder om udformning af jobansøgninger, og

videregive information om beskæftigelsesmuligheder, herunder om hvor medlemmet kan finde opslåede ledige job. Arbejdsløsheds-kassen kan også pålægge medlemmet at søge konkrete opslåede job og henvise medlemmet til et konkret job.

Når arbejdsløsheds-kassen henviser et medlem til et konkret job, er det en forudsætning (ligesom når jobcentrene henviser en dagpengemodtager til et konkret job), at henvisningen sker i overensstemmelse med reglerne om arbejde, som dagpengemodtagere har pligt til at overtage, og om transporttid i bekendtgørelse om rådighed.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 5, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.4.

Til § 12

Efter den gældende § 9 kan arbejds- og uddannelsessøgende af jobcenteret få

- 1) information og vejledning om mulighederne for beskæftigelse og uddannelse,
- 2) information og vejledning om indlæggelse af cv i Jobnet og
- 3) information om andre aktiviteter efter denne lov.

Det foreslås i § 12, nr. 1, at jobcenteret kan tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning:

Mulighederne for job og uddannelse.

Forslaget indebærer, at jobcenteret fx kan give information og vejledning om, hvordan arbejdsmarkedsbalancen kan give den job- og uddannelsessøgende et overblik inden for hvilke stillinger og hvorhenne i landet, der er gode jobmuligheder. Jobcenteret kan endvidere fx give vejledning om de enkelte uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås i nr. 2, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning om indlæggelse af cv-oplysninger på Jobnet, jf. § 22.

Forslaget betyder, at jobcenteret fx kan vejlede om, hvordan den jobsøgende på Jobnet indlægger cv-oplysninger.

Med henvisningen til § 22 henvises der til, hvor der kan findes nærmere regler om indholdet af cv-oplysningerne.

Det foreslås i nr. 3, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning om andre aktiviteter efter denne lov.

Det kan fx være om muligheden for jobrotation, voksenlærlinge og om muligheden for at få tilskud til hjælpemidler efter denne lov.

Forslaget til § 12 er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 9.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.4.

Til § 13

Efter den gældende § 5, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har jobcenteret til opgave at bistå alle jobsøgende med at finde arbejde samt bistå arbejdsgivere med rekruttering og formidling.

Det fremgår af den gældende § 5, stk. 2, at bistanden bl.a. kan ske, ved at

- 1) en eller flere arbejdssøgende efter aftale med en arbejdsgiver direkte henvises til et konkret job,
- 2) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge, screene og formidle relevante stillinger,
- 3) der indhentes og videregives information om udbud af arbejdskraft til arbejdsgivere og om beskæftigelsesmuligheder til arbejdssøgende, eller
- 4) råde virksomheder og arbejdssøgende til selv at etablere kontakten ved at anvende Beskæftigelsesministeriets database Jobnet eller jobbanken Workindenmark.

Det foreslås i § 13, stk. 1, at jobcenteret har til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Forslaget betyder, at arbejdsgivere kan henvende sig til jobcenteret for at få bistand. I stk. 2 foreslås det, hvad bistanden bl.a. kan bestå af.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret:

Vejleder arbejdsgivere om mulighederne for at etablere kontakt til jobsøgende ved fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.

Forslaget indebærer, at jobcenteret fx kan vejlede arbejdsgiveren om muligheden for fx at opslå jobannoncer på Jobnet for Arbejdsgivere eller søge i cv-oplysninger. På Jobnet for Arbejdsgivere kan arbejdsgivere selv søge efter cv-oplysninger, sende en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere.

Forslaget svarer til den gældende § 5, stk. 2, nr. 4, for arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at bistanden bl.a. kan bestå af, at understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige.

Forslaget indebærer, at fokus på at matche ledige og arbejdsgivere øges ved at det fremhæves i lovteksten, at jobcenterets bistand bl.a. kan bestå af understøttelse af målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige. Der indføres ikke nye krav til, hvordan jobcenteret skal arbejde med den enkelte lediges match med konkrete jobmuligheder og arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret aftaler med en arbejdsgiver, at jobcenteret henviser en eller flere ledige til et konkret job.

Forslaget indebærer, at jobcenteret kan aftale med en arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft, at der direkte henvises en eller flere ledige til et konkret job hos arbejdsgiveren.

Forslagets svarer til den gældende § 5, stk. 2, nr. 1, for så vidt angår bistand til arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at bistanden bl.a. kan bestå af, at jobcenteret opsøger arbejdsgivere og tilbyder bistand til at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige.

Forslaget indebærer bl.a., at jobcenteret kan tilbyde bistand til udsøgning, screening og formidling af relevante

stillinger. Det kan fx foregå ved, at jobcenteret forhører sig om virksomhedens behov for arbejdskraft. Jobcenteret kan i den forbindelse i databasen på Jobnet udsøge ledige kandidater, der matcher virksomhedens behov. Screeningen kan foregå ved, at jobcenteret afholder et møde med den ledige, hvor jobcenteret undersøger, om den ledige har kompetencerne og motivationen til at varetage det konkrete job, før den ledige kandidat henvises til en arbejdsgiver.

Med forslaget præciseres det, at når jobcenteret yder en håndholdt bistand i form af fx bistand til at understøtte et målrettet og effektivt match eller henvisning til konkrete job, er der tale om henvisning af ledige. Når jobcenteret yder en mere overordnet bistand til arbejdsgivere til at etablere kontakt til jobsøgende, der ikke nødvendigvis er ledige, kan jobcenteret vejlede arbejdsgivere i fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.

Forslaget til § 13 er foruden denne præcisering indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende § 5, stk. 1 og 2, for så vidt angår bistand til arbejdsgivere.

For reglerne om bistand til job- og uddannelsessøgende henvises til forslagens §§ 11 og 12.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.4.

Til § 14

Af den gældende § 10, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at private og offentlige arbejdsgivere af jobcenteret kan få

- 1) information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold og
- 2) information og vejledning om indlæggelse af job i Jobnet.

Af den gældende § 10, stk. 2, fremgår det, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med en ansættelse.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 1, at jobcenteret kan tilbyde arbejdsgivere information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold.

Forslaget indebærer, at jobcenteret ligesom efter gældende ret kan give information om vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold, herunder fx om områder, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning om indlæggelse af job på Jobnet for Arbejdsgivere.

Forslaget indebærer, at jobcenteret ligesom efter gældende ret kan vejlede arbejdsgivere om fx at indlægge jobannoncer på Jobnet for Arbejdsgivere. Arbejdsgivere kan endvidere

på Jobnet for Arbejdsgivere se de serviceydelser, som landets jobcentre tilbyder, arbejdsgivere kan selv søge efter cv-oplysninger, oprette en digital jobordre eller annoncere efter nye medarbejdere. Forslaget svarer til den gældende § 10, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at jobcenteret kan tilbyde information og vejledning om mulighederne for etablering af fx virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, jobrotation efter kapitel 22, voksenlærlingetilskud efter kapitel 23 og opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24. Dermed fremhæves, at jobcenteret kan vejlede arbejdsgivere om mulighed for etablering af de nævnte ordninger.

Forslaget til § 14, stk. 1, er med ovennævnte fremhævelse i forslagens stk. 1, nr. 3, materielt en videreførelse af den gældende § 10, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med ansættelsen.

Forslaget medfører, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der vil kunne dække et evt. behov for bistand på den enkelte virksomhed. Det er ikke en ret for virksomhederne at få denne service, men jobcenteret har mulighed for at yde servicen.

Målgruppen for indsatsen er alle ledige - det vil sige både ledige, som ikke har andre problemer end ledighed og andre ledige - samt personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse kan fx omfatte beskæftigede sygemeldte, ansatte fleksjobbere, etc.

Ud over de nævnte eksempler på bistand i forslaget til stk. 1 kan eksempler på virksomhedsservice også være:

- Virksomhedsbesøg
- Fast kontaktperson
- Service- og samarbejdsaftaler
- Håndholdt hjælp til rekruttering af ledige
- Afholdelse af jobmesser
- Facilitering af virksomhedsnetværk

Forslaget til § 14, stk. 2, er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 10, stk. 2.

Til § 15

Efter den gældende § 81 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan en virksomhed og jobcenteret indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Det fremgår af den gældende § 81 a, stk. 2, at virksomheden inden for rammerne af partnerskabsaftalen kan iværk-

sætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 10 og tilknytte en mentor efter kapitel 9 b.

Efter den gældende § 81 a, stk. 3, kan virksomheden få tilskud til faktisk afholdte udgifter i forbindelse med iværksættelse af opkvalificeringsforløb efter lovens kapitel 10, og mentor efter kapitel 9 b samt til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen.

Det fremgår af den gældende § 81 a, stk. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilskud til virksomheder efter stk. 3.

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om, at virksomheder skal dokumentere de faktiske udgifter til uddannelse og til administration som grundlag for udbetaling af tilskud.

Der vil alene kunne ydes tilskud til faktisk afholdte udgifter, som kan dokumenteres af virksomheden.

Dokumentation kan fx ske i form af en kopi af faktura for køb af uddannelse i forbindelse med et rekrutteringsforløb. Afholdte lønudgifter til virksomhedens egne ansatte, der fx har afholdt et kursus i forbindelse med et rekrutteringsforløb og afholde udgifter til administration under en partnerskabsaftale skal kunne dokumenteres ved oplysning om anvendt tid og lønudgift.

Der henvises til de almindelige bemærkninger til afsnit 2.4.

Det foreslås i § 15, *stk. 1*, at jobcenteret og en arbejdsgiver kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem arbejdsgivere og jobcenteret om tilrettelæggelsen af rekrutteringsforløb med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med begrænsede beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale kan ske i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer bl.a., at reglerne om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

Det foreslås i *stk. 2* at inden for rammerne af partnerskabsaftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 14 og tilknytte en mentor efter kapitel 26.

Forslaget indebærer, at de overordnede rammer for indsatsen fastsættes i partnerskabsaftalen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse i form af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte for de aftalte forløb. Arbejdsgiverne vil selv kunne tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Det er arbejdsgiverne selv, der afgør, hvornår vejlednings- og opkvalificeringsforløb kan indgå i praktikforløbet, og vælger, om og i givet fald hvornår den enkelte ledige skal have tilknyttet en mentor.

Arbejdsgiverne skræddersyer aktiveringen, så den vil kunne opfylde virksomhedens behov for kvalifikationer hos medarbejderne samt medarbejderens behov for uddannelse i

form af opkvalificering eller mentor. Arbejdsgiverne vil således som en del af forløbet kunne afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder fx introduktionskurser og korte faglige kurser.

Det foreslås endvidere i *stk. 3, 1. pkt.*, at arbejdsgiveren vil kunne få tilskud til faktisk afholdte udgifter efter *stk. 2*, dvs. udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentor. Arbejdsgiveren vil ligeledes kunne få tilskud til faktisk afholdte udgifter til administration. Det er en betingelse, at det er aftalt i partnerskabsaftalen.

Administrationsudgifter ved en partnerskabsaftale kan fx være udgifter i forbindelse med tilrettelæggelse af forløbene, etablering af eksterne og interne kurser og opkvalificeringsforløb og løbende opfølgning og kontakt med jobcenteret m.v.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske afholdte udgifter. Der kan således ikke gives tilskud til anslåede udgifter.

Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en kvittering fra et uddannelsessted.

Af de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at arbejdsgiveren skal dokumentere de faktiske udgifter til uddannelse og til administration. For at samle reglerne om partnerskabsaftaler på lovniveau foreslås det, at dette fastsættes i loven.

Forslaget betyder, at de gældende regler om partnerskabsaftaler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, vil fremgå af loven.

Virksomheden af forslaget til § 15 er, at indholdet af de gældende regler videreføres med enkelte sproglige justeringer.

Der henvises til afsnit 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 16

Af den gældende § 6 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Det foreslås i § 16, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Forslaget medfører, at jobcentre ikke selvstændigt skal undersøge, om der er tale om en overenskomstmæssig konflikt. Hvis der er tvister, fx om hvorvidt reglerne for varsling af konflikten er overholdt, skal de afgøres i det fagretlige system.

Det er en forudsætning, at jobcentre orienterer andre aktører, der efter aftale med jobcentre udfører henvisningsvirksomhed, om konflikten.

Jobcenteret skal være neutralt under en overenskomstmæssig konflikt (strejke og blokade fra arbejdstagernes side og lockout og boykot fra arbejdsgivernes side iværksat i overensstemmelse med de fagretlige regler). Det er baggrunden for, at der ikke må henvises til konfliktramte arbejde, afgives tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, sendes ledige i jobrotation eller gives tilskud til voksenlærlinge hos arbejdsgivere omfattet af konflikt, før konflikten er hævet, kendt overenskomststridig eller på anden måde kendt retsstridig.

Det vil sige, at jobcentre fra iværksættelsen af konflikten skal stoppe henvisningen m.v. til alle stillinger hos arbejdsgivere, der er omfattet af konflikten. Forbuddet mod henvisning gælder dog ikke de stillinger, der ikke er omfattet af konflikten.

Eksempel: Visse stillinger omfattet af konflikten

Hvis en konflikt på et sygehus alene omfatter sygeplejersker, skal jobcenteret som normalt henviser fx køkkenpersonale og portører.

Ved afgrænsning af hvilke stillinger, der er ramt af konflikt, vil konfliktens omfang skulle fremgå af det lovlige konfliktvarsel, der er sendt til virksomheden, og den orientering som måtte være sendt til jobcenteret. I nogle tilfælde kan varslet indeholde en liste over navne på de medlemmer, som rammes af konflikten. Konflikten vil angå de medarbejdere, som er medlemmer af den organisation, der varsler konflikt.

Det er en forudsætning, at der heller ikke må ske henvisning til konfliktramte stillinger, selv om den arbejdssøgende er uorganiseret eller hører til en anden faglig organisation end den, der har iværksat konflikten.

Der henvises til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings skrivelse nr. 9229 af 16. april 2018 om, hvordan jobcentre skal forholde sig under konflikt.

Forslaget til § 16 indebærer, at de gældende regler videreføres.

Der henvises til de almindelige bemærkninger til afsnit 2.4.

Til § 17

Efter den gældende § 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret for at fremme beskæftigelsen og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det foreslås i § 17, *stk. 1*, at for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan jobcenteret tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til, at jobsøgende finder job, og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller

arbejdsområder, jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Der kan fx være tale om informationsarrangementer i form af:

- Jobmesser
- Informationsarrangementer om forskellige tilbud fra jobcenteret
- Informationsarrangementer om ny lovgivning
- Facilitering af virksomhedsnetværk

Virksomheden af forslaget er, at indholdet af de gældende regler videreføres. Indholdet af bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 8 foreslås videreført i forslaget til § 18.

Til § 18

Efter de gældende regler i lovens § 8 fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, herunder henvisning til tilbud efter kapitel 10-12 om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft, og om støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde. Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1 og 2, samt personer, der er omfattet af § 2, nr. 12, og som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, kan pålægges at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

Efter de gældende regler i § 81 a, stk. 4, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler. Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, at virksomheden i forbindelse med partnerskabsaftaler kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter til iværksættelse af vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentor samt til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i den gældende § 8 fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Det er udmøntet i den gældende bekendtgørelse i § 33, stk. 1, at jobcenteret kan iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Særlige aktiviteter er aktiviteter, der er rettet mod de arbejdssøgende, herunder enkeltpersoner eller grupper af ledige, hvor der er behov for en særlig indsats. Af den gældende § 33, stk. 2, i bekendtgørelsen, fremgår det, at aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, arbejdssøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Det fremgår endvidere af den gældende bekendtgørelses § 33, stk. 3, at dagpenge-, jobparate kontanthjælps- og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har pligt til at møde til særlige aktiviteter på eller arran-

geret af jobcenteret, hvis jobcenteret indkalder vedkommende skriftligt og personligt.

Efter bekendtgørelsens § 33, stk. 4, fastsætter kommunen nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning.

Det foreslås i § 18, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om henvisning til et konkret job, pålagt jobsøgning, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft og om støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job.

Det forventes, at beskæftigelsesministeren ligesom i gældende ret vil fastsætte regler om henvisning af jobsøgende til konkrete job, herunder at henvisningen skal være i overensstemmelse med den lediges kvalifikationer og jobprofilen og betingelser til henvisningens form, og at henvisningen af dagpengemodtagere skal ske i overensstemmelse med rådighedsreglerne.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om pålagt jobsøgning, herunder fx om, at pålæg om jobsøgning som udgangspunkt skal være skriftlig. Derudover forventes det, at der bliver fastsat nærmere regler om særlige aktiviteter efter forslagens § 17, herunder at visse målgrupper har pligt til at møde til særlige aktiviteter.

Til § 19

Efter de gældende regler i § 11, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan en person tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret.

Visse persongrupper skal tilmeldes som arbejdssøgende i jobcenteret. Det gælder:

- Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter denne lov gælder der regler om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Personerne skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret på den første ledighedsdag.
- Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er henholdsvis jobparate og åbenlyst uddannelsesparate. Personerne skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen skal sørge for, at det sker. For jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere skal det ske ved første henvendelse til kommunen om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Efter gældende regler skal en person omfattet af disse persongrupper mindst hver 7. dag tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.5.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 19, stk. 1, at en person kan registrere sig som jobsøgende i jobcenteret.

Dermed vil alle, der ønsker det, kunne blive registreret som jobsøgende med henblik på at få bistand til at finde arbejde. Registreringen sker ved, at personen registrerer sit cv på Jobnet, og gør det søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 2, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret på den første ledighedsdag.

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal dermed tilmelde sig på den første ledighedsdag. De kan enten tilmelde sig ved at henvende sig i jobcenteret eller ved at tilmelde sig på Jobnet. Hvis personen henvender sig i jobcenteret for at blive tilmeldt, er det jobcenteret, der sørger for, at personen bliver tilmeldt. Det sker ved, at jobcenteret registrerer tilmeldingen i det fælles datagrundlag (DFDG). De nærmere regler om tilmelding forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 21. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til lovforslagets § 21 med tilhørende bemærkninger.

Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse kan også henvende sig i deres arbejdsløshedskasse for at blive tilmeldt, hvis den enkelte arbejdsløshedskasse tilbyder denne service til sine medlemmer. Tilmeldingen sker ved, at arbejdsløsheds-kassen registrerer tilmeldingen i det fælles datagrundlag (DFDG).

Med forslaget vil et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse blive tilmeldt som jobsøgende allerede ved ledighedens indtræden, og ikke først når arbejdsløsheds-kassen efterfølgende har truffet afgørelse om personens ret til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås i stk. 3, at personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, overgangsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som jobcenteret vurderer er jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate, skal tilmelde sig som jobsøgende i jobcenteret. For jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere skal det ske ved første henvendelse om hjælp, og for åbenlyst uddannelsesparate skal det ske senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp.

Jobparate ansøgere eller modtagere af kontanthjælps- og overgangsydelse skal dermed tilmeldes ved første henvendelse om hjælp, og åbenlyst uddannelsesparate skal tilmeldes senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp. De kan søge om hjælp eller tilmelde sig enten ved at henvende sig i jobcenteret eller på Jobnet. Hvis personen henvender sig i jobcenteret eller på Jobnet om hjælp, skal jobcenteret sørge for, at personen bliver tilmeldt. Det sker ved, at jobcenteret registrerer tilmeldingen i det fælles datagrundlag (DFDG). De nærmere regler om tilmelding forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 21. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til lovforslagets §

21 med tilhørende bemærkninger. Med forslaget vil personen blive tilmeldt som jobsøgende samtidig med eller kort tid efter henvendelsen om hjælp, og ikke først når kommunen efterfølgende har truffet afgørelse om ret til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

Med forslaget afskaffes det i dag gældende krav om, at ledige, der er tilmeldt, mindst hver syvende dag skal gå på Jobnet for at tjekke jobforslag.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om tilmelding med sproglige justeringer samt ovenstående ændring, hvor kravet om at tjekke jobforslag på Jobnet afskaffes.

Til § 20

Efter den gældende regel i § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere være aktivt jobsøgende. Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i en joblog på »Min side« på Jobnet. Dagpengemodtagere kan også dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløsheds-kassens digitale joblog.

Fleksjobvisiterede, som er ledige, skal ligeledes løbende dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog på »Min side« på Jobnet, medmindre de er undtaget fra dette efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.5.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 20, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal være aktivt jobsøgende.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Med forslaget stilles der krav om, at disse personer skal være aktivt jobsøgende.

Reglerne om hvilke krav, der stilles til den enkeltes jobsøgning, fremgår af ydelsesreglerne, dvs. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for dagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at jobsøgningsaktiviteter løbende skal dokumenteres i en joblog på Jobnet.

Med forslaget angives det, at personerne, som efter stk. 1 skal være aktivt jobsøgende, skal dokumentere jobsøgningen i jobloggen på Jobnet.

Formålet med jobloggen er at give den enkelte overblik over egen jobsøgning. Samtidig giver registreringen i jobloggen et grundlag for jobcenteret og arbejdsløshedskassen til at forbedre vejledningen til den ledige om jobsøgning. Dermed kan anvendelsen af jobloggen og vejledningen sikre det rigtige match mellem de ledige og virksomhederne samt understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft. Formålet med jobloggen er endvidere, at personen skal dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskasserne og jobcentrene dermed kan bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at personer omfattet af § 6, nr. 1, også kan dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog.

Med forslaget kan dagpengemodtagere tillige dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Dagpengemodtagere kan således vælge, om de vil dokumentere jobsøgningsaktiviteterne i jobloggen på Jobnet eller i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Uanset hvilken joblog, en dagpengemodtager vælger at dokumentere jobsøgningsaktiviteterne i, vil både dagpengemodtageren, jobcenteret og arbejdsløshedskassen kunne se de registrerede jobsøgningsaktiviteter.

Det foreslås i stk. 2, 3. pkt., at personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, kan være fritaget for at dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Med bestemmelsen henvises der til, at jobcenteret efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik kan fritage personen for at registrere alle jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet, hvis det vurderes, at det enten ikke er muligt eller er meget vanskeligt for personen på grund af den pågældendes nedsatte fysiske eller psykiske funktionsevne m.v. Jobcenteret og personen skal aftale, hvordan den pågældende i stedet skal dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 21

Efter den gældende regel i § 11, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om tilmelding, jobsøgning og joblog m.v. og om afmelding som arbejdssøgende.

Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om tilmelding, afmelding, jobsøgning og joblog.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.5.1.1. og 2.5.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 21, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om registrering, tilmelding og afmelding som jobsøgende, jobsøgning og joblog.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler om bl.a. mulighed for registrering og tilmelding i alle landets jobcentre og tilmelding hos arbejdsløshedskassen (for egne ledige medlemmer), digital tilmelding via selvbetjening på Jobnet, om hvornår og i hvilken kommune en person anses for tilmeldt, om telefonisk tilmelding, tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling og ved ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår eller på en søgnehellidag.

Der forventes videre fastsat regler om afmelding, herunder om tilfælde hvor henholdsvis jobcenteret skal afmelde en arbejdssøgende og en arbejdsløshedskasse skal afmelde egne medlemmer, om automatisk afmelding samt om underretning af en person, der er blevet afmeldt.

Der forventes endelig fastsat regler om brug af joblog, herunder om den løbende dokumentation og om oplysninger, der skal registreres, og regler om, at dagpengemodtagere kan registrere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens selvbetjeningsløsning i stedet for i jobloggen på Jobnet.

Der er tale om en videreførelse af den gældende bemyndigelsesbestemmelse uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 22

Efter den gældende § 13, stk. 1, og § 73 d, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer, der vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og personer, som er visiteret til fleksjob, og som er ledige, give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde. De nævnte personer skal endvidere angive mindst et beskæftigelsesmål.

Efter de gældende §§ 12 og 73 d, stk. 1, indlægges oplysninger om job og om arbejdssøgendes arbejds- og uddannelsesmæssige baggrund m.v. (cv'er) i Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet).

For de øvrige målgrupper er der ikke krav om, at de skal oprette et cv.

Der henvises til afsnit 2.6.1.1. og afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 22, stk. 1, 1. pkt., at personer omfattet af § 6, nr. 1-5, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, nr. 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Når begrebet cv-oplysninger foreslås anvendt frem for begrebet cv, skyldes det, at der hermed fokuseres på indholdet i oplysningerne i stedet for et format, som cv kan være forbundet med. Dermed vil der være friere rammer i forhold til det format, som cv-oplysninger registreres i. Den type cv-oplysninger, der registreres under cv-oplysninger, kan være forskellig afhængig af, hvilken målgruppe, der er tale om.

Forslaget omfatter således:

- Dagpengemodtagere (§ 6, nr. 1),
- Job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet (§ 6, nr. 2 og 3).
- Uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet (§ 6, nr. 4 og 5).
- Sygedagpengemodtagere, der ikke er i et job eller driver selvstændig virksomhed (§ 6, nr. 6).
- Personer i jobafklaringsforløb, der ikke er i job eller driver virksomhed (§ 6, nr. 7).
- Personer i ressourceforløb (§ 6, nr. 8).
- Fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse (§ 6, nr. 9).
- Personer i revalidering (§ 6, nr. 10).

Det forhold, at det er sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i job eller driver virksomhed, der er i målgruppen for at registrere cv-oplysninger, betyder, at det kun er personer, som er ledige ved raskmelding, der skal registrere cv-oplysninger. Det skyldes, at personer i job eller som driver selvstændig virksomhed vender tilbage til deres job eller selvstændige virksomhed ved hel eller delvis raskmelding.

Cv-oplysninger skal registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde job og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. For de øvrige målgrupper længere væk fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der skal fungere som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor det giver mening, at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære arbejdstimer, også selvom det er få timer.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende § 13, stk. 1, 1. pkt., og § 73 d, stk. 2, 1. pkt., for de målgrupper, der er omfattet af disse bestemmelser, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate, og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Det foreslås, at personer længere væk fra arbejdsmarkedet fremover også skal registrere cv-oplysninger. Det drejer sig om personer, der ikke er åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere, der ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, personer i jobafklaringsforløb, der ikke er i et ansættelsesforhold eller driver virksomhed, personer i ressourceforløb og personer i revalidering.

Det foreslås også, at aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og aktivitetsparate uddannelseshjælps- eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet skal registrere cv-oplysninger.

Baggrunden for forslaget er, at personer længere væk fra arbejdsmarkedet også kan have gavn af at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Erfaringerne viser, at arbejdet med cv-oplysninger fremmer et beskæftigelsesrettet fokus i den en-

keltet forløb. Det vil sige, at det kan gøre det lettere at søge småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne selv kan rekruttere personer længere væk fra arbejdsmarkedet. Desuden kan dialogen omkring cv-oplysninger sætte fokus på erfaringer og kvalifikationer, og bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for, at komme i arbejde eller uddannelse.

For personer i revalidering er der med pligten til at registrere cv-oplysninger ikke tilsigtet ændringer i de gældende regler om, at en revalidend som udgangspunkt ikke må have arbejde, når personen er i gang med en revalidering.

Det foreslås i 2. pkt., at det samme skal gælde for personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, og § 164, som får en indsats efter loven.

Forslaget omfatter således:

- Ledige selvforsørgende, som får en indsats efter loven (§ 6, nr. 12).
- Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som får en indsats efter loven (§ 6, nr. 13).
- Beskæftigede, som er omfattet af forslaget til § 164 om mulighed for opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser, og som får en indsats efter loven (§ 7).

For ledige selvforsørgende efter § 6, nr. 12, unge under 18 år uden ydelse, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats efter § 6, nr. 13, og beskæftigede, som har været omfattet af større afskedigelser, og som får en indsats efter § 164, foreslås det, at de fremover skal registrere cv-oplysninger. For disse personer vil det være afgørende for, at de skal registrere cv-oplysninger, at de får en aktiv indsats. Det er personer, som hidtil ikke har haft pligt til at registrere cv-oplysninger, men fordi de får et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som skal medvirke til at bringe dem tættere på arbejdsmarkedet eller i job, stilles der fremover krav om, at de skal registrere cv-oplysninger.

Cv-oplysningerne skal registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde job og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling.

Det foreslås i stk. 2, at cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

De målgrupper, der efter gældende regler har pligt til at registrere cv-oplysninger, vil fortsat skulle give korrekte og fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde. Der henvises til bemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelsen i den foreslåede § 26.

Hensigten med formuleringen af bestemmelsen er, at cv-oplysninger, som personer længere væk fra arbejdsmarkedet registrerer, også skal kunne rummes i formuleringen af bestemmelsen. Disse personer vil kunne have behov for at registrere kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til

en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i alle tilfælde skal være søgbare eller oprettes med det formål at understøtte jobcenterets bistand til at finde arbejde.

De cv-oplysninger, som de jobparate ledige, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal registrere, skal primært have fokus på erhvervs erfaring, job og uddannelse. Denne form for cv-oplysninger er mindre egnede for personer længere væk fra arbejdsmarkedet, hvis kompetencer ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse, erhvervs erfaring eller job.

Ordlyden af krav til indhold i cv-oplysningerne foreslås ændret for, at den skal kunne rumme registreringer af flere typer af cv-oplysninger afhængig af målgruppe.

Der er ikke med ordlyden af bestemmelsen tilsigtet indholdsmæssige ændringer i registrering af cv-oplysninger for de målgrupper, der efter de gældende regler har pligt til at registrere cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal angive mindst et jobmål i forbindelse med registrering af cv-oplysninger.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Som jobmål forudsættes det, at der skal angives stillingsbetegnelser, som kan bruges til udsøgning til job. Det eller de angivne jobmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

Om jobmål henvises til bemærkningerne til forslaget til § 41.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 73 d, stk. 2, 2. pkt., med sproglige justeringer, fx er beskæftigelsesmål ændret til jobmål.

Til § 23

Efter de gældende § 13, stk. 2, og § 73 d, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal en person, der har pligt til at oprette et cv, indlægge oplysninger i Jobnet hurtigst muligt og senest:

- 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge.
- 3 uger efter tilmeldingen som arbejdssøgende for jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.
- 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.
- 3 uger efter, at en fleksjobvisiteret har opnået ret til ledighedsydelse.

Efter de gældende § 13, stk. 2, 4. pkt., og § 73 d, stk. 3, 2. pkt., skal personen løbende opdatere oplysningerne i cv'et på Jobnet.

Efter de gældende § 13, stk. 3, og § 73 d, stk. 4, skal en person, som har pligt til at oprette et cv, og som tidligere har oprettet et cv, straks gøre cv'et tilgængeligt igen, hvis personen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp på ny.

Der henvises til afsnit 2.6.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 23, *stk. 1*, at cv-oplysninger skal være registreret på Jobnet og gjort tilgængelige for arbejdsgivere hurtigst muligt og senest:

- 2 uger efter tilmelding som jobsøgende for dagpengemodtagere.
- 3 uger efter tilmelding som jobsøgende for jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.
- 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp for personer, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.
- 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for fleksjobvisiterede.

Forslaget betyder, at der bliver klare frister for, hvor hurtigt personer, der er jobparate, skal registrere cv-oplysninger med henblik på, at de opnår job hurtigst muligt.

Fra den dag dagpengemodtagere tilmelder sig som jobsøgende, har de en frist på 2 uger til at registrere cv-oplysninger. Det skyldes, at arbejdsløsheds-kassen skal holde en cv-samtale med et medlem, som tilmelder sig som jobsøgende om de registrerede cv-oplysninger senest 2 uger efter medlemmets tilmelding. Arbejdsløsheds-kassen skal i umiddelbar forbindelse med cv-samtalen godkende cv-oplysningerne. Efter arbejdsløsheds-kassens godkendelse overgår ansvaret for at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende til jobcenteret. Om jobcenterets ansvar i forhold til cv-oplysninger henvises til forslaget til § 23, stk. 4.

For jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i målgrupperne og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet er fristen for at registrere cv-oplysninger 3 uger efter tilmelding som jobsøgende. For fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, gælder, at de skal registrere cv-oplysninger senest 3 uger efter overgang til ledighedsydelse. 3 uger er anset som en rimelig frist til at få registreret cv-oplysninger for disse målgrupper.

Forslaget har den virkning, at målgrupperne for forslaget hurtigt får registreret cv-oplysninger således, at arbejdsgivere vil kunne udsøge dem til ledige job.

Jobcenteret har pligt til løbende at påse, at de registrerede cv-oplysninger er fyldestgørende, jf. forslaget til § 23, stk. 4.

Jobcenteret kan under jobsamtaler i kontaktføreløbet drøfte cv-oplysningerne med personer i målgruppen. Om jobsam-

taler inden for de første 6 måneder henvises til forslaget til § 31.

For de nævnte målgrupper kan det være forbundet med ydelsesmæssige konsekvenser, hvis registreringen af fyldestgørende cv-oplysninger ikke sker inden for den angivne frist for den enkelte målgruppe, herunder at cv-oplysningerne er søgbare for arbejdsgivere.

Forslaget er med sproglige justeringer og præciseringer en videreførelse af de gældende § 13, stk. 2, 1.-3. pkt., og § 73 d, stk. 3, 1. pkt. Dog foreslås det som noget nyt, at det eksplicit skal fremgå af bestemmelsen, at cv-oplysningerne skal gøres tilgængelige for arbejdsgivere.

Det foreslås i *stk. 2*, at cv-oplysningerne for personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, og § 164, som får en indsats efter loven, skal registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen.

Bestemmelsen vedrører ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og personer omfattet af reglerne om en indsats efter varslingsreglerne.

Det betyder, at der ikke bliver noget fast tidspunkt for registrering af cv-oplysninger for disse målgrupper. Registreringen skal blot ske umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Jobcenteret får pligt til at bede personer i målgruppen om at registrere cv-oplysninger. Det foreslås, at det ikke skal have konsekvenser for personen, hvis personen undlader at foretage registreringen.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdet med cv-oplysninger for personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, nr. 8 og 10, begynder i forbindelse med kontaktførelsen eller opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, og at registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt.

Bestemmelsen vedrører aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelsesparate, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, aktivitetsparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed, personer i ressourceforløb og personer i revalidering,

Forslaget betyder, at de omfattede målgrupper, for hvem der ikke er faste krav til registrering af cv-oplysninger på Jobnet, ikke skal underlægges de samme proces- og tidskrav for registrering af cv-oplysninger, som gælder for de øvrige målgrupper. For disse grupper vil det afhænge af en konkret vurdering fra jobcenteret sammen med personen, hvornår der skal registreres cv-oplysninger. Registrering af cv-oplysninger skal som udgangspunkt ske, så snart jobcenteret sammen med personen har afdækket konkrete kompetencer. Jobcenteret kan dog fx vurdere, at en person, der er alvorligt syg, ikke skal registrere cv-oplysninger.

Det er dog forudsat, at jobcenteret skal begynde processen med arbejdet med cv-oplysninger sammen med personen allerede i begyndelsen af kontaktførelsen eller opfølgingsforløbet efter reglerne om sygedagpenge.

Forslaget medfører ikke yderligere krav i forhold til kravene til de omfattede målgruppers rådighed.

Det foreslås, at der for de omhandlede målgrupper ikke skal være ydelsesmæssige konsekvenser forbundet med ikke at registrere cv-oplysninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer omfattet af stk. 1 løbende skal opdatere cv-oplysningerne, og at jobcenteret løbende skal påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Forslaget betyder, at det alene vil være dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, der altid har pligt til at gøre cv-oplysningerne tilgængelige for søgning.

Der vil dermed ikke længere være et proceskrav om, at jobcenteret i forbindelse med hver jobsamtale skal påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Ved »fyldestgørende« forstår, at jobcenteret skal påse, at personen har oplyst alle relevante kompetencer m.v., at oplysningerne er korrekte, og at oplysningerne har den fornødne kvalitet. For dagpengemodtagere skal jobcenteret også påse, at oplysningerne er i overensstemmelse med dagpengemodtagerens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Endelig skal jobcenteret påse, at personen i øvrigt løbende opdaterer oplysningerne om ny uddannelse, kurser eller erhvervs erfaring.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at cv-oplysningerne for personer omfattet af stk. 2 og 3 løbende skal opdateres, og at jobcenteret løbende skal følge op på, om oplysningerne er fyldestgørende.

Forslaget betyder, at jobcenteret kan aftale med den enkelte person i forbindelse med kontaktførelsen eller i forbindelse med opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, at cv-oplysninger skal registreres i en form, der er søgbare for arbejdsgivere. Jobcenteret kan aftale tidspunktet med den enkelte for, hvornår cv-oplysningerne gøres søgbare.

Det foreslås i *2. pkt.*, at cv-oplysningerne efter aftale mellem jobcenteret og personen vil kunne gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Det foreslås, at undladelse af at gøre cv-oplysningerne søgbare ikke skal have ydelsesmæssige konsekvenser for personer omfattet af det foreslåede stk. 2, som er unge under 18 år, ledige selvforsørgende og personer omfattet af en varslingsindsats, der får indsats. Derudover foreslås, at det ikke skal have ydelsesmæssige konsekvenser for personer omfattet af stk. 3, som er personer, der er lidt længere væk fra arbejdsmarkedet.

Det foreslås i *stk. 6*, at cv-oplysninger, der tidligere har været tilgængelige for søgning på Jobnet, straks på ny skal gøres tilgængelige for søgning, hvis personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsespara-

te, samt personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, efter afmelding på ny tilmelder sig som arbejdsøgende eller henvender sig til kommunen om hjælp.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Personerne skal have søgbare cv-oplysninger således, at jobcenteret har mulighed for at bistå personen med at yde den rette indsats og finde arbejde og således, at cv-oplysningerne kan udsøges af arbejdsgivere.

Bestemmelsen er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende § 13, stk. 3, og § 73 d, stk. 4.

Til § 24

Efter de gældende regler i § 13, stk. 4, og § 73, d, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret hjælpe en person med at indlægge oplysninger i Jobnet, hvis personen anmoder herom. Arbejdsløshedskasserne har samme forpligtelse over for egne medlemmer.

Efter de gældende regler i § 13, stk. 5, og § 73 d, stk. 6, har staten, kommunen og arbejdsløshedskassen (for egne medlemmer) adgang til de oplysninger, som personen har indlagt i Jobnet.

Der henvises til afsnit 2.6.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 24, stk. 1, at når en person skal registrere cv-oplysninger, skal jobcenteret yde bistand, hvis personen anmoder herom. Samme pligt får arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer.

Jobcenteret skal ikke kunne afvise at yde medbetjening over for personer, som mangler hjælp til at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Samme pligt får arbejdsløshedskasserne over for egne medlemmer.

Ved medbetjening forstås, at jobcenterets medarbejdere skal støtte personen i at bruge digital selvbetjening.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende lovs § 13, stk. 4 og § 73 d, stk. 5. Forslaget indebærer dog også, at pligten til at yde bistand udvides til også at omfatte de målgrupper, som ikke tidligere har haft pligt til at registrere cv-oplysningerne. Der henvises til forslagets § 23 og dertil hørende bemærkninger.

Det foreslås i stk. 2, at staten og kommunen skal have adgang til de oplysninger, som personen har oplyst på Jobnet. Arbejdsløshedskassen får adgang til cv-oplysningerne for egne medlemmer.

Staten, kommunen og arbejdsløshedskassen (for egne medlemmer) får adgang til samtlige registrerede cv-oplysninger, det vil sige også til oplysninger, som den ledige har valgt ikke skal være synlige ved en søgning.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende § 13, stk. 5, og § 73 d, stk. 6.

Til § 25

Efter den gældende § 14, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter dagpengemodtagerens tilmelding afholde en samtale med dagpengemodtageren, hvor det sikres, at de oplysninger, som dagpengemodtageren indlægger i Jobnet er fyldestgørende. Samtalen holdes ved personligt fremmøde, medmindre personen er omfattet af mindre intensiv indsats. Arbejdsløshedskassen påbegynder sammen med personen at udarbejde personens »Min Plan«.

Efter den gældende § 14, stk. 2, skal der ikke afholdes samtale, hvis der senest 3 måneder før tilmeldingen har været holdt en samtale om dagpengemodtagerens cv.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.6.1.2 om indhold, frister og cv-samtale.

Det foreslås i § 25, stk. 1, 1. pkt., at for personer omfattet af § 6, nr. 1, skal arbejdsløshedskassen senest 2 uger efter tilmelding som jobsøgende holde en samtale med personen, hvor det sikres, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, jf. dog § 106.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere.

Samtalen, som arbejdsløshedskassen skal holde, handler om cv-oplysningerne på Jobnet, og hvorvidt de oplysninger om bl.a. tidligere beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer, som personen registrerer, er fyldestgørende. Samtalen skal holdes ved personligt fremmøde.

Samtalen skal ikke holdes, hvis personen er omfattet af mindre intensiv indsats, jf. forslaget til § 106, hvortil der henvises.

Bestemmelsen svarer med sproglige justeringer til den gældende lovs § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det foreslås i 2. pkt., at samtalen skal holdes ved personligt fremmøde.

Cv-samtaler holdes som udgangspunkt ved personligt fremmøde. Der lægges med forslaget vægt på, at personen og medarbejderen i arbejdsløshedskassen begge er fysisk til stede.

Det foreslås i 3. pkt., at samtalen dog ikke skal holdes, hvis der er forløbet mindre end 3 måneder fra afmelding som jobsøgende.

Den foreslåede ændring af den gældende lovs § 14, stk. 2, er en konsekvens af forslaget om, at der ikke skal være minimumskrav til indhold i jobsamtaler, herunder om, at cv'et påses i forbindelse med jobsamtaler. I stedet skal det løbende påses, at de registrerede cv-oplysninger er fyldestgørende. Dermed er det forudsat, at cv-oplysningerne under ledighed vil være ajourført helt frem til afmeldingen. Det foreslås at få den konsekvens, at cv-samtalen ikke skal holdes, hvis der ved gentilmelding som arbejdssøgende er forløbet mindre end 3 måneder fra afmeldingen.

Det foreslås i stk. 2, at arbejdsløshedskassen sammen med personen ved samtalen skal begynde at udarbejde forslag til indhold i personens »Min Plan« efter kapitel 8 om planer

m.v. og aftaler med personen, hvordan jobsøgningen kan understøttes.

Om »Min Plan« henvises til bemærkninger til forslaget til § 41.

Det fremgår af forslaget til § 18, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsløsheds-kassen kan pålægge personen at søge relevante konkrete job.

Det er således jobcenteret, der udarbejder »Min Plan« sammen med personen, men arbejdsløsheds-kassen kommer med forslag til indhold for egne medlemmer.

Til § 26

Efter den gældende § 10 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation og om pligt til digital kommunikation via Jobnet.

Der er i de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om, hvilke cv-oplysninger og øvrige beskæftigelsesrelevante oplysninger for tilmeldte, der skal registreres, og om formen på cv-samtalen. Der er herunder fastsat regler om, at de cv-oplysninger, der registreres, skal følge anvisningen på Jobnet.

Det foreslås i § 26, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold i cv-oplysningerne, hvordan de skal registreres og om cv-samtaler.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der at blive fastsat nærmere regler om indhold i cv-oplysninger for personer, der inden for en frist har pligt til at registrere cv-oplysninger, og for målgrupper, som skal registrere cv-oplysninger i forbindelse med kontaktførløbet. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende regler om, at registrering af cv-oplysninger skal følge anvisningen på Jobnet.

For personer, der har pligt til at registrere cv-oplysninger inden for en frist, vil det betyde, at de får pligt til at registrere tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde. Der forventes at blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at disse målgrupper skal angive postnummer og kontaktoplysninger som minimum i form af telefonnummer eller mailadresse.

For målgrupper, som i forbindelse med kontaktførløbet skal arbejde med cv-oplysninger vil det være kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold, der skal registreres.

Endelig forventes det, at der fastsættes regler om, at arbejdsløsheds-kassen kan holde cv-samtalen telefonisk, hvis personen alene skal ajourføre sine cv-oplysninger, og om, at ansvaret for at sikre, at den ledige løbende ajourfører sine cv-oplysninger, overgår til jobcenteret efter cv-samtalen.

Dermed vil det være klart, hvilke retningslinjer for cv-oplysninger, der skal følges for de enkelte målgrupper, og hvilke krav der som minimum stilles i forhold til oplysninger om, hvor i landet personen bor og personens kontaktoplysninger, hvis det er en person, der har pligt til at registrere cv-

oplysninger. På denne måde har arbejdsgivere mulighed for at tage stilling til kontakt til personen.

For dagpengemodtagere og arbejdsløsheds-kasser betyder det, at kravet til personligt fremmøde ved cv-samtaler lempes på bekendtgørelsesniveau med den virkning, at det administrativt bliver lettere at få holdt cv-samtalen, når den kan foregå telefonisk.

Der er tale om videreførelse af bemyndigelser i den gældende lovs § 10 a om digital kommunikation.

Til § 27

Efter gældende § 15, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilrettelægges og gennemføres et individuelt og fleksibelt kontaktførløb under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Det gælder for dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere i målgruppen, revalidender, personer i ressourceforløb, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere i målgruppen, samt personer i jobafklaring.

Efter den gældende lovs § 73 a, stk. 1, tilrettelægges og gennemføres der et individuelt kontaktførløb for personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

En person, der er omfattet af den gældende lovs § 21 f om mindre intensiv indsats er fritaget for pligten til at møde personligt op til samtaler om personens cv og jobsamtaler. Kontakten holdes i stedet telefonisk, digitalt eller ved brev.

Efter den gældende lovs § 20 b skal jobcenteret tilbyde en samtale til visse personer, som er på barsel, og som er omfattet af lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 7, nr. 4. Det gælder for job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Samtalen skal foregå inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Efter den gældende lovs § 15, stk. 2, har førtidspensionister ret til mindst tre samtaler i jobcenteret.

Samtalerne har til formål at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse.

Det foreslås i § 27, stk. 1, 1. pkt., at for personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 7-10, skal jobcenteret tilrettelægge og gennemføre et fleksibelt kontaktførløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, jf. dog § 106.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og job- og aktivitetsparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, revalidender, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, personer i ressourceforløb, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangs-

ydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb.

Med fleksibelt menes, at jobcentrene vil få mulighed for at tilrettelægge, hvornår samtalerne inden for de første 6 måneder skal placeres, ligesom flere af målgrupperne selv skal booke samtaler, jf. forslaget til § 34.

Efter 6 måneder tilrettelægges kontaktførløbet individuelt efter behov. Derudover vil indholdet i jobsamtalerne kunne tilrettelægges fleksibelt.

Det foreslås, at jobsamtaler skal være individuelle. Jobcentrene kan holde gruppesamtaler, men i sådanne tilfælde vil der ikke være tale om jobsamtaler efter forslaget til § 27.

Det foreslås, at samtaler i kontaktførløbet benævnes job-samtaler. Hermed menes, at det er de samtaler, som jobcenteret skal holde med personer i målgruppen for et individuelt og fleksibelt kontaktførløb, og som er omfattet af lovforslagets kapitel 7 om kontaktførløb, og som skal holdes under hensyn til formålet med kontaktførløbet.

Med forslaget fremgår det klart af bestemmelsen, at det er jobcenteret, der tilrettelægger og gennemfører kontaktførløbet, ligesom reglerne om kontaktførløb for ledige fleksjobvisiterede samles med reglerne om kontaktførløb for de øvrige målgrupper i § 6. Derudover videreføres det, at kontaktførløbet tilrettelægges individuelt og ud fra arbejdsmarkedets behov for dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i målgruppen, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb med ressourceforløbsydelse, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse samt personer i revalidering. Endvidere videreføres det, at kontaktførløbet skal tilrettelægges ud fra personens forudsætninger. Det betyder bl.a., at forløbet skal tilrettelægges under hensyntagen til personens helbredstilstand og for unge under hensyn til et uddannelsesmål.

Det betyder, at for personer med et beskæftigelsesmål tilrettelægges kontaktførløbet individuelt under hensyn til den enkeltes ønsker og forudsætninger ud fra arbejdsmarkedets behov.

Derudover følger det af lovforslagets § 106, at personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, fremover ikke skal deltage i jobsamtaler, mens de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Med henvisningen til lovforslagets § 106 fremgår det dermed klart af kontaktførløbet, at der ikke skal holdes jobsamtaler for personer omfattet af mindre intensiv indsats.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at for personer, der skal have et uddannelsespålæg skal jobcenteret tilrettelægge og gennemføre det fleksible kontaktførløb efter 1. pkt. under hensyn til et uddannelsesmål, jf. § 30.

For personer omfattet af et uddannelsespålæg skal kontaktførløbet tilrettelægges individuelt samt ud fra arbejdsmarkedets behov og under hensyn til et uddannelsesmål for uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i målgruppen.

Det foreslåede 1. og 2. pkt. er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 1.

Det foreslås i stk. 1, 3. pkt., at personer omfattet af § 6, nr. 6, fremover skal have et opfølgingsforløb efter lov om sygedagpenge.

Med henvisningen vil det klart fremgå af loven, hvor reglerne om kontaktførløbet for en sygedagpengemodtager kan findes. Den foreslåede bestemmelse medvirker til at skabe et samlet overblik over kontaktførløbet for alle målgrupperne i den foreslåede bestemmelse i § 6.

For så vidt angår opfølgingsforløbet for sygedagpengemodtagere henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i stk. 2, at for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, skal jobcenteret inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en jobsamtale.

Forslaget vedrører job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i de nævnte målgrupper. Derudover vedrører forslaget uddannelses- eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i de nævnte målgrupper.

Forslaget viderefører, at jobcenteret skal tilbyde en jobsamtale til personer i målgruppen, som er på barsel, inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning.

Formålet er at drøfte personens tilknytning til arbejdsmarkedet og for personer, der skal i uddannelse, er formålet at drøfte personens uddannelsesønsker og uddannelsesmuligheder.

Dermed videreføres hensigten om at understøtte, at kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er på barsel har fokus på at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, og at uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet har fokus på uddannelse mod barselsperiodens slutning. Dermed vil fodfæstet på uddannelsesvejen blive understøttet tidligere.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 20 b, stk. 1 og 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i stk. 3, at personer omfattet af § 6, nr. 11, har ret til mindst tre jobsamtaler med jobcenteret.

Forslaget vedrører førtidspensionister og er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 2, og forslaget indebærer derfor ikke indholdsmæssige ændringer. Det betyder, at personer, der modtager førtidspension, med forslaget fortsat vil have ret til mindst 3 jobsamtaler med jobcenteret.

Om jobsamtalens form henvises til bemærkninger til den foreslåede § 33.

Til § 28

Efter den gældende § 15 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tilrettelægges og gennemføres et individuelt og flek-

sibelt kontaktførløb. Kontaktførløbet tilrettelægges under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse eller bringes tættere på arbejdsmarkedet. For uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet tilrettelægges og gennemføres kontaktførløbet med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Er opnåelse af dette ikke umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktførløbet med henblik på, at personen bliver parat til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Efter den gældende lovs § 73 a tilrettelægges og gennemføres der et individuelt kontaktførløb for personer, der er visiteret til fleksjob, og som modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, med henblik på at personen hurtigst muligt kommer i fleksjob.

Efter den gældende lovs § 15, stk. 2, er formålet for en førtidspensionist at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse.

Det foreslås i § 28, stk. 1, nr. 1, at formålet med kontaktførløbet er, at personer omfattet af § 6, nr. 1, 2 og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, opnår henholdsvis ordinært job eller ansættelse i fleksjob hurtigst muligt.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Det betyder, at der ikke er foretaget materielle ændringer af reglerne om formålet med kontaktførløbet for disse målgrupper, som hurtigst muligt skal opnå ordinært job eller ansættelse i fleksjob, hvis personen er ledig fleksjobvisiteret, jobsamtalernes tilrettelæggelse og indhold skal understøtte, at formålet hurtigst muligt opnås. Det kan fx ske med udgangspunkt i cv-oplysningerne at drøfte jobsøgning og den videre jobsøgning og behovet for indsats.

Forslaget er en omskrivning og videreførelse af formålet med kontaktførløbet i den gældende lovs § 15, stk. 1, for dagpengemodtagere og af den gældende lovs § 73 a, stk. 1, for så vidt angår formålet med kontaktførløbet for fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at formålet med kontaktførløbet for personer omfattet af § 6, nr. 3, 7, 8 og 10, er, at de opnår ordinært job hurtigst muligt, eller hvis dette ikke er umiddelbart realistisk med henblik på at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Forslaget vedrører aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, samt personer i revalidering.

Formålet med kontaktførløbet for disse målgrupper er at opnå ordinært job hurtigst muligt, og hvis det ikke umiddelbart er realistisk, tilrettelægges kontaktførløbet med henblik

på at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet vil som oftest have barrierer for at opnå tilknytning til det ordinære arbejdsmarked, og formålet med kontaktførløbet for målgruppen kan i de tilfælde være, at der målrettet sættes ind for at nedbryde de barrierer, der kan gøre sig gældende for den enkelte og for at udvikle den enkeltes ressourcer for derigennem at bane vejen til selvforsørgelse og dermed bringe personen tættere på arbejdsmarkedet. Det kan fx være via støtte til at mestre de barrierer, borgeren selv oplever står i vejen for job fx ved at vejlede om hjælp til transport, økonomisk rådgivning eller støtte til at deltage i parallelle social-/sundhedstilbud, og hjælp til at synliggøre borgerens kompetencer og ressourcer i forhold til borgerens eget jobmål for at sikre det rette match med en virksomhed.

Målet om at opnå ordinært job vil for udsatte personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ofte være et mål om i første omgang at opnå ordinært job i få timer om ugen. For de personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, vil målet i første omgang være en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Forslaget er en omskrivning og videreførelse af indholdet af den gældende lovs § 15, stk. 1. Det betyder, at der ikke er foretaget materielle ændringer af reglerne om formålet med kontaktførløbet for målgrupperne i den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at formålet med kontaktførløbet for personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, er, at de hurtigst muligt begynder på en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår, og hvis det ikke er umiddelbart realistisk er formålet, at personen bliver klar til at påbegynde og gennemføre en sådan uddannelse.

Forslaget vedrører uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Kontaktførløbet skal sikre uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget, herunder følge op på, at den unge overholder de indgåede aftaler i forbindelse med de 3 trin i uddannelsespålægget, og om de igangsatte indsatser understøtter det relevante trin i uddannelsespålægget.

Jobcenteret gennemfører kontaktførløbet for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet med henblik på at sikre, at der tages højde for personens udfordringer og behov, og at den uddannelsesrettede indsats løbende kan ændres og justeres for at understøtte personens fremdrift frem mod at blive uddannelsesparat.

Forslaget er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 3, og forslaget indebærer ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i stk. 2, at formålet med retten til jobsamtaler for personer omfattet af § 6, nr. 11, er at afklare mulighederne for at vende tilbage i ordinært eller støttet job.

Forslaget vedrører førtidspensionister og er en videreførelse af formålet i den gældende lovs § 15, stk. 2, for de mindst 3 jobsamtaler, som førtidspensionister har ret til efter forslaget til § 27, stk. 3.

Til § 29

Efter gældende § 16, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der for personer omfattet af § 2, nr. 1-3, under kontaktføreløbet holdes individuelle jobsamtaler med fokus på konkrete job og jobsøgning. Under samtalen fastlægges indholdet i beskæftigelsesindsatsen, det individuelle kontaktføreløb for personen fastlægges, og der følges op på indgåede aftaler.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Formålet med kontaktføreløbet for disse målgrupper er primært at understøtte jobsøgning, og der skal for en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet efter bestemmelsens stk. 3 også ske en vurdering af, om der skal iværksættes beskæftigelsesfremmende aktiviteter for den pågældende, ligesom der skal ske en vurdering af, om pågældende har opnået en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed skal tilmeldes som arbejdssøgende i jobcenteret.

Efter den gældende lovs § 73 a, stk. 2, skal der for en fleksjobvisiteret, der modtager ledighedsydelse under jobsamtalen følges op på, om personen er aktivt arbejdssøgende.

Efter den gældende lovs § 16, stk. 6, skal kontaktføreløbet for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet understøtte uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget.

Efter den gældende lovs § 16, stk. 2 og 7, skal der som led i kontaktføreløbet for helt eller delvist sygemeldte tilrettelægges en indsats og opfølgning herpå for personer, der har behov for en særlig indsats for at sikre, at de får den nødvendige hjælp til henholdsvis at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet eller nødvendig hjælp til at opnå eller genvinde fodfæste på uddannelsesvejen.

Efter den gældende lovs § 16, stk. 4, er formålet med individuelle jobsamtaler for personer, der er under revalidering at følge op på personens deltagelse i tilbud efter kapitel 9 b-12. Der skal således ske en opfølgning på, om personen følger det aftalte i »Min Plan«.

Af de gældende regler i lovens § 16, stk. 5, 1. pkt., fremgår det, at for personer i ressourceforløb, skal der under kontaktføreløbet afholdes individuelle samtaler med henblik på at følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter rehabiliteringsplanen, jf. § 30 a.

Af de gældende regler i § 16, stk. 8, fremgår det, at for personer i jobafklaringsforløb, skal der under kontaktføreløbet holdes individuelle samtaler med henblik på at vurdere, om personen har mulighed for at komme tilbage i beskæftigelse, om personen fortsat er uarbejdsdygtig som følge af sygdom, jf. § 68 d, og om personen skal fortsætte i jobafkla-

ringsforløbet. Herudover skal kommunen følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter den rehabiliteringsplan, der udarbejdes efter § 30 a, og på at personens vej tilbage til arbejdsmarkedet fremmes. I kontaktføreløbet skal der tages nødvendigt hensyn til personens helbreds-tilstand.

Efter den gældende lovs § 73 a, stk. 3, gælder reglerne i § 16, stk. 2, om en særlig indsats over for sygemeldte tilsvarende for personer, som modtager ledighedsydelse.

Det foreslås i § 29, stk. 1, at indholdet i jobsamtalerne til enhver tid skal understøtte formålet med kontaktføreløbet, jf. § 28, herunder at personen får den indsats, der er behov for.

Forslaget skal understøtte, at det er jobcentrene, der vurderer, hvilke emner, der er relevante at drøfte under jobsamtalerne i kontaktføreløbet i forhold til formålet med kontaktføreløbet og det behov, den enkelte har.

Forslaget forenkler således kravene til indhold i jobsamtalerne, idet det forventes, at der alene vil blive fastsat nogle få særlige regler om krav til indhold i kontaktføreløbet. Se herom under bemærkningerne til § 39.

For personer, der hurtigst muligt skal i job, vil det være i overensstemmelse med formålet med kontaktføreløbet og behovet for den enkelte, at den enkeltes jobsøgning drøftes ved jobsamtalerne. Det er jobcenteret, der ud fra formålet vurderer, hvornår der i den enkelte jobsamtale er behov for at drøfte iværksættelse af tilbud.

Er en jobparat kontanthjælpsmodtager fx helt eller delvist sygemeldt og har behov for en særlig indsats for at understøtte, at personen får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, er det jobcenterets ansvar at tilrettelægge den indsats, der er behov for som led i det individuelle kontaktføreløb. Tilsvarende gælder i forhold til fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, og for uddannelseshjælpsmodtagere, der er helt eller delvist sygemeldte og har behov for en fokuseret indsats for at sikre, at de har den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde fodfæste på uddannelsesvejen.

Det fremgår af Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at reglerne om indholdet i samtaler, der knytter sig til uddannelsespålægget til uddannelseshjælpsmodtagere, bibeholdes, da der skal gennemføres en samlet analyse af ugeområdet. Derfor videreføres gældende regler om indholdet til samtaler til denne målgruppe.

Er der tale om andre målgrupper, eksempelvis personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, tilrettelægges indholdet i kontaktføreløbet på tilsvarende måde i forhold til det behov, den enkelte har i forhold til at opfylde formålet med kontaktføreløbet.

Jobcenteret har fx også under hensyn til formålet med kontaktføreløbet pligt til at vurdere, om der for en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, herunder overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet, skal iværksættes beskæftigelsesfremmende aktiviteter, samt om personen har opnået en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed skal omvisiteres til jobparat.

I kontaktføreløbet skal der endvidere tages nødvendig hensyn til personens helbredstilstand.

Forslaget er en forenkling af de i gældende lov fastsatte krav til indholdet i beskæftigelsesindsatsen. Det vil dermed i langt højere grad være op til det enkelte jobcenter – sammen med personen – at vurdere, hvad den enkelte person har behov for på et givet tidspunkt i kontaktføreløbet. Der vil fortsat være enkelte minimumskrav for nogle målgrupper. Disse fremgår af forslaget til bestemmelsens stk. 2. Om ret og pligt se bemærkninger til forslaget til §§ 100-105.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer, omfattet af § 6, nr. 1-3, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse. For disse skal indholdet i jobsamtaler have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Det foreslåede stk. 2 er med sproglige tilretninger en videreførelse og sammenskrivning af den gældende lovs § 16, stk. 1, og § 73 a, stk. 2, og understøtter, at der i de individuelle jobsamtaler er fokus på job og jobsøgning.

Til § 30

Efter de gældende regler i § 21 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret som led i det individuelle kontaktføreløb vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Hvis det er tilfældet, skal jobcenteret give dem et uddannelsespålæg.

Jobcenteret skal endvidere give uddannelsespålæg til alle uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under 30 år som led i det individuelle kontaktføreløb.

Bestemmelsen indeholder herudover en række nærmere regler om konsekvenserne ved uddannelsespålæg.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.7.1.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 30, *stk. 1*, at jobcenteret som led i det individuelle kontaktføreløb skal vurdere, om personer under 25 år, der er omfattet af § 6, nr. 1, ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere og indebærer, at jobcenteret skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende

uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, vil kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

For nærmere om, hvad der skal forstås ved, at uddannelse skal kunne gennemføres på almindelige vilkår, henvises til bemærkningerne til forslaget til § 1, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at i tilfælde, hvor jobcenteret vurderer, at dagpengemodtageren kan gennemføre en uddannelse, skal jobcenteret pålægge den pågældende inden for en nærmere fastsat frist at komme med forslag til en eller flere relevante studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som den pågældende kan ansøge om optagelse på.

Det forudsættes, at fristen for at komme med forslag vil blive fastsat under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle unge dagpengemodtagere vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesudvalget allerede er kendt. For andre unge dagpengemodtagere vil fristen være længere, hvis fx uddannelsesønskerne skal afklares.

Endvidere foreslås det i *stk. 2, 2. pkt.*, at det skal være en betingelse, at dagpengemodtageren under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Der kan også være tale om fx prakticløn eller skoleydelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at jobcenteret ved første jobsamtale efter lovens § 31, stk. 3, skal pålægge en person, omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde og gennemføre på almindelige vilkår.

Bestemmelsen vedrører uddannelsespålæg til uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der er under 30 år.

Det forudsættes, at fristen for at komme med forslag vil blive fastsat under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang.

Det foreslås endvidere i *stk. 3, 2. pkt.*, at jobcenteret skal kunne iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser.

Jobcenteret skal således overveje understøttende indsatser for at få personen i gang med aktiviteter, tilbud eller uddannelse. Det kan fx være i form af et tilbud om virksomhedspraktik, hvor den unge kan afprøve de jobmuligheder, der er efter endt uddannelse, eller en understøttende indsats som

mentorstøtte, hvor personen fx støttes i at afprøve og afklare ressourcer og barrierer, herunder matche personen til virksomheden, afklare fremtidige job- og uddannelsesmuligheder samt afklare eventuelle skånebehov m.v.

Herudover foreslås det i stk. 3, 3. pkt., at det skal være en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn eller lignende.

Der kan også være tale om fx praktikløn eller skoleydelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 3.

Det foreslås i stk. 4, at jobcenteret ud fra en vurdering af den pågældendes forudsætninger skal pålægge en person omfattet af stk. 2 eller 3 inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere studie- eller erhvervs-kompetencegivende uddannelser.

Bestemmelsen vedrører uddannelsespålæg til uddannelsesparate dagpengemodtagere under 25 år samt til uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet under 30 år.

Fristens længde beror på kommunens konkrete skøn, hvor der bl.a. bør tages hensyn til, at personen skal have rimelig tid til at træffe uddannelsesvalg, optagelsestidspunkter for uddannelserne m.v. Fristens længde bør også afhænge af en konkret vurdering af fx personens motivation for at påbegynde uddannelse, personens generelle trivsel, selvtillid og selvværd, personens faglige baggrund, herunder om den unge tidligere er frafaldet påbegyndte uddannelser, personens boligsituation og afstand til den påtænkte uddannelse og den unges helbredsmæssige situation.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 4.

Det foreslås i stk. 5, at en person omfattet af stk. 2 eller 3, som optages på en uddannelse, er forpligtet til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Bestemmelsen indebærer, at hvis personen opgiver eller ophører i uddannelsen uden rimelig grund, eller hvis uddannelsesstedet træffer beslutning om, at personen fx på grund af stort fravær er ophørt med uddannelsen, og der ikke længere er mulighed for at genoptage uddannelsen, skal kommunen i forbindelse med personens henvendelse til kommunen og anmodning om hjælp træffe afgørelse om sanktion efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

De rimelige grunde til ophør i en uddannelse fremgår af § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik og er bl.a. sygdom, barsel eller transporttid.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 21 b, stk. 5.

Det foreslås i stk. 6, at test- og prøveresultater vedrørende Forberedende Voksenundervisning samt aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der skal iværksættes for, at en person omfattet af § 6, nr. 4 eller 5, når sit uddannelsesmål, skal fremgå af uddannelsespålægget.

Bestemmelsen vedrører uddannelsespålæg for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og inde-

bærer, at uddannelsespålægget for disse grupper skal omfatte oplysninger om testresultaterne fra vejledende læsetests for voksne, prøveresultater i forbindelse med de enkelte trin i forberedende voksenundervisning og de aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14, der iværksættes for, at de pågældende kan nå deres uddannelsesmål.

Det foreslås i stk. 7, 1. pkt., at jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at en person er pålagt at begynde og gennemføre en uddannelse, jf. stk. 5, herunder oplyse uddannelsesinstitutionen om de aktiviteter og indsatser, personen har fået af jobcenteret, og eventuelle test- og prøveresultater, og om jobcenteret vurderer, at der er risiko for, at pågældende kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen.

Bestemmelsen indebærer, at uddannelsesinstitutionen får besked om, at personen påbegynder uddannelsen på baggrund af et uddannelsespålæg, og at uddannelsesinstitutionen dermed får bedre mulighed for at tage hånd om personen i uddannelsesforløbet.

Det foreslås endvidere i stk. 7, 2. pkt., at uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, samt hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald. Denne underretning kan som hidtil ske uden samtykke fra personen således, at kommunen kan iværksætte mentorstøtte, hvis der er behov for dette. Underretningerne mellem jobcenter og uddannelsesinstitutioner sker digitalt for at minimere administrationen, jf. forslaget til stk. 9.

Bestemmelsen indebærer, at jobcenteret får besked, når personen optages på en uddannelse, og hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at personen er frafaldstruet. På den måde får kommunen eksempelvis mulighed for at iværksætte mentorstøtte, der kan understøtte personen i at gennemføre uddannelsen.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 21 b, stk. 7. Det fremgår dog ikke af den foreslåede bestemmelse, at underretningen kan finde sted uden samtykke fra den unge. Dette skyldes, at behandlingen (videregivelsen) af oplysninger skal finde sted i overensstemmelse med behandlingsreglerne i databeskyttelsesforordningen, herunder dennes artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling af oplysninger kan ske, hvis det er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Forslaget regulerer jobcentrenes og uddannelsesinstitutionernes behandling af oplysninger om unge med uddannelsespålæg, men fastsætter ikke betingelser for indsamling og behandling af oplysninger.

Det foreslås i stk. 8, at jobcenteret skal fortsætte indsatsen for personer, der via uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for en måned efter uddannelseshjælps eller overgangsydelsens ophør helt frem til uddannelsesstart.

Det betyder, at den unge vil opleve overgangen fra uddannelseshjælp til uddannelse som et ubrudt forløb.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 21 b, stk. 8.

Det foreslås i *stk. 9*, at uddannelsespålægget, jf. *stk. 2-6*, indgår i personens »Min Plan«.

I »Min Plan« kan jobcenteret og den unge kommunikere om bl.a. uddannelsesønsker, aftaler om konkrete uddannelser, den unge skal søge om optagelse på, og om den unge er optaget på en given uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 21 b, stk. 10.

Til § 31

Efter gældende § 16 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der for dagpengemodtagere i de første 6 måneders sammenlagt ledighed holdes individuelle jobsamtaler hver gang, personen har været ledig i sammenlagt en måned.

Jobsamtaler for dagpengemodtagere kan efter *stk. 4* i bestemmelsen afholdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter. I de første 6 måneders sammenlagt ledighed skal der holdes 6 jobsamtaler.

Inden for de første 6 måneders ledighed er der to samtaler, som er fælles med arbejdsløsheds-kassen. Den ene samtale holdes mellem 3-6 ugers sammenlagt ledighed og den anden er tidligst, når dagpengemodtageren har været ledig i 4 måneder. Arbejdsløsheds-kassen deltager kun i første fælles-samtale, hvis den ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder om, at arbejdsløsheds-kassen deltager, jf. den gældende lovs § 16 b, stk. 1, nr. 1.

Efter den gældende lovs § 20 skal den første jobsamtale for jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Det følger af § 20, stk. 2, at der for jobparate kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal der efter den første jobsamtale, afholdes jobsamtaler mindst 2 gange inden for de første kalendermåneder fra første henvendelse om hjælp.

Efter gældende § 20 a skal første samtale for uddannelsesparate og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden en erhvervs-kompetencegivende uddannelse og uden for integrationsprogrammet, afholdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

For uddannelseshjælpsmodtagere skal der herefter holdes 2 yderligere samtaler inden for de 3 første kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp med henblik på endelig visitation 3 måneder efter første henvendelse til kommunen om hjælp. Dette gælder ikke for uddannelseshjælpsmodtagere, som er vurderet åbenlyst uddannelsesparate ved den første samtale med kommunen. I helt særlige tilfælde, hvor jobcenteret ved første samtale vurderer, at en

person er aktivitetsparat og har særlige komplekse udfordringer i form af helbredsmæssige og sociale barrierer, kan visitationen ske ved den første samtale. Denne mulighed er begrænset til situationer, hvor der ikke er den mindste tvivl om, at den unge er aktivitetsparat, og der ikke er brug for en grundigere visitationsperiode på 3 måneder.

For uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden for integrationsprogrammet og uden en erhvervs-kompetencegivende uddannelse følger det af den gældende lovs § 18, stk. 3, at der, efter at samtalerne i den gældende lovs § 20 a er holdt, skal holdes samtaler i det omfang, det er nødvendigt for at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i arbejdet med uddannelsespålægget, jf. gældende § 21 b.

For aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere fremgår det af gældende § 18, stk. 4, at efter at samtalen efter § 20 a er afholdt, skal de individuelle samtaler afholdes senest hver gang personen i sammenhængende 2 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud.

Af de gældende regler i § 18, stk. 1, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, skal den individuelle jobsamtale efter § 16 afholdes, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlige forsørgelses-ydelser eller har deltaget i tilbud efter kapitel 10–12.

Af de gældende regler i § 18, stk. 2, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 11 og 14, skal den individuelle samtale efter § 16, stk. 5 og 8, afholdes løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst seks gange inden for 12 kalendermåneder. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 14, og af § 68 e, stk. 3, skal de individuelle samtaler afholdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder. Hvis det skønnes nødvendigt for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, herunder for at sikre personens deltagelse i tilbud og andre indsatser i rehabiliteringsplanen, skal kontakten være hyppigere.

Af de gældende regler i § 73 a, stk. 2, fremgår det, at der under kontaktførelsen skal afholdes individuelle jobsamtaler med personen, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse regnet første gang fra visitationen til fleksjob.

Det foreslås i § 31, *stk. 1*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, holder jobcenteret mindst 4 individuelle jobsamtaler inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse og personer i revalidering.

Forslaget medvirker til, at reglerne forenkles for jobsamtaler på tværs af målgrupper, fordi personerne får det samme antal jobsamtaler med jobcenteret i begyndelsen af perioden.

Begrundelsen for forslaget er, at der er evidens for, at tidlig og intensiv opfølgning får personer i job. Samtidig gøres der op med proceskrav, fordi der - bortset fra første jobsamtale for nogle målgrupper - ikke længere stilles krav til, præcis hvornår jobsamtalerne skal foregå, men alene at de skal foregå løbende.

Dermed bliver det i højere grad op til sagsbehandleren og personen at fastlægge et kontaktførløb, der understøtter, at kontakten med jobcenteret er meningsfuld og tilpasset den enkeltes behov.

Forslaget betyder, at de målgrupper, der i dag skal have jobsamtaler, skal have mindst 4 jobsamtaler i løbet af de første 6 måneder. Hvornår en person starter forfra i forløbet, og hvor der derfor skal tælles forfra, afhænger af, hvordan ledigheden opgøres, og hvilken betydning et ydelseskift har. Det vil sige, om de første 6 måneder tæller som sammenlagt eller som sammenhængende ledighed og om skift af ydelse betyder, at kontaktførløbet starter forfra i den nye målgruppe. I den forbindelse henvises til de almindelige bemærkninger til afsnit 2.3.2.

Forslaget betyder endvidere, at der ikke længere er proceskrav med en fast kadence for, hvornår jobsamtalerne skal holdes, men alene krav om, at der skal holdes mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder. Dermed ensrettes reglerne for kontaktførløbet i starten af perioden på tværs af målgrupper samtidig med, at det fastholdes, at der skal være en løbende og tæt kontakt i starten.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløsheds-kassen i mindst 2 jobsamtaler, som holdes ud over jobsamtalerne efter *stk. 1*, medmindre personen ikke ønsker, at arbejdsløsheds-kassen deltager. En som holdes senest, når personen har været ledig i 3 måneder, hvis arbejdsløsheds-kassen ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder herom. En som holdes tidligst, når personen har været ledig i 3 måneder, og senest når personen har været ledig i 6 måneder.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere.

Forslaget viderefører de gældende regler om, at arbejdsløsheds-kassen som udgangspunkt deltager i mindst 2 jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed, og at der dermed skal holdes i alt 6 jobsamtaler med dagpengemodtagere i denne periode, men forslaget betyder, at jobcentre og arbejdsløsheds-kasserne inden for 3-måneders intervaller får frie rammer til at aftale, hvornår fælles jobsamtaler skal foregå. Ligeledes videreføres, at det er jobcenteret, der indkalder til fælles jobsamtaler. De friere rammer stiller krav til, at jobcentre og arbejdsløsheds-kasser er i dialog om tilrettelæggelsen af kontaktførløbet med henblik på i fællesskab at skabe de bedst mulige betingelser for gennemførelsen for begge parter.

Forslaget svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 16 b, *stk. 2*, i forhold til, at personen kan fravælge arbejdsløsheds-kassens deltagelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, som er omfattet af § 6, nr. 2-5, skal første jobsamtale afholdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Forslaget vedrører kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Forslaget betyder, at de gældende regler om, at kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet skal have første jobsamtale inden for en uge efter henvendelse til kommunen om hjælp med henblik på visitation, videreføres. Om visitation se almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2.2.

For kontanthjælpsmodtagere betyder det, at den første jobsamtale er en visitationssamtale, hvor kommunen sammen med kontanthjælpsmodtageren igangsætter en plan for den enkeltes vej mod job med udgangspunkt i den enkeltes kompetencer og behov. Kommunen skal ved jobsamtalen også vurdere, hvorvidt personen er jobparat eller aktivitetsparat.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs §§ 20 og 20 a for første samtale.

Der vil administrativt blive fastsat nærmere regler om visitation for uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere i målgruppen med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i lovens 39. Forslaget ændrer ikke ved, at alle modtagere af uddannelseshjælp som udgangspunkt skal mødes som uddannelsesparate i de første 3 måneder, således at der sker en videreførelse af, at visitationsperioden fortsat er 3 måneder fra henvendelsen til kommunen om hjælp.

Til § 32

Efter § 16 a, *stk. 2* og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der for dagpengemodtagere efter de første 6 måneders sammenlagt ledighed holdes jobsamtaler, hver gang personen har været ledig i sammenlagt 3 måneder. Samtalerne kan holdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter.

Efter *stk. 3* i bestemmelsen, skal der ud over en samtale hver tredje måned holdes en supplerende fællessamtale med arbejdsløsheds-kassen senest, når personen har været ledig i sammenlagt 16 måneder.

Efter den gældende lovs § 17 skal der for jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet efter de første samtaler, holdes samtaler løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst fire gange inden for 12 kalendermåneder. Det samme gælder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet efter den første samtale.

Af de gældende regler i § 18, *stk. 1*, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, skal den individuelle jobsamtale efter § 16 afholdes, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlig forsørgelsesydelse eller har deltaget i tilbud efter kapitel 10 – 12.

Af de gældende regler i § 18, *stk. 2*, fremgår det, at for personer, der er omfattet af § 2, nr. 11 og 14, skal den individuelle samtale efter § 16, *stk. 5* og 8, afholdes løbende til-

passet den enkeltes behov og mindst seks gange inden for 12 kalendermåneder. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 14, og af § 68 e, stk. 3, skal de individuelle samtaler afholdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder. Hvis det skønnes nødvendigt for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, herunder for at sikre personens deltagelse i tilbud og andre indsatser i rehabiliteringsplanen, skal kontakten være hyppigere.

Efter den gældende lovs § 18, stk. 3, skal der for uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet efter de første samtaler holdes samtaler i det omfang, det er nødvendigt for at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i arbejdet med uddannelsespålægget.

Efter § 18, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der efter første samtale for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet holdes samtaler senest hver gang personen i sammenhængende 2 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse eller har været i ansættelse med løntilskud.

Af de gældende regler i § 73 a, stk. 2, fremgår det, at der under kontaktførelsen skal afholdes individuelle jobsamtaler med personen, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse regnet første gang fra visitationen til fleksjob.

Det foreslås i § 32, *stk. 1*, at efter de første 6 måneder aftales kontaktførelsen mellem personen og jobcenteret. Derudover holdes jobsamtaler, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor. Den enkelte person har ret til jobsamtaler, hvis personen ønsker det.

Formålet med forslaget er at ensrette kontaktførelsen på tværs af målgrupper, og at der skal være færre og mere enkle proceskrav til kontaktførelsen, så det i højere grad bliver op til den enkelte sagsbehandler og personen at fastlægge et kontaktførelsesforløb, der understøtter, at kontakten med jobcenteret er meningsfuld og tilpasset personens behov, så den enkelte kan få hjælp til hurtigst muligt at komme ud på arbejdsmarkedet eller i gang med en uddannelse.

Forslaget betyder, at personer med en periode på mere end 6 måneder på den aktuelle ydelse får et kontaktførelsesforløb efter behov, som aftales individuelt mellem jobcenteret og personen. Personen har ret til jobsamtaler, hvis pågældende ønsker det. Samtidig skal jobcenteret holde jobsamtaler med vedkommende, når jobcenteret vurderer, at der er behov for det. Det kan fx være, at jobcenteret har modtaget en jobordre, som vil være oplagt for borgeren at søge, eller at jobcenteret konstaterer, at der ikke bliver søgt job i henhold til det aftalte om jobsøgning.

Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Om indholdet i jobsamtalerne henvises til de specielle bemærkninger til § 29, og om ret og pligt henvises til de specielle bemærkninger til kapitel 15 og 16.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 9 i forhold til jobsamtaler ved skift af ydelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, deltager arbejdsløsheds-kassen i en jobsamtale om en intensiveret indsats, senest når personen har været ledig i 16 måneder, medmindre personen ønsker, at arbejdsløsheds-kassen ikke deltager. Ved jobsamtalen skal jobcenteret tilbyde en obligatorisk intensiveret indsats.

Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat nærmere regler svarende til de gældende om den intensiverede indsats, som dagpengemodtagere skal tilbydes sidst i ledighedsperioden. Det kan fx være, at jobcenteret tilbyder personen en personlig jobformidler, som hjælper personen med jobsøgningen.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere.

Der skal således holdes en jobsamtale med en dagpengemodtager om en intensiveret indsats senest, når dagpengemodtageren har været ledig i 16 måneder. Det foreslås videreført, at jobcenteret ved jobsamtalen, som holdes senest efter 16 måneders ledighed, tilbyder en intensiveret indsats til dagpengemodtageren. Det foreslåede har den virkning, at jobsamtalen skal holdes således, at den har en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren skal have i slutningen af dagpengeperioden. For en person, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter forslaget til § 95, skal der under samtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse. Arbejdsløsheds-kassen deltager i samtalen, medmindre personen ikke ønsker det.

I forslaget præciseres, at jobcenteret skal tilbyde en intensiveret indsats, og at det er obligatorisk, at personen får en intensiveret indsats.

Den foreslåede bestemmelse er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende lovs § 16 a, stk. 3, § 16 b, stk. 1, nr. 3, og § 16 b, stk. 2.

Til § 33

For dagpengemodtagere, samt job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet fremgår det af gældende § 16, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at samtalen holdes ved personligt fremmøde.

Efter den gældende lovs § 16, stk. 6, skal der for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under kontaktførelsen holdes individuelle samtaler med henblik på at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget. Det fremgår videre af bestemmelsen, at samtalen skal holdes ved personligt fremmøde for aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Betingelsen om personligt fremmøde gælder ikke uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, da denne målgruppe ikke nævnes i bestemmelsen.

Efter gældende regler § 16, stk. 4, skal der for revalidender under kontaktføreløbet holdes individuelle jobsamtaler. Der er dog ikke noget krav om, at det sker ved personligt fremmøde.

For personer i ressourceforløb fremgår det af den gældende lovs § 16, stk. 5, at samtaler holdes ved personligt fremmøde. For personer i jobafklaringsforløb fremgår det af den gældende lovs § 16, stk. 8, og for fleksjobvisiterede ledighedsydelsesmodtagere fremgår det af den gældende lovs § 73 a, stk. 2, at samtalerne holdes ved personligt fremmøde.

Efter den gældende lovs § 16 a, stk. 5, kan jobsamtaler for dagpengemodtagere ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10-12.

Efter den gældende lovs § 17, stk. 2, kan jobsamtaler efter den første samtale for job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10-12.

Efter den gældende lovs § 18, stk. 5, kan samtaler for revalidender, personer i ressourceforløb, jobafklaringsforløb, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10-12.

Efter den gældende lovs § 73 a, stk. 4, kan jobsamtaler for ledige fleksjobvisiterede ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen deltager i tilbud efter kapitel 10 og 11.

Efter den gældende lovs § 20 b skal jobcenteret tilbyde en samtale til visse personer, som er på barsel, og som er omfattet af lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 7, nr. 4. Samtalen skal ske telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen anmoder herom.

Det fremgår af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 18, stk. 6, at opfølgning kan foregå uden kontakt til sygemeldte personer. Det gælder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb.

Det samme gælder for ledige fleksjobvisiterede, jf. § 73 a, stk. 5.

Opfølgning uden kontakt kan foregå, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats deltager arbejdsløsheds-kassen personligt i fællessamtalerne med jobcenteret.

Efter § 16 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats deltager arbejdsløsheds-kassen ikke i fællessamtalerne i

kontaktføreløbet for dagpengemodtagere, hvis personen ikke ønsker det. Det gælder således samtalen mellem 3-6 ugers ledighed, samtalen, der skal holdes tidligst efter 4 måneders og senest efter 6 måneders ledighed samt samtalen efter senest 16 måneders ledighed.

Dagpengemodtageren skal selv orientere jobcenteret, hvis vedkommende ikke ønsker, at arbejdsløsheds-kassen deltager i en eller flere samtaler.

Det foreslås i § 33, stk. 1, at jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde, jf. dog stk. 2-5.

Det betyder, at det er udgangspunktet, at jobsamtaler holdes ved personligt fremmøde. Ved personligt fremmøde forstås, at jobsamtalen skal holdes ved personligt fremmøde med en ansat fra jobcenteret. Der er ikke herved taget stilling til, hvor jobsamtalen holdes.

Forslaget er en sammenskrivning og videreførelse af bestemmelserne om personligt fremmøde i den gældende lovs § 16, stk. 1, 5-6 og 8, samt § 73 a, stk. 2, med den ændring, at henvisningen til den foreslåede § 106 om mindre intensiv indsats udgår, idet der fremover ikke skal holdes jobsamtaler, mens en person er omfattet af en mindre intensiv indsats. Der henvises til bemærkninger til § 106.

Forslaget fastholder princippet om, at jobsamtaler som udgangspunkt foregår ved personligt fremmøde.

Forslaget betyder, at jobsamtaler, der holdes som led i kontaktføreløbet, skal holdes ved personligt fremmøde på samme måde som efter reglerne i den gældende lovs § 16, stk. 1, 2. pkt., § 16, stk. 5, 2. pkt., § 16, stk. 6, 2. pkt., § 16, stk. 8, 3. pkt. og § 73 a, stk. 2, 4. pkt.

Det foreslås i stk. 2, at for personer omfattet af § 6, nr. 10 og 11, kan jobcenteret beslutte, at jobsamtaler holdes telefonisk eller digitalt.

Forslaget vedrører personer i revalidering og førtidspensionister.

Det foreslås i bestemmelsen, at der ikke vil være krav om personligt fremmøde ved jobsamtaler med personer i revalidering og førtidspensionister. Jobsamtaler kan holdes telefonisk eller digitalt.

Forslaget er en videreførelse og tydeliggørelse af de gældende regler, idet de gældende regler ikke indeholder en beskrivelse af jobsamtalens form.

Det foreslås i stk. 3, at når personer deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan jobsamtalen holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev. Tilsvarende gælder for personer, der er i job eller driver selvstændig virksomhed, og som er omfattet af § 6, nr. 7, er vendt delvist tilbage til jobbet eller virksomheden.

Det er jobcenteret, der vurderer, om det er hensigtsmæssigt, at jobsamtalen foregår på anden måde end ved personligt fremmøde. Forslaget svarer til de gældende regler.

Forslaget betyder, at jobsamtalen kan holdes på anden måde end ved personligt fremmøde, når personen deltager i tilbud på samme måde som efter den gældende i lovs § 16, stk. 5, 2. pkt., § 16, stk. 8, 3. pkt., § 16 a, stk. 5, § 17, stk. 2, og § 73 a, stk. 2, 4. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobsamtaler for personer på barsel efter § 27, *stk. 2*, skal holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev, hvis personen anmoder herom.

Det betyder, at det er personen på barsel, der afgør formen på samtalen, men at jobsamtalen som udgangspunkt holdes ved personligt fremmøde.

Forslaget svarer til den gældende lovs § 20 b for kontant-hjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i målgrupperne.

Det foreslås i *stk. 5*, at opfølgning kan foregå uden kontakt til en sygemeldt, hvis der er tale om alvorlig

sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er

livstruende.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Det er den sygemeldtes samlede situation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opfølgningen skal sættes på standby. Sygemeldtes psykiske tilstand skal således også indgå i vurderingen. Kontakt på anden måde kan fx ske ved kontakt til sygehus.

En person, der bliver syg korterevarende, eller hvor der ikke er tale om livstruende sygdom, er som udgangspunkt ikke fritaget fra kontaktførelsen, men kan have en rimelig grund til ikke at deltage i en jobsamtale på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, jf. § 13, *stk. 7, nr. 2*, i lov om aktiv socialpolitik.

Dagpengemodtagere vil ikke blive omfattet af forslaget, da de ved sygdom overgår til sygedagpenge og dermed vil blive omfattet af den særlige standbyordning for sygedagpengemodtagere, der findes i lov om sygedagpenge.

Forslaget er en udvidelse af målgruppen for standbyordningen. Derudover er bestemmelsen en videreførelse af den gældende § 18, *stk. 6*.

Forslaget betyder, at alle målgrupper omfattet af kontaktførelsen bortset fra dagpengemodtagere omfattes af standbyordningen. Endvidere betyder forslaget, at opfølgningen i sager, der er på standby, sker uden kontakt til personen, og at personen heller ikke får en beskæftigelsesretted indsats.

Det foreslås i *stk. 6*, at arbejdsløsheds-kassen kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i de fælles jobsamtaler med dagpengemodtagere efter § 31, *stk. 2* og § 32, *stk. 2*, medmindre personen anmoder arbejdsløsheds-kassen om at deltage ved personligt fremmøde.

Det vil sige, at det gælder for jobsamtalen, som skal holdes senest efter 3 måneders ledighed, jobsamtalen senest efter 6 måneders ledighed og jobsamtalen senest efter 16 måneders ledighed. Den enkelte person kan anmode arbejdsløsheds-kassen om at deltage ved personligt fremmøde. Den enkelte person kan også helt fravælge arbejdsløsheds-kassens deltagelse, jf. § 31, *stk. 2*, og § 32, *stk. 2*.

Forslaget medvirker til at imødekomme dele af arbejdsløsheds-kassers og kommuners efterspørgsel af færre formkrav til jobsamtaler. Muligheden for digital deltagelse fra arbejdsløsheds-kasser forventes at give en ressourcemæssig besparelse for arbejdsløsheds-kasserne, der skal bruge mindre tid på transport og logistik. At arbejdsløsheds-kasserne får mulighed for at deltage ved personligt digitalt fremmøde betyder, at der vil være krav om, at der er en direkte billed- og lydforbindelse ved jobsamtalen. Jobcentre og arbejdsløsheds-kasserne forventes at skulle bruge færre ressourcer på planlægning og koordinering af samtaletidspunkter.

Til § 34

Det fremgår af § 16 a, *stk. 6*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en dagpengemodtager selv skal booke jobsamtaler på Min side på Jobnet, bortset fra fællessamtaler, hvor det er forudsat, at arbejdsløsheds-kassen deltager. Jobcenteret indkalder til fællessamtalerne.

Bestemmelsen er indført for at give øget medindflydelse på tilrettelæggelsen af og indholdet i kontaktførelsen og dermed give dagpengemodtageren et større ansvar for egen indsats, som i sidste ende skal styrke pågældendes muligheder for at komme i job. Hensigten er, at dagpengemodtagere skal tage ansvar for eget ledighedsforløb.

Efter gældende regler fastsat med hjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det jobcentre, der indkalder jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb. Personer i jobafklaringsforløb har mulighed for selv at booke samtaler. Hvis de udebliver fra en selvbooket samtale, har det ikke konsekvenser for ydelsen. For jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gælder, at de efter § 42, *stk. 1*, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats har mulighed for selv at booke samtaler, og når de gør det, sidestilles bookingen med en indkaldelse fra jobcenteret med de konsekvenser, det har i forhold til udeblivelse m.v.

Jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har således i dag mulighed for, men ikke pligt til at selvbooke samtaler således, at en selvbooking af en jobsamtale har samme virkning som en indkaldelse til samtale. Sygemeldte, som er overgået til jobafklaringsforløb, har ikke mulighed for selv at booke samtaler med samme virkning som en indkaldelse.

Det foreslås i § 34, *stk. 1, 1. pkt.*, at personer omfattet af § 6, *nr. 1, 2, nr. 4*, som er åbenlyst uddannelsesparate, og *nr. 7*, selv skal booke jobsamtaler digitalt.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate samt personer i jobafklaringsforløb.

Ved selvbooking får personerne i målgruppen for bestemmelsen ansvar for eget ledighedsforløb og får medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne skal foregå.

Forslaget medvirker til, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere

uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate samt personer i jobafklaringsforløb får mulighed for i højere grad at have indflydelse på og tage ansvar for eget forløb, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job.

Videre foreslås, at det fremgår af bestemmelsen, at selvbooking skal ske digitalt, men ikke at selvbooking skal foregå på Jobnet således, som det er tilfældet efter de gældende regler. En binding til Jobnet kan fastlåse en arbejdsdeling mellem digitale løsninger og aktørerne, der med tiden måtte vise sig ikke at være hensigtsmæssig.

Forslaget om ændring af ordlyden til digitalt medfører, at selvbooking fortsat kan foregå via Jobnet, men at det også kan være muligt via andre løsninger. Det vil således kunne være muligt for kommuner at tilbyde dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og personer i jobafklaring m.v. mulighed for at selvbooke møder i jobcenteret fx via kommunens egen hjemmeside eller fremmødestandere.

Det vurderes, at kommunerne kan tilbyde personerne en bedre service, når de forskellige målgrupper i jobcenteret får mulighed for at booke møder ad flere kanaler end Jobnet.

For dagpengemodtagere er forslaget en videreførelse af gældende regler, mens det foreslås indført for jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate samt personer i jobafklaringsforløb. Bestemmelsen viderefører således bestemmelsen om pligten for dagpengemodtagere til at selvbooke i den gældende lovs § 16 a, stk. 6.

Der vil i medfør af den foreslåede § 39, stk. 2, og § 184 i forslaget til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kunne fastsættes regler om, at selvbooking af samtaler i jobcenteret skal ske via Jobnet. Der vil også kunne fastsættes regler om, at selvbooking kan ske via andre kanaler, som jobcenteret stiller til rådighed og om, hvornår en person ikke skal selvbooke.

Om de nærmere regler om selvbooking inden for en frist til selvbooking, som jobcenteret har fastsat, foreslås, at der fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i den foreslåede § 39, ligesom der i ydelseslovgivningen foreslås fastsat regler om konsekvensen af manglende selvbooking. For ændringer i ydelseslovgivningen som følge af pligt til selvbooking henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Om pligt til selvbooking for sygedagpengemodtagere henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Om fratagelse af retten til selvbooking henvises til bemærkningerne til forslaget til § 35.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, jobcenteret skal indkalde personer omfattet af § 6, nr. 1, til jobsamtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen skal deltage, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2.

Forslaget indebærer, at jobcenteret indkalder dagpenge-modtagere til de jobsamtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen deltager. En dagpengemodtager skal heller ikke selv booke

en jobsamtale, hvis vedkommende er frataget retten til selvbooking eller fritaget efter de bestemmelser, der med hjemmel i forslaget til § 39 vil blive fastsat regler om.

Om arbejdsløsheds-kassens deltagelse i jobsamtaler og om fratagelse af retten til selvbooking henvises til bemærkningerne til forslaget til § 31, stk. 2, § 32, stk. 2, og § 35.

Forslaget er en videreførelse af den gældende lovs § 16 b.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10, selv skal booke jobsamtaler digitalt.

Forslaget vedrører aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelsesparate bortset fra åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, samt revalidender.

Forslaget medvirker til, at også personer, som er længere væk fra arbejdsmarkedet, får mulighed for i højere grad at have indflydelse på og tage ansvar for eget forløb, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job.

Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af pligt til selvbooking for de enkelte målgrupper i forslaget til § 34, stk. 2. Det er forudsat, at udvidelsen af selvbooking med yderligere målgrupper kommer til at ske fra 2021. Der henvises til forslaget til § 208, stk. 2.

Om fratagelse af retten til selvbooking henvises til bemærkninger til forslaget til § 35.

Til § 35

Efter den gældende § 16, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som jobcenteret vurderer, vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

Fratagelse af ret til selvbooking kan fx være i tilfælde, hvor dagpengemodtageren booker mange samtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker samtaler.

Det foreslås i § 35, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter jobcenterets vurdering vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

Det kan fx være i tilfælde, hvor personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler.

Dermed har jobcenteret fortsat mulighed for at indkalde personer til jobsamtaler, hvor jobcenteret har vurderet, at de ikke skal have mulighed for selvbooking og derfor har frataget dem retten hertil, fx fordi personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere jobsamtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 34 om målgrupper for pligt til selvbooking og § 39 om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om selvbooking.

Til § 36

Det fremgår af den gældende § 18 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der er aktivitetsparate kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen, har ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at personen får en helhedsorienteret indsats, som er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Det fremgår af § 6, stk. 6, i organiseringsloven, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som koordinerende sagsbehandler for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret. Den koordinerende sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan dog ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen.

Efter den gældende § 18 a, stk. 2, skal kommunen tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når den pågældende vurderes som aktivitetsparat.

Af den gældende § 68 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der deltager i et ressourceforløb efter § 68 a eller § 68 b.

Af den gældende § 68 c, stk. 2, fremgår det, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i organiseringsloven.

Af den gældende § 68 g, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb.

Af den gældende § 68 g, stk. 3, fremgår det, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i organiseringsloven.

Af den gældende § 6, stk. 5, i organiseringsloven fremgår det, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i jobafklarings- og ressourceforløb kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret.

Det foreslås i § 36, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 3 og 5, har ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at personen får en helhedsorienteret indsats, som er

tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Forslaget vedrører aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Forslaget betyder, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som netop kan have kontakt til flere forskellige forvaltninger og til en række forskellige sagsbehandlere, sikres en helhedsorienteret indsats, som skal koordineres på tværs af kommunale forvaltninger og andre myndigheder.

Den koordinerende sagsbehandler er ansvarlig for at varetage sagsbehandlingen i samarbejde med personen, herunder løbende at følge op på indsatsen og løbende at koordinere indsatsen i den enkelte sag samt bistå personen med at realisere sit uddannelses- eller jobmål. Forslaget skal sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen.

Som det gælder i dag, indebærer forslaget også, at kommunen kan vælge at udpege en koordinerende sagsbehandler fra en anden kommunal enhed end jobcenteret efter § 6, stk. 6, i organiseringsloven. Det indebærer, at en sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan være koordinerende sagsbehandler og udføre opgaver på beskæftigelsesområdet, som vedrører faktisk forvaltningsudøvelse. Der kan fx være tale om at udarbejde »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan, varetage kontaktførelsen og understøtte, at personen følger jobplanen og når målet i planen. Dette kan fx være relevant, hvis hovedvægten af personens problemer skal løses af en anden forvaltning. Forslaget indebærer, at en sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan være koordinerende sagsbehandler og udføre opgaver på beskæftigelsesområdet, som vedrører faktisk forvaltningsudøvelse. Der kan fx være tale om at foretage opfølgning og understøtte, at personen når målet. En sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan ikke træffe afgørelse efter beskæftigelseslovgivningen.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 18 a, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når den pågældende vurderes som aktivitetsparat.

Det betyder, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet skal have tilbudt en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når den pågældende vurderes som aktivitetsparat. Det er jobcenteret, der vurderer, om personen er aktivitetsparat, og dermed er det jobcenteret, der skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler.

På den måde sikres det, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet får tilbudt en koordinerende sagsbehandler så tidligt i forløbet som muligt, og at der således vil være kontinuitet og sammenhæng i personens indsats fra start.

Forslaget får den virkning, at jobcenteret skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler umiddelbart, når personen vurderes aktivitetsparat. Det forventes, at der med hjemmel i forslaget til § 8, hvortil der henvises, vil blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, hvornår en person anses for aktivitetsparat.

Forslaget er en videreførelse af den gældende lovs § 18 a, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb efter § 107, eller som deltager i et ressourceforløb efter § 112.

Forslaget er en omskrivning og videreførelse af indholdet af den gældende lovs § 68 c og § 68 g med få sproglige ændringer. Det betyder, at der ikke er foretaget indholdsmæssige ændringer af reglerne om en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer i jobafklarings- og ressourceforløb.

Forslaget betyder, at kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer i ressourceforløb på samme måde som efter den gældende § 68 c og til personer i jobafklaringsforløb efter den gældende § 68 g. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i ressourceforløb kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i organiseringsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 43-45 om rehabiliteringsplanen.

Der kan undervejs opstå behov for, at der udpeges en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler.

Det kan fx ske, hvis personen i den første periode har haft en sagsbehandler fra socialforvaltningen, fordi hovedvægten i indsatsen var af social karakter. Her kan det være hensigtsmæssigt at udpege en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler, når hovedvægten i indsatsen overgår til at være beskæftigelsesrettet. Personen inddrages, inden der udpeges en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler.

Forslaget om en gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen, og at personens faste sagsbehandler bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Til § 37

Efter den gældende § 73 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har personer, der er visiteret til fleksjob, ret til at blive henvist til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Efter den gældende bestemmelses stk. 2, fremgår det, at personer, der er visiteret til fleksjob, og som jobcenteret har

vurderet fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 74 c i lov om aktiv socialpolitik, skal henvises til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme gælder, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører, og jobcenteret skal vejlede om retten til at blive henvist til anden aktør efter stk. 1 og om henvisningen til anden aktør efter stk. 2. Dette fremgår af den gældende bestemmelses stk. 3 og 4.

Det foreslås i § 37 *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, vil have ret til at blive henvist til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme vil gælde, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Forslaget vedrører ledige fleksjobvisiterede og deres ret til at blive henvist til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse.

Forslaget betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan bede jobcenteret om at blive henvist til anden aktør, der varetager indsatsen med at få etableret et fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder.

Forslaget om brug af anden aktør er rettet mod personer, der ikke ved egen eller jobcenterets indsats er kommet i fleksjob.

Retten til at blive henvist til anden aktør indtræder på ny, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og har haft en ny ledighedsperiode på 6 måneder inden for 9 måneder.

Perioder med barsel medregnes ikke i opgørelsen.

Der er tale om en videreførelse af den gældende lovs § 73 c, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som jobcenteret i medfør af § 74 c i lov om aktiv socialpolitik har vurderet fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 116, vil skulle henvises til anden aktør med henblik på etablering af fleksjob, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen til fleksjob. Det samme vil gælde, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og derefter har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder. Perioder med ydelse under barsel medregnes ikke.

Forslaget vedrører jobcenterets pligt til at henvise en ledig fleksjobvisiteret til anden aktør efter en periode med ledighedsydelse. Forslaget betyder, at jobcenteret får pligt til at

henvise personen til anden aktør, når personen har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder, hvis jobcenteret efter en vurdering efter § 74 c i lov om aktiv socialpolitik finder, at personen fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

Jobcenteret skal igen henvise til anden aktør, når personen har været i fleksjob eller ordinær beskæftigelse i 9 måneder inden for 18 måneder og har haft 12 måneders ledighed inden for 18 måneder.

Perioder med barsel medregnes ikke i opgørelsen.

Den indsats, der skal varetages af anden aktør, omfatter som minimum etablering af fleksjob, men kan også indeholde fx etablering af en virksomhedspraktik. Det er jobcenteret, der beslutter, hvor længe indsatsen skal varetages af anden aktør.

Der er tale om en videreførelse af den gældende lovs § 73 c, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.

Forslaget betyder, at jobcenteret ikke kan nøjes med at henvise til en bestemt aktør. Personen skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører. Jobcenteret skal tilstræbe en så varieret og kvalificeret kreds af andre aktører som muligt og indgå aftaler med disse.

Der er tale om en videreførelse af den gældende lovs § 73 c, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobcenteret skal vejlede om henvisning til anden aktør efter stk. 1 og 2.

Forslaget betyder, at jobcenteret har pligt til at oplyse og vejlede personen om henholdsvis retten til og pligten til at blive henvist til en anden aktør. Det kan ske i forbindelse med kontaktførelsen.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 73 c, stk. 4.

Til § 38

Efter den gældende § 21 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret for personer omfattet af § 2, nr. 1, og kommunen for personer omfattet af § 2, nr. 2 og 3, inden for en uge have afholdt en individuel samtale efter at have modtaget meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed.

Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag med den pågældende indtil 3 måneder efter første samtale.

Jobcenteret skal efter bestemmelsens stk. 3 inden for 2 uger efter jobsamtalen sørge for, at de pågældende personer får et tilbud efter gældende kapitel 10-12.

Det foreslås i § 38, *stk. 1*, at jobcenteret straks skal indkalde en person, der er omfattet af § 6, nr. 1-3, til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om personens generelle rådighed.

Jobsamtalen skal holdes inden for 1 uge fra det tidspunkt, hvor meddelelsen fra en anden myndighed er modtaget. Skyldes tvivlen, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter holde en jobsamtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første jobsamtale.

Forslaget vedrører dagpengemodtagere og job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og betyder, at jobcenteret skal holde jobsamtaler med personer, hvor der ved kontrolaktion er rejst tvivl om rådigheden. Det kan fx være en person, der modtager ydelse, der er antruffet i arbejde ved en kontrolaktion, og hvor der derfor er tvivl om, hvorvidt personen er ledig.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret inden for to uger efter jobsamtalen skal sørge for, at der gives et tilbud efter det foreslåede kapitel 11-14 til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden.

Forslaget betyder, at jobcenteret hurtigt skal give en aktiv indsats i form af et tilbud, som personen har pligt til at deltage i til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden i forbindelse med kontrol.

Forslaget er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende lovs § 21 a.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7.1.9. og 2.7.2.9.

Til § 39

Det fremgår af § 16 a, stk. 8, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om selvbooking og om afmelding som arbejds-søgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler, og om fritagelse af personer fra pligten til selv at skulle booke jobsamtaler.

Det fremgår af den gældende lovs § 21, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om opgørelse af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelse og deltagelse i tilbud for personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, 12 og 13, herunder om, hvilke ydelser der medregnes i opgørelsen af perioder med offentlige forsørgelsesydelse.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om det individuelle kontaktførelse, herunder at persongrupper kan undtages fra det individuelle kontaktførelse, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at personer i forbindelse med det individuelle kontaktførelse skal deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter.

Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a, ikke er omfattet af det individuelle kontaktførelse.

Videre fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsløs-

hedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktforløbet.

Derudover fremgår det af den gældende lovs § 21 b, stk. 9, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsespålægget, herunder om digitalisering, udformning og procedurer for udarbejdelse af pålægget. Der er efter de gældende regler fastsat nærmere regler herom i kapitel 6 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i kapitel 19 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Det foreslås at samle bemyndigelsesbestemmelserne om kontaktforløbet i en bestemmelse i slutningen af kapitlet om kontaktforløbet.

Det foreslås således i § 39, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering og 225-timersreglen, og hvis personen efterspørger det om 6 ugers jobrettet uddannelse. Derudover foreslås det, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om undtagelse af persongrupper fra kontaktforløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats, om pligt til i forbindelse med kontaktforløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter, om uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget, ret til læse-, skrive- og regnetest, jobcenterets mulighed for at fastlægge jobsøgning, om obligatorisk intensiveret indsats, om oplysningspligt ved ferie og sygdom m.v., og om arbejdsløsheds-kassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktforløbet. Endelig foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om selvbooking og om afmelding som jobsøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Bemyndigelsen forventes at blive anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, pligt til under jobsamtaler at vejlede om repatriering som led i jobcentrenes systematiske vejledningspligt og om 225-timersreglen for målgrupper, som kan blive omfattet af disse regler. Bemyndigelsesbestemmelserne forventes også at blive anvendt til at fastsætte regler om, at visse persongrupper ikke er omfattet af reglerne om kontaktforløb. Det gælder for ældre, som modtager kontanthjælp, fordi de ikke opfylder optjeningsbetingelserne for at få folkepension, personer, som modtager kontanthjælp og overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet, fordi de i forhold til førtidspension ikke opfylder optjeningsbetingelserne, unge under 18 år, som ikke har forældre, der har pligt til at forsørge dem, og som derfor modtager kontanthjælp eller overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet, kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere på barsel, som herved sidestilles med modtagere af barseldagpenge, revalidender med en ansættelseskontrakt, hvor ansættelsen begynder inden for 4 uger, og revalidender som skal på barsel inden for 4 uger. Derudover forventes fastsat regler om, at personer, der deltager i en særligt tilrettelagt ung-

domsuddannelse for unge med særlige behov (STU), ikke er omfattet af kontaktforløbet.

Der forventes fastsat regler om jobcenterets pligt til for visse persongrupper, som er helt eller delvist sygemeldte at vurdere behovet for en særlig indsats i form af sygdomsafklaring, behandling, optræning og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

Pligt til at vejlede om 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis personen efterspørger det, er fastsat i gældende lov, hvorefter en dagpengemodtager i målgruppen skal have vejledning i jobcenteret om valg af uddannelse efter positivlisten ved første jobsamtale. Denne bestemmelse foreslås flyttet til bekendtgørelse, og det forventes, at bestemmelsen ikke alene vil komme til at gælde i forbindelse med den første jobsamtale. Flytningen af bestemmelsen skyldes, at de øvrige nævnte regler om pligt til vejledning vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau således, som det er tilfældet efter gældende regler.

Selv om der forventes at blive fastsat regler om vejledning om bl.a. 225-timersreglen på bekendtgørelsesniveau betyder det ikke, at forvaltningslovens § 7 om en myndigheds pligt til at yde vejledning inden for sit myndighedsområde sættes ud af kraft. Jobcentrene har således pligt til at sikre, at den enkelte får tilstrækkelig orientering om de regler, der gælder for personen.

Bestemmelsen skal således ikke forstås som en begrænsning i den vejledningspligt, som jobcentrene har.

Det forventes, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler svarende til gældende regler om tidspunktet for vurdering af, om uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet er uddannelsesparate.

Det foreslås derudover, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om læse-, skrive-, regnetest. Intentionen med forslaget er, at alle ledige uanset uddannelsesbaggrund får ret til en læse-, skrive-, og regnetest, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov.

Der vil blive fastsat regler om, at dagpengemodtagere under 25 år uden en ungdomsuddannelse med et uddannelsespålæg, ligesom uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet uden en ungdomsuddannelse i målgruppen, skal testes inden for 1 måned.

Jobcenteret iværksætter således en test, men har mulighed for konkret at vurdere, at en person ikke har behov for en test. Jobcenteret skal dog kunne redegøre for, på hvilket grundlag, man evt. afviser at give en ledig en test. Tid og sted for testen aftales med jobcenteret.

Hvis testen viser, at der er behov for et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, får den ledige ret til tilbud om kursus og personen skal have et sådant tilbud. Ændringen gælder dog ikke uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet i målgruppen og dagpengemodtagere med et uddannelsespålæg, hvis de ikke har en ungdomsuddannelse. Disse grupper skal fortsat testes inden for en måned.

Det forventes, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat regler om, at jobcenteret inden for en uge skal sikre sig, at personen er startet på uddannelsesinstitutionen og derefter er godt på vej til at tage uddannelsen. Der vil endvidere blive fastsat regler om underretningerne mellem jobcenter og uddannelsesinstitution, herunder, at de kan foregå digitalt, når den digitale understøtning er i drift.

Beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om jobcenterets mulighed for at følge op på og fastlægge den videre jobsøgning for bl.a. dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og åbenlyst uddannelsesparate. Det forhold, at jobcenteret har mulighed for i forbindelse med kontaktførelsen at drøfte den videre jobsøgning, ændrer ikke ved, at det er arbejdsløsheds-kassen, der fastlægger krav til jobsøgning og træffer afgørelse om rådighed for dagpengemodtagere. Det forventes, at bestemmelsen vil blive udformet generelt således, at det ikke som efter de gældende regler vil være minimumskrav til indhold i en jobsamtale, men således at jobcenteret får mulighed for at vurdere i det enkelte tilfælde, hvornår det er hensigtsmæssigt i forhold til at opfylde formålet med kontaktførelsen.

Der forventes fastsat regler om jobcenterets mulighed for at tilbyde en jobformidler i forbindelse med den intensivere indsats, som jobcenteret skal tilbyde dagpengemodtagere senest ved 16 måneders ledighed, og om dennes opgaver.

Bemyndigelsesbestemmelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om pligt til at give jobcenteret besked fx i forbindelse med pasningsproblemer, ferie og sygdom m.v.

Det forventes, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at arbejdsløsheds-kassen ikke skal deltage i en fælles jobsamtale, hvis personen ikke deltager ved personligt fremmøde. Det kan være i en situation, hvor personen er i tilbud, og hvor en jobsamtale derfor kan holdes telefonisk eller på anden måde. I et sådant tilfælde er der ikke krav om, at arbejdsløsheds-kassen møder personligt i jobcenteret til en fælles jobsamtale, når personen ikke selv er til stede.

Bemyndigelsen i nr. 10 om selvbooking forventes at blive anvendt til at fastsætte regler om, at hvis dagpengemodtageren ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som pågældende har fået af jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen, bliver pågældende automatisk afmeldt som jobsøgende i jobcenteret.

Konsekvensen af manglende tilmelding som arbejdssøgende er, at pågældende ikke kan få udbetalt dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal - før den trækker pågældende i dagpengene - partshøre personen om den manglende tilmelding.

Jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen for egne medlemmer skal inden for rammerne af den almindelige vejledningsforpligtelse yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbooking-systemet, så de ikke bliver afmeldt,

fordi de ikke får booket jobsamtalerne på grund af manglende it-kundskaber.

Det forventes endvidere, at der fastsættes regler om, at hvis de øvrige målgrupper, der vil blive omfattet af pligten til selvbooking, når beskæftigelsesministeren sætter forslaget til § 34, stk. 2, i kraft, ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som personen har fået af jobcenteret, er konsekvensen, at kommunen skal tage stilling til, om personen fortsat har ret til at modtage den ydelse, som personen modtager eksempelvis efter lov om aktiv socialpolitik eller sygedagpengeloven. Jobcenteret skal også for disse grupper yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbooking-systemet. De yderligere målgrupper er jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate og personer i jobafklaring.

Derudover foreslås, at personer i målgrupperne i visse situationer kan blive frataget retten til selvbooking hvis personens adfærd i forhold til selv at booke jobsamtaler er uhenigtsmæssig, eller hvis jobcenteret vurderer, at retten til selv at booke jobsamtaler vil medføre, at kontaktførelsen ikke kan gennemføres efter hensigten.

Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat nærmere regler om, at jobcenteret efter anmodning kan fritage en person fra pligten til selv at booke jobsamtaler, hvis jobcenteret vurderer, at det er uforholdsmæssigt svært eller umuligt for personen selv at booke jobsamtaler, fordi personen har meget ringe it-kundskaber, har betydelige sproglige barrierer bestående i manglende beherskelse af dansk, eller har betydelig fysisk, kognitiv eller psykisk funktionsnedsættelse, eller hvis afholdelsen af jobsamtalen er betinget af særlige lokaliteter eller deltagelse af en tolk.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er en samling og præcisering af bemyndigelserne i den gældende lovs § 16 a, stk. 8, § 21, stk. 2, og § 21 b, stk. 9. Det betyder, at bemyndigelsesbestemmelsen er indsnævret og konkretiseret i forhold til gældende bemyndigelser.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler i henhold til bemyndigelsen.

Til § 40

Efter den gældende bestemmelse i § 27, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal personer omfattet af lovens § 2, der kan få en indsats efter loven, have en plan for indsatsen, »Min Plan«, inden indsatsen iværksættes.

Efter den gældende bestemmelse i § 30 a, stk. 1, 1. pkt., skal personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i organiseringsloven, have en rehabiliteringsplan.

Efter den gældende bestemmelse i § 30 b, kan der for personer omfattet af § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, med personens samtykke i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og re-

habiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes en helhedsorienteret plan.

For unge modtagere af uddannelseshjælp, dagpengemodtagere og integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som er under 30 år og uden erhvervskompetencegivende uddannelse, der skal have et uddannelsespålæg, fremgår uddannelsespålægget som en del af »Min Plan« efter den gældende bestemmelse i § 21 b, stk. 10.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.8.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 40, *stk. 1*, at personer omfattet af forslaget til § 6, der kan få en indsats efter denne lov, skal have en »Min Plan« for indsatsen.

Forslaget medfører, at alle personer omfattet af lovens målgrupper, som kan få en indsats efter forslaget til denne lov, skal have en »Min Plan«. Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisitere, personer i revalidering, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det betyder bl.a., at sygedagpengemodtagere også skal have »Min Plan« i forbindelse med opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, uanset at de ikke får tilbud efter forslaget til kapitel 11, 12 og 14, jf. også forslaget til § 13 c, stk. 2, i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats. Aftalen om opfølgning i sygedagpengesagen skal indgå i den sygemeldte »Min Plan«.

Ligeledes skal personer ansat i fleksjob også have »Min Plan«, uanset de ikke deltager i et tilbud efter denne lov. Det skyldes, at fleksjobbet som udgangspunkt er midlertidigt, og at jobcenteret løbende skal følge op på fleksjobbet.

»Min Plan« skal medvirke til, at understøtte personens aktive deltagelse i egen sag. »Min Plan« er ikke et sagsbehandlingssystem, men et værktøj, der anvendes i dialogen med borgeren. »Min Plan« skal give personen et overblik over, hvilken indsats, aktivitet m.v. personen skal deltage i, med henblik på at forbedre personens muligheder for at opnå varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. For sagsbehandleren skal »Min Plan« understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job og sikre koordinering på tværs af jobcentre, arbejdsløsheds-kasser og evt. andre forvaltninger.

Anvendelsen af »Min Plan« bliver målrettet, så den fremover understøtter en klar arbejdsdeling mellem stat og kommuner og arbejdsløsheds-kasser. Det er kommunerne og arbejdsløsheds-kasserne, der har kompetencen til og ansvaret for at vejlede personen fx i forbindelse med afgivelse af et tilbud.

Fremover vil »Min Plan« derfor alene indeholde en beskrivelse af de aftaler, aktiviteter og tilbud, som personen

har aftalt sammen med sagsbehandleren. Det betyder, at staten (Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering) ikke længere vil it-understøtte, at »Min Plan« skal kunne bruges som en afgørelse og der vil således ikke længere være supplerende vejledningstekster i »Min Plan«.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i organiseringsloven, skal have en rehabiliteringsplan.

Forslaget betyder, at rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i alle de sager, der skal behandles i rehabiliteringsteamet. Det vil sige i sager om jobafklaringsforløb, sager om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3. Rehabiliteringsplanens forberedende del danner grundlag for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Herudover udarbejdes rehabiliteringsplanens indsatsdel i sager om jobafklarings- og ressourceforløb samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3. Forslaget er en videreførelse af den gældende lovs § 30 a, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af § 6, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan, eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke, udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Komplekse og sammensatte problemer kan fx dække over, at personen har flere samtidige udfordringer, som fx sygdom eller funktionsnedsættelser, arbejdsløshed eller misbrugsproblemer, der vil skulle tages højde for ved tilrettelæggelsen af indsatser over for personen. Hertil kan personen have flere planer for indsatserne, i form af fx et krav om »Min Plan« eller en rehabiliteringsplans indsatsdel på beskæftigelsesområdet eller forældre, der kan eller skal have tilbud om at få udarbejdet en handleplan efter servicelovens § 141.

Ved koordinationsbehov forstås, at der er tale om udfordringer, som har betydning for flere områder af personens tilværelse, fx i forhold til familielivet, beskæftigelse eller uddannelse, og at disse udfordringer medfører kontakt med flere forvaltninger, myndigheder eller tilbud, og at der er et behov for koordination mellem disse.

Kommunens vurdering af, om personen med fordel kan tilbydes en helhedsorienteret plan, beror som udgangspunkt på en konkret vurdering og vil bl.a. baseres på, om personen vurderes at have komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan sammentænkes via en helhedsorienteret plan.

Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem en helhedsorienteret plan for familien. Derudover kan andre personlige forhold for personen, fx personens motivation, samarbejdsvilje, egne og familiemæssige ressourcer m.v. indgå i vurderingen af, hvordan indsatserne mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, herunder også hvorvidt personen bør tilbydes en helhedsorienteret plan. Samtidig kan administrative hensyn, herunder hensyn

til bl.a. organisatoriske, ledelsesmæssige og prioriteringsmæssige forhold, indgå i kommunernes vurdering af, om personen kan tilbydes en helhedsorienteret plan. Bestemmelsen vil ikke give personen et retskrav på at få tilbudt en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede plan. Personens samtykke til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan skal ske i overensstemmelse med definitionen af samtykke, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11 og betingelserne for samtykke i forordningens artikel 7.

I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, vil personen fortsat være berettiget til planer efter den sektorspecifikke lovgivning, som fx »Min Plan«.

Jobcenterets beslutning om at udarbejde en helhedsorienteret plan er alene en processuel beslutning og berører ikke de tilbud og indsats, som personen vil have ret til efter de gældende regler. Beslutningen om at udarbejde en helhedsorienteret plan vil således ikke være en forvaltningsretlig afgørelse, og personen kan ikke klage over jobcenterets beslutning. Personen kan dog godt klage over de tilbud, der indgår i en helhedsorienteret plan.

Kommunen har fortsat pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsats m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, jf. § 42, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet i en helhedsorienteret plan.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 30 b, stk. 1, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 41

Efter gældende regler i § 27, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal »Min Plan« beskrive, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked kan forbedres. »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af personens beskæftigelsesmål- eller uddannelsesmål og personens beskæftigelsesmål, skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

Efter den gældende bestemmelse i § 27, stk. 5, 1. pkt., skal alle de tilbud, der kan gives efter de gældende §§ 22 og 23, angives i »Min Plan«. Efter den gældende bestemmelse i § 28, kan planen også indeholde aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven. For personer, som skal bevilges revalidering efter § 51 i lov om aktiv socialpolitik skal »Min Plan« tillige indeholde en beskrivelse af personens mulighed

for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervs-mæssig placering.

Efter den gældende § 53, stk. 1, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret udarbejde en »Min Plan« sammen med personen. »Min Plan« skal være drøftet med personen ved en samtale.

»Min Plan« skal efter den gældende bestemmelse i § 27, stk. 7, revideres, hvis dette er begrundet i personens situation, eller hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig.

Efter den gældende § 53, stk. 7 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal jobcenteret gøre planen og tilbud samt eventuelle test og andre aktiviteter heri tilgængelige for personen digitalt via Jobnet, når der er udarbejdet eller revideret en »Min Plan«.

Efter den gældende bestemmelse i § 31 a, stk. 1, skal kommunen for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, og som modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., supplere kontrakten med oplysninger om indholdet i den beskæftigelsesrettede indsats, som skal fastlægges efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For nærmere beskrivelse af gældende ret, henvises til afsnit 2.8.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 41, stk. 1, 1. pkt., at »Min Plan« skal beskrive den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få varigt job, evt. med få ugentlige timer, på det ordinære arbejdsmarked.

Forslaget betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af den indsats, der skal hjælpe personen med at få et varigt job på det ordinære arbejdsmarked. Vejen til varigt job kan eventuelt gå via kortvarige ansættelser med få ugentlige timer, som kan understøtte, at personen opnår varig arbejdsmarkedstilknytning. Ved det ordinære arbejdsmarked forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen fx efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets kapitel 12.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at for personer, der har et uddannelsespålæg efter § 30, skal planen beskrive den uddannelsesrettede indsats.

Forslaget betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af den indsats, der skal hjælpe personen med at påbegynde og gennemføre en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 30 med tilhørende bemærkninger om uddannelsespålæg.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om jobmål for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10.

Forslaget betyder, at for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, ledige fleksjobvisiterede

og revalideringsydelsesmodtagere skal »Min Plan« beskrive personens jobmål.

Jobmålet skal så vidt muligt være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft jf. forslaget til stk. 3. Der er intet krav om, at jobmålet skal kunne rummes inden for den lediges nuværende kompetencer, men målet skal være konkret og realiserbart for personen - også selvom job ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen og motivere den ledige.

En aktiv og bevidst målretning af jobmålene skal bidrage til at gøre de enkelte ledighedsforløb kortere og samtidig hermed, kanalisere den lediges arbejdskraft ud i områder af arbejdsmarkedet, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Med forslaget bliver det muligt at have flere jobmål og delmål i »Min Plan«, så det bliver nemmere at hjælpe personer til at søge job inden for de områder, hvor der er størst sandsynlighed for job.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om job- og uddannelsesmål for personer omfattet af § 6, nr. 1, som har et uddannelsespålæg efter § 30, og personer omfattet af nr. 4-8 og nr. 11-13.

Forslaget betyder, at for dagpengemodtagere, der har et uddannelsespålæg efter forslaget til § 30, uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, personer i jobafklaringsforløb, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, førtidspensionister og ledige selvforsørgende personer skal »Min Plan« beskrive personens job- og uddannelsesmål.

Ikke alle målgrupper skal have både et job- og uddannelsesmål. En uddannelseshjælpsmodtager skal fx have et uddannelsesmål, mens en person i jobafklarings- eller ressourceforløb altid skal have et jobmål. For personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan det være relevant, at vejen til job går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det vil typisk være personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Forslaget betyder videre, at for personer i jobafklarings- og ressourceforløb skal »Min Plan« indeholde et jobmål. For at nå jobmålet kan det være nødvendigt for personen at deltage i uddannelsesforløb. Disse personer kan derfor have et uddannelsesmål som delmål på vejen frem mod deres jobmål.

For nærmere beskrivelse af jobmål henvises til de specielle bemærkninger til § 41, stk. 2, nr. 1.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 27, stk. 3, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om aftaler om og krav til jobsøgning.

Forslaget betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af forventningerne til personens jobsøgning, herunder hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Dette omfatter både de individuelle krav, der fast-

sættes til personens jobsøgning af henholdsvis jobcenter eller arbejdsløshedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om sin jobsøgning.

En jobparat kontanthjælps- eller overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet, som modtager hjælp efter lov om aktiv social politik, skal være aktivt jobsøgende. Personen skal overholde de aftaler, som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke områder den pågældende skal søge job.

For dagpengemodtagere betyder det, at »Min Plan« både skal indeholde de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af arbejdsløsheds-kassen, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om sin jobsøgning. Det er alene en dagpengemodtagers arbejdsløsheds-kasse, der kan fastlægge krav til jobsøgning og registrere øvrige aftaler fra cv-samtalen og rådighedssamtalerne i »Min Plan«. Arbejdsløsheds-kassen kan se indholdet i dagpengemodtagerens »Min Plan«.

Af »Krav til jobsøgning« skal bl.a. fremgå nærmere om de faglige områder og det geografiske område, den ledige skal søge inden for. Omfanget af jobsøgningen (antal søgte job) skal også fremgå af »Krav til jobsøgning«.

Dagpengemodtagere skal søge arbejde i det omfang, det er fastlagt i »Krav til jobsøgning«. Inden for de rammer, som er fastlagt i »Krav til jobsøgning«, tilrettelægger dagpengemodtageren selv sin jobsøgning. Jobsøgningen skal dog være seriøs og målrettet relevante job.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om tilbud efter kapitel 11-14.

Forslaget betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives efter forslaget til kapitel 11 om virksomhedspraktik, kapitel 12 om ansættelse med løntilskud, kapitel 13 om nytteindsats og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering.

I »Min Plan« skal jobcenteret indsætte en beskrivelse af, hvilke tilbud personen skal deltage i, hvor og hvornår det afholdes, samt hvorfor personen skal deltage i tilbuddet.

Det foreslås i stk. 2, nr. 5, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov, for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 11.

Forslaget betyder, at for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate og uddannelsesparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløbsydelsesmodtagere, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse og førtidspensionister, skal planen tillige indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter forslaget til denne lov.

Aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen

efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov, kan fx være personlig assistance efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 28, stk. 1, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i stk. 2, nr. 6, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om øvrige aftalte indsatser.

Forslaget betyder, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af øvrige aftalte indsatser. Øvrige indsatser kan fx være jobrettet uddannelse eller virksomhedsrettede indsatser som fx jobrotation og voksenlærlingeforløb.

Det foreslås i stk. 2, nr. 7, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser.

Forslaget betyder, at »Min Plan« også skal indeholde en status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser, så personen kan få en pejling af, hvordan de aftalte initiativer gik, og om personen er rykket tættere på målet. Det gælder fx i forhold til de beskæftigelsesrettede tilbud og evaluering og opfølgning på mentorforløb, jf. nærmere i forslaget til kapitel 29 om mentorstøtte.

En status på igangværende indsatser skal indsættes efter personens aktuelle situation og behov. Hensigten er, at personen løbende skal kunne følge sin progression.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at jobmål så vidt muligt skal være rettet mod job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

I vurderingen af jobmulighederne skal Beskæftigelsesministeriets oversigt over beskæftigelsesmuligheder på det regionale arbejdsmarked (arbejdsmarkedsbalancemodellen) benyttes.

Arbejdsmarkedsbalancen viser jobmulighederne fordelt på stillingsbetegnelser. Den viser fx om der er gode eller mindre gode jobmuligheder for sygeplejersker, tømrere, it-medarbejdere m.v. i hvert enkelt af de 8 regionale områder.

Arbejdsmarkedsbalancen er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt surveys med svar fra afsluttede rekrutteringsforsøg, der belyser evt. rekrutteringsvanskeligheder. Arbejdsmarkedsbalancen opdateres hver år i januar og juli og viser situationen på arbejdsmarkedet for et halvår ad gangen. Den er ikke en vurdering af den fremtidige udvikling i efterspørgslen eller udbuddet i de enkelte fag, men beskriver situationen, som den er her og nu.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af gældende regler i § 27, stk. 2 og 3, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at for personer, der modtager sygedagpenge eller er i jobafklaringsforløb, og som er i et job eller driver selvstændig virksomhed, skal jobmålet være rettet mod tilbagevenden til jobbet.

Forslaget betyder, at for personer i job og personer, der driver selvstændig virksomhed, skal fokus i indsats og plan altid være på hurtigst mulig tilbagevenden til job eller virksomhed,

evt. i form af en gradvis tilbagevenden, indtil personen igen kan vende fuldt ud tilbage.

Det foreslås i stk. 4, 1. pkt., at jobcenteret løbende skal udarbejde og opdatere »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov i forbindelse med afgivelse af tilbud, samt ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet.

Forslaget medfører, at jobcenteret løbende skal opdatere »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov. Planen skal opdateres, så personen altid har en opdateret og aktuel udgave af »Min Plan« tilgængelig på Jobnet. Jobcenteret skal også opdatere »Min Plan«, hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig. Det kan fx være hvis personen har et jobmål, der ikke længere er tidssvarende, eller ikke retter sig mod et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af gældende regler i § 27, stk. 7, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at jobcenteret skal gøre planen tilgængelig for personen digitalt på Jobnet.

Forslaget indebærer, at det bliver obligatorisk for alle, der modtager en indsats i jobcenteret at modtage »Min Plan« digitalt på Jobnet.

Personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, skal fortsat have »Min Plan« i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage personer, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet.

Det vil dog ikke være muligt, at undtage personer, som allerede i dag har pligt til at modtage »Min Plan« med en oversigt over tilbud, aktiviteter, aftaler m.v. digitalt på Jobnet.

Der henvises til forslaget om digital kommunikation i § 184, med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås i stk. 5, at personer, der har en integrationskontakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«.

Forslaget omfatter personer, som er omfattet af forslaget til denne lovs § 6, dvs. dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, personer i revalidering, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som har en kontrakt efter integrationsloven.

En kontrakt efter integrationsloven gælder, indtil personen får tidsbegrænset opholdstilladelse. Kontrakten kan derfor godt gælde, selvom personen ikke længere er omfattet af hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet (tidligere integrationsprogrammet).

Hvis en person har en kontrakt efter integrationsloven – efter udløbet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet – og får en indsats efter for-

slaget til denne lov, skal kontrakten suppleres med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats.

Forslaget betyder, at personer omfattet af forslaget til § 6, som har en kontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«, hvor kontrakten vil blive suppleret med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats.

For borgere omfattet af integrationsloven, er det fortsat valgfrit for kommunen, om kontrakten skal udarbejdes digitalt i »Min Plan« eller i papirform jf. integrationslovens § 20 a.

Forslaget er med sproglige ændringer en videreførelse af de gældende regler i kapitel 9 a om integrationskontrakt, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 42

Efter den gældende bestemmelse i § 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdsløsheds-kassen i forbindelse med cv-samtalen for dagpengemodtagere – senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende – komme med forslag til indholdet i »Min Plan« sammen med personen.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.8.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 42, at for personer omfattet af forslaget til § 6, nr. 1, skal udarbejdelsen af personens »Min Plan« påbegyndes ved den første jobsamtale, bl.a. på baggrund af de forslag, som den ledige har drøftet med arbejdsløsheds-kassen i forbindelse med cv-samtalen, jf. forslaget til § 25.

Bestemmelsen er flyttet fra gældende regler i kapitel 7, om fastlæggelse af det individuelle kontaktføreløb, til det foreslåede kapitel 8 om planer m.v., for at samle bestemmelserne om planer.

Forslaget medfører, at for dagpengemodtagere skal arbejdsløsheds-kassen lave et forslag til indholdet i »Min Plan« sammen med personen i forbindelse med cv-samtalen – senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende. Forslaget registreres i Det Fælles Datagrundlag (DFDG), så jobcentret kan arbejde videre med planen i samarbejde med personen.

Til § 43

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats består rehabiliteringsplanen dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, eller et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, og for sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 2, udarbejder kommunen den forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet.

Efter de gældende regler i § 46, stk. 2, 2. pkt. i lov om aktiv socialpolitik, skal rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

anvendes ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende skal tilbydes revalidering.

Det foreslås i § 43, at rehabiliteringsplanen skal bestå af dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle jf. § 40, stk. 2 og danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer omfattet af § 6, nr. 6, som er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, og personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

Bestemmelsen omfatter sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 3 i lov om sygedagpenge, og personer i jobafklarings- eller ressourceforløb.

Forslaget betyder, at rehabiliteringsplanen består af to dele en forberedende del og en indsatsdel. Rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i alle sager, der skal behandles i rehabiliteringsteamet. Det vil sige i sager om jobafklaringsforløb, sager om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3. Rehabiliteringsplanens forberedende del skal danne grundlag for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Herudover skal der udarbejdes en indsatsdel i sager om jobafklarings- og ressourceforløb, samt i sygedagpengesager visiteret til kategori 3. Indsatsdelen skal beskrive indsatsen i forløbet.

Herudover skal rehabiliteringsplanens forberedende del anvendes i sager om revalidering, til brug for vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at personen skal tilbydes revalidering. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 142, stk. 3, i kapitel 21.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 30 a, stk. 1, 2. pkt., om rehabiliteringsplanen, og der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af retstilstanden.

Til § 44

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udarbejder kommunen rehabiliteringsplanens forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet.

Efter den gældende regel i § 30 a, stk. 3, skal den forberedende del indeholde

- 1) personens uddannelses- og beskæftigelsesmål,
- 2) en beskrivelse af den enkelte persons beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder, og
- 3) den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 1, 3. pkt., udarbejdes rehabiliteringsplanen i samarbejde med personen.

Efter gældende regler i § 68 g, stk. 2, skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sammen med personen udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del og rehabiliteringsplanens indsatsdel, jf. § 30 a, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen justeres efter personens aktu-

elle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.8.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 44, stk. 1, nr. 1, at rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde personens job- og uddannelsesmål.

Forslaget betyder, at rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde personens job- og uddannelsesmål. Uddannelsesmålet vil som udgangspunkt være et delmål på vejen frem mod jobmålet.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder.

Forslaget betyder, at der skal redegøres for, hvilke barrierer personen og sagsbehandleren ser i forhold til, at personen kan opnå job eller påbegynde en uddannelse. Det er bl.a. vigtigt, at det fremgår, hvordan personen opfatter sin situation og muligheder for at arbejde. Der vil således skulle udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, hvor der også vil skulle tages udgangspunkt i den forudgående indsats.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Forslaget betyder, at den forberedende del skal indeholde en lægeattest fra personens praktiserende læge om personens muligheder for at arbejde.

Den forberedende del af planen vil skulle beskrive og dokumentere sagen. Der udarbejdes ikke en indstilling til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Det tilkendes således heller ikke, om det er kommunens vurdering, at personen skal indstilles til fx ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension. I sygedagpengesager og i sager om jobafklaringsforløb vil rehabiliteringsteamet ved forelæggelsen dog skulle oplyses, om der er tale om en sag om jobafklaringsforløb.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende regler i § 30 a, stk. 3, om indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del og indeholder ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i stk. 2, at rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen.

Forslaget betyder, at personen skal inddrages og medvirke i udarbejdelse af planen sammen med sagsbehandleren.

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler i § 30 a, stk. 1, 3. pkt., og § 68 g, stk. 2, om at udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del skal ske i samarbejde med personen. Der er ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i stk. 3, at kommunen skal udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, skal udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 7.

Forslaget betyder, at kommunen skal udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del. Det vil typisk være jobcenteret, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet. I sager, hvor der fx overvejende er sociale problemstillinger, vil det dog kunne være den sociale forvaltning, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet.

Forslaget betyder endvidere, at for personer, der har ret til jobafklaringsforløb vil den forberedendes del skulle udarbejdes af den gennemgående og koordinerende sagsbehandler. For personer, der allerede er i ressourceforløb, vil den forberedendes del ligeledes skulle udarbejdes af den gennemgående og koordinerende sagsbehandler. For personer, der er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, er der ikke regler om hvilken sagsbehandler, der skal udarbejde den forberedende plan.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler i § 30 a, stk. 2 og § 68 g, stk. 2 om udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del, og der er ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 45

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, rehabiliteringsplanens indsatsdel, som beskriver den tværfaglige indsats på baggrund af teamets indstilling. Herudover fremgår det af gældende regler i § 30 a, stk. 1, 3. pkt., at rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen.

Det fremgår af gældende regler i § 30 a, stk. 5, at indsatsdelen skal indeholde personens beskæftigelses- og uddannelsesmål samt en plan for, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe den enkelte person i et ressourceforløb tættere på arbejdsmarkedet.

Efter gældende regler i § 68 c, stk. 1 og § 68 g, stk. 1 og 2, skal kommunen udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i ressourceforløb og for personer, der har ret til et jobafklaringsforløb. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen justeres efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Der henvises til afsnit 2.8.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 45, stk. 1, at rehabiliteringsplanens indsatsdel, udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og skal indgå i personens »Min Plan«.

Forslaget betyder, at rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i personens »Min Plan« på Jobnet. Det betyder, at personen vil kunne se alle de indsatser, der indgår i jobafklarings- eller ressourceforløbet, i »Min Plan« på Jobnet, det vil sige både den beskæftigelsesrettede indsats og indsatser efter fx social- og sundhedslovgivningen.

Forslaget understøtter, at alle skal have »Min Plan« på Jobnet, der kan give personen det samlede overblik over egen situation.

Det forventes på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i forslaget til § 47, stk. 1, at blive fastsat nærmere regler om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i »Min Plan«.

Det foreslås i *stk. 2*, at indsatsdelen skal indeholde personens job- og uddannelsesmål samt en beskrivelse af, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Forslaget betyder, at en person i jobafklarings- eller ressourceforløb altid vil skulle have et jobmål. For personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan det være relevant, at vejen til beskæftigelse går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det vil typisk være personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Forslaget betyder endvidere, at indsatsdelen skal udarbejdes på baggrund af de respektive forvaltningers beslutning om konkret indsats til personen. Forvaltningernes beslutninger træffes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling i den konkrete sag. Det skal fremgå af planen, hvilken forvaltning der yder indsatsen.

Målet om at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet vil for personer i jobafklarings- og ressourceforløb ofte være et mål om i første omgang at opnå ordinært job i få timer om ugen. For de personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, vil målet i første omgang være en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Forslaget er en videreførelse af den gældende regel i § 30 a, stk. 5, om indholdet i rehabiliteringsplanens indsatsdel med en præcisering af, at målet om at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet ofte vil være, at personen opnår timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Det foreslås i *stk. 3*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. forslaget til § 36, stk. 3, skal udarbejde rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen.

Forslaget betyder, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal inddrage personen, således at personen får ejerskab og indflydelse på sit forløb. Samarbejdet mellem kommunen og personen er derfor centralt både ved udarbejdelsen af rehabiliteringsplanen, i mødet med rehabiliteringsteamet og i tilrettelæggelsen af forløbet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler i § 30 a, stk. 1 og 4, om udarbejdelse af rehabi-

literingsplanens indsatsdel og der er med forslaget ikke tilset ændringer af retstilstanden.

Det foreslås i *stk. 4*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. forslaget til § 36, stk. 3, skal varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Det betyder, at opfølgningen typisk vil medføre et løbende samarbejde mellem jobcenteret, sundheds- og socialforvaltningen og evt. også med undervisningsforvaltningen. Det vil sige, at den koordinerende sagsbehandler vil have rollen som den gennemgående myndighedsperson, der vil have ansvaret for at varetage personens sag på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder. Ved ændringer i forløbet vil den gennemgående og koordinerende sagsbehandler være ansvarlig for at sørge for, at planen justeres efter personens aktuelle situation og behov. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal sikre, at personen er inddraget undervejs, samt løbende bistå personen i at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel og nå jobmålet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler i § 68 c, stk. 1 og § 68 g, stk. 2, om udarbejdelse, opfølgning m.v. i sager om ressource- og jobafklaringsforløb, og der er ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 46

Efter de gældende regler i § 30 b, stk. 2, skal den helhedsorienterede plan indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser.

Efter de gældende regler i § 30 b, stk. 3, fraviges §§ 27-30, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«. Udarbejdes der en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 30 a, stk. 1 og 5, for så vidt angår rehabiliteringsdelens indsatsdel.

Det følger af de gældende regler i § 30 b, stk. 4, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, udarbejder den helhedsorienteret plan for personer, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb.

Det foreslås i *stk. 1*, at den helhedsorienterede plan skal indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser fra andre forvaltninger og myndigheder.

Forslaget betyder, at den helhedsorienterede plan, ud over den beskæftigelsesrettede indsats, skal indeholde andre øvrige relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som fx sociale indsatser efter serviceloven.

Udarbejdes den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel, vil de tilbud og indsatser, som personen vil skulle deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som vil blive givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger.

Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan vil ikke ændre på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil skulle gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

Det foreslås i *stk. 2*, at når der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan«, fraviges § 41. Udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel, fraviges § 45.

Forslaget betyder, at Jobcenteret skal fravige de krav, der stilles i forslaget til reglerne om udarbejdelse og revision af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, hvis jobcenteret i stedet udarbejder en helhedsorienteret plan for personen. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i »Min Plan«, fx at planen skal angive de tilbud, som personen skal have efter loven, og om, at tilbud skal begrundes.

Oplysninger om personens indsats vil derfor skulle indgå i den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan. Jobcenteret kan dermed give personer, som har komplekse og sammensatte problemer en helhedsorienteret plan, som indeholder personens indsatser efter loven.

Personer i revalidering, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3, vil fortsat skulle have udarbejdet rehabiliteringsplanens forberedende del. Det er således alene reglerne for udarbejdelse og revision af rehabiliteringsplanens indsatsdel, der fraviges, hvis jobcenteret udarbejder en helhedsorienteret plan for personen.

Det foreslås i *stk. 3*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, skal udarbejde den helhedsorienterede plan for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8, i samarbejde med personen.

Forslaget betyder, at for personer i jobafklarings- og ressourceforløb skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejde den helhedsorienterede plan sammen med personen, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for at den helhedsorienterede plan justeres efter personens aktuelle situation og behov samt bistå personen med at gennemføre en helhedsorienteret plan, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Den koordinerende sagsbehandler vil kunne inddrage faglig kompetence fra øvrige forvaltninger i forbindelse med udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan. Kommunen vil skulle oplyse sagen i tilstrækkeligt omfang.

Den foreslåede bestemmelse er med sproglige justeringer en videreførelse af gældende § 30 b, stk. 2 – 4.

Der henvises til afsnit 2.8.1.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 47

Efter gældende regler i § 31, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler, herunder om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, herunder hvordan re-

habiliteringsplanen indgår i personens »Min Plan« på Jobnet, samt procedurer for udarbejdelse af disse planer og om, hvordan planerne skal bidrage til at udvikle og afklare personens arbejdsevne, og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Efter gældende regler i § 31, stk. 1, 2-4. pkt., kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, og i sager, hvor personen søger om førtidspension. Desuden kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager om jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb og i kommunens vurdering af

- 1) personens arbejdsevne i forbindelse med bevilling af fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 13,
- 2) retten til revalidering efter kapitel 21 og
- 3) personens arbejdsevne i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Efter gældende regler i § 31, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om, at der i »Min Plan« kan vises oversigt over og oplysninger om øvrige indsatser og aktiviteter m.v., herunder kravene til jobsøgning for personer omfattet af § 2, nr. 1, som er fastlagt af personens arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter gældende regler i § 31 a, stk. 6, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i integrationskontrakten, herunder om opfølgning.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat nærmere regler om bl.a. indhold og udformning af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanen, herunder om indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

Det foreslås i § 47, *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i »Min Plan«, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i personens »Min Plan«, og muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Der forventes med hjemmel i bestemmelsen at blive fastsat regler om, at personer omfattet af forslaget til denne lov

har pligt til at gøre sig bekendt med »Min Plan«, beskeder m.m., som er gjort tilgængelige for dem digitalt på Jobnet.

Der forventes videre, at blive fastsat nærmere regler om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i personens »Min Plan« og nærmere regler om, hvilke oplysninger om mentorstøtte der skal fremgå af »Min Plan«.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i § 31, stk. 1, 1. pkt. Med forslaget er det dog præciseret, at beskæftigelsesministeren alene kan fastsætte nærmere regler om indholdet og udformningen af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i »Min Plan«, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i personens »Min Plan«, og muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. forslaget til § 44, stk. 1, i sager, hvor

- 1) det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen,
- 2) personen søger om førtidspension,
- 3) personen overgår til jobafklaringsforløb eller
- 4) en sygedagpengemodtager er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Forslaget betyder, at der i visse sager kan fastsættes regler om fravigelse af kravene til indholdet i rehabiliteringsplanens forberedende del. Det drejer sig om sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, hvor personen søger førtidspension, hvor personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager visiteret til kategori 3.

Sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, kan for eksempel være sager med personer med betydelig nedsat funktionsevne som følge af udviklingshæmning, med personer med en alvorlig hjerneskade eller med personer med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognose er kort levetid, eller sygdommen er hastigt accelererende.

Med hjemmel heri forventes der at blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at indholdskravene til rehabiliteringsplanens forberedende del i særlige tilfælde kan fraviges. Der forventes således fastsat regler om muligheden for at fravige kravet om at indhente den praktiserende læges vurdering i visse sager om jobafklaringsforløb og førtidspension samt visse sygedagpengesager visiteret til kategori 3.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i § 31, stk. 1, 2-3. pkt. Der er ikke indholdsmæssige ændringer. Der henvises til afsnit 2.8.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om rehabiliteringsplan.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliterings-

teamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb, jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager.

Der forventes med hjemmel i bestemmelsen, at blive fastsat regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling, skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb, jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til kapitel 20 eller i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Der forventes med hjemmel i bestemmelsen, at blive fastsat regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i forbindelse med visitation til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i § 31, stk. 1, 4 pkt. Der henvises til afsnit 2.8.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om rehabiliteringsplan.

Det foreslås i *stk. 4*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del, skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering efter forslaget til kapitel 21.

Der forventes med hjemmel i bestemmelsen, at blive fastsat nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del skal indgå i kommunens vurdering af personens arbejdsevne i sager om revalidering.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler i § 31, stk. 1, 4 pkt. Der henvises til afsnit 2.8.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om rehabiliteringsplan.

Det foreslås i *stk. 5*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder om opfølgning.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der fastsat nærmere regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i kontrakten efter integrationsloven, herunder regler om indhentning og videreg-

velse af de oplysninger der fremgår af kontrakten efter integrationsloven.

Til § 48

Efter de gældende regler i §§ 26 a og § 73 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede i op til 6 uger deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en positivliste.

Retten gælder for ufaglærte og faglærte, og personer med en kort videregående uddannelse, som samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Efter den gældende lovs § 26 b har personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte ikke ret til jobrettet uddannelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.9.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 48, *stk. 1, 1. pkt.*, at personer omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere) og nr. 9, (fleksjobvisiterede), som modtager ledighedsydelse, i op til 6 uger kan deltage i jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Målgruppen for forslaget vil være dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede, som får ret til at deltage i op til i alt 6 ugers jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe.

Forslaget om, at retten gælder kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe, skal ses i sammenhæng med forslaget til 2. pkt. Kurser og erhvervsgrupper fastlægges efter bestemmelsen i forslaget til § 49, hvortil der henvises.

Det betyder, at personer i målgruppen kan vælge kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Baggrunden for dette er et ønske om, at den enkelte vælger kurser, der samlet målrettes et bestemt erhverv.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kurser inden for de mulige erhvervsgrupper skal fremgå af en positivliste, jf. § 49.

Det betyder, at der vil være en landsdækkende positivliste med kurser og erhvervsgrupper, som personer i målgruppen kan vælge imellem.

Formålet er at give den enkelte person mulighed for frit at kombinere relevante arbejdsmarkedsuddannelser (AMU-kurser) fra en positivliste individuelt, men inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Personen kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for 6 ugers jobrettet uddannelse.

En person kan fx vælge et kursus på erhvervsakademiniiveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden

for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan fx være Bygge og anlæg.

Det foreslås, at det er muligt at vælge enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Erhvervsuddannelsesfagene skal fremgå af positivlisten.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at retten gælder for personer, der ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse, og personer, der ikke har en videregående uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en uddannelse på erhvervsakademiniiveau, og som samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Det foreslås, at retten til 6 ugers jobrettet uddannelse er målrettet dem, der har størst behov, og at ordningen derfor kun gælder for ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede samt dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med korte videregående uddannelser (KVU'ere), der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Det medfører, at dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med en mellemlang eller lang videregående uddannelse ikke er omfattet af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse, og for en person med en kort videregående uddannelse er det et krav, at vedkommende også har en erhvervsuddannelse.

Ved uddannelser, der kan sidestilles med erhvervsuddannelser, forstås uddannelser, der i niveau og varighed maksimalt svarer til niveauet og varigheden af erhvervsuddannelserne. Det er en betingelse, at der ikke er et adgangskrav til uddannelsen, der forudsætter bestået uddannelse på gymnasialt niveau.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at retten til uddannelsen tidligst kan påbegyndes efter 5 ugers ledighed, jf. §§ 9 og 10.

Forslaget betyder, at det ikke er muligt at benytte sig af retten til at deltage i kurser under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse, før personen har haft 5 ugers ledighed. Opgørelsen af ledighed regnes for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere som sammenlagt ledighed i relation til 6 ugers jobrettet uddannelse.

Der henvises til bestemmelsen i lovforslagets § 9 i forhold til opgørelsen af ledighed.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at uddannelsen for dagpengemodtagere skal være afsluttet inden for de første 6 måneder, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneder, når personen er fyldt 25 år, og for ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneder.

Det betyder, at en person, som fx begynder at benytte sig af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse, mens personen er under 25 år og derfor skal afslutte påbegyndte kurser inden for de første 6 måneder, i stedet vil blive omfattet af bestem-

melsen om, at kurser skal være afsluttet inden for de første 9 måneder, hvis personen fylder 25 år i perioden.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler og fastsætter, inden for hvilken periode retten til 6 ugers jobrettet uddannelse finder anvendelse.

Videre foreslås i *stk. 3*, at en person, der er påbegyndt en uddannelse i en opsigelsesperiode, kan fortsætte med kurset eller uddannelsesforløbet som jobrettet uddannelse i op til 6 uger fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet kan tages som jobrettet uddannelse.

Det betyder, at hvis personen har påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden og ved ledighedens indtræden ønsker at fortsætte med uddannelsen som jobrettet uddannelse, kan personen fortsætte med et påbegyndt kursus eller uddannelsesforløb ind i ledighedsperioden fra første ledighedsdag. Det er en forudsætning, at kurset eller uddannelsesforløbet og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Der er i denne situation ikke krav om, at vedkommende skal have henvendt sig i jobcenteret i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløsheds-kassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne for ret til 6 ugers jobrettet uddannelse og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i jobcenteret.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der allerede i opsigelsesperioden sammensættes et uddannelsesforløb, som kan fortsættes uafbrudt ind i ledighedsperioden, hvis betingelserne i ordningen er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 4*, at en person, der har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har ret til jobrettet uddannelse på ny ved ledighed.

Det betyder, at personer, der har været i fleksjob i 9 måneder eller mere inden for de seneste 18 måneder, genoptjener retten til 6 ugers jobrettet uddannelse således, at de får en ny ret til op til 6 ugers jobrettet uddannelse. Er retten ikke fuldt ud udnyttet fra ledighed før genoptjeningen, vil denne ret ikke blive overført. Det vil sige, at det ikke er muligt på noget tidspunkt at have en ret, der overstiger i alt 6 uger.

Dermed videreføres den gældende bestemmelse i den gældende lovs § 73 b, stk. 4, om at en ledig fleksjobvisiteret opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny, når personen har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Dagpengemodtagere opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny ved genoptjening af retten til dagpenge.

Det foreslås i *stk. 5*, at for en person omfattet af § 6, nr. 1, træffer arbejdsløsheds-kasserne afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at få uddannelse efter dette kapitel er opfyldt.

Det betyder, at det er arbejdsløsheds-kasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløsheds-kasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet

uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløsheds-kasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre jobcenterne skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For ledige fleksjobvisiterede foreslås videreført, at det er jobcenteret, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 175 om befordringsgodtgørelse.

Den foreslåede bestemmelse er en sammenskrivning og videreførelse af den gældende lovs §§ 26 a og 73 b.

Det foreslås videreført i *stk. 6*, at personer, der anses for beskæftigede efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte ikke har ret til jobrettet uddannelse.

Det betyder, at disse personer skal søge om VEU-godtgørelse eller SVU-støtte til uddannelse efter reglerne herom.

Som beskæftigede efter reglerne om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller statens voksenuddannelsesstøtte, anses personer i ordinær beskæftigelse som lønmodtagere eller selvstændig erhvervsdrivende på en arbejdsplads i Danmark. I reglerne for VEU- og SVU-området henvises til skattelovgivningen i forhold til vurderingen af selvstændig virksomhed. En beskæftiget lønmodtager er en person, der har indgået en bindende aftale med en offentlig eller privat arbejdsgiver om løn- og ansættelsesvilkår, som typisk vil foreligge i et ansættelsesbevis el. lign. Det vil sige, at en person, der fx er deltidsansat og modtager supplerende dagpenge, anses for beskæftiget.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 26 b.

Det foreslås i *stk. 7*, at kursusrisen for videregående uddannelser på positivlisten, jf. § 49, ikke må overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusiv moms pr. årselev svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau).

Ved udarbejdelsen af positivlisten er det forudsat, at der tages højde for prisloftet således, at positivlisten ikke indeholder kurser for videregående uddannelser, der er dyrere end det prisloft, der er fastsat.

Det foreslåede er en sammenskrivning og videreførelse af den gældende lovs § 26 a, stk. 5, og § 73 b, stk. 3.

Til § 49

Efter gældende regler i § 26 a, stk. 8, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udarbejder Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, en landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Beskæftigelsesrådet. Ud-

talelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af positivlisten for 6 ugers jobrettet uddannelse.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.9.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 49, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser (REP-rådet) og Beskæftigelsesrådet. Positivlisten afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af positivlisten. Positivlisten for 6 ugers jobrettet uddannelse vil blive offentliggjort på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

Kurserne på positivlisten vil blive udvalgt ud fra en vurdering af relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Ved relevans for arbejdsmarkedet forstås, at de faglige kompetencer og kvalifikationer, som kurserne sigter at udvikle hos kursisterne, efterspørges af arbejdsmarkedet, jf. Arbejdsmarkedsbalancen. Ved konkret jobfokus forstås, at kursets indhold har fokus på en konkret jobfunktion således, at kursisten kan anvende de erhvervede kompetencer i jobfunktionen.

Positivlisten vil indeholde kurser på voksen- og efteruddannelsesområdet (AMU-kurser), kurser i taxikørsel godkendt af Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen efter bekendtgørelse nr. 1627 af 19. december 2017 om taxikørsel med senere ændringer samt kurser på erhvervsakademineiveau. Derudover indeholder positivlisten enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Det er forudsat, at positivlisten samlet set ikke må overstige 900 unikke enkeltfag på AMU og erhvervsuddannelserne. Listen offentliggøres på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 26 a, stk. 8.

Til § 50

Efter den gældende lovs § 26 a, stk. 6, og § 73 b, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager en dagpengemodtager og en ledig fleksjobvisiteret henholdsvis dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring og ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik under deltagelse i uddannelsen.

Efter den gældende lovs § 26 a, stk. 10, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at rådighedsforpligtelsen

efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for personer i jobrettet uddannelse.

Bemyndigelsen er benyttet til på bekendtgørelsesniveau at fastsætte regler om, at dagpengemodtagere under deltagelse i jobrettet uddannelse står til rådighed for henvist arbejde. Jobcenteret kan efter ansøgning fra personen træffe afgørelse om at fravige bestemmelsen om rådighed for henvist arbejde, hvis jobcenteret skønner, at den jobrettede uddannelse medvirker til, at personen kan opnå fast beskæftigelse, herunder når personen deltager i et særligt målrettet kursus.

Derudover er der fastsat regler om, at en person, der deltager i jobrettet uddannelse på fuld tid som fuldtids- eller deltidforsikret, ikke er omfattet af reglerne om det individuelle kontaktføreløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en fleksjobvisiteret fremgår af den gældende lovs § 73 b, stk. 8, at den ledige står til rådighed for fleksjob under deltagelse i uddannelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at en person omfattet af § 6, nr. 1, under uddannelsen modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og en person omfattet af § 6, nr. 9, modtager ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at en person ikke skifter ydelse under deltagelse i jobrettet uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 26 a, stk. 6 og § 73 b, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at personen er fritaget fra rådighed, når personen deltager i jobrettet uddannelse.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at der ikke længere vil være krav om, at dagpengemodtagere skal stå til rådighed for henvist arbejde. Ledige fleksjobvisiterede skal heller ikke længere stå til rådighed for fleksjob under perioden med jobrettet uddannelse.

Med fritagelsen for rådighed menes, at de dage, hvor en person deltager i jobrettet uddannelse på fuld tid, vil der ikke være nogen rådighedsforpligtelse. Under deltagelse i jobrettet uddannelse på deltid må jobcenteret tage hensyn hertil ved tilrettelæggelse af indsatsen. Jobcentrene skal ved tilrettelæggelse af indsatsen for en ledig fleksjobvisiteret, der deltager i jobrettet uddannelse, tage hensyn til dennes skånebehov.

Det vil dog være et krav, at dagpengemodtagere er tilmeldt jobcenteret under deltagelse i jobrettet uddannelse, og at såvel dagpengemodtagere som fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, skal have et aktivt cv.

Bestemmelsen har den virkning, at der ikke vil være forskelsbehandling af de to målgrupper for jobrettet uddannelse, idet det foreslås, at begge grupper er fritaget fra rådighed i de timer, hvor de deltager i jobrettet uddannelse.

Til § 51

Efter de gældende regler i § 26 a, stk. 9 og 10, og § 73 b, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om jobrettet ud-

dannelse for ledige, opgørelse af forbrug af jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling, betaling af kost og logi samt befordringsgodtgørelse under deltagelse i uddannelse. Derudover kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges for dagpengemodtagere i jobrettet uddannelse.

Bemyndigelsen har senest været anvendt til at fastsætte nærmere regler for dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede om muligheden for at fortsætte et kursus eller et uddannelsesforløb, som er påbegyndt i opsigelsesperioden, hvorefter der er fastsat regler om, at et individuelt tilrettelagt uddannelsesforløb inden for en erhvervsgruppe skal være aftalt i opsigelsesperioden. Aftalen kan være indgået med arbejdsgiver, faglig organisation, jobcenter eller arbejdsløshedskasse. En aftale med en arbejdsgiver eller en faglig organisation vil fx kunne fremgå af en uddannelsesplan i sammenhæng med en ret til uddannelse i opsigelsesperioden i henhold til ansættelsesaftale eller overenskomst på arbejdspladsen. En aftale med et jobcenter kan fx være i forbindelse med iværksættelse af en indsats i forbindelse med større afskedigelser.

Uanset hvem aftalen er indgået med, er det arbejdsløsheds-kassen, der ved ledighedens indtræden vurderer og træffer afgørelse om dagpengemodtagerens ret til 6 ugers jobrettet uddannelse. Aftalen kan således ikke erstatte en ansøgning om jobrettet uddannelse.

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelserne i den gældende lovs § 26 a, stk. 9 og 10, og § 73 b, stk. 7, sammen skrives til én bemyndigelsesbestemmelse for ordningen.

Det foreslås i § 51, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om positivlisten, fjernundervisning, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, administration af ordningen, dækning af deltagerbetaling og betaling af kost og logi under deltagelse i uddannelse.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, at dagpengemodtagere skal stå tilmeldt jobcenteret under deltagelse i jobrettet uddannelse, og at såvel dagpengemodtagere som ledige fleksjobvisiterede skal have et aktivt cv.

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen anvendes til at fastsætte nærmere regler om positivlisten, fjernundervisning, uddannelsesforløb aftalt i opsigelsesperioden, ansøgning om jobrettet uddannelse, opgørelse af perioden med jobrettet uddannelse, forbrug, deltagerbetaling, befordringsgodtgørelse, tilskud til kost og logi, samt indberetning fra uddannelsessteder og uddannelsesudbydere.

For dagpengemodtagere er der fastsat regler om opgørelse af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse, som for dagpengemodtagere opgøres i timer. Reglerne for ledige fleksjobvisiterede følger så vidt muligt reglerne for dagpengemodtagere. Der vil derfor blive fastsat regler – svarende til reglerne for dagpengemodtagere – om at opgøre jobrettet uddannelse i timer.

Derudover betyder sammenskrivningen af bemyndigelsesbestemmelserne, at de regler, der bliver fastsat på bekendt-

gørelsesniveau også omfatter fleksjobvisiterede, hvor det er muligt. Det vil sige, at der vil blive fastsat regler i forhold til emner, hvor administrationen hidtil har foregået ud fra en parallel fortolkning af reglerne for dagpengemodtagere som følge af intentionen om, at ordningen om 6 ugers jobrettet uddannelse gælder begge målgrupper. Der vil således blive fastsat regler for fleksjobvisiterede om opgørelsen af perioden med 6 ugers jobrettet uddannelse.

Det vil medvirke til at øge retssikkerheden, at der fastsættes ens regler.

Den foreslåede bestemmelse er med de beskrevne tilføjelser en videreførelse af den gældende lovs § 26 a, stk. 9 og 10, og § 73 b, stk. 7.

Til § 52

Det fremgår af den gældende § 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvilke tilbudstyper der findes, og hvilke overordnede krav der gælder for tilbud. Det fremgår, at jobcenteret kan give følgende typer af tilbud:

- Mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b.
- Vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10.
- Virksomhedspraktik og nytteindsats efter lovens kapitel 11.
- Ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Det fremgår af den gældende § 22, stk. 3, 2. pkt., at tilbud kan gives hver for sig eller i kombination. Det betyder, at det kan aftales, om en person skal have et enkelt eller evt. flere tilbud, som supplerer hinanden, for at nå sit beskæftigelses- eller uddannelsesmål.

I forslaget til § 52, stk. 1, foreslås en tilbudsvifte bestående af fire typer af aktive tilbud.

Det foreslås i § 52, stk. 1, nr. 1, at jobcenteret kan give tilbud om virksomhedspraktik, jf. kapitel 11.

Virksomhedspraktik vil bestå af ophold hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor personen modtager sin hidtidige ydelse. Der henvises til forslaget til kapitel 11 om virksomhedspraktik og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen indebærer, at virksomhedspraktik på samme måde som hidtil vil være et tilbud i beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås i § 52, stk. 1, nr. 2, at jobcenteret kan give tilbud om ansættelse med løntilskud, jf. kapitel 12.

Løntilskudsjob består af ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor arbejdsgiveren får et tilskud til lønnen. Der henvises til forslaget til kapitel 12 om løntilskud og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen indebærer, at ansættelse med løntilskud på samme måde som hidtil vil være et tilbud i beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås i § 52, stk. 1, nr. 3, at jobcenteret kan give tilbud om nytteindsats, jf. kapitel 13.

Nytteindsats vil bestå af ophold hos offentlige arbejdsgivere, hvor personen modtager sin hidtidige ydelse, og gives med henblik på, at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, der giver mulighed for at indgå i

et arbejdsfælledsskab og udføre samfundsnyttigt arbejde. Der henvises til lovforslagets kapitel 13 og bemærkningerne hertil. Det fremgår, at reglerne for nytteindsats vil fremgå af et selvstændigt kapitel og ikke som hidtil af kapitlet om virksomhedspraktik.

Bestemmelsen indebærer, at ansættelse med nytteindsats på samme måde som hidtil vil være et tilbud i beskæftigelsesindsatsen.

Det foreslås i § 52, stk. 1, *nr. 4*, at jobcenteret kan give tilbud om vejledning og opkvalificering, jf. kapitel 14.

Vejledning og opkvalificering kan være uddannelser og kurser, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. Der henvises til forslaget til kapitel 14 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen indebærer, at vejledning og opkvalificering på samme måde som hidtil vil være et tilbud i beskæftigelsesindsatsen.

Med den foreslåede tilbudsvifte vil mentorstøtte ikke længere være en del af tilbudsviften. Reglerne for mentorstøtte vil i stedet fremgå af afsnittet om understøttelsen af indsatsen, jf. forslaget til kapitel 26 og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede stk. 1 indebærer en anden rækkefølge på tilbuddene i tilbudsviften end hidtil. De virksomhedsrettede tilbud, som generelt set bør have størst fokus, er nævnt først. Herefter nævnes vejledning og opkvalificering. Forslaget til rækkefølgen har dog i sig selv ingen betydning for, hvornår der kan gives de enkelte typer af tilbud.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at tilbud vil kunne gives hver for sig eller i kombination.

Det betyder, at tilbud enten kan gives som en enkeltstående indsats eller kombineres med hinanden, hvilket afhænger af, hvad der bedst hjælper personen tættere på sit beskæftigelses- eller uddannelsesmål.

Det vil fx kunne være et tilbud om virksomhedspraktik på en virksomhed, som kombineres med et kursus i form af vejledning og opkvalificering, der enten finder sted samtidig med eller efter praktikforløbet. Et andet eksempel er en virksomhedspraktik, som kan være en løftestang til en løntilskudsansættelse, hvilket igen vil kunne styrke muligheden for et efterfølgende ordinært job.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at tilbud ligeledes vil kunne gives i kombination med timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager.

Kombination af tilbud med ordinære ugentlige løntimer vil for mange kunne styrke muligheden for varig arbejdstilknytning. For så vidt angår kombinationen af virksomhedspraktik med ordinære løntimer henvises til forslaget i § 59, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at personen ikke vil kunne varetage samme arbejdsfunktioner i tilbud og som ordinært ansat, jf. dog § 59, stk. 2, 2. pkt.

Det betyder, at hvis aktiviteterne i tilbuddet og i de ordinære løntimer foregår sideløbende på en virksomhed, så kan der ikke være tale om samme arbejdsfunktioner. Dette gæl-

der dog ikke sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, jf. bemærkningerne til § 59, stk. 2, nedenfor.

Bestemmelsen indebærer, at der kommer større fokus på, at tilbud så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af ordinære timer, således at personen dermed bringes tættere på sit beskæftigelses- eller uddannelsesmål.

Der er tale om en tydeliggørelse af de gældende regler.

Til § 53

Efter den gældende § 22, stk. 3, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal tilbud så vidt muligt være rettet mod områder med behov for arbejdskraft og tage udgangspunkt i personens ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Af de gældende § 22, stk. 4-8, fremgår det, at der gælder nogle afvigelser hertil. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 2.10.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Af den gældende § 75 a fremgår det, at ledige selvforsørgende har ret til at få et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskud, med mindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 2.10.1.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Af de gældende §§ 75 b og 75 c, fremgår det, at der kan gives tilbud til personer under 18 år, hvis de har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 2.10.1.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 53, *stk. 1*, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. dog *stk. 2-7* og § 54.

Bestemmelsen indebærer, at det overordnet vil gælde, at når der gives tilbud til lovens målgrupper, skal de som udgangspunkt dels være rettet mod områder med behov for arbejdskraft og dels tage udgangspunkt i den enkeltes ønske og forudsætninger. Tilbud gives med henblik på, at personen, så hurtigt som det efter omstændighederne er muligt, opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 uanset *stk. 1* gives, hvis tilbuddet styrker personens muligheder for fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det drejer sig om dagpengemodtagere, som med forslaget til § 96 vil kunne få tilbud om en erhvervsuddannelse efter puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje. Bestemmelsen indebærer, at der ikke er krav om, at be-

tingelserne i stk. 1 skal være opfyldt, når der gives sådanne tilbud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1-3, 7, 8 og 12, kan tilbud uanset stk. 1 fastsættes af jobcenteret under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet, og tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik og kapitel 14 om vejledning og opkvalificering kan gives med henblik på, at personen opnår samfundsmæssig forståelse.

Det drejer sig om dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, personer uden for introduktionsprogrammet, der får overgangsydelse i stedet for kontanthjælp, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt ledige selvforsørgende.

Bestemmelsen giver mulighed for, at jobcenteret i særlige tilfælde vil kunne vælge at give et tilbud, som ikke umiddelbart falder inden for den lediges ønsker, fx i tilfælde hvor et tilbud retter sig mod et område med gode jobmuligheder, og hvor jobcenteret vurderer, at det netop er det, der skal til for at bringe personen tættere på selvforsørgelse.

Bestemmelsen indebærer for det andet, at jobcenteret vil kunne give et tilbud om virksomhedspraktik og vejledning og opkvalificering, som har til formål at personen skal opnå samfundsmæssig forståelse.

Det kan være tilfældet, hvis en person mangler grundlæggende forståelse for samfundsmæssige normer, og som følge heraf ikke har arbejdsmarkedstilknnytning. I så fald vil der kunne gives tilbud, som giver indsigt i disse normer og dermed forbedrer personens mulighed for job.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at tilbud dog altid skal tage hensyn til personens helbredstilstand.

Dette er alene en tydeliggørelse af, at et beskæftigelsesrettet tilbud aldrig må forværre en persons helbredssituation.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, med uddannelsespålæg, og nr. 4 eller 5, skal tilbud gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en relevant studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår, jf. § 30.

Det drejer sig om unge dagpengemodtagere med uddannelsespålæg samt uddannelseshjælpsmodtagere og personer uden for introduktionsprogrammet, der modtager overgangsydelse i stedet for uddannelseshjælp. Bestemmelsen indebærer, at tilbud til unge, som har fået uddannelsespålæg, jf. forslaget til § 30, skal have et uddannelsesrettet sigte. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler, dog således at det tydeliggøres, at det uddannelsesrettede sigte også skal gælde for unge dagpengemodtagere under 25 år, som har fået uddannelsespålæg.

Det foreslås i *stk. 5*, at for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, kan tilbud også gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det drejer sig om sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb. Det betyder, at for sygemeldte, der er i et ansættelsesforhold eller driver selvstændig virksomhed,

skal fokus i opfølgningen være på, at de fastholder deres beskæftigelse. En beskæftigelsesrettet indsats skal derfor som udgangspunkt være med sigte på hurtigst muligt at bringe den sygemeldte tilbage i jobbet eller i den selvstændige virksomhed, herunder i form af en gradvis tilbagevenden, indtil den sygemeldte kan vende tilbage på fuld tid. Der er tale om en videreførelse af gældende regler.

Det foreslås i *stk. 6*, at personer omfattet af § 6, nr. 12, har ret til tilbud efter kapitel 11, 12 og 14, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.

Det drejer sig om ledige selvforsørgende, dvs. personer, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge, forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om, at målgruppen af ledige selvforsørgende har ret til et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller vejledning og opkvalificering, medmindre jobcenteret skønner, at et tilbud ikke vil forbedre den pågældendes muligheder for at få beskæftigelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis personen allerede er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Det er jobcenteret, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.

De nærmere regler for tilbuddene m.v. til ledige selvforsørgende fremgår af de foreslåede kapitler 11, 12 og 14 om virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering samt af det foreslåede afsnit VIII om understøttelse af indsatsen og bemærkningerne hertil.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler.

Det foreslås i *stk. 7*, at for personer omfattet af § 6, nr. 13, kan tilbud gives efter en konkret vurdering med henblik på at understøtte, at personen bliver klar til uddannelse.

Det drejer sig om målgruppen af unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats, og som vil kunne få tilbud om virksomhedspraktik og tilbud om vejledning og opkvalificering.

Målgruppen vil være personer, der typisk er mellem 15 og 18 år, som har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, herunder unge med behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service.

Tilbud om virksomhedspraktik uden godtgørelse og tilbud om vejledning og opkvalificering vil efter en konkret vurdering kunne gives til unge mellem 15 og 18 år, der har brug for at komme ud i det virkelige liv og lære, hvad det vil sige at være på en arbejdsplads for derigennem at blive klar til at tage en uddannelse. Modtager den unge en ydelse i kontanthjælpssystemet, så bevares ydelsen under tilbuddet. Tilbuddet giver ikke den unge en selvstændig ret til at modtage offentlig forsørgelse.

Desuden vil en gruppe særligt udsatte unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og som typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler m.v., efter en konkret vurdering kunne få tilbud om virksomhedspraktik med godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde. Godtgørelsen kan dog højst udgøre det beløb, der er nævnt i § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik, dvs. op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Der skal ske en koordinering mellem kommunens ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen. Afgørelser om tilbud til unge under 18 år træffes med samtykke fra både den unge og forældremyndighedens indehavere. Tilbuddene til unge under 18 år skal gives under iagttagelse af arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde.

Forslaget om tilbud til unge under 18 årige, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, svarer til de gældende regler med sproglige justeringer. Tilbuddene til de unge vil med forslaget ikke længere fremgå af et selvstændigt kapitel, idet de skrives ind i lovens generelle kapitler.

Til § 54

Det fremgår af den gældende § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for dagpengemodtagere skal tilbud – uanset de formålsbestemmelser for tilbud, som fremgår af de enkelte tilbudskapitler – også kunne gives alene med henblik på afprøvning af en persons rådighed, såfremt jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen. Tilbuddet gives i så fald med henblik på at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats.

Det foreslås i § 54, stk. 1, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, kan tilbud uanset § 53, stk. 1, samt § 57, stk. 1, § 58, stk. 1, § 67, stk. 1, og § 92 fastsættes af jobcenteret som rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen.

Det indebærer, at jobcenteret vil kunne pålægge en dagpengemodtager at deltage i rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret finder, at personen ikke medvirker aktivt i indsatsen. Det vil bl.a. kunne være i situationer, hvor dagpengemodtagerens adfærd giver anledning til tvivl om, hvorvidt den pågældende reelt har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen.

Jobcenteret vil kunne give rådighedsafprøvende tilbud uanset, at tilbuddet ikke opfylder betingelserne i det foreslå-

ede § 53, stk. 1, om, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Det vil heller ikke være nødvendigt, at tilbuddet opfylder betingelserne i den foreslåede § 57, stk. 1, om at virksomhedspraktik gives til personer, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud. Det samme gælder betingelserne i den foreslåede § 58, stk. 1, om formålet med virksomhedspraktik, § 67, stk. 1, om formålet med ansættelse med løntilskud og § 92 om formålet med vejledning og opkvalificering.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i stk. 2, at tilbuddet skal gives med henblik på at afprøve personens vilje til medvirken i og rådighed for den aktive indsats.

Dette indebærer en fravigelse af de gældende formålkrav som nævnt i stk. 1 for de enkelte tilbud. Derimod skal de øvrige betingelser for de enkelte tilbud fortsat være opfyldt, herunder at der skal foreligge en begrundelse for tilbuddet.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Til § 55

Efter den gældende § 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der regler om, at tilbud ophører, når forsørgelsesydelsen ophører. Det fremgår, at dette angår personer, der modtager forsørgelsesydelse efter enten lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge, bortset fra sygedagpengemodtagere i forrevalidering, jf. § 24, stk. 4. Det betyder, at når en persons ydelse ophører, så skal tilbuddet også stoppe.

For så vidt angår revalidender fremgår det af den gældende lovs § 24, stk. 3, at tilbud kan gives, så længe personen er omfattet af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik. Af den gældende lovs § 24, stk. 4, 2. pkt. fremgår det, at for sygedagpengemodtagere i forrevalidering kan tilbuddet række ud over datoen, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge.

Det foreslås i § 55, stk. 1, at til personer, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, eller modtager fleksløntilskud efter kapitel 20 i denne lov, kan der ikke gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Bestemmelsen indebærer, at der ikke kan gives et tilbud, som på forhånd rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Det foreslås i stk. 2, at personer, der er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, kan få tilbud, så længe personen er omfattet af kapitlet, jf. dog varighedsbegrænsningerne for de enkelte tilbud i §§ 61, 68, 85 og 91.

Bestemmelsen indebærer, at for personer under revalidering vil tilbuddet kunne vare så længe, personen er omfattet af revalideringsreglerne, dog således at varighedsbegrænsningerne for de enkelte tilbudstyper skulle overholdes. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3, 1. pkt.*, at for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan jobcenteret beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af.

Dermed vil det fremover fremgå direkte af loven, at hvis en person skifter ydelse, vil jobcenteret kunne lade tilbuddet fortsætte efter de regler, der gælder for den nye målgruppe. Ved ydelsesskift forstås her også et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Det forhold, at alle betingelser for tilbuddet skal være opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe personen fremover er omfattet af, og at betingelserne skal være opfyldt ved ydelsesskiftet, betyder, at jobcenteret skal efterse, at alle betingelser for tilbuddet er opfyldt i forhold til reglerne for den nye målgruppe.

Det foreslås i *2. pkt.* at betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87.

Med forslaget fastslås det, at jobcenteret skal efterse betingelserne på det tidspunkt, hvor personen skifter ydelse. Der vil dermed ikke fx 4 måneder før et forventet ydelsesskift, kunne træffes en endelig afgørelse om fortsættelse af et tilbud, da betingelserne skal være opfyldt i tilknytning til ydelsesskiftet.

Jobcenteret skal således i tilknytning til ydelsesskiftet give og vurdere tilbuddet – ligesom hvis der havde været tale om et nyt tilbud – efter reglerne for den målgruppe, personen fremover omfattes af. Jobcenteret skal bl.a. efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe kan få tilbuddet, at formålet med at give/fortsætte tilbuddet er opfyldt, og at de øvrige betingelser er opfyldt, fx at kravet om forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i forbindelse med løntilskudsansættelse er opfyldt.

Det foreslås dog, at der ikke skal ske en fornyet høring af ansatte og ikke skal ske en fornyet vurdering af, om merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav er opfyldt. Baggrunden er, at disse betingelser var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Med hjemmel i lovforslagets § 81 forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om, at personen kan få tilbud om fortsættelse af en ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen har været ansat med løntilskud umiddelbart forud for personens ydelsesskift. Der forventes endvidere fastsat regler om genberegning af lønnen for et offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for per-

sonens forsørgelsesydelse kan have ændret sig. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

Det foreslås i *3. pkt.*, at tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet kan ikke overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91.

Forslaget om, at tilbuddet skal fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for den nye efter §§ 61, 68, 85 og 91, fastlægges for alle tilbud, der fortsættes ved målgruppeskift.

Det betyder, at hvis en person har været ansat med løntilskud som fx dagpengemodtager og i forbindelse med et ydelsesskift overgår til at være ansat hos arbejdsgiveren som jobparat kontanthjælpsmodtager, så må perioderne med ansættelse tilsammen ikke overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Dette harmonerer med, at hvis jobcenteret i dag efter en konkret vurdering i forbindelse med et ydelsesskift beslutter, at en person kan fortsætte et tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats efter et skift til en ny målgruppe, er det forudsat, at det samlede tilbud holdes inden for varighedsbegrænsningerne for den nye målgruppe. Grunden er, at varighedsbegrænsningerne ellers ikke ville blive overholdt, da tilbuddet netop fortsættes med samme indhold og hos samme arbejdsgiver.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i lovforslaget afsnit 2.10.2.3. og afsnit 2.13.

Til § 56

Efter den gældende § 26, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan deltagelse i tilbud i udlandet for så vidt angår kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt for revaliderer og ledighedsydelsesmodtagere ske i henhold til reglerne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik. For en nærmere gennemgang af den gældende udmøntning henvises til afsnit 2.10.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge den gældende lovs § 25, stk. 1, kan beskæftigelsesministeren for dagpengemodtagere fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges.

For en nærmere gennemgang af den gældende udmøntning henvises til afsnit 2.10.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den gældende lovs § 25, stk. 2, kan rådighedsforpligtelsen for så vidt angår kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet fraviges i medfør af en bemyndigelsesbestemmelse i § 13 c i lov om aktiv socialpolitik. For en nærmere gennemgang af den gældende udmøntning henvi-

ses til afsnit 2.10.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge den gældende lovs § 26, stk. 1, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet. For en nærmere gennemgang af den gældende udmøntning henvises til afsnit 2.10.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 56, stk. 1, at for personer omfattet af § 6, nr. 2-5, 9 og 10, kan deltagelse i tilbud i udlandet ske i det omfang, der er mulighed for at bevare retten til hjælp i særlige tilfælde under kortvarige udlandsophold efter § 5 i lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, ledighedsydelsesmodtagere og revalidender vil deltagelse i tilbud i udlandet kunne ske efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Det følger heraf, at der kan tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 26, stk. 2, med sproglige justeringer.

Det foreslås i stk. 2, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kravet om personens rådighedsforpligtelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges.

Det drejer sig om dagpengemodtagere, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering. Dette påtænkes udmøntet i bekendtgørelse, bl.a. således at jobcenteret efter ansøgning i særlige tilfælde vil kunne fravige, at dagpengemodtagere skal være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde. Fx således, at en person, som har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor et bestemt tilbud er en forudsætning for ansættelsen, vil kunne fritages fra rådigheden. Fritagelsen fra rådigheden skal meddeles personen skriftligt.

Forslaget svarer med sproglige justeringer til den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 25, stk. 1. Den påtænkte udmøntning svarer til den gældende.

Den gældende lovs § 25, stk. 2, videreføres ikke med forslaget, da den alene er en henvisning til, at rådighedsforpligtelsen kan fraviges i medfør af § 13 c i lov om aktiv socialpolitik for så vidt angår kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt personer, der modtager integrationsydelse uden for integrationsprogrammet. Det vil fortsat gælde, at beskæftigelsesministeren for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt for overgangsydelsesmodtagere vil kunne fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik kan fraviges. Hjemlen hertil vil således være i den lov.

Dette påtænkes udmøntet i bekendtgørelse bl.a. således, at jobcenteret efter ansøgning i særlige tilfælde vil kunne fravige, at kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere skal være aktivt arbejdssøgende og

stå til rådighed for henvist arbejde. Fx således, at en person, som har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor et bestemt tilbud er en forudsætning for ansættelsen, vil kunne fritages fra rådigheden. Fritagelsen fra rådigheden skal meddeles personen skriftligt.

Den påtænkte udmøntning svarer til den gældende.

Det foreslås i stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for, at personer omfattet af § 6, nr. 1 og 6, kan deltage i tilbud i udlandet.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren skal kunne fastsætte regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet.

Der påtænkes udmøntet regler i bekendtgørelse om, at dagpengemodtagere skal kunne få tilbud om uddannelse i udlandet, hvis uddannelsen er oprettet ved lov eller i henhold til lov i det pågældende land eller er anerkendt af det pågældende lands nationale uddannelsesmyndigheder, eller hvis uddannelsen er et led i en uddannelse her i landet. Jobcenteret vil kunne betale for studieafgift, såfremt uddannelsen er et led i en uddannelse her i landet.

Der påtænkes ligeledes udmøntet regler i bekendtgørelse om, at sygedagpengemodtagere, som har ret til sygedagpenge under ophold i udlandet, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsevnen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Forslaget svarer med sproglige justeringer til den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 26, stk. 1. Den påtænkte udmøntning svarer til den gældende.

Efter gældende regler i § 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren bl.a. regler om bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, herunder henvisning til tilbud efter kapitel 10-12. For en nærmere gennemgang heraf henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.10.1.4.

Det foreslås i stk. 4, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om forhold, der skal være opfyldt i forbindelse med afgivelse af og ophør med tilbud.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler i bekendtgørelse svarende til de gældende regler om, at afgivelse af tilbud skal være i overensstemmelse med dagpengemodtageres oplysninger om manglende pasningsmuligheder for børn m.v., og i overensstemmelse med deres rådighedspligt efter rådighedsreglerne, fx regler om transporttid.

Til § 57

Af de gældende regler i § 42 og §§ 75 a-75 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, hvilke målgrupper der kan få tilbud om virksomhedspraktik. For en nærmere gennemgang henvises til afsnit 2.11.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Af de gældende regler i lovens § 42 b fremgår det, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har

ret til et tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås i § 57, *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, kan få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Med forslaget videreføres reglerne for, hvilke målgrupper der kan få virksomhedspraktik. Det drejer sig om dagpenge-modtagere, kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobvisiterede, revalidender, førtidspensionister, ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

For så vidt angår fleksjobvisiterede vil der som hidtil også kunne gives virksomhedspraktik til personer, der er ansat i fleksjob. Fx således, at en person, der har et fleksjob på 7 timer om ugen, kan tilbydes virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet med henblik på at vurdere, om arbejdsvejen kan udvikles. En fleksjobansat person vil som hidtil selv skulle have et ønske om at komme i virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet. Kommunen kan ikke pålægge personen at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse. Kommunen skal i øvrigt sikre sig, at der tages det fornødne hensyn til den pågældendes skånebehov.

Med forslaget til *stk. 1* tydeliggøres det, at det er udgangspunktet, at en person i virksomhedspraktik skal have vanskeligt ved at opnå eller fastholde ordinært job eller få ansættelse med løntilskud, og at der således ikke skal gives virksomhedspraktik til en person, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår.

Forslaget indebærer tillige, at det bliver tydeligere, at virksomhedspraktik kan gives til personer, som har vanskeligt ved at fastholde ordinær beskæftigelse eller beskæftigelse med løntilskud. Dette er en tydeliggørelse af, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i arbejdsfastholdelse og med henblik på at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdet.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, omfattet af § 6, nr. 4 og 5, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Det drejer sig om uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som med forslaget vil kunne få virksomhedspraktik som en indsats, der i forbindelse med uddannelsespålægget understøtter personens vej mod uddannelse på ordinære vilkår.

Forslaget er således en videreførelse af indholdet i de gældende regler med de nævnte tydeliggørelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har

fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af virksomhedspraktik, jf. dog § 61.

Det drejer sig om dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Disse vil på samme måde som i dag få ret til tilbud om virksomhedspraktik, såfremt reglerne om virksomhedspraktik i øvrigt er opfyldt, og personen selv har fundet tilbuddet. Arbejdsgiveren og personen skal aftale varigheden af det selvfundne tilbud, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler, jf. bemærkningerne til forslaget til § 61 nedenfor.

Forslaget fastsætter ligesom i dag en ret for personen til et selvfundet tilbud. Jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik og rimelighedskravet. Jobcenteret vil som hidtil have mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan fx gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Til § 58

Efter den gældende regel i § 42, *stk. 3*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, gives tilbud om virksomhedspraktik med henblik på at afdække eller optræne faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål. Efter de gældende regler i samme lovs § 42, *stk. 4*, gives tilbuddet til uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet som led i en uddannelsesrettet indsats. Det betyder, at tilbuddet gives med henblik på, at personen skal blive i stand til at påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Efter de gældende regler i samme lovs § 22, *stk. 7*, kan virksomhedspraktik for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i beskæftigelse, også gives med henblik på fastholdelse af tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Det foreslås i § 58, *stk. 1*, at tilbud om virksomhedspraktik gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Med forslaget sker der en tydeliggørelse af formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik, så der mere direkte stilles krav til indholdet af og sigtet med virksomhedspraktik.

Forslaget indebærer for det første, at virksomhedspraktik på samme måde som hidtil har at gøre med kompetenceudvikling i bred forstand og afklaring af jobmål, således at

Til § 59

personen kommer tættere på selvforsørgelse. Der kan være forskellige grunde til, at en ledig har behov for virksomhedspraktik, hvilket altid beror på en konkret vurdering.

Forslaget indebærer for det andet en præcisering af, at et praktikforløb skal bringe personen tættere på sit jobmål, ved at personen under praktikken deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge. Dermed understreges det, at praktikken skal have en klar retning for den enkelte ledige, hvilket sker ved, at personen indgår i konkrete og meningsfulde arbejdsopgaver og arbejdssammenhænge på virksomheden.

Med forslaget er der således tale om en skærpelse af de gældende regler, idet det eksplicit vil fremgå af bestemmelsen, at virksomhedspraktik ikke alene som i dag skal afdække eller optræne kompetencer og afklare beskæftigelsesmål, men at det skal afklare og udvikle kompetencerne og dermed bringe personen tættere på sit jobmål, og at personen tillige under forløbet skal deltage i konkrete arbejdsopgaver og indgå i kollegiale sammenhænge.

Med forslaget videreføres de gældende regler med en skærpelse af indholdet af og sigtet med virksomhedspraktik. Det tydeliggøres, at forløbet skal være udviklende og målrettet, og at personen skal indgå i arbejdsmæssige og kollegiale sammenhænge.

Det er ikke hensigten, at der i større omfang end hidtil skal udføres konkrete arbejdsopgaver, men der skal være øget fokus på, at de arbejdsmæssige sammenhænge, som personen indgår i, er relevante i forhold til, at tilbuddet skal være udviklende og målrettet for den enkelte.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, gives tilbuddet med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Forslaget indebærer, at for uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der modtager overgangsydelse i stedet for uddannelseshjælp uden for introduktionsprogrammet, skal praktikken bidrage til afklaring af uddannelsesmål og udvikling af kompetencer med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Virkingen af forslaget er, at de gældende regler videreføres med en skærpelse af indholdet af og sigtet med virksomhedspraktik for uddannelseshjælpsmodtagere. Skærpelsen medfører, at det er uddannelsesmålet, som tilbuddet skal bidrage til at afklare og bringe personen tættere på.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, kan virksomhedspraktik tillige gives med henblik på arbejdsfastholdelse.

Forslaget betyder, at personer i jobafklaringsforløb og sygedagpengemodtagere som hidtil også vil kunne få virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de i forvejen er ansat, hvilket sker med henblik på at styrke personens muligheder for at fortsætte med at være ansat på virksomheden.

Det fremgår af den gældende regel i § 42, stk. 3 og 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at virksomhedspraktik gives med henblik på at afdække eller optræne personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål, og at uddannelseshjælpsmodtagere kan få virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Det fremgår af den gældende regel i § 22, stk. 7, i samme lov, at tilbuddet for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb tillige kan gives med henblik på fastholdelse af tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Det foreslås i § 59, *stk. 1, 1. pkt.*, at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem personen, virksomheden og jobcenteret.

Hensigten med forslaget er, at virksomhedspraktik skal have et indhold, som giver mening for den enkelte ledige og så vidt muligt hjælper personen tættere på selvforsørgelse.

Der er tale om en skærpelse af de gældende regler, som gør det klart, at virksomhedspraktik for alle målgrupper skal bringe personen tættere på sit beskæftigelsesmål eller uddannelsesmål, og at en virksomhedspraktik så vidt muligt skal resultere i, at personen opnår ordinære løntimer.

Forslaget indebærer, at det klart skal aftales på forhånd mellem personen, virksomheden og jobcenteret, hvad der er det præcise formål med praktikken for den enkelte ledige. Det er således hensigten, at der skal være et klart fokus på, hvad der ønskes opnået med forløbet for den enkelte person, og at det skrives ind i aftalen, hvilke af følgende elementer, der ønskes opnået:

- Opnåelse af ordinære løntimer, dvs. at praktikken afklarer eller udvikler kompetencer, som direkte kan føre til ordinære løntimer, dvs. timer, hvor personen ansættes ordinært. De ordinære timer vil kunne etableres sideløbende med praktikken inden for en anden arbejdsfunktion eller i forlængelse af praktikforløbet.
- Optræning af specifikke kompetencer til brug for cv'et og den videre jobsøgning. Dvs. personen udvikler kompetencer, som generelt forbedrer personens muligheder på arbejdsmarkedet.
- Afklaring af jobmål og kompetencer, dvs. praktikken skal medvirke til at afklare, hvilke områder det vil være relevant for borgeren at arbejde inden for. Det kan fx ske i form af kortere ophold på virksomheder (snusepraktik).

Det foreslås i *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, at virksomhedspraktikken skal tilrettelægges, så den så vidt muligt kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. Ordinære løntimer skal finde sted inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Det betyder, at tilbud om virksomhedspraktik så vidt muligt vil skulle tilrettelægges således, at personen under forløbet opnår kompetencer, der hjælper personen til at kunne opnå ordinære løntimer. Det er vigtigt, at muligheden for ordinære løntimer italesættes så tidligt som muligt. Ordinære

timer kan både være et mål med praktikken og et middel, hvor løntimerne over tid øges og på sigt kan give en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Hvis der etableres ordinære timer på en virksomhed, som skal foregå samtidigt med, at personen er i virksomhedspraktik, skal der være tale om en anden arbejdsfunktion.

Det forudsættes, at arbejdsopgavernes omfang og indhold under praktikken tilrettelægges under hensyntagen til persons muligheder og forudsætninger.

Ved afslutningen af et praktikforløb skal jobcenteret sammen med borgeren og virksomheden gøre status over forløbet i forhold til målopfyldelsen, og resultatet skrives ind i personens »Min Plan«, jf. forslaget til § 41.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold, skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. Kombination af virksomhedspraktik og gradvis tilbagevenden kan ske inden for den arbejdsfunktion, som personen er ansat til at varetage, hvis dette bedst muligt fremmer en hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen.

Det drejer sig om sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold.

Baggrunden for forslaget er, at for disse skal virksomhedspraktik ligesom i dag kunne gives med henblik på arbejdsfastholdelse. Det betyder, at de ligesom efter de gældende regler kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i at fremme en gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen. En gradvis tilbagevenden betyder, at den sygemeldte genoptager arbejdet delvist i takt med, at personen genvinder arbejdsevnen.

Personen vil således som hidtil kunne være i tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med eller forud for, at personen genoptager arbejdet gradvist frem mod, at personen igen kan arbejde på fuld tid. Indholdet i virksomhedspraktikken skal understøtte, at personen hurtigt vender tilbage til arbejde på fuld tid. Det er en forudsætning, at personen gradvist genoptager arbejdet på normale vilkår i takt med, at personen genvinder arbejdsevnen.

Med forslaget videreføres de gældende regler med ovennævnte præciseringer.

Til § 60

Det fremgår af den gældende regel i § 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer i virksomhedspraktik ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det fremgår videre, at personer dog er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i § 60, *stk. 1, 1. pkt.*, at personer i virksomhedspraktik ikke under virksomhedspraktikken er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog *stk. 2*.

Forslaget indebærer, at personen under en virksomhedspraktik ikke vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere i henhold til eller ved lov eller kollektiv overenskomst m.v. Forslaget skyldes, at en aftale om virksomhedspraktikforløb ikke i sig selv indebærer, at personen ansættes. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold og deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet.

Forslaget er en præcisering af, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, og som deltager i virksomhedspraktik på den virksomhed, hvor de er ansat, også i de timer, hvor de er i virksomhedspraktik, vil være omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Der er tale om en ny bestemmelse, som dog svarer til gældende ret.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Dette betyder, at personen i virksomhedspraktik som hidtil vil være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Til § 61

Det fremgår af de gældende regler i § 44 og § 75 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der gælder meget forskellige varighedsbegrænsninger for virksomhedspraktik. Kort sagt varierer varighedsgrænserne mellem 4 uger for personer, der er tæt på job eller uddannelse, og 13 uger med evt. forlængelsesmulighed for personer længere væk fra job eller uddannelse. For visse målgrupper (særligt udsatte unge under 18 år og revalidender) er der ikke øvre varighedsgrænser.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.11.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 61, *stk. 1, nr. 1*, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed, der udgør op til 4 uger for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, 4, og nr. 12, som er jobparate.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt jobparate ledige selvforsørgende.

Forslaget indebærer, at der for personer, som er tæt på arbejdsmarkedet, vil gælde en maksimal varighed på 4 uger for en virksomhedspraktik.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et tilbud om virksomhedspraktik kan have en varighed, der udgør op til 13 uger for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-11 og nr. 12, som er aktivtetsparate, samt nr. 13.

Forslaget omfatter aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobvisiterede, personer i revalidering, førtidspensionister, aktivitetsparate ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Forslaget indebærer, at der for disse målgrupper vil gælde en maksimal varighed på 13 uger for virksomhedspraktik.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af *stk. 1, nr. 2*, kan perioden efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Har personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering et helt særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere op til 13 uger ad gangen.

Forslaget angår de ovennævnte målgrupper, som 13-ugers varighedsgrænsen foreslås at gælde for. For disse personer vil der med forslaget være mulighed for efter en konkret vurdering at forlænge tilbuddet op til 26 uger. Hvis personen hen mod udgangen af perioden på 26 uger ud fra en konkret vurdering har et helt særligt behov for en længere periode, vil perioden kunne forlænges yderligere op til 13 uger ad gangen.

Det vil være en betingelse for en forlængelse, at jobcenteret hen mod udgangen af perioden ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af praktikforløbet for at formålet kan opfyldes. Vurderingen skal dermed ske hen mod afslutningen af perioden med virksomhedspraktik.

I den konkrete vurdering vil det skulle indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere afklaring eller udvikling af kompetencer. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at en forlængelse vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere.

Med forslaget vil der ske en markant forenkling af varighedsbegrænsningerne, således at der kun vil være to varighedsregler. Desuden vil risikoen for, at nogen får længere praktik, end de har behov for, blive reduceret. Der vil for alle ledige, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, og som har behov for længerevarende praktik, med jævne intervaller skulle tages stilling til, om deres praktikforløb er det rette, herunder om det bør forlænges eller ophøre.

Forslaget ændrer ikke ved, at det efter en konkret vurdering vil være muligt at give flere forskellige praktikforløb efter hinanden, hvilket fx kan være relevant for borgere længere væk fra arbejdsmarkedet, hvis der er et helt konkret behov herfor. Det kan fx dreje sig om et nyt forløb på den pågældende virksomhed inden for anden arbejdsfunktion, eller et nyt forløb på en anden virksomhed inden for lignende arbejdsfunktioner. Forslaget ændrer heller ikke ved, at tilbud generelt skal tilrettelægges, så de kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov.

Forslaget indebærer, at den gældende 8 ugers varighedsregel for virksomhedspraktik til personer, der modtager dag-

penge på dimittendvilkår, ikke videreføres, således at disse ligesom øvrige dagpengemodtagere vil kunne få praktikforløb på op til 4 uger.

Forslaget indebærer også, at der ikke længere vil være undergrupper af job- og uddannelsesparate, som virksomhedspraktik kan vare op til 13 uger for, fordi de ikke har erhvervs erfaring, har langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud. Alle job- og uddannelsesparate vil således med forslaget blive omfattet af 4-ugers begrænsningen.

Forslaget indebærer tillige, at for unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, vil der ikke gælde særlige varighedsregler, idet disse vil blive omfattet af 13-ugers reglen med mulighed for forlængelse. For personer i revalidering vil 13-ugers reglen med mulighed for forlængelse ligeledes skulle gælde.

Til § 62

Efter den gældende regel i § 45 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager dagpengemodtagere deres dagpenge under tilbud om virksomhedspraktik. Kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb modtager den ydelse, de er berettiget til efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge.

Efter den gældende regel i § 75 c kan særligt udsatte unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats få virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse, som højst kan udgøre et beløb svarende til satsen for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Det foreslås i § 62, *stk. 1*, at personer i virksomhedspraktik under tilbuddet modtager den ydelse, som personen er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension, lov om social pension eller fleksløntilskud i henhold til kapitel 20 i denne lov.

Forslaget betyder, at de gældende regler for ydelser i forbindelse med virksomhedspraktik videreføres, dvs. at en person under virksomhedspraktik modtager den ydelse, personen i forvejen har ret til.

Med forslaget tydeliggøres det, med en henvisning til lovforslagets kapitel 20, at personer, der er ansat i et fleksjob, har mulighed for at få virksomhedspraktik, hvor de bevarer deres fleksløntilskud. Tydeliggørelsen sker med baggrund i en række henvendelser fra kommuner, der har rejst tvivl om muligheden for virksomhedspraktik for personer, der er ansat i et fleksjob, og som modtager fleksløntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ved siden af lønnen i fleksjobbet som compensation for den nedsatte arbejdssevne. Det betyder fx, at en person, der er ansat i et fleksjob i 7 timer om ugen, kan få tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet med henblik på at vurdere, om personens arbejdssevne kan udvikles. En fleksjobansat skal dog selv have

et ønske om at komme i virksomhedspraktik sideløbende med fleksjobbet. Kommunen kan ikke pålægge personen at tage imod et tilbud om en sideløbende virksomhedspraktik, idet personen via sit fleksjob allerede opfylder sin rådighedsforpligtelse. Kommunen skal i øvrigt sikre sig, at der tages det fornødne hensyn til den pågældendes skånebehov.

Personer, der tilhører målgruppen af ledige selvforsørgende, og som derfor ikke modtager en offentlig forsørgelsesydelse, vil heller ikke under virksomhedspraktikken modtage en ydelse. Dette svarer til gældende regler.

Det vil fortsat gælde, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i ansættelse under sygdom, bevarer deres løn under praktikken, og at førtidspensionister bevarer deres førtidspension under en virksomhedspraktik.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, nr. 13, som er særligt udsatte, og som har behov for en indsats, der ligger ud over særlig støtte efter kapitel 11 i lov om social service, under tilbuddet modtager en økonomisk godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre satsen for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, jf. § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Det drejer sig om målgruppen af særligt udsatte unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 53, drejer det sig om en gruppe af særligt udsatte unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Det drejer sig om unge, som typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler. Disse unge vil efter en konkret vurdering kunne tilbydes virksomhedspraktik med godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats ud over særligt støtte efter kapitel 11 i lov om social service. Godtgørelsen fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde og kan højst være op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år. Der skal ske en koordinering mellem kommunens ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen.

Forslaget indebærer, at de gældende regler om ydelserne under virksomhedspraktik bliver videreført med sproglige justeringer.

Til § 63

Efter den gældende § 48, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal der såvel i private som offentlige virksomheder være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud. Formålet med reglen er, at virksomhedspraktikanter ikke skal fortrænge ordinært ansatte. Der er fastsat nærmere regler herfor, jf. afsnit

2.11.1.6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og afsnittet med bemærkninger til de i § 65 foreslåede bemyndigelsesbestemmelser.

Efter den gældende regel i samme lov § 48, stk. 2, skal der forud for etablering af virksomhedspraktik på mere end 13 uger være sket en drøftelse af etableringen mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Efter den gældende § 75, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, gælder kravet om, at der skal være et rimeligt forhold mellem antal ordinært ansatte og antallet af personer i virksomhedspraktik og i løntilskudsjob ikke for sygedagpengemodtagere, når praktikken skal foregå på en virksomhed, hvor personen er ansat.

Det foreslås i § 63, *stk. 1*, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter dette kapitel, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Med forslaget præciseres det i lovtæksten, at både personer i virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, løntilskud efter lovens kapitel 12, nytteindsats efter kapitel 13, nyuddannede personer med handicap, der fremover ansættes med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven medregnes i antallet af personer med støtte/tilskud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud med sproglige justeringer og ovenstående præcisering.

Det foreslås i *stk. 2*, at forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Dette betyder, at en eventuel forlængelse af et praktikforløb ud over 13 uger skal have været drøftet, så virksomhedens medarbejdere er forberedte på det forlængede forløb. Der er tale om en videreførelse af gældende regel.

Det foreslås i *stk. 3*, at stk. 1 og 2 ikke gælder for personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som er i et ansættelsesforhold ved tilbud om virksomhedspraktik i den virksomhed, hvor de er ansat.

Forslaget angår sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold. Forslaget indebærer, at for disse vil reglen om rimelighedskravet og reglen om, at praktikforløb ud over 13 uger skal have været drøftet, ikke gælde, hvis praktikken finder sted på den virksomhed, hvor de er ansat.

Der er tale om en præcisering med baggrund i, at en person i forbindelse med sygefravær fra den virksomhed, hvor personen er ansat, altid skal kunne få hjælp til at blive fastholdt i sit job.

Til § 64

Efter de gældende regler i § 49 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må etablering af virksomhedspraktik ikke være konkurrenceforvridende. Der findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med virksomhedspraktik, jf. beskrivelsen heraf i de almindelige bemærkninger afsnit 2.11.1.6.1.

Det foreslås, at etablering af virksomhedspraktik ikke må være konkurrenceforvridende.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler. De regler, der understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning, og som ligeledes understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte, vil være følgende:

- Virksomhedspraktik vil have en begrænset varighed, jf. forslaget til § 61.
- Der vil ikke kunne gives virksomhedspraktik til en borger, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løntilskudsjob eller på ordinære vilkår, jf. forslaget til § 57.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i virksomhedspraktik, nytteindsats eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. forslaget til § 63, stk. 1.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages ved vurdering af rimelighedskravet og ved praktikforlængelser, jf. forslaget til § 63, stk. 2.
- Det er som hovedregel ikke muligt at få virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat, jf. forslaget til § 65.
- Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af virksomhedspraktik. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i virksomhedspraktik. Dette fremgår af § 31 i organiseringsloven. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale arbejdsmarkedsråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om virksomhedspraktik, hvis man mener, det ikke lever op til formålet, jf. forslaget til § 204. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsen.

Til § 65

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 50 kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler efter lovens kapitel om virksomhedspraktik. Herunder kan der fastsættes nærmere betingelser for praktik hos private arbejdsgivere, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik samt regler om, hvornår rimelighedskravet er opfyldt.

De nærmere regler herom er udmøntet i kapitel 9 i den gældende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, fx er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravets opfyldelse og om hvor mange, der må være i virksomhedspraktik og løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte. For en gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.11.1.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 65, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om virksomhedspraktik, herunder om betingelser for virksomhedspraktik, om krav til omfanget af et tilbud om virksomhedspraktik samt om rimelighedskravet efter § 63.

Det er hensigten med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, at de gældende bemyndigelsesbestemmelser videreføres. Dog foreslås det præciseret, at der også kan fastsættes nærmere betingelser for virksomhedspraktik hos offentlige arbejdsgivere. Dette har også hidtil været muligt, jf. fx at reglerne for rimelighedskravets udmøntning også gælder for offentlige virksomheder.

Med hjemmel heri forventes der som i dag at blive fastsat regler i bekendtgørelse om, at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb, og at der for sygedagpengemodtagere er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

Svarende til i dag forventes det endvidere at blive udmøntet i bekendtgørelse, at der som udgangspunkt ikke er mulighed for at få tilbud om virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor en person senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven. Dog forventes det, jf. aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at blive fastsat i bekendtgørelsen, at udsatte borgere efter en konkret vurdering skal have mulighed for praktik på deres seneste ansættelsessted, forudsat at praktikken ligger inden for en ny arbejdsfunktion.

Der forventes videre at blive fastsat regler om, at alle ordinært ansatte indgår i opgørelsen af ordinært ansatte, og dermed vil personer i tidsbegrænsede stillinger og stillinger med konkrete arbejdsbeskrivelser komme til at tælle med i opgørelsen af ordinært ansatte. Baggrunden herfor er, at der fremover skal ske en automatiseret opgørelse af antallet af ordinært ansatte på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, når der er etableret adgang til at trække data fra registeret. Dermed kan den tid, virksomhederne skal bruge på at indtaste oplysninger i det digitale ansøgningssystem VITAS i forbindelse med virksomhedspraktik og løntilskudsjob minimeres.

Som led i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats er der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af FH, DA og KL om udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal undersøge mulige modeller for en registerbaseret opgørelse af rimelighedskravet på baggrund af indkomstregisteret. Modellerne skal være afbalancerede i den forstand, at de skal tage hensyn til, at den enkelte person i et aktivt tilbud fortsat oplever at være på en arbejdsplads med kollegaer ansat på ordinære vilkår. Arbejdsgruppen skal belyse og rådgive

ve beskæftigelsesministeren og forligskredsen om en udmøntningsmodel, som fastholder intentionerne og de overordnede hensyn i rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal på den baggrund udarbejde en udmøntningsmodel for rimelighedskravet.

Det mere præcise grundlag for opgørelse og udmøntning af rimelighedskravet vil på baggrund af aftalekredsens beslutning i forlængelse af arbejdsgruppens anbefalinger, blive fastsat i bekendtgørelsen. Det forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra den 1. januar 2020.

Det foreslås, at de nærmere regler om rimelighedskravet fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Der forventes fastsat regler herom på baggrund af en aftale, som forligskredsen forventes at indgå efter modtagelsen af arbejdsgruppens udmøntningsmodel.

Til § 66

Efter den gældende regel i § 51 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan følgende målgrupper få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere:

- Dagpengemodtagere,
- Kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er det en betingelse, at de ikke vurderes åbenlyst uddannelsesparate,
- Revalidender,
- Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb. Det gælder dog ikke personer, som er i et ansættelsesforhold,
- Dimittender med handicap,
- Personer i ressourceforløb og
- Førtidspensionister.

Efter den gældende lovs § 75 a kan job- og aktivitetsparate ledige selvforsørgende få tilbud efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter den gældende lovs § 52 a har dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, såfremt betingelserne i kapitlet og regler fastsat i medfør heraf er opfyldt, og personen selv har fundet tilbudet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.1. og 2.12.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 66, stk. 1, at personer omfattet af § 6, kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere. Det gælder dog ikke personer omfattet af § 6, nr. 4, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate,

nr. 6 og 7, som er i job eller driver selvstændig virksomhed, og nr. 9 og 13.

Forslaget omfatter alle personer, der er omfattet af lovens målgrupper, bortset fra uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som vurderes åbenlyst uddannelsesparate, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er beskæftigede i job eller driver selvstændig virksomhed, fleksjobvisiterede og personer under 18 år.

Forslaget betyder, at de målgrupper, som i dag kan få tilbud om ansættelse med løntilskud, fortsat kan få tilbud om ansættelse med løntilskud efter bestemmelsen, bortset fra nyuddannede personer med handicap. Det er dog præciseret i lovtæksten, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb hverken må være beskæftiget i job (være i et ansættelsesforhold) eller i egen virksomhed.

Bestemmelsen omfatter fremover ikke nyuddannede personer med handicap, idet deres løntilskudsordning foreslås flyttet til kompensationsloven. Persongruppen er fremover ikke en selvstændig målgruppe i loven. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2.1.

Det foreslås i stk. 2, at personer omfattet af § 6, nr. 1-3, har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i dette kapitel i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af ansættelse med løntilskud, jf. dog § 68.

Det betyder, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet på samme måde som i dag, vil have ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt.

Arbejdsgiveren og personen vil skulle aftale varigheden af perioden med ansættelse med løntilskud, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler.

Forslaget fastsætter en ret for personen. Jobcenteret vil ikke skulle foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret vil alene skulle påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for løntilskudsansættelse, merbeskæftigelseskravet og rimelighedskravet.

Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud vil fx kunne gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer, bortset fra at reglerne for nyuddannede personer med handicap udgår, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Til § 67

Efter de gældende regler i §§ 52 og 75 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives tilbud om ansættelse med løntilskud med henblik på

- oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer for dagpenge- og sygedagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende og for personer i jobafklarings- og ressourceforløb,
- opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse for førtidspensionister, og
- indslusning på arbejdsmarkedet af dimittender med handicap.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 67, stk. 1, at tilbud om ansættelse med løntilskud gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer, jf. dog stk. 2.

Jobcenteret skal således vurdere, om personen ved ansættelsen med løntilskud vil kunne opnå en oplæring eller genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.

Oplæring og genoptræning kan være af faglig karakter, fx inden for et nyt fag eller et tidligere arbejdsområde, hvor personen i flere år ikke har arbejdet inden for området. Der kan også være tale om oplæring og genoptræning af en persons sociale kompetencer, fx i forhold til at møde op og arbejde sammen med andre på en arbejdsplads m.v.

Det foreslås dog i stk. 2, at for personer omfattet af § 6, nr. 11, gives tilbuddet med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

Forslaget omfatter førtidspensionister og betyder, at jobcenteret for disse personer skal vurdere, om de ved ansættelsen med løntilskud vil kunne opnå eller fastholde beskæftigelse. Der stilles dermed ikke krav om, at der med løntilskudsansættelsen vil skulle ske en oplæring eller genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer, bortset fra at reglerne for nyuddannede personer med handicap udgår, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Til § 68

Efter de gældende regler i §§ 53 og 75 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der for de fleste målgrupper begrænsninger for, hvor lang tid et tilbud om ansættelse med løntilskud kan vare hos den enkelte arbejdsgiver.

Efter §§ 53 og 75 a gælder der følgende begrænsning af varighed for et tilbud om ansættelse med løntilskud:

- For dagpengemodtagere kan et tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere gives i op til 4 måneder og hos private arbejdsgivere i op til 6 måneder.
- For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 6 måneder.

- For sygedagpengemodtagere, dimittender med handicap og personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 1 år.
- For revalidender og førtidspensionister kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives ud over 1 år.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 68, stk. 1, nr. 1, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 1, 2, 4 og nr. 12, som er jobparate.

Med forslaget sikres der ensartede varighedsbegrænsninger for personer tættere på arbejdsmarkedet, dvs. dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og jobparate ledige selvforsørgende.

For disse målgrupper vil der fremover være varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til 6 måneder hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 3, 5-8, 10 og for personer omfattet af nr. 12, som er aktivitetsparate. Har personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 12 måneder.

Med forslaget vil der dermed også være ensartede varighedsbegrænsninger for de øvrige målgrupper, der er længere fra arbejdsmarkedet, dvs. aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate overgangsydeshjælpsmodtagere uden for introduktionsprogrammet, aktivitetsparate ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt personer i revalidering.

For disse målgrupper vil der fremover være en varighedsbegrænsning på 6 måneder ved både private og offentlige løntilskudsjob. Løntilskudsjobbet kan efter konkret vurdering forlænges med op til 6 måneder, så det i alt kan udgøre højst 12 måneder, dvs. 1 år.

Det vil være en betingelse for en forlængelse, at jobcenteret hen mod udgangen af perioden for løntilskudsansættelsen ud fra en konkret vurdering finder, at personen har behov for en forlængelse af løntilskudsansættelsen. Vurderingen skal dermed ske hen mod afslutningen af perioden med løntilskudsansættelse.

I den konkrete vurdering vil det skulle indgå, om personen har konkrete individuelle behov for yderligere oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at forlængelsen af løntilskudsansættelsen vil styrke personens faglige kompetencer inden for et arbejdsområde yderligere.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør mere end 12 måneder hos private og offentlige arbejdsgivere for personer omfattet af § 6, nr. 11.

For førtidspensionister fastholdes det, at et tilbud kan have en varighed på mere end 12 måneder, dvs. på mere end 1 år.

Forslaget betyder, at der fortsat ikke vil gælde en varighedsbegrænsning for førtidspensionisters ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Med forslaget til bestemmelsen sker der en betydelig forenkling og ensretning af varighedsbegrænsningen for tilbud om ansættelse med løntilskud. Det bemærkes, at nyuddannede personer med handicap udgår af bestemmelsen, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Jobcenteret vil fortsat, ligesom i dag, skulle vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Ligesom i dag kan der også fremover gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.

Til § 69

Efter de gældende regler i § 51, stk. 2, og § 75 a, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud, at

- dagpengemodtagere har været ledige i sammenlagt mere end 6 måneder,

- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsledighedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende.

For disse grupper gælder kravet om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelsesperioder m.v. både for ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Efter den gældende lovs § 51, stk. 3, er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, at

- sygedagpengemodtagere i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsledighedsdagpenge eller sygedagpenge,
- personer i ressourceforløb i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsledighedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter

lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende, og – personer i jobafklaringsforløb i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, arbejdsledighedsdagpenge eller sygedagpenge.

For disse målgrupper gælder kravet om forudgående ledighedsperiode med visse ydelsesperioder m.v. dermed alene for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

For revalidender, førtidspensionister og nyuddannede med handicap gælder der ikke et krav om forudgående ledighedsperiode med offentlige forsørgelsesyndelser m.v. ved ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Der gælder heller ikke krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesyndelser – hverken ved ansættelse hos private eller offentlige med løntilskud, hvis personen

- 1) ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau,
- 2) er over 50 år eller
- 3) er enlig forsørger.

Reglerne om 6 måneders forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesyndelser m.v. i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning).

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 69, stk. 1, at for at blive ansat med løntilskud hos arbejdsgivere skal personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesyndelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt ledige selvforsørgende og betyder, at de forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesyndelser m.v. i mindst 6 måneder.

For disse målgrupper betyder forslaget, at der vil gælde et krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesyndelser m.v. for ansættelse med løntilskud hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås i stk. 2, at for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal personer omfattet af § 6, nr. 6-8, i en forudgående periode på mindst 6 måneder have modtaget visse offentlige forsørgelsesyndelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb og betyder, at de forud for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos private ar-

bejdsgivere skal have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder. Derimod gælder der for disse personer ikke krav om en forudgående periode med visse forsørgelsesydelse m.v. ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere.

Forslaget betyder endvidere, at der fortsat ikke vil gælde et krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. for personer i revalidering og førtidspensionister – uanset om de skal ansættes hos private eller offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 2, forventes der at blive fastsat nærmere bekendtgørelsesregler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Der vil være tale om en videreførelse af de gældende krav til forudgående perioder med forsørgelsesydelse med enkelte præciseringer. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 10, stk. 2 og bemærkningerne hertil.

Der foreslås endelig i *stk. 3*, at der uanset *stk. 1* og *2* ikke gælder krav om en forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v., hvis personen

- 1) ikke har en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau,
- 2) er over 50 år eller
- 3) er enlig forsørger.

Forslaget betyder, at personer, som enten ikke har en sådan kompetencegivende uddannelse, er over 50 år, eller er enlig forsørger, vil være undtaget fra kravene om forudgående ledighed.

I kravet om, at personen ikke må have en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller kompetencegivende uddannelse på højere niveau ligger, at personen ikke må have en af de gymnasiale uddannelser (almengymnasiale og erhvervs-gymnasiale uddannelser), en erhvervsuddannelse, herunder *eux* eller en videregående uddannelse, herunder de maritime uddannelser. Dvs. at de højst må have afsluttet grundskolen eller 10. klasse eller STU, eller have gennemført uddannelsesforløb med sigte på at kvalificere sig til en kompetencegivende ungdomsuddannelse, dvs. fx have gennemført en EGU, en KUU eller et produktions-skoleforløb (fra 1. august 2019 samlet i FGU).

Ved begrebet enlig forsørger forstås ligesom i dag, en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer, bortset fra at reglerne for nyuddannede personer med handicap udgår, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Til § 70

Efter den gældende regel i § 59 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er personer, der ansættes med løntilskud, i øvrigt omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere, dog kan beskæftigelsesministeren fastsætte undtagelser herfra.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 70, at personer, der ansættes med løntilskud efter kapitlet, er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere.

Dermed vil det fortsat fremgå klart i loven, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere. En person, der er ansat med løntilskud efter kapitlet, vil dermed være omfattet af fx barselsloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning.

I barselsloven er der bl.a. regler om ret til fravær i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption. Efter arbejdsmiljøloven stilles der bl.a. krav til både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø hos en arbejdsgiver med henblik på at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, og i arbejdsskadesikringsloven er der bl.a. regler om ret til erstatning ved arbejdsskader.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 71

Efter de gældende regler i §§ 54, 58 og 75 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, nyuddannede personer med handicap samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere. Det bemærkes, at der i den gældende lovs §§ 56 og 57 er fastsat særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidenter og førtidspensionister.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.6.1. og 2.12.1.6.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 71, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog §§ 73 og 74.

Forslaget omfatter dermed alle målgrupper, der kan ansættes med løntilskud, og som ansættes hos en privat arbejdsgiver, bortset fra personer i revalidering og førtidspensionister, som der er fastsat særlige regler for i lovforslagets §§ 73 og 74. Dvs. forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, ledige

selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb.

Med forslaget stilles der krav om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når en person ansættes med løn-tilskud hos en privat arbejdsgiver.

Det betyder, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og øvrige arbejdsvilkår (fx arbejdstid) svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen. Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og øvrige arbejdsvilkår svare til, hvad der gælder efter overenskomst eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og arbejdsvilkår svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Med hjemmel i lovforslagets § 81 forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om bl.a. ansættelsesbrev, betaling af lønudgift og om betaling af løntilskud ved overarbejde. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer, bortset fra at reglerne for nyuddannede personer med handicap udgår, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven.

Til § 72

Efter de gældende regler i §§ 55 og 75 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal løn- og arbejdsvilkår som udgangspunkt være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

I de gældende regler i lovens § 55, stk. 2-6, og § 75 a, stk. 5 og 6, er dog opregnet en række undtagelser hertil.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 2, er der fastlagt en fast timeløn på 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v. Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, jf. den gældende lovs § 55, stk. 3-5. For sygedagpengemodtagere følger det dog af gældende lovs § 55, stk. 6, at arbejdstiden fastsættes efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og en sygedagpengemodtager.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 3, skal lønnen til dagpengemodtagere efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter § 55, stk. 4, skal lønnen til kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i ressource- og jobafklaringsforløb efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag under hele ansættelsesforholdet ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter

lov om aktiv socialpolitik ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

For ledige selvforsørgende er det i den gældende lovs § 75 a, stk. 5 og 6, fastsat, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal udgøre

- 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og

- 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer.

Det er endvidere en betingelse for, at den ledige selvforsørgende kan få udbetalt løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at personens børn opholder sig her i riget bortset fra på Færøerne og i Grønland. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. lovens § 55, stk. 5.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.6.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 72, *stk. 1*, at ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 1-8 og 12, skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige, jf. dog stk. 2-5.

Det foreslås dermed, at udgangspunktet fortsat er, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at timelønnen udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Dermed foreslås det, at der fastlægges en fast timeløn i loven som gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Der vil skulle fastsættes bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om, hvilke ydelser og tillæg, der kan udbetales ud over timelønnen, fx feriegodtgørelse og pension. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

Timelønnen gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovforslagets § 189. Timelønnen offentliggøres årligt i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og på retsinformation. I 2019 udgør timelønnen 127,90 kr. pr. time.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for disse personer der modtager forsørgelsesydelser, bortset fra sygedag-

pengemodtagere – under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse, jf. forslagene til stk. 3 og 4. For en beskrivelse vedrørende sygedagpengemodtagere henvises til forslaget til stk. 6.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at lønnen skal efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, der er omfattet af § 6, nr. 1.

Forslaget betyder, at for dagpengemodtagere skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med deres dagpenge, og princippet er dermed, at de ikke får udbetalt mere, når de er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når de er ledige. Ved brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for personer, der er omfattet af § 6, nr. 2-5, 7 og 8.

Forslaget betyder, at for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb, skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med deres ydelse.

For disse persongrupper er princippet dermed også, at de ikke får udbetalt mere, når de er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når de er ledige. Ved brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

De nærmere regler om bl.a. opgørelsen af en persons samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 81. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, der er omfattet af § 6, nr. 12, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer omfattet af § 6, nr. 12.

Forslaget betyder, at for ledige selvforsørgende skal lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge for forsørgere, og 60 pct. af højeste dagpenge for andre (ikke forsørgere). Ved afgørelsen af, om personen har forsørgelsespligt over for børn følges vurdering efter lov om aktiv socialpolitik. Efter denne lov er det den privatretlige forsørgelsespligt over for et barn efter Social- og Indenrigsministeriets lovgivning (lov om børns forsørgelse), som er afgørende for, om man i relation til det offentlige har forsørgelsesansvar over for barnet. Det følger heraf, at forældre hver for sig er forpligtet til at forsørge barnet. Forpligtigelsen ophører ved barnets fyldte 18

år, eller når barnet indgår ægteskab eller selv får forsørgelsespligt over for et barn.

Det bemærkes dog, at der efter forslaget til stk. 5, stilles yderligere betingelser for forsørgerensatsen.

Det foreslås i *stk. 4*, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen, jf. stk. 3. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse, jf. dog stk. 5 og 6.

Det forhold, at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets begyndelse, betyder, at selvom der efter løntilskudsansættelsens start sker ændringer i personens ydelsesniveau, fortsætter ansættelsen med det oprindeligt beregnede løn- og timetal. Det gælder både, hvis personen efterfølgende ville have ret til en højere eller en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold betyder, at personen ville have ret til en højere ydelse, kan personen i stedet søge om supplerende hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Da timelønnen reguleres årligt på baggrund af dagpenge-reguleringen, vil der for en ansættelse, som løber over et årsskifte, fortsat skulle udbetales løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

De nærmere regler om bl.a. beregningen af timelønnen forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 81. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

På baggrund af den faste timeløn og oplysninger om personens samlede forsørgelsesydelse, vil den offentlige arbejdsgiver kunne fastsætte arbejdstiden pr. uge på baggrund af personens dagpenge/hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Ugebeløbet tillægges arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct., svarende til, at den ugentlige ydelse divideres med 0,92. Herved fremkommer den opregulerede ydelse. Arbejdstiden pr. uge beregnes herefter ved at dividere den opregulerede ydelse med den faste timeløn. Det beregnede antal timer, oprundes til nærmeste hele timetal. Ugelønnen omregnes til månedsløn ved at gange med 13/3.

Eksempel: Dagpengemodtager (max. dagpengesats) (2019-tal).

En dagpengemodtager med max. dagpengesats: 4.355 kr. pr. uge.

Beløbet reguleret med 8 pct. AM-bidrag: 4.355 kr.: 0,92 = 4.733,70 kr.

Antallet af timer pr. uge: 4.733,70 kr.: 127,90 kr. (Reguleret ugebeløb: timelønnen) = 37,00 timer.

Den ugentlige arbejdstid udgør dermed 37 timer.

Ugelønnen udgør: 37 x 127,90 kr. = 4.732,30 kr. pr. uge.

Der forventes med hjemmel i forslaget til § 81 at blive fastsat nærmere regler om bl.a. hvilke ydelser/tillæg, der kan dækkes ud over lønnen pr. arbejdstime, afspadsring af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær

beskæftigelse. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

Det foreslås i *stk. 5*, at for personer omfattet af § 6, nr. 12, er det en betingelse for udbetaling af en løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., efter *stk. 3*, nr. 3, at børnene opholder sig her i landet. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Forslaget omfatter ledige selvforsørgende, som har forsørgelsespligt over for børn, og betyder, at det for disse personer er en yderligere betingelse for at få udbetalt en løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at børnene, som de har forsørgelsespligt over for, opholder sig her i landet. Kravet gælder dog ikke for ledige selvforsørgende, som er EU-/EØS-borgere. Her kan børnene befinde sig i et andet EU-/EØS-land.

Det foreslås endelig i *stk. 6*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 6, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, fastsættes arbejdstiden efter aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og personen. Forslaget omhandler arbejdstiden ved ansættelse af sygedagpengemodtagere.

Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere og betyder, at arbejdstiden fastsættes individuelt på baggrund af en aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og sygedagpengemodtageren. Der skal dermed ikke ske samme beregning af arbejdstiden som for de øvrige målgrupper.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 73

Efter den gældende regel i § 56 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal løn- og arbejdsvilkårene være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når revalidender ansættes med løntilskud.

For revalidender i elev- og lærlingeforløb, som på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn. Jobcenteret har dog efter en konkret og individuel vurdering mulighed for at beslutte, at lønnen i elev- og lærlingeforløb for disse revalidender med omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, som alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde, dvs. at eleverne skal have overenskomstmæssig løn svarende til færdiguddannede.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.6.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 73, *stk. 1*, at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 10, skal lønnen som minimum svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, jf. dog *stk. 2*.

Forslaget omfatter personer i revalidering, som skal ansættes med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere, og fastsætter kravene til løn- og arbejdsvilkår for ansættelsen, dog med de i *stk. 2* nævnte undtagelser.

De beskrevne krav til løn- og arbejdsvilkår betyder, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen mindst svare til den mindsteløn, der gives efter overenskomsten eller aftalen, og arbejdsvilkårene (fx arbejdstid) skal svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen. Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen mindst svare til den mindsteløn, der efter overenskomst eller aftale gælder for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Ligeledes skal arbejdsvilkårene svare til dem, der gælder for det tilsvarende arbejde, som er omfattet af overenskomsten eller aftalen. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen mindst svare til den mindsteløn, som må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde. Ligeledes skal arbejdsvilkårene svare til, hvad der må anses for normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Med forslaget vil det fortsat være udgangspunktet, at der vil kunne etableres ansættelse med løntilskud for personer i revalidering, hvis løn- og arbejdsvilkårene er overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Dvs. også når der er tale om et elev- eller lærlingeforløb, skal revalidenden have den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede og ikke kun elev/lærlingeløn.

Det foreslås dog i *stk. 2*, *1. pkt.*, at i elev- eller lærlingeforløb, hvor personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, og arbejdsvilkårene skal svare til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

Med forslaget vil der dog fortsat kunne etableres en løntilskudsansættelse i forbindelse med, at personer i revalidering er i elev- og lærlingeforløb, hvor lønnen alene svarer til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, hvis revalidenden på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats. I disse tilfælde vil der kunne ydes løntilskud til selve elev-/lærlingelønnen. Enten til hele elev-/lærlingelønnen eller til en del af den, efter en konkret vurdering, jf. lovforslagets § 76, *stk. 5*.

Det foreslås endelig i *2. pkt.*, at jobcenteret efter en konkret og individuel vurdering kan beslutte, at lønnen som minimum skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

Med forslaget vil jobcenteret efter en konkret og individuel vurdering kunne beslutte, at lønnen for disse personer i revalidering, som har omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, og som dermed alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats alligevel skal svare til den

mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede. I så fald gives løntilskuddet ikke alene til den del af lønnen, som elev-/lærlingesatsen udgør, men også til resten af lønnen, jf. lovforslagets § 76, stk. 5.

I den konkrete og individuelle vurdering kan bl.a. indgå personens alder og forudgående tilknytning til arbejdsmarkedet. Der vil fx kunne lægges vægt på, at personen er ud over den almindelige uddannelsesalder og/eller har en vis forudgående tilknytning til arbejdsmarkedet eller til det fag, personens ansættes inden for. Det vil også kunne indgå, om jobcenteret vurderer, at personen inden for en rimelig periode med oplæring eller genoptræning af kompetencer må antages at kunne bidrage med en større arbejdsindsats.

For en nærmere beskrivelse af reglerne om fastsættelse af løntilskuddets størrelse henvises til lovforslagets § 76, stk. 5.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 74

Det følger af den gældende regel i § 57 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at når førtidspensionister ansættes med løntilskud, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.6.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 74, at ved ansættelse med løntilskud hos arbejdsgivere af personer omfattet af § 6, nr. 11, fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Fastsættelsen skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Forslaget omfatter førtidspensionister og betyder, at det vil være arbejdsgiveren og personen, der i samarbejde med den faglige organisation på området, vil skulle fastsætte løn- og arbejdsvilkår. Ligesom i dag vil der – hvis personen ansættes inden for et område, der ikke er dækket af en faglig overenskomst – skulle rettes henvendelse til den organisation, der dækker et område, der ligger nærmest det område, som personen ansættes inden for.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 75

Efter de gældende regler i §§ 63 og 64 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales der ved ansættelse med løntilskud et løntilskud til arbejdsgiveren.

I lovens § 63 er opregnet 5 satser (pr. 1. januar 2015), som løntilskuddet pr. time kan udgøre. Bestemmelsen angiver løntilskudssatserne pr. times ansættelse. Løntilskuddet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. den gældende lovs § 127.

Løntilskuddet pr. time udgør pr. 1. januar 2015:

- 1) 26,54 kr., (28,56 kr. i 2019),
- 2) 46,48 kr., (50,01 kr. i 2019),
- 3) 74,05 kr., (79,68 kr. i 2019),
- 4) 107,55 kr. (115,73 kr. i 2019) eller
- 5) 143,14 kr. (154,02 kr. i 2019).

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 75, *stk. 1*, at der ved ansættelse efter kapitlet udbetales et løntilskud til arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 2*, at løntilskuddet pr. time (2019-niveau) skal udgøre en af følgende satser:

- 1) 28,56 kr.
- 2) 50,01 kr.
- 3) 79,68 kr.
- 4) 115,73 kr.
- 5) 154,02 kr.

Bestemmelsen angiver de mulige løntilskudssatser pr. times ansættelse, og løntilskuddet til arbejdsgiverne beregnes som tilskudssatsen pr. time ganget med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen.

Løntilskuddets størrelse er dermed fastsat i loven, og der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til fx ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud i ferieperioden.

Ved den årlige regulering af løntilskuddet udbetales den regulerede sats automatisk til arbejdsgiveren.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om satserne for løntilskuddet uden indholdsmæssige ændringer, men med justeringer til 2019-beløb.

Til § 76

Efter den gældende regel i § 64, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sker fastsættelsen af, hvilken løntilskudssats der skal udbetales efter en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For revalidender foretages vurderingen efter de regler, der er fastsat i medfør af lovens § 31, stk. 1, 4. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdsevne.

I den gældende lovs § 64, stk. 2-7, er der dog opregnet en række undtagelser til bestemmelsens stk. 1, om, at der skal ske en konkret vurdering ved fastsættelse af, hvilken løntilskudssats, der skal udbetales til arbejdsgiveren.

Efter lovens § 64, stk. 2, udgør løntilskuddet til private arbejdsgivere 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) og til offentlige arbejdsgivere 115,73 kr. pr. time (2019-niveau), når der ansættes dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Det samme gælder ved ansættelse af ledige selvforsørgende, jf. lovens § 75 a, stk. 2 og 3.

Efter lovens § 64, stk. 3 og 4, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere, når revalidender og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ansættes med løntilskud.

Ved ansættelse af revalidender i elev- og lærlingeforløb, hvor lønnen som minimum svarer til den mindste overenskomst-mæssige på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende, skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomst-mæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Ved ansættelse i elev- og lærlingeforløb kan der kun ydes tilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Når sygedagpengemodtagere ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) til private arbejdsgivere og 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til offentlige arbejdsgivere, jf. lovens § 64, stk. 5.

Ligeledes gælder, at når førtidspensionister ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet dog udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau).

Efter gældende lovs § 64, stk. 5, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere, når der ansættes en nyuddannet person med handicap.

Efter de gældende regler i § 110, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats nedsættes tilskuddet til en arbejdsgiver i forbindelse med ansættelse med løntilskud med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige, som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 76, *stk. 1*, at løntilskuddet til private arbejdsgivere udgør 79,68 kr. pr. time, jf. dog stk. 4-5.

Med forslaget beskrives løntilskuddets sats til private arbejdsgivere i forbindelse med ansættelse med løntilskud af alle målgrupper, bortset fra de tilfælde, der er beskrevet i bestemmelsens stk. 4-5.

Forslaget omfatter løntilskudssatsen til private arbejdsgivere ved ansættelse med løntilskud af alle målgrupper, bortset fra de tilfælde der er beskrevet i bestemmelsens stk. 4-5. Det omfatter dermed dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere samt ledige selvforsørgende.

For private arbejdsgivere, der ansætter disse personer med løntilskud, vil løntilskuddets sats dermed ligge fast, og jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af størrelsen. Disse

personer udgør en betydelig del af de personer, som kan ansættes med løntilskud, og reglen er dermed den i praksis gældende hovedregel for løntilskuddets størrelse til private arbejdsgivere.

Det foreslås videre i *stk. 2*, at løntilskuddet til offentlige arbejdsgivere udgør 115,73 kr. pr. time, jf. dog stk. 3-5.

Med forslaget beskrives løntilskuddets sats til offentlige arbejdsgivere i forbindelse med ansættelse med løntilskud af alle målgrupper, bortset fra de tilfælde der er Beskrevet i bestemmelsens stk. 3-5.

Forslaget omfatter løntilskudssatsen til offentlige arbejdsgivere ved ansættelse af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt ledige selvforsørgende med løntilskud.

For offentlige arbejdsgivere, der ansætter disse personer med løntilskud, vil løntilskuddets sats dermed ligge fast, og jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af størrelsen. Disse personer udgør en betydelig del af de personer, som kan ansættes med løntilskud, og reglen er dermed i praksis den gældende hovedregel for løntilskuddets størrelse til offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 6, hos offentlige arbejdsgivere udgør løntilskuddet 154,02 kr. pr. time.

Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere, som ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere og betyder, at jobcenteret heller ikke i disse tilfælde skal foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren.

Det foreslås i *stk. 4*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, hos arbejdsgivere fastsættes løntilskuddet ud fra en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. Løntilskuddet udgør en af satserne i § 75, jf. dog stk. 5.

Forslaget omfatter personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb samt personer i revalidering og betyder, at jobcenteret vil skulle fastsætte løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren ud fra en konkret vurdering af personens evner og forudsætning for at deltage i arbejde i samme omfang som de øvrige ansatte.

I vurderingen heraf kan indgå personens faglige og personlige ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer sammenholdt med de arbejdsopgaver, som personen forventes at skulle udføre under løntilskudsansættelsen.

I vurdering af personens muligheder for at deltage i arbejdet skal der bl.a. tages højde for personens helbredstilstand og de deraf følgende begrænsninger i forhold til mulighederne for at arbejde.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 10, (revalidender) i elev- og lærlingeforhold skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomst-mæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsva-

rende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.

Forslaget betyder, at der alene vil kunne ydes løntilskud til den del af personens løn, som ligger over elevlønnen og op til den mindste overenskomstmæssige løn eller den sædvanlige løn for tilsvarende arbejde. Elevlønnen vil dermed skulle betales af arbejdsgiveren.

Det foreslås i 2. pkt., at der vil kunne ydes løntilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Bestemmelsen udgør således en undtagelse til bestemmelsens 1. pkt. om, at løntilskud ikke kan ydes til dækning af elevlønnen. Der kan således ydes løntilskud til elevlønnen, hvis personen tilhører den særlige persongruppe, som på grund af omfattende psykiske og sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Hvis personen både tilhører den særlige gruppe og samtidig skal modtage den mindste overenskomstmæssige løn eller tilsvarende løn på det aktuelle ansættelsesområde, vil arbejdsgiveren kunne få et løntilskud, som fastsættes ud fra hele lønnen.

Det foreslås i *stk. 6* foreslås det, at ved ansættelse af personer omfattet af § 6, nr. 11 (førtdispensionister), udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til arbejdsgiveren. I særlige tilfælde kan løntilskuddet udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau).

Det foreslås i *stk. 7*, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Med forslaget vil arbejdsgiveren ligesom i dag ikke kunne få en dobbeltdækning for den ansattes løn fra både løntilskudsordningen samt refusion i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Fx i tilfælde, hvor arbejdsgiveren kan modtage refusion for løn udbetalt under sygdom eller barsel.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer, bortset fra at reglerne for nyuddannede personer med handicap udgår, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven. Der henvises til § 6 i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Til § 77

Efter den gældende regel i § 62 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der i såvel private som offentlige virksomheder være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af ansatte med løntilskud efter kapitlet om løntilskudsansættelse samt personer i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

De nærmere regler om rimelighedskravet er med hjemmel i den gældende lovs § 68 fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.9.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 77, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter dette kapitel (om løntilskudsansættelse), nytteindsats efter kapitel 13, ansættelse med løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Det foreslås dermed præciseret i lovteksten, at både personer i løntilskudsansættelse efter kapitlet, nyuddannede personer med handicap, der fremover ansættes med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt efter integrationsloven medregnes i antallet af personer med støtte/tilskud.

De nærmere regler om rimelighedskravet forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 81. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 78

Det følger af den gældende regel i § 60 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.9.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 78, at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Det foreslås dermed, at det fortsat er et krav, at en ansættelse med løntilskud har været drøftet mellem arbejdsgiver og repræsentanter for de ansatte på arbejdspladsen, inden der etableres en løntilskudsansættelse.

De nærmere regler om medinddragelse af de ansatte forud for en ansættelse med løntilskud forventes fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovforslagets § 81. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81 med tilhørende bemærkninger.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 79

Efter den gældende regel i § 61, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal ansættelse med løntilskud af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere og personer i jobaf-

klaringsforløb og ressourceforløb medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse.

Kravet om merbeskæftigelse ved ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning).

Efter den gældende lovs § 61, stk. 2, skal betingelsen om merbeskæftigelse påses af arbejdsgiveren og de ansatte i fællesskab. Uenighed om betingelsen om merbeskæftigelse afgøres efter de gældende fagretlige regler om mægling og eventuel voldgift. For private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst, afgør det regionale arbejdsmarkedsråd administrativt endeligt, om betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt.

De nærmere regler om merbeskæftigelseskravet er med hjemmel i den gældende lovs § 68 fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.9.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 79, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren set i forhold til det gennemsnitlige antal ansatte hos arbejdsgiveren. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

Forslaget omfatter alle målgrupper, der skal ansættes med løntilskud efter kapitlet.

Det bemærkes, at kravet om merbeskæftigelse hos private arbejdsgivere fortsat er EU-krav, jf. reglerne i gruppefritagelsesforordningen, idet løntilskud til private arbejdsgivere ellers vil blive betragtet som statsstøtte, der ikke er tilladt i EU.

Det foreslås, at der fremover ikke fastsættes regler i loven om, hvordan betingelsen om merbeskæftigelse påses. Det foreslås, at reglerne herom i stedet fastsættes på bekendtgørelsesniveau sammen med de øvrige regler om merbeskæftigelse. De nærmere regler herom forventes fastsat med hjemmel i lovforslagets § 81.

Med hjemmel i lovforslagets § 81 forventes der således fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om merbeskæftigelseskravet, herunder om hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 81.

Reglerne vil blive fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om merbeskæftigelseskravet med sproglige justeringer og ovenstående ændringer.

Til § 80

Efter den gældende regel i § 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må udbetaling af tilskud ikke være konkurrenceforvridende.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 80, at udbetaling af tilskud må ikke være konkurrenceforvridende.

Med forslaget fastslås det i loven, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en række af de øvrige regler i loven modvirker konkurrenceforvridning. Det gælder bl.a. reglerne om formålet med løntilskudsansættelse i lovforslagets § 67, krav om drøftelse af en løntilskudsansættelse mellem arbejdsgiveren og de ansatte i lovforslagets § 78, merbeskæftigelseskravet i lovforslagets § 79 og rimelighedskravet i lovforslagets § 77.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 81

I de gældende regler i § 55, stk. 7, § 59, stk. 2, og § 68 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der fastsat bemyndigelser til beskæftigelsesministeren i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Efter § 55, stk. 7, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at lønnen og arbejdstiden nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse.

Efter lovens § 59, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte undtagelser til § 59, stk. 1, om, at personer, der ansættes med løntilskud, i øvrigt er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere. Og efter § 68, fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler efter kapitlet, herunder regler om, at der kan fastsættes nærmere betingelser for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler om ansættelse med løntilskud i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.12.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at de gældende bemyndigelser til beskæftigelsesministeren i kapitlet samles i en bestemmelse.

Det foreslås i § 81, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse med løntilskud, herunder om betingelser for ansættelse med løntilskud, og om at lønnen og arbejdstiden under ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere kan nedsættes, hvis personen har ordinær beskæftigelse samt om rimelighedskravet efter § 77 og merbeskæftigelseskravet efter § 79. Der kan også fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af merbeskæftigelseskravet.

Med hjemmel i bestemmelsen er det hensigten, at der lige som i dag fastsættes bekendtgørelsesregler om bl.a., hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, om afgrænsningen af, hvad der forstås ved en arbejdsgiver, om at ansættelse

med løntilskud ikke kan tilbydes i en virksomhed, som er ejet af personens ægtefælle m.v., og om at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat.

Der forventes videre fastsat regler svarende til de gældende om løn- og arbejdsvilkår, herunder om fastsættelse af arbejdstiden, om mulighed for ud over timelønnen at få andre tillæg og pension m.v. og om nedsættelse af arbejdstiden ved ordinær beskæftigelse i forbindelse med ansættelse hos offentlige arbejdsgivere.

Der forventes fastsat nye regler, således at personer kan fortsætte i et løntilskudsjob hos samme arbejdsgiver ved ydelsesskift, herunder om genberegning af løn og timetal ved offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig.

Der forventes videre fastsat regler om høring af de ansatte, om merbeskæftigelseskravet og om rimelighedskravet. Der forventes i forhold til merbeskæftigelseskravet bl.a. fastsat regler om, hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af virksomheden, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses.

Der forventes fastsat regler svarende til de gældende om, hvordan merbeskæftigelseskravet påses af arbejdsgiveren og de ansatte i fællesskab og om, hvordan uenighed afgøres samt om, at personer i revalidering og førtidspensionister – ligesom i dag – enten kan opfylde kravet om nettoudvidelse eller et krav om, at stillingen fx er blevet ledig som følge af frivillig afgang m.v. Reglerne om merbeskæftigelseskravet vil blive fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Der forventes videre fastsat regler om, at merbeskæftigelseskravet fremover opgøres på samme måde for offentlige arbejdsgivere som for private arbejdsgivere.

Der forventes endvidere fastsat regler om, at alle ordinært ansatte indgår i opgørelsen af ordinært ansatte, og dermed vil personer i tidsbegrænsede stillinger og stillinger med konkrete arbejdsbeskrivelser komme til at tælle med i opgørelsen af ordinært ansatte. Baggrunden herfor er, at der fremover skal ske en automatiseret opgørelse af antallet af ordinært ansatte på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, når der er etableret adgang til at trække data fra registeret. Dermed kan den tid, som virksomhederne skal bruge på at indtaste oplysninger i det digitale ansøgningssystem VITAS i forbindelse med virksomhedspraktik og løntilskudsjob minimeres.

Som led i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats er der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af FH, DA og KL om udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal undersøge mulige modeller for en registerbaseret opgørelse af rimelighedskravet på baggrund af indkomstregisteret. Modellerne skal være afbalancerede i den forstand, at de skal tage hensyn til, at den enkelte person i et aktivt tilbud fortsat oplever at være på en arbejdsplads med kollegaer ansat på ordinære vilkår. Arbejdsgruppen skal belyse og rådgive beskæftigelsesministeren og forligskredsen om en ud-

møntningsmodel, som fastholder intentionerne og de overordnede hensyn i rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal på den baggrund udarbejde en udmøntningsmodel for rimelighedskravet.

Det mere præcise grundlag for opgørelse for og udmøntning af rimelighedskravet vil på baggrund af aftalekredsens beslutning i forlængelse af arbejdsgruppens anbefalinger, blive fastsat i bekendtgørelsen. Det forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra den 1. januar 2020.

Der forventes endelig fastsat regler svarende til de gældende om udelukkelse af visse virksomheder fx kriseramte virksomheder og om støtteintensiteten for støtte til private arbejdsgivere i tilknytning til ansættelse af personer med løntilskud. Reglerne fastsættes, så de EU-krav, der stilles, overholdes.

Der er tale om en videreførelse af gældende bemyndigelsesregler med enkelte ændringer og sproglige justeringer.

Til § 82

Af de gældende regler i kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår både reglerne for virksomhedspraktik og nytteindsats. Af den gældende § 42 a, i loven fremgår hvilke målgrupper, der kan få tilbud om nytteindsats.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber,
- statsinstitutioner og
- organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.13.1.1.

Det foreslås, at reglerne for nytteindsats får sit eget kapitel (kapitel 13), således at reglerne for virksomhedspraktik og nytteindsats bliver lettere at læse.

Det foreslås i § 82, at personer omfattet af § 6, nr. 1-5, kan få tilbud om nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere.

Det drejer sig om personer, som får arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp og personer, der får overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet.

Det forventes, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 89 vil blive fastsat samme regler om afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere som i dag. Med denne afgrænsning vil der fx som hidtil kunne etableres nytteindsats på selvejende institutioner, (selvejende daginstitutioner, plejehjem m.v.), som udfører arbejde for kommuner, regioner eller staten efter driftsoverenskomst, hvis deres udgifter dækkes med mindst 50 pct. offentlige tilskud.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 83

Det fremgår af den gældende § 42 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at tilbud om nytteindsats gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse.

Det fremgår af § 76 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at indholdet af opgaverne i nytteindsats skal ligge ud over det normerede niveau.

Af bemærkningerne til lovforslaget, som indførte nytteindsats, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 223, som fremsat, side 21, fremgår det, at arbejdet i nytteindsats skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for en beskæftigelse, hvor personen indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et stykke arbejde for sin ydelse. Dette foreslås tydeliggjort i en selvstændig formålsbestemmelse for nytteindsats.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.13.1.2.

Det foreslås i § 83, stk. 1, at tilbud om nytteindsats gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

Et tilbud om nytteindsats skal således holde den ledige aktiv og motivere til hurtigt at komme i gang med en uddannelse eller et job eller bringe personen tættere på uddannelse eller job. Jobcenteret skal have fokus på, at ledige i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side fortsat er aktive uddannelses- eller jobsøgende.

Nytteindsats vil typisk på grund af sit særlige formål og indhold primært være tiltænkt personer, der er i stand til at arbejde eller tage en uddannelse, men vil også efter en konkret vurdering kunne gives til aktivitetsparate kontant- eller uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Det vil fx kunne være tilfældet, hvis det vurderes, at en aktivitetsparat person vil kunne have gavn af en kombination af opkvalificering i en virksomhedspraktik og udførelse af arbejde i form af nytteindsats.

Det foreslås i stk. 2, at for personer omfattet af § 6, nr. 1, kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.

Det betyder, at for dagpengemodtagere skal formålet med at give tilbud om nytteindsats være at afprøve rådigheden for personer, der ikke medvirker aktivt i indsatsen. Der henvises til forslaget til § 54 om rådighedsafprøvende tilbud til dagpengemodtagere og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i stk. 3, at opgaverne under tilbuddet skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den offentlige arbejdsgiver.

Det betyder, at arbejdet enten skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos den pågældende arbejdsgiver, eller at det skal være inden for en Arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf vil som hidtil kunne være meget forskelligartede og forskellige fra fx kommune til kommune. Der vil være mulighed for bå-

de at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånde og gør nytte for sin ydelse eller som projekter hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats. Det vil som hidtil være den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne vil som hidtil fx kunne relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af kommunale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer. Opgaverne vil også som hidtil i et vist omfang kunne være serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, jf. forslaget til § 89 og bemærkningerne hertil.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler med ovennævnte præciseringer og sproglige justeringer.

Til § 84

Det fremgår af den gældende § 43, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det fremgår videre, at personerne dog er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.13.1.5.

Det foreslås i § 84, stk. 1, at personer i nytteindsats ikke er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i lov eller regler fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., jf. dog stk. 2.

Forslaget indebærer, at personen under nytteindsats ikke vil være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere i henhold til lov eller kollektiv overenskomst m.v. Forslaget skyldes, at en aftale om nytteindsats ikke i sig selv indebærer, at personen ansættes.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i stk. 2, at personer i nytteindsats er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Dette betyder, at personen i nytteindsats som hidtil vil være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslagene svarer med sproglige justeringer til de gældende bestemmelser.

Til § 85

Det fremgår af den gældende § 44, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at varigheden af et tilbud om nytteindsats kan være op til 13 uger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.13.1.4.

Det foreslås i § 85, at et tilbud om nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler.

Forslaget ændrer ikke ved, at det på samme måde som i dag efter en konkret vurdering vil være muligt at give flere nytteindsatsforløb efter hinanden, hvis der er et helt konkret behov herfor. Hvis det sker på samme virksomhed, kan det ikke være inden for samme arbejdsfunktion som det tidligere tilbud, da der i så fald i praksis vil være tale om en forlængelse af tilbuddet.

Til § 86

Efter den gældende § 45, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager en person under nytteindsats den ydelse, som personen i forvejen er berettiget til, dvs. ydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.13.1.5.

Det foreslås, at personen under deltagelse i tilbuddet modtager den ydelse, som personen har ret til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik.

Dvs. personer i nytteindsats vil som hidtil under tilbuddet skulle modtage deres hidtidige ydelse i form af dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp eller overgangsydelse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler.

Til § 87

Efter den gældende § 48, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal der være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, eller ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12. Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. afsnit 2.13.1.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det fremgår af den gældende § 48, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at forud for etablering af nytteindsats skal etableringen være drøftet mellem virksomheden og tillidsrepræsentanten eller en medarbejderrepræsentant. Det er udmøntet i § 74 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at spørgsmålet om etableringen af nytteindsats skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten, og hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, så skal det være en medarbejderrepræsentant.

Det fremgår af den gældende § 48, stk. 4, at det regionale arbejdsmarkedsråd efter ansøgning fra kommunen kan dispensere fra rimelighedskravet. Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. afsnit 2.13.1.7.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at der hos arbejdsgiveren skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden tilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, nytteindsats efter dette kapitel, løntilskud efter kapitel 5 i lov om kompensa-

tion til handicappede i erhverv m.v. samt virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven.

Med forslaget præciseres det i lovteksten, at både personer i virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11, løntilskud efter lovens kapitel 12, nytteindsats efter kapitel 13, nyuddannede personer med handicap, der fremover ansættes med løntilskud efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., og personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter integrationsloven medregnes i antallet af personer med støtte/tilskud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud med sproglige justeringer og ovenstående præcisering.

Det foreslås i *stk. 2*, at forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten. Er der ikke en tillidsrepræsentant, skal spørgsmålet have været drøftet med en repræsentant for de ansatte hos arbejdsgiveren.

Der er tale om en præcisering af den gældende lovs § 48, stk. 3, som svarer til den gældende udmøntning i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 74. Den foreslåede formulering om, at drøftelserne skal ske med tillidsrepræsentanten, og kun hvis der ikke er en sådan, så med en medarbejderrepræsentant, er således i overensstemmelse med de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at det regionale arbejdsmarkedsråd kan dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen.

Der påtænkes udmøntet regler herom i bekendtgørelse svarende til de gældende, jf. afsnit 2.13.1.7.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede er en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

Til § 88

Efter den gældende lovs § 49 må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende. Der er udmøntet regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som understøtter, at der ikke sker konkurrenceforvridning, jf. afsnit 2.13.1.7.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at etablering af nytteindsats ikke må være konkurrenceforvridende.

De regler, der skal understøtte, at der ikke opstår konkurrenceforvridning og fortrængning af ordinært ansatte er følgende:

- Nytteindsats vil have en begrænset varighed, jf. forslaget til § 85.
- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i nytteindsats, virksomhedspraktik eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. forslaget til § 87, stk. 1.

- Tillidsrepræsentanten eller – hvis der ikke er en sådan – en medarbejderrepræsentant inddrages ved vurdering af rimelighedskravet, jf. forslaget til § 87, stk. 2.
- Der vil ikke kunne gives nytteindsats det sted, hvor man senest har været ansat, jf. forslaget til § 89.
- Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af nytteindsats. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i nytteindsats. Dette fremgår af § 31 i organiseringsloven. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale arbejdsmarkedsråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om nytteindsats, hvis man mener, at det ikke lever op til formålet, jf. forslaget til § 204. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsen.

Der påtænkes ligeledes udmøntet regler i bekendtgørelse svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013/EU af 18. december 2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte.

Ligeledes påtænkes det som i dag udmøntet i bekendtgørelse, at i det omfang, at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, jf. de almindelige bemærkningers afsnit 2.13.1.3.1., skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvriddning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren.

Til § 89

Efter den gældende § 50 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler efter lovens kapitel 11 om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats. Det indebærer, at der for nytteindsats kan fastsættes nærmere betingelser for krav til omfanget og indholdet af et tilbud samt regler om, hvornår rimelighedskravet er opfyldt, hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere og nærmere regler om de regionale arbejdsmarkedsråds mulighed for at dispensere fra rimelighedskravet.

De nærmere regler herom er udmøntet i kapitel 9 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder i §§ 76-78, og i kapitel 3 og 4 i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. For en nærmere gennemgang heraf henvises til afsnit 2.13.1.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 89, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om nytteindsats, herunder om betingelser, indhold og omfang. Beskæftigelsesministeren fastsætter

endvidere nærmere regler om, hvornår betingelsen efter § 87 er opfyldt og om muligheden for at dispensere fra rimelighedskravet efter § 87, stk. 3.

Der er tale om en videreførelse af den gældende bemyndigelsesbestemmelse med sproglige justeringer.

Der påtænkes ligesom i dag udmøntet regler om bl.a., hvad der forstås ved offentlige arbejdsgivere, om at opgaverne i nytteindsats skal ligge ud over det normerede niveau hos arbejdsgiveren, om nytteindsats kan gives som servicearbejde for borgere, om forholdet til opgaver, der også udføres efter reglerne om personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83, og om at der ikke kan etableres nytteindsats der, hvor personen senest har været ansat.

Ligeledes påtænkes som hidtil udmøntet regler om rimelighedskravet, og om de regionale arbejdsmarkedsråds mulighed for at dispensere herfra for nytteindsats og regler om, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte efter de minimis-reglerne.

Der forventes videre at blive fastsat regler om, at alle ordinært ansatte indgår i opgørelsen af ordinært ansatte, og dermed vil personer i tidsbegrænsede stillinger og stillinger med konkrete arbejdsbeskrivelser komme til at tælle med i opgørelsen af ordinært ansatte. Baggrunden herfor er, at der fremover skal ske en automatiseret opgørelse af antallet af ordinært ansatte på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret, når der er etableret adgang til at trække data fra registeret. Dermed kan den tid, som virksomhederne skal bruge på at indtaste oplysninger i det digitale ansøgningssystem VITAS i forbindelse med virksomhedspraktik og løntilskudsjob minimeres.

Som led i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats er der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af FH, DA og KL om udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal undersøge mulige modeller for en registerbaseret opgørelse af rimelighedskravet på baggrund af indkomstregisteret. Modellerne skal være afbalancerede i den forstand, at de skal tage hensyn til, at den enkelte person i et aktivt tilbud fortsat oplever at være på en arbejdsplads med kollegaer ansat på ordinære vilkår. Arbejdsgruppen skal belyse og rådgive beskæftigelsesministeren og forligskredsen om en udmøntningsmodel, som fastholder intentionerne og de overordnede hensyn i rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal på den baggrund udarbejde en udmøntningsmodel for rimelighedskravet.

Det mere præcise grundlag for opgørelse og udmøntning af rimelighedskravet vil på baggrund af aftalekredsens beslutning i forlængelse af arbejdsgruppens anbefalinger, blive fastsat i bekendtgørelsen. Det forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra den 1. januar 2020.

Til § 90

Efter den gældende § 32 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5 og 11-14,

få tilbud om vejledning og opkvalificering, der kan bestå af følgende:

- 1) Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse), og
- 2) uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af nr. 1, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb (øvrige vejledning og opkvalificering).

Efter den gældende § 75 a har personer omfattet af § 2, nr. 10, (ledige selvforsørgende), ret til tilbud efter kapitel 10-12, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. Tilbuddet gives efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter den gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give personer omfattet af § 2, nr. 9,

(15-17 årige), tilbud om vejledning og opkvalificering efter de regler, der gælder for aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Om førtidspensionisters og fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, mulighed for efter gældende regler at få tilbud om vejledning og opkvalificering henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.4.

Efter den gældende § 74, stk. 1, kan jobcenteret give en person, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Det foreslås i § 90, 1. pkt., at personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og nr. 11, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering, som kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, som modtager ressourceydelse, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, ledige selvforsørgende, ledige fleksjobvisiterede, samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er fyldt 15 år.

Udgangspunktet for, at der vil kunne gives tilbud efter forslaget til § 90 om ordinær uddannelse, er, at det skal være uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt.

Det kan fx være tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller tilbud om kurser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det foreslåede betyder, at alle de omhandlede målgrupper og herunder fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, vil kunne få tilbud om ordinær uddannelse bortset fra førtidspensionister, som fortsat ikke vil kunne få tilbud om ordinær uddannelse.

Som konsekvens af det foreslåede om, at fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan få tilbud om såvel ordinær uddannelse som øvrig vejledning og opkvalificering, vil det ikke længere fremgå af en særskilt bestemmelse, som i den gældende lovs § 74, stk. 1, at personer, som skal ansættes i fleksjob, kan få hjælp til kortvarige kurser. Det skyldes, at det vil være muligt for jobcenteret i ledighedsperioden at give tilbud om såvel ordinær uddannelse som øvrig vejledning og opkvalificering, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor.

Der er ikke nogen tidsbegrænsning for, hvor lang tid et tilbud om vejledning og opkvalificering må vare.

Det foreslås i 2. pkt., at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod arbejdsmarkedet.

Det betyder, at uddannelserne skal være direkte kvalificerende til job på arbejdsmarkedet. Uddannelserne skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder. Dog er der mulighed for med hjemmel i forslaget til § 99 at fravige denne betingelse.

Nærmere regler for, hvad der anses for ordinær uddannelse vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau udover at blive fastsat regler om, hvilke love med uddannelser, der anses for ordinær uddannelse, fastsættes regler svarende til de gældende regler, som fraviger kravet om, at uddannelsen skal være rettet direkte mod arbejdsmarkedet. Det vil gælde for visse forbedrende uddannelser, som er reguleret ved lov.

Bestemmelsen er udover det foreslåede om, at ledige fleksjobvisiterede får mulighed for at få tilbud om ordinær uddannelse for de øvrige målgrupper en videreførelse af den gældende § 32, stk. 1, og §§ 75 a og 75 b vedrørende ledige selvforsørgende og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.1. om ordinære uddannelser.

Til § 91

Efter den gældende § 32, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-5 og 11-14, få tilbud om vejledning og opkvalificering. Tilbuddet kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse), og uddannelser og kurser, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb (øvrige vejledning og opkvalificering).

Førtidspensionister og fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan efter den gældende § 32, stk. 2, alene få tilbud om uddannelser og kurser, samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under ud-

dannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Efter den gældende § 74, stk. 1, kan jobcenteret give en person, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Efter den gældende § 75 a har ledige selvforsørgende ret til tilbud efter kapitel 10-12, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. Tilbuddet gives efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og integrations- sydsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter den gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er fyldt 15 år, tilbud om vejledning og opkvalificering efter de regler, der gælder for aktivitetsparate kontanthjælps- og integrations- sydsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter den gældende § 32, stk. 4, kan praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb sammenlagt have en varighed på højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst have en varighed på 1 måned. I praktikperioden finder den gældende § 43 tilsvarende anvendelse.

Efter den gældende § 43 er personer i virksomhedspraktik ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, fastsat i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Personer i virksomhedspraktik er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. De samme regler gælder således i forbindelse med praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, kan få tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder overgangsydsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder overgangsydsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, som modtager ressourceydelse, ledige fleksjobvisiterede, revalidender, ledige selvforsørgende, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er fyldt 15 år, samt førtidspensionister.

Forslaget omfatter uddannelser og kurser, som ikke er defineret som ordinær uddannelse under forslaget til § 90. Den foreslåede bestemmelse består af uddannelser og kurser herunder danskundervisning og korte vejlednings- og afkla-

ringsforløb, der ikke kan indeholdes i definitionen af ordinær uddannelse. Korte vejlednings- og afklaringsforløb omfatter meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet, herunder fx psykologhjælp og fysioterapi m.v., som led i beskæftigelsesindsatsen.

Endvidere omfatter forslaget særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb. Særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb omfatter tilbud, som er særligt etableret til ledige.

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes jobsøgningskurser, tilbud, hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller andre kommuner. Det kan fx være projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Brobygningsforløb til uddannelse kan gives som tilbud om vejledning og opkvalificering til uddannelseshjælpsmodtagere herunder overgangsydsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet med henblik på at gøre de unge klar til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Der er ikke nogen tidsbegrænsning for, hvor lang tid et tilbud om vejledning og opkvalificering må vare.

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 32, stk. 1, nr. 2, for alle målgrupper.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at praktikperioder under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, jf. stk. 1, sammenlagt kan vare højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst vare 1 måned.

Der kan således under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb indgå praktikperioder. Praktikperioder kan sammenlagt ikke have en længere varighed end 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode må højst vare 1 måned.

Der kan efter forslaget ikke indgå egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor personen kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen. Særligt tilrettelagte projekter er primært kommunale beskæftigelsesprojekter, hvor der er mulighed for, at der kan foregå produktion og afsætning, forudsat det ikke er konkurrenceforvridende. Der kan i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor personen fx ser arbejdsforholdene, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår. Hovedvægten er således på vejledning og opkvalificering med mulighed for snusepraktik, som er korte forløb på en virksomhed.

Det er muligt at kombinere tilbud om vejledning og opkvalificering med tilbud om virksomhedspraktik efter de

regler, der foreslås i §§ 57-65 om tilbud om virksomhedspraktik, eller med andre tilbud.

Det foreslås i 2. pkt., at § 60 om forholdet til den ansættelsesretlige lovgivning m.v. finder tilsvarende anvendelse i praktikperioden.

Det betyder, at personer i praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb ikke vil blive ansat i virksomheden, og de vil derfor ikke være omfattet af de regler, der er fastsat for lønmodtagere i henhold til lov eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som er i et ansættelsesforhold, og som får tilbud om vejledning og opkvalificering, hvori der indgår praktik på den virksomhed, hvor de er ansat, vil dog være omfattet af de regler, der gælder for lønmodtagere, som er fastsat i henhold til lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Uanset hvilken målgruppe, der får et tilbud efter bestemmelsen, hvori der indgår praktik, vil personen under virksomhedspraktikdelen være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 32, stk. 4, med de ændringer, der følger ved henvisningen til § 60.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 60 og til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.2. om øvrig vejledning og opkvalificering.

Til § 92

Efter den gældende § 32, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal tilbuddet udvikle og afdække den lediges faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet. For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i en uddannelsesrettet indsats med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Tilbud om vejledning og opkvalificering gives med udgangspunkt i arbejdsmarkedets behov og den enkeltes ønsker og forudsætninger. Om der skal gives et kort, mellem-lang eller længerevarende uddannelses tilbud afgøres ud fra en konkret individuel vurdering af, hvad der kan bringe personen hurtigst muligt ind på arbejdsmarkedet og samtidig fastholde personen i job.

Det foreslås videreført, at formålet med, at jobcenteret kan give tilbud om vejledning og opkvalificering, skal være at udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet eller opkvalificering til at kunne gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det kan fx være en person, der har behov for at få udviklet eller bygget videre på sine faglige kompetencer ved et kursus, hvor personen opnår et certifikat (fx truckcertifikat), som vil forbedre personens muligheder for at få job, fordi

opnåelse af certifikatet giver mulighed for at søge job inden for et område med mangel på arbejdskraft.

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende § 32, stk. 3.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.3. om formål med vejledning og opkvalificering.

Til § 93

Efter den gældende § 32 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fremgår det, at hvis en test har vist, at en dagpengemodtager, job- eller aktivitetsparat kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, en uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet har behov for et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, har personen ret til tilbud om et sådant kursus. Dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og job- eller aktivitetsparate kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Der skal være tale om tilbud omfattet af lovens § 32, stk. 1, nr. 1, eller regler udstedt i medfør af lovens § 32, stk. 5.

Efter den gældende § 96 b, stk. 2, har en person, som er omfattet af § 2, nr. 12 eller 13, ret til et læse-, skrive- regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov herfor. Personen har ret til et sådant kursus senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Det foreslås i stk. 1, 1. pkt., at personer omfattet af § 6, bortset fra personer omfattet af § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, har ret til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alle målgrupper i § 6 bortset fra personer i fleksjob eller personer, som modtager tilskud til drift af selvstændig virksomhed under fleksjobordningen. Det vil sige, at forslaget omfatter dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, som modtager ressourceydelse, ledige fleksjobvisiterede, revalidender, samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som er fyldt 15 år.

Forslaget forenkler reglerne, så de bliver lettere for jobcentre at administrere, forstå og forklare, når forslaget omfatter alle målgrupper i forslaget til § 6 bortset fra personer i fleksjob og personer, som får tilskud til drift af selvstændig virksomhed under fleksjobordningen. De målgrupper, der er omfattet af forslaget, får således ret til et læse-, skrive-, regne-, eller ordblindekursus, hvis en test viser behov herfor.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i forslaget til § 39, nr. 5, fastsættes nærmere regler om test herunder, at personer i målgruppen får ret til en test, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Har testen vist behov for et læse-, skrive-, regne-, eller ordblindkursus, skal personen have tilbud om et kursus.

Forslaget betyder, at fx sygedagpengemodtagere får ret til læse-, skrive-, regne-, eller ordblindkursus, hvis en test har vist behov.

En person, der tidligere har gennemgået en test, og hvor testen viste, at der ikke var behov for et kursus, har åbenlyst ikke behov for en ny test inden for samme område. Der kan også være tale om en person, som har gennemført en længevarende uddannelse, og hvor det er indlysende, at det har krævet kundskaber i et omfang, der gør, at personen ikke har behov for en test.

Om nærmere regler om test henvises til § 39 i de specielle bemærkninger.

Det foreslås i 2. pkt., at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, skal have ret til et sådant kursus i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist et behov.

Det foreslåede betyder, at der for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet vil være fastsat krav om tidspunktet for afholdelse af kurset, når en test har vist behov.

Det foreslås således, at disse målgrupper skal have kurset i umiddelbar forlængelse af, at testen har vist et behov.

Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i forslaget til § 39, nr. 5, vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, at disse målgrupper, hvis de ikke har en ungdomsuddannelse, skal have en test senest 1 måned efter første henvendelse til kommunen om hjælp og således i umiddelbar forlængelse heraf have tilbud om et kursus. For personer i målgruppen, der har en ungdomsuddannelse er der ikke fastsat regler for, hvornår de senest skal tilbydes en test, men det er forudsat, at det sker tidligt i ledighedsforløbet. Kurset skal herefter være i umiddelbar forlængelse af testresultatet. Baggrunden er, at det særligt for disse målgrupper er vigtigt, at de hurtigt bliver hjulpet tættere på et mål om at kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet skal ligesom efter gældende regler have tilbud om et kursus senest 1 måned efter første henvendelse til kommunen om hjælp, hvis den obligatoriske test viser, at de har behov for et sådant kursus.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.2.1. om forslaget om udvidelse af målgrupper for læse-, skrive-, regne-, eller ordblindkursus.

Det foreslås i stk. 2, at personer omfattet af § 6, nr. 1, der er fyldt 30 år, og personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har ret

til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Målgruppen for forslaget er dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet har ret til tilbud om en realkompetencevurdering, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Realkompetencevurderingen skal foretages af en uddannelsesinstitution, der er godkendt til at udbyde enten almen voksenuddannelses- (VUC), arbejdsmarkedsuddannelses- (AMU), erhvervsuddannelse for voksne - (EUV) - eller videregående voksenuddannelsesområdet (VUU). Der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller få afkortet uddannelsen gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål.

Resultatet af en realkompetencevurdering kan samtidig bruges i forbindelse med jobsøgning. Anerkendelse af kompetencer kan gives som et kompetencebevis. Det er uddannelsesstedet, der udsteder kompetencebeviser efter endt kompetencevurdering, og modtageren af realkompetencebeviset skal selv sikre, at cv-oplysningerne ajourføres. En realkompetencevurdering kan have en varighed fra en halv dag op til ti skoledage.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 32 a, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i stk. 3, at tilbud efter stk. 1 og 2 skal være omfattet af § 90 eller af regler herom udstedt i medfør af § 99.

Det foreslås således, at der skal være tale om tilbud om ordinær uddannelse. Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 32 a, stk. 1, 3. pkt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.1. om ordinære uddannelser.

Til § 94

Efter den gældende § 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats må produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 32, stk. 1, nr. 2, ikke være konkurrenceforvridende. Beskæftigelsesministeren kan efter inddragelse af de kommunale organisationer fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning efter stk. 1 kan anses for konkurrenceforvridende.

Det foreslås videreført, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, jf. § 91, ikke må være konkurrenceforvridende.

Bestemmelsen indebærer, at jobcentrene skal være opmærksomme på, om de tilbud, de giver som særligt tilrette-

lagte projekter eller uddannelsesforløb, hvor der er produktion og afsætning, påvirker konkurrencen.

Til § 95

Efter den gældende § 37, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er under 30 år, samt uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som udgangspunkt ikke modtage tilbud om en studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse.

Jobcenteret kan efter den gældende § 37, stk. 2, fravige bestemmelsen for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som enten har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, er dagpengemodtager og fyldt 25 år, og som efter afslutningen af ret og pligt-tilbud har haft 6 måneders sammenlagt ledighed, eller er uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælps- eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet og fyldt 25 år og har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

Ved tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse skal uddannelsen kvalificere til arbejde inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse med længere varighed end en professionsbacheloruddannelse, jf. den gældende § 37, stk. 3.

Efter den gældende § 85, stk. 2, har unge dagpengemodtagere under 25 år, som påbegynder en studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter lovens § 21 b, ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 26 ugers sammenlagt ledighed.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.9. om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer under 30 år, der er omfattet af § 6, nr. 1-5, ikke kan få tilbud efter dette kapitel til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Bestemmelsen vedrører dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, samt uddannelseshjælps- og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, under 30 år.

Udgangspunktet for det foreslåede er, at jobcenteret ikke vil kunne give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til disse grupper.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 37, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret kan fravige *stk. 1* for personer, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Forslaget medvirker til, at kriterierne for, hvornår jobcenteret undtagelsesvist kan give tilbud om en studie- eller er-

hvervskompetencegivende uddannelse til personer under 30 år, bliver mere ens.

Tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse vil fx kunne være relevant for en dagpengemodtager, der har opbrugt retten til SU, og som mangler en mindre del af en uddannelse, der kvalificerer til job inden for et område, hvor der er behov for arbejdskraft.

Kontanthjælpsmodtagere, der er under 30 år, vil ikke kunne omfattes af *stk. 2*, fordi kontanthjælpsmodtagere under 30 år allerede har en erhvervskompetencegivende uddannelse. Har en person i målgruppen for kontanthjælp ikke en erhvervskompetencegivende uddannelse, vil en sådan person være uddannelseshjælpsmodtager.

Uddannelseshjælpsmodtagere vil ligesom dagpengemodtagere kunne få tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn eller har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

Forslaget betyder, at kontanthjælpsmodtagere under 30 år ikke skal kunne få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Forslaget betyder således, at muligheden for at give studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse til dagpengemodtagere under 30 år, og uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse, udvides. Mulighederne begrænses derimod for dagpengemodtagere mellem 25 år og 30 år, som har længevarende ledighed (mere end 6 måneders ledighed efter ret- og pligttilbud), såfremt de ikke opfylder kravet om enten at have opbrugt retten til SU til en videregående uddannelse eller har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Forslaget er en delvis videreførelse af den gældende § 37, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved anvendelsen af *stk. 2*, skal uddannelsen kvalificere til job inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse.

Med forslaget ændres ordlyden således, at det ikke er professionsbacheloruddannelse, der angiver niveauet, men i stedet kandidatuddannelse, der angiver uddannelsesniveaet. Betingelsen betyder, at den beskæftigede ikke må have en uddannelse på kandidatniveau eller højere. Det vil sige, at den beskæftigede højst må have en mellemlang videregående uddannelse. Ændringen af ordlyden skyldes, at den hidtidige anvendelse af professionsbacheloruddannelse, bevirker, at det er uklart, hvordan det stiller akademiske bachelorer.

Når det tilbud, der kan gives, efter forslaget i niveau og varighed ikke må kunne sidestilles med en kandidatuddannelse, vil uddannelser op til dette niveau kunne gives som tilbud. Der findes således uddannelser på professionsbachelorniveau, som ikke er en professionsbacheloruddannelse (fx nogle kunstneriske uddannelser under Kulturministeriet og personer, som har opnået niveauet i VEU-systemet). Der vil med den foreslåede ordlyd ikke være tvivl om, at sådanne uddannelser kan gives som tilbud.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 37, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at unge under 25 år, omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere), som påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter forslaget til § 30, har ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 6 måneders ledighed, jf. § 9.

Dermed vil unge dagpengemodtagere fortsat have ret til at tage en del af den studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, som et tilbud fra tidspunktet for påbegyndelse af uddannelsen og indtil 6 måneders ledighed med den konsekvens, at de kan få dagpenge under deltagelse i tilbud. Ved ophøret af tilbuddet vil forsørgelsesgrundlaget under uddannelsen for den unge være SU, elevløn eller lignende.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.9. om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser.

Bestemmelsen er med sproglige tilretninger en videreførelse af den gældende § 85, stk. 2.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven også fremover kan fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau om, at de unge i perioden med uddannelsen som uddannelsestilbud er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og om, hvordan ledighed opgøres for dagpengemodtagere. Der henvises til bemærkningerne til §§ 9 og 56 for en nærmere beskrivelse.

Til § 96

Det fremgår af den gældende § 33 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at inden for en pulje kan dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, eller har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for den periode, hvor personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og af stk. 3 fremgår, at personen under uddannelsen er fritaget for pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde. Det fremgår desuden af bestemmelsens stk. 4, at varighedsbegrænsningen i § 34 ikke finder anvendelse.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 5, at beskæftigelsesministeriet til brug for perioden fra den 1. marts 2017 til og med den 31. december 2019 udarbejder en landsdækkende liste over erhvervsuddannelser, der knytter sig til stillingsbetegnelserne med de største rekrutteringsudfordringer.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet fastsat regler om, at dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsesløft bl.a. som forsøg kan gennemføre et trin 2 eller 3 inden for samme erhvervsuddannelse, som personen tidligere har gennemført et trin 1 eller 2 i, uanset om uddannelsen har været anvendt i de sidste 5 år. Det er en betingelse, at det trin, som personen tidligere har gennemført, er færdiggjort mindst 18 måneder før, at personen får tilbud om det næste trin.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.10.1.

Det foreslås videreført i *stk. 1*, at inden for en pulje kan personer, der er omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere), som er fyldt 30 år, få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, eller har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Puljen giver mulighed for, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år og enten er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse, kan starte på en erhvervsuddannelse allerede i starten af ledighedsperioden.

En person anses for ufaglært, hvis vedkommende ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. En person anses for faglært, hvis vedkommende har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse. En uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence i en jobfunktion eller som adgang til en stilling de seneste 5 år.

Forslaget viderefører den gældende § 33 a, stk. 1.

Det foreslås videreført i *stk. 2*, at hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for den periode, hvor personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Dermed vil der kunne være tale om erhvervsuddannelser uden grundforløb og praktikforløb i erhvervsuddannelse for voksne (euv 1) og erhvervsuddannelser med eller uden grundforløbets 2. del og med praktikforløb (euv 2), hvor praktikforløbet kan gennemføres med skolepraktik i den nye erhvervsuddannelse for voksne.

Forslaget viderefører den gældende § 33 a, stk. 2.

Det foreslås videreført i *stk. 3*, at personen under uddannelsen er fritaget fra pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

Dermed får personen mulighed for at fokusere på uddannelsen.

Forslaget viderefører den gældende § 33 a, stk. 3.

Om befordringsgodtgørelse, mentorstøtte og tilskud til hjælpemidler til en dagpengemodtager, som deltager i et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse se bemærkninger til forslaget §§ 168-178.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.10.1. om uddannelsesløft.

Til § 97

Efter den gældende § 33 b, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan dagpengemodtagere inden for en pulje få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste, jf. stk. 3.

Efter den gældende § 33 b, stk. 3, udarbejder Beskæftigelsesministeriet regionale positivlister, som godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i organiseringsloven.

Det foreslås videreført i *stk. 1*, at inden for en pulje kan personer omfattet af § 6, nr. 1, (dagpengemodtagere), få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste.

Positivlisten vil bestå af kurser, som er relevante i forhold til stillingsbetegnelser, hvor det regionale arbejdsmarkedsråd vurderer, at der i området er mangel på arbejdskraft.

Kommunerne får 80 pct. af driftsudgifterne til tilbuddet dækket af puljen.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 33 b, stk. 1.

Om befordringsgodtgørelse, mentorstøtte og tilskud til hjælpemidler til en person, som deltager i et uddannelses tilbud efter den regionale uddannelsespulje se bemærkninger til forslaget §§ 168-178.

Det foreslås i *stk. 2*, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder regionale positivlister, som godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i organiseringsloven.

De foreslåede regionale positivlister vil være oversigter, som består af konkrete, aktuelle jobrettede uddannelser inden for fagområder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder.

Med bestemmelsen videreføres, at de regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt fx relevante uddannelsesudbydere, jobcentre, arbejdsløsheds-kasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de regionale arbejdsmarkedsråd.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 33 b, stk. 3.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.10.2. om den regionale pulje.

Til § 98

Efter den gældende § 38, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats modtager dagpengemodtagere under tilbud om vejledning og opkvalificering dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter den gældende bestemmelses stk. 2 modtager job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, modtagere af ressourceforløbsydelse i henholdsvis ressourceforløb og jobafklaringsforløb samt uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, under tilbuddet den ydelse, som den pågældende er berettiget til i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge. For revalidender kan der være tale om ydelse efter anden lovgivning.

Det foreslås, at personer under tilbud om vejledning og opkvalificering modtager den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge.

Målgruppen for forslaget er dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelseshjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, modtagere af ressourceforløbsydelse i henholdsvis jobafklaring og ressourceforløb, sygedagpengemodtagere, ledighedsydelsesmodtagere, samt personer i revalidering. En person i en af disse målgrupper modtager under tilbuddet den ydelse, som vedkommende er berettiget til i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller lov om sygedagpenge, eller for personer, der er omfattet af § 6, nr. 10, kan der være tale om ydelse efter anden lovgivning.

Det betyder, at personer i målgruppen ikke skal skifte ydelse under deltagelse i tilbud efter kapitlet om vejledning og opkvalificering.

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 38.

Til § 99

Det fremgår af den gældende § 32, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der er omfattet af stk. 1, nr. 1, og kan herunder fravige betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse).

Det fremgår af den gældende § 33, stk. 2, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer kan fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning efter stk. 1 kan anses for konkurrenceforvridende.

Det fremgår af den gældende § 33 a, stk. 6, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbud efter denne bestemmelse (tilbud om uddannelsesløft).

Det fremgår af den gældende § 41, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler efter dette kapitel, herunder om køb af uddannelse, deltagelse i sprogundervisning samt

betaling af kost og logi i forbindelse med, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering.

Efter den gældende § 110, stk. 2, kan der endvidere fastsættes regler om beregning og udbetaling, herunder revision, samt om administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud efter §§ 33 a og 33 b.

Bestemmelsen omhandler tilskud til kommunerne via puljen til uddannelsesløft og den regionale pulje.

Bemyndigelsesbestemmelserne er anvendt til at fastsætte regler om, hvad der anses for ordinær uddannelse efter lovens § 32, stk. 1, nr. 1. Derudover er der fastsat regler om jobsøgningskurser, tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet, danskundervisning, samt uddannelsesaktivitet og indberetningspligt.

Med hjemmel i § 33, stk. 2, er der udstedt:

- Vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige.
- Vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere.
- Skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter.

Med hjemmel i den gældende § 33 a, stk. 5, er der fastsat regler om puljen til uddannelsesløft i forhold til skolepraktik.

Med hjemmel i den gældende § 110, stk. 2, er der fastsat regler i bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft og bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje om bl.a. fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne og om kommunernes bogføring, opgørelse, regnskab og revision af tilskud.

Det foreslås i *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om vejledning og opkvalificering herunder om, hvilke uddannelser der er omfattet af § 90, om at betingelsen om, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod job, kan fraviges, om køb af uddannelse og om deltagelse i sprogundervisning.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om, hvilke love der omfatter uddannelser, som kan anses for ordinære svarende til de regler, der er fastsat med hjemmel i de gældende bemyndigelsesbestemmelser for kapitlet.

Dermed vil der være klare regler for, hvornår en uddannelse anses for ordinær uddannelse efter forslaget til § 90.

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende § 32, stk. 5, og § 41.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.14.1.1. om ordinære uddannelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer kan fastsætte vejledende retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb kan anses for konkurrenceforvridende.

Det betyder, at beskæftigelsesministeren forventes at fastsætte retningslinjer med det formål at understøtte jobcentre-

ne i, at de sørger for, at prisfastsættelsen sker på markedsvilkår ved afsætning af produktion. Det kan fx være i forbindelse med kommunale særligt tilrettelagte projekter, hvor arbejdet kan bestå af fremstilling af produkter, paknings- eller montageopgaver eller lignende for private firmaer.

Det forventes, at beskæftigelsesministeren vil fastsætte vejledende retningslinjer svarende til de gældende om, hvornår produktion og afsætning efter § 94 kan anses for konkurrenceforvridende. Det forventes således, at der udstedes vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige, vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere samt skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter.

Det foreslås i *stk. 3*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbud inden for puljen til uddannelsesløft efter § 96 og om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for tilskud efter §§ 96 og 97.

Den foreslåede bestemmelse vedrører puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje.

Det foreslås, at der med hjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan fastsættes regler om, at der skal gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren reelt har mulighed for at gennemføre hele uddannelsen. Det vil sige, at hvis der gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren skal i praktikforløb, skal der på uddannelsen også være mulighed for at gennemføre praktikforløbet i skolepraktik.

Derudover foreslås, at der kan fastsættes nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje, herunder bl.a. om fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne.

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende § 33 a, stk. 5, og dele af § 110, stk. 2.

Til § 100

Efter de gældende regler i § 84 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode efter §§ 55 og 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Pligten til at tage imod tilbud gælder dermed både i den almindelige 2-årige dagpengeperiode og i en eventuel forlænget dagpengeperiode. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 21 f, er bortfaldet på baggrund af ordinær beskæftigelse på mindre end fuld tid, jf. bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er udstedt i medfør af lovens § 91, eller ved bortfald af pligt til tilbud under deltagelse i jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a.

Et tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter lovens § 33 a kan dog alene gives efter aftale med personen. Når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Efter den gældende lovs § 91 a har kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet pligt til at tage imod tilbud efter kapitlet om ret og pligt til tilbud. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 21 f.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.15.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 100, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 1, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele deres ledighedsperiode efter §§ 55 og 56 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter § 106, efter regler udstedt i medfør af § 104 eller under deltagelse i jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Forslaget omhandler dagpengemodtagere og betyder, at de vil have pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode, dvs. både den almindelige 2-årige dagpengeperiode og i en eventuel forlænget dagpengeperiode. Der vil dog være de samme grunde til, at pligten til tilbud bortfalder, som i dag.

Dagpengemodtagere vil således ikke have pligt til at tage imod tilbud, hvis pligten er bortfaldet efter reglerne om en mindre intensiv indsats, jf. lovforslagets § 106, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger. Det samme gælder, hvis pligten til tilbud er bortfaldet, fordi de har beskæftigelse af et vist omfang, jf. bekendtgørelsesregler der forventes udstedt i medfør af lovforslagets § 104 og endelig, hvis pligten til tilbud er bortfaldet under deltagelse i jobrettet uddannelse efter lovforslagets kapitel 9.

Det foreslås i stk. 2, at et tilbud om en erhvervsuddannelse efter § 96 alene kan gives efter aftale med personen. Personen har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet.

Et tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft vil efter lovforslagets § 96 kunne gives til dagpengemodtagere, når visse betingelser er opfyldt. Forslaget omhandler dermed dagpengemodtagere og betyder, at et sådant tilbud alene vil kunne gives efter aftale med dagpengemodtageren. Dagpengemodtageren vil dermed ikke have pligt til at tage imod et sådant tilbud. Men når dagpengemodtageren har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet, vil dagpengemodtageren have pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet. Hvis en dagpengemodtager ikke deltager i eller afbryder uddannelsen, vil det efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af loven, kunne få dagpengemæssige konsekvenser for pågældende.

Det foreslås i stk. 3, at personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats.

Forslaget omhandler kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og betyder, at personerne har pligt til at tage imod tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud i hele den periode, hvor de modtager ydelsen. Der vil dog være den samme grund til, at pligten til tilbud bortfalder, som i dag.

Kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet vil således ikke have pligt til at tage imod tilbud, hvis pligten er bortfaldet efter reglerne om en mindre intensiv indsats efter lovforslagets § 106, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 101

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og den tilhørende bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal jobcenteret give en beskæftigelsesrettet indsats til personer, som er omfattet af lovens målgrupper.

Indsatsen fastlægges som led i kontaktførelset, og jobcenteret skal løbende vurdere den enkeltes behov for bl.a. tilbud, jf. den gældende lovs §§ 15 og 16. Tilbud skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger, med henblik på at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse, jf. den gældende lovs § 22, stk. 3.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.15.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 101, at jobcenteret løbende skal vurdere og give tilbud til personer omfattet af § 6, nr. 1-3, som har behov herfor.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og betyder, at jobcenteret fremover vil have en lovbestemt og løbende pligt til at vurdere, om den enkelte dagpengemodtager, kontanthjælps- og overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet har behov for tilbud, og give tilbud, hvis personen har behov for det.

Jobcenteret vil dermed løbende gennem hele personens ledighedsperiode skulle vurdere, hvilke tilbud der vil kunne hjælpe personen ud af ledigheden. Jobcenteret vil således løbende skulle give de tilbud, der skal til, for at personen hurtigst muligt opnår arbejdsmarkedstilknytning. Jobcenteret skal have fokus på virksomhedsrettede tilbud.

Jobcenterets forpligtelse til løbende at vurdere og give tilbud, hvis personen har behov for det, vil gælde både før og efter ret- og pligt tidspunktet, da ret- og pligt tidspunktet er det seneste tidspunkt, hvor jobcenteret skal give personen et tilbud. Med forslaget vil jobcenterets løbende forpligtelse klart fremgå af lovteksten.

Reglen giver ikke den enkelte person en ret til en vurdering og tilbud på bestemte tidspunkter. Den enkelte vil dog altid have mulighed for at henvende sig til jobcenteret om muligheden for et tilbud, herunder mulighed for et bestemt tilbud.

Det bemærkes, at dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet – både efter gældende regler og lovforslaget – har ret til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud, hvis de selv har fundet tilbuddet, og alle lovens betingelser i øvrigt er opfyldt. For en nærmere beskrivelse henvises til lovforslagets §§ 57 og 66 og bemærkningerne hertil.

Til § 102

Efter de gældende regler i §§ 85-88 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere, som er under 30 år eller er fyldt 50 år, senest efter sammenlagt 13 ugers ledighed ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter den gældende lovs kapitler 10-12.

For dagpengemodtagere mellem 30 og 50 år gælder, at de senest efter sammenlagt 6 måneders ledighed har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter den gældende lovs kapitler 10-12. Hvis disse dagpengemodtagere skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, skal tilbuddet dog blot være afgivet inden for 6 måneders fristen og være påbegyndt senest 3 uger efter fristen.

Reglerne om ret- og pligttilbud for kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er reguleret i den gældende lovs §§ 92-96. Heraf fremgår det, at jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest efter en sammenhængende periode på 3 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse, har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud. Når personen har afsluttet det første ret- og pligttilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud hver gang, pågældende har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 6 måneder. Disse gentagne ret- og pligttilbud kan være både tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har senest efter en sammenhængende periode på 6 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud. Når personen har afsluttet det første tilbud, har personen ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud, hver gang pågældende har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 12 måneder.

Det følger dog af den gældende lovs § 91 a, stk. 3, at kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden

for integrationsprogrammet, der efter § 13 i lov om aktiv socialpolitik har en rimelig grund til ikke at udnytte deres arbejdsmuligheder, senest 1 måned efter, at den rimelige grund er ophørt, har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitlet.

Efter §§ 93 og 96, stk. 3, i loven gælder, at hvis en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i det pågældende ret- og pligttilbud, så har personen ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b, indtil personen kan deltage i et ret- og pligttilbud. Tilbud om mentorstøtte skal gives for en periode på 6 måneder, og der skal som minimum være kontakt en gang hver anden uge mellem mentor og personen. Tilbud om mentorstøtte kan kun afbrydes, hvis personen i stedet kan påbegynde et ret- og pligttilbud. Kan personen efter de 6 måneder fortsat ikke deltage i ret- og pligttilbud, skal der gives et nyt tilbud om mentorstøtte.

Efter den gældende lovs §§ 89 og 92, stk. 3, kan et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering efter lovens § 32 a ikke træde i stedet for et ret- og pligttilbud. Reglen gælder både for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. For dagpengemodtagere, som er under 30 år eller er fyldt 50 år, kan et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus efter lovens § 32 a dog udskyde tidspunktet for tilbud til umiddelbart efter afslutning af kurset.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.15.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 102, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 1-3, senest efter 6 måneder har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog stk. 3 og 4 og § 83, stk. 2.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og betyder, at disse personer senest efter 6 måneder vil have ret og pligt til at påbegynde et tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud eller vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 11-14.

Perioden på 6 måneder opgøres på baggrund af lovforslagets § 9 som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og en sammenhængende periode med kontanthjælp eller overgangsydelse for kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 1, vil der blive fastsat regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og sammenhængende perioder med kontanthjælp eller overgangsydelse for kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Med forslaget ensrettes reglerne om ret- og pligttilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, så de fremover alle skal have et ret- og pligttilbud senest efter 6 måneder, og der vil ikke være krav om gentagne ret- og pligttilbud.

I stedet vil det være op til jobcenteret at vurdere den enkeltes behov for yderligere tilbud. Med forslaget kan jobparate kontanthjælpsmodtagere endvidere fremover få vejledning og opkvalificering som ret- og pligttilbud, hvis det vurderes at være relevant.

Der er foreslået visse undtagelser til stk. 1, jf. henvisningerne til stk. 3 og 4 og lovforslagets § 83, stk. 2. Efter lovforslagets § 83, stk. 2, kan dagpengemodtagere – ligesom i dag – alene få nytteindsats som rådighedsafprøvende tilbud. Bestemmelsen betyder, at jobcenteret heller ikke fremover kan give dagpengemodtagere nytteindsats som ret- og pligttilbud.

Det foreslås i *stk. 2*, at et tilbud efter stk. 1 skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Med forslaget fastholdes det, at ret- og pligttilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger, hvilket betyder, at tilbuddet skal berøre 2 kalenderuger. Ved 2 berørte kalenderuger forstås, at der er timer i tilbuddet i en uge og timer i tilbuddet i den efterfølgende uge. Der er ikke krav om, at tilbuddet skal være på fuld tid i 2 hele kalenderuger.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis personen skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen.

Bestemmelsen er en undtagelse til, at ret- og pligttilbuddet skal påbegyndes inden for 6 måneder. Med reglen vil jobcenteret have mulighed for at give et tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud, idet der som hovedregel gælder et krav om 6 måneders forudgående ledighed/ ydelsesperiode for, at der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer, der ved udløbet af fristen i stk. 1, er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbuddet efter stk. 1 senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere om og i givet fald, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Bestemmelsen er en undtagelse til, at ret- og pligttilbuddet skal påbegyndes efter senest 6 måneder. Med bestemmelsen gives der mulighed for, at jobcenteret først skal give ret- og pligttilbuddet til personer, som på tidspunktet for fristen på de 6 måneder er fritaget for pligten til at deltage i tilbud, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Det betyder, at jobcenteret ikke skal give ret- og pligttilbuddet til personer, der er fritaget for at deltage i tilbud. Ret- og pligttilbuddet skal i stedet senest gives 1 måned efter, at fritagelsen ophører.

Fritagelsesårsagerne er forskellige for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet.

For dagpengemodtagere kan det bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, deltager i jobrettet uddannelse eller er syge i op til 14 dage, mens de modtager dagpenge.

For kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet, kan fritagelsesårsagerne bl.a. være, at de er omfattet af en mindre intensiv indsats, har børnepasningsproblemer (syge børn), er på barsel eller sygdom.

For eksempel kan en kontanthjælpsmodtager fritages for pligten til at deltage i tilbud, når det er vurderet, at persons barn er syg i en længere periode, og der ikke er andre pasningsmuligheder. Modsat vil kontanthjælpsmodtageren ikke kunne fritages, hvis der er tale om, at barnet er syg i en korterevarende periode, fx et par dage. Ligeledes kan en kontanthjælpsmodtager fritages for tilbud, når kommunen har vurderet, at personen ikke kan deltage i nogen form for tilbud på grund af sin sygdom eller sit helbred.

Personen kan ikke fritages, hvis det alene er det aktuelle tilbud, personen ikke kan deltage i – eller hvis kommunen ikke har et tilbud, som modsvarer personens behov.

Det følger af forslaget, at jobcenteret samtidig skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud. Jobcenteret bør her bl.a. vurdere, om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud.

Det vil fx kunne være relevant med en anden indsats i tilfælde, hvor personen ikke kan deltage i et tilbud på grund af sygdom eller børnepasningsproblemer, mens det ikke vil være relevant i tilfælde, hvor personen er fritaget for tilbud, fordi personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, eller fordi en dagpengemodtager deltager i jobrettet uddannelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering efter § 93 ikke kan træde i stedet for tilbud efter stk.1.

Dermed vil et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering ikke kunne træde i stedet for det ret- og pligttilbud, som dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet fremover skal have. Da der i forslaget ikke gives mulighed for, at et sådant tilbud kan udskyde ret- og pligttilbuddet, må jobcenteret tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Til § 103

Efter de gældende regler i § 84, stk. 2, 2. pkt., § 85, stk. 3, og § 91, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler for dagpengemodtagere om timetal i tilbud, regler om at personer under 20 år har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter seneste 4 ugers sammenlagt ledighed, og at pligten til tilbud bortfalder, når personen har ordinær beskæftigelse på mindre tid.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.15.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 103, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret og pligt til tilbud, herunder om timal for tilbud og om fremrykning, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

Med bestemmelsen vil der kunne fastsættes bekendtgørelsesregler for både dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, fx om hvornår et tilbud anses for rettidigt, om timal for et ret- og pligttilbud og om timal for tilbud til deltidsforsikrede dagpengemodtagere.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 104

Efter de gældende regler i § 96 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret og pligt til at tage imod de tilbud, som jobcenteret giver dem i hele perioden, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

For nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.16.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 104, 1. pkt., at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, har pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 11-14 i hele perioden indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Forslaget omfatter uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Forslaget indebærer, at målet for målgruppen er ordinær uddannelse, og at personerne derfor skal stå til rådighed for en indsats, der er rettet mod uddannelse. Indsatsen vil bl.a. kunne bestå af uddannelsesafklarende og understøttende tilbud som fx brobygningsforløb på ordinære uddannelsesinstitutioner, understøttende tilbud i læse-, skrive-, regne- eller ordblindeundervisning og virksomhedspraktikker.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 96 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 104, 2. pkt., at pligten til tilbud bortfalder for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, hvis de er omfattet af reglerne om mindre intensiv indsats i den foreslåede § 106, fx fordi de skal i fuldtidsjob inden for 6 uger. Der henvises til forslaget til § 106.

Forslaget til § 104 skal ses i sammenhæng med lov nr. 746 af 8. juni 2018, hvoraf det fremgår, at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under 25 år, skal omfatte en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som kan bringe unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt ud-

dannelses tilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

Til § 105

Efter de gældende regler i § 96 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet hurtigst muligt og senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp, ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 10-12 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder ordinær uddannelse. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Endvidere har alle uddannelseshjælpsmodtagere ret og pligt til tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, hvis den obligatoriske test viser, at de har behov for et sådan kursus. De nævnte kurser kan træde i stedet for ret- og pligttilbud. Personen har ret til tilbud om et sådan kursus senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse om hjælp til kommunen.

Efter de gældende regler i § 96 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har en aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager, herunder en integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, som i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i tilbud efter § 96 b, har ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter kapitel 9 b.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.16.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 105, stk. 1, at personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5, hurtigst muligt og senest efter 1 måned har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 11-14 og fortsætte kontinuerligt hermed, indtil de påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Forslaget omfatter uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 96 b, stk. 1, 1. pkt. Det vil sige, at uddannelseshjælpsmodtagere ligesom i dag, skal have første ret og pligttilbud senest 1 måned efter første henvendelse til kommunen om hjælp. Der henvises i den forbindelse til reglerne i § 9 om opgørelse af tidsperioder i forbindelse med ret og pligttilbud.

Det foreslås stk. 2, at der højst må være 4 uger mellem tilbud.

Bestemmelsen indebærer, at der for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, højst må være 4 uger mellem tilbud.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 96 b, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i stk. 3, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus, som personen har ret til efter forslagens § 93, kan træde i stedet for tilbud efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 93, hvor det foreslås, at uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for intro-

duktionsprogrammet, har ret til et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, senest efter 1 måned, hvis en test har vist behov for et sådant kursus.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse med lovtekniske justeringer af den gældende § 96 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 93 og dertilhørende bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at for uddannelseshjælpsmodtagere, herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der ved udløbet af fristen i stk. 1 og 2, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Jobcenteret bør her særligt vurdere, om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud.

Der henvises til kapitel 26 om mentorstøtte.

Forslaget får den virkning, at for uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud efter stk. 1 eller stk. 2, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud, herunder fx overveje at tilknytte mentorstøtte.

Det foreslås i *stk. 5*, at jobcenteret kan fravige bestemmelsen i stk. 1 og 2, for personer der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a.

Bestemmelsen indebærer, at jobcenteret får mulighed for at fravige kravet om kontinuerlig aktivering for en person, som deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering efter repatrieringslovens § 6 a. En person der tager imod et tilbud efter repatrieringslovens § 6 a, skal således ikke samtidig deltage i tilbud efter den foreslåede bestemmelse i § 105, stk. 1. Når tilbuddet efter repatrieringslovens § 6 a ophører, vil personen igen skulle deltage i en kontinuerlig indsats efter forslaget § 105, stk. 1.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 96 b, stk. 3, dog med den sproglige ændring, som følger af, at det med forslaget til § 105 fremgår af stk. 2, at der højst må være 4 uger mellem tilbud.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.16.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 106

Efter den gældende bestemmelse i § 21 f, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, ikke omfattet af pligten til

at møde personligt op til samtaler om personens cv efter § 14 eller til jobsamtaler efter §§ 16-20 og 73 a eller af pligten til tilbud efter kapitlerne 16 og 17 eller § 74 b, stk. 1, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinær beskæftigelse på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension, eller er omfattet af en arbejdsfordelingsordning eller kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialeangel.

Efter den gældende bestemmelse i § 21, stk. 2, skal der i stedet for samtaler ved personligt fremmøde holdes kontakt telefonisk, digitalt eller ved brev.

Efter de gældende regler er personer, der er omfattet af reglerne for en mindre intensiv indsats, fortsat omfattet af pligten til at stå til rådighed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. henholdsvis af pligten til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. Dette indebærer bl.a., at de fortsat er omfattet af pligten til at søge job.

Personer omfattet af en mindre intensiv indsats har også fortsat en pligt til, at oprette et cv, og i det omfang jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen henviser en person til et job, fx et vikariat i perioden, vil personen være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

Efter den gældende bestemmelse i § 21 f, stk. 3, kan jobcenteret ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler om personens cv eller til jobsamtaler og af pligten til at deltage i tilbud. Det kan ske, hvis jobcenteret vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at møde personligt op til samtaler og deltage i tilbud, der er gode muligheder for beskæftigelse inden for personens fagområde, eller det fortsat vil være til fordel for personen, at være omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler og deltage i tilbud.

Det foreslås i § 106, *stk. 1*, at personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse og nr. 10, ikke er omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik jf. dog stk. 2, møde til samtaler efter kapitel 6 og 7 og deltage i tilbud efter kapitel 11-14, hvis personen opfylder en af betingelserne i nr. 1-3.

Forslaget omfatter dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af introduktionsprogrammet, ledige fleksjobvisiterede, personer i revalidering, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb. Det bemærkes, at lov om sygedagpenge indeholder regler om en mindre intensiv indsats for sygedagpengemodtagere.

Forslaget betyder, at jobcenteret kan beslutte, at en person skal være omfattet af en mindre intensiv indsats, og dermed

fritage personen fra pligten til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler i jobcenteret eller hos arbejdsløsheds-kassen og deltage i tilbud efter loven.

Fritagelsen fra pligten til at være aktivt søgende, er en fravigelse af pligten til at stå til rådighed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. henholdsvis af pligten til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. En person som er omfattet af en mindre intensiv indsats, skal ikke være aktivt jobsøgende og dokumentere sine job-søgningsaktiviteter i jobloggen.

En person, som er omfattet af en mindre intensiv indsats, har fortsat pligt til at oprette et cv og i det omfang jobcentret eller arbejdsløsheds-kassen henviser personen til et job fx et vikariat i perioden, vil personen være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

En person, som er omfattet af en mindre intensiv indsats, skal heller ikke møde til samtale i jobcenteret. Ved samtale, forstås alle former for samtale, herunder ved personens personlige fremmøde og samtaler afholdt telefonisk, digitalt og ved brev.

Jobcenteret skal endvidere ikke give en person, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Personer der allerede har et tilbud, når de bliver omfattet af en mindre intensiv indsats, har dog ret – men ikke pligt – til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet.

Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, skal have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Ligeledes har personer ret – men ikke pligt – til fortsat at søge job og møde til samtale i jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen.

Jobcentrene skal vejlede personer, der bliver omfattet af den mindre intensive indsats om, at de ikke har pligt til, men ret til, at være aktivt jobsøgende, at deltage i tilbud efter loven, eller til at møde til samtaler.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at personen skal kunne dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension.

Forslaget betyder, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, på barsel, eller overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension.

De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde ordinært job eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller skal overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension.

Ved ordinært job, forstås en ansættelse, hvor den ansatte får løn fra arbejdsgiver, og hvor arbejdsgiveren ikke modtager tilskud til lønnen, fx efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets kapitel 12. Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinært job, kan fremgå af en ansættelses-

kontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren.

Lærlinge- eller elevkontrakter er ikke ordinært job, og er derfor ikke omfattet af reglerne om en mindre intensiv indsats.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at personen skal kunne dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel.

Forslaget betyder, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel.

Dokumentationen for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel kan fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller en hjemsendelsesattest. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for jobcenteret, at personen skal påbegynde ordinært job, eller er hjemsendt, skal dette – samt andre relevante oplysninger – noteres.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at personen skal være omfattet af en arbejdsfordelingsordning.

Forslaget betyder, at en person kan omfattes af en mindre intensiv indsats, hvis personen omfattes af en arbejdsfordelingsordning.

Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder med manglende ordretilgang m.m. Ved en arbejdsfordeling ned-sættes den overenskomstmæssige arbejdstid i en begrænset periode, uden at de berørte medarbejdere er afskediget. Medarbejderne er derfor fortsat ansat i virksomheden i hele perioden. Nogle overenskomster hjemler ret til at indgå aftale om arbejdsfordeling. I andre tilfælde må aftalen om arbejdsfordeling ske ved kollektiv aftale. De pågældende medarbejdere får, når en række betingelser er opfyldt, ret til supplerende dagpenge under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder.

Dokumentationen for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til jobcenteret om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en arbejdsfordeling og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til jobcenteret.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning vil fritagelsen for pligten til at være jobsøgende gælde i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Forslaget medfører, at for personer omfattet af arbejdsfordelingsordningen indtræder pligten til at være aktivt jobsøgende efter 6 uger. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen omfattes af arbejdsfordelingsordningen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets *stk. 1*, hvorefter personer omfattet af en mindre intensiv indsats bliver fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende.

Begrundelsen for forslaget er, at personer omfattet af arbejdsfordeling skal fritages for jobsøgning i en periode, der

svarer til den, der gælder for personer, som skal i fuldtidsbeskæftigelse, på efterløn, barsel m.v.

Der henvises til de specielle bemærkninger til stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligterne som nævnt i forslaget til stk. 1, hvis jobcenteret vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, eller hvis de vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligterne.

Forslaget betyder, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats og dermed fortsat have pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler i jobcenteret eller i arbejdsløshedskassen og deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Jobcenteret kan beslutte, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne i forslaget til stk. 1. Fx hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

Jobcenteret kan også beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligterne i forslaget til stk. 1, hvis jobcenteret vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for en mindre intensiv indsats. Fx hvis en person gentagne gange dokumenterer at være ansat i et job, som ikke bliver til noget alligevel, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder.

Til § 107

Efter den gældende regel i § 68 d, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har en sygedagpengemodtager, som er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpengene. Tilsvarende gælder for en person, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge. En person, som fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, i lov om sygedagpenge, har ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpenge. Under jobafklaringsforløbet skal personen have en individuel tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med udgangspunkt i personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand, jf. 68 f.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnittet om målgruppe i de almindelige bemærkninger afsnit 2.18.1.1.

Det foreslås i § 107, nr. 1, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 b er en ordning for personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter §

27 i lov om sygedagpenge, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3, i lov om sygedagpenge.

Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb vil være personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ved revurderingen efter § 24 eller senere ikke vil kunne få forlænget sygedagpengene efter en af forlængelsesreglerne i § 27 i lov om sygedagpenge.

Det foreslås endvidere i § 107, nr. 2, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 b er en ordning for personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb endvidere vil være personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge.

Det foreslås herudover i § 107, nr. 3, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 b er en ordning for personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge.

Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb herudover vil være personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, i lov om sygedagpenge som følge af at personen ikke længere har en livstruende alvorlig sygdom.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at indsatsen i jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen kommer til at hænge sammen som en samlet indsats. Det betyder, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om, at både jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Det betyder desuden, at personer, der deltager i et jobafklaringsforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring/opholdstilladelse.

En person vil kunne deltage i jobafklaringsforløb, selvom personen ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse som følge af fradragsreglerne i lov om aktiv socialpolitik. Der henvises til forslaget til § 69 j og i lov om aktiv socialpolitik i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, hvoraf det bl.a. fremgår, at personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse på grund af fradrag for indtægter, fortsat anses for at modtage ressourceforløbsydelse.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende § 68 d, stk. 1, med den ændring, at et jobafklaringsforløb bliver ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse.

Der henvises til afsnit 2.18. i de almindelige bemærkninger.

Til § 108

Efter den gældende § 68 d, stk. 1, 4. pkt., skal en person under jobafklaringsforløbet have en individuel tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med udgangspunkt i personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand, jf. § 68 f.

Efter den gældende § 68 f, stk. 1, skal et jobafklaringsforløb give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats, med henblik på at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse.

Efter den gældende § 68 f, stk. 2, kan jobafklaringsforløbet bestå af tilbud efter kapitel 9 b-12 og en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå af indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevne og fremme tilknytning til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Efter den gældende § 68 f, stk. 3, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren, hvis personen er i et ansættelsesforhold.

Efter den gældende § 68 f, stk. 4, kan kommunen, hvis fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og der ikke allerede er iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 eller virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Det foreslås i § 108, stk. 1, at et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med henblik på, at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Forslaget betyder, at indsatsen i et jobafklaringsforløb altid skal være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand. Indsatsen skal desuden være tværfaglig og helhedsorienteret. Det indebærer bl.a., at den beskæftigelsesrettede indsats skal være koordineret med indsats fra eksempelvis sundheds- og socialområdet. Endelig skal indsatsen bidrage til at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 68 d, stk. 1, 4. pkt. og § 68 f, stk. 1, og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobafklaringsforløbet vil kunne bestå af tilbud efter kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering), samt en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet vil endvidere kunne bestå af mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der vil kunne stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen vil kunne deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Bestemmelsen indebærer, at indsatsen vil kunne bestå af en beskæftigelsesrettede indsats i form af eksempelvis virksomhedspraktik efter kapitel 11, løntilskud efter kapitel 12 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14. Herudover vil mentorstøtte evt. kunne indgå som en understøttende aktivitet. Indsatsen vil desuden kunne bestå af indsats efter anden lovgivning typisk indsats efter serviceloven for eksempel støtte-/ kontaktperson, misbrugsbehandling, hjælpemidler m.v. eller efter sundhedslovgivningen for eksempel genoptræning eller kostvejledning.

Der er tale om en videreførelse af gældende lov § 68 f, stk. 2, med den ændring, at mentorstøtte fremover alene vil kunne indgå som en understøttende aktivitet som konsekvens af, at mentorstøtte ikke længere vil være en del af tilbudsviften, jf. kapitel 26.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis personen er i et ansættelsesforhold, skal jobafklaringsforløbet tilrettelægges med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Forslaget indebærer, at jobcenteret for personer, der er i et ansættelsesforhold, skal tilrettelægge indsatsen i jobafklaringsforløbet, så personens tilbagevenden til jobbet vil kunne ske så hurtigt som muligt. Det vil fx kunne ske som led i en gradvis tilbagevenden i takt med, at personen vil kunne påbegynde arbejdet på nedsat tid, eller det vil kunne ske som led i en virksomhedspraktik forud for en gradvis eller helt tilbagevenden til jobbet. Arbejdsgiveren vil være en vigtig aktør heri, og derfor forudsættes det også, at arbejdsgiveren vil skulle inddrages i videst muligt omfang.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 68 f, stk. 3 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i *stk. 4*, at forventes fuld raskmelding inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og der ikke allerede vil være iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, vil kommunen ud fra en konkret vurdering kunne beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Forslaget indebærer, at i de tilfælde, hvor personen forventes fuldt raskmeldt inden for 8 uger regnet fra overgang til jobafklaringsforløbet, og hvor der ikke allerede vil være iværksat en tværfaglig indsats, da vil det bero på kommunens konkrete vurdering i den enkelte sag, om der skal iværksættes en beskæftigelsesrettet indsats i form af virk-

somhedspraktik efter kapitel 11 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 68 f, stk. 4. og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.18. i de almindelige bemærkninger.

Til § 109

Efter den gældende § 68 d, stk. 2, skal en sag, jf. dog stk. 3, senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i organiseringsloven.

Efter den gældende stk. 3, finder stk. 2 ikke anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnittet om indsats i de almindelige bemærkninger afsnit 2.18.1.3.

Det foreslås i § 109, stk. 1, at senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen vil have truffet afgørelse om, at personen vil være berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, skal sagen, jf. dog stk. 2, behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i organiseringsloven.

Forslaget betyder, at en person skal have sin sag behandlet i rehabiliteringsteamet senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller senest 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb. Rehabiliteringsteamet skal efter bestemmelserne i kapitel 2 i organiseringsloven afgive indstilling om, hvilken indsats personen skal have for at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslåede er en videreførelse af de gældende regler i § 68 d, stk. 2 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i stk. 2, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet skal den tværfaglige indsats videreføres som et jobafklaringsforløb.

Bestemmelsen indebærer, at personer ikke skal have deres sag behandlet i rehabiliteringsteamet, hvis de forventes at blive raskmeldt inden for 8 uger efter, at de overgår til et

jobafklaringsforløb. Det er alene de langvarige sager med forventet sygefravær over 8 uger, der vil skulle behandles i rehabiliteringsteamet.

Det foreslåede er en videreførelse af de gældende regler i § 68 d, stk. 3 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.18. i de almindelige bemærkninger.

Til § 110

Efter den gældende § 68 d, stk. 5, 1. pkt., kan et jobafklaringsforløb højst have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Efter den gældende § 68 d, stk. 5, 2. pkt., ophører et jobafklaringsforløb på det tidspunkt, hvor personen når folkepensjonsalderen.

Efter den gældende § 68 d, stk. 6, ophører et jobafklaringsforløb, når personen overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Efter den gældende § 68 d, stk. 4, har personen ved ophør af det første jobafklaringsforløb ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 68 e, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Efter den gældende § 68 d, stk. 1, er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge en betingelse for ret til jobafklaringsforløb.

Det foreslås i § 110, stk. 1, 1. pkt., at et jobafklaringsforløb højst vil kunne have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Forslaget indebærer, at varigheden af et jobafklaringsforløb kan variere afhængigt af den konkrete sag. Et jobafklaringsforløb kan dog højst have en varighed på op til 2 år. Det er under hele forløbet en betingelse, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at perioder med barsel ikke vil blive medregnet i jobafklaringsforløbets varighed i det omfang, der under fravær vil være ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Med forslaget præciseres det, at perioder med barsel ikke vil skulle medregnes i jobafklaringsforløbets varighed. I perioder med barsel vil indgå de perioder, hvor personen vil have ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang, der under fravær, efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, vil være ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption. Det vil svare til de perioder, hvor personen ikke vil have pligt til at deltage i tilbud m.v. efter den gældende § 69, stk. 3 og § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Præciseringen vil understøtte, at personer i jobafklaringsforløb ikke vil komme til at opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse vil ophøre under barsel, og at de vil kunne fortsætte deres forløb med tilhørende ydelse efter endt barsel. Det betyder, at en person i jobafklaringsforløb under barsel ikke vil være omfattet af kravet om uarbejdsdygtighed. Job-

centeret vil derfor under barselsperioden ikke løbende skulle vurdere, om personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Ved opstart i jobafklaringsforløbet efter barsel vil jobcenteret igen skulle sikre, at personen er uarbejdsdygtig og har ret til at fortsætte i jobafklaringsforløbet.

De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af den gældende § 68 d, stk. 5, 1. pkt., med præcisering af, at perioder med barsel ikke tæller med i jobafklaringsforløbets varighed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Forslaget betyder, at et jobafklaringsforløb ikke vil kunne fortsætte, men vil skulle ophøre, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Forslaget er en præcisering af, at det løbende under jobafklaringsforløbet er en forudsætning, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen når folkepensionsalderen.

Forslaget betyder endvidere, at et jobafklaringsforløb vil skulle ophøre, hvis personen når folkepensionsalderen og dermed kan overgå til folkepension. Det gælder også, selv om personen vælger ikke at modtage folkepension.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at et jobafklaringsforløb ophører, når en person overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Forslaget betyder, at et jobafklaringsforløb vil skulle ophøre, hvis en person vælger at overgå til at modtage sygedagpenge i tilfælde af livstruende, alvorlig sygdom.

De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af den gældende § 68 d, stk. 1, stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, med præcisering af, at et jobafklaringsforløb forudsætter, at personen under forløbet er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 111, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det betyder, at hvis en person fortsat er uarbejdsdygtig efter ophør af det første jobafklaringsforløb, så har personen ret til at få et nyt jobafklaringsforløb. Det forudsættes dog, at jobcenteret vurderer om en person fx er i målgruppe for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, hvis det er tilfældet påbegyndes sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af den gældende § 68 d, stk. 4 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.18. i de almindelige bemærkninger.

Til § 111

Efter den gældende § 68 e, stk. 1, skal kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb foretage en vurdering af per-

sonens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes

- 1) at kunne vende tilbage i arbejde,
- 2) at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb eller
- 3) at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Efter den gældende stk. 2, skal personen have sin sag forelagt rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i organiseringsloven, som en sag om ressourceforløb, fleksjob, eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb, hvis kommunen vurderer, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3.

Efter den gældende stk. 3, skal der, hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter den gældende § 68 f iværksættes

- 1) en samtale med regionens sundhedskordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen og
- 2) et intensiveret kontaktføreløb, hvor den individuelle samtale holdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder, jf. den gældende § 18, stk. 2.

Efter den gældende stk. 4, skal kommunen, inden den forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for klinisk funktion til vurdering af borgerens muligheder for at arbejde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at kunne vende tilbage i arbejde.

Forslaget betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis vil kunne vende tilbage i arbejde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb.

Forslaget betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis er i målgruppe for endnu et jobafklaringsforløb. Er det tilfældet forelægges sagen for rehabiliteringsteamet, som afgiver en indstilling om, hvorvidt de vurderer, at personen skal have endnu et jobafklaringsforløb.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens

arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Forslaget betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Er det tilfældet forelægges sagen for rehabiliteringsteamet, som afgiver en indstilling om, hvorvidt de vurderer, at personen skal have et ressourceforløb, et fleksjob eller en førtidspension.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 68 e, stk. 1 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i *stk. 2*, at vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3, skal personen have sin sag forelagt rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i organiseringsloven, som en sag om ressourceforløb, fleksjob, eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb.

Forslaget betyder, at hvis kommunen vurderer, at personen er i målgruppe for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, skal rehabiliteringsteamet behandle sagen og give indstilling om, hvorvidt personen skal have ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 68 e, stk. 2 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i *stk. 3*, at vurderer kommunen, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen.

Forslaget betyder, at der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene skal iværksættes en samtale med regionens sundhedskordinator, hvis kommunen vurderes, at der er i risiko for, at personen fortsat vil være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 68 e, stk. 3 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer. Reglen om det intensiverede kontaktføreløb i den gældende § 68 e, stk. 3, udgår af forslaget til nyt stk. 3 som følge af forslaget om et nyt kontaktføreløb for alle målgrupper.

Det foreslås i *stk. 4*, at inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for klinisk funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

Forslaget betyder, at kommunen i sager om nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år skal vurdere, om der er behov for en vurdering fra klinisk funktion af personens muligheder for at

arbejde. En vurdering fra klinisk funktion vil sammen med rehabiliteringsplanens forberedende del danne grundlag for rehabiliteringsteamets behandling af sagen og for teamets indstilling om, hvorvidt personen er berettiget til et nyt jobafklaringsforløb.

De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af den gældende § 68 e, stk. 4 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.18. i de almindelige bemærkninger.

Til § 112

Efter den gældende § 68 a, stk. 1, skal personer under 40 år, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov eller sociale eller sundhedsmæssige indsatser, tilbydes et ressourceforløb, jf. dog stk. 2. Det er endvidere en betingelse, at personen

- 1) har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse,
- 2) har deltaget i tilbud efter denne lov eller revalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller
- 3) at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Efter den gældende § 68 a, stk. 2, er ressourceforløb relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold personens arbejdsevne. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 1. pkt., gælder stk. 1–7 tilsvarende for personer over 40 år.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnittet om målgruppe i de almindelige bemærkninger afsnit 2.19.1.1.

Det foreslås i § 112, *stk. 1, 1. pkt.*, at ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 a skal være en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser, jf. dog stk. 2.

Forslaget indebærer, at målgruppen for ressourceforløb ligesom efter de gældende regler vil være personer, der har komplekse problemer ud over ledighed. Det vil især være personer, hvis arbejdsevne vil være så begrænset, at de vil være i risiko for at få tilkendt førtidspension, hvis der ikke gøres en ekstra, tværfaglig indsats for at understøtte vejen mod job eller uddannelse. Det vil også være personer med aktuelle komplekse problemer i form af fx helbredsproblemer, misbrug, sociale forhold m.v., hvor udsigten til at komme i ordinær beskæftigelse eller uddannelse er lang.

Forslaget indebærer endvidere, at indsatsen i ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen kommer til at hænge sammen som en samlet indsats. Det betyder, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om, at både ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Det betyder endvidere, at personer, der deltager i et ressourceforløb, ikke vil have mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring eller opholdstilladelse.

En person vil kunne deltage i ressourceforløb, selvom personen ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse som følge af fradragsreglerne i lov om aktiv socialpolitik. Der henvises til forslaget til § 68 a og til ændringerne i lov om aktiv socialpolitik, som fremgår af det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats. Heraf fremgår det bl.a. andet, at personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse på grund af fradrag for indtægter, fortsat vil anses for at modtage ressourceforløbsydelse.

Visitation til ressourceforløb vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af den enkeltes situation. Visitationen til ressourceforløb forudsætter, at personen har sammensatte komplekse problemer ud over ledighed, der vil kræve en tværgående indsats i forhold til

- 1) beskæftigelse/uddannelse,
- 2) det sociale område og/eller
- 3) sundhedsområdet.

Beskæftigelsesindsatsen giver en række muligheder for at iværksætte en indsats over for personer, der har andre problemer end ledighed, fx tilbud om ansættelse med løntilskud eller virksomhedspraktik.

Det vil være en forudsætning for at tilbyde ressourceforløb, at kommunen i første omgang vurderer, om en eller flere af mulighederne i beskæftigelsesindsatsen er relevante i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

Det vil ikke være en betingelse, at personen har haft en beskæftigelsesrettet indsats forud for visitation til ressourceforløb. Kommunen vil således kunne vurdere, at et ressourceforløb er relevant, hvis personen har så komplekse problemer, at det vil kræve en langvarig og tværfaglig indsats for, at personen kan komme tættere på job eller uddannelse. Vurderer kommunen, at der ikke er andre foranstaltninger, der kan iværksættes efter lovgivningen, anses mulighederne for udtømte.

Kommunen vil skulle dokumentere, hvilke indsatser kommunen har foretaget eller overvejet. Det vil i den forbindelse skulle begrundes, hvorfor kommunen har anset den beskæftigelsesrettede indsats som formålsløs i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at en eller flere af de følgende betingelser herudover skal være opfyldt.

Det foreslås således i stk. 1, 2. pkt., nr. 1, at personen skal have modtaget længerevarende offentlig forsørgelse.

Forslaget indebærer, at personen skal have modtaget længerevarende offentlig forsørgelse, og fx have haft svært ved at få fodfæste i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., I at personen skal have deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Forslaget indebærer, at personen skal have deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet. Dette kan fx være en Ungdoms-Uddannelsesplan, en jobplan, revalidering eller en indsats som led i sygedagpengeopfølgning, uden at det har haft den ønskede effekt.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., nr. 3, at kommunen skal vurdere, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Forslaget indebærer, at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, inden uddannelse eller job er et realistisk mål. Med længerevarende indsats menes et forløb af mindst et års varighed, idet et ressourceforløb kan vare fra 1 til 5 år.

Personen behøver alene at opfylde én af de nævnte betingelser i bestemmelsen.

Det foreslås, at afgrænsningen i den gældende § 68 a, stk. 1, til personer under 40 år af lovtekniske grunde ikke videreføres. Det skyldes, at det af den gældende § 68 a, stk. 9, 1. pkt., fremgår, at bestemmelsen også gælder for personer over 40 år.

Der sondres således ikke mellem personer under og over 40 år, for så vidt angår det første ressourceforløb. Af samme grund foreslås det, at den gældende § 68 a, stk. 9, 1. pkt., om, at reglerne i stk. 1-7 gælder tilsvarende for personer over 40 år, heller ikke videreføres. For så vidt angår tilbud om deltagelse i flere ressourceforløb for personer over 40 år, henvises til bemærkningerne til § 114, stk. 3.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 68 a, stk. 1, med den ændring, at et ressourceforløb bliver ét samlet forløb bestående af et ressourceforløb med en tilhørende ydelse, og at afgrænsningen til personer under 40 år af lovtekniske grunde ikke videreføres. Det foreslåede medfører i øvrigt ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at ressourceforløb vil være relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til persons arbejdsevne.

Det vil således være en forudsætning for at iværksætte et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Bestemmelsen indebærer, at kommunen vil skulle vurdere, om det kan forventes, at personen vil kunne udvikle sin arbejdsevne i et ressourceforløb, inden der visiteres til forløbet. Der vil skulle visiteres til ressourceforløb, hvis der på sigt er en mulighed for, at personens arbejdsevne kan udvikles i en sådan grad, at personen vil kunne blive i stand til at

have indtægtsgivende arbejde i form af ordinære timer eller i et fleksjob - eventuelt efter gennemførelse af en uddannelse.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, vil et ressourceforløb ikke skulle iværksættes.

Forslaget indebærer, at der ikke vil skulle iværksættes ressourceforløb, hvis det enten er dokumenteret eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres ved deltagelse i et sådant forløb.

Sager, hvor det på grund af særlige forhold (helbredsmæssige) er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, vil være kendetegnet ved, at det ud fra eksisterende faglig viden om betydelige funktionsnedsættelser eller visse alvorlige sygdomstilstande og deres prognoser er klart, at den pågældendes arbejdsevne ikke vil kunne forbedres.

Sager, hvor det er dokumenteret, at det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, vil være kendetegnet ved, at helbredsoplysninger sammen med øvrige oplysninger dokumenterer, at personen vil opfylde lovens betingelser for at tilkende førtidspension.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, vil kommunen skulle vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-58-18.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 68 a, stk. 2, og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.19. i de almindelige bemærkninger.

Til § 113

Efter den gældende § 68 a, stk. 6, kan ressourceforløbet bestå af tilbud efter kapitel 9 b-12 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Efter den gældende § 68 a, stk. 3, skal den forberedende del af rehabiliteringsplanen, jf. § 30 a, være udarbejdet og sagen have været forelagt rehabiliteringsteamet forud for visitation til et ressourceforløb, jf. §§ 9-12 i organiseringsloven. Personen og dennes sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møder, når personens sag behandles, jf. § 10, stk. 2, i organiseringsloven.

Efter den gældende § 68 a, stk. 5, skal indsatsdelen af rehabiliteringsplanen udarbejdes for alle personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. § 30 a, stk. 1.

Efter den gældende § 68 a, stk. 7, skal kommunen inden ressourceforløbets afslutning træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Reglerne om at rehabiliteringsplanens forberedende del og indsatsdel skal udarbejdes for personer i ressourceforløb, og at sager om ressourceforløb skal behandles i rehabiliteringsteamet, findes også i henholdsvis kapitel 8 om planer og i kapitel 2 i organiseringsloven.

Det foreslås i § 113, stk. 1, at ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering), samt en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Bestemmelsen indebærer, at der vil kunne indgå de samme indsatser i et ressourceforløb, som efter de gældende regler. Dog vil mentorstøtte ikke kunne indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud som konsekvens af, at mentorstøtte ikke længere vil være en del af tilbudsviften, der for personer i ressourceforløb fremover består af virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering, men mentorstøtte vil kunne indgå i ressourceforløbet som en understøttende indsats.

Ressourceforløbet vil skulle hjælpe personer med komplekse problemer videre gennem en tværfaglig og sammenhængende indsats, så de på sigt kan komme i job eller i gang med en uddannelse. Indsatsen vil skulle målrettes og tilpasses personens forudsætninger og behov og have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet.

Formålet med ressourceforløbet vil skulle være at udvikle personens arbejdsevne. Arbejdsevnen vil skulle udvikles gennem en konkret aktiv indsats, hvor personens mål i forhold til job og uddannelse vil skulle være styrende for, hvilke aktiviteter der sættes i gang. Ressourceforløbet vil skulle handle om at udvikle arbejdsevnen med henblik på at finde det rette job med opgaver, der passer til den enkelte. Derfor vil der altid så vidt muligt skulle opstilles konkrete og realiserbare jobmål for personen – også selvom job eller uddannelse ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen, så både personen, personens netværk og kommunen har et pejlemærke i forhold til arbejdsmarkedet.

Ressourceforløbet vil kunne bestå af tilbud efter denne lov og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet vil også kunne indeholde supplerende indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, således at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Eksempler på tilbud i et ressourceforløb kan således være virksomhedspraktik, job med løntilskud, virksomhedscenter, tilbud om brobygning til uddannelse med nødvendig støtte, misbrugsbehandling, rådgivning og støtte fra psykolog, kurser i håndtering af stress/angst m.v., aktivitetstilbud på væresteder, støtte-kontaktperson, hjælp til boligproblemer, socialpædagogisk bistand m.m.

Alle relevante indsatser vil kunne indgå i et ressourceforløb, herunder også frivillige aktiviteter, aftaler om kontakt til egen læge e.l., fritidsaktiviteter osv. Det vil fx kunne være relevant i starten af et ressourceforløb for en person, der har så komplekse problemer, at det er meget vanskeligt for personen at deltage i andre tilbud.

Formålet med tilbud i ressourceforløbet vil altid skulle være at udvikle personens arbejdsevne. Hvis personen eksempelvis får tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet, skal det være for at udføre konkrete ordinære arbejdsopgaver og indgå i kollegiale sammenhænge, og arbejdet skal løbende tilpasses personens kompetencer og kapacitet. Virksomhedspraktik vil aldrig skulle gives alene for at få dokumentation for en formodning om, at en person ikke er i stand til at arbejde. Beslutningen om at give tilbud om virksomhedspraktik i ressourceforløbet vil således altid skulle bero på en konkret vurdering af den enkelte persons muligheder og ressourcer, og tilbuddet må aldrig forværre personens helbredstilstand.

Personer i ressourceforløb vil ofte have brug for omfattende støtte for at blive klar til job eller uddannelse, og flere er uden uddannelse og har ingen eller kun sparsom erhvervs erfaring. Mange vil have brug for ekstra støtte for at kunne fastholde rehabiliteringsplanen og vil derfor have gavn af en mentor.

En indsats efter denne eller anden lovgivning vil skulle være bevilget af ressortmyndigheden, inden den kan indgå i rehabiliteringsplanen. Det betyder fx, at tildeling af en støtte-kontaktperson efter serviceloven først vil kunne indgå i rehabiliteringsplanen som en del af ressourceforløbet, når socialforvaltningen i kommunen har bevilget en sådan person.

Kommunen vil kunne vælge at integrere selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven i ressourceforløbet, hvis det vurderes, at en udlænding har så massive og komplekse problemer, at vedkommende bør tildeles et ressourceforløb, inden selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet udløber.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 68 a, stk. 6.

Der henvises til lovforslagets kapitel 10 om tilbudsmuligheder og de tilhørende bemærkninger om, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften.

Reglerne om, at rehabiliteringsplanens forberedende del og indsatsdel skal udarbejdes for personer i ressourceforløb, og at sager om ressourceforløb skal behandles i rehabiliteringsteamet, videreføres ikke i kapitlet om ressourceforløb, da disse regler også findes i henholdsvis kapitel 8 om planer og i kapitel 2 i organiseringsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen inden ressourceforløbets afslutning skal træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Bestemmelsen indebærer, at kommunen vil skulle foretage en vurdering af resultatet af indsatsen inden afslutningen af ressourceforløbet.

For at sikre kontinuitet i indsatsen over for personen, vil kommunen, umiddelbart før ressourceforløbet afsluttes, skulle vurdere resultatet af forløbet og behovet for yderligere tilbud eller andre indsatser efter afslutningen af ressourceforløbet, således at disse eventuelle indsatser vil kunne iværksættes i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. I det omfang foranstaltningen kræver, at rehabiliteringsteamet har fået sagen forelagt til vurdering og indstilling, skal kommunen have forelagt sagen for teamet i så god tid, at kommunen vil kunne træffe beslutning om en fremadrettet indsats på baggrund af teamets indstilling i umiddelbar forlængelse af ressourceforløbets afslutning. Dermed undgås det, at personen vil komme til at opleve u hensigtsmæssige afbrud i indsatsen.

Afhængig af den udvikling, der er sket med personens arbejdsevne, vil personen fx kunne overgå til et revalideringsforløb, visiteres til fleksjob eller få udbetalt kontanthjælp med henblik på jobsøgning og job. Hvis personen fortsat er i målgruppen for ressourceforløb, skal personen tilbydes et nyt ressourceforløb.

Personen vil således som udgangspunkt kun kunne overgå til kontanthjælp, når der er dokumentation i sagen for, at der er sket en så positiv udvikling i forhold til personens arbejdsevne, at personen ikke længere er i målgruppen for hverken ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Er personen over 40 år, vil personen dog også kunne overgå til kontanthjælp, hvis personen udtrykkeligt har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et nyt ressourceforløb, og kommunen har vurderet, at personen ikke er i målgruppen for førtidspension eller fleksjob.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, vil kommunen skulle vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 68 a, stk. 7, og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.19. i de almindelige bemærkninger.

Til § 114

Efter den gældende § 68 a, stk. 4, skal et ressourceforløb være af mindst et og højst fem års varighed.

Efter den gældende § 68 a, stk. 8, kan en person tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb. Fylder personen 40 år under et ressourceforløb, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 2. pkt., kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb til en person over 40 år, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Det foreslås i § 114, *stk. 1, 1. pkt.*, at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed.

Den nedre grænse på 1 år skal sikre, at der kun visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed, vil den kunne tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, fx kontanthjælp.

Forskellen i varighed af ressourceforløbet fra 1 år og op til 5 år giver fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen til den enkeltes behov. Det forhold, at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed, betyder, at kommunen vil skulle tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Forslaget indebærer, at længden på et ressourceforløb vil skulle fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov. Kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker unødigt i langdrag.

Et ressourceforløb vil ikke kunne forlænges, men kommunen vil kunne tilbyde et nyt ressourceforløb, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. forslaget til stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at perioder med barsel ikke skal medregnes i ressourceforløbets varighed i det omfang, der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Det betyder, at perioder med barsel ikke vil skulle medregnes i ressourceforløbets varighed. I perioder med barsel vil indgå de perioder, hvor personen vil have ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption i det omfang, der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, vil være ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption. Det svarer til de perioder, hvor personen ikke har pligt til at deltage i tilbud m.v. efter den gældende § 69, stk. 3 og § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Det foreslåede understøtter, at personer i ressourceforløb ikke vil opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse ophører under barsel, og at de vil kunne fortsætte deres forløb med tilhørende ydelse efter endt barsel.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende § 68 a, stk. 4, med en præcisering af, at perioder med barsel ikke medregnes i ressourceforløbets varighed.

Det foreslås i stk. 2, at en person kan tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb.

Forslaget betyder, at en person vil kunne bevilges flere ressourceforløb, hvis det er relevant for personen. Der er ikke en øvre grænse for, hvor mange ressourceforløb en person kan tilbydes. Det vil således skulle bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 68 a, stk. 8, 1. pkt., og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås i stk. 3, at er personen over 40 år, kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen

ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Forslaget indebærer, at personer over 40 år, der har gennemført et ressourceforløb, efterfølgende vil kunne tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 40 år. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Personer over 40 år vil således ikke have pligt til at tage imod mere end ét ressourceforløb. Det bemærkes, at det forhold, at personen afviser et ressourceforløb, ikke vil medføre, at personen vil have ret til førtidspension, hvis personen ikke opfylder betingelserne herfor.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende § 68 a, stk. 9, 2. og 3. pkt., og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.19. i de almindelige bemærkninger.

Til § 115

Efter den gældende § 68 b, stk. 1, kan personer under 40 år, der er omfattet af § 2, nr. 6, det vil sige førtidspensionister, som ønsker at deltage i et ressourceforløb, af kommunen få tilbud herom efter reglerne i § 68 a, stk. 3-7.

Efter den gældende § 68 b, stk. 2, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører, hvis personen ikke følger forløbet.

Det foreslås i § 115, stk. 1, at personer under 40 år, der er omfattet af § 6, nr. 11, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, kan få tilbud om ressourceforløb efter reglerne i § 113, stk. 1 og § 114, stk. 1.

Bestemmelsen indebærer, at førtidspensionister under 40 år vil kunne få tilbud om et ressourceforløb, hvis de selv ønsker det, og kommunen vurderer, at de kan få udbytte af det, fx hvis kommunen mener, at der er en realistisk mulighed for, at førtidspensionisten på sigt kan opnå en øget tilknytning til arbejdsmarkedet.

Personen vil modtage førtidspension under ressourceforløbet, jf. § 68, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at hvis personen ikke følger forløbet, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører.

Bestemmelsen indebærer, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om, at ressourceforløbet ophører, hvis førtidspensionisten ikke følger forløbet, fx ved at afvise eller undlade at deltage i tilbud, der følger af rehabiliteringsplanens indsatsdel. Ophøret af ressourceforløbet vil ikke have nogen ydelsesmæssige konsekvenser for førtidspensionisten, da personen modtager førtidspension under ressourceforløbet.

De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af de gældende § 68 b, stk. 1 og 2 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til afsnit 2.19. i de almindelige bemærkninger.

Til § 116

Efter de gældende regler i § 70 giver jobcenteret tilbud om fleksjob til personer, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Jobcenteret kan endvidere give tilbud om fleksjob til personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles. Flexjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Der henvises til afsnit 2.20.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 116, stk. 1, 1. pkt., at fleksjob skal være en ordning for personer, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at det skal være en betingelse, at personen har varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen.

Det betyder, at personen skal have så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at det medfører, at den pågældende hverken aktuelt eller på sigt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på ordinære vilkår på arbejdsmarkedet, heller ikke efter de sociale kapitler i overenskomsterne.

Der skal foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, samt at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Det foreslås i stk. 2, at personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Det betyder, at personer, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i sådan en grad, at førtidspension ville være en mulighed, også kan blive visiteret til fleksjob. Det forudsætter dog, at kommunen vurderer, at personen trods sin ak-

tuelt meget begrænsede arbejdsevne har mulighed for at udvikle sin arbejdsevne inden for en rimelig periode.

Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, og personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at fleksjob først kan tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse.

Det betyder, at jobcenteret skal se på alle lovgivningens muligheder for at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering, revalidering, ressourceforløb og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Jobcenteret skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Der er tale om udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsestilbud efter denne lov og sundhedsrettede tilbud. Dette kan fx være i form af et virksomhedspraktikforløb hos en privat eller offentlig arbejdsgiver eller en institution. Formålet er en afklaring af, hvad personen med sit helbred og sine ressourcer kan klare arbejdsmæssigt.

Jobcenteret skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i job. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at afdækning og udvikling af arbejdsevnen vil kunne undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger.

Det betyder, at der ikke skal gennemføres foranstaltninger forud for visitationen til fleksjob, hvis det er åbenbart formålsløst. Det kan fx være åbenbart formålsløst ved visse meget alvorlige sygdomstilfælde eller handicap, der allerede konkret betyder, at arbejdsevnen er væsentligt og varigt nedsat, og at det derfor ikke giver mening at forsøge at hjælpe personen med at blive i stand til at arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 70 og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 117

Efter de gældende regler i § 69, stk. 1, skal jobcenteret sørge for, at personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, jf. § 2, nr. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har mulighed for

- 1) ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob efter § 70 eller
- 2) støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed efter § 70 g.

Efter gældende stk. 2 kan beskæftigelsesministeren under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer efter stk. 1.

Efter gældende stk. 3 kan fleksjob alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Derimod vil der ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Efter gældende stk. 4, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om fleksløntilskud til ansatte i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, hvor arbejdet udføres i udlandet.

Bemyndigelsen bliver i dag brugt i bekendtgørelsen om fleksjob til at fastsætte nærmere regler om udstationering i udlandet for personer, der er ansat i fleksjob.

En ansat i fleksjob har efter bekendtgørelsen mulighed for at være udstationeret i maksimalt et år, hvis den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter den gældende § 72 eller løn- og arbejdsvilkår efter den gældende § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og den ansatte er sikret hjemrejse.

Efter gældende § 73, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilskud til arbejdsgivere med ansatte i fleksjob, hvor arbejdet udføres i udlandet.

Bemyndigelsen bliver i dag brugt i bekendtgørelsen om fleksjob til at fastsætte nærmere regler om udstationering for personer, der er ansat i fleksjob før 1. januar 2013, og hvor tilskuddet derfor går til arbejdsgiveren.

En ansat i fleksjob har efter bekendtgørelsen mulighed for at være udstationeret i maksimalt et år, hvis den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes

danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter den gældende § 72 eller løn- og arbejdsvilkår efter den gældende § 70 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og den ansatte er sikret hjemrejse.

Efter den gældende § 74 b, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om et fleksjobbevis, som en person, der er visiteret til fleksjob, kan anmode jobcenteret om at udarbejde.

Der er i bekendtgørelsen om fleksjob fastsat regler om, at kommunen efter anmodning skal udstede et fleksjobbevis til personer, der er visiteret til fleksjob. Fleksjobbeviset indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Der henvises til afsnit 2.20.1.2. i de almindelige bemærkninger.

For at forenkle loven foreslås det at sammenskrive elementer fra de gældende §§ 69, 73 og 74 b. Endvidere foreslås det, at reglerne i den gældende bekendtgørelse om fleksjob vedrørende udstationering og fleksjobbevis indsættes direkte i lovtæksten. Det foreslås derfor, at bestemmelsen vedrørende bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler på disse områder ikke bliver videreført.

Det foreslås i § 117, stk. 1, 1. pkt., at en person, der er visiteret til fleksjob, vil kunne få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at fleksjob alene kan oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Det betyder, at der kun vil kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Hvis en ansat er grænsegænger i EU-rettens forstand, kan den ansatte i fleksjob modtage fleksløntilskud, så længe den pågældende er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Ved vurderingen af, om en arbejdsgiver har hjemsted i Danmark, henvises til SKAT's regler herom.

Derimod vil der ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet en dansk kommune ikke kan oprette fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Det foreslås i stk. 2, at personer, der er ansat i fleksjob, vil kunne udstationeres i udlandet, når

- personen er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark,
- udstationeringen er frivillig for personen,
- der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122,
- udstationeringen højst er af et års varighed, og
- personen er sikret hjemrejse.

Det betyder, at der kun kan udbetales fleksløntilskud til en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med

hjemsted i Danmark. For personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013, kan arbejdsgiveren kun modtage tilskud til lønnen for en person, der er ansat i fleksjob hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Der vil ikke kunne udbetales fleksløntilskud til en person, der er bosiddende i Danmark, men som arbejder hos en arbejdsgiver med hjemsted i udlandet, idet der ikke kan oprettes fleksjob efter danske regler uden for landets grænser.

Det foreslås i *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, at en person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, vil kunne modtage ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV.

Afsnit III indeholder bestemmelser om cv-oplysninger, kontaktførelse, planer m.v. og jobrettet uddannelse.

Afsnit IV indeholder bestemmelser om tilbud m.v.

Det foreslås i *stk. 3, 3. og 4. pkt.*, at en person, der er visiteret til fleksjob, vil kunne anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen vil skulle anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Det betyder, at en person, der er visiteret til fleksjob – og som enten er ledig eller i job – vil kunne anmode om at få et bevis på, at personen er berettiget til fleksjob samt en beskrivelse af personens kompetencer og eventuelle særlige behov.

Det foreslås i *stk. 4*, at en person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, vil kunne modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

Til § 118

Efter de gældende regler i § 70 a træffer jobcenteret afgørelse om visitation til fleksjob efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet. Rehabiliteringsteamet afgiver med udgangspunkt i rehabiliteringsplanens forberedende del en indstilling af, om den pågældendes arbejdsevne er nedsat i et sådant omfang, at personen skal visiteres til fleksjob.

Der lægges op til, at de gældende stk. 2-4, der vedrører forsøget om, at en person i forbindelse med en afgørelse om fleksjob kan afvise at modtage lægebehandling uden ydelsesmæssige konsekvenser, ikke videreføres, idet forsøget afsluttes den 30. juni 2019. Der henvises i øvrigt til det fremsatte lovforslag L 180, hvorefter forsøget om ret til at afvise lægebehandling uden ydelsesmæssige konsekvenser gøres permanent pr. 1. juli 2019.

Der henvises til afsnit 2.20.1.3. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 118, *stk. 1*, at afgørelsen om fleksjob vil skulle træffes på grundlag af rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 44.

Det foreslås i *stk. 2*, at der for at blive visiteret til fleksjob skal foreligge dokumentation for, at personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse, at alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse, at den pågældendes arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og at den pågældende har været ansat under de sociale kapitler m.v., i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, jf. § 119.

Det betyder, at dokumentationen skal ske som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. I planen beskrives personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen laver en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Jobcenteret skal, når det efter indstilling fra rehabiliteringsteamet træffer afgørelse om, at en person skal visiteres til fleksjob, fortsat dokumentere, at personen har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til ethvert erhverv. Der skal således foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Det foreslåede er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-11-06.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, samt at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Til § 119

Efter de gældende regler i § 70 b stilles der krav om, at medarbejdere kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis de pågældende har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Kravet kan ikke opfyldes ved at være ansat i et fleksjob efter overenskomstens sociale kapitler. De pågældende skal i øvrigt opfylde betingelserne for fleksjob.

Kravet gælder ikke, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelsen efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn, der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Kravet gælder ikke, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Der henvises til afsnit 2.20.1.4. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 119, stk. 1, 1. pkt., at en person kun vil kunne blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3.

Med sociale kapitler menes kapitler i overenskomsterne, som kan gøre det muligt at fravige overenskomstens ordinære aftaler om løn- og ansættelsesvilkår i tilfælde, hvor det er relevant at forsøge at fastholde en medarbejder på arbejdspladsen. Ansættelser efter de sociale kapitler sker uden løntilskud og dermed uden det offentliges medvirken. Med særlige vilkår menes vilkår svarende til dem, der typisk findes i de sociale kapitler.

Arbejdsgiver og lønmodtager vil også kunne indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, fx hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst. Det betyder, at uanset at den pågældende overenskomst ikke indeholder et socialt kapitel, at det sociale kapitel ikke er tilstrækkeligt udfyldt, eller at virksomheden ikke er omfattet af en overenskomst, er virksomheden stadig forpligtet til selv at forsøge at fastholde medarbejderen på særlige vilkår, før et fastholdelsesfleksjob kan komme på tale.

Fx vil det kunne aftales, at medarbejderens borger- eller kundekontakt reduceres og erstattes med administrative opgaver kombineret med, at den pågældende fritages for overarbejde eller skiftende vagter. Dette vil fx kunne kombineres med, at medarbejderen går ned i tid med en tilsvarende lavere løn, men bevarer den fulde pensionsindbetaling.

Medarbejderen vil typisk ikke være visiteret til fleksjob inden ansættelsen under de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Et forløb i et ansættelsesforhold med sygdom og frem til et eventuelt fastholdelsesfleksjob kan fx være:

En medarbejder, der har været ansat på samme arbejdsplads de sidste 15 år, bliver tiltagende dårligere og kan ikke længere klare sit arbejde på de hidtidige vilkår. Medarbejderen og arbejdsgiveren indgår aftale om, at medarbejderen går ned i tid fra fuld tid til 32 timer om ugen med en tilsvarende lavere løn, men med bevarelse af sin fulde pensions-

indbetaling for 37 timer om ugen. Medarbejderen får det imidlertid fortsat tiltagende dårligere, og efter 15 måneders ansættelse på de særlige vilkår synes arbejdsgiveren ikke længere, at ordningen fungerer. Medarbejderen bliver herefter visiteret til fleksjobordningen og kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, fordi han opfylder betingelsen om ansættelse i mindst 12 måneder på særlige vilkår.

De 12 måneder, medarbejderen som minimum skal have været ansat forud for fastholdelsesfleksjobbet, regnes fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. Dette forudsættes at fremgå af ansættelsesaftalen. En varslingsperiode kan således regnes med i de 12 måneder, i det omfang det kan dokumenteres, at opgaverne er ændret/skånehensyn er indført i varslingsperioden.

Som eksempel på, at betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår ikke er opfyldt, kan nævnes følgende forløb:

En medarbejder bliver afskediget efter langvarig sygdom og bliver efter 6 måneder tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at personen opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at personen bliver tilbudt job efter stk. 1, inden personen kan komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Nogle overenskomster indeholder bestemmelser, hvorefter en medarbejder kan være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler. Det bemærkes, at kravet i forslaget til § 119 ikke kan opfyldes ved at være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler.

Hvis personens arbejdsevne nedsættes yderligere, eller arbejdsgiveren ikke er tilfreds med ordningen, vil medarbejderen efter 12 måneder, forudsat at betingelserne for fleksjob i øvrigt er opfyldt, kunne blive ansat i et fleksjob på arbejdspladsen.

Det er hensigten, at reglerne om fastholdelsesfleksjob efter en konkret vurdering ikke skal anvendes i tilfælde, hvor borgeren allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle borgerens arbejdsevne og hjælpe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet. Det betyder, at reglerne kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i udstøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne.

Begrebet ”den hidtidige arbejdsplads” fortolkes således på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 44-17.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at den pågældende endvidere skal opfylde betingelserne for fleksjob.

Det betyder, at personen, udover at opfylde betingelserne i 1. pkt. for at få ansættelse i fleksjob på den hidtidige ar-

bejdsplads, skal opfylde de øvrige betingelser for at blive visiteret til fleksjob, jf. § 116.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelsen efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter *stk. 1* skal være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn, der er aftalt.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at arbejdsgiveren skal kunne dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende ustøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Dette skal være med til at sikre, at kommunen har tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

Forslaget er på linje med Ankestyrelsens praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 98-15.

Det foreslås i *stk. 3, at stk.1* ikke vil finde anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Med akut opstået skade eller sygdom menes fx svær, uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde (fx i forbindelse med en arbejdsskade). Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid bero på en konkret vurdering, om en person er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen opfylder betingelserne for et fleksjob og kan fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen i § 119, *stk. 1*.

Det foreslåede er på linje med Ankestyrelsens praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 35-15.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 70 b og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 120

Efter de gældende regler i § 70 c bevilger jobcenteret som udgangspunkt fleksjob for en periode af 5 år. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 70 for et nyt fleksjob.

For personer, der er fyldt 40 år, bevilger jobcenteret efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.3.

Det foreslås i § 120, *stk. 1*, at jobcenteret vil skulle bevilge fleksjob for en periode af 5 år, jf. dog *stk. 2*. Når den 5-årige

periode udløber, vil jobcenteret skulle tage stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 116 for et nyt fleksjob.

Det betyder, at personer under 40 år efter det første fleksjob vil kunne få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på 5 år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Jobcenteret skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret vil skulle bevilge et permanent fleksjob for personer, der er fyldt 40 år efter det første fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, at overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og den pågældende fortsat opfylder betingelserne for fleksjob, jf. § 116.

Hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 70 c og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 121

Efter de gældende regler i § 70 d skal jobcenteret følge op ved en midtvejsstatus efter 2½ års ansættelse i fleksjobbet. Opfølgningen skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i et fleksjob, og efter behov ved en drøftelse med arbejdsgiver og den ansatte af mulige initiativer, der kan forbedre den ansattes arbejdsevne.

For personer, der er ansat i et permanent fleksjob, skal jobcenteret foretage opfølgning, hver gang der er gået 2½ år fra sidste opfølgning.

For personer, der er ansat i midlertidige fleksjob, skal der udarbejdes en status efter 4 ½ år af jobcenteret, hvor der tages stilling til, om den ansatte i et fleksjob kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal blive i fleksjobordningen.

Personer, der er ansat i fleksjob, skal underrette jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

For personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 70 c, *stk. 1*, skal jobcenteret udarbejde en status efter 4 ½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen. Jobcenteret skal ved udarbejdelsen af status undersøge, om den pågældende fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne.

Personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter *stk. 3*.

Der henvises til afsnit 2.20.1.4. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 121, *stk. 1, 1. pkt.*, at jobcenteret skal sikre, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgode- set.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor jobcenteret vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 121, stk. 1, skal jobcenteret træffe afgørelse om, at personen ikke længere er berettiget til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 1, 3.-5. pkt.*, at der herefter skal følges op hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Denne opfølgning gælder for alle personer med et permanent fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob efter reglerne før den 1. januar 2013.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer, der er ansat i fleksjob, skal underrette jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Det betyder, at den fleksjobansatte fx skal oplyse om, at der er behov for, at der skal tages nye skånehensyn, eller at den pågældende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Jobcenteret skal, når det modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til et fleksjob.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 120, stk. 1, skal udarbejde en status efter 4½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Det betyder, at jobcenteret ved udarbejdelsen af status skal undersøge, om den fleksjobansatte fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne, jf. § 118, stk. 2.

Der er med bestemmelsen tale om, at jobcenteret skal begynde arbejdet med at udarbejde status efter 4½ år, idet fleksjobbet er midlertidigt og løber i en periode af 5 år.

Hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er yderligere nedsat, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny. For personer over 40 år kan jobcenteret i denne situation bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Jobcenteret vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis jobcenteret vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring eller iværksættelse af beskæftigelsesrettede, sociale eller andre initiativer for at kunne træffe afgørelse, kan jobcenteret forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Jobcenterets vurdering skal fremgå af den ansattes fleksjobsag.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer, der er ansat i fleksjob, forbliver i ordningen indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter stk. 3.

Det betyder, at der ikke sker ændringer for den fleksjobansatte, selvom 5-års perioden er udløbet, og jobcenteret endnu ikke har truffet afgørelse om ophør eller forbliven i fleksjobordningen.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 70 d og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 122

Det fremgår af de gældende regler i § 70 e, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. *stk. 3-5*. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 70 f.

Jobcenteret skal i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af borgerens arbejdsevne i fleksjobbet, der skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

På overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob.

På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

En ansat i fleksjob der udfører funktionærarbejde, men som ikke er omfattet af funktionærloven på grund af timetallet, skal ansættes på funktionærlignende vilkår.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.5.

Det foreslås i § 122, *stk. 1*, at arbejdsgiveren skal betale løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. *stk. 3-5*. Lønnen skal suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 123.

Det betyder, at den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet vil bestå af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et fleksløntilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed skal komme med en vurdering af borgerens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten.

Det betyder, at der i vurderingen, som tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder rehabilite-

ringsplanens forberedende del, der er lagt til grund for visitationen til fleksjob, deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen, beskrives, hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivtetsgrad jobcenteret vurderer, at den pågældende kan arbejde. Med intensitet menes, om borgeren fx har behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke kan arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft.

Det forudsættes, at jobcenteret i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktionsgrad tager udgangspunkt i, om personen kan arbejde

- med fuld produktivitet i et reduceret antal timer
- fuld tid med reduceret produktivitet
- i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet

Jobcenteret angiver arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at personen kan arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel kan være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et andet eksempel kan være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. intensitet, fordi skånebehovet i jobbet fx er hvilepauser på arbejdspladsen et par gange om dagen.

Et tredje eksempel kan være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet, arbejder med 30 pct. intensitet.

Formålet med bestemmelsen er at give arbejdsgiveren og den ansatte et grundlag for at indgå en aftale om fleksjob, herunder om løn og arbejdstid, der afspejler den nedsatte arbejdsevne. Der skal være mulighed for at afprøve jobcenterets vurdering af arbejdsevnen i jobbet. Såfremt arbejdsgiveren og den ansatte på baggrund af de erfaringer, parterne har gjort på virksomheden, er enige om en ændret arbejdsevnevurdering som grundlag for lønfastsættelse, vil dette kunne gøres uden jobcenterets medvirken. Ønsker parterne jobcenterets medvirken i disse tilfælde, har jobcenteret imidlertid pligt til at foretage en ny vurdering, hvis arbejdsgiveren og den ansatte i fællesskab anmoder herom. Parterne kan derfor bede jobcenteret foretage en ny vurdering, hvis de er enige om ændringen af vurderingen af arbejdsevnen og i fællesskab anmoder jobcenteret om en ny vurdering.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det betyder, at jobcenteret, når der er blevet foretaget en vurdering af den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, videregiver oplysningerne til arbejdsgiveren med henblik på, at arbejdsgiveren sammen med den ansatte kan indgå en aftale om aflønning i fleksjobbet baseret på jobcenterets vurdering. Formålet hermed er at give arbejdsgiveren og den ansatte det bedste grundlag for at indgå en aftale om løn og skånebehov, der sikrer, at den ansatte får løn for den arbejdsindsats, personen yder, og at arbejdsgiveren betaler løn for den-

ne arbejdsindsats. Det skal samtidig sikres, at de skånebehov, som den ansatte har i fleksjobbet, bliver indarbejdet i aftalen mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Hvis arbejdsgiveren ikke får disse oplysninger, er der risiko for, at der ikke kan etableres en ansættelse i fleksjob. Det vurderes derfor, at de gældende regler er i overensstemmelse med databeskyttelseslovens krav om proportionalitet.

Jobcenteret skal ved etableringen af et fleksjob sikre sig, at personen udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i jobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Personer, der er ansat i fleksjob, skal orientere kommunen, hvis arbejdstiden sættes ned, jf. den foreslåede § 121, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at jobcenteret skal foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Det betyder, at jobcenteret har pligt til at foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte fx efter at have afprøvet vurderingen i jobbet er enige om, at vurderingen skal ændres og i fællesskab anmoder om, at jobcenteret foretager en ny vurdering.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder vil skulle fastsættes efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob.

Det betyder, at den fleksjobansatte aflønnes efter overenskomsten m.v., i det omfang overenskomsten – herunder de sociale kapitler m.v. – tager højde for, at den fleksjobansatte har en nedsat arbejdsevne.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at der i de tilfælde, hvor overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser, eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. *stk. 2*.

Fleksjobordningen skal også kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at en person ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor personen arbejder. Da arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, er det vigtigt, at lønfastsættelsen gør dette muligt, idet der ellers er risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Ansættelser i fleksjob, der etableres på overenskomstdækkede områder, vil være omfattet af de kollektive overenskomster ligesom andre ansættelser.

Det foreslås, at hvis overenskomsterne – herunder de sociale kapitler - ikke indeholder bestemmelser, der kan tage højde for, at arbejdsgiveren alene skal betale for det arbejde, der udføres, vil der skulle indgås aftale om løn efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Det betyder, at bestemmelserne i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt,

og med det formål, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne i jobbet.

Det foreslås i stk. 3, 3. pkt., at jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale med den ansatte modtager kopi af aftalen om fleksjob.

Det er arbejdsgiveren og den ansatte, der kan aftale fravigelsen af overenskomsten. Forslaget giver mulighed for, at den overenskomstbærende faglige organisation og jobcenteret vil kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis den ansatte giver samtykke hertil. Formålet hermed er at give mulighed for, at den faglige organisation kan medvirke til at sikre, at en eventuel fravigelse af overenskomsten afspejler den ansattes reelle arbejdsevne.

Det foreslås i stk. 3, 4. og 5. pkt., at tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår vil skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at tvister om anvendelsen af overenskomsterne – herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder tvister om arbejdsevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området, og endeligt ved Arbejdsretten, eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomsterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Med "Normen" menes de almindelige regler, der er vedtaget af arbejdsmarkedets parter for behandling af faglig strid. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den pågældende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i stk. 4, 1. og 2. pkt., at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, vil løn og øvrige arbejdsvilkår skulle fastsættes efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Det forudsættes, at i de tilfælde, hvor der tages udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst skal parterne ikke nødvendigvis følge alle områder i overenskomsten, men har mulighed for at aftale afvigelser herfra.

Det foreslås i stk. 4, 3. og 4. pkt. at jobcenteret efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte vil kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob. Endvidere vil den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kunne modtage kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst.

Det foreslås i stk. 4, 5.-6. pkt., at tvister om løn og arbejdsvilkår i disse tilfælde vil skulle afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald vil arbejdsgiveren være stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. §

11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter vil finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at i de tilfælde, hvor der er taget udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, skal tvister om løn og arbejdsvilkår endvidere afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Det foreslås i stk. 5, at i de tilfælde hvor en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Det betyder, at den ansatte i fleksjob opnår en retsstilling, der følger af funktionærloven.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til bl.a. barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 70 e og medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 123

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 1, udbetaler kommunen fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver efter § 70 e. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb (18.489 kr. i 2019), jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter stk. 2-5, månedvis bagud.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 2, nedsættes fleksløntilskuddet med 30 pct., dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels

af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. pr. måned før skat (2019-niveau). Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om beregning og fradrag i fleksløntilskud, herunder definition af fx lønindtægt.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 3, følger det, at fleksløntilskud efter stk. 2, og løn udbetalt af arbejdsgiver efter § 70 e tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 10, følger det, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6.

Forslaget til § 123 er en videreførelse af de gældende regler i § 70 f, stk. 1-3 og 10 med enkelte sproglige justeringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen vil skulle udbetale fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der vil blive udbetalt af arbejdsgiver efter forslaget til § 122. Tilskuddet vil skulle beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen vil skulle udbetale fleksløntilskuddet efter forslaget til stk. 2-3, samt forslagene til § 124, stk. 1-4, månedsvis bagud.

Det foreslås, at udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen fortsat forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet vil skulle supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Lønnen behøver ikke at komme til udbetaling samtidig med fleksløntilskuddet, fx i tilfælde hvor en lønudbetaling dækker flere måneder. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der vil således ikke kunne udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke vil blive udbetalt løn.

Der vil blive fastsat regler om, at kommunen ved beregning af fleksløntilskuddet i lighed med de gældende regler, jf. forslaget til bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, vil skulle anvende oplysninger fra indkomstregisteret om løn, løn under sygdom eller barsel, syge- og barseldagpenge, ferie m.v. Hvis oplysninger om løn m.v. ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen skulle indhente oplysningerne fra den fleksjobansatte. Det samme vil skulle gælde oplysninger om indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse, feriegodtgørelse, periode for ferieafholdelse m.v.

Det foreslås, at fleksløntilskuddet vil blive beregnet med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb svarende til 18.489 kr. (2019-niveau). Fleksløntilskuddet vil i lighed med ledighedsydelse skulle ydes for indtil 5 dage om ugen.

Fleksløntilskuddet vil fortsat blive anset som en offentlig forsørgelsesydelse, og der vil derfor ikke skulle beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet.

Det foreslås, at kommunen vil skulle beregne og udbetale fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen vil skulle udbetale fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes NemKonto. Når kommunen udbetaler fleksløntilskud til den fleksjobansatte, træffer kommunen en afgørelse over for den fleksjobansatte, og kommunen vil derfor skulle lave en udbetalingsspecifikation, som vil skulle indeholde oplysninger om grundlaget for beregningen af fleksløntilskuddet, som vil gøre det muligt for den fleksjobansatte at kontrollere, at beløbet er blevet korrekt beregnet. Samtidig vil kommunen skulle vejlede den fleksjobansatte om, at pågældende vil kunne klage over kommunens beregning af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at fleksløntilskuddet vil skulle nedsættes med 30 pct., dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau) før skat. Herefter vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau). Den ansatte i fleksjobbet vil have pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Efter forslaget til stk. 1, vil fleksløntilskuddet skulle beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, svarende til 18.489 kr. pr. måned (2019-niveau).

Fleksløntilskuddet vil efter forslaget til stk. 2 blive nedsat med 30 pct. af lønindtægten op til et beløb på 14.686 kr. før skat (2019-niveau). Herefter vil fleksløntilskuddet blive nedsat med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau).

Beskæftigelsesministeren vil, jf. forslaget til § 139, få bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om definition af lønindtægt samt beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Det vil blive fastsat, at der ved lønindtægt forstås A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold.

Det vil endvidere blive fastsat, at indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse vil blive defineret som overskud fra virksomheden, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug. Disse regler vil blive fastsat i medfør af den foreslåede § 139, og vil blive udmøntet i bekendtgørelsesform.

Det bemærkes, at det vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, at fleksløntilskuddet vil skulle beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet vil efterfølgende skulle reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt vil skulle lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode). Hvis en fleksjobansat fx star-

ter job den 15. januar, vil beregningen af fleksløntilskuddet både i januar og februar skulle basere sig på en forventet indkomst, da beregningen vil skulle foretages ultimo januar og ultimo februar, hvor oplysninger om en fuld måneds løn endnu ikke foreligger i indkomstregisteret. Først ved beregningen af fleksløntilskuddet ultimo marts, hvor der vil skulle foretages beregning af fleksløntilskuddet på baggrund af lønoplysninger for februar, vil oplysninger fra indkomstregisteret kunne anvendes.

Hvis en person påbegynder i et fleksjob midt i en måned, vil der i lighed med de gældende regler skulle foretages en forholdsmæssig nedsættelse af fleksløntilskuddet i forhold til den periode (antal dage), som den ansatte har arbejdet.

Det bemærkes, at beregningen af fleksløntilskuddet herefter vil skulle ske løbende forskudt på baggrund af lønoplysninger m.v. i den forudgående måned, da indkomstoplysninger som oftest ikke vil være tilgængelige i den aktuelle måned. Det betyder, at fleksløntilskuddet for fx august måned vil blive beregnet på baggrund af lønoplysninger fra juli måned. Reglerne vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, jf. forslaget til § 139.

Der vil efter forslaget til udmøntningen af § 139 kunne ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende bliver ændret, fx fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Der vil også skulle ske efterregulering af fleksløntilskuddet, hvis den fleksjobansatte ændrer arbejdstid, dvs., enten går op eller ned i arbejdstid fast fremover. Hvis en fleksjobansat fx går ned i tid pr. 1. september, vil fleksløntilskuddet som udgangspunkt skulle beregnes på baggrund af lønindtægten for august måned. Da lønindtægten for september vil være mindre på grund af den nedsatte arbejdstid, vil fleksløntilskuddet skulle reguleres for september måned på baggrund af de korrekte lønoplysninger fra indkomstregisteret, som indberettes af arbejdsgiveren for september måned.

Efterreguleringen i fleksløntilskuddet vil skulle foretages i de(n) følgende måned(er), og der vil kunne ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder, efter udbetalingen er foretaget.

Disse regler vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i forslaget til § 139.

Der vil også i bekendtgørelsesform, jf. forslaget til bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, bl.a. blive indsat regler om, at hvis en fleksjobansat aflønnes helt eller delvis på en sådan måde, at der i nogle måneder enten ikke udbetales løn eller kun udbetales delvis løn, og hvor en efterfølgende løn-udbetaling dækker arbejde for flere måneder fx i form af provision eller resultatløns, vil lønudbetalingen skulle fordeles ligeligt over de måneder, som lønnen dækker. Fleksløntilskuddet vil ligeledes skulle beregnes eller genberegnes for de måneder, som lønnen dækker.

Hvis en fleksjobansat, der løbende har fået udbetalt fleksløntilskud, får udbetalt resultatløns, der dækker flere måneders arbejde eller arbejde i et helt år, vil der i det omfang,

det er muligt, skulle foretages fradrag for denne lønindkomst i den eller de følgende måneders fleksløntilskud.

Kommunen vil derfor skulle beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er blevet foretaget fradrag for, vil herefter skulle fradrages i den eller de kommende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen vil skulle foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke vil kunne foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, vil der skulle foretages fradrag i de følgende måneders fleksløntilskud.

Det bemærkes, at efterreguleringen ligeledes vil kunne foretages i personens ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse.

Der vil efter forslaget som hovedregel kun skulle foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der vil efter regler fastsat i medfør af forslaget til § 139 altid skulle foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet vil skulle anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der vil være tale om formueforvaltning. I vurderingen vil bl.a. skulle indgå oplysninger om, hvorvidt der er sket momsregistrering, skattemæssigt angivelse af overskud eller underskud af selvstændig virksomhed, og om der er forbundet arbejdsopgaver med aktiviteten.

Der henvises til den gældende § 2 i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, som fastlægges, hvornår der er tale om selvstændig virksomhed.

Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse vil skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke vil have betydning for fleksløntilskuddet.

Indtægter fra udlejning, fx udlejning af en beboelsesejendom eller flere lejligheder, vil som udgangspunkt have erhvervmæssig karakter, som vil skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet. Udlejning af et værelse i egen bolig, vil derimod som udgangspunkt ikke blive betragtet som erhvervmæssig.

Det er virksomhedens reelle overskud, der vil skulle foretages fradrag for i fleksløntilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget vil skulle foretages i den løbende udbetaling af fleksløntilskud og vil skulle basere sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra virksomheden. Hvis der foreligger et årsregnskab eller oplysninger om forventet indtægt, vil indtægten fra virksomheden skulle fordeles ud som en månedlig indtægt, der vil skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som en lønindtægt. Reglerne vil blive fastsat i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i forslaget til § 139.

Der vil i lighed med gældende praksis ikke skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter, idet disse ikke kan anses som lønindtægter.

Arbejdsfrie indtægter vil fx være:

- Udbetaling af Koda-Gramex-afgifter.
- Kapitalpensioner og kapitalforsikringer.
- Indtægter fra opsparings- og forsikringsordninger, herunder livrente, der er uden forbindelse med et arbejdsforhold.
- Ydelser efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og udbetalinger efter lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.
- Pension efter ægtefælle eller samlever samt børnepension.
- Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
- Løbende udbetaling af pension fx fra en pensionsopsparing, eller en gruppelevsfor sikring.
- Erstatninger, herunder erstatninger efter lov om arbejds-skadesikring.
- Krigserstatning, renteudbetaling til besættelsestidens ofre og hædersgaver.
- Livsvarige ydelser på finansloven til kunstnere og deres efterladte.
- Invaliditetssydelse efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Efterløn efter funktionærlovens § 8, efterindtægt efter kapitel 6 i lov om tjenestemandspension, godtgørelse for usaglig afskedigelse efter hovedaftalens § 4, stk. 3, og funktionærlovens § 2 b m.v., fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og godtgørelse efter ligebehandlingsloven.
- Indtægter ved salg af erhvervsvirksomhed og fast ejendom.
- Forpagtningsafgift og indtægt ved udlejning, der ikke kan betragtes som erhvervsmæssig, og overskud af egen bolig.
- Renter, aktieudbytte og lignende, arv, gaver og gevinster.
- Underholdsbidrag.
- Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
- Den forhøjelse af pensionen, som en tjenestemand modtager som følge af arbejdsskade (tilskadekomstpension).
- Vederlag, der modtages for at overholde konkurrence- eller kundeklausuler.
- Feriepenge (feriegodtgørelse), der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af feriehindring efter ferielovens regler.
- Indtægter fra de særlige feriefridage, der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af en feriehindring efter ferielovens regler.

Det bemærkes, at listen ikke er udtømmende. Indtægter, der vil kunne sidestilles med de ovenfor nævnte, vil ikke skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Det bemærkes videre, at der ikke vil skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt

ombud fx som domsmand, honorar for bestyrelsesarbejde m.v.

Der vil også skulle ske fradrag i fleksløntilskuddet efter forslaget til stk. 2. for løn i form af resultatløn m.v., der dækker arbejde udført over en længere periode.

Det vil med forslaget i lighed med gældende ret være således, at andre udbetalinger, der ikke vil kunne karakteriseres som løn, fx et kontant beløb i julegave, ikke vil skulle medføre fradrag i fleksløntilskuddet.

Kommunen vil derfor i det omfang, der opstår tvivl om, hvorvidt en udbetalt bonus vil skulle betragtes som en lønindtægt, skulle vurdere, hvorvidt den udbetalte bonus fra en arbejdsgiver vil skulle anses for en lønindtægt, eller om udbetalingen ikke vil kunne karakteriseres som løn, men fx vil kunne anses som en gave. I denne vurdering vil bl.a. kunne indgå, om alle ansatte får samme beløb eller beløb beregnet med samme udgangspunkt. Det vil ligeledes kunne indgå, om de pågældende får bonussen på baggrund af deres egen personlige arbejdsindsats, eller om bonussen udbetales til alle. I det tilfælde, hvor bonussen vil være afhængig af den personlige arbejdsindsats, vil den skulle indgå i beregningen, da der vil være tale om en lønindtægt.

Det foreslås i *stk. 3*, at fleksløntilskud efter *stk. 2* og løn udbetalt af arbejdsgiver efter § 122 tilsammen højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Efter forslaget vil arbejdsgiveren i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob skulle oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Hvis der sker ændringer i, hvad lønnen på fuld tid udgør, vil arbejdsgiveren skulle oplyse dette til kommunen. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob. Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end den løn, der gælder ved ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling, vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med det beløb, som løn og fleksløntilskud overstiger lønnen med.

Der vil ikke skulle foretages beregninger af lønloftet, da det vil være arbejdsgiverens oplysninger om lønnen, der vil skulle lægges til grund.

Med løn på fuld tid forstås den fleksjobansattes løn omregnet til lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdsevne. Hvis der ydes tillæg i form af genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., vil arbejdsgiveren skulle oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der er ansat på ordinære vilkår i samme stilling. Hvis en person fx er ordinært ansat som sosu-assistent med skiftende vagter, og pågældende modtager 22.000 kr. i gennemsnitsløn om måneden, vil dette skulle udgøre loftet for den fleksjobansattes løn. Hvis den fleksjobansatte har skiftende vagter, vil arbejdsgiveren således skulle oplyse jobcenteret om, hvad den

gennemsnitlige løn for ordinært ansatte, der arbejder på fuld tid i den pågældende stilling, udgør.

Stiger den fleksjobansattes løn, vil loftet for fleksløntilskud og løn skulle hæves, således at loftet kommer til at udgøre lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som fx anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, vil disse tillæg også skulle indgå i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst vil kunne udgøre, og arbejdsgiveren vil derfor skulle oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet (løn og fleksløntilskud) vil således sammenlagt højst kunne udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville kunne modtage i løn inkl. evt. tillæg.

Udgør løn og fleksløntilskud tilsammen mere end lønnen på fuld tid (inkl. evt. tillæg) i den pågældende stilling, vil fleksløntilskuddet skulle nedsættes med det overskydende beløb.

Får den fleksjobansatte udbetalt en reduceret timeløn på baggrund af en nedsat arbejdsintensitet, vil arbejdsgiveren også skulle oplyse fuldtidslønnen for ordinært ansatte i den pågældende stilling.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, vil det være den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der vil danne grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet vil skulle fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud være afhængig af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren vil således skulle oplyse om 14-dages lønnen på fuld tid for den pågældende stilling.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer, der er ansat i fleksjob, vil bevare retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune.

Det foreslås således, at personer, der er ansat i fleksjob, fortsat vil have ret til at få udbetalt fleksløntilskuddet, selv om de flytter til en anden kommune. Det samme vil gælde for personer, der er visiteret til et fleksjob, og som modtager ledighedsydelse. Det vil være bopælskommunen, der vil skulle udbetale fleksløntilskuddet.

Den ansatte i fleksjobbet vil skulle kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen vil herefter med samtykke fra den fleksjobansatte kunne anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen vil ikke skulle foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiget et fleksjob eller ophører i ansættelse i udstøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, vil have ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune vil skulle foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for

at modtage ledighedsydelse vil dog skulle være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.2.8.

Til § 124

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 4, fremgår det, at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 70 f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 5, følger det, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 70 f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og barselslovens § 34 eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 6, følger det, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Når kommunen konstaterer, at der igen udbetales løn til den fleksjobansatte, skal kommunen alene foretage opfølgning efter § 70 d.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 8, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob efter gældende § 70 c ophører under sygdom, ophører fleksløntilskud, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. § 74 a og § 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold. Endvidere bortfalder retten til sygedagpenge og ressourceforløbsydelse.

Efter de gældende regler har en person under den fortsatte sygdom ret til at modtage ledighedsydelse. Der kan således

alene udbetales fleksløntilskud, når en person har en aktuell ansættelse i et fleksjob.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 9, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob efter gældende § 70 c ophører under barsel, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barseldagpenge, jf. § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Hvis en fleksjobansat under en periode med barsel ophører i sit fleksjob, overgår personen til at modtage barseldagpenge.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6.

Det foreslås i § 124, stk. 1, at personer, der under ferie modtager løn, ferieydelse eller feriegodtgørelse, vil være berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 123, stk. 2, vil finde tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Flexløntilskuddet vil kunne udbetales under ferieophold i udlandet.

Det medfører, at fleksløntilskuddet vil kunne udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet. Flexløntilskuddet vil blive reguleret på baggrund af den løn eller feriegodtgørelse, der bliver udbetalt i forbindelse med ferien.

Der vil på baggrund af beskæftigelsesministerens bemyndigelse i forslaget til § 139 blive fastsat regler i bekendtgørelsesform om, at kommunen vil kunne få oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne. Oplysningerne vil kunne indhentes uden den fleksjobansattes samtykke, jf. lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 11 a, stk. 4. Hvis der ikke er registeret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, vil kommunen kunne anmode den fleksjobansatte om disse oplysninger.

Det foreslås i stk. 2, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, vil være berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 123, stk. 2, vil finde tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for modtagere af fleksløntilskud, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barseldagpenge.

I lighed med gældende regler foreslås det således, at hvis arbejdsgiveren udbetaler løn under sygdom eller barsel, vil den fleksjobansatte fortsat kunne modtage fleksløntilskuddet under sygdom eller barsel. Flexløntilskuddet vil skulle beregnes på baggrund af personens lønindtægt.

Hvis en person har ret til at opholde sig i udlandet under sygdom eller barsel, vil personen kunne modtage fleksløntilskud.

Det foreslås videre i stk. 3, at personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, vil kunne modtage syge- eller barseldagpenge efter de regler, der fastsættes i

medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og barselslovens § 34 eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven vil finde tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barseldagpenge.

Det foreslås, at i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom eller barsel, vil den ansatte i et fleksjob få udbetalt henholdsvis sygedagpenge, barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af § 49 i lov om sygedagpenge, § 34 i lov om orlov og ret til dagpenge ved barsel eller kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, suppleret med fleksløntilskuddet, således at der højst vil kunne udbetales et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås således, at der vil skulle ske fuldt fradrag for de udbetalte sygedagpenge, barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse i fleksløntilskuddet, således at der sammenlagt vil kunne udbetales et beløb svarende til 98 pct. af højeste dagpengesats (18.489 kr. 2019-niveau). Når der i en måned udbetales sygedagpenge, barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, vil måneden skulle opdeles i to perioder, hvor fleksløntilskuddet vil skulle beregnes forskelligt i de to perioder. Således vil perioden med løn skulle beregnes efter forslaget til § 123, stk. 2, mens perioden med fx sygedagpenge og fleksløntilskud beregnes for sig, således at sygedagpenge og fleksløntilskud vil udgøre 98 pct. af arbejdsløshedsdagpenges højeste beløb.

Det foreslås i stk. 4, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, vil den pågældende kunne modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme vil gøre sig gældende, hvis der er blevet anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen vil ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned skulle følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen vil skulle ske, indtil kommunen har konstateret, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Det foreslås, at hvis en person, der ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven fx på grund af manglende medvirken i sygeopfølgning, varighedsbegrænsningen eller på grund af for sen anmodning om sygedagpenge, vil der skulle foretages fradrag i fleksløntilskuddet for det fulde beløb, som den pågældende ville kunne have modtaget i sygedagpenge. Beregningen vil skulle foretages på baggrund af det beløb, der

er udbetalt i sygedagpenge i den forudgående måned, inden retten til sygedagpenge er mistet.

Det samme vil skulle gælde, hvis en person mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, fordi kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende skal have en sanktion efter reglerne i §§ 69 l-69 q, eller hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes som følge af en punktsanktion efter § 69 o, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at kommunen mindst hver tredje måned vil skulle følge op på, om personen, der har mistet retten til sygedagpenge eller et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, fortsat er ansat i et fleksjob. Opfølgningen vil skulle sikre, at fleksløntilskuddet ikke udbetales til en person, der ikke længere er ansat i et fleksjob. Opfølgningen vil kunne ske ved at kontakte personen eller arbejdsgiveren.

Det foreslås, at når kommunen konstaterer, at der igen udbetales løn til den fleksjobansatte, vil kommunen alene skulle foretage opfølgning efter forslaget til § 121.

Det foreslås i *stk. 5*, at ophører ansættelsen i fleksjob under sygdom, vil fleksløntilskuddet skulle ophøre, og personen vil skulle overgå til ledighedsydelse, jf. §§ 74 a-74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

I lighed med gældende regler vil alle personer, der er visiteret til fleksjob, som udgangspunkt være berettiget til ledighedsydelse, men på forskelligt niveau. Størrelsen på ledighedsydelsen vil afhænge af det hidtidige forsørgelsesgrundlag.

Hvis retten til ledighedsydelse er opnået ved visitationen til fleksjob, vil personen bevare retten til ledighedsydelse ved ophør i et fleksjob, hvis personen ikke er selvforskyldt ledig.

Personer, der på tidspunktet for visitationen til fleksjob ville have ret til at modtage sygedagpenge, modtager sygedagpenge eller barselsdagpenge, deltager i revalidering efter en »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan (ikke forrevalidering) eller modtager ledighedsydelse efter ansættelse i udstøttet beskæftigelse, vil have ret til ledighedsydelse med et beløb, der vil svare til 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb (16.791 kr. 2019-niveau).

Er disse betingelser ikke opfyldt, vil den fleksjobvisiterede kunne modtage ledighedsydelse med et beløb, der svarer til den kontanthjælp, der ydes til voksne kontanthjælpsmodtagere. Forsørgere vil kunne modtage en ydelse på niveau med kontanthjælpsatsen for forsørgere (15.180 kr. 2019-niveau). Er pågældende ikke forsørger, vil personen kunne modtage ledighedsydelse på satsen for kontanthjælp for ikke-forsørgere (11.423 kr. 2019-niveau).

Ydelseskontoret vil skulle indhente relevante oplysninger til brug for udbetalingen af ledighedsydelse, herunder til fastsættelsen af ledighedsydelsens størrelse, jf. de gældende regler om ledighedsydelse i §§ 74 og 74 a i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i *stk. 6*, at ophører ansættelsen i fleksjob under barsel, vil fleksløntilskuddet skulle ophøre, og personen vil skulle overgå til barselsdagpenge, jf. barselslovens § 34.

Det foreslås, at ophører en ansættelse i fleksjob, mens en person modtager barselsdagpenge samtidig med fleksløntilskud, vil personens ret til fleksløntilskuddet skulle ophøre. Baggrunden er, at der ikke længere vil foreligge et ansættelsesforhold.

Ophører en fleksjobansat under en periode med barsel i sit fleksjob, vil personen skulle overgå til at modtage barselsdagpenge.

En person, der er ansat i fleksjob den 1. januar 2013 eller derefter, vil ved barsel være berettiget til barselsdagpenge uden at skulle opfylde de almindelige beskæftigelseskrav. Derved sikres, at personer, der er ansat i fleksjob få timer om ugen, også vil have ret til dagpenge efter barselsloven.

Forslaget til § 124 er en videreførelse af de nugældende regler i § 70 f, stk. 4-6, 8 og 9.

Til § 125

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 11, fremgår det bl.a., at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger efter stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og hvis det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Når der træffes afgørelse om tilbagebetaling, skal kommunen efter gældende regler enten fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning skal fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder efter gældende regler i de tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Efter de gældende regler er det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, finder bortfaldsreglen i 5. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

I stedet finder forældelsesloven anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6.

Det foreslås, at § 70, stk. 11, med forslaget til § 125, flyttes til sin egen bestemmelse og opdeles i 4 stykker for at lette læsbarheden og gøre bestemmelsen mere overskuelig. Det materielle indhold af bestemmelsen svarer til den gældende ret.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger efter forhold beskrevet i § 123 stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Når en fleksjobansat har modtaget fleksløntilskuddet med urette, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet. Dette svarer til de gældende regler.

Mod bedre vidende betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde have vist, at de oplysninger om personens eget og arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning ikke var korrekte. Det samme gør sig gældende, hvis den fleksjobansatte var vidende om, eller burde have været vidende om, at de oplysninger, som kommunen havde lagt til grund ved beregningen af fleksløntilskuddet ikke var korrekte, eller var mangelfulde.

At fleksløntilskuddet er blevet udbetalt med urette betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke ville have ret til fleksløntilskuddet, fx hvis personen var blevet fyret, og derfor ikke længere var berettiget til at modtage fleksløntilskud, men i stedet skulle have modtaget ledighedsydelse.

Det foreslås, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetalinger opfyldt. Betingelserne for at kræve tilbagebetaling vil for det første være, at den fleksjobansatte mod bedre vidende har undladt at give korrekte oplysninger, eller mod bedre vidende har undladt at oplyse kommunen om, at nogle oplysninger, som kommunen havde anvendt ved beregning af fleksløntilskuddet var ukorrekte. Dvs. har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde have vist, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en

fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Den anden betingelse vil være, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette. Kravet om, at fleksløntilskuddet vil skulle have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke vil have ret til fleksløntilskuddet. Begge betingelser vil skulle være opfyldt for, at fleksløntilskuddet vil kunne kræves tilbagebetalt.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen i lighed med gældende regler vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Dette vil også skulle gælde i de tilfælde, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter stk. 1, for samme periode.

Bestemmelsen er en følge af forslagene til bestemmelserne i §§ 127-131, således at der vil være sikret hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen vil kunne lægge dette til grund for afgørelsen. Det vurderes som udgangspunkt at være ubetænkeligt, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling i sådanne sager uden at partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Det fremgår af de gældende regler i § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, som konsekvensrettes som følge af det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats § 12, nr. 1, at kommunen i forbindelse med afgørelsen vil skulle orientere personen om, at kommunen vil skulle sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen vil i forbindelse med afgørelsen desuden skulle orientere personen om, at afgørelsen vil kunne få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, fleksydelse og andre offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Kommunen vil efter forslaget skulle træffe en sådan afgørelse, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode,

som dommen omhandler, eller for en længere periode. Det vil fx kunne være tilfældet, hvis kommunen tidligere har truffet afgørelse om, at personen skal tilbagebetale fleksløntilskud for en periode, jf. forslaget til stk. 1, fordi kommunen fik kendskab til, at personen i en periode havde opholdt sig i udlandet. I sådanne tilfælde vil det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen skulle fremgå, at personen ikke vil blive afkrævet beløbet, hvis det allerede er tilbagebetalt. I det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er blevet udbetalt med urette efter forslaget til stk. 1, vil kommunens afgørelse alene få betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser. Retsvirkningen af den foreslåede bestemmelse vil således ikke blive, at personen vil komme til at tilbagebetale ydelsen to gange.

Når kommunen har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen, vil kommunen skulle sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse. Dette svarer til de gældende regler.

Det foreslås, at kommunen vil kunne kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud af den fleksjobansatte, hvor den fleksjobansatte efterfølgende har modtaget løn, resultatløns m.v., som dækker arbejde for flere måneder, men hvor det ikke har været muligt at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den fleksjobansatte er ophørt i fleksjobordningen, fx i forbindelse med overgang til førtidspension eller ordinær beskæftigelse.

Det foreslås, at hvis der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte ville være berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløns m.v., vil kommunen ligeledes skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Det bemærkes, at der vil kunne ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. I de tilfælde, hvor der kan foretages efterregulering i en af disse ydelser, vil kommunen ikke skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der vil skulle ske en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse.

Det vil ingen betydning have for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende vil være, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilbagebetalingskravet efter stk. 1-3, vil bortfalde, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, vil 1. pkt. ikke finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen vil forældelsesloven finde anvendelse, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbageendes tilbagebetalingskravet til kommunen, vil 1. pkt. på ny finde anvendelse. Dette svarer til de gældende regler.

Det foreslås således, at når der vil skulle træffes afgørelse om tilbagebetaling, vil kommunen enten skulle fastsætte en afdragsordning eller skulle yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning vil skulle fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås videre, at kommunens tilbagebetalingskrav vil skulle bortfalde i begge de beskrevne tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Med bestemmelsen vil det blive udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, vil bortfaldsreglen i 1. pkt. ikke skulle finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

I stedet vil forældelsesloven skulle finde anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst vil kunne indtræde 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås videre, at 1. pkt. på ny vil finde anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen.

Den foreslåede regel, som svarer til gældende regler, vil desuden skulle ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er indsat en bestemmelse, hvorefter forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin af-

dragsordning. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt.

Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, vil før modtagelsen være omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i 1. pkt. vil derfor ikke være en sådan forældelsesfrist, der vil kunne få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt.

Derimod vil der for tilbagebetalingskravet inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden kunne være opnået et særligt retsgrundlag, fx en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist. For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst kunne indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde vil den foreslåede regel indebære, at forældelse vil kunne indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden har været afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, fx fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, foreslås det præciseret, at bortfaldsreglen atter vil skulle finde anvendelse.

Det betyder, at hvis det i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, vil det bortfalde.

Til § 126

Efter gældende § 70 g, stk. 1, kan jobcenteret give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 2, følger det, at jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelægning for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i organiseringslo-

ven. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 3, følger det, at jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 4, følger det, at jobcenteret skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 5, i lov om aktiv beskæftigelsesindsats følger det, at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct., dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bl.a. beregning af tilskuddet, efter § 70 g, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.7.

Forslaget til § 126 er en videreførelse af den nugældende § 70 g, dog således at § 70 g, stk. 6, indgår i forslaget til § 131 og § 70 g, stk. 7, indgår i forslaget til § 139, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at jobcenteret kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varigt og væsentligt nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Med forslaget vil en selvstændigt erhvervsdrivende fortsat have mulighed for at få tilbud om støtte i form af tilskud, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat i virksomheden, vil skulle hvile på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Der henvises til be-

mærkningerne til forslaget til § 118 vedrørende visitation til fleksjob i forhold til, hvornår arbejdsevnen anses for varigt og væsentligt nedsat. Dog vil arbejdsevnen kun skulle være varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den konkrete virksomhed og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Det foreslås, at arbejdsevnen som udgangspunkt ikke vil blive anset for væsentligt og varigt nedsat i forhold til virksomheden, hvis den selvstændige i gennemsnit kan arbejde i virksomheden mere end 20 timer om ugen.

Det foreslås, at virksomheden vil skulle drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Det vil skulle gælde både ved tilkendelse af tilskud og i hele perioden, hvor tilskuddet bliver udbetalt. Reglerne vil blive udstedt i bekendtgørelsesform efter forslaget til bemyndigelse i § 139. Reglerne vil skulle anvendes, når det skal vurderes, om en person kan anses for at være selvstændigt erhvervsdrivende, og om arbejdet anses for at være personens hovedbeskæftigelse.

Det vil fortsat være en forudsætning for udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for jobcenteret, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne. Det vil også være en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, vil den pågældende endvidere skulle give andre oplysninger fx regnskaber, så jobcenteret vil kunne vurdere, om der drives selvstændig virksomhed. Disse regler vil blive fastsat i bekendtgørelsesform på baggrund af forslaget til § 139.

Det foreslås, at den selvstændigt erhvervsdrivende højst vil kunne modtage tilbud om støtte i form af tilskud frem til folkepensionsalderen. Der vil endvidere ikke kunne ydes støtte til selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager førtidspension.

Efter forslaget vil det være en forudsætning, at den selvstændigt erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden tilkendelsen af det første tilskud. En selvstændigt erhvervsdrivende, som har modtaget tilskud i 5 år, vil ikke på ny skulle opfylde kravet om nye 12 måneders drift i væsentligt omfang inden for 24 måneder ved et nyt tilbud om støtte i form af tilskud for 5 nye år.

Det bemærkes, at ved vurdering af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1, nr. 5, vil være opfyldt, vil der kunne ses bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er udbetalt ydelser efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, eller hvor der er ydet hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service til personer, der i hjemmet passer et barn under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende sygdom, eller hvor der er ydet plejevederlag efter § 119 i lov om social service til en person, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. De nævnte perioder vil medføre en udvidelse af perioden på de 24 måneder.

Dette vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, jf. forslaget til § 139.

Det foreslås i *stk. 2*, at jobcenteret vil kunne træffe afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i organiseringsloven. Jobcenteret vil på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart skulle kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter *stk. 1*.

Det foreslås, at kommunen vil skulle forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, inden kommunen første gang vil skulle træffe afgørelse om tilkendelse af tilbud i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende. Kommunen vil på baggrund af den forberedende del af rehabiliteringsplanen skulle vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne vil ikke skulle afprøves i en anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud. Kommunen vil således alene skulle vurdere, om personens arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til den konkrete virksomhed og vil ikke som for lønmodtagere skulle vurdere arbejdsevne i forhold til ethvert erhverv.

Kommunen vil i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende skulle udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del.

Rehabiliteringsplanens forberedende del vil skulle indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændiges samlede situation vil skulle indgå.

I lighed med i dag foreslås det, at rehabiliteringsteamet vil skulle afgive indstilling om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med udgangspunkt i dokumentationen for, at en selvstændigt erhvervsdrivende opfylder betingelserne for at få tilbud om støtte i form af tilskud for fortsat at kunne drive virksomheden.

Dokumentationen vil skulle ske som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. Planens forberedende del vil som minimum skulle indeholde følgende:

- 1) En beskrivelse af personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer,
- 2) beskrivelse af personens arbejdsopgaver i den selvstændige virksomhed, herunder hvilke opgaver den pågældende har svært ved at påtage sig, og
- 3) oplysning om, hvor mange timer personen kan arbejde i virksomheden om ugen.

Kommunen vil i rehabiliteringsplanens forberedende del skulle udarbejde en systematisk beskrivelse af den enkelte personens ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i borgerens samlede situation vil skulle indgå, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. Det vil skulle fremgå af beskrivelsen, hvis personen arbejder ved siden af driften af virksomheden. Endelig vil det skulle fremgå af rehabiliteringsplanen, om personen har udøvet den selvstændige virksomhed i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

der inden første tilkendelse af tilskud i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

Det foreslås i *stk. 3*, at jobcenteret vil skulle følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette vil skulle ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Efter forslaget vil kommunen efter 2½ år med tilskud skulle vurdere, om betingelserne for tilskuddet fortsat er opfyldt. Kommunen vil i den forbindelse skulle have en personlig samtale med den selvstændigt erhvervsdrivende.

Det vil efter forslaget være en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændigt erhvervsdrivende godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdssevne.

Efter forslaget vil det også være en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det vil være nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, vil den pågældende endvidere skulle give andre oplysninger fx regnskaber, så kommunen vil kunne vurdere, om der drives selvstændigt virksomhed.

Den selvstændigt erhvervsdrivende vil skulle anvende sin arbejdssevne i virksomheden mest muligt. Konstatere jobcenteret, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, vil jobcenteret skulle vurdere, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Det vil skulle sikres, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til, og derved udnytter sin arbejdssevne i virksomheden mest muligt. Jobcenteret vil skulle foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang. Det vil tale for at være væsentligt omfang, hvis arbejdet er af mere fast karakter, den selvstændige i gennemsnit arbejder fem timer eller mere om ugen, den selvstændige driver anden sideløbende virksomhed mere end et par timer om ugen, eller den selvstændige arbejder på fuld tid i visse perioder om året.

Efter forslaget vil kommunen, hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, skulle træffe afgørelse om, at den selvstændige ikke længere vil være berettiget til tilskud. Kommunen vil ikke være forpligtet til at skulle forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, men kommunen vil kunne vælge at gøre det, hvis kommunen finder det nødvendigt.

Det foreslås i *stk. 4*, at jobcenteret vil skulle udarbejde en status, når der har været ydet tilskud efter *stk. 1* i 4½ år, hvor det vil skulle vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter *stk. 1*. Personen vil kunne forblive i ordningen, indtil jobcenteret vil have truffet afgørelse om, at den pågældende

ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter *stk. 1*.

Det foreslås at, når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, vil jobcenteret skulle udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændige, hvor der vil skulle tages stilling til, om den selvstændige vil kunne overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Der er med bestemmelsen tale om, at jobcenteret vil skulle begynde arbejdet med at udarbejde status efter 4½ år, da den selvstændigt erhvervsdrivende får tilkendt tilbud om støtte i form af tilskud for 5 år ad gangen. Den udarbejdede status vil som udgangspunkt skulle være afsluttet, når den selvstændigt erhvervsdrivende har modtaget støtte i form af tilskud i 5 år.

Det foreslås, at kommunen, hvis det er åbenbart, at arbejdssevnen ikke kan blive bedre, eller arbejdssevnen er yderligere nedsat, uden større sagsbehandling vil kunne bevilge nye fem år med tilskud.

Kommunen vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og vil derfor ikke skulle forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, vil kommunen kunne forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Tilskuddet vil skulle bortfalde, hvis kommunen vurderer, at personen ikke længere er berettiget til tilskuddet, og kommunen vil skulle træffe afgørelse herom.

Hvis personen ophører med sin selvstændige virksomhed og ønsker at overgå til fleksjobordningen for lønmodtagere, vil den pågældende skulle visiteres på ny og opfylde visitationskravene for fleksjob for lønmodtagere, jf. forslaget til § 118. Den pågældende vil ved ledighed ikke kunne modtage ledighedsydelse, jf. den gældende § 74 a, *stk. 5*, i lov om aktiv socialpolitik. Opfylder personen ikke kravene for at kunne få fleksjob som lønmodtager, vil personen kunne være berettiget til dagpenge, hvis personen har bevaret medlemskabet af en arbejdsløshedskasse. Personen vil dog skulle opfylde samtlige betingelser for ret til dagpenge, herunder kravet om rådighed og beskæftigelse.

Hvis den pågældende opfylder betingelserne for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller uddannelses- eller kontanthjælp m.v., jf. den gældende § 11 i lov om aktiv socialpolitik, vil personen kunne modtage denne ydelse ved ophør af den selvstændige virksomhed.

Hvis personen har fået tilkendt tilskud efter forslagene til §§ 118 og 136 vil personen kunne få ledighedsydelse uden at skulle visiteres på ny til fleksjob for lønmodtagere, da personen allerede er omfattet af de gældende visitationsregler.

Det foreslås i *stk. 5, 1. og 2. pkt.*, at tilskuddet efter *stk. 1* vil blive fastsat til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet vil skulle nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst.

Det foreslås videre i stk. 5, 3.-5. pkt., at kommunen vil skulle udbetale tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet vil skulle beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, vil årsindtægten skulle beregnes med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Det foreslås, at personer, som får tilkendt tilskud efter stk. 5, vil kunne få et tilskud på 141.206 kr. årligt (2019-niveau), som vil skulle nedsættes med 30 pct. af overskuddet i virksomheden og 30 pct. af evt. anden arbejdsindkomst.

Kommunen vil efter forslaget hver måned skulle udbetale 1/12 af det beregnede årlige tilskud til tilskudsmodtageren.

Kommunen vil efter forslaget skulle beregne nedsættelsen af tilskuddet én gang årligt på baggrund af de to bedste regnskabsår inden for de seneste tre år. Har virksomheden været drevet i mindre end to år, vil tilskuddet skulle beregnes med baggrund af årsindtægten i seneste hele regnskabsår. Kommunen vil skulle beregne årsindtægten i virksomheden efter de samme principper, som tidligere dannede grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændige. Derudover nedsættes tilskuddet med 30 pct. af den gennemsnitlige arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Det forventes, at beskæftigelsesministeren efter forslaget til § 139, stk. 2, i lighed med den gældende bemyndigelse, vil kunne fastsætte regler om beregning af tilskud, fx hvor virksomheden er drevet med underskud, hvor årsindtægten sættes til 0 kr. for regnskabsår, hvor virksomheden er drevet med underskud. Tilskuddet kan således ikke blive større end 141.206 kr. (2019-niveau). Beregningsreglerne vil blive fastsat i bekendtgørelsesform.

Det forventes videre, at der i bekendtgørelsesform fastsættes regler om, at virksomhedens årsindtægt afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet. Er årsindtægten den samme i flere af de tre regnskabsår, er det de seneste regnskabsår, der lægges til grund. Eventuel anden arbejdsindkomst i regnskabsperioden nedsætter tilskuddet, men er ikke afgørende for opgørelsesperioden.

Eksempel:

En person bliver tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed pr. 1. januar 2017. Personen har haft følgende årsindtægt:

År	Årsindtægt i virksomheden
2014	400.000
2015	200.000
2016	150.000
2017	150.000
2018	150.000
2019	150.000

År 2017:

Personen vil være berettiget til 45.723 kr. i tilskud i 2017 (135.723 kr. minus 90.000 kr. ((400.000 kr. plus 200.000 kr.) divideret med 2 gange 30 pct.))

Personens samlede indtægt i 2017 er 195.723 kr. (150.000 kr. fra virksomhed plus 45.723 kr. tilskud).

År 2018:

Personen vil være berettiget til 86.437 kr. i tilskud i 2018 (138.437 kr. minus 52.500 kr. ((200.000 kr. plus 150.000 kr.) divideret med 2 gange 30 pct.)).

Personens samlede indtægt i 2018 er 236.437 kr. (150.000 kr. fra virksomhed plus 86.437 kr. tilskud).

År 2019:

Personen vil være berettiget til 96.206 kr. i tilskud i 2019 (141.206 kr. minus 45.000 kr. ((150.000 kr. plus 150.000 kr.) divideret med 2 gange 30 pct.)).

Personens samlede indtægt i 2019 er 246.206 kr. (150.000 kr. fra virksomhed plus 96.206 kr. tilskud).

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at opgørelsen af arbejdsindkomst som hovedregel alene forudsætter oplysninger om løn og indberetningsperioder, som vil kunne hentes i indkomstregistret, jf. forslaget til § 139.

Indkomstregistret indeholder imidlertid ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. Det drejer sig fx om perioder med anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Det foreslås derfor i forslaget til § 139, at beskæftigelsesministeren får hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes lønoplysninger til indkomstregistret, vil skulle medregnes til arbejdsindkomsten.

Eksempel:

En person bliver tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed fra den 1. januar 2019. Virksomhedens regnskabsår starter 1. april.

Personen har i hvert af årene 2017, 2018 og 2019 haft en årsindtægt på 150.000 kr. Da årsindtægten er den samme i de tre seneste regnskabsår, lægges gennemsnittet af de to seneste regnskabsår til grund for beregningen.

Den gennemsnitlige årsindtægt for de to bedste af de seneste tre regnskabsår er således 150.000 kr. (150.000 kr. år 2018 plus 150.000 kr. år 2019 divideret med 2 år).

Personen har desuden fået indberettet følgende lønindkomst i indkomstregistret:

1. april 2016 til 31. marts 2017	50.000 kr. (år 2017)
1. april 2017 til 31. marts 2018	20.000 kr. (år 2018)
1. april 2018 til 31. marts 2019	10.000 kr. (år 2019)

Personens gennemsnitlige lønindkomst i beregningsperioden er 15.000 kr. (10.000 kr. år 2019 plus 20.000 kr. år 2018 divideret med 2).

Personens tilskud i 2019 fastsættes til 141.206 kr. minus 30 pct. af 165.000 kr. (150.000 kr. i gennemsnitlig årsind-

tægt plus 15.000 kr. i gennemsnitlig lønindkomst). Det svarer til 91.706 kr. i tilskud i 2019.

I det kalenderår, hvor personen får tilkendt tilskud til egen virksomhed, deles det beregnede årlige tilskud med 12 kalendermåneder, hvilket giver den månedlige udbetaling pr. tilskudsmåned.

Eksempel:

En person får tilkendt tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed fra 1. marts 2019. Kommunen har beregnet det årlige tilskud i 2019 til 60.000 kr. Personen kan i 2019 få tilskud med 60.000 kr. divideret med 12 måneder lig med 5.000 kr. om måneden i 10 måneder (1. marts til 31. december 2019).

Det bemærkes, at der i medfør af forslaget til § 139 vil blive fastsat regler i bekendtgørelsesform om, at en medarbejdende ægtefælle vil kunne ansættes som lønmodtager i et fleksjob i en erhvervsvirksomhed, hvor begge ægtefæller deltager i driften af den enes eller begges erhvervsvirksomhed, hvis der i medfør af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er indgået en lønaftale mellem to ægtefæller, som tillægges skattemæssig virkning. Det vil være en betingelse for, at den medarbejdende ægtefælle vil kunne få fleksløn tilskud som lønmodtager, at den medarbejdende ægtefælle er visiteret til fleksjob. Er der ikke indgået en lønaftale, vil den medarbejdende ægtefælle være omfattet af de regler, der i øvrigt gælder for selvstændigt erhvervsdrivende. At begge ægtefæller skal deltage i virksomhedens drift medfører, at begge skal lægge en reel arbejdsindsats i virksomheden.

Til § 127

Efter de gældende regler i § 70 h, stk. 1, ophører retten til tilskud efter §§ 70 f og 70 g, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Efter den gældende § 70 h, stk. 2, fremgår, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. omgøres, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Efter den gældende § 70 h, stk. 3, hvor et tilskud er ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Det foreslås i § 127, stk. 1, at retten til tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 og 126 ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til

at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til tilskud efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Det foreslås således, at bestemmelsen, i lighed med gældende regler, vil etablere en hjemmel for kommunen til at kunne træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter forslagene i §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil skulle ophøre fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., mod personer, der befinder sig i udlandet, alene vil kunne ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. § 2, stk. 4, sidste pkt., i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter forslaget vil kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter forslagene i §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er ophørt, skulle træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen vil desuden om udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter forslaget vil retten til ydelser efter forslagene i §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinddragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, skulle vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. forslaget til § 125 samt regler fastsat i medfør af forslaget til § 139, stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. omgøres, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Efter forslaget fastsættes det, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, vil den del af ydelsen, der ikke har været udbetalt under ophøret, skulle efterbetales, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil kunne ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt for politiet til at oplyse kommunen om dette i medfør af forslaget til § 129, stk. 1.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., ikke vil have opsættende virkning i for-

hold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen vil skulle stoppes, selv om den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Efter forslaget til *stk. 3*, om, at hvis et tilskud er ophørt efter *stk. 1*, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Det foreslås således, at hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, vil det være en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

For personer, der er omfattet af forslaget til § 128, der på tidspunktet for endelig dom, hvor de pågældende findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, *stk. 1*, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, *stk. 1*, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtog fleksløn tilskud efter § 123 og 124 eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126, vil kommunen skulle vurdere, om personerne fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilbud om støtte i form af tilskud, vil kommunen skulle træffe afgørelse om dette, samt om personen vil være berettiget til en ydelse udbetalt af kommunen.

Hvis kommunen træffer afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, vil de almindelige regler for indgivelse af ansøgning om hjælp finde anvendelse. Det betyder, at der vil kunne indgives ansøgning om selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at der vil kunne udbetales hjælp, såfremt personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat består en afgørelse om pasinddragelse.

Forslaget til § 127 er en videreførelse af den nugældende § 70 h.

Til § 128

Efter de gældende regler i § 70 i har en person ikke ret til tilskud efter §§ 70 f og 70 g for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, *stk. 1*, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, *stk. 1*, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Det foreslås i

, at en person ikke vil have ret til tilskud efter §§ 123, 124 og 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, *stk. 1*, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, *stk. 1*, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det foreslås således, at der i lighed med de gældende regler skal være hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som eventuelt ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel sikrer, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi fx hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen vil efter forslaget også kunne anvendes, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter § 2, *stk. 1*, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, *stk. 1*, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen vil modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden i medfør af forslaget i § 129, *stk. 2*.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Forslaget til § 128 er en videreførelse af den nugældende § 70 i.

Til § 129

Efter den gældende § 70 j, *stk. 1*, skal politiet underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, *stk. 1*, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 70 f og 70 g straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, *stk. 1*, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., senere omgøres eller ophæves.

Efter den gældende § 70 j, *stk. 2*, fremgår, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, *stk. 1*, § 114 c, *stk. 3*, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, *stk. 1*, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, *stk. 1*, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. At der skal foreligge en endelig dom indebæ-

rer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 129 er en videreførelse af de nugældende regler i § 70 j.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at politiet vil skulle underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 122, 123 og 126.

Politiet vil efter forslaget skulle underrette kommunen om, at politiet har truffet afgørelse om inddragelse af pas over for en person, som befinder sig i udlandet i det omfang politiet har en formodning om, at pågældende modtager tilskud efter §§ 123, 124 og 126. At politiet vil skulle have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medfører, at politiet kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 123, 124 og 126. Det bemærkes, at en formodning hos politiet om, at personen modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser, som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet i forbindelse med afgørelsen om inddragelse af pas, og at orienteringen vil skulle ske hurtigst muligt efter, at der foreligger en sådan afgørelse. Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning.

Efter forslaget vil kommunen skulle træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning, dvs. at kommunen vil skulle træffe afgørelse om ophør af hjælpen hurtigst muligt efter underretningen fra politiet. Dette vil være med til at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer. Kommunen vil således kunne træffe afgørelse om, at tilskuddet efter § 123, 124 og 126 ophører på baggrund af politiets oplysninger i forhold til inddragelsen af personens pas.

Det foreslås videre i *stk. 1, 3. pkt.*, at politiet endvidere vil skulle underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., senere omgøres eller ophæves.

Politiet skal endvidere efter forslaget underrette kommunen, hvis politiets afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2 a, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., omgøres eller ophæves på et senere tidspunkt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 127, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have over-

trådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, 124 og 126.

Anklagemyndigheden vil efter forslaget skulle underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det forudsættes, at der vil skulle foreligge en endelig dom, hvilket medfører, at dommen ikke vil kunne ændres, dvs., at appelmulighederne vil skulle være opbrugt, og at der alene kan ske en ændring af dommen ved en særlig tilladelse.

At anklagemyndigheden vil skulle have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medfører, at anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 123, 124 og 126. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Efter forslaget vil kommunen skulle træffe afgørelse om ophør af hjælp straks efter anklagemyndighedens underretning, dvs., at kommunen skal træffe afgørelse om ophør af hjælpen hurtigst muligt efter underretningen fra anklagemyndigheden. Dette vil være med til at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse straks efter anklagemyndighedens underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer. Kommunen vil således kunne træffe afgørelse om, at tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126 ophører på baggrund af anklagemyndighedens oplysninger i forhold til dommen for at have overtrådt straffelovens bestemmelser, jf. ovenstående.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 127, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Til § 130

Efter den gældende § 70 k fremgår, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 70 h og 70 i i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 70 f og 70 g. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal, uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke, forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Det foreslås i § 130, 1. pkt., at opholdskommunen vil kunne forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 og 126.

Det vil være relevant for en ny opholdskommune at vide, om en nytillflyttet person er blevet genstand for en afgørelse efter forslagene til §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik i den tidligere opholdskommune. Det vil fx gælde, når et tilskud er ophørt efter forslaget til § 127, idet det fremgår af § 127, stk. 3, at det vil være en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis opholdskommunen ikke vil kunne få oplysning om dette, vil der i nogle tilfælde kunne blive udbetalt ydelser efter denne lov, uden at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark, ved fremmøde hos politiet.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vil en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om ydelser efter denne lov, kunne forlange, at en tidligere opholdskommune vil skulle videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, vil opholdskommunen ikke nødvendigvis kunne gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter forslagene til §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse vil myndigheden skulle behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden vil kunne indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen vil kunne indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke har fået en afgørelse efter forslagene til §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser.

Det foreslås videre i § 130, 2. pkt., at dette vil kunne ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren.

Forslaget til bestemmelsen indebærer, at hvis en person ikke vil give samtykke til, at oplysningerne vil kunne indhentes, vil opholdskommunen uden personens samtykke kunne anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver de oplysninger om afgørelser efter forslagene til §§ 127 og 128 samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter forslagene til §§ 127 og 128 eller §§ 10 b og 10 c i lov

om aktiv socialpolitik og dermed også, at den pågældende tidligere har fået fx tilskud efter denne lov.

En tidligere opholdskommune vil efter bestemmelsen være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter forslagene til §§ 127 og 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af oplysninger mellem tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6 og 9 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, fordi videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, må behandling af personoplysninger finde sted, hvis mindst en af betingelserne i forordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. En behandling vil eksempelvis være lovlig efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, hvis den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål. En behandling vil endvidere eksempelvis være lovlig, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, eller behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige kan forfølge en legitim interesse, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra f.

Indsamlingen af oplysninger i den tidligere opholdskommune vurderes at være omfattet af artikel 6 stk. 1, litra e, om offentlig myndighedsudøvelse, og der vil derfor ikke være behov for, at der vil skulle indhentes et databeskyttelsesretligt samtykke efter forordningens artikel 6, stk. 1, litra a.

Endelig foreslås det i § 130, 3. pkt., at opholdskommunen, uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke, vil skulle forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Med forslaget skal opholdskommunen forsøge at få samtykke fra personen til at indhente oplysninger om, hvorvidt personen er omfattet af §§ 127 og 128 i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik.

Forsøg på aktuelt at indhente samtykke kan dog efter en konkret vurdering undlades, hvis kommunen allerede på et tidligere tidspunkt i sagsforløbet forgæves har forsøgt at indhente samtykke, og kommunen derfor har en formodning om, at samtykke igen vil blive nægtet, eller hvis personen allerede fra sagens begyndelse generelt har vist en stærk modvilje mod at medvirke i sagen.

Forslaget svarer til den gældende bestemmelse i § 11 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter myndigheden, uanset adgang til at indhente oplysninger uden samtykke, jf. § 11 c, stk. 1-3, skal forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne samt til den hidtidige bestemmelse i § 70 k i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget til § 130 er en videreførelse af den nugældende § 70 k.

Til § 131

Efter den gældende § 70 l, stk. 1, fremgår det, at tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Dagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.
- 7) Selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i denne lov.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Efter den gældende § 70 l, stk. 2, regnes perioden i stk. 1 fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Efter den gældende § 70 l, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Forslaget til § 131 er en videreførelse af den nugældende § 70 f, stk. 7, § 70 g, stk. 6, og § 70 l.

Det foreslås i *stk. 1*, at det beregnede tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126 højst kan udgøre et beløb, der svarer til niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, når den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af følgende ydel-

ser: Barselsdagpenge efter lov om barselsdagpenge, sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge, pension efter lov om social pension, pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fleksydelse efter lov om fleksydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 efter denne lov, statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven eller statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Efter forslaget vil afgørelsen om at nedsætte det beregnede fleksløntilskud efter forslagene til §§ 123 og 124 og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126 til et niveau, som vil svare til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, være en direkte følge af dommen og afgørelsen om tilbagebetaling af en ydelse.

En domstolsafgørelse samt afgørelse om tilbagebetaling af ydelsen for overtrædelse efter ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for kommunens afgørelse om nedsættelse af tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126. Det vil således i sådanne sager være ubetænkeligt at træffe afgørelse om nedsættelse af tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126 uden parthøring af ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om dommen.

Tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126 vil alene skulle nedsættes, hvis personen for den periode, som dommen omhandler modtager barselsdagpenge, sygedagpenge fra kommunen, pension, førtidspension, arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge, efterløn, fleksydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse, ledighedsydelse, fleksløntilskud, tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, statens uddannelsesstøtte eller statens voksenuddannelsesstøtte.

Det foreslås, at en person, der får nedsat tilskuddet efter forslaget til stk. 1, til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, fortsat vil være modtager af det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der vil blive sat ned. Ydelseniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det foreslås, at det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter m.v. ikke vil kunne overstige niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik.

Nedenstående eksempler viser forskellen på fleksløntilskuddet og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, når det bliver nedsat til niveauet som vil svare til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, for henholdsvis en enlig forsørger og en person under 30 år, der bor hjemme.

Det beregnede fleksløntilskud på 15.967 kr. vil blive nedsat til et niveau der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

For en enlig forsørger vil fleksløntilskuddet udgøre 12.143 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 3.824 kr.

Hos en person under 30 år, som er ikkeforsørger, og som er hjemmeboende, vil fleksløntilskuddet blive nedsat til 2.616 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 13.351 kr.

Det beregnede tilskud på 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr måned nedsættes til et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

For en enlig forsørger vil tilskuddet udgøre 10.000 kr., hvilket betyder, at tilskuddet ikke nedsættes, da selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelsen udgør 12.143 kr.

Hos en person under 30 år, som er ikkeforsørger, og som er hjemmeboende, vil tilskuddet blive nedsat til 2.616 kr., hvilket betyder, at tilskuddet nedsættes med 7.382 kr.

Med henblik på at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126 i 3-årsperioden, vil det være nødvendigt, at kommunerne bliver gjort bekendt med, at personen vil være en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage ydelser på et niveau som nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Derfor har Udbetaling Danmark efter de gældende regler til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter denne lov. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter denne lov, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at perioden nævnt i stk. 1 skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1.

Det foreslås, at 3-årsperioden som nævnt efter stk. 1 vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, vil den 3-årige periode nævnt i stk. 1 skulle regnes fra tidspunktet for den endelige dom.

Det medfører, at en person, der anmoder om tilskud 1½ år efter, at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i stk. 1 i de næste 3

år og derfor først kan modtage det fulde tilskud, når der er gået 3 år fra fx løsladelsen, dvs. i 1½ år fra pågældende anmoder om tilskud i det omfang, personen fortsat vil være berettiget til tilskuddet efter §§ 123, 124 og 126.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden nævnt i stk. 1.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, foreslås det, at denne periode vil blive medregnet ved opgørelse af 3-årsperioden. Det betyder, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen vil skulle indgå i den samlede 3-årige periode.

Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene vil kunne få udbetalt den nedsatte ydelse.

Efter løsladelsen vil den pågældende fortsat få udbetalt nedsat ydelse frem til, at der vil være udbetalt nedsat ydelse i sammenlagt 3 år. Det betyder, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen vil skulle indgå i den samlede 3-årige periode med nedsat ydelse.

Endelig foreslås det i *stk. 2, 3. pkt.*, at idømmes personen bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden nævnt i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Perioden nævnt i forslaget til stk. 1 vil således begynde på tidspunktet for, at personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, dvs. i 3 år fra dette tidspunkt. Hvis den pågældende anmoder om fleksløntilskud i perioden nævnt i stk. 1, 1 år efter tidspunktet for, at personen er idømt en bødestraf, vil personen alene være berettiget til nedsat ydelse i de 2 efterfølgende år.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Det foreslås således fastsat, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter forslagene til §§ 123 og 124, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126, stk. 5, og niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter forslagene til §§ 123 og 124, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, fordi en person ikke har oplyst om, at personen er omfattet af stk. 1 og 2, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, vil kommunen kunne kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

På denne måde sikres det, at personer omfattet af stk. 1 og 2, ikke ville kunne få et større beregnet tilskud udbetalt, uanset at kommunen ikke på tidspunktet for anmodning om

tilskud vil have kendskab til, at pågældende alene vil være berettiget til et beregnet tilskud efter §§ 123, 124 og 126 på niveau med ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Til § 132

Efter de gældende regler i § 70 m, stk. 1, kan tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter m.v. kan ikke overstige niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter den gældende § 70 m, stk. 2, regnes 3-årsperioden efter stk. 1 fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Efter den gældende § 70 m, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.8.

Det foreslås i § 132, stk. 1, at det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst vil kunne udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det vil efter forslaget ikke være et krav for nedsættelse af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domfældelse for at blive omfattet af bestemmelsen. Karantæneperioden vil således få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt har været i ydelsessystemet.

En person, der har fået nedsat det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 til ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 123, 124 eller 126. Det vil alene være tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2019:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter eller overskud fra selvstændig virksomhed m.v. vil ikke kunne overstige niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Med henblik på at sikre, at kommunen vil kunne træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i 3-årsperioden, vil det være nødvendigt, at kommunerne vil blive gjort bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene vil kunne modtage ydelser på niveau nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik på grund af sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark vil derfor skulle samkøre eller sammenstille oplysninger herom og videregive disse til kommunen. Dette følger af § 12 i, stk. 2, i lov nr. 1526 af 18. december 2018. (Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.))

Det foreslås i *stk. 2*, at 3-årsperioden nævnt i den foreslåede *stk. 1* vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det medfører, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløn tilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til fleksløn tilskud på et niveau, som svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år.

Hvis personen anmoder om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år kunne modtage ydelse på niveau med ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Personen vil således først kunne modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i *stk. 1*.

Det er således fastsat, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløn tilskud efter §§ 123 eller 124, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, og niveauet for ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløn tilskud efter §§ 123 eller 124, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og hvis personen er omfattet af forslaget til stk. 1-3, vil kommunen skulle kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

På denne måde sikres det, at personer omfattet af stk. 1 og 2, ikke ville kunne få et større beregnet tilskud udbetalt, uanset at kommunen ikke på tidspunktet for anmodning om tilskud vil have kendskab til, at pågældende alene vil være berettiget til et beregnet tilskud efter §§ 123, 124 og 126 på niveau med ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 12.143 kr., vil kommunen skulle kræve 3.824 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 101.976 kr. svarende til 8.498 kr. pr. måned, vil kommunen skulle kræve 18.024 kr. svarende til 1.502 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Til § 133

Bestemmelsen vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013.

Efter de gældende regler i § 71 betaler arbejdsgiveren lønnen til den ansatte i fleksjob.

Det betyder, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

Tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren, og er $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdssevne.

Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Tilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik.

Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om nedsættelse af tilskuddet til arbejdsgiveren med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om

ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik.

Bemyndigelsen bliver i dag brugt til at fastsætte en bestemmelse i bekendtgørelsen om fleksjob om, at arbejdsgiveres tilskud for personer i fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013 nedsættes med det beløb, som de kan modtage efter lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Derudover er bemyndigelsen i dag brugt til at fastsætte en bestemmelse i bekendtgørelsen om fleksjob om, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Tilbud om fleksjob gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Der henvises til afsnit 2.20.1.13. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 133, *stk. 1*, at arbejdsgiveren skal betale lønnen til den ansatte i fleksjob for personer ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Det betyder, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i fleksjobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid.

Det foreslås i *stk. 2*, at tilskud til lønnen udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet er $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af lønnen, afhængigt af graden af den nedsatte arbejdssevne.

Det betyder, at den vurdering af arbejdssevnen, der ligger til grund for fastsættelsen af løntilskuddets størrelse, dvs. om der ydes $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af lønnen, er konkret. Vurderingen af arbejdssevnen kan foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvninger etc., og arbejdssevnenes nedsættelse sker i forhold til det aktuelle job. Grundlaget kan ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, fx i forbindelse med opfølgning.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Med udgifter til andre arbejdsgiverbidrag menes de obligatoriske tillæg, der relaterer sig til selve lønnen, og som følger af lov eller overenskomst. Dette kan fx være arbejdstids- og ulempe tillæg.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at tilskuddet ikke kan overstige $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet til lønnen kan dog

højest beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Det betyder, at arbejdsgiveren til ansatte i fleksjob fra før den 1. januar 2013 modtager tilskud til lønnen efter to satser på hhv. $\frac{1}{2}$ og $\frac{2}{3}$ af den mindste overenskomstmæssige løn med eventuelle tillæg, og at der er sat en øvre grænse for det beløb, som tilskuddet beregnes på grundlag af. Dette beløb reguleres årligt.

Det betyder endvidere, at det er den mindste overenskomstmæssige timeløn i den generelle overenskomst, der skal lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der skal lægges til grund for beregningen. Har den lokal-lønsaftale, der er indgået med en virksomhed, karakter af en lokaloverenskomst, er det denne overenskomst, der finder anvendelse. Hvis der ikke efter overenskomsten er fastsat en mindsteløn, skal man anvende den løn, som personer uden forudgående kvalifikationer ansættes til inden for området. Hvis der inden for et overenskomstområde er indgået lokale overenskomster, er det mindstelønnen efter lokaloverenskomsten, der lægges til grund for beregningen.

Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst, er det mindstelønnen efter den overenskomst, der gælder for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst, der skal lægges til grund for beregningen af tilskuddet. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst, skal den mindsteløn, der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde, lægges til grund for beregningen af tilskuddet.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskuddet efter *stk. 3* nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med fravær på grund af sygdom eller barsel. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

Det betyder, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som en arbejdsgiver, der fx betaler løn under sygdom, får refunderet efter lov om sygedagpenge. Bestemmelsen skal forhindre, at arbejdsgivere får overkompensation.

Forslaget om nedsættelse af løntilskud i forbindelse med sygdom fremgår af den gældende bekendtgørelse om fleksjob. For at forenkle loven foreslås reglen om nedsættelse af løntilskuddet indsat direkte i lovtæksten.

Det foreslås i *stk. 5*, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til personer i fleksjob, skal orientere kommunen herom fra første fraværsdag eller snarest herefter.

Forslaget om orientering af kommunen fremgår af den gældende bekendtgørelse om fleksjob. For at forenkle loven foreslås reglen om nedsættelse af løntilskuddet indsat direkte i lovtæksten.

Det foreslås i *stk. 6*, at tilbud om fleksjob kan gives frem til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 71 uden andre indholdsmæssige ændringer end, at regler i den gældende bekendtgørelse om fleksjob indsættes direkte i lovtæksten.

Til § 134

Det fremgår af de gældende regler i § 72, der vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013, at når jobcenteret har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Bestemmelsen vedrører i øvrigt reglerne for, hvornår en person skal have fleksjob på fuld tid eller deltid.

Der henvises til afsnit 2.20.1.13. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 134, *stk. 1*, at løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det foreslås i *stk. 2*, at fleksjob er på fuld tid, medmindre personen har ønsket deltidsansættelse eller er omfattet af bestemmelsen i *stk. 3*.

Det foreslås i *stk. 3*, at fleksjob er på deltid, hvis den seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var deltidsbeskæftigelse, og personen i den seneste periode på sammenlagt 12 måneder med beskæftigelse var deltidsbeskæftiget. Som deltidsbeskæftigelse betragtes beskæftigelse, hvis varighed over en periode på 4 uger i gennemsnit er højst 30 timer om ugen.

Personen kan højst få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i den seneste ordinære beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at personer omfattet af *stk. 3* arbejder i fleksjob i et antal timer svarende til den seneste ordinære ansættelse på deltid.

Det foreslås i *stk. 5*, at personer, der er omfattet af *stk. 3*, dog har ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de godtgør, at deltidsbeskæftigelsen har været begrundet i forhold, der også er årsag til visitationen til fleksjob.

Det foreslås i *stk. 6*, at personer, der er omfattet af *stk. 3*, endvidere har ret til et tilbud om fleksjob på fuld tid, hvis de kommer ud for samlivsophør eller andre ændringer i deres personlige forhold.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 72 uden indholdsmæssige ændringer, men med sproglige justeringer.

Til § 135

Det fremgår af de gældende regler i § 73, der vedrører fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Der henvises til afsnit 2.20.1.4. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 135, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.

Det betyder, at tilflytningskommunen overtager forpligtelsen til at yde tilskud til arbejdsgiveren og til at varetage opfølgning for den fleksjobansatte.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 73, stk. 1, uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 136

Efter de gældende regler i § 75, der vedrører støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013, giver jobcenteret støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 70 d, stk. 1, i de gældende regler, der vedrører opfølgning, finder tilsvarende anvendelse.

Der henvises til afsnit 2.20.1.14. i de almindelige bemærkninger.

Reglerne om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt den 1. januar 2013 eller senere fremgår af den gældende § 70 g.

Det foreslås i § 136, stk. 1, at jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. Tilskuddet efter 1. pkt. skal være bevilget senest den 31. december 2012. § 121, stk. 1, skal finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at den selvstændigt erhvervsdrivende skal opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob, for at være berettiget til tilskud. Derudover skal den selvstændigt erhvervsdrivende have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Bestemmelsen vedrører alene tilskud, der er bevilget inden den 1. januar 2013. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter denne dato reguleres efter forslaget til § 126. Reglerne om løbende opfølgning i fleksjob efter 2½ år finder tilsvarende anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende, der har fået bevilget tilskud før den 1. januar 2013.

Det foreslås i stk. 2, at tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med ½ eller 2/3 af mindste

overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder ydes tilskuddet på grundlag af den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder. Tilskuddet kan dog højst beregnes ud fra et beløb på 527.091 kr. (2019-niveau) på årsbasis eller 273,93 kr. (2019-niveau) på timebasis.

Det svarer til højst 263.546 kr. (2019-niveau) årligt eller 136,97 kr. (2019-niveau) pr. time ved ½ tilskud og 351.394 kr. (2019-niveau) årligt eller 182,62 kr. (2019-niveau) pr. time ved 2/3 tilskud af den mindste overenskomstmæssige løn.

Tilskuddet er ikke tidsbegrænset.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 75 uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 137

Efter de gældende regler om aflønning i fleksjob i §§ 70 e og 70 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats betaler arbejdsgiveren ordinær løn inkl. pension og ATP-bidrag for det antal arbejdstimer, der er aftalt i forbindelse med fleksjobbet. Kommunen supplerer med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten. Tilskuddet udbetales direkte til den ansatte i et fleksjob.

Aflønningen af fleksjob indebærer, at der alene indbetales bidrag fra arbejdsgiveren til pension og ATP for en mindre del af vederlæggelsen i fleksjobbet. For at sikre, at den fleksjobansattes pensionsforhold ikke forringes markant, indbetales der efter den gældende § 114 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats et bidrag til ATP af fleksløntilskuddet, der dels betales af den fleksjobansatte selv, dels betales af kommunen.

Den fleksjobansatte betaler selv et bidrag, som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet. Bidraget kan dog højst være på 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet bliver ikke satsreguleret. Kommunen tilbageholder bidraget til ATP ved udbetalingen af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i § 137, stk. 1, at der for en person, der modtager fleksløntilskud fra kommunen under ansættelse i fleksjob, jf. § 123, indbetales et bidrag til Arbejdsmarkedets Tilægspension på 5 pct. af fleksløntilskuddet. Bidraget efter 1. pkt. kan højst være 500 kr. pr. måned.

Det foreslås i stk. 2, at personen selv afholder udgiften til bidraget til ATP efter stk. 1.

Det foreslås videre i stk. 3, at kommunen tilbageholder personens bidrag til ATP ved udbetalingen af fleksløntilskuddet.

Det betyder, at de gældende regler om indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud videreføres uændret i § 137.

Det betyder, at den fleksjobansatte selv betaler et ATP-bidrag, som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog højst 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet satsreguleres fortsat ikke. Kommunen tilbageholder bidraget ved udbetalingen af fleksløntilskuddet og indbetaler det til personens ATP-konto

sammen med kommunens andel af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, jf. den foreslåede § 138.

Til § 138

Efter den gældende § 115, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indbetaler kommunen, ud over den ansattes bidrag til ATP, et bidrag til ATP for antallet af timer med fleksløntilskud. Efter § 115, stk. 2, beregnes antallet af timer med fleksløntilskud som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvilket svarer til 1,19 kr. pr. time (2019-niveau).

Det fremgår af § 115, stk. 3, at hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), indbetaler kommunen et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Efter den gældende § 70 f, stk. 5, kan fleksjobansatte, som ikke er berettiget til løn under sygdom, få udbetalt sygedagpenge, og sygedagpengene suppleres med fleksløntilskud, således at sygedagpengene og fleksløntilskuddet tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdslededsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdslededsforsikring m.v. Sygedagpengene beregnes på grundlag af det timetal, som lønmodtageren har fravær fra ansættelsen gange den timefortjeneste, som lønmodtageren ville have været berettiget til under fraværet.

Efter § 70 f kan der udbetales fleksløntilskud sammen med ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter samme regler, som gælder ved udbetaling af sygedagpenge. Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb ydes ikke for et bestemt timetal, men ydes med en fast sats.

Det fremgår af den gældende § 115, stk. 4, at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. § 70 f, stk. 5, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Bidraget beregnes og indbetales af kommunen. Staten yder 100 pct. refusion for dette bidrag.

Det foreslås, at de gældende regler om indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud videreføres uændret.

Det foreslås således i § 138, stk. 1, at der, ud over personens bidrag efter § 137, indbetales et bidrag, der udgør 2/3 af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det foreslås videre i stk. 2, at bidraget indbetales for antallet af timer med fleksløntilskud efter § 123. Antallet af timer beregnes på grundlag af forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, som er indberettet fra ansættelsen i fleksjobbet til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at kommunen indbetaler et bidrag på personens ATP-konto, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. På samme måde som efter de gældende regler opgøres antallet af timer med fleksløntilskud som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Eksempel 1:

Person P får løn for 20 timer om ugen (86,67 timer om måneden) med en månedsløn på 13.000 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 24.050 kr. pr. måned.

Person P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 18.489 kr. (2019-niveau) minus 30 pct. af 13.000 kr. = 14.589 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed tilsammen 27.589 kr. Da tilskud og løn tilsammen maksimalt kan udgøre lønnen for fuldtidsarbejde, som i P's tilfælde er på 24.050 kr., nedsættes tilskuddet med forskellen på 27.589 kr. og 24.050 kr., dvs. 3.539 kr. Fleksløntilskuddet udgør herefter 14.589 kr. - 3.539 kr. = 11.050 kr./måned.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 11.050 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 10.550 kr.

Der indbetales, et ATP-bidrag på 87 kr. om måneden (160,33 timer minus 86,67 løntimer gange med 2/3 af 1,78 kr.).

Der indbetales således samlet 587 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Eksempel 2:

Person P får løn for 19 timer om ugen (82,33 timer om måneden) med en månedsløn på 16.054 kr. (inkl. 15 pct. pension). Månedslønnen for fuldtidsarbejde (37 timer/uge) udgør 31.264 kr. pr. måned.

P's umiddelbare fleksløntilskud udgør 18.489 kr. (2019-niveau) minus 30 pct. af 14.686 kr. (=4.406 kr.) samt minus 55 pct. af det, der er over 14.686 (=752 kr.). Fleksløntilskuddet er dermed 18.489 kr. minus 5.158 = 13.331 kr. Person P's løn og fleksløntilskud bliver dermed til sammen 29.385 kr.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 13.331 kr. er mere end 500 kr., indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 12.831 kr.

Der indbetales, et ATP-bidrag på 93 kr. om måneden (160,33 timer minus 82,33 løntimer gange med 2/3 af 1,78 kr.).

Der indbetales således samlet 593 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i stk. 3, at indbetales et ATP-bidrag, der svarer til det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis antallet af løntimer

efter stk. 2 mindre end 9 timer om ugen for uge- eller 14-dageslønnede eller 39 timer om måneden for månedslønnede.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), skal kommunen indbetale et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Eksempel:

Person P, der får løn for 8 timer om ugen (knap 35 timer om måneden) med en månedsløn på 5.200 kr. Fleksløntilskuddet er på 16.929 kr.

Kommunen betaler det fulde ATP-bidrag på 284 kr. om måneden, da P arbejder mindre end 9 timer om ugen.

Der indbetales et forhøjet ATP-bidrag på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog maksimalt 500 kr./måneden. Da 5 pct. af 16.929 kr. er mere end 500 kr. indbetales 500 kr. om måneden. Fleksløntilskuddet er efter ATP-bidraget på 16.429 kr.

Der indbetales således samlet 784 kr. om måneden i bidrag til ATP af fleksløntilskuddet.

Det foreslås i *stk. 4*, at ved udbetaling af fleksløntilskud sammen med sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, beregnes ATP-bidraget af fleksløntilskuddet på grundlag af det timetal, som efter stk. 2 eller 3 forud for sygeperioden har været anvendt til beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet i sidste hele indberetningsperiode til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Det betyder, at hvis antallet af løntimer i fleksjobbet i den sidste hele indberetningsperiode inden sygemeldingen har været på 10 timer om ugen, er der således er beregnet ATP-bidrag af fleksløntilskuddet for 27 timer om ugen (37 minus 10 timer). Dette timetal skal efter forslaget også anvendes ved beregning af ATP-bidrag af fleksløntilskuddet, der udbetales sammen med sygedagpenge og evt. efterfølgende sammen med ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Det foreslås i *stk. 5*, at bidraget efter stk. 1 finansieres af staten.

Det foreslås i *stk. 6*, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension beregner størrelsen af bidraget for hver time, der udbetales tilskud for. Dette svarer bl.a. til fastsættelsen af bidragets størrelse ved betaling af ATP-bidrag af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, jf. § 85 c, stk. 2, og § 85 d, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til § 139

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 12, følger det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.20.1.6 og 2.20.1.7.

Forslaget til § 139 er en videreførelse af de nugældende regler i § 70 f, stk. 12 og § 70 g, stk. 7.

Det foreslås i § 139, *stk. 1, 1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau.

Bemyndigelsen tænkes bl.a. anvendt til at kunne fastsætte regler om beregning af fleksløntilskuddet samt en definition af, hvad der vil skulle betragtes som lønindtægt. Lønindtægt vil blive defineret i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, som løn, der er A- eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag m.v., samt at personens og arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning indgår i beregningen af fleksløntilskuddet.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, hvordan selvstændig bibeskæftigelse skal defineres, hvilket vil skulle ske som efter de gældende regler.

Bemyndigelsen tænkes endvidere anvendt til at kunne fastsætte regler om, at udbetaling af fleksløntilskud de første måneder vil skulle ske på baggrund af den forventede lønindtægt, frem til, at der fremgår en hel måneds løn i indkomstregisteret, og at der eventuelt efterfølgende vil skulle foretages en efterregulering. Der er ligeledes fastsat regler om, at der efterfølgende kan ske regulering af fleksløntilskuddet, hvis der er sket ændringer i lønindtægt m.v.

Det bemærkes videre, at bemyndigelsen bl.a. vil blive brugt til at fastsætte nærmere regler for fradrag i fleksløntilskuddet, når en person, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom, modtager syge- eller barseldagpenge. Har personen mistet retten til sygedagpenge, vil fleksløntilskuddet skulle beregnes på baggrund af indberetning til indkomstregisteret af udbetalte sygedagpenge i den forudgående måned. Samme regler vil blive fastsat i forhold til ressourceforløbsydelse udbetalt efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Er der ikke udbetalt sygedagpenge på grund af forsen anmodning om sygedagpenge, vil beregningen skulle ske på baggrund af de sygedagpenge, som den pågældende ville have været berettiget til. Der vil også blive fastsat regler om beregning af fleksløntilskuddet, hvis en person delvist genoptager arbejdet i forbindelse med sygdom.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om beregning af fleksløntilskud under ferie, herunder om efterregulering i forbindelse med ferie, der vil skulle afholdes, uden at personen har optjent ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse.

Der henvises til bemærkningerne til forslagene i §§ 123 og 124.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren endvidere vil kunne fastsætte regler om, at kommunen ved

beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet vil skulle anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Bemyndigelsen tænkes endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at det vil være lønoplysninger m.v., som vil fremgå af indkomstregisteret, som vil skulle anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet.

Anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen svarer til den gældende udmøntning af bemyndigelsen, men vil også fremadrettet kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler vedr. beregning m.v. af fleksløntilskud.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det tænkes, at bemyndigelsen bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af årsindtægten for de forskellige virksomhedsformer, svarende til opgørelse efter de gældende regler.

Årsindtægten vil blive opgjort med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der vil skulle reguleres, så grundlaget for beregningen vil blive udtryk for personens hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed. Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, vil ikke skulle indgå i beregningsgrundlaget.

Efter forslaget vil arbejdsindkomst kun skulle nedsætte tilskuddet én gang. Er arbejdsindkomsten medregnet i virksomhedens årsindkomst, vil den ikke også skulle nedsætte tilskuddet som anden arbejdsindkomst.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling efter forslaget til § 131, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskud efter § 126 for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode.

Når kommunen har truffet afgørelsen om tilbagebetaling af tilskud til den selvstændigt erhvervsdrivende som følge af dommen, vil kommunen skulle sende kopi af afgørelsen til Udbetaling Danmark.

Anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen svarer til den gældende udmøntning af bemyndigelsen, men vil også fremadrettet kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler vedr. beregning m.v. af støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 126.

Til § 140

Efter den gældende § 75, stk. 3, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Det foreslås i § 140, at beskæftigelsesministeren får hjemmel til at fastsætte regler om betingelser for og beregning af

tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes der fastsat regler om, hvordan reglerne om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013 skal administreres. Herunder, at kommunen skal udbetale tilskuddet direkte til den selvstændigt erhvervsdrivende uden om virksomhedens regnskab.

Der forventes fastsat regler om, at tilskuddet skal ydes afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne med $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

På ikke overenskomstdækkede områder skal den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder anvendes. Tilskuddet skal beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag, jf. § 133, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Tilskuddet skal overvejende anvendes til at kompensere for den ekstra udgift, den selvstændige har ved at udføre de opgaver, som den selvstændige ikke selv vil kunne udføre.

Dette svarer til udmøntningen i den gældende bekendtgørelse om fleksjob.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende lovs § 75, stk. 3, uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 141

Efter den gældende § 115 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er beskæftigelsesministeren bemyndiget til efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension at fastsætte nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag af personens eget bidrag til ATP, jf. lovens § 114, og kommunens indbetaling af ATP-bidrag for personen, jf. lovens § 115. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om indbetaling af ATP-bidrag for modtagere af fleksløntilskud, hvor der er fastsat regler om beregning af timetallet for uge-14-dages- og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter lovens § 115, og regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Det foreslås i § 141, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension at fastsætte nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter §§ 137 og 138.

Bemyndigelsen vil, som efter de gældende regler, blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om beregning af timetallet for uge-14-dages- og månedslønnede, som skal benyttes til beregning af ATP-bidraget efter § 138. Bemyndigelsen vil også blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om kommunens indberetning af bidraget til ATP, kommunens frister for indbetaling, og hvordan bidraget skal indbetales til ATP.

Til § 142

Det fremgår af de gældende regler i § 46, stk. 1, 1. og 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En person, der er berettiget til sådan hjælp, kaldes en revalidend.

Efter den gældende regel i § 46, stk. 2, 1. pkt., kan kommunen give tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter denne eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Det fremgår af gældende regler i § 46, stk. 1, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Efter gældende § 46, stk. 2, 2. pkt. i lov om en aktiv socialpolitik fremgår det, at rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal anvendes ved vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at den pågældende skal tilbydes revalidering. Beslutningen om revalidering skal ikke forelægges for rehabiliteringsteamet.

Det foreslås i § 142, stk. 1, at revalidering er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, når øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter denne lov eller andre indsatser efter anden lovgivning, ikke er tilstrækkelig til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv, og personen kan fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, så personens mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Det betyder, at revalidering vil være beskæftigelsesrettet tilbud og økonomisk hjælp til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, hvor der vil være en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse, og hvor tilbud efter denne lov ikke vil være tilstrækkelige for at bringe den pågældende ind eller tilbage på arbejdsmarkedet.

Alle andre støtteordninger skal være udtømte før revalidering kan iværksættes. Det betyder, at kommunen først vil kunne give tilbud om revalidering, når det efter en konkret vurdering vurderes, at personen ikke ved hjælp af andre tilbud eller ordninger kan få tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvis der er en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse.

Det betyder fx, at kontanthjælpsmodtagere eller sygedagpengemodtagere, der kan opnå selvforsørgelse ved at få tilbud på kontanthjælp eller sygedagpenge, ikke er i målgruppen for revalidering. Det betyder også, at personer, der vil være i målgruppen for ressourceforløb, ikke vil være i mål-

gruppen for revalidering, fordi de har så komplekse problemer.

Det betyder ligeledes, at personer, der ønsker uddannelse, omskoling eller lignende, derfor som udgangspunkt skal bruge de almindelige uddannelses- og beskæftigelsestilbud.

Det foreslås i stk. 2, at personer, der er berettiget til ledighedsydelse, jf. kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik, kan, når de i øvrigt opfylder betingelserne, være omfattet ordningen nævnt i stk. 1.

Det betyder, at personer der modtager ledighedsydelse, også vil kunne blive tilbudt revalidering. Således at en person eksempelvis vil kunne revalideres til nyt fleksjob, hvis en person må opgive et fleksjob på grund af yderligere nedsettelse af arbejdsevnen.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. §§ 43 og 44, skal anvendes ved vurderingen af, om en person skal tilbydes revalidering.

Forslaget betyder, at kommunen skal anvende rehabiliteringsplanens forberedende del til, at vurdere om personens arbejdsevne er så begrænset, at personen er i målgruppen for revalidering. Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde oplysninger om personens job- og uddannelsesmål, personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder og den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Forslaget indebærer at, der vil skulle redegøres for, hvilke barrierer personen og sagsbehandleren ser i forhold til, at personen kan opnå job eller påbegynde en uddannelse. Det er bl.a. vigtigt, at det fremgår, hvordan personen opfatter sin situation og muligheder for at arbejde. Der vil således skulle udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, hvor der også vil skulle tages udgangspunkt i den forudgående indsats.

Der henvises til de foreslåede §§ 43 og 44 med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at beslutningen om revalidering skal ikke forelægges for rehabiliteringsteamet.

Sager om revalidering skal ikke forelægges for rehabiliteringsteamet, da revalidering vil være beskæftigelsesrettet tilbud og økonomisk hjælp til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, der er således ikke tale om sager, hvor der er behov for, at sagen behandles af en et tværfagligt team.

Det foreslås som et nye stk. 3, 3. pkt., at kommunen, i det omfang det vurderes relevant, kan anvende rehabiliteringsplanens forberedende del ved justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Det foreslåede i stk. 3, 3. pkt., skal præcisere, at kommunen kun vil skulle anvende rehabiliteringsplanens forberedende del i forbindelse med en afgørelse om at iværksætte et revalideringsforløb. Kommune kan således, i det omfang det vurderes relevant, vælge at anvende rehabiliteringsplanens

forberedende del helt, delvis eller helt undlade at anvende den, i forbindelse med justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

Efter den gældende regel i § 47, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at økonomisk hjælp til revalidering kan omfatte, revalideringsydelse efter § 52, dog med fradrag af eventuelle arbejdsindtægter m.v., jf. §§ 58 og 59. Helt eller delvist løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Særlig støtte efter § 64. Støtte til at etablere selvstændig virksomhed efter § 65. Tillægsydelser efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsydelse efter § 22, dog med fradrag for eventuelle arbejdsindtægter m.v., jf. §§ 58 og 59.

Det foreslås i *stk. 4*, at under et revalideringsforløb kan personen modtage ydelser efter kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik og økonomisk hjælp efter denne lov.

Det betyder, at personer i et revalideringsforløb vil kunne modtage revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det betyder ligeledes, at der kan ydes økonomisk hjælp til etablering af selvstændig virksomhed. Endvidere vil der kunne ydes tilskud til hjælpemidler fx undervisningsmateriale eller arbejdsredskaber.

Der henvises til de foreslåede §§ 172 og 173 med tilhørende bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 46, stk. 1 og § 47, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik med sproglige justeringer.

Til § 143

Efter den gældende regel i § 47, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, kan en revalidering bl.a. bestå af de tilbudsmuligheder, som følger af afsnit IV i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed efter § 65.

Det foreslås i § 143, *stk. 1*, at et revalideringsforløb bl.a. kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed jf. § 147.

Med forslaget, vil personer i et revalideringsforløb bl.a. kunne få tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud, vejledning og opkvalificering. Kommunen vil ligeledes kunne give hjælp til selvstændig virksomhed, hvis den pågældende har de nødvendige faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden.

Der henvises til det foreslåede kapitel 11 om virksomhedspraktik, 12 om løntilskud og 14 om vejledning og opkvalificering samt til § 147 om hjælp til etablering af selvstændig virksomhed med tilhørende bemærkninger.

Efter den gældende regel i § 47, stk. 1, 1. pkt. i lov om aktiv socialpolitik, tilrettelægger kommunen revalideringen i samarbejde med revaliderenden således, at tilbuddet er tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til egne ønsker til fremtidig beskæftigelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med personen således, at tilbuddet er til-

passet den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til personens ønsker til fremtidig beskæftigelse.

Kommunen skal således tilrettelægge revalideringen i samarbejde med personen, så den er tilpasset den pågældendes forudsætninger. Ved beslutningen om at iværksætte et revalideringsforløb og ved tilrettelæggelse af selve forløbet, skal personens ønske til fremtidig beskæftigelse indgå. Revalideringen skal være så omfattende og være af en karakter, at det reelt er muligt for personen efterfølgende at få et job, og at jobmålet efter »Min Plan« så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Efter den gældende regel i § 57 i lov om aktiv socialpolitik, må revaliderenden ikke have andet arbejde, når »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan gennemføres. Kommunen kan dog tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen kan tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet.

Det betyder, at kommunen vil kunne tillade at en person i revalidering, i begrænset omfang har andet arbejde, hvis det er foreneligt med gennemførelsen af revalideringsforløbet fx i en ferieperiode.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler i § 47 og 57, i lov om aktiv social socialpolitik med sproglige justeringer.

Til § 144

Det fremgår af den gældende regel i § 46, stk. 1., 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at aktiviteter som revaliderenden gennemfører, før det erhvervmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering. Det er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revaliderenden.

Det foreslås i § 144, at personer, som er i målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, kan som forrevalidering få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende eller afklarende formål, inden den egentlige revalidering iværksættes.

Forslaget betyder, at forrevalidering betegner den periode, hvor det ikke er muligt at fastlægge det konkrete beskæftigelsesmæssige sigte med revalideringen, fx fordi pågældendes skolekundskaber er meget ringe, eller fordi der er behov for en afklarende fase for at kunne vurdere det videre revalideringsforløb.

Det vil være en forudsætning for, at kommunen vil kunne iværksætte en periode med forrevalidering, at personen er omfattet af målgruppen for revalidering.

Forrevalidering kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud og vejledning og opkvalificering.

Med forslaget vil eksempelvis en sygedagpengemodtager, som har behov for et afklarende forløb, kunne få tilbud om vejledning og opkvalificering som led i forrevalidering, hvis

jobcenteret ved den samlede vurdering under sygedagpengeopfølgningen, jf. sygedagpengelovens § 15 vurderer, at den sygemeldte er omfattet af målgruppen for forrevalidering, og den sygemeldte opfylder betingelserne efter § 142 i denne lov for at få revalidering. Kommunen vil herefter kunne iværksætte tilbud om forrevalidering under sygedagpengeforløbet.

Herudover vil en kontanthjælpsmodtager eksempelvis kunne få tilbud om forrevalidering, hvis personen opfylder betingelserne om revalidering efter § 142 i denne lov, og personen har behov for et afklarende forløb.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende regler i § 46, stk. 1. 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik med sproglige justeringer.

Til § 145

Efter den gældende regel i § 49, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at revalidenden får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid. Betingelserne for forlængelse af perioden, hvor revalidenden får revalideringsydelse, fremgår af § 56 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 145, stk. 1, at revalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt og højst inden for 5 år, jf. dog § 146.

Det betyder, at kommunen vil skulle tilrettelægge revalideringsforløbet, så det kan gennemføres på så kort tid som muligt. Dette hensyn vil dog skulle afvejes i forhold til, at kommunen samtidig skal sørge for, at personens behov tilgodeses. Det tidsmæssige perspektiv vil således ikke være en isoleret betingelse, men vil skulle ses i forhold til, hvilke revalideringstilbud personen i det enkelte tilfælde har brug for.

Kommunen vil højst kunne planlægge, at personer får revalideringsydelse i 5 år, og uddannelse, som indgår i revalideringsforløbet, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid.

Det fremgår af den gældende regel i § 49, stk. 2 i lov om aktiv socialpolitik, at har revalidenden betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og taler revalidendens personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor revalidenden får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Det foreslås i stk. 2, at for personer, der har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor de personlige forhold taler for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen tilrettelægge en revalidering på mere end 5 år.

Med forslaget vil kommunen dog kunne planlægge et revalideringsforløb på mere end 5 år. Det forudsætter, at personen har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, hvilket betyder at personen har et svært handicap. Desuden skal per-

sonens forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad tale for en længerevarende videregående uddannelse.

Efter den gældende regel i § 49, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses.

Det foreslås i stk. 3, at forrevalidering skal tilrettelægges, så forløbet kan gennemføres på så kort tid som muligt. Forrevalidering indgår ikke i opgørelsen af revalideringsforløbets varighed.

Med forslaget er der ikke fastsat en tidsmæssig grænse for forrevalideringen, men den bør generelt være så kort som muligt, idet der samtidig skal tages hensyn til, at personens behov tilgodeses.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende regel i § 49 i lov om aktiv socialpolitik med sproglige justeringer.

Til § 146

Efter den gældende regel i § 56 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidenden kan få revalideringsydelse i, hvis revalidenden ikke kan gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidenden i at gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan.

Det foreslås i § 146, at kommunen i forhold til den fastsatte tid kan forlænge den periode, som personen kan være i revalidering, hvis personen ikke kan gennemføre revalideringsforløbet på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller sygdom, pasning af nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, lidelse i hjemmet, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold, som midlertidigt forsinker personen i at gennemføre revalideringsforløbet.

Det betyder, at kommunen vil kunne forlænge revalideringsforløbet, herunder også forlænge forløbet i forhold til den normerede uddannelsestid, hvis der i revalideringsforløbet opstår forsinkelser, som typisk ikke vil kunne forudsiges ved tilrettelæggelse af revalideringsforløbet. Det kan fx være en forlængelsesgrund, at personen har en svag uddannelsesmæssig baggrund, og at et uddannelsesløft er nødvendigt for at bringe den pågældende tilbage til arbejdsmarkedet. I sådanne tilfælde vil der kunne være brug for længere tid end sædvanligt til at opfylde de adgangsgivende krav til en uddannelse. Forlængelsen vil dog kun kunne gives, når der foreligger helt specielle forhold.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende § 56, i lov om aktiv socialpolitik med sproglige

justeringer, således at bestemmelsen følger ordlyden § 118, om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom i lov om social service.

Til § 147

Efter den gældende regel i § 65, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen give en revalidend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Det foreslås i § 147, stk. 1, at kommunen kan give en person, der er i revalidering og modtager revalideringsydelse, støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når personen har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe personen i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Med forslaget vil kommunen kunne give personen støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed. Støtten til etablering af selvstændig virksomhed forudsætter, at det ud fra en samlet vurdering af persons situation skønnes, at det vil være den mest velegnede form for revalidering til at bringe personen til selvforsørgelse. Der vil således ikke kunne ydes støtte til etablering af selvstændig virksomhed, alene fordi personen ikke er interesseret i fx at tage en uddannelse. Den selvstændige virksomhed vil skulle bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Efter den gældende regel i § 65, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, giver kommunen støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervs muligheder.

Det foreslås i stk. 2, at kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Støtteværdien af rentefrit lån samt eventuelt tilskud til forsørgelse skal opgøres efter retningslinjerne for beregning af bløde lån i henhold til den EU-retlige de minimis-regel, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Efter EU's de minimis-regel kan der ydes statsstøtte til virksomheder inden for et mindre maksimumsbeløb pr. virksomhed på 200.000 EUR over en tre-årig periode. Når der ydes støtte, herunder støtte til etablering af selvstændig virksomhed som led i revalidering, må den samlede støtte ikke overstige EU's de minimis-regel. Virksomheden har pligt til selv at påse, at de minimis-reglen overholdes.

Det følger af den gældende § 65, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Det foreslås i stk. 3, at lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

Hvis hjælpen ydes som et rentefrit lån, må lånet sikres ved tinglyst pant i den genstand, hvortil lånet er ydet, fx i form af underpant eller virksomhedspant.

efter gældende § 67 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Det foreslås i stk. 4, at kommunen kan eftergive et lån, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Hvis personer ikke kan tilbagebetale lånet, kan den resterende del af lånet eftergives. Sker dette, må genstanden, der er ydet lån til, så vidt muligt tilbageleveres.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende regel i § 65, i lov om aktiv socialpolitik med sproglige justeringer.

Til § 148

Det følger af § 66, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Det foreslås i § 148, at kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Med forslaget skal kommunen påse, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering. I den forbindelse vil det kunne være nødvendigt for kommunen at indhente sagkyndig bistand til fx vurdering af driftsbudget og investeringsplaner.

Der er tale om en videreførelse af den gældende regel i § 66, stk. 1 i lov om aktiv socialpolitik med sproglige justeringer.

Til § 149

Af den gældende regel i § 97 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fremgår det, at private eller offentlige arbejdsgivere i forbindelse med beskæftigedes midlertidige fravær kan aftale jobrotationsordninger med jobcenteret, hvor ledige erstatter beskæftigede. Hvor private eller offentlige arbejdsgivere indgår aftale om jobrotation i tilknytning til beskæftigedes fravær på grund af orlov, uddannelse m.v., udbetales der støtte i overensstemmelse med de gældende regler herom. Hvis der i forbindelse med jobrotation ansættes en ledig med løntilskud, finder reglerne i lovens kapitel 12 anvendelse.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 1, 1. pkt., har private og offentlige arbejdsgivere ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse af jobcenteret, når en beskæftiget midlertidigt deltager i uddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.22.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 149, at private og offentlige arbejdsgivere har ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse, når en beskæftiget midlertidigt deltager i efteruddannelse, og der i uddan-

nelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede.

Forslaget omfatter alle private og offentlige arbejdsgivere og angives de grundbetingelser der gælder for jobrotationsordningen i loven. De nærmere betingelser, der skal være opfyldt i forhold til den beskæftigede, efteruddannelsen og vikaren, fremgår af lovforslagets §§ 151 og 152.

Med forslaget præciseres det i lovteksten, at det er en betingelse, at den uddannede, som den beskæftigede midlertidigt deltager i, er efteruddannelse. Denne betingelse har hidtil fremgået af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved efteruddannelse forstås, at den beskæftigede gennem efteruddannelse skal opnå styrkede kompetencer til brug for den fortsatte beskæftigelse i virksomheden. Almindelig oplæring på arbejdspladsen samt temadage, konferencer, supervision, personale dage og lignende vil dermed ikke kunne anses for efteruddannelse, der kan indgå i jobrotationsordningen.

Betingelsen om, at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse, forudsætter, at det ved forløbets start er forudsat eller i hvert fald sandsynliggjort af arbejdsgiveren, at den beskæftigede efter endt efteruddannelse vil vende tilbage til sin arbejdsplads med forbedrede kompetencer. Dette indskrænker ikke den beskæftigedes og arbejdsgiverens ret til at afslutte ansættelsesforholdet efter almindeligt gældende regler.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om betingelserne for jobrotation uden indholdsmæssige ændringer men med enkelte præciseringer.

Til § 150

Efter den gældende regel i § 98 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i uddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Det følger dog af den gældende lovs § 98 a, stk. 4, at hvis den beskæftigede, der deltager i uddannelse, har en kort videregående uddannelse eller en mellemlang videregående uddannelse, vil der inden for en afsat pulje kunne udbetales jobrotationsydelse til arbejdsgiveren, når betingelserne i den gældende § 98, stk. 3, er opfyldt, bortset fra betingelsen i stk. 3, nr. 1, 2. led, om, at uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år. Denne ordning var frem til den 1. januar 2019 en puljestyret ordning, men blev fra og med 1. januar 2019 omlagt til en lovbunden ordning ved tekstanmærkninger til finansloven for 2019, jf. tekstanmærkning nr. 166.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 1, 2. pkt., kan der ikke udbetales jobrotationsydelse, hvis den uddannede, den beskæftigede deltager i, er knyttet til en uddannelsesaftale, der fører frem til en erhvervsuddannelse i henhold til lov om

erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, og hvis der er tale om en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 3, nr. 2, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 4, afgør arbejdsgiveren, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.22.1.1. og 2.22.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 150, stk. 1, nr. 1., at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i uddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en kandidatuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Betingelsen betyder, at den beskæftigede ikke må have en uddannelse på kandidatniveau eller højere, dvs. den beskæftigede må højst have en mellemlang videregående uddannelse. Dog kan den beskæftigede have en lang videregående uddannelse, dvs. en uddannelse på kandidatniveau eller højere, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år. Baggrunden for dette er, at en uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede ikke deltager i en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, eller en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Betingelsen betyder, at arbejdsgiveren ikke vil kunne få udbetalt jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse sidestillet hermed. Det vil dermed fremover gælde, uanset om der mellem arbejdsgiver og den beskæftigede er indgået en uddannelsesaftale eller ej. Baggrunden for denne præcisering er, at der i forhold til enkelte erhvervsuddannelser er mulighed for, at den beskæftigede kan deltage uden en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren.

Med præciseringen vil det således være uden betydning, om der i forbindelse med en erhvervsuddannelse eller en uddannelse sidestillet hermed er indgået en uddannelsesaftale. Det vil fremover ikke være muligt at få udbetalt jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller uddannelse sidestillet hermed.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at personen har været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i

mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse.

Betingelsen betyder, at den beskæftigede skal have været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse. Dermed fremgår det direkte af loven, at det er en betingelse, at den beskæftigede har en vis forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren forinden jobrotationsforløbet. Betingelsen har hidtil fremgået af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i stk. 1, nr. 4, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Betingelsen betyder, at den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn under uddannelsen, hvormed forstås den løn, som den beskæftigede modtog i sit job hos samme arbejdsgiver før påbegyndelse af uddannelsesforløbet.

Det foreslås i stk. 2, at arbejdsgiveren afgør, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

I overensstemmelse med gældende praksis, skal der ved efteruddannelse, som er offentlig eller privat udbudt, forstås, at deltagelse ikke må være begrænset til medarbejdere i en bestemt virksomhed, organisation eller lignende.

Der må dermed ikke være tale om opkvalificering, der alene er tiltænkt at komme en bestemt arbejdsplads til gode, fx egen/intern efteruddannelse hos arbejdsgiveren. Derimod vil en offentlig udbudt efteruddannelse godt efterfølgende kunne foregå på virksomheden, fx når virksomheden har købt samtlige udbudte pladser på en uddannelse, og det aftales mellem uddannelsesstedet og virksomheden, at undervisningen kan tilrettelægges, så den kan foregå på virksomheden.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og ovenstående præciseringer.

Til § 151

Efter den gældende regel i § 98 b, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at vikaren enten skal være

- dagpengemodtager og ved ansættelsen have været ledig i sammenlagt mindst 6 måneder,
- kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og ved ansættelsen have modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser, have været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, eller have været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, eller

- modtage kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og ved ansættelsen have været omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

Med hjemmel i den gældende lovs § 4 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere og om, hvad der forstås ved en sammenhængende periode.

Efter den gældende lovs § 98 b, stk. 2, er det endvidere en betingelse, at vikaren skal være ansat minimum 10 timer pr. uge, og vikaren kan maksimalt være ansat i en periode på 6 måneder.

Efter den gældende lovs § 98 b, stk. 3, har kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, såfremt betingelserne i lovens kapitel i øvrigt er opfyldt, og personen selv har fundet vikariatet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog højst svarende til den maksimale varighed på 6 måneder.

Efter den gældende lovs § 98 b, stk. 4, skal arbejdsgiveren betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Det følger af den gældende lovs § 98 b, stk. 5, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.22.1.3. og 2.22.1.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 151, stk. 1, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den person, der ansættes som vikar, er omfattet af § 6, nr. 1-5, nr. 6 eller 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, nr. 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, eller er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og at personen ved ansættelsen i en forudgående periode på mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v., jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2.

Med forslaget kan de samme persongrupper som i dag, dvs. dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, fortsat blive ansat som vikar, hvis de opfylder et krav om mindst 6 måneders forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelser m.v.

Som noget nyt kan sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som ikke er i beskæftigelse i job eller ved selvstændig virksomhed, personer i ressourceforløb samt ledighedsydelsesmodtagere, også blive ansat som vikar i forbindelse med jobrotation, hvis de opfylder et krav om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. på mindst 6 måneder.

Med forslaget får flere af lovens målgrupper således mulighed for at komme i jobrotation og få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet. Betingelserne for jobrotation skal i øvrigt være opfyldt ved disse personers ansættelse som vikar i jobrotation, fx betingelsen om at ansættelsen sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Der vil dermed ikke være mulighed for at tage hensyn til personens nedsatte arbejdsevne, herunder nedsat arbejdsintensitet.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Med hjemmel i lovforslagets § 10, stk. 2, forventes der fastsat nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte og sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at vikaren skal være ansat mindst 10 timer om ugen og højst kan være ansat i en periode på 6 måneder. Vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, der deltager i uddannelse.

Det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, betyder ikke, at et jobrotationsprojekt ikke kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx vil en arbejdsgiver kunne ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Betingelsen, om at vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, betyder, at der skal være et sammenfald mellem de opgaver, som den beskæftigede og vikaren udfører, dvs. at vikaren skal ansættes samme sted, som den beskæftigede sædvanligvis arbejder og med samme eller tilsvarende arbejdsopgaver.

Det vil fortsat være muligt at etablere et jobrotationsprojekt, hvor vikaren vikarierer for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse. Det gælder også, hvis de beskæftigede har forskellige jobfunktioner, så længe det er muligt for vikaren at varetage de forskellige beskæftigedes jobfunktioner og arbejdsopgaver.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer omfattet af § 6, nr. 2-5, har ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, hvis personen selv har fundet vikariatet, og betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt.

Forslaget omfatter kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Der er tale om en ret for personen.

Hvis betingelserne er opfyldt, skal kommunen dermed acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil dog fortsat kunne henvises til et ordinært job.

Det foreslås i *stk. 4*, at en person ikke har pligt til at indgå som vikar i en jobrotationsordning.

Med forslaget vil dette fremover gælde for alle, der kan ansættes som vikar. Et vikarjob vil således være frivilligt for den enkelte. Personen kan dermed sige nej til et vikariat i en jobrotationsordning og kan ligeledes ophøre med jobbet uden sanktioner efter ydelsesreglerne i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for dagpengemodtagere, lov om sygedagpenge for sygedagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for de øvrige målgrupper.

Det foreslås i *stk. 5*, at arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Med forslaget sikres det, at vikaren er ligestillet med andre ordinært ansatte lønmodtagere hos arbejdsgiveren, selv om arbejdsgiveren modtager støtte i forbindelse med ansættelsen.

Betingelsen om, at arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren, betyder, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen. Hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Det forhold, at vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. betyder, at vikaren fx vil være omfattet ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven.

I ferieloven er der bl.a. regler om lønmodtageres ret til ferie og om optjening og afholdelse af ferie. Efter arbejdsmiljøloven stilles der bl.a. krav til både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø hos en arbejdsgiver med henblik på at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, og i arbejdsskadesikringsloven er der bl.a. regler om ret til erstatning ved arbejdsskader.

Det foreslås i *stk. 6*, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke medregnes ved opgørelsen af beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen betyder, at arbejdet som vikar i forbindelse med jobrotation ikke vil kunne medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Selvom vikaransættelsen i øvrigt er en ordinær ansættelse, kan løntimer/lønnen under vikaransæt-

telsen dermed ikke medregnes til at optjene ret til en forlængelse af dagpengeperioden eller en ny dagpengeperiode. Perioder med ansættelse som jobrotationsvikar forbruger ikke af ydelsesperioden, men forbruger af referenceperioden.

Ligesom i dag kan timerne i vikariansættelsen heller ikke tælle med i optjeningen af 225 timers ordinært arbejde, jf. 13 f, 13 g og 26, stk. 6-10, i lov om aktiv socialpolitik, idet arbejdet ikke kan anses for ustøttet arbejde, da arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse under personens ansættelse.

Til § 152

Efter den gældende regel i § 98 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør jobrotationsydelsen 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i uddannelse, og der samtidig er ansat en vikar.

Efter den gældende lovs § 98 a, stk. 3, nr. 2, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at

- den beskæftigede eller arbejdsgiveren ikke modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte,
- der ikke udbetales løntilskud til arbejdsgiveren for vikaren efter reglerne om ansættelse med løntilskud og
- arbejdsgiveren ikke modtager anden offentlig støtte til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.22.1.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 152, stk. 1, at jobrotationsydelsen udgør 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i efteruddannelse, og der samtidig er ansat en vikar.

Bestemmelsen er med en opdatering af jobrotationsydelsens størrelse til 2019-tal en videreførelse af gældende regel om jobrotationsydelsens størrelse. Jobrotationsydelsen reguleres årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 189.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at der ikke kan ydes jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede eller arbejdsgiveren modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Betingelserne betyder, at hverken den beskæftigede eller arbejdsgiveren må modtage godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) udbetales, når beskæftigede deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx AMU-kurser, og betingelserne i denne lov er opfyldt. Støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) udbetales til beskæftigede i forbindelse med deltagelse i uddannelser på grund-

skole-, 10. klasse- eller gymnasialt niveau og videregående uddannelser, når betingelser i denne lov er opfyldt. VEU-godtgørelse og SVU-støtte svarer begge til højeste dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at der ikke kan ydes jobrotationsydelse, hvis arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte, herunder løntilskud efter kapitel 12, til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

Betingelserne betyder, at arbejdsgiveren ikke må modtage anden offentlig støtte for den beskæftigedes og vikarens timer, herunder må der ikke udbetales løntilskud efter lovens kapitel 12.

Efter lovforslagets kapitel 12, kan jobcenteret give tilbud om ansættelse med løntilskud til de fleste målgrupper i loven. Efter disse regler udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren for hver time, en person er ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren. For en nærmere beskrivelse henvises der til lovforslagets §§ 66-81 med tilhørende bemærkninger.

Et eksempel på, at arbejdsgiveren modtager anden offentlig støtte til den beskæftigedes eller vikarens jobrotationstimer, er, hvis den beskæftigede er ansat i et fleksjob etableret efter den gamle ordning (indtil den 1. januar 2013). Efter denne ordning udbetaler arbejdsgiveren fuld løn og modtager herefter tilskud fra kommunen. I dette tilfælde udbetales der støtte til arbejdsgiveren, og der vil dermed ikke kunne udbetales jobrotationsydelse.

Betingelserne skal sikre, at der ikke udbetales offentlig støtte efter andre regler for de samme timer, som arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse for, og at arbejdsgiveren således ikke kan opnå dobbeltstøtte, hverken direkte eller ved at den beskæftigede modtager VEU-godtgørelse.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 153

Efter de gældende regler i § 98 a, stk. 6, og § 98 b, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler efter bestemmelserne, herunder om hvilke opgaver vikaren i jobrotation kan varetage, og hvor i virksomheden vikaren kan ansættes. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at vikaren ikke kan ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler om jobrotation i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.22.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 153, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om jobrotation, herunder om efteruddannelsen, som den beskæftigede deltager i, og om vikarens opgaver og forudgående tilknytning til arbejdsgiveren.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om jobrotation svarende til de gældende, om blandet andet krav til den efteruddannelse, som den

beskæftigede deltager i. Der forventes videre fastsat regler om vikarens opgaver og arbejdssted hos arbejdsgiveren, herunder om afgrænsningen af arbejdsgiveren/arbejdsstedet, og regler om en time-til-time relation mellem den beskæftigedes deltagelse i uddannelse og vikarens arbejdstimer, om at vikaren kan vikariere for flere beskæftigede, der deltager i efteruddannelse, og om hvorvidt vikaren forud for jobrotationsvikariatet kan have været ansat hos arbejdsgiveren.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 154

Efter den gældende bestemmelse i § 98 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, efter reglerne i stk. 3 og §§ 98 d-98 g, ret til et tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse i § 98 c, stk. 2, kan der ikke ydes tilskud til elever inden for social og sundhedsuddannelsen eller den pædagogiske assistentuddannelse, hvis de har ret til voksenelevløen efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Det foreslås i § 154, stk. 1, at private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, efter reglerne i dette kapitel har ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden, jf. dog stk. 2.

Med forslaget bliver det tydeliggjort, at ordningen både omfatter private og offentlige arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser.

Erhvervsuddannelserne er vekseluddannelser, dvs. at uddannelserne veksler mellem skoleperioder og praktikophold i en virksomhed eller skolepraktik. Eksempler på erhvervsuddannelser er uddannelsen til murer, smed eller industrioperatør. Fælles for uddannelserne er, at de består af et grundforløb og et hovedforløb og kan være delt op i kompetencegivende trin. Eleven skal have en praktikplads, inden hovedforløbet starter. I forbindelse med praktik hos en virksomhed skal eleven indgå en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren.

Forslaget indebærer, at tilskuddet gives til arbejdsgiveren – når betingelserne er opfyldte – i de perioder, hvor eleven er i praktik hos arbejdsgiveren. I de perioder, hvor eleven er på skoleophold, kan arbejdsgiveren søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB).

En uddannelse kan godt bestå af uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterende uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker 1. del og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for 2. del, være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter 1. del og 2. del, er der ikke tale om en ny aftale ved påbegyndelse af 2. del. Det samme gælder, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte 2. del, mens eleven er i gang med 1. del. I begge tilfælde skal uddannelsesaftalen for 2. del betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, indtræder arbejdsgiveren i og fortsætter den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren overtager tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst kan ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode jf. forslaget til § 158, stk. 2.

Forslaget svarer med sproglige tilretninger til den gældende lovs § 98 c, stk. 1, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i stk. 2, at der ikke kan gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksenelevløen efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Forslaget indebærer, at der ikke kan ydes tilskud til elever på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen, der har ret til voksenelevløen efter overenskomsten.

En overenskomst er en aftale mellem én eller flere fagforeninger og arbejdsgiver, der fastlægger de overordnede vilkår i ansættelsen. Hvis en arbejdsgiver indgår en uddannelsesaftale med en elev på social- og sundhedsuddannelsen eller pædagogisk assistent uddannelsen, som har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten, kan arbejdsgiveren ikke få tilskud til eleven efter voksenlærlingeordningen.

Baggrunden for forslaget er, at kommunerne og regionerne i forbindelse med trepartsaftalen af 17. juni 2007, blev kompenseret for merudgiften ved elever på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen, der har ret til voksenlærlingeløn efter overenskomsten.

Forslaget til stk. 2, svarer med sproglige tilretninger til den gældende lovs § 98 c, stk. 3, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 155

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 98 e, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats at det er en betingelse for tilskud, at uddannelsesaftalen skal indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år. Det er endvidere en betingelse, at personen ved uddannelsens påbegyndelse er dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og har – været ledig i mere end 2 måneder, hvis personen er ufaglært, eller har en forældet uddannelse,

- været ledig i mere end 6 måneder, hvis personen har en uddannelse, der ikke er forældet, og den uddannelse, der er indgået uddannelsesaftale om, er inden for områder, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft, eller
- været ledig i mere end 12 måneder, hvis personen har en uddannelse, der ikke er forældet.

En arbejdsgiver kan efter den gældende bestemmelse i § 98 e, stk. 2, også få tilskud til øvrige ufaglærte ledige, herunder ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, med mindre end 2 måneders ledighed og ufaglærte beskæftigede som ikke er omfattet af § 98 e, stk. 1, hvis uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år og uddannelsesaftalen er indgået inden for et område, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft.

Efter de gældende regler skal voksenlærlingens alder, højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik vurderes fra uddannelsens påbegyndelse. Uddannelsens påbegyndelse kan godt ligge forud for uddannelsesaftalens indgåelse, da tidligere forløb vil indgå i uddannelsesperioden, hvis de har relevans for den praktikuddannelse hos virksomheden, der ansøges om tilskud til. Det kan fx være tilfældet, hvis voksenlærlingen har deltaget i et grundforløb før påbegyndelse af uddannelsens hovedforløb, en realkompetencevurdering (RKV) som indledning til en erhvervsuddannelse til voksne, eller trin 2. på samme uddannelse.

For nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.23.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 155, stk. 1, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud, at uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, er omfattet af § 6, nr. 1-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, nr. 10 eller 11, er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, eller er ledig selvforsørgende.

Forslaget indebærer, at personen ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, skal være omfattet af en af lovens målgrupper jf. lovens § 6, nr. 1-8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, nr. 10 eller 11, dvs. dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelsesparate- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede som modtager ledighedsydelse, revalidender, førtidspensionister, selvforsørgende og unge under 18 år.

Der kan også gives tilskud til personer, som er omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven og som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og personer som er ledig selvforsørgende. Ledige selvforsørgende personer dækker i denne sammenhæng over alle ledige selvforsørgende personer, herunder også personer, der selv har valgt at være selvforsørgende, fx personer der tidligere har været på SU og som ikke har søgt om kontanthjælp og tilmeldt sig som ledig på jobcenteret, efter de er ophørt med en uddannelse.

Forslaget betyder, at voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal således ikke vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele fx realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 160, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.23.2.1.

Forslaget betyder også, at personen skal være fyldt 25 år ved uddannelsesaftalens indgåelse for at indgå i ordningen. Alderskravet skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det er elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der er afgørende for, om virksomheden skal betale vokselevløn til eleven.

Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Det foreslås i stk. 1, nr. 1, at personen ikke må have en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Forslaget betyder, at det endvidere er en betingelse for tilskud efter stk. 1, at personen ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, eller overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse fx en videregående uddannelse.

En arbejdsgiver kan godt få tilskud til en person, som har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis uddannelsen er forældet.

Jobcentrenes administration og afgørelse af, om en uddannelse er forældet, svarer til administrationen af reglerne om VEU-godtgørelse i lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Efter disse

regler anses en uddannelse som forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år. Der kan ikke dispenseres fra forældelsesreglerne fx grundet sygdom, arbejdsskade eller lignende, der betyder, at en person ikke længere kan arbejde inden for sit fagområde. Hvis personen har en uddannelse, skal det afgøres, om uddannelsen har været en forudsætning for job, som personen har haft inden for de seneste 5 år. Her skal der både tages hensyn til, om personen direkte eller indirekte har brugt uddannelsen til at komme i arbejde. Hvis personen ikke formelt bruger sin uddannelse, men det alligevel er klart, at personens job er opnået på grundlag af personens uddannelse, så vil personen ikke have en forældet uddannelse.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. jf. regler fastsat i medfør af § 10, stk. 2, hvis personen har en uddannelse som nævnt i nr. 1.

Forslaget betyder, at det endvidere er en betingelse for tilskud efter stk. 1, at personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2, hvis personen har en uddannelse som nævnt i stk. 1, nr. 1.

Forslaget i stk. 1, nr. 2, indebærer, at arbejdsgivere også kan få tilskud til en person, der har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, hvis personen i en forudgående periode på mindst 6 måneder, har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

De nærmere regler om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fastsættes på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovens § 10, stk. 2.

I bekendtgørelsen kan der med hjemmel i loven, fastsættes nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – svarende til de gældende regler med enkelte præciseringer.

Der henvises til lovforslagets § 10, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2. 1. pkt.*, at for at en arbejdsgiver kan få tilskud til en person, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, og som ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, ikke har en uddannelse som nævnt i stk. 1, nr. 1.

Forslaget betyder, at arbejdsgivere kan få tilskud til en person der kommer fra beskæftigelse, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse.

Forslaget indebærer, at elevens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal vurderes fra påbegyndelse af det

aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse og ledighedshistorik skal således ikke, vurderes på baggrund af tidligere gennemførte dele fx realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for, og som personen har gennemført flere år tilbage i tiden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med, eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 160, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.23.2.1.

Forslaget indebærer også, at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen, skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, da det er elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, der er afgørende for, om virksomheden skal betale vokselevløn til eleven.

Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Det foreslås i stk. 2, 2. *pkt.*, at for personer omfattet af stk. 2, skal uddannelsesaftalen være indgået inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Forslaget betyder, at arbejdsgiver kun kan få et tilskud til personer, der kommer fra beskæftigelse, hvis uddannelsesaftalen er indgået inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

Der vil to gange årligt blive udarbejdet én landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen. Arbejdsmarkedsbalancen er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt survey-undersøgelse med svar fra afsluttede rekrutteringsforsøg, der belyser evt. rekrutteringsvanskeligheder. Arbejdsmarkedsbalancen opdateres hver år i januar og juli og viser situationen på arbejdsmarkedet for et halvår ad gangen. Den er ikke en vurdering af den fremtidige udvikling i efterspørgslen eller udbuddet i de enkelte fag, men beskriver situationen, som den er her og nu.

Til § 156

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan en virksomhed få tilskud til en ledig person, selvom personen har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i § 156 om, at personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1, ikke må have været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget of-

fentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

Forslaget medfører, at en virksomhed ikke kan få tilskud til en person, der har været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, eller har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

Det drejer det sig om følgende forsørgelsesydelse:

- Dagpenge
- Sygedagpenge
- Barseldagpenge
- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse, herunder hjælp til supplement til brøkpension
- Ressourceforløbsydelse
- Revalideringsydelse
- Ledighedsydelse
- Førtidspension.

Forslaget omfatter kun ordinær ansættelse, hvor arbejdsgiveren ikke har modtaget offentlig hjælp eller støtte under ansættelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 155, stk. 1, nr. 1, om at fjerne kravet om forudgående ledighed for ufaglærte og personer med en forældet uddannelse. Uden et krav om forudgående ledighed for disse personer, kan en arbejdsgiver afskedige en person og herefter genansætte vedkommende, for dermed at opnå det høje tilskud. Forslaget skal dermed imødegå dette.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 155, stk. 1, nr. 1.

For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelse ved siden af sin ansættelse og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, foreslås det, at værnsreglen kun omfatter personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse, har været i ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i denne lov, efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller § 23 c i integrationsloven.

Efter den foreslåede ordning omfatter værnsreglen også kun personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse. Det betyder, at en arbejdsgiver fx godt kan få tilskud til en person, der har været deltidsansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, hvis personen samtidig hermed har modtaget supplerende hjælp til forsørgelse. De 6 måneder regnes fra uddannelsesaftalens påbegyndelse dvs. det tidspunkt hvor personen starter i virksomhedspraktik hos arbejdsgiveren og i en forudgående periode på 6 måneder.

Ved virksomhed forstås en arbejdsplads med et selvstændigt produktionsenhedsnummer (p-nummer), jf. lov om det

centrale virksomhedsregister. Alle virksomheder har mindst en produktionsenhed, som har et ti-cifret p-nummer, der entydigt repræsenterer produktionsenheden. En produktionsenhed er den adresse, som virksomheden udøver aktivitet fra, fx en butik, filial, fabrik eller lignende. En virksomhed kan godt have flere produktionsenheder med hvert sit p-nummer, hvis virksomheden udøver aktivitet fra flere adresser, eller hvis virksomheden udøver forskellige aktiviteter fra samme adresse.

Til § 157

Efter den gældende bestemmelse i § 98 d, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at det er en betingelse for tilskud, at arbejdsgiveren betaler en løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst, og lønnen mindst skal svare til den laveste løn, en ikke-faglært lønmodtager er berettiget til inden for det pågældende område. På ikke overenskomstdækkede områder skal arbejdsgiveren betale en løn, der mindst svarer til, hvad der er gældende inden for beslægtede områder.

Det foreslås i § 157, 1. pkt., at det er en betingelse for tilskud, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, er sikret ved en overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til.

Forslaget indebærer, at en elev under praktikopholdet hos arbejdsgiveren, skal være sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, som en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til.

Forslaget indebærer også, at hvis det pågældende arbejde er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal lønnen svare til, hvad der gælder efter overenskomsten eller aftalen.

Arbejdsgiveren skal oplyse jobcenteret om disse forhold. Det er således arbejdsgiverens ansvar, at der udbetales en løn, der opfylder betingelserne i loven. Kun hvis jobcenteret har grund til at tro, at en løn ikke er korrekt, skal jobcenteret reagere og kontakte arbejdsgiver og eleven/lærlingen for at høre nærmere om, hvorledes timelønnen er fastsat.

Forslaget svarer med sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i § 98 d, 1. pkt., og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i 2. pkt., at i fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomsterområder.

Forslaget betyder, at hvis det pågældende arbejde ikke er omfattet af en overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og øvrige arbejdsvilkår svare til, hvad der gælder efter overenskomst eller aftale for tilsvarende arbejde, som er omfattet af en overenskomst eller aftale. Hvis det pågældende arbejde er af en art, der ikke er omfattet af nogen overenskomst eller kollektiv aftale, skal løn og arbejdsvilkår svare til, hvad der må anses for at være normalt gældende for sammenligneligt arbejde.

Forslaget svarer med sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i § 98 d, 2. pkt., og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 158

Efter den gældende bestemmelse i § 98 f, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal afgørelse om tilskud træffes af den kommune, hvor praktikstedet er beliggende. Ansøgning om tilskud skal indgives, senest 1 måned efter at den aftalte uddannelse efter § 98 c, stk. 1, er påbegyndt. Hvis ansøgningen indgives senere end nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen efter stk. 1 skulle have været indgivet. Tilskud kan kun ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden på 2 år efter § 98 g, stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse § 98 e, stk. 5, kan der ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette er ikke til hinder for udbetaling af tilskud til en arbejdsgiver, der modtager økonomisk bonus til eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås i § 158, stk. 1, 1. pkt., at afgørelse om tilskud træffes af elevens opholdskommune, jf. § 9, stk. 2 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget betyder, at det er elevens opholdskommune, der skal behandle arbejdsgiverens ansøgning om tilskud. Det følger af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 9, stk. 2, at en person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

Med forslaget skal jobcenteret ikke længere udlægge eleven til et jobcenter i en anden kommune, hvis eleven indgår en uddannelsesaftale med en virksomhed, der ligger uden for personens opholdskommune.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse.

Forslaget medfører, at ansøgningen skal indgives senest 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse. Uddannelsesaftalens påbegyndelse refererer til, hvornår eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og dermed det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren begynder at betale løn til eleven.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at hvis ansøgningen indgives senere end nævnt i stk. 1, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet.

Forslaget betyder, at hvis en ansøgning om tilskud indgives senere end 1 måned efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, skal afgørelsen om ydelse af tilskud træffes på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt ved uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det betyder, at selv om arbejdsgiveren ansøger på et senere tidspunkt, skal de vilkår, der var gældende, da ansøgningen skulle have været indgivet, være opfyldt.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at tilskud kun kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af perioden efter § 159, stk. 2 og 3.

Forslaget betyder, at tilskuddet kun kan ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden for personer omfattet af forslaget til § 155, stk. 1, nr. 1 og 2 og i den resterende del af den 2-årige periode, for personer omfattet af forslaget til § 155, stk. 2.

Forslaget medfører, at der ikke gives tilskud med tilbagevirkende kraft.

Efter forslaget til § 159, stk. 3, løber tilskudsperioden på de to år fra uddannelsesaftalens påbegyndelse. Det betyder, at tilskudsperioden begynder at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, er også en del af tilskudsperioden. Det betyder, at hvis en arbejdsgiver fx først søger om tilskud 6 måneder efter uddannelsesaftalens påbegyndelse, så kan arbejdsgiveren kun få tilskud fra ansøgningstidspunktet og i en periode på 1 år og 6 måneder, dvs. den resterende periode af de 2 år. Der henvises til § 159, stk. 3 og bemærkningerne dertil.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at der ikke kan gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven.

Forslaget betyder, at en arbejdsgiver, ikke kan få tilskud efter voksenlærlingeordningen, hvis arbejdsgiveren modtager offentlig støtte til samme elev.

I de perioder, hvor voksenlærlingen er på skoleophold, kan arbejdsgiveren søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Forslaget betyder, at en arbejdsgiver ikke kan få voksenlærlingetilskud og lønrefusion efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for samme periode.

Arbejdsgiveren skal erklære, at den ikke til samme elev modtager eller vil modtage offentlig støtte efter andre regler. Der kan fx ikke ydes støtte, hvis der samtidig modtages støtte efter revalideringsbestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik, til samme person.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at stk. 3, 1. pkt., ikke gælder for bonus for eleven efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Forslaget betyder, at en arbejdsgiver godt kan modtage tilskud til eleven efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, selv om arbejdsgiveren også får bonus fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det gælder både bonus til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelser og bonus for merbeskæftigelse målt i praktikårselever som den pågældende arbejdsgiver har haft i forhold til tidligere.

Forslaget skal styrke de økonomiske incitamenter for arbejdsgiverne til at oprette praktikpladser til elever.

Forslaget svarer til den gældende lovs § 98 e, stk. 4, og der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 159

Efter den gældende bestemmelse i § 98 c, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydes tilskud til voksenlærlinge inden for EU's de minimis-støtteordning. Anvendelsen af de minimisreglerne betyder, at der højst kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimisreglerne, til en virksomhed på i alt op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår.

Efter den gældende bestemmelse i § 98 g, stk. 1, 1. pkt., udgør tilskuddet 40 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgivere for personer omfattet af § 98 e, stk. 1.

Efter den gældende bestemmelse i § 98 g, stk. 1, 2. pkt., udgør tilskuddet 30 kr. pr. time i praktiktiden for personer omfattet af § 98 e, stk. 2. Tilskuddet gives i op til de første 2 år af den aftalte uddannelse, efter den gældende bestemmelse i § 98 c, stk. 1. For personer omfattet af § 98 e, stk. 1, kan tilskuddet i praktikperioder dog gives i hele den aftalte uddannelsesperiode. Der kan kun gives tilskud for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Tilskudsperioden løber fra uddannelsens påbegyndelse og tilskud gives til arbejdsgiver i praktikperioderne fra ansøgningstidspunktet i medfør af den gældende bestemmelse i § 98 f, stk. 2, 2. pkt. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme "døde" perioder i tilskudsperioden.

Efter den gældende bestemmelse i § 98 g, stk. 3, udbetaler jobcenteret tilskuddet månedvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Det foreslås i § 159, stk. 1, at jobcenteret udbetaler tilskuddet månedvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Forslaget indebærer, at arbejdsgiveren skal anmode jobcenteret om at få tilskud til en elev. Hvis jobcenteret godkender anmodningen fra arbejdsgiveren, vil jobcenteret udbetale tilskuddet månedvis bagud.

Der vil på bekendtgørelsesniveau, blive fastsat nærmere regler om, hvordan arbejdsgiveren skal søge om tilskud.

Forslaget til stk. 1, svarer til den gældende lovs § 98 g, stk. 3, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at for personer omfattet af § 155, stk. 1, nr. 1 og 2, skal tilskuddet gives fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Bestemmelsen omfatter dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitets- og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, fleksjobvisiteret som modtager ledighedsydelse, personer i revalidering, førtidspensionister og ledig selvforsørgende, som er ufaglærte, har en forældet uddannelse, eller har en uddannelse som ikke er forældet, hvis personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse i mindst 6 måneder.

Forslaget indebærer, at jobcenteret kan udbetale tilskud til arbejdsgiver fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren og i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der vil på bekendtgørelsesniveau, med hjemmel i lovens § 160, blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.23.2.1. og til de specielle bemærkninger til § 155 nr. 1 og 2.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at tilskuddet udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Forslaget betyder, at tilskuddet efter § 159, stk. 2, udgør 45 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke kan få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 159, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at for personer omfattet af § 155, stk. 2, gives tilskuddet fra uddannelsesaftalens påbegyndelse og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Bestemmelsen omfatter personer, der kommer fra beskæftigelse, og som har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Forslaget betyder, at arbejdsgiveren kan få tilskud fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, dvs. det tidspunkt, hvor eleven starter i elevforholdet hos arbejdsgiveren, og i op til de første 2 år af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Ved det aktuelle uddannelsesforløb forstås det forløb, eleven har påbegyndt i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med arbejdsgiveren. Der vil på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i lovens § 160 blive fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb. Der henvises til afsnit 2.23.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den 2-årige tilskudsperiode begynder at løbe fra uddannelsesaftalens påbegyndelse, uanset om arbejdsgiveren har søgt om tilskud til eleven. Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme "døde" perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, forbruger også af tilskudsperioden på de 2 år.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at tilskuddet udgør 30 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Forslaget betyder, at tilskuddet efter § 159, stk. 3, udgør 30 kr. i timen hos arbejdsgiveren inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Det vil sige, at arbejdsgiver ikke kan få et tilskud for de timer, der ligger uden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 159, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskuddet ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte.

Forslaget indebærer, at tilskuddet til arbejdsgiveren skal ydes inden for EU's de minimis-støtteordning, hvilket betyder, at der højst kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimisreglerne, til en virksomhed på i alt op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Kommunen og jobcenteret skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis-støtte med direkte henvisning til de minimis-forordningen. Virksomhederne skal udfylde en de minimis-erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love erklæring, som det fremgår af ansøgningsblanketten. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på, hvor meget de minimis-støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

Forslaget til stk. 4 svarer med sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i § 98 c, stk. 3, og der er med ændringerne ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 160

Efter den gældende bestemmelse i § 98 e, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere og om mulighed for tilskud, såfremt den person, der indgår uddannelsesaftale med, tidligere har været ansat i den pågældende virksomhed, herunder hvis ansættelsen har været med offentlig støtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i § 160, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne.

Bemyndigelsen forventes bl.a. at blive på anvendt til at definere, hvad der forstås ved det aktuelle uddannelsesforløb i §§ 155 og 159. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.23.2.1.

Forslaget til § 160 svarer til den gældende lovs § 98 e, stk. 6, og der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

Til § 161

Efter den gældende § 99, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret yde tilskud til opkvalificering ved ansættelse af en person uden løntilskud.

Det fremgår af den gældende § 99, stk. 2, at tilskuddet kan ydes i forbindelse med ansættelse af følgende målgrupper:

- 1) Dagpengemodtagere, som forud for ansættelsen har haft mindst 12 måneders sammenlagt ledighed, dog 6 måneders sammenlagt ledighed, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,
- 2) Jobparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,
- 3) Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder,
- 4) Uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder,
- 5) Jobparate eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer, og
- 6) Revalidender, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og nyuddannede personer med handicap.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 152 er der fastsat nærmere regler om opgørelse af forudgående ledighed for dagpengemodtagere i forbindelse med bl.a. opkvalificering ved ansættelse.

Det fremgår heraf, at der i opgørelsen medregnes timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejds-

løshedsforsikring m.v. eller været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Det fremgår af § 135 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for at give tilskud til opkvalificering, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, fx i form af oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver. Tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Det foreslås i § 161, stk. 1, at jobcenteret kan give tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud.

Formålet med forslaget om tilskud til opkvalificering er at øge mulighederne for, at ledige kan opnå ansættelse, herunder at afkorte vejen til ansættelse ved at finansiere køb af uddannelse efter ansættelse. Udgifterne kan vedrøre alle former for opkvalificering, herunder vejledningsforløb.

Det er en betingelse, at virksomheden ikke modtager løntilskud i forbindelse med ansættelsen.

Det er en forudsætning for at give tilskud til opkvalificering, at det ligger i forbindelse med ansættelsen.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificering af følgende målgrupper:

Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, som i en forudgående periode på mindst 12 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig.

Målgruppen er dagpenge- og jobparate kontanthjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Det foreslåede indebærer, at der for denne målgruppe bliver et krav om forudgående ledighed på 12 måneder, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificering af personer omfattet af § 6, nr. 3-5, som i en forudgående periode på mindst 6 måneder før ansættelsen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, stk. 2.

Forslaget indebærer, at kravet om forudgående ledighed er 6 måneder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificering af personer omfattet af § 6, nr. 2 og 3, som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer.

Forslaget medfører, at der ikke stilles krav om forudgående ledighed for jobparate og aktivitetsparate kontanthjælps-

modtagere, samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer.

Forslaget er således på linje med de gældende regler, som blev indgået ved integrationsaftalen, som blev indgået mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), de kommunale parter og arbejdsmarkedets parter (DA og LO) i maj 2002. I aftalen hedder det, at de respektive overenskomstparter anviser løn- og ansættelsesvilkår, der sikrer, at integrationen af flygtninge og indvandrere kan foregå efter modellen for et sammenhængende integrationsforløb, således at der på den enkelte arbejdsplads kan indgås en lokal aftale om de konkrete vilkår.

Det vil sige, at i de tilfælde, hvor der er anvist løn og arbejdsvilkår, er der ikke krav om forudgående ledighed.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at tilskud kan gives til udgifter ved opkvalificering af personer omfattet af § 6, nr. 6, 10 og 11.

Det vil sige, at for revalidender, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister, kan ordningen anvendes uden krav om forudgående ledighed.

Det foreslås i stk. 3, at det er en betingelse for at give tilskud, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Det er dermed en forudsætning, at der skal være tale om opkvalificering af mere generel karakter, som ydes i forbindelse med ansættelse uden løntilskud.

Det vil fx sige, at opkvalificeringen efter bestemmelsen ikke kan omfatte oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

Forslaget betyder, at reglerne herom i den gældende § 135 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget medfører dermed, at reglerne om opkvalificering i forbindelse med ansættelse samles på lovniveau.

Det foreslås i stk. 4, at tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Forslaget betyder, at arbejdsgiveren skal ansøge om tilskud til en konkret opkvalificering, og at arbejdsgiveren skal kunne dokumentere udgifterne.

Det forudsættes, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter.

Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en faktura fra kursusafholderen eller kvittering fra et uddannelsessted.

Forslaget betyder, at reglerne herom i den gældende § 135 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget medfører dermed, at reglerne om opkvalificering i forbindelse med ansættelse samles på lovniveau.

Forslaget til § 161 er en videreførelse af gældende ret med den ændring, at det foreslås, at reglerne om forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse m.v. fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven. Det forudsættes, at bekendtgørelsesreglerne herom fastsættes i overensstemmelse med de gældende regler i loven.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer, dog med forslag om at reglerne samles på lovniveau.

Som en konsekvens af forslaget sker der en ændring af målgruppen som følge af, at nyuddannede personer med handicap, jf. den gældende § 2, nr. 8 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats flyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Til § 162

Efter den gældende § 74, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give en person, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Af den gældende § 74, stk. 2, fremgår det, at jobcenteret giver hjælp efter stk. 1, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdslevnen.

Af den gældende § 74, stk. 3, fremgår det, at jobcenteret giver hjælp efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægt- og formueforhold.

Det foreslås i § 162, stk. 1, at jobcenteret kan give tilskud til kortvarige kurser for en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, når tilskuddet har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde ansættelse i fleksjob.

Forslaget indebærer ligesom efter gældende ret, at kurserne skal være af afgørende betydning for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces. Det kan fx være en lagerarbejders kørekort, en køkkenassistents hygiejnekursus eller en receptionists kursus i betjening af omstillingsbord.

Et kursus, der kan forbedre eksempelvis en autists generelle funktionsevne/-niveau, kan således ikke dækkes efter bestemmelsen, da det som udgangspunkt udvikler personens generelle funktionsevne/niveau og dermed ikke knytter sig til at være en nødvendighed for at kunne udføre en konkret arbejdsopgave eller -proces.

Det foreslås i stk. 2, at jobcenteret giver tilskud efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Hjælpen til kortvarige kurser ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob er således uafhængig af ansøgerens og en eventuel ægtefælles indtægt- og formueforhold.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler for personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, dog med

den undtagelse, at det ikke længere er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdslevnen.

Det skyldes, at denne del af de gældende regler må formodes ikke at være tiltænkt anvendt ved kortvarige kurser, men alene tiltænkt i forhold til hjælpemidler.

Derudover ændres formuleringen af bestemmelsen, så den sprogligt flugter med bestemmelsen i § 161, herunder ændres ordet ”hjælp” til ”tilskud”. Der er dermed ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af forståelsen i forhold til det gældende.

For så vidt angår hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.28.

Til § 163

Efter den gældende § 30, stk. 1, i organiseringsloven kan det regionale arbejdsmarkedsråd inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksætte og yde tilskud til initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udfører rådets beslutning om anvendelse af bevillingen og varetager administration og regnskab m.v.

Efter den gældende § 30, stk. 2, i organiseringsloven, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud, der ydes.

Det regionale arbejdsmarkedsråd modtager efter varslingsloven underretninger om varsling af større afskedigelser. Derudover udmønter rådet en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

Det foreslås i § 163, at jobcenteret kan søge det regionale arbejdsmarkedsråd om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer for at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Virkingen af forslaget er, at hjemlen til de lovbundne puljer flyttes fra organiseringsloven til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil understøtte, at reglerne bliver lettere at forstå og administrere efter.

Det skyldes, at efter det foreslåede vil puljen stå i samme kapitel som reglerne om, hvilke indsatser personer omfattet af større afskedigelser kan få i forbindelse med afskedigelsen både i opsigelsesperioden og efter opsigelsesperioden.

Forslaget svarer til den gældende § 30, stk. 1, i organiseringsloven.

Den indsats, der konkret kan gives, fremgår af forslaget til § 164. Der henvises til bemærkningerne til § 164.

Reglerne om administration af tilskud fra puljer under Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering forventes fast-

sat i medfør af tekstanmærkning nr. 115 til § 17 i finansloven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger til afsnit 2.25.

Til § 164

Af den gældende § 102, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at jobcenteret ved større afskedigelser kan tilbyde jobsøgningskurser i op til 2 uger til beskæftigede i opsigelsesperioden. Jobcenteret kan herudover yde tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, af de beskæftigede i opsigelsesperioden i op til 8 uger.

Af den gældende § 102, stk. 2 fremgår det, at beskæftigede i opsigelsesperioden, jf. stk. 1, hvis de anmoder jobcenteret om det, har ret til at få udarbejdet en plan for, hvordan de hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Planen skal udarbejdes senest 2 uger efter, at den beskæftigede har anmodet herom.

Af den gældende § 32 b, stk. 1, fremgår det, at dagpenge- og kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, der ikke hører under integrationsprogrammet, og som har været omfattet af muligheden for opkvalificering ved afskedigelse efter § 102, kan få tilbud om jobsøgningskurser i op til 2 uger og vejledning og opkvalificering i op til 8 uger.

Af den gældende § 32 b, stk. 2, fremgår det, at sammenlagt må indsatsen efter § 102 og tilbud efter stk. 1 højst udgøre 2 ugers jobsøgningskursus og 8 ugers vejledning og opkvalificering for den enkelte person.

Det fremgår af den gældende stk. 3, at tilbud skal aftales, senest 14 dage efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrukket virksomheden, og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrukkelsen.

Af den gældende § 32 b, stk. 4, medregnes tilbuddene ikke i varighedsbegrænsningen på 6 uger efter § 34 og kan kombineres med tilbud efter kapitel 11 og 12.

Det foreslås i § 164, stk. 1, at jobcenteret inden for varslingspuljen i opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der har været omfattet af større afskedigelser, til den enkelte person kan tilbyde følgende:

- 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- 2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, i sammenlagt op til 8 uger.
- 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Formålet med forslaget er, at de afskedigede hurtigst muligt får en indsats, der kan bringe dem i anden beskæftigelse, samt at understøtte de afskedigedes muligheder for at skifte til en anden branche eller jobområde.

Der kan med forslaget også ydes tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden til dagpenge- og

kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler har en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratrukkelsen med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Virkningen af forslaget er, at reglerne om tilbud til personer, der har været omfattet af større afskedigelser, samles i ét kapitel. Det betyder, at reglerne om tilbud i opsigelsesperioden for beskæftigede og regler om tilbud efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, der har været omfattet af større afskedigelser, samles.

Det foreslås i stk. 2, at tilbud skal aftales senest 2 uger efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrukket virksomheden og skal være afsluttet senest 6 måneder efter fratrukkelsen.

Forslaget viderefører gældende ret, hvormed varigheden af varslingsindsatsen vil være uændret. Dermed kan den samlede varighed af tilbuddene med støtte fra varslingspuljen ikke overstige sammenlagt 10 uger, fordelt med op til 2 ugers jobsøgningskursus og 8 uger med opkvalificering og vejledning, uanset om indsatsen ydes i opsigelsesperioden eller når personen er blevet ledig.

Til § 165

Af den gældende § 103, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at ydelse af tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Bevillingen til ydelsen af tilskuddet fastsættes på de årlige finanslove.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Finansieringen sker endvidere fra finanslovens § 17.46.14.20 om supplerende varslingsindsats, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at yde tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler får en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratrukkelsen med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Det foreslås i § 165, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret. Det forventes, at der i forbindelse med den kommende finanslov for 2020 lægges op til, at finansieringen af indsatsen vil ske fra én samlet pulje på finansloven.

Til § 166

Af den gældende § 102, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at der ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 100 ansatte.

Efter den gældende § 102, stk. 4, kan beskæftigelsesministeren dog på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i organiseringsloven, fravige bestemmelsen i stk. 3 om mindst 50 pct. eller mindst 100 ansatte, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Der har siden ledighedspakken fra 2009 været igangsat et forsøg som udvider målgruppen. Forsøget er udmøntet i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet § 1, hvorefter beskæftigelsesministeren har givet tilladelse til, at alle jobcentre kan fravige kravene i § 102, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvornår der foreligger større afskedigelser. Forsøget indebærer, at der i opsigelsesperioden kan tilbydes beskæftigede jobsøgningskurser i op til 2 uger og ydes tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder til efter- og videreuddannelse i op til 8 uger, når afskedigelsen omfatter mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Forsøgsperioden løber fra den 13. januar 2017 til den 1. januar 2020.

Det foreslås i § 166, stk. 1, at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Virkningen af forslaget er, at det gældende forsøg med udvidet varslingsindsats for afskedigelse af mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mellem 20 og 99 ansatte foreslås permanentgjort.

Det vil sige, at virksomheder med 20 til 99 ansatte også kan omfattes af varslingsindsatsen, når der afskediges mindst 50 pct. af medarbejderne.

Det betyder, at jobcenteret, jf. forslaget til § 164, kan tilbyde den enkelte person følgende:

- 1) Jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger.
- 2) Opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, i sammenlagt op til 8 uger.
- 3) Udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Det foreslås i stk. 2, at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i organiseringsloven, kan dispensere fra stk. 1, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Forslaget medfører, at ministeren ligesom efter gældende ret får mulighed for at dispensere fra de fastsatte tærskelværdier, hvis der i det konkrete tilfælde er begrænset mulighed for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

I forbindelse med vurderingen af, om anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, kan Arbejdsmarkedsbalancen bruges til at give et billede af, hvordan jobmulighederne er inden for 900 forskellige stillinger i alle regioner.

Der er tale om en videreførelse af gældende ret.

Til § 167

Efter den gældende § 22, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give tilbud om mentorstøtte, jf. kapitel 9 b. Det vil sige, at mentorstøtten indgår i jobcenterets tilbudsvifte. De gældende regler om mentorstøtte er således placeret i lovens afsnit IV om tilbud m.v.

Efter den gældende § 31 b, stk. 1, kan der gives tilbud om mentorstøtte til personer for at fremme, at de kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse.

Efter den gældende § 31 c, stk. 1, 2. pkt., kan aftale om mentorstøtte højst indgås for 6 måneder med mulighed for forlængelse.

Efter den gældende § 31 b, stk. 2, har personer, der er omfattet af § 2, og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.

Det foreslås at placere bestemmelserne om mentorstøtte i kapitel 26 i afsnit VIII om understøttelsen af indsatsen. Det betyder, at mentorstøtte ikke længere vil være et tilbud, men en understøttende indsats.

Det indebærer, at mentorstøtten ikke længere vil kunne gives som et ret og pligttilbud til aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, som i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud.

Formålet med den nye placering er at fremhæve, at mentorstøtte anvendes til at understøtte indsatsen. Mentorstøtten vil med den nye placering i loven fortsat kunne anvendes som et skridt på vejen mod opstart af aktive tilbud og kan også fortsat anvendes som supplement og støtte til den aktive indsats. På den måde får jobcenteret større frihed til at bevilge mentorstøtte, hvor og hvornår det giver mening. Jobcentrene skal med forslaget fortsat igangsætte de aktiviteter, der bringer personen tættere på job, og det er således fortsat intentionen, at ingen skal gå passive.

Det forhold, at mentorstøtte fremover vil være en understøttende indsats og ikke et tilbud, indebærer også, at jobcenteret med forslaget fortsat vil skulle overveje mentorstøtte som indsats for personer, der ikke er i stand til at deltage i tilbud. Jobcentrene skal med forslaget tilpasse mentorforlø-

benes indhold til den enkelte persons situation og behov. Dette skal så vidt muligt ske i et samarbejde med mentoren og personen.

Forslaget ændrer ikke på, at der fortsat skal træffes en afgørelse om mentorstøtte. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.8. om planer.

Det foreslås i § 167, stk. 1, at med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan der gives mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personen kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 31 b, stk. 1, og § 31 c, stk. 1, 2. pkt. Det betyder, at målgruppen for mentorstøtte som hidtil ikke vil være begrænset til målgrupperne i loven. Også andre personer, der har brug for mentorstøtte til at opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ordinær ansættelse, kan få mentorstøtte gennem jobcenteret. Formålet med mentorstøtten vil være rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder. Det vil være afgørende, at mentorfunktionen understøtter, at en person fastholdes eller får fodfæste på arbejdsmarkedet, i et tilbud om uddannelse eller på en uddannelse, som følges på ordinære vilkår. Det vil også gælde i tilfælde, hvor et job eller en uddannelse først bliver aktuelt på lidt længere sigt.

Det forudsættes, at mentoren løbende skal mødes med personen, fx på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en aktivitet eller lignende. Kontakten vil også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, kunne ske på anden vis, fx telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten bliver opfyldt, vil det være vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt vil skulle svare til de timer, som personen har fået bevilget.

Med forslaget vil mentorstøtte være et individuelt redskab, der skal tilpasses den enkelte persons situation og behov. Deri ligger, at mentorstøtte ikke kan anvendes til en bestemt eller ubestemt kreds af personer, fx en af jobcenteret sammenbragt gruppe ledige eller unge i en fritidsklub eller lignende.

Der vil eksempelvis kunne bevilges mentorstøtte til en person, der er ansat i et fleksjob, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kollegaer og ledere ikke rækker til at fastholde personen i jobbet. For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, vil mentoren kunne hjælpe med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet. For personer, der påbegynder en uddannelse på ordinære vilkår, vil mentorstøtte på en uddannelsesinstitution skulle være andet og mere end den vejledning, en uddannelsesvejleder sædvanligvis giver.

Jobcentrene vil tillige med forslaget kunne give mentorstøtte i tilknytning til et særligt tilrettelagt projekt under vejledning og opkvalificering, hvis mentorens indsats ligger ud over, hvad der sædvanligvis forventes i projektet. Mentorstøtte vil også kunne indgå som et fast element i særligt tilrettelagte projekter. Som yderligere eksempler vil der også kunne gives mentorstøtte til personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb.

Eksempler på mentoropgaver kan være det faglige, hvor personen støttes i forhold til konkrete arbejdsopgaver, det personlige, hvor personen støttes i forhold til at håndtere psykiske, sociale, misbrugs, familiemæssige og økonomiske problemer, det praktiske, hvor personen støttes i at få struktur på dagligdagen, det afprøvende, hvor personen støttes i at afprøve og afklare ressourcer og barrierer herunder matche personen til virksomheden, afklare fremtidige job- og uddannelsesmuligheder samt afklare eventuelle skånebehov m.v.

Målgruppen for mentorstøtte vil med forslaget være personer, der skal opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, samt alle målgrupper i loven, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse.

Der vil ikke kunne gives mentorstøtte til en person, hvis der ikke er et beskæftigelses- eller uddannelsesformål med mentorstøtten. Med forslaget kan der fx gives mentorstøtte til personer i seniorjob, der anses for at være i ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte, samt til voksenlærlinge, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud, eller andre tilbud i beskæftigelsesindsatsloven, samt til voksenlærlinge, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud eller andre tilbud i beskæftigelsesindsatsloven, idet disse beskæftigelsesforhold anses for at være ordinær beskæftigelse i forhold til mentorstøtte. Perioder med mentorstøtte skal ikke medregnes i opgørelsen, der vedrører kravet om forudgående ledighed som betingelse for at blive omfattet af reglerne om voksenlærlingeordningen. Der kan godt gives mentorstøtte samtidig med, at der gives tilskud til ansættelse af voksenlærlingen.

Forslaget indebærer også, at fx personer under afsoning kan få mentorstøtte efter loven, hvis formålet er beskæftigelses- eller uddannelsesrettet. Dette kan fx forekomme, når en person i udslusningsfasen har behov for en mentor for at opnå beskæftigelse efter endt afsoning.

Forslaget indebærer også, at unge, der ikke tidligere har været i kontakt med jobcenteret, efter en konkret vurdering kan få mentorstøtte i overgangen til uddannelse på ordinære vilkår, så flere kan få en god start på uddannelsen. Der kan tillige gives mentorstøtte for at fastholde den unge i uddannelsen, så risikoen for at falde fra uddannelsen mindskes.

En person, der er ansat i et fleksjob, kan få mentorstøtte som understøttende indsats, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kollegaer og ledere ikke rækker til at fastholde personen i jobbet. Samtaler mellem mentor og personen kan fx handle om forhold på arbejdspladsen, opbygning af en struktureret hver-

dag, sociale forhold, misbrugsproblemer og andre personlige problemer.

For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, skal mentorstøtten hjælpe med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet.

For personer, der påbegynder en uddannelse på normale vilkår, skal mentorstøtte på uddannelsesinstitutionen være andet og mere end den vejledning, som en uddannelsesvejleder giver.

Forslaget indebærer desuden, at mentorstøtten ligesom i dag kan bevilges i en periode på op til 6 måneder. Når en periode med mentorstøtte er udløbet, kan jobcenteret efter en konkret vurdering bevilge mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder. Der kan således bevilges flere perioder med mentorstøtte ud fra en konkret vurdering af personens behov.

Det foreslås i *stk. 2*, at personer omfattet af § 6, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, har ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 31 b, *stk. 2*. Forslaget indebærer, at personer, der er omfattet af lovens § 6, herunder fx kon-tanthjælpsmodtager, personer i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, eller sygedagpengemodtagere, har ret til mentorstøtte i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse.

Det vil blive fastsat i bekendtgørelsesform, at sundheds-væsenet hurtigst muligt, efter at tidspunktet for udskrivningen bliver kendt, skal meddele jobcenteret, at personen udskrives, samt oplyse tidspunktet herfor. Det er herefter jobcenterets pligt at undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for at der knyttes en mentor til personen, hvis det er tilfældet.

Mentorstøtte kan med forslaget tilbydes op til 3 måneder forud for udskrivelsen, og indtil personen har opnået en stabil og struktureret hverdag. Personen har ret til mentorstøtte i 6 måneder i alt. Jobcenteret kan derefter give mentorstøtte efter de almindelige regler efter forslaget til *stk. 1.*, hvis personen er i målgruppen for mentorstøtte som understøttende indsats. Jobcenteret vil som i dag skulle koordinere indsatsen i forhold til andre forvaltningsområder.

Formålet med mentorstøtten vil med forslaget være at hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med bolig, familie, økonomi, netværk og arbejde. Dette skal ske igennem en tidlig afklaring af personens ønsker, ressourcer og muligheder samt ved inddragelse af jobcenteret og efter behov sundheds-væsenet. Forløbet bør indledes med et møde mellem den indlagte person, mentoren og jobcenteret m.v. Det kan også være relevant at ind-drage hospitalet eller egen læge.

Med forslaget er det alene personer, der er indlagt på grund af psykiske lidelser, der har ret til en mentorstøtte i form af udskrivningskoordinator. Dette vil gælde uanset,

hvor længe personen har været indlagt. Bestemmelsen vil som i dag ikke omfatte personer, der er i ambulans behandling eller dagbehandling eller personer, der er indlagt med fysiske lidelser.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 31 b, og § 31 c, *stk. 1, 2. pkt.* med den ændring, at mentorstøtte ikke skal kunne gives som et tilbud, men som en understøttende indsats.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.26.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 168

Efter den gældende § 31 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af løn-omkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent.

Mentorfunktionen kan varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af ansatte i kommunen. Det fremgår af lovbemærkningerne til lov nr. 480 af 12. juni 2009 om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark.

Det foreslås i § 168, at mentorfunktionen kan varetages af medarbejdere ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution eller i kommunen. Mentorfunktionen kan også varetages af eksterne konsulenter, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som vedtaget ved lov nr. 480 af 12. juni 2009.

Det betyder, at mentorfunktionen kan foretages af en række forskellige aktører, som jobcenteret indgår aftale med om levering af mentorydelser og af ansatte i kommunen.

Med forslaget kan mentorfunktionen fortsat varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder eller er i tilbud. Mentorordningen giver virksomheden mulighed for at indgå i et tæt samarbejde med jobcenteret om opfølgning og tilbagemelding på personens forløb i virksomheden. Mentorstøtten skal ligge ud over, hvad virksomheden sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for, at ansættelsen eller forløbet kan gennemføres.

Med forslaget kan mentorfunktionen fortsat varetages af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb. Mentorstøtten skal ligge ud over, hvad uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for at uddannelsen eller forløbet kan gennemføres.

Med forslaget kan mentorfunktionen endvidere fortsat varetages af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med. Virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan vælge at indgå

aftale med en ekstern konsulent, der kan stå for virksomhedens samarbejde med jobcenteret, herunder særligt i forhold til arbejdet med de administrative opgaver og i forhold til at give tilbagemeldinger til jobcenteret om personens udvikling m.v. Den eksterne mentor, som kommunerne anvender, kan anvendes til alle typer opgaver, men bruges oftest til personer med specifikke problemer, fx sproglige eller kulturelle udfordringer, en bestemt diagnose, misbrug eller voldelig adfærd.

Med forslaget kan mentorfunktionen fortsat varetages af en ansat i kommunen. Mentoren kan have en myndighedsfunktion overfor personen samtidig med mentorfunktionen. Mentor kan være ansat helt eller delvist til at varetage mentorfunktionen på tværs af aktiviteter og vil ofte være en del af et kommunalt mentorkorps. Mentor kan være ansat i en anden forvaltning end jobcenteret. Mentoren yder bl.a. hjælp til almindelig daglig livsførelse og håndtering af sociale problemer, der står i vejen for, at personen kan deltage i tilbud, job eller uddannelse m.v. Har personen behov for en bostøtte eller støttekontaktperson kan mentorfunktionen og støttekontaktpersonfunktionen varetages af én og samme person.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at tydeliggøre, hvem der kan varetage mentorfunktionen.

Forslaget får den virkning, at gældende ret videreføres, således at mentorfunktionen kan varetages af en ansat på en virksomhed eller uddannelsesinstitution eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af en ansat i kommunen.

Til § 169

Efter den gældende § 31 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen, hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion.

Efter den gældende § 31 e, stk. 1, kan støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen kan der bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Efter den gældende § 31 e, stk. 2, skal der ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der kan fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person, hvis der ydes støtte til en mentorfunktion for flere personer.

Det foreslås i § 169, stk. 1, at får en virksomhed eller en uddannelsesinstitution støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage,

og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen.

Formålet med, at jobcenteret kan yde støtte til frikøb af mentoren, er, at mentoren skal varetage opgaven med mentorstøtte som en opgave, der ligger ud over den almindelige oplæring og introduktion af personen, i de frikøbte timer. Det er en derfor en betingelse, at mentor ikke udfører sine sædvanlige arbejdsopgaver i de timer, vedkommende fungerer som mentor. Den almindelige oplæring og introduktion til arbejdet eller uddannelsen er således ikke en mentoropgave.

Det er også en betingelse for at få støtte til mentoropgaver udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker udover arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og udover uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Der skal således være mulighed for at give personlig vejledning i forhold til arbejdet eller uddannelsen som led i at fastholde personen.

Herudover skal mentorfunktionen være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent.

Støtten skal dække virksomhedens eller uddannelsesinstitutionens lønomkostninger ved frikøb af en intern mentor eller betaling af honorar til en ekstern mentor. Det er en betingelse for bevilling af støtte til frikøb af en medarbejder, at medarbejderen ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Lønomkostningerne er timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorordydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentor eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det skal være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for udbetaling af støtte, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtten.

På samme måde som i dag forventes der i bekendtgørelse udmøntet regler om, at arbejdsgiveren hhv. uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at der med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for medarbejderen.

Formålet med at give tilskud til opkvalificering af mentorerne er, at mentorerne gennem opkvalificeringen opnår en række nye kvalifikationer, der kan bidrage til, at mentorerne bedre kan varetage mentoropgaven. Der kan ikke bevilges tilskud til betaling for tabt arbejdsfortjeneste som følge af, at medarbejderen deltager i uddannelse.

Tilskud til uddannelse til mentorer kan alene ydes til interne mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner. Virksomheder og uddannelsesinstitutioner kan ikke få tilskud til uddannelse til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaven for dem. Der kan heller ikke ydes tilskud til uddannelse til mentorer, som er ansat i kommunen eller mentorer, herunder firmaer, der udbyder mentorstøtte, som jobcenteret indgår aftale med og som udfører mentoropgaver for jobcenteret.

Det foreslås i *stk. 3*, at der ud fra en konkret vurdering af behov og forudsætninger hos personen, der har brug for mentor, fastsættes et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Jobcenteret skal med forslaget fortsat fastsætte et timetal for mentorfunktionen i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Det er individuelt, hvor mange timers mentorstøtte en person har brug for. Jobcenteret skal fastsætte timetallet pr. uge ud fra en konkret vurdering af behovet hos den enkelte person, der har behov for mentorstøtte.

Det foreslås videreført i et nyt *stk. 4*, at der i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen kan fastsættes et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person.

Hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution løbende varetager mentorfunktionen for flere personer, er det muligt at fastsætte et timetal for mentorfunktionen pr. plads i stedet for pr. person. Timetallet fastsættes af jobcenteret i et samarbejde mellem jobcenteret og virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der tages udgangspunkt i, hvilken personkreds, der almindeligvis indgår i en af de løbende understøttende indsats med mentorstøtte, og hvilket mentorbehov, personerne almindeligvis har.

Hvis jobcenteret giver en person mentorstøtte i en virksomhed, hvor der er en aftale om mentorfunktion pr. plads, kan de på den måde udnytte det antal timer, jobcenteret allerede har aftalt med virksomheden. Der skal ikke laves en særskilt bevilling. Jobcenteret skal sikre, at der er ledige timer i aftalen. Og virksomheden skal være klar over, at personen hører under denne aftale, så de kan bede om udbetaling af støtte til mentorfunktionen for personen under aftalen. Hvis personen får mentorstøtten som individuel mentor, skal der laves en særskilt bevilling vedrørende mentorstøtten, og virksomheden skal så have disse penge som særskilt betaling.

En person kan godt have en individuel mentor og en mentor pr. plads på samme tid. Hvis det aftalte med virksomheden fx er lavet ud fra en type person, hvor det passer med gennemsnitligt 5 timers mentorstøtte pr. person pr. uge og jobcenteret giver mentorstøtte til en person, der har behov

for flere timer, så kan jobcenteret supplere det aftalte med virksomheden op med ekstra timer til individuel mentorstøtte. Der skal så være en særskilt bevilling til de ekstra timer.

Forslaget får den virkning, at hvis en virksomhed eller en uddannelsesinstitution får støtte til at varetage en mentorfunktion, skal indsatsen ligge ud over, hvad arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen sædvanligvis forventes at varetage, og mentorfunktionen skal være afgørende for aktiviteten, tilbuddet eller ansættelsen. Støtten bevilges fortsat til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen eller honorar til en ekstern konsulent, der udfører opgaven for virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Der kan fortsat bevilges tilskud til køb af uddannelse for mentorer, ansat i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Forslaget får endvidere den virkning, at jobcenteret skal fastsætte et timetal for mentorfunktion i samarbejde med virksomheden eller uddannelsesinstitutionen, enten pr. person eller pr. plads.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 31 d-e.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.26.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 170

Efter gældende praksis opgøres udgifter til en kommunalt ansat mentor som lønomkostninger til mentoren.

Det følger også af gældende praksis, at udgifter til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for jobcenteret, opgøres på samme måde, som når en ekstern konsulent udfører mentoropgaver for virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås i § 170, *stk. 1, 1. pkt.*, at udgifter til en kommunalt ansat mentor opgøres som lønomkostninger til mentoren.

Med forslaget er lønomkostningerne, der kan medtages, timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at når mentorstøtten varetages af en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for jobcenteret, bevilges støtten til dækning af honorar til den eksterne konsulent.

Det betyder, at eksterne konsulenter, som varetager mentorstøtten for jobcenteret, skal udgiften opgøres som honorar til den eksterne konsulent. Udgiften skal opgøres på samme måde som honorar til en ekstern konsulent, der udfører mentorstøtte-opgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Det er en betingelse, at den eksterne konsulent ikke udfører sine sædvanlige arbejdsfunktioner i de timer, hvor vedkommende fungerer som mentor. Udgiften foreslås at svare til timelønnen inklusiv feriepenge, pensionsbidrag og andre arbejdsgiverbidrag. Hverken direkte eller indirekte omkostninger forbundet med at levere mentorydelsen kan indgå.

Der skal være direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtte, i de timer, der ydes støtte til. Det er ikke muligt at få støtte til udgifter til transport til mentorer eller til den tid, som mentoren anvender til transport eller forberedelse. Der er heller ikke dækning for udgifter for timer, hvor mentor er syg.

Det betyder, at det skal være det faktiske timeforbrug, der danner grundlag for opgørelsen, dvs. de timer, hvor der har været direkte kontakt mellem mentor og den person, der får mentorstøtten.

På samme måde som i dag forventes der i bekendtgørelse udmøntet regler om, at arbejdsgiveren hhv. uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen.

Der er tale om en videreførelse af gældende praksis, som også fremgår af Vejledning om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v.

Til § 171

Efter den gældende § 31 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om mentorstøtte, herunder om målgruppen for tilbud om mentorstøtte og tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvoraf det bl.a. fremgår, at arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen skal redegøre for det faktiske timeforbrug, der er anvendt på mentorfunktionen som grundlag for udbetaling af støtte, samt fremlægge dokumentation for eventuel køb af uddannelse til medarbejderen.

Det foreslås i § 171, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning og opgørelse af udgifter til mentorstøtte, om mentorfunktionen og om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.

Det forventes, at den foreslåede bestemmelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om procedurer og dokumentation for bevilling af støtte til mentorfunktionen, herunder hvad der kan indregnes i mentorens faktiske timeforbrug, og hvad der kan indregnes ved opgørelsen af lønomkostninger.

Det forventes tillige, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om udskrivningskoordinatorer, jf. lovforslagets § 167, stk. 2, herunder at sundhedsvæsenet hurtigst muligt efter at tidspunktet for udskrivningen bliver kendt, skal meddele jobcenteret, at personen udskrives, samt oplyse tidspunktet herfor, og at det herefter vil være jobcenterets pligt at undersøge, om personen ønsker mentorstøtte i forbindelse med udskrivningen, og sørge for at der knyttes en mentor til personen, hvis det er tilfældet.

Ved skrivelse nr. 9346 af 24. maj 2006 om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud vedrørende mentorordningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er der fastsat nærmere om dokumentation. Det følger af skrivelsen, at udbetaling af støtte til lønomkostninger ved frikøb af mentoren i virksomheden eller uddannelsesinstitutionen eller honorar til en ekstern konsulent, skal ske ud fra en redegørelse for det faktiske timeforbrug, mens udbetaling af støtte til køb af uddannelse til en medarbejder, der fungerer som mentor skal ske ved en dokumentation for køb af uddannelse. Skrivelsen vil stadig finde anvendelse, indtil den ophæves eller erstattes af en bekendtgørelse eller skrivelse efter denne lov.

Til § 172

Af den gældende § 76, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at i forbindelse med deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud efter kapitel 10-12 kan der ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet.

Af den gældende § 76, stk. 2-4, fremgår det, at tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger. Til revalidender og personer i ressource- eller jobafklaringsforløb, kan tilskud til hjælpemidler tillige gives som tilskud til personlig assistance. Bestemmelsen indebærer, at der fx kan ydes sekretærbistand til blinde og svagsynede, tolkebistand til døve og tunghøre samt personlig bistand til personer med fysisk handicap.

Efter den gældende § 77, stk. 1, er det en betingelse for at give tilskud til undervisningsmateriale, at materialet er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Efter den gældende § 77, stk. 2, er det en betingelse for at give tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, at tilskuddet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, eller at redskabet eller indretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdssevne.

Det fremgår af den gældende § 77, stk. 3, at det er en betingelse for at give tilskud til personlig assistance, at assistancen er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v., til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskudsansættelse.

Efter den gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v., når en ung under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.27.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 172, stk. 1, at til personer, der deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering), kan der gives tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Bestemmelsen indebærer, at der ligesom efter gældende ret kan bevilges tilskud til hjælpemidler i forbindelse med tilbud efter denne lov.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås i stk. 2, at det er en betingelse for at give tilskud, at hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet eller kompenserer for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Som eksempel på hjælpemidler kan nævnes specielt og særligt arbejdstøj. Sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelsen om, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde.

Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04. Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås i stk. 3, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

Det er hensigten, at tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger gives i forbindelse med tilbud om løntilskud, virksomhedspraktik eller nytteindsats. Tilskud til undervisningsmaterialer vil typisk blive givet i forbindelse med et tilbud om vejledning og opkvalificering.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Virkingen af forslaget er, at lovteksten justeres således, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, ergonomisk stol, talegenkendelsespro-

gram, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på undervisningsmaterialer kan fx nævnes specielle ordbøger.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller hvor en døråbning skal gøres bredere, for at en person i kørestol kan komme igennem døren.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret, dog justeres i forhold til gældende ret, således det direkte kommer til at fremgå, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden.

Der henvises til afsnit 2.27. i de almindelige bemærkninger.

Til § 173

Efter den gældende § 76, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne til revalidender og til personer, der deltager i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb. Det samme gælder sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne, jf. gældende kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 173, at til personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, (personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt personer i revalidering), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 (vejledning og opkvalificering) eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for personer omfattet af § 6, nr. 6, som, jf. kapitel 21, deltager i tilbud som led i afklaringen af personens arbejdsevne (personer i forrevalidering der modtager sygedagpenge).

Det vil sige for, at støtten kan ydes, skal der være tale om, at hjælpemidlet er en forudsætning for at kunne gennemføre en uddannelse, som er givet som vejledning og opkvalificering, eller er nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Ved vurderingen af om det er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering, skal kommunen bl.a. lægge vægt på, om personen kan gennemføre tilbuddet uden støtten.

Ved vurderingen af om det er en nødvendig følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne indgår bl.a. graden af den nedsatte funktionsevne.

For at støtten er nødvendig, skal der ikke alene være tale om, at personen har en nedsat funktionsevne, men også at funktionsnedsættelsen sætter hindringer for, at personen kan deltage i tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering.

Forslaget indebærer, at personer i målgruppen kan få dækket udgifter til dobbelthusførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstra-

ordinære kostudgifter under fx revalidering. Fx vil personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, få mulighed for at få dækket udgifter til dobbelthusførelse.

Forslaget er en videreførelse af indholdet af gældende § 76, stk. 3, med sproglige justeringer.

Der henvises til afsnit 2.27. i de almindelige bemærkninger.

Til § 174

Efter den gældende § 76, stk. 2, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan hjælpemidler i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Efter den gældende § 77, stk. 4, kan tilskud til hjælpemidler gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Efter den gældende § 77, stk. 5, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler.

Med hjemmel i den gældende § 77, stk. 5, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121, stk. 1, fastsat regler om, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen.

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121, stk. 1, fastsat regler om, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen. Det vil sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren eller på uddannelsesinstitutionen. Der kan ikke ydes hjælp til kontorinventar og arbejdspladsindretning, som arbejdsgiveren normalt afholder for at opfylde kravene i arbejdsmiljølovgivningen.

Derudover har beskæftigelsesministeren i samme bekendtgørelse § 121, stk. 2, fastsat regler om, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Det foreslås i § 174, stk. 1, nr. 1, at det er en betingelse for at give tilskud efter §§ 172 og 173, at udgiften skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændigt erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde.

Det vil fx sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et

sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren eller på uddannelsesinstitutionen.

Forslaget er en videreførelse af, at der ikke kan gives tilskud til et hjælpemiddel, som arbejdsgiveren normalt afholder for at opfylde kravene i fx arbejdsmiljølovgivningen.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at hjælpemidlet ikke må være sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen.

Forslaget betyder, at der fx ikke kan ydes hjælp til et hæve-sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Det foreslåede er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at hjælp efter anden lovgivning ikke må være tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevne.

Som en konsekvens af, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv, foreslås det, at det indsættes, at for at give tilskud til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevne.

Dette gøres for at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov. Forslaget medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at opnå og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget til stk. 1 betyder, at de gældende regler om hjælpemidler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, foreslås samlet på lovniveau.

Det foreslås i stk. 2, at tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Forslaget betyder, at de gældende regler om hjælpemidler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, foreslås fastsat i loven.

Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Forslaget betyder, at der ansøges om tilskud til en konkret udgift, idet at udgifterne skal kunne dokumenteres.

Det forudsættes, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter.

Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en faktura eller kvittering.

Forslaget betyder, at de gældende regler om hjælpemidler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, foreslås samlet på lovniveau.

Det foreslås i *stk. 3*, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det betyder fx, at hvis jobcenteret er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan jobcenteret i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån.

Det er en forudsætning, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune men fx beholder sin løntilskudsansættelse, vil det kunne aftale med fraflytter-kommunen, at personen bibeholder det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret § 76, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der bevilges tilskud til hjælpemidler.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret § 77, stk. 4.

Til § 175

Det fremgår af den gældende § 82, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af § 2, nr. 1-5 og 11-14 (dvs. dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i resourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb), som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud efter kapitel 10-12, personer omfattet af § 2, nr. 1 (dvs. dagpengemodtagere) som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 8 a, og personer omfattet af § 2, nr. 7 (fleksjobvisiterede) som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter kapitel 10 og 11, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over de første 24 km. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, 12 og 13 (dvs. dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet), som ansættes med løntilskud efter kapitel 12 hos en privat arbejdsgiver, har dog ikke ret til befordringsgodtgørelse.

Det fremgår af den gældende § 82, stk. 2, at ved deltagelse i tilbud og jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, godtgøres 0,99 kr. pr. kilometer over 120 km. pr. arbejdsdag (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter lig-

ningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Det fremgår af den gældende § 82, stk. 3, at udbetalingen af den samlede befordringsgodtgørelse afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Efter den gældende § 82, stk. 4, har personer omfattet af § 2, nr. 1-4, 7 og 11-14 (dvs. dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, revalidender, fleksjobvisiterede, personer i resourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb), ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for personer omfattet af § 2, nr. 5 (dvs. sygedagpengemodtagere), som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v., til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse. Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v. når en ung under 18 år, der har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Efter den gældende § 109, stk. 1, træffer arbejdsløsheds-kassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere bortset fra § 82, stk. 4, om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne,

Det foreslås i § 175, *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, at personer, omfattet af § 6, nr. 1 og 9 (dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede), som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10 (dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og resourceforløb, fleksjobvisiterede og personer i revalidering samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over 24 km.

Bestemmelsen medfører, at det er en betingelse, at afstanden mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres og retur er mere end 24 km. Der kan således ikke med hjemmel i den foreslåede bestemmelse udbetales godtgørelse for de første 24 km.

For muligheden for at dække den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne (fx udgiften til transport til de første 24 km) henvises til forslaget til § 175, stk. 4.

Det foreslås i stk. 1, 3. pkt., at personer, omfattet af § 6, nr. 12 og 13 (personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) kan efter en konkret vurdering få godtgørelse efter denne bestemmelse.

Det foreslås videre i stk. 1, 4. pkt., at personer, omfattet af § 6, nr. 1-5 og 12 (dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og ledige selvforsørgende), som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter kapitel 12 (ansættelse med løntilskud), ikke kan få befodringsgodtgørelse.

Baggrunden for at en række målgrupper ikke er berettiget til befodringsgodtgørelse, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver er dels, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og dels at de kan få fradrag efter SKATs regler om befodringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Forslaget medfører fx, at der ligesom i gældende ret, ikke kan bevilges befodringsgodtgørelse til en person, som er ansat i fleksjob. Baggrunden for dette er, at personer ansat i fleksjob kan få fradrag efter SKATs regler om befodringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 183-10.

Det er den normale transportvej, som danner grundlaget for beregningen af afstanden. Den normale transportvej vil som udgangspunkt være den korteste vej mellem bopæl og tilbudssted. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

Forslaget indebærer, at de gældende regler om befodringsgodtgørelse i § 82, stk. 1, og §§ 75 a og 75 b videreføres.

Det foreslås i stk. 2, at godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befodrning mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Beregningen af afstanden mellem bopæl og tilbudssted følger principperne i ligningslovens § 9 c.

Der er ikke hjemmel til at yde højere befodringsgodtgørelse, heller ikke såfremt personen er boende i en udkantskommune med mulighed for dobbelt skattemæssigt kørselsfradrag. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 52-16.

Forslaget indebærer, at de gældende regler videreføres.

Det foreslås i stk. 3, at ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås i stk. 4, 1. pkt., at personer, omfattet af § 6, nr. 1 og nr. 9, (dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede), som deltager i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efterud-

dannelse efter kapitel 9, og personer omfattet af § 6, nr. 1-10 (dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, fleksjobvisiterede og personer i revalidering samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet), som deltager i tilbud efter kapitel 11-14 (om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering), har ret til den faktiske udgift til befodrning, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det er en forudsætning, for at udgiften er følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, at transporten er nødvendig for at deltage i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller et tilbud.

Det vil sige, at hvis en person kan bruge fx offentlige transportmidler, har personen ikke ret til betaling af den faktiske udgift til befodrning i egen bil for de første 24 km af udgifterne. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-8-06.

Forslaget medfører, at der ligesom i gældende ret, ikke kan bevilges befodringsgodtgørelse til en person, som er ansat i fleksjob. Baggrunden for dette er, at personer ansat i fleksjob kan få fradrag efter SKATs regler om befodringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse. Dette er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 183-10.

Forslaget indebærer, at gældende ret videreføres med den udvidelse, at sygedagpengemodtagere får ret til den faktiske udgift til befodrning, når de deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13 (personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats og ledige selvforsørgende), som deltager i tilbud efter kapitel 11 og 13 kan efter en konkret vurdering få faktiske udgift til befodrning dækket efter denne bestemmelse.

Det vil sige, at personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering, og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering efter en konkret vurdering kan få faktiske udgifter til befodrning dækket efter bestemmelsen.

Det foreslås i stk. 5, at arbejdsløsheds-kassen træffer afgørelse om og udbetaler befodringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter stk. 1-3. Undtaget er fortsat afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befodrning, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde træffer jobcenteret afgørelse.

Det vil dermed fortsat være arbejdsløsheds-kassen, der træffer afgørelse om og udbetaler befodringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befodringsgodtgørelse, bortset fra de tilfælde hvor dagpengemodtagere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har ret til godtgørelse

af den faktiske udgift til befordring. Her udbetales godtgørelsen fortsat af jobcenteret.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 109, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 175 er en videreførelse af § 82, med ovennævnte udvidelse i form af, at sygedagpengemodtagere i overensstemmelse med de resterende målgrupper får ret til den faktiske udgift til befordring, når de deltager i tilbud efter loven. Endvidere er virkningen, at den gældende § 109, stk. 1 videreføres med sproglige justeringer. Der er ikke tilsigtet yderligere materielle ændringer.

Til § 176

Efter den gældende § 83, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kontanthjælpsmodtagere, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklaringsforløb som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter kapitel 10 og 11, efter jobcenterets vurdering få udbetalt op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen anvendes dog ikke til dækning af udgifter til befordring ud over de første 24 km.

Efter den gældende § 83, stk. 2, fastsætter kommunen nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v., til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse.

Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v., når en ung under 18 år deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Efter den gældende § 75 c kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse, når en særlig udsat ung under 18 år deltager i tilbud om virksomhedspraktik med godtgørelse.

Det foreslås i § 176, stk. 1, at personer, der er omfattet af § 6, nr. 2-5, 7, 8, 12 og 13 (kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt personer under 18 år, og ledige selvforsørgende), som deltager i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14 (virksomhedspraktik, nytteindsats og vejledning og opkvalificering) kan efter jobcenterets vurdering få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km, jf. § 175, stk. 1.

Det vil sige, at merudgiftsgodtgørelsen alene kan anvendes til at dække udgifterne op til og med de første 24 km.

Udgiften ud over de første 24 km dækkes efter reglerne i § 175, stk. 1, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Godtgørelse efter § 83, kan efter jobcenterets vurdering ydes til udgifter til befordring og fx arbejdsbeklædning, hvis der er tale om en udgift ved at deltage i tilbuddet.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende ret §§ 83, stk. 1 og 75 a-75 c.

Det foreslås i stk. 2, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af merudgiftsgodtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Forslaget indebærer, at det bliver muligt for kommunens borgere at orientere sig om, hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at få godtgørelsen på op til 1.000 kr.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret § 83, stk. 2.

Til § 177

Efter den gældende § 82, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om muligheden for befordringsgodtgørelse.

Efter den gældende § 83, stk. 3, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at beløbet efter § 83, stk. 1, på 1.000 kr. til hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet kan hæves til 1.500 kr.

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat nærmere regler om befordring, herunder om tilskud ved færgebefordring og befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning.

Efter den gældende § 73 b, stk. 7, der vedrører jobrettet uddannelse til ledige fleksjobvisiterede, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om støtte til bl.a. befordringsgodtgørelse under deltagelse i uddannelse.

Det foreslås i § 177, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om befordringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befordringsgodtgørelse i forbindelse med deltagelse i jobrettet erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befordringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befordringsgodtgørelsen.

Ligesom i dag forventes det, at beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse fastsætter regler om befordringsgodtgørelse under deltagelse i 6 ugers jobrettet uddannelse for såvel dagpengemodtagere som ledige fleksjobvisiterede, befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, kan hæves til 1.500 kr.

Det foreslås dermed, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til, at beløbet på 1.000 kr. til hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet i den foreslåede § 176 på et tidspunkt kan hæves til 1.500 kr.

Forslaget er en videreførelse af gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 83, stk. 3.

Til § 178

Det fremgår af den gældende § 100, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobcenteret med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan yde tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Det fremgår af den gældende § 100, stk. 2, at det er en betingelse for at give tilskud, at tilskuddet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller at redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevnen.

Af den gældende § 100, stk. 3, fremgår det, at hjælpemidler i stedet for tilskud kan gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Med hjemmel i den gældende § 100, stk. 4, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121, stk. 1, fastsat regler om, at det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Af den gældende § 121, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.28.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 178, *stk. 1*, at jobcenteret for at fremme at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, kan give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Der vil således kunne gives udgifter til hjælpemidler i form af fx læse- og skriveteknologi, specialværktøj, særlige instruktionsbøger og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis perso-

nen opfylder betingelserne herfor. Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det vil sige, at der i disse tilfælde ikke kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er en betingelse for at give tilskud til et hjælpemiddel, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Forslaget betyder, at de gældende regler om hjælpemidler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, foreslås fastsat i loven.

Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Det vil fx sige, at der ved bevillingen af tilskuddet skal tages stilling til, hvorvidt et hjælpemiddel betragtes som et sædvanligt inventar hos arbejdsgiveren.

Som eksempel på hjælpemidler kan fx nævnes specielt og særligt arbejdstøj. Sikkerhedssko og arbejdstøj kan betragtes som hjælpemidler i form af arbejdsredskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, herunder betingelsen om, at udgiften skal ligge ud over, hvad fx arbejdsgiveren forudsættes at afholde.

Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-9-04.

Forslaget betyder fx, at der ikke kan ydes hjælp til et hæve-sænkebord, da der er tale om et møbel, som anses for almindeligt inventar på en arbejdsplads med kontorarbejde. Der er derfor ikke tale om en udgift, der ligger ud over, hvad en arbejdsgiver måtte forudsættes at afholde. Det foreslåede er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse N-5-08.

Forslaget er for målgruppen en videreførelse af gældende ret i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter de gældende regler fremgår dette i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret dog således at det foreslås, at reglerne om hjælpemidler samles på lovniveau.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber, og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Forslaget indebærer, at det justeres således, at det fremgår af lovteksten, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sager om mindre arbejdspladsindretninger.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, ergonomisk stol, læseprogrammer, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller en døråbning, for at en person kan komme igennem døren.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskud til hjælpemidler kan gives på baggrund af dokumenterede udgifter.

Forslaget betyder, at arbejdsgiveren skal ansøge om tilskud til en konkret udgift, og at arbejdsgiveren skal kunne dokumentere udgiften.

Det forudsættes, at der ikke kan gives tilskud til anslåede udgifter, da der skal være tale om dokumenterede udgifter.

Dokumentation for udgifterne kan fx være i form af en faktura eller kvittering.

Forslaget medfører, at de gældende regler om hjælpemidler, der er fastsat på bekendtgørelsesniveau, foreslås fastsat i loven.

Det foreslås i *stk. 5*, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånt i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Det betyder, at hvis jobcenteret er i besiddelse af et hjælpemiddel, som i fuldt omfang tilgodeser behovet hos personen, kan jobcenteret i stedet for at give et tilskud til et nyanskaffet hjælpemiddel give hjælpemidlet som udlån.

Det forudsættes, at for en person, der flytter bopæl til en anden kommune men fx beholder ansættelse, vil det kunne aftales med fraflytter-kommunen, at borgeren beholder det hjælpemiddel, som fraflytter-kommunen har givet som udlån, så længe ansættelsen bibeholdes.

Det foreslås i *stk. 6*, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der gives tilskud til hjælpemidler. Tilskuddet kan dermed gives uanset om personen har en høj indtægt eller om personen har en større opsparing.

Det foreslås i *stk. 7*, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Som en konsekvens af, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv, foreslås det, at det indsættes, at for at give tilskud til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er det en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Dette gøres for at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov. Forslaget medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have van-

skeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som eksempel på personer, der ikke kan gives hjælpemidler efter denne bestemmelse, kan nævnes folkepensionister. Det fremgår af Ankestyrelsens Principafgørelse N-16-06, at en folkepensionist ikke er omfattet af muligheden for at få tilskud til udgifter til hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det skyldes, at folkepensionister ikke er omfattet af målgruppen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i loven, foreslås det, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse ikke videreføres.

Der henvises til afsnit 2.28. i de almindelige bemærkninger.

Til § 179

Efter den gældende § 74, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob. Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Det fremgår af den gældende § 74, stk. 2, at jobcenteret giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Af den gældende § 74, stk. 3, fremgår det, at jobcenteret giver hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.28.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 179, *stk. 1*, at jobcenteret kan give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Jobcenteret kan således give tilskud til udgifter til hjælpemidler i form af fx læse- og skriveteknologi, specialværktøj, særlige instruktionsbøger og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Hvis der er tale om et generelt kompensationsbehov, som er uafhængig af, hvilket erhverv personen bestrider, kan der bevilges hjælpemidler efter servicelovens § 112, hvis personen opfylder betingelserne herfor. Forslaget er på linje med Ankestyrelsens hidtidige praksis, jf. Ankestyrelsens Principafgørelse 63-11.

Det vil sige, at der ikke i disse tilfælde kan bevilges hjælpemidler efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forslaget er en videreførelse af den gældende § 74, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med undtagelse af muligheden for at bevilge korte kurser. Muligheden for at bevilge korte kurser til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, henvises til forslaget til § 162.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Bestemmelsen medfører, at der ikke kan bevilges tilskud til hjælpemidler til at fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, hvis hjælp efter anden lovgivning er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Det kan fx være, hvis hjælpemidler efter arbejdsmiljølovgivningen er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Efter § 15 i arbejdsskadesikringsloven kan der betales for visse hjælpemidler, der kan erstatte tabet af eller bedre funktionen af en legemsdel, der er beskadiget ved en arbejdsskade.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Forslaget medfører bl.a., at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation, bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det vil sige, at hvis en person opfylder betingelserne for at blive bevilget hjælpemidler efter denne bestemmelse og efter § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., bevilges hjælpemidlet efter § 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber, og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Virkningen af forslaget er, at der justeres i lovteksten i forhold til gældende ret, således at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger fremover bevilges til virksomheden. På den måde tydeliggøres det i lovteksten, at virksomheden er part i sager om mindre arbejdspladsindretninger.

Som eksempler på arbejdsredskaber kan nævnes specialværktøj og mindre maskiner, særlige arbejdsstole, specialtelefon, teleslynge, læseapparat, talegenkendelsesprogram, ergonomisk stol, læseprogrammer, specialordbog, specialsæde og automatgear til traktor og varebil.

Som eksempler på mindre arbejdspladsindretninger kan nævnes indretninger, der medfører, at en person kan komme rundt i virksomheden, fx en rampe eller en døråbning, for at en person i kørestol kan komme igennem døren eller komme rundt.

Det foreslås i *stk. 4*, at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Det betyder, at jobcenteret ikke vil skulle tage højde for personens eller ægtefællens eventuelle indtægt eller formue, når der gives tilskud til hjælpemidler. Tilskuddet kan dermed gives, uanset om personen har en høj indtægt, eller om personen har en større opsparing.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret med ovennævnte ændringer og sproglige justeringer.

Muligheden for at bevilge korte kurser til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, henvises til forslaget til § 162.

Der henvises til afsnit 2.28. i de almindelige bemærkninger.

Til § 180

Efter de gældende regler i §§ 104 og 105, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret give arbejdsløsheds-kassen de nødvendige oplysninger til brug for arbejdsløsheds-kassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om dagpengemodtagere, og jobcenteret skal underrette arbejdsløsheds-kassen om indholdet af en udarbejdet »Min Plan« for en dagpengemodtager.

Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om jobcenterets underretninger til arbejdsløsheds-kassen, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne, jf. den gældende lovs § 104, stk. 2.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om jobcenterets underretninger til arbejdsløsheds-kassen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.29.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 180, at jobcenteret skal give arbejdsløsheds-kassen de nødvendige oplysninger om dens medlemmer omfattet af § 6, nr. 1, til brug for arbejdsløsheds-kassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forslaget omfatter oplysninger om dagpengemodtagere og betyder, at arbejdsløsheds-kassen fortsat vil kunne få de nødvendige oplysninger fra jobcenteret om indsatsen for den enkelte dagpengemodtager til brug for arbejdsløsheds-kassens udbetaling af dagpenge. Det kan fx være oplysninger om, at dagpengemodtageren er udeblevet fra en jobsamtale, har afvist et henvist job eller er udeblevet fra, har afslået eller er ophørt i et tilbud.

Med hjemmel i lovforslagets § 182 forventes der fastsat bekendtgørelsesregler om, hvilke oplysninger jobcenteret skal give arbejdsløsheds-kassen. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 182.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 181

Efter de gældende regler i § 106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal arbejdsløsheds-kassen give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i loven. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om arbejdsløsheds-kassens underretninger til jobcenteret.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.29.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 181, at arbejdsløsheds-kassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om dens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i denne lov.

Dermed vil jobcenteret fortsat kunne få de nødvendige oplysninger fra arbejdsløsheds-kassen om en dagpengemodtagers ret til dagpenge m.v. til brug for den indsats, som jobcenteret skal give personen. Det kan fx være oplysninger om, at personen er påbegyndt en dagpengeperiode, at arbejdsløsheds-kassen har godkendt personens cv, og at personens ret til dagpenge er ophørt.

Med hjemmel i lovforslagets § 182 forventes der fastsat, bekendtgørelsesregler om, hvilke oplysninger arbejdsløsheds-kassen skal give jobcenteret. For en nærmere beskrivelse henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 182.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 182

Efter den gældende regel i § 104, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for jobcenterets underretninger til arbejdsløsheds-kassen til brug for arbejdsløsheds-kassens administration efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter den gældende lovs § 106, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om omfanget og måden, tidspunktet og formen for de oplysninger, som arbejdsløsheds-kassen skal give jobcenteret om arbejdsløsheds-kassens medlemmer til brug for jobcenterets administration.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke oplysninger jobcenter og arbejdsløsheds-kassen skal give hinanden.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.29.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 182, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om jobcenterets og arbejdsløsheds-kassens underretninger efter §§ 180 og 181, herunder om omfanget af oplysningerne og måden, tidspunktet og formen for afgivelse af oplysningerne.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der dermed kunne fastsættes bekendtgørelsesregler, der ligesom i dag medvirker til, at jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen har de nødvendige oplysninger til brug for deres administration efter henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler om, at jobcenteret bl.a. skal oplyse arbejdsløsheds-kassen om en dagpengemodtagers udeblivelse fra jobsamtaler, afvisning af henvist job og udeblivelser fra, afslag på og ophør med tilbud.

Der forventes ligeledes fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler om, at arbejdsløsheds-kassen bl.a. skal oplyse jobcenteret om, at personen er påbegyndt en dagpengeperiode, om arbejdsløsheds-kassens godkendelse af personens cv og om ophør af personens dagpengeperioden.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 183

Efter de gældende regler i § 108 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for børn, undervisning og ligestilling (i dag undervisningsministeren) fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse fastsat regler om uddannelsesinstitutionernes underretningspligt.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.29.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 183, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren fastsætter regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Med hjemmel i bestemmelsen forventes der fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler om, i hvilke tilfælde og hvilke oplysninger undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen. Det kan fx være oplys-

ninger om, at en person ikke er begyndt, udebliver fra eller ophører i en uddannelse, som personen skulle begynde på/deltage i som led i jobrettet uddannelse eller tilbud om vejledning og opkvalificering.

Dermed vil jobcenteret, kommunen og arbejdsløshedskassen få kendskab til fx manglende fremmøde, deltagelse eller ophør i en uddannelse, hvorved der kan ske en vurdering af, om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 184

Efter de gældende regler i § 10 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation via Jobnet eller en anden landsdækkende portal mellem på den ene side personer omfattet af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation ved syge- og raskmeldinger og indkaldelser til samtaler og andre aktiviteter samt »Min Plan«, rehabiliteringsplaner m.v., tilmelding til 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a og § 73 b og tilbud efter kapitel 9 b-12.

Efter de gældende regler i § 10 a, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren bl.a. fastsætte regler om, at jobcenteret kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.30.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 184, stk. 1, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation, mellem på den ene side personer omfattet af §§ 6 og 7 og personer omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven.

Andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, kan være arbejdsløshedskasser og anden aktør. Der henvises til lovforslagets § 4 med tilhørende bemærkninger.

Det er hensigten, at udmøntningen heraf sker ved fastsættelse af regler om digital kommunikation i forbindelse med tilmelding som jobsøgende, indkaldelse til samtaler og in-

formation om »Min Plan« og rehabiliteringsplaner med tilhørende tilbud og aktiviteter efter kapitel 11-14, tilmelding til 6 ugers jobrettet uddannelse m.v. og til at fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation ved syge- og raskmeldinger.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af disse for visse grupper af personer.

Forslaget medfører, at det ikke kommer til at fremgå af loven, at kommunikationen skal ske via fx Jobnet. Dette er begrundet i, at det er uhensigtsmæssigt, at der i selve loven er fastsat regler om, at kommunikation skal ske fx via Jobnet, da dette kan fastlåse en arbejdsdeling mellem digitale løsninger og aktørerne, der med tiden måtte vise sig ikke at være hensigtsmæssig.

Det har hidtil alene fremgået af bemærkningerne til den gældende § 10 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der kan ske fritagelse for obligatorisk anvendelse af digitale løsninger. Med forslaget til stk. 1, 2. pkt., vil det fremgå i selve loven, at der fastsættes sådanne regler om fritagelse.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren fortsat på bekendtgørelsesniveau vil kunne fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation. Beskæftigelsesministeren vil endvidere fortsat kunne fastsætte regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af de pågældende digitale løsninger for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Beskæftigelsesministeren vil herunder kunne fastsætte regler om, at den digitale kommunikation skal ske ved brug af Jobnet eller via andre selvbetjeningsløsninger, og om at hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at personen ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at kommunikationen sker på anden måde end ved digital selvbetjening.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven, kan sende digitale informationer og meddelelser til personer omfattet af stk. 1 og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven, kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Beskæftigelsesministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at jobcenteret kan sende indkaldelser, »Min Plan«, afgørelser og andre dokumenter uden underskrift med

maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Forslaget får den virkning, at afgørelser og dokumenter, der efter forslaget i 1. pkt. sendes uden personlig underskrift, sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Baggrunden for forslaget til stk. 2 er, at Folketingets Ombudsmand i de senere år har udtalt sig om spørgsmål vedrørende underskriftskrav i forbindelse med statslige forvaltningsmyndigheders udgående breve, bl.a. i en udtalelse, som er gengivet i Folketingets Ombudsmands Beretning, FOB 2008, side 79 ff.

I udtalelsen har ombudsmanden bl.a. peget på, at retssikkerhedsmæssige, bevismæssige og ordensmæssige hensyn indebærer, at en forvaltningsmyndigheds udgående fysiske papirbreve – det vil sige breve, der sendes med postvæsenet – skal være forsynet med en personlig underskrift.

Der skal således kunne placeres et tjenstligt ansvar, man skal kunne se, at afgørelsen er truffet af en kompetent medarbejder, og at der er tale om et færdigt dokument og ikke et udkast. Underskriften modvirker forfalskning, og modtageren af brevet skal have mulighed for at vurdere, om underskriveren er inhabil.

I den forbindelse har ombudsmanden givet udtryk for, at den personlige underskrift kan påføres ved en håndskrevet underskrift, en manuel faksimileunderskrift, dvs. ved at anvende et fysisk faksimilestempel, eller ved, at en faksimileunderskrift indsættes elektronisk i det fysiske, papirbaserede brev.

I udtalelsen anføres det i øvrigt, at kravet om en personlig underskrift efter ombudsmandens opfattelse beror på en retssædvane, der gælder med lovkraft. Dette indebærer, at det kræver hjemmel at fravige denne retssædvane.

Ombudsmanden har bl.a. i et brev af 1. november 2010 til Kommunernes Landsforening, KL, anført, at den omhandlede ombudsmandsudtalelse vedrører en forvaltningsmyndigheds udgående breve i afgørelsessager, og i øvrigt alene vedrører spørgsmålet om, hvordan fysiske papirbreve skal underskrives. Ombudsmanden tog således kun udtrykkeligt stilling til, hvad der gælder for breve, som bliver sendt i papirform.

De samme hensyn og krav gælder ifølge ombudsmanden i relation til breve, som fx sendes per e-mail, men ombudsmanden har ikke taget stilling til, hvordan en rent digital løsning mere præcist kan udformes, så den opfylder de juridiske krav.

De foreslåede bemyndigelser i § 184 forventes udmøntet i bekendtgørelsesform som efter de gældende regler, idet der dog ikke vil blive fastsat regler om, at ledige skal kvittere for at have læst »Min Plan« på Jobnet.

Til § 185

Efter de gældende regler i § 10 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation, således at arbejdsgivere digitalt kan ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, det vil sige efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Efter de gældende regler i § 109 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger, om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af § 10 b, stk. 2. Bemyndigelsen har endnu ikke været udmøntet.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.30.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 185, stk. 1, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsats, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotationsydelse, tilskud til mentorstøtte, tilskud til hjælpemidler og andre tilskud m.v. efter denne lov. Forslaget får den virkning, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan anvende digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse af pladser og tilbud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet der dog i den foreslåede bemyndigelse er angivet flere eksempler på hvilke typer af pladser og tilbud m.v., som bemyndigelsen omfatter. Det er med forslaget endvidere tydeliggjort, at også selvstændigt erhvervsdrivende omfattes af reglerne om digital ansøgning.

Det foreslås videre i stk. 1, 2. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren fortsat vil kunne fastsætte regler om, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende skal anvende digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse af pladser og tilbud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette system for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Der forventes således fortsat fastsat regler i bekendtgørelsesform om obligatorisk anvendelse af det digitale ansøgningssystem VITAS ved ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om frister for kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor og andre tilskud m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede *stk. 1*.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren fortsat kan fastsætte regler om frister for behandling af ansøgninger, der indgives via et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede *stk. 1*. Dette vil medvirke til, at ansøgninger indgivet af arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende bliver behandlet af kommunen inden for en rimelig frist.

Forslaget vil medføre, at der kan fastsættes regler om frister for behandling af ansøgninger, der indgives via det digitale ansøgningssystem VITAS. Det påtænkes at inddrage KL (Kommunernes Landsforening) i fastsættelse af fristen.

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. I overensstemmelse med Økonomi- og Indenrigsministeriets vejledning om regeludstedelse for kommuner og regioner er der dog i den foreslåede bestemmelse anvendt betegnelsen kommunalbestyrelsen i stedet for kommuner. Der er i den foreslåede bemyndigelse endvidere angivet flere eksempler på hvilke typer af pladser og tilbud, som bemyndigelsen omfatter. Det betyder, at det med forslaget tydeliggøres, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til også at fastsætte regler om ansøgning om tilskud til voksenlærlinge, fleksjob, jobrotation og tilskud til mentor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.30.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 186

Efter de gældende regler i § 10 b, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne i forbindelse med anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hensigten med bemyndigelsen er, at det skal gøres mere enkelt og digitalt, så både arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne bruger færre ressourcer på administrationen af udbetaling af tilskud.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.30.1.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 186, *1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter denne lov.

Forslaget får den virkning, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan anvende digital kommunikation ved anmodning om udbetaling af tilskud til bl.a. an-

sættelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videre i *2. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse af dette for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Forslaget får den virkning, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan forpligtes til at anvende digital kommunikation, herunder et bestemt digitalt system, ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bemyndigelserne forventes udmøntet som efter de gældende regler. Der forventes således fortsat fastsat regler om anvendelse af den fælles, kommunale selvbetjeningsløsning Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud ved bl.a. ansættelse med løntilskud.

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 10 b, *stk. 1*, idet det dog i den foreslåede bemyndigelse er sprogligt præciseret, at der er tale om udbetaling af tilskud m.v.

Virkingen af forslaget er, at gældende regler indholdsmæssigt videreføres, og at det tydeliggøres, hvad der er forskellen på den foreslåede § 185 og § 186, der vedrører henholdsvis ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede pladser m.v. og anmodninger om udbetalinger af tilskud.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.30.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 187

Efter de gældende regler i § 10 b, *stk. 3*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at kommunen kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter er sidestillet med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Bemyndigelsen er endnu ikke udmøntet.

Det foreslås i § 187, *1. pkt.*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven, kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Forslaget får den virkning, at kommunen og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller organiseringsloven, ved opfyldelse af de beskrevne identifikationskrav kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og

andre dokumenter uden underskrift. Andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen, er bl.a. arbejdsløsheds-kasserne.

Det foreslås i 2. pkt., at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Forslaget får den virkning, at kommunen ved opfyldelse af de i 1. pkt. beskrevne identifikationskrav kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende samt udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift med samme virkning som afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

De foreslåede bestemmelser svarer til de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet det dog er tydeliggjort, at digitale meddelelser også kan sendes til selvstændigt erhvervsdrivende.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.30.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 188

Efter de gældende regler i § 10 c, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 10 a og 10 b, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret eller Jobnet som afsender. Efter § 10 c, stk. 2, i de gældende regler anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.30.1.2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 188, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter forslaget §§ 184-187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Forslaget får den virkning, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter forslaget §§ 184-187, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

De foreslåede bestemmelser svarer til de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog med den udvidelse, at der ud over kommunen og jobcenteret også kan angives arbejdsløsheds-kassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

De foreslåede bemyndigelser forventes udmøntet som efter de gældende regler.

Det foreslås i stk. 2, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Forslaget får den virkning, at det afgørende for, hvornår en digital meddelelse kan anses for at være nået frem til adressaten, er det tidspunkt, meddelelsen er tilgængelig for adressaten, og således fx ikke, hvornår adressaten tilgår eller læser den pågældende meddelelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.30. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 189

Efter de gældende regler i § 26 a, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, reguleres prisloftet en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten.

Efter de gældende regler i § 127, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, anvendes samme principper for regulering af beløbene for løntilskud efter § 63, tilskud efter § 70 f, stk. 2, og § 71, stk. 3, vedrørende ansatte i fleksjob, tilskud efter § 70 g, stk. 5, og § 75, stk. 2, vedrørende selvstændigt erhvervsdrivende, samt beløb for jobrotationsydelse efter § 98 a. Beløbene reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, og regulering finder sted én gang årligt den 1. januar.

Efter den gældende lovs § 127, stk. 2, skal den fælles timelønssats i lovens § 55, stk. 2, beregnes på grund af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som gælder, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklarings- og ressourceforløb med ressourceforløbsydelse ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.9.1. og 2.31.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 189, stk. 1, at følgende én gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent:

- 1) Prisloftet efter § 48, stk. 7.
- 2) Løntilskud efter § 75.
- 3) Fleksløntilskud efter § 123, stk. 2.
- 4) Tilskud efter § 126, stk. 5, § 133, stk. 3, og § 136, stk. 2.
- 5) Jobrotationsydelse efter § 152.

Bestemmelsen betyder, at der for de nævnte ydelser m.v. under nr. 1-5 årligt den 1. januar vil skulle ske en regulering med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Ydelserne m.v., som enr. 1 omhandler er prisloftet efter § 48, stk. 7, der er kursusprisen for videregående uddannelse for 6 ugers jobrettet uddannelse. Nr. 2 omhandler løntilskud efter § 75, der vedrører tilskuddet til offentlige og private arbejdsgivere ved ansættelse i løntilskud. Nr. 3 omhandler fleksløntilskud efter § 123, stk. 2, der vedrører nedsættelse af personens fleksløntilskud til det angivne kronebeløb for den samlede lønindtægt pr. måned. Nr. 4 omhandler tilskud efter § 126, stk. 5, der er tilbud om støtte i form af tilskud i kronebeløb til personer, der driver selvstændig virksomhed,

samt tilskud efter § 133, stk. 3, der er tilskuddet i kronebeløb til arbejdsgiveren, der udbetaler løn til personen i fleksjob, samt tilskud efter § 136, stk. 2, der er tilskuddet i kronebeløb, som jobcenteret giver til personer, der driver selvstændig virksomhed. For de nævnte tilskud under nr. 4, gælder, at tilskud til fleksjob og støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende er tilkendt før den 1. januar 2013. Og sluttelig omhandler nr. 5, jobrotationsydelse efter § 153, der er jobrotationsydelsen i kronebeløb for hver time en beskæftiget er i uddannelse, og der samtidig er ansat en vikar.

Det foreslås i *stk. 2*, at timelønnen efter § 72, stk. 2, skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen betyder, at den fælles timelønssats, der gælder for de fleste målgruppers ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere, vil skulle reguleres på baggrund af dagpengesatsen. Satsen beregnes som 1/37 af højeste dagpenge pr. uge tillagt arbejdsmarkedsbidrag. Satsen reguleres én gang årligt den 1. januar i året, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det fremgår af lovforslagets § 72, stk. 2, hvilken timeløn i kronebeløb en person ved ansættelse i løntilskud ved en offentlig arbejdsgiver vil skulle have.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 190

Efter de gældende regler i § 110, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren regler om beregning og udbetaling, herunder refusion, samt om administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter §§ 33 a og 33 b og kapitel 12, 14 og 18. Beskæftigelsesministeren kan herunder bestemme, at administrationen og udbetalingen til kommunerne kan overføres til en anden offentlig myndighed. Beskæftigelsesministeren kan desuden fastsætte regler om frister for arbejdsgiverens og selvstændig erhvervsdrivendes anmodning om tilskud efter kapitel 12, 13 og 18.

Efter de gældende regler i § 111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af ydelser efter denne lov, når udbetaling er sket på et urigtigt grundlag.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.31.1.2. og 2.31.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 190, *stk. 1*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter denne lov, og herunder fastsætter regler om frister for arbejdsgiverens og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Bestemmelsen betyder, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om de nævnte forhold.

Bestemmelsen medvirker til, at beskæftigelsesministeren vil kunne være i stand til hurtigt at reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhensigtsmæs-

sig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den skal således også kunne medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der kunne fastsættes nærmere regler om bl.a. personers, arbejdsgiverens og selvstændiges anmodning om udbetaling af tilskud og ydelser og om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud og ydelser. Derudover vil der kunne fastsættes nærmere regler om frister for arbejdsgiverens og selvstændiges anmodning om tilskud og ydelser.

Der forventes i første omgang fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

Den gældende bemyndigelse til beskæftigelsesministeren om at kunne fastsætte nærmere regler om beregning og udbetaling, refusion m.v. for en række tilskud og ydelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende er udvidet, så bemyndigelsen til at fastsætte regler fremover vil kunne omfatte alle tilskud og ydelser efter loven, fx også tilskud til fleksjob og udgifter til mentor. Samtidig vil der fremover også kunne fastsættes regler om bl.a. udbetaling af tilskud og ydelser til personer.

Endvidere udvides muligheden for at kunne fastsætte regler om frister for arbejdsgiverens og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser til fremover at kunne omfatte alle tilskud og ydelser, som kan udbetales efter loven. Regler om frister vil kunne medvirke til en bedre samtidighed mellem aktiviteten, fx jobrotation, finder sted og udbetalingen af tilskuddet eller ydelsen til arbejdsgiveren eller en selvstændig erhvervsdrivende, hvilket også vil betyde, at både kommuner og staten løbende vil have en bedre viden om afholdte udgifter til tilskud og ydelser efter loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Bestemmelsen betyder, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter denne lov, i de tilfælde, hvor tilskud og ydelser er udbetalt til personer, arbejdsgivere eller selvstændige erhvervsdrivende på et urigtigt grundlag. Et eksempel herpå kunne være, hvis en arbejdsgiver har modtaget et tilskud på baggrund af en urigtig erklæring, eller på anden måde forsætligt her fortiet forhold, der har haft betydning for retten til at modtage det pågældende tilskud.

Der forventes i første omfang at blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a. tilbagebetaling af løntilskud i tilfælde, hvor arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om, eller forsætligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte personer med løntilskud eller for at bevare retten hertil.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 191

Efter den gældende regel i § 113 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats. Under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering er det en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Efter bestemmelsen kan beskæftigelsesministeren endvidere fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.31.2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 191, stk. 1, 1. pkt., at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14, herunder at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud efter kapitel 14 er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Bestemmelsen medfører, at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning i tilfælde af, at en person kommer til skade i forbindelse med deltagelse i virksomhedspraktik efter kapitel 11, nytteindsats efter kapitel 13 og vejledning og opkvalificering efter kapitel 14. Ved tilskadekomst under deltagelse i vejledning og opkvalificering er det en betingelse for erstatning, at skaden ikke vil være dækket af en anden forsikring.

Der forventes i første omgang fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende regler.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Dette medfører, at sager om erstatning i forbindelse med deltagelse i virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering vil skulle udredes i overensstemmelse med reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Det foreslås i stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder under deltagelse i tilbud efter kapitel 11, 13 og 14.

Bestemmelsen betyder, at der vil kunne fastsættes regler om, at det er kommunen, der betaler erstatning hvis en person, der deltager i virksomhedspraktik efter kapitel 11, nytteindsats efter kapitel 12, eller i vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet.

Der forventes fastsat bekendtgørelsesregler, svarende til de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 192

Efter gældende regler i § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan beskæftigelsesministeren tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.32.1. om det foreslåede forsøg.

Det foreslås i § 192, stk. 1, at beskæftigelsesministeren kan tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Bestemmelsen kan anvendes til at iværksætte forsøg, der fraviger lovens bestemmelser, men åbner ikke mulighed for at iværksætte forsøg, som ændrer de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse har den virkning, at beskæftigelsesministeren kan iværksætte forsøg med indsatsen. Det kan fx være med kontaktførelsen, uddannelsesindsatsen eller virksomhedspraktik.

Det foreslås i stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for de enkelte forsøg.

Bestemmelsen medfører, at de nærmere regler for de enkelte forsøg fastsættes i en forsøgsbekendtgørelse på beskæftigelsesområdet således, som det er tilfældet efter gældende regler.

Bestemmelsen er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 116.

Til § 193

Det fremgår af den politiske aftale, at udvalgte arbejdsløshedskasser i en 4-årig periode får ansvaret for kontaktførelsen for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsforløbet.

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.32.2. om det foreslåede forsøg.

Det foreslås i § 193, stk. 1, 1. pkt., at der i perioden fra 1. januar 2020 til 1. januar 2024 gennemføres forsøg, hvorefter beskæftigelsesministeren giver tilladelse til, at udvalgte arbejdsløshedskasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktførelsen i de første 3 måneders ledighed.

Det foreslåede betyder, at udvalgte arbejdsløshedskasser får mulighed for i perioden fra 1. januar 2020 til 1. januar 2024 at gennemføre kontaktførelsen for egne medlemmer i de første 3 måneders ledighed.

Udvælgelsen af arbejdsløshedskasser sker på baggrund af ansøgninger. De kriterier, der vil blive lagt vægt på, skal arbejdsløshedskassen have taget stilling til i ansøgningen. Det vil bl.a. være organisering og kapacitet, geografisk forankring, arbejdsløshedskassernes it-understøttelse, samarbejde med kommunerne, profilafklaringsværktøj, opfølgning på forsøget, indsats i opsigelsesperioden og match mellem virk-

somheder og ledige. Værktøjet skal stilles til rådighed for de ledige i forbindelse med afklaringen, dog således at det er frivilligt for den enkelte ledige, hvorvidt denne ønsker at anvende værktøjet.

Personer i arbejdsløshedskasser, der deltager i forsøget, skal deltage. Der vil således ikke være tale om en valgmulighed for den enkelte person.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at personer med komplekse udfordringer, som vurderes i risiko for langtidsledighed og unge under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn, skal have et kontaktførløb i jobcenteret.

Personer med komplekse udfordringer, som vurderes at være i risiko for langtidsledighed og unge, som er i målgruppen for et uddannelsespålæg, skal undtages fra forsøget, og sådanne personer skal derfor fortsat have et kontaktførløb i jobcenteret efter de gældende regler.

Personer med komplekse udfordringer og i risiko for langtidsledighed vil blive udskilt til et kontaktførløb efter de gældende regler, og der vil derfor være krav om for at kunne deltage i forsøget, at arbejdsløshedskasserne vil anvende et profilafklaringsværktøj, som kan understøtte den udvælgelse af personer, som arbejdsløshedskasserne skal foretage.

Med »komplekse udfordringer og som vurderes i risiko for langtidsledighed« forstås, at der kan være tale om ledige, der fx som følge af alder og de kompetencer m.v., de er i besiddelse af, er i risiko for at ende i langtidsledighed, men der kan også være tale om ledige, som har komplekse problemer fx som følge af personlige forhold og derfor er i risiko for langtidsledighed. Det er arbejdsløshedskassen, der ved hjælp fra et profilafklaringsværktøj vurderer, om en person er i risiko for langtidsledighed og derfor skal have et kontaktførløb i jobcenteret.

Det foreslås, at det i forsøget fastholdes, at det er jobcenteret, der vurderer, hvornår en person skal have en aktiv indsats. Personen får et kontaktførløb i jobcenteret, men det er ikke forudsat, at en person, der overgår til et kontaktførløb skal tilbydes en særlig indsats. Jobcenteret kan give en indsats efter de gældende regler og vurderer behovet for en indsats under hensyntagen til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet.

Det foreslås i stk. 2, at beskæftigelsesministeren udpeger kommuner, der deltager i forsøget.

Bestemmelsen betyder, at forsøget kan komme til at omfatte alle kommuner, bortset fra frikommuner, der efter reglerne om frikommuneforsøg kan lave forsøg med kontaktførløbet. Kommunerne kan ikke vælge, om de ønsker at deltage i forsøget. Hvor mange og hvilke kommuner, der kommer til at deltage i forsøget, afhænger af ansøgningerne fra arbejdsløshedskasserne, og hvilke ansøgninger, der imødekommes. Der kan således være tale om, at alle kommuner deltager eller alene udvalgte kommuner.

Det foreslås i stk. 3, at beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for forsøget.

Bemyndigelsen forventes at blive brugt til at fastsætte nærmere regler om forsøget herunder om tidspunkt for udvælgelse af medlemmer til forsøget, opgørelse af forsøgsperiode, overgang af kontaktførløb til jobcenteret, arbejdsløshedskassernes pligt til at vejlede, jobcentrenes mulighed for at deltage personligt ved brug af direkte digital billedforbindelse i den første fælles jobsamtale, som holdes, mens arbejdsløshedskasserne har ansvaret for kontaktførløbet, selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskasserne, krav til antallet af samtaler før og efter overgang af kontaktførløb til jobcenteret, arbejdsløshedskassernes indkaldelse til fællesamtaler, arbejdsløshedskassernes pligt til i forbindelse med kontaktførløbet løbende at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, medlemmets oplysningspligt, arbejdsløshedskassers mulighed for registrering af mindre intensiv indsats og andre registreringer, ophør med forsøget før tid, hvis arbejdsløshedskassen ikke lever op til betingelserne for forsøget samt pligt til at anvende et profilafklaringsværktøj.

Det betyder således, at en række regler i kontaktførløbet m.v. fraviges i en forsøgsbekendtgørelse om forsøg med mere ansvar til arbejdsløshedskasser i de første 3 måneder af ledighedsperioden. Det gælder bl.a. følgende:

- Jobsamtaler de første 6 måneder
- Jobcenteret har ansvaret for kontaktførløbet
- Jobcenteret indkalder til første fælles jobsamtale
- Selvbooking af jobsamtaler i jobcenteret
- Jobcenteret registrerer mindre intensiv indsats
- Jobcentre deltager personligt i fælles jobsamtaler
- Arbejdsløshedskassen kan deltage personligt digitalt i første fælles jobsamtale
- Jobcentre påser løbende, at cv-oplysningerne er fyldestgørende
- Jobcenterets mulighed for at iværksætte særlige aktiviteter
- Jobcenterets pligt til at vejlede om repatriering for personer i målgruppen
- Medlemmets oplysningspligt ved sygdom, ferie m.v., og deltagelse i jobrettet uddannelse
- Jobcenterets mulighed for at pålægge medlemmet at søge konkrete job

Der henvises til almindelige bemærkninger afsnit 2.32.2. om det foreslåede forsøg.

Til § 194

Efter de gældende regler i § 117, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholder kommunen endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførløb, til udarbejdelse af »Min Plan« og rehabiliteringsplaner og til administration i øvrigt m.v. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c, til særlige aktiviteter efter § 7 og til lægeerklæringer.

Efter § 117, stk. 2, i loven, yder staten 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for personer, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere, og som er omfattet af § 2, nr. 1. Det vedrører bonus for nu ophørte forløb, hvor udgifterne til bonus dermed er afholdt.

Til § 195

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 194, 1. pkt., at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktføreløb, udarbejdelse af »Min Plan«, helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner og administration i øvrigt.

Det præciseres dermed i lovteksten, at kommunen også vil skulle afholde udgifterne til udarbejdelse af en helhedsorienteret plan i beskæftigelsesindsatsen, som er beskrevet i lovforslagets § 46 med tilhørende bemærkninger.

Administration i øvrigt er fortsat fx udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Det foreslås, i 2. pkt., at kommunen desuden endeligt afholder udgifterne til særlige aktiviteter efter § 17, godtgørelse efter § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

Dermed vil kommunerne også endeligt skulle afholde udgifterne til særlige aktiviteter efter lovforslagets § 17, som hjemler, at jobcenteret kan tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Desuden skal kommunerne endeligt afholde udgifterne til godtgørelse efter lovforslagets § 62, stk. 2, til unge under 18 år, der har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt til lægeerklæringer.

Det gennemgående princip om, at kommunerne endeligt afholder administrationsudgifter, som afspejlet i § 194, er i overensstemmelse med § 4 i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder. Bekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Her er det fastsat, at kommunerne endeligt afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration m.v., som finder sted i forvaltningen, samt uden for forvaltningen i tilknytning til eller som led i et tilbud eller udbetaling af en ydelse eller et tilskud (med visse undtagelser). Udgifterne omfatter vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktføreløb, udarbejdelse af jobplaner, konsulentstøtte, lægeerklæringer, regnskabsføring og revision, særlig tilrettelagt rådgivning eller vejledning, evt. tilrettelagt som opsøgende arbejde m.v.

De administrative udgifter er ikke refusionsberettigende og heller ikke omfattet af budgetgaranti i statens bloktilskud til kommunerne.

Det forventes, at der fortsat skal kunne vejledes om, hvilke udgifter der ikke vil være berettigende til statsrefusion, hvilke udgifter der vil blive givet statsrefusion til, og hvordan udgifterne skal afgrænses og dokumenteres til kommunal finansiering i vejledning om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter i lovens § 117, stk. 1, med ovenstående tilretning.

Efter de gældende regler i § 119, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling, undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77, udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a, udgifter i forbindelse med godtgørelse efter § 83 og opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud for personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, 8, 9, 11 og 14, dvs. personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt nyuddannede personer med handicap, der ansættes i løntilskud.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Som følge af, at reglerne om ansættelse med løntilskud for nyuddannede personer med handicap fremover flyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., vil regler om refusion for denne gruppe fremover også fremgå af denne lov og udgår derfor af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 195, nr. 1, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovforslagets kapitel 14, herunder deltagerbetaling, for visse målgrupper.

Refusionsbestemmelsen vil gælde for disse udgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, som er personer der deltager i jobafklaringsforløb, nr. 8, som er personer, der deltager i ressourceforløb, nr. 11, som er førtidspensionister og nr. 13, som er unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det foreslås i nr. 2, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår partnerskabsaftaler efter § 15.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler. I lovforslagets § 15 beskrives, at en virksomhed og et jobcenter kan indgå partnerskabsaftaler i forbindelse med tilbud om virksomhedspraktik efter lovforslagets kapitel 11. Refusionsbestemmelsen vil gælde for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det foreslås i nr. 3, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter § 161.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse uden løntilskud, som er beskrevet i lovforslagets § 161. Refusionsbestemmelsen vil i praksis kun gælde for førtidspen-

sionister, jf. personer omfattet af § 6, nr. 11, da personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 13, ikke kan få opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Det foreslås i *nr. 4*, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår undervisningsmaterialer efter § 172.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til undervisningsmaterialer, som er beskrevet i lovforslagets § 172, for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Det foreslås i *nr. 5*, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til merudgiftsgodtgørelse som beskrevet i lovforslagets § 176, for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceløb, og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Førtidspensionister kan ikke få merudgiftsgodtgørelse, hvorfor refusion heraf ikke er omfattet.

Der er efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke refusion af driftsudgifter ved aktivering i vejledning og opkvalificering m.v. for andre målgrupper end de nævnte i lovforslagets § 195. Tilsvarende er kommunens udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov (STU), der gives som et tilbud efter lovforslagets § 91, ikke omfattet af statslig refusion efter nærværende kapitel, jf. § 5 b i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Bortset fra at refusion for nyuddannede personer med handicap udgår af bestemmelsen, er der ikke sket indholdsmæssige ændringer i forhold til de gældende regler.

Til § 196

Efter de gældende regler i § 122 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser efter § 33 a til dagpengemodtagere inden for en pulje. Staten refunderede i perioden fra den 1. juli 2015 til og med den 30. juni 2017 100 pct. af kommunens udgifter.

Efter de gældende regler i § 122 b refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om uddannelsesforløb efter § 33 b til dagpengemodtagere inden for en pulje.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.3. og 2.33.1.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 196, *stk. 1*, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelse efter § 96.

Dermed vil staten skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser til dagpengemodtagere inden for puljen til uddannelsesløft, som beskrevet i lovforslagets § 96.

Det foreslås i *stk. 2*, at staten inden for en pulje refunderer 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb efter § 97.

Dermed vil staten skulle give 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb til dagpengemodtagere inden for den regionale uddannelsespulje, som beskrevet i lovforslagets § 97.

Ligesom i dag vil de nærmere regler om administration af puljerne skulle fastsættes i en bekendtgørelse. For en nærmere beskrivelse af disse regler henvises til bemærkningerne til § 99, *stk. 3*, hvor bemyndigelsesbestemmelsen herom er beskrevet.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 197

Efter de gældende regler i § 120, *stk. 2*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 9 b for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceløb.

Efter de gældende regler i § 120, *stk. 1, nr. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77 for personer, der er omfattet af alle målgrupper i § 2. Det gælder dog ikke udgifter til undervisningsmaterialer. Refusionen omfatter således udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning. For visse målgrupper er der refusion af udgifter til undervisningsmaterialer efter § 119.

Bestemmelsen omfatter også særlige udgifter, jf. § 76, *stk. 3*, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for revalidender og personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceløb. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud om forrevalidering som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.

Efter de gældende regler i § 120, *stk. 1, nr. 2*, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 82 for personer, der er omfattet af målgrupperne i § 2.

Det gælder dog ikke for befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter § 82, *stk. 1*, som udbetales af arbejdsløsheds-kasserne, jf. lovens § 109.

Efter de gældende regler i § 122, *stk. 2*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 74. Det vedrører personer, der er visiteret til eller ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob. Derudover kan de få kortvarige kurser. Foruden ansatte i fleksjob omfatter det personer på ledighedsydelse, der er visiteret til fleksjob.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 197, nr. 1, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 for personer, der er omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte, som er beskrevet i lovforslagets kapitel 26, hvis udgifterne vedrører personer, der er omfattet af § 6, nr. 7, der er personer i jobafklaringsforløb, og nr. 8, der er personer i ressourceforløb.

Derimod vil kommunen ikke kunne få refusion af udgifter til mentorstøtte for andre målgrupper pr. 1. juli 2019, bortset fra visse udlændinge omfattet af lovforslagets § 202.

Det foreslås i nr. 2, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser efter § 162.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser, som er beskrevet i lovforslagets § 162. Refusionsbestemmelsen vil gælde udgifter for personer omfattet af § 6, nr. 9, der er personer på ledighedsydelse, eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælp til kortvarige kurser til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Refusionsbestemmelsen har hidtil fremgået af gældende § 122, stk. 2, med refusionsbestemmelser for personer i fleksjob, men det foreslås at samle refusionsbestemmelser om hjælpemidler i lovforslagets § 197.

Det foreslås således i nr. 3, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning efter §§ 172, 178 og 179.

Lovforslagets § 172 vedrører udgifter til personer i tilbud efter lovforslagets kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde tilbuddet.

Lovforslagets § 178 vedrører udgifter til personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelsen.

Lovforslagets § 179 vedrører udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning til personer, der er på ledighedsydelse eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Med forslaget vil de refusionsbestemmelser, der omhandler udgifter til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning blive samlet i § 197, nr. 3.

Det foreslås i nr. 4, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter efter § 173.

Dermed vil staten skulle refundere 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter, hvis udgiften vedrører personer, der deltager i jobafklarings- eller ressourceforløb, samt personer i revalidering, og som vil kunne få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter lovforslagets kapitel 14 om vejledning og opkvalificering, eller følge af en nedsat fysisk eller psykisk

funktionsevne, som beskrevet i lovforslagets § 173. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud om forrevalidering som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.

Særlige udgifter efter lovforslagets § 173 kan være udgifter til dobbelt husførelse, udgifter til børnepasning for enlige forsørgere, udgifter til indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. Fx vil personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, få mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Refusionsreglerne vedrørende hjælpemidler og særlige udgifter i § 197, nr. 3 og 4, vil fremover omfatte færre personer end nugældende regler, hvilket skyldes de samtidigt foreslåede ændringer i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Det medfører, at refusion af hjælpemidler og særlige udgifter til personer omfattet af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. fremover skal ydes efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., når disse personer er i løntilskud efter kompensationsloven, deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er ansat i fleksjob, eller skal ansættes i fleksjob. Det gælder også, når disse personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at disse personer kan drive selvstændig virksomhed.

Det foreslås i nr. 5, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 175, jf. dog § 198.

Kommunen vil således kunne få 50 pct. refusion af befordringsgodtgørelse, som kommunen udbetaler til alle målgrupper, der er omfattet af forslaget § 175 om befordringsgodtgørelse. Det vil dog fortsat gælde, at befordringsgodtgørelse efter lovforslagets § 175, stk. 1, til dagpengemodtagere udbetales af arbejdsledigheds-kassen, jf. lovforslagets § 175, stk. 5, og at kommunen medfinansierer statens udgifter her til, jf. lovforslagets § 198.

Befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 1, omhandler den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og vedrører transport som retur er mere end 24 km.

Kommunen vil efter bestemmelsen kunne få refusion, hvis kommunen har udbetalt befordringsgodtgørelse efter lovforslagets § 175, stk. 4, til dagpengemodtagere, hvor kommunen – ligesom for de øvrige målgrupper – afholder faktiske udgifter, som er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 198

Efter de gældende regler i § 109, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse, når arbejdsledigheds-kassen har truffet afgørelse om og udbetaler be-

fordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse i lovens § 82, stk. 1.

Det fremgår af nugældende § 109, stk. 3, i loven, at kommunen medfinansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 198, stk. 1, at kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter lovens § 175, stk. 1, jf. § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved kommunens medfinansiering af udgifterne finder § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne og regler udstedt i medfør af denne lov tilsvarende anvendelse.

Dermed vil kommunen skulle bidrage til finansieringen af befordringsgodtgørelse, som staten har refunderet til arbejdsløsheds-kassen efter reglen i § 79, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når arbejdsløsheds-kassen har udbetalt befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Reglerne om, at kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse vil omfatte udgifter til personer, der har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, finder fortsat anvendelse.

Det foreslås i stk. 2, at kommunens bidrag efter stk. 1 udgør 50 pct. af statens udgifter.

Dermed vil kommunerne skulle medfinansiere 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 199

Efter de gældende regler § 121 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for førtidspensionister.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for personer omfattet af § 6, nr. 11.

Bestemmelsen vil vedrøre tilbud om ansættelse med løntilskud til førtidspensionister. I modsætning til kommunens udgifter til løntilskud vedrørende de øvrige målgrupper i loven, er udgifterne til løntilskud i forbindelse med løntilskudsansættelse for førtidspensionister ikke omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne. Der er derfor behov for en refusionsregel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Dermed vil staten skulle refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til ansættelse af førtidspensionister med løntilskud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Til § 200

Efter de gældende regler i § 122 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob. Det gælder dog kun for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne.

Det vedrører en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter § 70 f, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, tilskud til fleksjob efter § 71 og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.8. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 200, nr. 1, at for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne, refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter § 123.

Dermed vil staten skulle refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksløntilskud efter lovforslagets § 123 for fleksjob, hvor visitation til fleksjob er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne. Af lovforslagets § 123 fremgår, at kommunen udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver.

Det foreslås i nr. 2, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126.

Dermed vil staten skulle refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, hvor tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor tilkendelse af støtte til selvstændig virksomhed er sket fra og med den 1. januar 2013, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne. Af lovforslagets § 126 fremgår, at jobcenteret under visse betingelser kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed.

Refusionsbestemmelsen i nr. 1 og 2 vedrører således kommunens udgifter til fleksløntilskud til personer, som blev vi-

siteret til fleksjob eller som fik tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed i perioden fra den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2014. Fleksløntilskud udbetales til personer som et supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver, jf. den ændrede tilskudsmodel (ny ordning med indtægtsreguleret tilskud). Refusionsbestemmelsen gælder dog kun, indtil disse personer efter den 30. juni 2014 bliver revisiteret til fleksjob hos samme arbejdsgiver, bliver ansat i fleksjob eller på ny har fået tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, jf. § 30, stk. 3, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne. Refusionsbestemmelsen vedrører endeligt også udgifter til personer, som er visiteret før 1. januar 2013, men som påbegynder fleksjob med indtægtsreguleret tilskud eller får tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed den 1. januar 2013 eller senere.

Det foreslås i *nr. 3*, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til fleksjob efter § 133.

Dermed vil staten skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til fleksjob efter lovforslagets § 133 for fleksjob, der er påbegyndt før den 1. januar 2013. Af lovforslagets § 133 fremgår, at arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob, og tilskuddet udbetales til arbejdsgiveren.

Det foreslås i *nr. 4*, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 136.

Dermed vil staten skulle refundere 65 pct. af en kommunes udgifter til tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovforslagets § 136, hvoraf det fremgår, at jobcenteret giver støtte i form af tilskud til personer, som driver selvstændig virksomhed, såfremt tilskuddet er bevilget senest den 31. december 2012.

Refusionsbestemmelsen i nr. 3 og 4 vedrører kommunens udgifter til løntilskud til arbejdsgiver, der før 1. januar 2013 har ansat personer i fleksjob eller til tilskud til selvstændige erhvervsdrivende bevilget før 1. januar 2013 (gammel ordning).

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler uden indholdsmæssige ændringer.

Til § 201

Efter de gældende regler i § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a.

Refusionsbestemmelsen angår også jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse, jf. § 98 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor der indtil 1. januar 2019 har været begrænsninger i form af en pulje. Med finansloven for 2019 blev ordningen fra og med 1. januar 2019 omlagt til en lovbunden ordning, jf. tekstanmærkning nr. 166.

Efter gældende regler i § 123, stk. 2, refunderer staten 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere,

der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.9. og 2.33.1.10. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 201, *stk. 1*, at staten refunderer 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter kapitel 22.

Dermed vil staten skulle refundere 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse. Forslaget omfatter dermed jobrotationsydelse for alle jobrotationsforløb efter lovforslagets kapitel 22 om jobrotation, dvs. ligesom i dag også jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter kapitel 23.

Dermed vil staten skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter voksenlærlinge. Forslaget vil omfatte løntilskud til voksenlærlingeforløb efter lovforslagets kapitel 23 om voksenlærlingeordningen. Forslaget vil vedrøre løntilskud til såvel ledige som beskæftigede, der ansættes som voksenlærlinge.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Til § 202

Efter de gældende regler i § 124 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholder staten en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven, hvis udlændingen pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold eller udlændingen er en mindreårig asylansøger.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.11. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås således i § 202, *stk. 1, nr. 1*, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter *stk. 2* til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. *stk. 3*, hvis personen inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varigt nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.

Dermed vil staten skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. *stk. 2*, til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven, jf. *stk. 3*, hvis udlændingen pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter efter *stk. 2* til udlændinge, der har fået opholdstilladelse, jf. *stk. 3*, hvis tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Dermed vil staten skulle refundere 100 pct. af en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats, jf.

stk. 2, til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven, jf. stk. 3, hvis udlændingen er en mindreårig asylansøger. Der gives dog kun refusion af udgifterne, indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at udgifter efter stk. 1 omfatter udgifter til løntilskud efter kapitel 12 til personer omfattet af § 6, nr. 2-5 og 10-11.

Refusionsbestemmelsen vil vedrøre udgifter til løntilskud efter forslaget kapitel 12 om ansættelse med løntilskud til de af bestemmelsen omfattede udlændinge, der modtager kontanthjælp eller overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet, jf. § 6, nr. 2 og 3, modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse uden for introduktionsprogrammet, jf. § 6, nr. 4 og 5, er i revalidering, jf. § 6, nr. 10, eller på førtidspension, jf. § 6, nr. 11. For de nævnte målgrupper vil staten skulle refundere kommunens udgifter med 100 pct., jf. stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at udgifter efter stk. 1 omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, til undervisningsmaterialer efter § 172 og til mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 10 og 11.

Bestemmelsen vil betyde, at staten yder 100 pct. refusion af kommunens udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 om mentorstøtte, og efter de foreslåede §§ 15 og 172 til hjælpemidler og partnerskabsaftaler om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter det foreslåede kapitel 11 om virksomhedspraktik. Udgifterne vil vedrøre personer på revalidering og førtidspensionister.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at udgifter efter stk. 1 omfatter udgifter til kortvarige kurser efter § 162 og udgifter til hjælpemidler efter § 178 til personer omfattet af § 6, nr. 9.

Refusionsbestemmelsen vil medføre, at staten yder 100 pct. refusion af kommunens udgifter efter de foreslåede §§ 162 og 178 til hjælpemidler til personer, som er visiteret til eller ansat i fleksjob. Hjælpemidler efter de foreslåede §§ 162 og 178 er hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende udlænding omfattet af bestemmelsen kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og når hjælpen kompenserer for den pågældendes begrænsning i arbejdsevnen.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelsen i stk. 1 omfatter udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter de samme bestemmelser i udlændingeloven, som fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Bestemmelsen vil medføre, at kommunens udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser om opholdstilladelse i udlændingeloven, vil blive refunderet med 100 pct. fra staten. Det vil være samme persongruppe, som er omfattet af bestemmelser om statslig refusion i lov om aktiv socialpolitik, for hvilke der ydes fuld refusion til kommunen for udgifter til forsørgelsesydelse, og reglerne i servicelovens § 181, hvor der ligeledes ydes fuld refusion til kommunen for en række udgifter til bl.a. døgnophold og en udpeget fast kontaktperson.

De bestemmelser for opholdstilladelse efter udlændingeloven, som der i stk. 3 henvises til, fremgår af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, og består aktuelt af

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, som er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis far eller mor har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller
- 9) udlændingelovens § 9 e.

Reglerne vil således eksempelvis omfatte udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, § 9, stk. 1 og 2, når visse betingelser er opfyldt, § 9 b og § 9 c, når visse betingelser er opfyldt, samt § 9 e.

Bestemmelserne i udlændingeloven omfatter bl.a. udlændinge, der har fået asyl eller humanitær opholdstilladelse. Personkredsen omfatter tillige udlændinge, der har fået opholdstilladelse på et særligt grundlag, idet der hertil er knyttet yderligere betingelser – eksempelvis skal tilladelsen være meddelt en asylsøgende udlænding eller en ægtefælle til en udlænding, der har fået humanitær opholdstilladelse. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af den omfattede personkreds, men om eksempler.

Der er hovedsageligt tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglig justeringer, dog er der foretaget enkelte indholdsmæssige ændringer, som følge af manglende konsekvensrettelser i forbindelse med kontanthjælpsreformen.

Til § 203

Efter gældende regler i § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats yder staten forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov. Det er gældende praksis, at kommunens ret til statens refusion omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til afsnit 2.33.1.12. og 2.33.1.13. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at de gældende regler om statens forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter og gældende praksis om, at opholdskommunen hjemtager refusion, videreføres uændret i forslaget til § 203.

Det foreslås således i § 203, *stk. 1*, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

De nærmere regler herom forventes fortsat at være fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder inden for Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder, som har hjemmel i bl.a. § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det forventes fastsat, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet. Anmodningen sker på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning. Refusion for ydelser eller tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales for visse ydelser eller tilskud, så den er til disposition for kommunen den næstsidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. For andre ydelser eller tilskud udbetales refusionen, så den er til disposition for kommunen den sidste bankdag inden den 16. i hver af kvartalets måneder. I refusionen er indeholdt udbetaling eller afregning af den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af ressortministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

Bestemmelsen vil ikke gælde for udgifter omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det foreslås i *stk. 2*, at det er den kommune, som borgeren har som opholdskommune efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal hjemtage refusion efter *stk. 1*, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

Dermed vil det være den kommune, som borgeren har som opholdskommune, der vil have ret til at hjemtage refusion af afholdte udgifter, medmindre andet er aftalt med en anden kommune.

En kommunes ret til refusion vil bero på, at kommunen har afholdt udgiften til en given ydelse eller indsats for en person, som kommunen efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er opholds- (og handle-) kommune for. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det fremgår af § 9, *stk. 2*, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Som udgangspunkt vil CPR-registreringen af en persons bopæl være udtryk for hvilken kommune, der er vedkom-

mendes opholdskommune. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune, jf. § 9, *stk. 12*, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Efter at det er blevet bestemt, hvilken kommune der er rette opholdskommune, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at flere kommuner vil kunne hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant, hvor opholdskommunen køber fx en plads i et kommunalt projekt (tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering) i en anden kommune, og hvor begge kommuner kan siges at afholde en udgift, men hvor det er opholdskommunen, der har ret til at hjemtage refusion. Et andet eksempel er, når en person flytter fra en kommune til en anden kommune, mens personen er i et tilbud, hvis fortsættelse accepteres af tilflytterkommunen. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbuddet, kan hver kommune kun hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som opholdskommune.

Der er endvidere tilfælde, hvor et jobcenter på vegne af flere jobcentre afholder udgifter til en indsats, hvor en virksomhed modtager tilskud. Et eksempel er jobrotationsydelse i jobrotationsprojekter. Der kan være tale om, at et jobcenter er administrerende jobcenter på vegne af flere jobcentre, der har ledige, der deltager som vikarer i et jobrotationsprojekt. Der kan også være tale om, at jobcenteret i virksomhedens kommune udbetaler jobrotationsydelse til virksomheden for alle de ledige, der deltager i jobrotationsprojektet, selv om de kommer fra andre kommuner. I tilfælde hvor den ledige ikke har opholdskommune i den kommune, der administrerer jobrotationsforløbet for en virksomhed, kan der indgås en samarbejdsaftale mellem den administrerende kommune og den lediges opholdskommune, som giver den administrerende kommune ret til at hjemtage et beløb svarende til 100 pct. af de afholdte udgifter til jobrotationsydelsen fra den lediges opholdskommune. Med en sådan aftale har den administrerende kommune 0 kr. i nettoudgifter til jobrotationsydelsen, da den lediges opholdskommune betaler 100 pct. af udgifterne til den administrerende kommune for den pågældende lediges aktiviteter. I tilfælde, hvor den ledige ikke har ophold i den kommune, der administrerer jobrotationsforløbet, er det derfor opholdskommunen, der hjemtager 60 pct. i statsrefusion til jobrotationsydelsen fra staten. Hvis der samtidigt er indgået en samarbejdsaftale, som beskrevet ovenfor, bliver opholdskommunens nettoudgifter 40 pct. af jobrotationsydelsen til den pågældende ledige, da opholdskommunen hjemtager 60 pct. statsrefusion samtidig med, at opholdskommunen betaler 100 pct. af den administrerende kommunes udgifter til jobrotationsydelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at der efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er ret til

mellemkommunal refusion mellem en opholdskommune og en tidligere opholdskommune i visse tilfælde, herunder når den tidligere opholdskommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til at en person får ophold i bolig eller boform i kommunen. Refusionen gives for udgifter til hjælp givet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt en række love på det sociale område. Der henvises i det hele til § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler og praksis.

Til § 204

Det følger af den gældende bestemmelse i § 128, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår endvidere af stk. 5, at kommunens afgørelser om fleksløntilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Af den gældende § 128, stk. 2, fremgår det, at klage efter stk. 1 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter gældende § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Det fremgår af den gældende § 128, stk. 4, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 83 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Der henvises til afsnit 2.34.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 204, stk. 1, at kommunens, herunder jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget i stk. 1 betyder, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle såvel klager over indholdet i en afgørelse som klager over den måde, en sag er behandlet på, fx myndighedens tilsidesættelse af regler for sagsbehandling fastsat i bl.a. forvaltningsloven.

For at en klage kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er det en betingelse, at der er tale om en klage over en afgørelse. Det vil sige, at der ikke alene kan klages over kommunens faktiske forvaltningsudøvelse. Fx er kommunens forelæggelse af sager for rehabiliteringsteamet en del af den faktiske forvaltningsudøvelse som led i sagsbehandlingen. Der tale om en processuel beslutning og ikke en afgørelse. Der kan derfor ikke klages over, at sagen forelæg-

ges, eller at sagen ikke forelægges for teamet, ligesom der heller ikke kan klages over teamets indstilling i en sag.

Er der tale om en klage, som ikke vedrører afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilsidesættelse af regler for sagsbehandling, men alene personalets optræden, sagsbehandlingens tilrettelæggelse, ekspeditionsfejl eller lignende skal klagen som følge af det almindelige over/underordningsforhold indbringes for de overordnede administrativt ansvarlige. Som udgangspunkt har borgmesteren den øverste daglige ledelse af kommunens administration. En klage over disse forhold skal derfor indgives til borgmesteren i kommunen. I kommuner med magistratsstyre indgives klagen til rådmanden.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 128, stk. 1 og 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i stk. 2, at klage efter stk. 1 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning i forbindelse med virksomhedspraktik, løntilskud og nytteindsats, jf. §§ 64, 80 og 88 kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Bestemmelsen indebærer, at det som hovedregel fortsat alene vil være den, som afgørelsen vedrører, der er klageberettiget. For så vidt angår klage over konkurrenceforvridning, giver bestemmelsen mulighed for, at også andre, der har en væsentlig interesse i afgørelsen, kan klage. Her tænkes fx på fagforeninger eller arbejdsgiverorganisationer.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 128, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i stk. 3, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse efter § 176 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat efter § 176, stk. 2.

Der er tale om en specialregel med et begrænset klagema. Det vil sige, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i disse sager udelukkende kan tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med kommunens retningslinjer om udbetaling af merudgiftsgodtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 128, stk. 4 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises til afsnit 2.34. i de almindelige bemærkninger.

Til § 205

Det fremgår af den gældende § 128, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at ved klage over jobcenterets afgørelser efter kapitel 9-12 vedrørende dagpengemodtagere,

hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, og ved klage over jobcenterets afgørelser om rådighedsafprøvende tilbud efter § 23 og om henvisninger til arbejde efter § 5 for dagpengemodtagere, samt om, at beskæftigelsesindsatsen for dagpengemodtagere, skal varetages af en anden aktør, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Der henvises til afsnit 2.34.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 205, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse i sagen inden 4 uger efter, at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis klagen over jobcenterets afgørelse vedrører personer omfattet af § 6, nr. 1 (dagpengemodtagere), og der er tale om klage over jobcenterets afgørelser vedrørende følgende:

- 1) Tilbud efter kapitel 11-14, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov.
- 2) Rådighedsafprøvende tilbud, jf. § 54.
- 3) Henvisninger til arbejde, jf. § 11, stk. 2, nr. 3.
- 4) Beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør, jf. § 5.

Med forslaget opretholdes en kort sagsbehandlingstid i klager vedrørende visse afgørelser om dagpengemodtagere.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 128, stk. 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises til afsnit 2.34. i de almindelige bemærkninger.

Til § 206

Af den gældende § 131 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 55, stk. 5, for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, 12 og 13, inden 4 uger kan indbringes for jobcenteret. Efter reglerne i § 55, stk. 5, fremgår det, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Ved ansættelsesforholdets påbegyndelse fastsættes arbejdstiden for hele perioden.

Reglen i § 131 indebærer således, at en klage fra en dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse i løntilskud kan indbringes for jobcenteret inden 4 uger.

Der henvises til afsnit 2.34.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 206, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden, jf. § 72, stk. 4, for personer, omfattet af § 6, nr. 1-5, kan senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse indbringes for jobcenteret.

Forslaget indebærer, at klage fra en dagpenge-, kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtager samt overgangsydelsesmodtager uden for introduktionsprogrammet over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse i løntilskud, fortsat vil kunne indbringes for jobcenteret inden 4 uger.

Med forslaget til § 206 tydeliggøres det, at det vil være senest 4 uger efter ansættelsesforholdets påbegyndelse, at klagen skal være indbragt for jobcenteret.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 72, stk. 4, hvoraf det fremgår, at den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Forslaget er med sproglige justeringer en videreførelse af den gældende § 131 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises til afsnit 2.34. i de almindelige bemærkninger.

Til § 207

Det fremgår af den gældende § 132, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, jf. § 5, om jobrettet uddannelse efter reglerne i kapitel 8 a og om befordringsgodtgørelse efter kapitel 15, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører. §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Der henvises til afsnit 2.34.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 207, 1. pkt., at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job efter § 11, stk. 4, om jobrettet uddannelse efter kapitel 9 og om befordringsgodtgørelse efter § 175, stk. 5, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

Med henvisningen til forslaget til § 11, stk. 4, henvises der til, når arbejdsløshedskassen vil kunne bistå egne ledige medlemmer med at finde job, og dermed efter aftale med en arbejdsgiver træffer afgørelse om at henvise en eller flere af egne medlemmer til et konkret job hos en privat eller offentlig arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft.

Med henvisningen til kapitel 9 om jobrettet uddannelse henvises der til arbejdsløshedskassernes afgørelser om jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere.

Henvisningen til forslaget til § 175, stk. 5, henviser til de afgørelser, som arbejdsløshedskassen træffer om befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Undtaget vil dog være afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde vil jobcenteret skulle træffe afgørelse, og klage over disse afgørelser vil

dermed være omfattet af klagebestemmelsen i forslaget til § 204.

Forslaget betyder, at klage over arbejdsløsheds-kassens afgørelser inden for disse områder kan indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutteringen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Det foreslås i 2. pkt., at §§ 98 og 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. vil finde tilsvarende anvendelse.

Af § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. følger det bl.a., at klagen sendes til arbejdsløsheds-kassens hovedledelse, der skal vurdere sagen på ny. Fastholder kassens hovedledelse helt eller delvist afgørelsen, videresender denne klagen sammen med sagens akter til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Nærmere regler udarbejdes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Af § 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring følger det bl.a., at klage over direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser om medlemmers rettigheder og pligter kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, der vurderer sagen på ny. Fastholder direktøren sin afgørelse helt eller delvist, sendes klagen til Beskæftigelsesudvalget, og klageren underrettes samtidig herom. Beskæftigelsesudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Direktøren for Ankestyrelsen kan se bort fra klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings afgørelser i anledning af klage over en kasses sagsbehandling kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Forslaget er indholdsmæssigt en videreførelse af den gældende § 132.

Der henvises til afsnit 2.34. i de almindelige bemærkninger.

Til § 208

Det foreslås i § 208, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Loven får ved ikrafttræden virkning for alle personer, som omfattes af loven, det vil sige også personer, som forud for den 1. januar 2020 var omfattet af en af målgrupperne i den hidtidige lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016.

Lovens ikrafttræden den 1. januar 2020 vil omfatte alle initiativer i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, som er udmøntet i loven, bortset fra undtagelsen i stk. 2, der vil afhænge af it-understøttelse. Derudover gennemføres

visse initiativer på bekendtgørelsesniveau og vil træde i kraft senere, da de afhænger af it-understøttelse. Det vil bl.a. gælde initiativerne om registrering af cv-oplysninger, selvbooking til flere målgrupper samt udvidelse af VITAS til flere områder.

Forløb, som forud for den 1. januar 2020 er bevilget efter den hidtil gældende lov, vil kunne færdiggøres i overensstemmelse med bevillingen efter de hidtil gældende regler, men vil ikke kunne forlænges eller ændres efter de hidtil gældende regler. Det betyder fx, at personer, som har fået bevilget et ressource- eller jobafklaringsforløb uden ydelse, kan fortsætte forløbet indtil udløb af bevillingen.

Det gælder bl.a. bevilgede

- aktiviteter som led i kontaktførelsen,
- kurser om jobrettet uddannelse,
- tilbud om mentor, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og ansættelse med løntilskud,
- jobafklarings/ressourceforløb uden ydelse,
- fleksjob,
- ansættelse som vikar i et jobrotationsforløb,
- uddannelsesforløb på baggrund af uddannelsesaftaler mellem arbejdsgivere og personer (voksenlærlingeforløb). Der henvises dog til den særlige overgangsordning i lovforslagets § 209, stk. 8,
- partnerskabsaftale,
- hjælpemidler og befordringsgodtgørelse.

Det foreslås i stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 34, stk. 2, og kan herunder bestemme, at bestemmelsen træder i kraft på forskellige tidspunkter for personer omfattet af § 6, nr. 3, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5, 8, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og nr. 10.

Bestemmelsen vedrører pligt til selvbooking for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelsesparate bortset fra åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, samt revalidender.

Det er forudsat at bestemmelsen i det foreslåede stk. 2, der udvider målgrupperne for obligatorisk selvbooking til flere målgrupper, vil blive anvendt for de enkelte målgrupper fra 2021. Fra dette tidspunkt forventes det, at it-systemerne vil være klar, og der vil være draget erfaringer fra obligatorisk selvbooking for de yderligere målgrupper, der med forslaget til § 34, stk. 1, får pligt til selvbooking. Efter de gældende regler er det alene dagpengemodtagere, der er omfattet af pligt til selvbooking.

Indtil reglerne træder i kraft vil det - i overensstemmelse med gældende regler - være jobcenteret, der skal sikre, at personer i målgrupperne i § 34, stk. 2, indkaldes til samtaler.

Det foreslås i *stk. 3*, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, ophæves.

Til § 209

Det foreslås i § 209, *stk. 1*, at personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som forud for den 1. januar 2020 har fået en frist til selvbooking af en jobsamtale efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og som ikke har selvbooket samtalen, skal selvbooke efter reglerne i denne lovs kapitel 7.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at dagpengemodtagere, som har fået en frist til at selvbooke en samtale forud for lovens ikrafttræden, skal selvbooke en samtale inden for denne frist.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneders ledighed, jf. denne lovs § 9, skal der inden for de første 6 måneders ledighed i alt holdes mindst 6 jobsamtaler, hvoraf arbejdsløsheds-kassen deltager i 2. I opgørelsen medregnes samtaler holdt efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer. Har personen haft mere end 6 måneders ledighed, holdes en samtale efter denne lovs § 32, *stk. 2*, medmindre der har været holdt en samtale efter § 16 b, *stk. 1*, nr. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Forslaget betyder, at de jobsamtaler, der er holdt med dagpengemodtagere forud for lovens ikrafttræden, vil tælle med i forhold til, om der har været holdt det antal jobsamtaler i kontaktføreløbet, som er forudsat i loven således, at det samlede antal jobsamtaler efter lovens ikrafttræden er mindst 6 jobsamtaler, hvoraf arbejdsløsheds-kassen forudsættes at deltage i 2. Dermed vil minimumskravene til antallet af jobsamtaler i kontaktføreløbet inden for de første 6 måneders ledighed blive videreført uændret for dagpengemodtagere. For dagpengemodtagere med mere end 6 måneders forudgående ledighed ved lovens ikrafttræden skal der holdes en 16-måneders jobsamtale, som vil være fælles med arbejdsløsheds-kassen, jf. § 32, *stk. 2*, medmindre der forud for lovens ikrafttræden har været holdt en sådan. Jobsamtalen efter § 32, *stk. 2*, vil skulle holdes senest ved 16 måneders ledighed.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, skal der i alt holdes mindst 4 jobsamtaler i kontaktføreløbet inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog *stk. 8*. I opgørelsen vil skulle medregnes samtaler holdt inden for de seneste 13 uger efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer.

Bestemmelsen vedrører kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for

introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, ledige fleksjobvisiterede og personer i revalidering. For personer, der modtager overgangsydelse, medregnes integrationsydelse ved opgørelse af de forudgående perioder med samme forsørgelsesydelse efter bestemmelsen i *stk. 8*.

Forslaget betyder, at for personer omfattet af en af disse målgrupper, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 13 uger med samme forsørgelsesydelse opgjort efter reglerne i § 9 om henholdsvis sammenlagt og sammenhængende periode og tidspunkt for påbegyndelse af periode med samme forsørgelsesydelse, skal der holdes i alt mindst 4 jobsamtaler. For sådanne personer vil der være mindst 13 uger til det tidspunkt, hvor de i alt har modtaget samme forsørgelsesydelse i mindst 6 måneder. Jobsamtaler forud for den 1. januar 2020, som er holdt i perioden med samme forsørgelsesydelse kan medregnes i det samlede antal jobsamtaler, ligesom perioden forud for den 1. januar 2020 medregnes efter de principper, der er beskrevet forslaget til § 9.

En jobparat kontanthjælpsmodtager, der fx har været ledig i 12 uger forud for lovens ikrafttræden, har efter gældende regler haft 1 samtale, som skal holdes inden for 1 uge fra første henvendelse om hjælp, og i eksemplet har personen nået at få yderligere 2 samtaler, som efter gældende regler herefter skal holdes inden for de første 3 kalendermåneder fra første henvendelse om hjælp. Personen skal således efter lovens ikrafttræden have en jobsamtale mere, som skal holdes inden for de første 6 måneder, hvor personen modtager kontanthjælp uafhængigt af tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Da samtaler i perioden forud for lovens ikrafttræden således tælles med, vil der ikke være personer, der får flere end 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, medmindre jobcenteret vurderer, at der er behov herfor.

Det foreslås i *stk. 4*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5 og 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13 uger og 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. § 9, skal der i perioden frem til det tidspunkt, hvor personen har haft 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. dog *stk. 8*, holdes jobsamtaler i kontaktføreløbet på følgende måde:

- 1) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 3, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, nr. 5 og nr. 7-10, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst 2 jobsamtaler, og er perioden mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, holdes mindst 1 jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.
- 2) For personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2 og nr. 4, bortset fra åbenlyst uddannelsesparate, som den 1. januar 2020 har haft mellem 13-25 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, holdes mindst 1 jobsamtale, medmindre der har været holdt i alt mindst 4

jobsamtaler inden for de seneste 25 uger forud for den 1. januar 2020.

Bestemmelsen vedrører kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, ledige fleksjobvisiterede, og personer i revalidering. For personer, der modtager overgangsydelse, medregnes integrationsydelse ved opgørelse af de forudgående perioder med samme forsørgelsesydelse efter bestemmelsen i stk. 8.

Det foreslåede stk. 4, *nr. 1*, vil omfatte aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, ledige fleksjobvisiterede og revalidender. For disse målgrupper, skal der holdes mindst 2 jobsamtaler, hvis de den 1. januar 2020 har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse, jf. § 9 om sammenlagt og sammenhængende periode og tidspunkt for påbegyndelse af periode med samme forsørgelsesydelse, og mindst 1 jobsamtale, hvis perioden er mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, medmindre der har været holdt i alt mindst 4 jobsamtaler forud for den 1. januar 2020.

Det er forudsat, at der for de omhandlede målgrupper, der ved lovens ikrafttræden har haft mellem 13-20 uger med samme forsørgelsesydelse, som udgangspunkt ikke allerede er holdt flere end 2 jobsamtaler således, at forslaget får den virkning, at jobcenteret højst vil få pligt til at holde i alt 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse. For personer, der ved lovens ikrafttræden har haft mellem 21-25 uger med samme forsørgelsesydelse, skal der holdes mindst 1 jobsamtale, idet det er forudsat, at der som udgangspunkt ikke allerede er holdt flere end 3 jobsamtaler, og at jobcenteret med forslaget dermed ikke vil få pligt til at holde flere end 4 jobsamtaler i alt inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

En aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, der den 1. januar 2020 fx har haft 19 uger med samme forsørgelsesydelse, har haft en samtale inden for en uge fra første henvendelse om hjælp og herefter yderligere en samtale, idet der efter gældende regler skal holdes en samtale senest hver gang, en person i 2 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse. Personen skal herefter have yderligere 2 jobsamtaler, inden for 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

Det foreslåede stk. 4, *nr. 2*, omfatter således jobparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet samt uddannelsesparate, medmindre de er åbenlyst uddannelsesparate. For disse målgrupper skal der holdes mindst 1 jobsamtale, hvis de den 1. januar 2020 har haft mellem 13-25 uger med samme forsørgelsesydelse.

For disse målgrupper skal der efter gældende regler i kontaktføreløbet holdes en samtale senest 1 uge efter første henvendelse om hjælp og derefter 2 gange inden for de første 3

måneder regnet fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Forslaget betyder, at der i den resterende periode frem til 6 måneder med samme forsørgelsesydelse skal holdes mindst 1 jobsamtale. Dermed vil disse målgrupper få i alt mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 6, 7 og 8, som har fået rehabiliteringsplanens indsatsdel forud for den 1. januar 2020, skal jobcenteret snarest muligt og senest den 1. maj 2020 registrere og indberette de igangværende indsatser, som ikke allerede er registreret og indberettet til det fælles datagrundlag, så rehabiliteringsplanens indsatsdel kommer til at indgå i »Min Plan« på Jobnet, jf. denne lovs § 45.

Forslaget omfatter sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og personer i ressourceforløb.

Forslaget betyder, at i det omfang en person pr. 1. januar 2020 deltager i en indsats, som led i fx et jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, som ikke allerede er registreret og indberettet til det fælles datagrundlag, skal denne indsats registreres og indberettes til det fælles datagrundlag. Forslaget skal bidrage til en fleksibel tilrettelæggelse af kommunernes arbejde med at registrere og indberette oplysningerne til det fælles datagrundlag.

Det foreslås i *stk. 6*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og som den 1. januar 2020 ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse efter §§ 26 a og 73 b, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, medregnes forudgående ledighed, jf. denne lovs § 9, og godkendte kurser forud for den 1. januar 2020 i forbruget af jobrettet uddannelse efter denne lovs § 48. Den jobrettede uddannelse efter denne lovs § 48 skal ligge inden for samme erhvervsgruppe.

Både i de hidtil gældende regler og efter forslaget gælder, at retten til jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som er omfattet af ordningen, vil være begrænset til 6 uger inden for samme erhvervsgruppe.

Forslaget betyder, at for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, som har påbegyndt, men ikke har opbrugt retten til jobrettet uddannelse den 1. januar 2020, skal der medregnes ledighedsperioder og godkendte kurser, hvor personen har forbrugt af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse efter de hidtil gældende regler ved opgørelsen af perioden med ret til jobrettet uddannelse, og ved opgørelsen af forbruget af de op til 6 ugers jobrettet uddannelse, som der efter lovforslagets § 48, er ret til. Personen vil dermed sammenlagt højst kunne få 6 ugers jobrettet uddannelse inden for ledighedsperioden.

Forslaget betyder således, at fx en 24-årig dagpengemodtager, der forud for den 1. januar 2020 har været ledig i 3 måneder fra den 1. januar 2020, har 3 måneder tilbage til at benytte sig af retten til 6 ugers jobrettet uddannelse. De kurser, som vedkommende ønsker at deltage i, skal være afsluttet inden udløb af 6-månedersperioden.

Derudover betyder forslaget, at forbrug af retten til op til 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere forud for den 1. januar 2020 medregnes i opgørelsen af det samlede forbrug af retten. Det vil betyde, at en fuldtidsforsikret dagpengemodtager, som fx har brugt 150 timer af sin ret til 6 ugers jobrettet uddannelse forud for den 1. januar 2020, har 72 timer tilbage fra den 1. januar 2020.

Det foreslås endelig, at valget af erhvervsgruppe efter de hidtil gældende regler vil være bindende for personen, så den jobrettede uddannelse efter § 48 skal ligge inden for den allerede valgte erhvervsgruppe.

Det foreslås i *stk. 7*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1-3, som den 1. januar 2020 har haft mindre end 6 måneder med samme forsørgelsesydelse, jf. denne lovs § 9, medregnes tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, der er givet i perioden med samme forsørgelsesydelse, jf. dog *stk. 8*, som ret- og pligttilbud efter reglerne i denne lovs kapitel 15.

Med forslaget medregnes et tilbud, som jobcenteret forud for den 1. januar 2020 har givet til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere eller overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, og som fremover kan gives som ret- og pligttilbud til personen, ved opgørelsen af, om der er givet et ret- og pligttilbud til personen inden for de første 6 måneder med samme forsørgelsesydelse efter lovforslagets kapitel 15. Perioden med samme forsørgelsesydelse vil skulle opgøres efter lovforslagets § 9. For personer, der modtager overgangsydelse, medregnes integrationsydelse ved opgørelse af de forudgående perioder med samme forsørgelsesydelse efter bestemmelsen i *stk. 8*.

Det foreslås i *stk. 8*, at for personer omfattet af denne lovs § 6, *stk. 2-5*, medregnes ved opgørelse efter § 9 af sammenhængende perioder med samme offentlige forsørgelsesydelse i form af overgangsydelse også sammenhængende perioder før den 1. januar 2020, hvor personen har modtaget integrationsydelse og ikke været omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven.

Med forslaget vil det fremgå, at integrationsydelse, som en person har modtaget uden for selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet forud for lovens ikrafttræden sidestilles med overgangsydelse, når perioder med til samme forsørgelsesydelse skal opgøres.

Det foreslås i *stk. 9*, at for arbejdsgivere, som før den 1. januar 2020 har indgået uddannelsesaftale med voksne, som kommer fra ledighed, og som er bevilget tilskud efter § 98 g, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 10, *stk. 6*, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 1597 af 14. december 2018 med senere ændringer, forhøjes tilskudssatsen fra den 1. januar 2020 efter denne lovs § 159, *stk. 2*.

Forslaget medfører, at arbejdsgivere, der inden lovens ikrafttræden har fået bevilget tilskud, eller har fået tilsagn

om tilskud til voksenlærlinge efter § 98 g, *stk. 1*, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, eller efter § 11, *stk. 6*, i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, jf. bekendtgørelse nr. 788 af 13. juni 2018 med senere ændringer, vil overgå til den forhøjede tilskudssats i § 159, *stk. 2*, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Efter lovens § 159, *stk. 2*, kan arbejdsgivere få et tilskud til voksenlærlinge på 45 kr. i timen i hele det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om, hvis voksenlærlingen er omfattet af § 155, *stk. 1*, nr. 1. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.23.2. om voksenlærlingeordningen.

Bestemmelsen vil omfatte både igangværende forløb, hvor arbejdsgiveren allerede modtager et tilskud og afgivet tilsagn om tilskud, hvor forløb og tilskud først starter efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 10*, at staten vil yde refusion efter bestemmelserne i kapitel 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, af refusionsberettigende udgifter til aktiviteter, der er bevilget før den 1. januar 2020, selv om udgifterne først kommer efter den 1. januar 2020, jf. dog *stk. 11* og *12*.

Det betyder, at selv om udgifterne afholdes efter lovens ikrafttræden, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler.

Der gælder dog særlige regler for refusion for tilbud og mentorstøtte for visse målgrupper i forslagene i *stk. 11* og *12*.

Der foreslås i *stk. 11* og *12* at videreføre visse overgangsordninger vedrørende refusion, som fremgår af § 6, *stk. 1* og *2*, i lov nr. 1527 af 18. december 2018 i nærværende lovforslag.

Med lov nr. 1527 af 18. december 2018 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (Forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen og bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler som supplerer EURES-forordningen) afskaffes refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte for modtagere af dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, hvis personen er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, *stk. 1*, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, ledighedsydelsesmodtagere samt ledige selvforsørgende.

Efter § 5 i lov nr. 1527 af 18. december 2018 er loven trådt i kraft den 1. januar 2019. Dog skal reglerne om afskaffelse af refusion for udgifter til aktiviteter for dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, *stk. 1*, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, først træde i kraft pr. den 1. juli 2019.

Pr. 1. juli 2019 vil §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. no-

vember 2016 dermed være ophævet, og bestemmelserne videreføres ikke i nærværende hovedlov.

Det foreslås derfor i stk. 11, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 2-5, 9, 10 og 12, der i 2018 eller tidligere har deltaget i tilbud m.v. eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, eller § 100, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018. Indtil 1. januar 2020 gælder overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 1, i lov nr. 1527 af 18. december 2018 om, at kommunen kan berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efter 1. januar 2019, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler (dog inden for seneste års rådighedsbeløb). Ved aktivitet, der forløber hen over henholdsvis årsskiftet 2018/2019, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før henholdsvis den 1. januar 2019, og udgifter der vedrører efterfølgende aktivitet. Der vil således alene kunne berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 31. december 2018, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Det foreslås videre i stk. 12, at for personer omfattet af denne lovs § 6, nr. 1 og 6, der frem til den 1. juli 2019 har

deltaget i tilbud eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 med senere ændringer, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion efter den 1. januar 2020, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår 2019.

Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efter 1. juli 2019, kan kommunerne hjemtage refusion efter de hidtil gældende refusionsregler (dog inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår). Ved aktivitet, der forløber hen over den 1. juli 2019, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før den 1. juli 2019, og udgifter, der vedrører efterfølgende aktivitet. Der vil således alene kunne berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 30. juni 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for første halvår af 2019. Indtil 1. januar 2020 gælder overgangsbestemmelsen i § 6, stk. 2, i lov nr. 1527 af 18. december 2018 om, at kommunen kan berigtige og hjemtage refusion efter den 1. juli 2019, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for første halvår 2019.

Til § 210

Det foreslås, i § 210, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Det skyldes, at både Færøerne og Grønland selv står for at varetage beskæftigelsesindsatsen m.v.